

TÄHTITAIVAAN TARINA

Jumalan varhainen ilmoitus kirjoitettuna tähtiin!

2026

Johanan

ALKUSANAT

Tähtitaivaan tarina perustuu Jumalan tähtitaivaalle piirtämiin kuvioihin, joiden kautta Hän ilmoittaa ihmisille Hänen ihmeellisistä teoistaan iankaikkisessa menneisyydessä, nykyisyydessä ja tulevaisuudessa. Kuvat jakaantuvat 12 tähtitaivaan sektoriin, jotka yhdessä muodostavat kuin kellotaulun. Siinä on ilmoitettu ihmiskunnan kaikki ajat ja aikakaudet luonnollisella ja yliluonnollisella tasolla, tulevat asiat etukäteen ja menneet salassa olleet asiat jälkikäteen.

Kertomuksella on yhtenäinen ja ymmärrettävä juoni. Kertomus alkaa Saatanan kapinasta iankaikkisessa menneisyydessä ja päättyy hänen tuhoonsa hamassa tulevaisuudessa. Tällä välillä on useita aikakausia, jolloin Jumala Kristuksen kautta uudelleen ja uudelleen pelastaa ihmisiä, jotka Hän on luonut, mutta jotka Saatana sai petoksella valtaansa iankaikkisessa menneisyydessä. Aikakaudet vaihtuvat ja maailmojen näyttämöt vaihtuvat, mutta Kristus pysyy uskollisena tehtävälleen: Hän haluaa pelastaa ihmiskunnan ja tehdä siitä kansan itselleen. Kristus olisi voinut tuhota Saatanan nopeamminkin, mutta antaakseen ihmisille aikaa pelastua laillisesti ”synnin ja kuoleman lain” alaisuudesta ja siirtyä ”elämän hengen lain” alaisuuteen, Hänen oli välttämätöntä pitkittää Saatanan tuomion toimeenpanoa.

Tähtitaivaan tarina paljastaa meille Jumalan suuren rakkauden ihmistä kohtaan. Se kertoo mitä kaikkea Kristus on ollut valmis tekemään ihmisten puolesta, joita Hän rakastaa siitä huolimatta, että nämä olivat langenneet ja menettäneet asemansa Jumalan yhteydessä. Hän on ollut valmis tekemään kaikkensa, jopa uhraamaan henkensäkin ihmisten puolesta, jotta nämä pääsisivät vapaaksi synnin ja Saatanan orjuudesta ja löytäisivät tiensä takaisin Jumalan yhteyteen. Tarina päättyy onnellisesti, mutta valitettavasti ei kaikkien kohdalla. Vaikka Kristus on tehnyt parhaansa raivatakseen ihmisille tien pelastukseen, kaikki eivät kuitenkaan halua tarttua Hänen pelastavaan käteensä. Kaikki eivät halua tunnustaa Häntä Herrakseen ja Vapahtajakseen, ja niin he jäävät pelastuksen ulkopuolelle. Joka tapauksessa tämä tarina on kaikkien aikojen suurin rakkauskertomus, joka on täynnä dramatiikkaa, romantiikkaa ja traagisiakin piirteitä.

Tämän kirjan tavoitteena on ollut rekonstruoida tähtitaivaan kuviot alkuperäiseen muotoonsa ja antaa niille selitys, jonka Jumala alkujaan niille antoi. Rekonstruointi on ollut välttämätöntä, koska kuvioita vääristeltiin tarkoituksellisesti muinaisessa Babyloniassa. Sieltä ne siirtyivät virheellisinä Egyptiin, Kreikkaan ja Aasian maihin, joissa ne muuntuivat vielä lisää kunkin maan jumaltarujen mukaan. Alkuperäinen tähtitaivaan kuviointi voidaan kuitenkin palauttaa Raamatun avulla, joka sisältää kuvioden uudelleen tulkinnalle tarvittavat perusteet mm. Ilmestyskirjassa, Jobin kirjassa, profeettojen kirjoissa ja Uuden testamentin kirjeissä. Eräät vanhat tähtikartat ja Raamatun ulkopuoliset kirjat ovat olleet apuna kuvioden alkuperäisiksi saattamiselle.

Toivon, että tämä kirja olisi hyödyksi monille, jotka etsivät syvempää merkitystä elämälleen. Aina ja kaikkialla ihmiset ovat etsineet vastauksia olemassaololleen: Kuka minä olen? Mistä minä olen tullut? Minne olen menossa tämän elämän jälkeen? Ja mikä on elämän tarkoitus? Tähtitaivaan tarina kertoo meille juuri näistä asioista. Se antaa meille tätä maailmaa laajemman ja syvemmän perspektiivin näiden kysymysten tarkasteluun. Kirjan kautta ymmärrämme oman olemassaolomme hengelliset juuret,

jotka ovat paljon tämän maailman maaperää syvemmällä. Tähtitaivaan tarina kertoo nimittäin myös meistä, jotka olemme Kristuksen pelastustöiden kohteita. Meilläkin on ulottuvuus tämän maailman ulkopuolella.

Tähtitaivaan ilmoitus antaa meille hyvin toisenlaisen vastauksen elämän ja olemassaolon peruskysymyksiin kuin minkä nykyaikainen luonnontieteellinen selitys antaa. Se on selitys, joka liikkuu aivan toisella tasolla, sillä se kattaa sekä hengellisen että ruumiillisen puolen ihmisessä. Vain Jumala voi puhua ihmiselle niin syvällisellä tasolla, kuin mihin ihminen kysymyksillään haluaisi päästä. Ihmisen itsensä hankkima tieto ei voi koskaan rakentaa sellaista perustaa, mikä häntä tyydyttäisi näiden kysymysten äärellä.

Viime kädessä ainoa motiivini tämän kirjan kirjoittamiselle on ollut opastaa lukijani tuntemaan Jeesus Kristus, jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyinä (Kol.2:3).

Helsinki 14.11.2025

Johanan

TÄHTITAIVAAN TARINA

SISÄLTÖ

JOHDANTO	9
TÄHTITAIVAS	9
Tähtitaivaan kello	9
Tähtikuviot	10
TÄHTITAIVAAN HISTORIA	12
Jumalan varhainen ilmoitus	12
Tähtitaivaan ilmoitus kansakuntien keskuudessa	15
Varhainen maailmankuva ja tähtitaivas	18
TÄHTITAIVAAN TARINAN REKONSTRUOINTI	22
Kuvien ja tarinan ennallistaminen	22
Muuta tähtitaivaan tarinasta	26
OSA 1. KRISTUKSEN PELASTUSTEOT NÄKYMÄTTÖMÄSSÄ HENKIEN	
MAAILMASSA	28
JOHDANTO	28
Tähtitaivaan tarina osana Kristuksen ja ihmisen ikiaikaista tarinaa	28
Kristuksen ja ihmisen iankaikkinen menneisyys	30
Kristuksen pelastusteot henkien maailmassa (Tähtitaivaan tarinan 1. osa)	39
NEITSYEN AIKAVYÖHYKE	45
Kristuksen syntymä näkymättömään henkien maailmaan	45
Kristuksen kuolema näkymättömässä henkien maailmassa	48
Neitsyen aikavyöhykkeen sanoma	50
VAA'AN AIKAVYÖHYKE	54
Kristuksen ylösnousemus ja veren punnitseminen henkien maailmassa	54
Kristuksen taivaaseen astuminen henkien maailmassa	56
Vaa'an aikavyöhykkeen sanoma	59
SKORPIONIN AIKAVYÖHYKE	62
Saatanan pään murskaaminen	62
Taistelu henki-ihmisistä	65
Skorpionin aikavyöhykkeen sanoma	67

JOUSIMIEHEN AIKAVYÖHYKE	72
Viimeinen taistelu henkien maailmassa	72
Ylösotto	74
Jousimiehen aikavyöhykkeen sanoma	76
ENSIMMÄISEN OSAN YHTEENVETO	80
OSA 2. KRISTUKSEN PELASTUSTEOT LUONNOLLISESSA JA SIELUJEN MAAILMASSA.....	83
JOHDANTO	83
Tarkasteltava aika	83
Ihminen pelastuksen kohteena	85
Tähtitaivaan tarinan 2. osan tapahtumat	91
KAURIIN AIKAVYÖHYKE	95
Profetia Kristuksen kuolemasta ja ylösnousemuksesta.....	95
Profetia Kristuksen syntymisestä maailmaan ja uhrikuolemasta.....	99
Kauriin aikavyöhykkeen sanoma	100
VESIMIEHEN AIKAVYÖHYKE	107
Siunausten vuodattaminen	107
Israelin syntyminen.....	110
Vesimiehen aikavyöhykkeen sanoma	115
KALOJEN AIKAVYÖHYKE.....	122
Sielullisen Israelin/Juudan vangitseminen.....	122
Kristus lähtee pelastamaan sielullista Israelia/Juudaa	124
Kalojen aikavyöhykkeen sanoma	126
OINAAN AIKAVYÖHYKE	129
Kristus syntyy maailmaan ja kuolee	130
Kristus lyö Saatanan ja vapauttaa kansansa.....	131
Riemullinen kotiinpaluu.....	134
Oinaan aikavyöhykkeen sanoma.....	137
TOISEN OSAN YHTEENVETO – JUMALAN PUHE JOBILLE	144
OSA 3. KRISTUKSEN PELASTUSTEOT LUONNOLLISESSA JA SIELUJEN MAAILMASSA (JATKO-OSA).....	147
JOHDANTO	147
Kristuksen sovituskuoletuksen seuraukset	147

Pelastuminen sielujen maailman kautta.....	150
Tähtitaivaan tarinan 3. osan tapahtumat.....	156
HÄRÄN AIKAVYÖHYKE	160
Profetiat ylösotoista	160
Profetia lopullisesta Saatanan surmaamisesta	164
Härän aikavyöhykkeen sanoma	167
KAKSOSTEN AIKAVYÖHYKE.....	171
Voitokas seurakunnan henki luonnollisessa ja sielujen maailmassa	171
Seurakunnan henki ja Kristuksen toinen pelastusoperaatio	174
Seurakunnan ylösotto	177
Kaksosten aikavyöhykkeen sanoma	179
KRAVUN AIKAVYÖHYKE	186
Kristuksen lauma Tuonelassa	187
Kansojen vaellus kohti Tuonelan suojapaikkaa	189
Kravun aikavyöhykkeen sanoma.....	190
LEIJONAN AIKAVYÖHYKE	196
Viimeinen taistelu ja tuomio Tuhatvuotisessa valtakunnassa	196
Toinen ylösotto.....	200
Leijonan aikavyöhykkeen sanoma	202
KOLMANNEN OSAN YHTEENVETO.....	204
AIKA TUHATVUOTISEN VALTAKUNNAN JÄLKEEN	206
LOPPUSANAT	211
LIITE 1	215
VIIKONPÄIVÄT JA PLANEETAT	215
Johdanto.....	215
Auringon, kuun ja planeettojen nimien merkitykset	217
Viikonpäivien/planeettojen yhteys Kristuksen tekoihin.....	218
Planeetat tähtitaivaan kellon osoittimina.....	222
Yhteenveto.....	223
LIITE 2	225
MITÄ TAPAHTUI TÄHTITAIVAALLA JEESUKSEN SYNTYMÄN AIKAAN?	225
.....	225
Johdanto.....	225

Milloin Jeesus syntyi?	225
Mitä tapahtui tähtitaivaalla Jeesuksen syntyessä?	228
Beetlehemin tähti	231
LIITE 3.	235
MILLOIN JEEBUS KUOLI JA MITÄ MERKKEJÄ SILLOIN NÄHTIIN	
TÄHTITAIVAALLA?	235
Johdanto	235
Milloin Jeesus kuoli?	235
Mitä merkkejä nähtiin tähtitaivaalla Jeesuksen kuollessa?	243
Mitä tapahtui tähtitaivaalla Jeesuksen kuoleman jälkeisinä päivinä?	247

JOHDANTO

TÄHTITAIVAS

Kun katsomme ylös taivaalle kirkkaana talviyönä, meidät valtaa henkeä salpaava näky. Lukemattomat valopisteet pohjattoman syvää taivasta vasten herättävät meissä samanaikaisesti ihastusta ja kunnioitusta. Avaruuden valtavaa äärettömyyttä ei voi olla ihastelematta eikä sitä voi olla vertaamatta oman fyysisen olemuksemme mitättömyyteen. Psalmien kirjan kirjoittaja pukee tämän sanoiksi seuraavasti:

*Kun minä katselen taivasta, sinun kättesi työtä,
kuuta ja tähtiä, jotka olet asettanut paikoilleen
- mikä on ihminen!
Kuitenkin Sinä häntä muistat.
Mikä on ihmislapsi!
Kuitenkin pidät hänestä huolen.
(Ps. 8:4-5)*

Tähtitaivas antaa kuvan äärettömyydestä, jota ihmisen on vaikea käsittää. Se kertoo Jumalasta, joka hallitsee tätä valtavaa maailmankaikkeutta. Jos Hän on kaiken tämän luonut, Hänen täytyy olla voimiansa, valtansa, ikänsä ja elinpiirinsä suhteen ääretön. Ihminen on tämän kaikkeuden rinnalla pelottavan pieni ja hänen elinaikansa on mitätön. Kuitenkin Raamattu vakuuttaa, että Jumala pitää ihmisestä huolen. Hän hallitsee kaikki omaan maailmaamme liittyvät asiat, ja ihminen on Hänelle tärkeä.

Tähtitaivaan kello

Onko tähdillä ja muilla taivaankappaleilla sitten jokin tarkoitus? Raamattu antaa alkulehdillään siihen vastauksen:

*Ne loistakoot taivaan kannesta ja antakoot valoa maan päälle.
(1. Moos.1:15)*

Tämä on yksi niiden tehtävä. Jumala teki ”kaksi suurta valoa, suuremman hallitsemaan päivää ja pienemmän hallitsemaan yötä, sekä tähdet”. Taivaankappaleet antavat valoa luomakunnalle. Ennen kaikkea aurinko tuottaa säteilyllään valoa ja lämpöä, mitä ilman ei voisi olla elämää. Mutta taivaankappaleilla on myös toinen tehtävä:

*Jumala sanoi: ”Tulkoon valoja taivaankanteen erottamaan päivän yöstä, ja olkoot ne merkkeinä osoittamassa määräaikoja, hetkiä ja vuosia.”
(1. Moos.1:14)*

Tähtitaivas on kello! Se on tehty ihmiselle ajan ja aikakausien mittariksi. Sen avulla ihminen pystyy erottamaan päivät toisistaan. Vuodet ja kuukaudet voidaan myös täsmällisesti erotella. Harjaantuneet planeettojen liikkeitä seuraavat tarkkailijat voivat nähdä siellä myös merkkejä aikakausien umpeutumisesta ja uusien alkamisesta. Näin

tekivät idän viisaat, jotka tähtien perusteella tunnistivat Jeesuksen syntymähetken ja hakeutuivat Betlehemiin kumartamaan vastasyntyntä Jeesusta.

Jumalan rakentamassa kellossa on kellotaulu ja osoittimet. Kellotaulu on kaksitoistajakoinen aivan kuten meille tuttu vuorokausikello. Avaruuden kellossa tähtitaivas on jaettu kahteentoista lohkokoon, jotka vastaavat paitsi vuorokauden tunteja myös vuoden kuukausia. Vuoden aikana kellon kuukausiosoitin, aurinko, kiertää ympäri koko avaruuden kellotaulun ja aloittaa sen jälkeen uuden kierroksen. Auringon kierron mukaan nykyisin erotellaan niin päivät, kuukaudet kuin vuodetkin.

Auringon ohella muita kellon osoittimia ovat kuu ja planeetat. Ihmisen varhaishistoriassa kuuhun perustuvalla ajanlaskulla on ollut suuri merkitys. Juutalaisessa ajanlaskussa vuosi käynnistyy yhä edelleenkin kuun kierron mukaan ja jokainen kuukausi alkaa uudesta kuusta. Planeetoilla on vähemmän merkitystä jokapäiväisessä käytössä, mutta niilläkin on oma merkityksensä pitempien ajanjaksojen ja hetkien määräytymisessä.

Tähtikuviot

Koko tähtitaivas on kahdenkymmenenneljän tunnin levyinen. Se on jaettu kahteentoista etelästä pohjoiseen ulottuvaan kahden tunnin levyiseen aikavyöhykkeeseen. Aikavyöhykkeissä on kiintotähtien muodostamia tähdistöjä, joiden mukaan nämä taivaan alueet tunnistetaan. Tähdistöjen tähdet muodostavat kuviota, jotka muistuttavat lintuja, kaloja, karjaeläimiä, villieläimiä, ihmisiä jne. Siksi niitä kutsutaan tähtikuvioiksi. Kussakin aikavyöhykkeessä on yleensä päätähtikuvio ja kolme lisäkuviota siten että kaksi kuviota on pohjoisella ja kaksi eteläisellä tähtitaivaalla. Tässä suhteessa on kuitenkin poikkeuksia. Päätähtikuviot eivät ole välttämättä aikavyöhykkeiden loistavimpia kuvioita, vaan niiden tärkeys johtuu siitä, että auringon ja planeettojen radat kulkevat niiden ylitse. Auringon radan määrittelemää tähtikuvioiden joukkoa kutsutaan eläinradaksi, koska sen monilla kuvioilla on eläimen hahmo. Kauris, Vesimies, Kalat, Oinas, Härkä, Kaksoset, Krapu, Leijona, Neitsyt, Vaaka, Skorpioni ja Jousimies, sijaitsevat siis maasta nähtynä auringon radalla eli ekliptikalla, ja kaksitoista aikavyöhykettä on nimetty niiden mukaan¹.

Aikavyöhykkeisiin liittyvät pää- ja lisäkuviot kertovat maan ja taivaan tapahtumista jonakin aikakautena. Tapahtumien näyttämönä ei ole kuitenkaan luonnollinen maa ja taivas, vaan yliluonnollisissa ulottuvuuksissa olevat näkymätön maa ja näkymättömät taivaat. Jumala haluaa kertoa tähtikuvioiden avulla ihmisen menneisyydestä, nykyisyydestä ja tulevaisuudesta, ja siihen liittyy oleellisesti näkymätön maailmankaikkeus. Tähtikuviot sisältävät kaikkein syvällisintä tietoa ihmishengen alkuperästä ennen nykyisen maailman luomista, hänen lyhyestä elämästään tässä ruumiillisessa maailmassa ja hänen tulevaisuudestaan luonnollisen kuoleman jälkeen. Tarinat kertovat Kristuksen pelastusteoista ja taisteluista arkkivihollistaan Saatanaa vastaan, joka iankaikkisessa menneisyydessä sai ihmiset petoksella valtaansa. Tarinat

¹ Nykyaikainen tähtitiede määrittelee tähdistöt eri tavalla kuin antiikin aikaan. Vuonna 1921 Kansainvälinen tähtitieteellinen liitto (IAU) julkaisi tähtikartan, jossa tähdistöt muodostavat tilkkutäkkimäisen kuvan tähtitaivaasta ilman suoranaista yhteyttä klassiseen eläinradan aikavyöhykejako.

eivät ole ajallisesti sattumanvaraisia, vaan ne etenevät järjestyksessä tähtikuviossa toiseen ja aikavyöhykkeestä toiseen. Kun aurinko kerran vuodessa vierailee jossakin aikavyöhykkeessä, se aivan kuin muistuttaa ko. aikavyöhykkeen sanomasta ja kehottaa kunnioittamaan sitä.

Kaikki aikavyöhykkeet ja tähtikuviot yhdessä kertovat ihmisen tarinan menneisyydestä tulevaisuuteen. Tällä tarinalla Jumala haluaa korostaa, miten tärkeää ihmiselle on tietää menneisyydestään, jotta hän voisi suhtautua oikein nykyiseen elämäänsä ja asettaa päämääränsä järkevästi tulevaa kuolemanjälkeistä elämää varten. Tarina tuo piilottelematta esiin ihmisen nykyisen elämän tarkoituksen hengellisessä mielessä. Ihminen on iankaikkisessa menneisyydessä tapahtuneen petoksen johdosta vaarassa joutua kärsimään saman rangaistuksen, mikä on Saatanalle määrätty. Jumala on kuitenkin armossaan tuonut sovituksen ihmiselle Kristuksen kautta, jotta ihminen voisi pelastua laillisesti tuolta rangaistukselta ja odottaa luottavaisin mielin hyvää tuonpuoleista elämää. Jumala on hoitanut ihmiskunnan asiat niin, että ihmisen elämä voi jatkua määrittelemättömän pitkään tulevassa maassa ja taivaissa, missä elämän olosuhteet ovat paljon paremmat kuin luonnollisessa elinympäristössämme.

Olemme ehkä ajatelleet, että tähtitaivaan tutkiminen on kristityiltä kiellettyä. Tarkkaan ottaen se ei ole kuitenkaan niin. Päinvastoin se voi olla erittäin suositeltavaa, jos asian käsittelytapa on hengellinen ja raamatullinen. Silloin se on jumalallista astrologiaa, joka perustuu Jumalan ilmoitukseen. Muun tyyppisestä astrologiasta on sen sijaan syytä varoittaa. Nykyisin viihteellisiä ja kaupallisiakin muotoja saanut henkilöastrologia sisältää paljon vanhoja perinteitä, jotka eivät perustu jumalallisiin lähteisiin ja ovat usein harhaanjohtavia. Sen juuret ovat muinaisissa uskonnoissa, joita harjoitettiin Assyriassa, Babyloniassa, Egyptissä ja Kreikassa. Babyloniassa eräät Jumalaa pelkäämättömät hallitsijat ottivat tähtitaivaan merkit omaan käyttöönsä ja asettivat oman kuvansa Kristuksen paikalle tähtikuvioihin tehden siten itsensä jumaliksi. Tämän seurauksena jumalallinen kellotaulu vääristyi niin, että meille tullessa muodossa siitä ei voida enää lukea kuvien alkuperäistä hengellistä sanomaa. Samalla babylonialainen papisto kehitti tähtimerkkeihin perustuvia oppeja, joilla ei ollut enää mitään yhteyttä jumalallisiin oppeihin, vaan olivat ihmisen keksimiä ja vääristämiä. Astrologialla on siis jumalallinen alkuperä, mutta se on muuttunut ja vääristynyt ihmisen käsissä. Kun perusteet ovat vääristyneet, on lopputuloskin väistämättä väärä.

On siis osattava erotella vanha ja vielä vanhempi traditio. Kaikkein vanhin tähtien sanoma on tullut Jumalalta ja se kertoo Kristuksesta, Hänen teoistaan eri aikakausina ihmiskunnan hyväksi. Aikojen kuluessa eläinradan tähtikuvioiden merkitys on muuttunut ja sen kallisarvoinen sanoma on jäänyt ihmisen keksimien tarujen ja mytologioiden alle. Tämän kirjan tarkoituksena on ollut uudistaa kellotaulu alkuperäiseen asuunsa ja antaa jälleen tähtitaivaan kuuluttaa sanomaa Kristuksesta, jossa on kätkeytyä kaikki hengellinen viisaus.

TÄHTITAIVAAN HISTORIA

Jumalan varhainen ilmoitus

Tähtitaivas oli jo ennen kuin ensimmäiset ihmiset luotiin maan päälle. On olemassa monia viitteitä siitä, että Jumala antoi tähtitaivaaseen liittyvän tärkeän ilmoitustiedon ensimmäisille ihmisille, Aadamille, Eevalle ja eräille heidän jälkeläisilleen pian syntiinlankeemuksen jälkeen. Jumala kertoi asioista, jotka Hän oli kuvamuodossa tallentanut taivaalle jo tähtitaivasta luodessaan. Tähtitaivaan ilmoitustieto oli varhaisille ihmisille äärimmäisen kallisarvoista. Siksi he halusivat tehdä kaikkensa varmistaakseen sen säilymisen jälkipolville. Josefus, juutalainen historioitsija, kirjoittaa kirjassaan Juutalaisuuden muinaishistoria seuraavasti²:

He (Aadam ja Set) kehittivät erityisen viisauden lajin, joka liittyi taivaankappaleisiin ja niiden järjestykseen. Varmistaakseen että heidän tietonsa eivät joutuisi hukkaan ennen kuin ne olisivat laajalti tunnettuja, he tekivät kaksi pilaria, toisen tiilestä ja toisen kivistä, ja kaiversivat tietonsa niihin molempiin. He olivat tietoisia Aadamin profetiasta, jonka mukaan maa tulisi tuhotuksi yhdellä kertaa tulen ja toisella kertaa suuren vesimassan voimalla. Niinpä jos tiilipilari rikkoontuisi tulvassa, kivipilari säilyisi ja paljastaisi nuo heidän tietonsa ihmiskunnalle, ja kertoisi myös siitä, että olisi olemassa toinenkin heidän pystyttämänsä pilari. Tämä pilari on Siriadin maassa vielä tänäkin päivänä. (Josefus: Juutalaisuuden muinaishistoria, luku 2.3)

Jumala oli jo heti syntiinlankeemuksen jälkeen ilmoittanut Aadamille ja Eevalle Kristuksen tulosta maailmaan. (1. Moos. 3: 15) Tämä nk. protoevankeliumi sisälsi lupauksen syntien sovituksista ja synnistä johtuvan kirouksen täydellisestä mitätöimisestä tulevana aikoina. Setin, Aadamin ja Eevan pojan, vartuttua aikuiseksi Jumala täydensi ilmoitustaan. Hän kertoi heille koko ihmisen tarinan tähtitaivaan avulla, sekä sen menneisyyden että tulevaisuuden. Hän kertoi mm. siitä, että maailma tulee kohtaamaan kaksi tuhoa, toinen vesimassan ja toinen tulen seurauksena. Kuitenkin vanhurskaat tulevat pelastumaan niistä molemmista, ja he saavat periä uudet taivaat ja uuden maan, joissa vanhurskaus vallitsee. (2. Piet. 3: 13)

Talmudin mukaan Jumala kertoi koko ihmisen tarinan Adamille ja näytti hänelle koko ihmiskunnan tulevaisuuden syntiinlankeemuksen jälkeen³. Kolmas henkilö Aadamin ja Setin lisäksi, joka mainitaan syvällisesti oppineeksi tähtitaivaan viisaudessa, oli Henok, Adamista seitsemäs. Riemuvuosien kirjassa mainitaan Henokista seuraavasti⁴:

Ja yhdennellätoista riemuvuodella, vuoden neljännellä viikolla, Jered otti itselleen vaimon, jonka nimi oli Baraka, Rasujalin, isänsä veljen tytär. Baraka

² Josefus Flavius oli juutalainen historioitsija 1. vuosisadalta. Hän kirjoitti juutalaisuuden muinaishistoriaa koskevan teoksen ”Antiquities of Jews”, joka lähtee Adamista ja Eevasta. Toinen hänen pääteoksistaan on ”Juutalaisuuden historia”, joka käsittelee juutalauskansan historiaa hänen omalla ajallaan. Se sisältää mainintoja Jeesusuksesta ja ensimmäisistä kristityistä.

³ Babylonialainen Talmud, Avodah Zarah 5a. Talmud on juutalaisen Tooran eli viiden Mooseksen kirjan selitysteos.

⁴ Riemuvuosien kirja on apokryfinen kirja, joka kertoo 1. Mooseksen kirjan aihepiiristä laajennettuna.

synnytti hänelle pojan riemuvuosikauden neljännen vuoden viidennellä viikolla ja antoi tälle nimen Henok. Henok oli ensimmäinen maan päällä syntyneiden joukossa, joka osasi kirjoittamisen taidon, oppi taivaan tiedon ja viisauden ja kirjoitti kirjaansa taivaan merkit kuukausien järjestyksen mukaan, että ihmiset tietäisivät eri vuodenajat kuukausien perusteella.

(Riemuvuosien kirja, luku 4)

Henokin kirjassa esitetään seuraava tieto Henokista⁵:

Ja hän (enkeli Uriel) sanoi minulle: ”Tarkkaile, Henok, näitä taivaallisia tauluja ja lue, mitä niihin on kirjoitettu, ja pane merkille jokainen yksittäinen asia.” Ja minä tarkkailin niitä taivaallisia tauluja ja luin kaiken, mitä niihin oli kirjoitettu, ja ymmärsin kaiken. Luin kirjan ihmissuvun kaikista teoista – kaikkien lihan lasten, jotka tulevat olemaan maan päällä, kaukaisimpiin sukupolviin saakka.

(Henokin kirja, luku 81)

Henokin kirjassa ei ole kerrottu yksittäisistä taivaallisista tauluista, jotka enkeli hänelle esitteli. Kuitenkin jo se tieto, että nuo taivaalliset kuvat kertoivat ihmissuvun kaikista tapahtumista aina kaukaisimpiin sukupolviin asti antaa aiheen olettaa, että kyse oli samasta varhaisesta ilmoituksesta, kuin minkä Jumala oli ilmoittanut Aadamille ja Setille.

Vielä Henokin kirjassa sanotaan näin:

Minä tiedän salaisuuden, sillä olen lukenut taivaalliset taulut, ja olen nähnyt pyhät kirjat. Olen havainnut niihin kirjoitettuna ja kaiverrettuna heihin (vanhurskaisuun) liittyen, että kaikki hyvä, ilo ja kirkkaus on valmistettu heitä varten ja että ne asiat on kirjoitettu muistiin niiden henkiä varten, jotka vanhurskaudessa kuolevat. Ja monenlaista hyvää annetaan heille palkaksi heidän uutteruudestaan. Heidän osansa on runsain määrin yli elävien osan, sillä heidän vanhurskaudessa kuolleet henkensä tulevat elämään ja riemuitsemaan. Heidän henkensä eivät menehdy, eivätkä heidän muistonsa väisty sen Suuren kasvojen edestä milloinkaan. Sen tähden älä enää pelkää heidän (syynnintekijöiden) häväistystään.

(Henokin kirja, luku 103)

Tässä Henok kutsuu taivaallisia tauluja pyhiksi kirjoiksi. Ne siis sisälsivät pyhiä kirjoituksia, jotka Jumala halusi julistaa ihmiskunnalle. Tässä kohdassa valotetaan hieman enemmän tähtitaivaan kertomuksen tarkoitusta. Tarina on annettu rohkaisuksi niille, jotka vaeltavat maailmassa vanhurskaasti. Maailma hylkii heitä, mutta heidän osansa kuoleman jälkeen on kaikenlainen hyvyys, kun taas heidän solvaajansa (syynnintekijät) saavat huonon osan. Vanhurskaiden henget eivät menehdy milloinkaan, koska heidän muistonsa säilyvät sen Suuren (the Great One) edessä ikuisesti. Tässä viitataan vanhurskauden antajaan, Kristukseen.

Jumalan varhaisen ilmoituksen johdosta, joka annettiin ensimmäisille ihmisille heti syntiinlankeemuksen jälkeen, kenenkään ei tarvinnut olla epäätietoinen siitä, mistä

⁵ Henokin kirja on alkuperältään juutalainen teos, joka oli välillä kadonnut, mutta löytyi 1700-luvun lopulla koptinkielisestä Raamatusta. Qumranin käärokokoelmissa, jotka löytyivät 1950-luvulla Kuolleen meren lähistöltä, on paljon osia Henokin kirjasta.

ihminen on tullut maan päälle, miksi hän tarvitsee pelastusta ja miten hän voi saavuttaa sen itselleen. Kaikki on ollut Jumalan puolelta avointa maailman alusta lähtien. Jos vain ihminen olisi ollut Jumalalle uskollinen ja säilyttänyt tämän tiedon kalleimpana aarteenaan muuttumattomana sukupolvelta toiselle, se olisi tullut meillekin puhtaana eikä meidän tarvitsisi hapuilla erilaisten uskontojen ja uskomusten kanssa, jotka kaikki ovat johtaneet ajatuksiamme harhaan enemmän tai vähemmän.

Jumalan teissä ei ole milloinkaan tapahtunut muutosta. Sen sijaan ihminen on unohtanut Jumalan, muuttanut Hänen oppejaan, joko tietoisesti tai unohduksen kautta, käyttänyt uskontoa hyväkseen omissa valtapyrkimyksissään ja muuttanut Jumalan oppeja palvelemaan täysin muita tavoitteita, kuin mihin ne on alkujaan tarkoitettu. Tätä on ollut ihmisen historia kautta aikojen vedenpaisumuksen ajoista aina meidän päiviimme asti. Kaikki uskonnot ovat siihen syyllistyneet, mukaan lukien juutalaisuus ja kristinusko. Ihminen on omilla töillään saanut aikaan alkuperäisen Jumalan ilmoituksen haalistumisen, sumentumisen, vääristymisen ja unohtumisen. Jumala on kuitenkin huolehtinut siitä, että tämä tieto ei ole kokonaan kadonnut. Jos jokin tärkeä asia oli päässyt unohtumaan historian hämärään, Hän lähetti uusia sanansaattajia ihmisten keskuuteen kertomaan Jumalan tahdon ihmiselle uudessa historiallisessa ympäristössä. Viimeiseksi Hän lähetti maailmaan Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, joka opetuksellaan palautti ihmisen tietoon Jumalan alkuperäisen suunnitelman ja toteutti itsessään tämän suunnitelman keskeisen osan, sovituskuoleman. Jeesuksen opetukset, sanat, elämä, kuolema ja ylösnousemus viitoittavat ihmiselle tietä taivaallisiin, mikä on Jumalan ihmiselle varaama mahdollisuus, jos hän siihen uskossa tarttuu.

Mutta onko mahdollista kaivautua syvälle historian hämärään ja löytää sieltä ydinkohdat alkuperäisestä Jumalan ilmoituksesta, joka annettiin ensimmäisille ihmisille? Kyllä on! Juuri sen takia, että Jumala ei antanut alkuperäistä ilmoitustaan ainoastaan sanallisesti ensimmäisille ihmisille, vaan myös kuvallisesti tähtitaivaalle piirrettynä ”sarjakuvana”, me voimme saada selville alkuperäisen sanoman sellaisena, kuin se alkujaan ihmiselle esitettiin. Jumala oli siis tässäkin asiassa kaukaa viisas. Aikana, jolloin luku- ja kirjoitustaito olivat vielä harvinaisia ihmisten keskuudessa, Jumala tallensi oman ilmoituksensa kaikkien luettavaksi kuvamuodossa tähtitaivaalle, jotta se säilyisi siellä maailman loppuun asti ja olisi sieltä luettavissa senkin jälkeen, kun ihminen olisi unohtanut alkuperäiset opit. Tästä ilmoituksen muodosta kertoo Psalmi 19.

*Taivaat julistavat Jumalan kunniaa,
taivaankansi kertoo hänen teoistaan.
Päivä ilmoittaa ne päivälle,
yö julistaa yölle.
Ei se ole puhetta, ei sanoja,
ei ääntä, jonka voisi korvin kuulla.
Kuitenkin se kaikuu kaikkialla,
maanpiirin yli merten ääriin.
Hän on tehnyt sinne majan auringolle.
Ja aurinko nousee kuin
sulhanen hääteltästäan,
kuin sankari riemukkaana
juoksemaan rataansa.*

*Taivaan äärestä se lähtee
ja kaartaa toiseen ääreen,
eikä mikään jää sen paisteelta piiloon.
(Ps. 19:2-7)*

Se, että Jumala kirjoitti asian, jonka halusi teroittaa ihmisten mieleen, taivaan tähtiin, kertoo jotakin Hänen suvereeniudestaan. Kukaan muu ei olisi voinut tehdä sellaista kuin vain Hän, joka on tähtitaivaan luonut. Jumala halusi, että se kirjoitetaan sellaiseen paikkaan, missä ihminen ei omalla toiminnallaan voisi sitä tuhota. Hän halusi, että se kaikuu aina ja joka paikassa. Sen hiljainen julistus kantautuu kaikkialle sinne, missä ihmisiä on. Joka yö, kun tähdet ilmestyvät kirkkaalle taivaalle, se on siellä nähtävänä.

“Päivä ilmoittaa ne päivälle, yö julistaa ne yölle”. Tämä on heprean kielen sanonta, joka tarkoittaa yksinkertaisesti “päivä päiväältä” ja “yö yöltä”. Paremmalla suomen kielellä tämän kohdan voisi ilmaista näin: Päivä päiväältä taivaankansi puhuu menneisyyden salaisuuksista ja yö yöltä se julistaa Hänen pelastussanomaansa.

Mainituissa katkelmassa puhutaan kiertävästä auringosta, joka on tehnyt majansa tähtitaivaalle. Nämä auringon majat tarkoittavat kahtatoista eläinradan tähdistöä, joiden mukaan taivaankansi on jaettu kahteentoista aikavyöhykkeeseen. Jokaisena vuoden kuukautena aurinko nousee eri “majasta”, koska tähtitaivaan asema suhteessa aurinkoon näennäisesti muuttuu maapallon kiertäessä auringon ympäri kerran vuoden aikana. Ensimmäiset ihmiset maan päällä eivät ehkä tienneet tämän ilmiön avaruusgeometrista selitystä, mutta he tunsivat tarkkaan eläinradan tähdistöt, joista aurinko nousee ja joihin se laskee, ja pystyivät sen perusteella tietämään kuukaudet ja vuodenajat.

Tähtitaivaan ilmoitus kansakuntien keskuudessa

On mielenkiintoista huomata, miten ajanlasku maailman eri kansojen keskuudessa on aina perustunut samoihin tähtitaivaan ilmiöihin ja on pääpiirteissään yhteinen. Vuodet, kuukaudet, viikonpäivät jne. lasketaan kaikkialla samalla tavalla. Kuukausien ja viikonpäivien nimissä on paljon sellaista samankaltaisuutta, joka ei voisi olla mahdollista, ellei ihmiskunnalla olisi ollut yhteistä historiaa aikojen alussa. Liitteessä 1 on kerrottu tarkemmin viikonpäivien nimistä ja miten ne liittyvät tähtitaivaalle. Vuoden jakaantuminen kahteentoista kuukauteen on aina perustunut auringon “majoihin” eli noihin kahteentoista eläinradan tähdistöön, joissa aurinko vierailee kerran vuodessa. Päätähtikuviot ovat samat kaikissa vanhoissa kulttuureissa, kuten Etiopiassa, Kiinassa, Babyloniassa, Kreikassa, Israelissa, Intiassa, Arabiassa ja Egyptissä. Suurelta osalta myös lisäkuviot, jotka täydentävät pääkuvioiden sanomaa, ovat samoja tai samankaltaisia.

Tähtikuvioiden yhdenmukaisuus osoittaa, että silloin, kun Jumala ilmoitti ihmiskunnalle tähtien salaisuuksista, kansakunnat elivät vielä lähekkäin ja vuorovaikutuksessa toisiinsa. Tämä tarkoittaa Raamatun vedenpaisumusta edeltävää ja välittömästi vedenpaisumuksen jälkeistä aikaa, jolloin kansat olivat vielä yhdessä nykyisen Lähi-idän alueella.

Huolimatta suuresta yhdenmukaisuudesta eri maiden eläinradoissa, niissä on toisaalta havaittavissa erojakin. Tämä johtuu siitä, että tähtitaivaan perimätieto ei ole pysynyt

muuttumattomana, vaan siihen on ajan saatossa päässyt virheellisyyksiä erilaisista inhimillisistä syistä. Eräät muutokset ovat olleet täysin tarkoituksellisia ja ovat perustuneet tahalliseen Jumalan ilmoituksen vääristelyyn. Kuten edellä todettiin, sellaiseen syyllistyivät varsinkin eräät Babylonian varhaiset hallitsijat, jotka pyrkiessään antamaan omalle henkilökuvalleen jumalallisen leiman varastivat tähtien kertomuksia itselleen. Niin tehdessään nämä maalliset hallitsijat pyrkivät siirtämään itseensä sen uskonnollisen kunnioituksen, jota kansa tunsi tähtien sanomaa kohtaan. Samalla he myös sekoittivat sen selkeän pelastussanomana, joka oli tähtitaivaalle kirjoitettu. Tästä epäkunnioittavasta ja vastuuttomasta suhtautumisesta Jumalan ilmoitustietoa kohtaan saivat alkunsa monet pakanauskonnot eri puolilla maailmaa.

Klassisen eläinradan tähtikuviot, sellaisena kuin ne ovat periytyneet eurooppalaisille kansoille, saivat muotonsa hellenistisen kauden aikana, siis joitakin vuosisatoja ennen Jeesuksen syntymää. Niissä on säilynyt paljon merkkejä alkuperäisestä Jumalan pelastussanomasta, vaikka itse sanoma on jäänyt kreikkalaisen jumaltaruston alle niin, että sitä ei voida enää selkeästi lukea. Alkuperäinen sanoma on kaivettava esiin kuin tulivuoriturhan alle jäänyt muinainen kaupunki, sillä klassisessa eläinradassa alkuperäistä sanomaa peittävät monet vieraat kerrostumat. Ihmis- ja eläinhahmojen merkitystä ei enää osata yhdistää niiden alkuperäiseen hengelliseen merkitykseen. Kristus, joka alkujaan oli keskeinen jokaisessa tähtikuviossa, on häipynyt taka-alalle ja korvautunut kreikkalaisilla sankarihahmoilla. Homeros, kreikkalaisten jumaltarujen kerääjä, muutti itsekkin jo ennestään muuntuneita kuvioita mieleistensä tarinoiden muotoon. Tarinoiden yhdistämisessä tähtikuvioihin auttoivat antiikin luonnonfilosofit Aratus, Hipparkus ja Ptolemaios.

Eläinradan tähdistöillä on ollut keskeinen asema myös juutalaisessa perinteessä. Juutalaiset, kuten kaikki muutkin kansakunnat, perivät ajanlaskunsa perusteet kansojen esi-isiltä omaan kulttuuriinsa. Eräät juhlapäivätkin ovat juutalaisuutta vanhempia. Kevätpäivän tasauksen jälkeen vietettävä pääsiäinen ja uhrilammas osattiin yhdistää muinaisissa Lähi-idän maissa jo ennen juutalaisuuden aikaa. Tämä ei millään tavoin vähennä juutalaisen pääsiäisen merkitystä Egyptistä vapautumisen muistoksi. Päinvastoin kaikki ennakoii samaa asiaa ja todistaa saman asian puolesta: Kristus, todellinen uhrilammas, kuoli pääsiäisenä ihmisten syntien edestä.

Onko tähtikuvioilla ollut mitään merkitystä myöhemmässä juutalaisuudessa? Meillä on perinteisesti ollut sellainen käsitys, että juutalaisuudessa suhtauduttiin ankan torjuvasti kaikkeen tähtiin liittyvään tietoon. Tämän todistamiseksi viitataan usein mm. Jesajan ja Jeremian kirjoihin, joissa kielletään kaldealaisten tähtientähystelijöiden opit (Jes. 47:13; Jer. 10:2). On selvää, että nämä ihmisten keksimät opit olivatkin kiellettyjä, mutta alkuperäinen tähtiin tallennettu messiaaninen sanoma ei toki ollut kielletty.

Ne, jotka ovat tutkineet juutalaisuutta syvemmin, tietävät, että tähtiin liittyvä salaperäinen viisaus on kiinnostanut juutalaisia aina ja kaikkialla. Talmudissa kerrotaan, että Abrahamilla oli kyky lukea tähdistä, mikä herätti suurta kiinnostusta sen ajan mahtimiehissä⁶. Tietävästi kullakin Israelin kahdellatoista heimolla oli tunnuksena jokin tähtitaivaan kuvioista. Sen mukaisesti he kantoivat mukanaan viiriä, jossa tämä tunnus

⁶ Babylonialainen Talmud, Baba Bathra 16b.

oli kuvattuna (4. Moos. 2:2). Juudan tähtikuvio oli Leijona (1. Moos. 49:9), Naftalin Kauris (1. Moos. 49:21), Danin Skorpioni, jonka yläpuolella on käärmettä suussaan pitävä kotka (1. Moos. 49:16-17), Rubenin Vesimies (1. Moos. 49:4), Joosefin Härkä, minkä kaksi suurta sarvea viittaavat hänen poikiinsa, Efraimiin ja Manasseen (5. Moos. 33:17), jne. Kaikki nämä eläin- tai ihmisaiheet viittaavat Messiaaseen, Kristukseen, jolla varhaisessa juutalaisuudessa oli paljon nykyistä merkittävämpi asema.

Viime aikoina on löydetty muinaisten synagogien pohjia, joiden lattiamosaiikissa on ollut kuvattuna ”Mazzaroth”, eläinrata. Nämä mosaiikit osoittavat, että eläinradan tähtikuvioilla on ollut tärkeä merkitys juutalaisuudessa vielä Jeesuksen ajan jälkeenkin. Josefuksen mukaan myös Jerusalemin temppelissä oli eläinrataa kuvaava lattiamosaiikki ja temppelin väliverho oli kirjailtu tähtikuvioilla. Meidän päivinämme Israelin valtio on painattanut postimerkkejä, joissa on kuvattu Israelin kahdentoista heimon nimikkokuvioista kertova eläinrata.

Temppeliä ja synagogia käyttäneet juutalaiset eivät palvoneet kreikkalaisten jumalia eivätkä uskoneet pakanalliseen astrologiaan, vaan he odottivat Messiasta oman oppinsa mukaisesti. Beit Alfa -synagogan ympyränmuotoisen eläinradan keskellä on kuvattuna hevosilla ja vaunuilla ajava Messias, joka on Ajomiehen tähtikuvion alkuperäinen aihe.

Huolimatta sekaannuksesta, joka näiden asioiden ympärillä on vallinnut, juutalaiset oppineet ovat aina tienneet, että Mazzaroth esittää Jumalan aikataulua ihmiskunnalle ja Messiaan työtä. Juutalaisuuteen on aina liittynyt Messiaan odotus, joka on perustunut kaikkein vanhimpaan ihmiskunnalle annettuun ilmestystietoon. Tutkiessamme ensimmäistä Mooseksen kirjaa tai mm. Jobin kirjaa syvällisesti, voimme havaita, miten paljon ihmiset tiesivät Jumalasta ja Messiaasta jo ennen Moosesta – itse asiassa kaiken oleellisen.

Auringon maja on ilmaistu heprean kielessä sanalla tabernaakkeli eli pyhäkkö. Jokaiseen auringon majaan sisältyi pyhää kunnioitusta. Kun aurinko nousi tietystä majasta, oli aivan kuin Jumala olisi vieraillut siinä. Sana ”Mazzaroth” löytyy Jobin kirjasta, jota monet pitävät Raamatun vanhimpana kirjana. Siinä mainitaan myös muutamia tähtikuvioita nimeltä ⁷:

*Osaatko sinä solmia yhteen Seulasten tähdet
tai avata Orionin siteet
Osaatko tuoda ajallaan esiin eläinradan (Mazzaroth) tähdet,
sinäkö talutat Leijonaa ja sen pentuja?
Sinäkö tunnet taivaan säännöt,
Määräätkö sinä, miten ne vaikuttavat maan päällä?
(Job 38:31-33)*

⁷ Job 38:ssa mainitut tähtikuviot ovat hepreankielisiltä nimiltään Ash, Chesil ja Cimah. Seulaset (hepr. Cimah, engl. Pleyades) on ollut ammoisista ajoista lähtien tunnettu Härän tähtikuvioon liittyvä tähtiklusteri. Orion (Chesil) on yksi komeimpia tähtikuvioita, joka myös liittyy Härän tähdistöön. Ash on suomenkielisessä Raamatussa käännetty Leijonaksi, mutta se saattaa viitata johonkin muuhunkin tähtikuvioon, sillä monien Jobin kirjan luonnontieteellisten nimien merkitys on jäänyt tutkijoille epäselväksi.

Muita raamatunkohtia, joissa mainitaan tähtikuvioita nimeltä, ovat mm. Job 9:9 ja Aamos 5:8. Myöhemmin tässä kirjassa osoitetaan, miten Jobin kirja puhuu paljon enemmänkin tähtikuvioista ja miten vasta ne antavat koko kirjalle ymmärrettävän selityksen.

Jumala siis kuvitti Kristuksen kertomuksen tähtitaivaalle. Sen lisäksi Hän antoi nimet yksittäisille tähdille, kuten todetaan Psalmissa 147:

*Herra tietää tähtien luvun,
Hän on antanut niille kaikille nimen.
(Ps. 147:4)*

Kukaan ihminen ei voi tietää tähtien lukumäärää, mutta Jumala tuntee niistä jokaisen, koska Hän on ne luonut. Hän on antanut niille jopa nimet. Kaikki nimet eivät ole enää meidän tiedossamme, mutta ainakin sata nimeä on meille säilynyt. Tämä on hyvä tietää, sillä tutkiessamme tähtikarttaa, joka on polveutunut meille muinaisilta ajoilta, huomaamme, että tähtien nimet kertovat paljon, ja niillä on selvästi jokin sanoma. Monien tähtikuvioden sanoma on aikojen kuluessa muuttunut ja vääristynyt, mutta silloin tähtien nimet auttavat meitä pääsemään alkuperäisen kuvion ja alkuperäisen sanoman jäljille.

Kirkkaimmat tähtitaivaan tähdet on yleensä omistettu Messiaalle, kuten Sirius – Prinssi tai Hallitsija, Arcturus – Hän, joka on tuleva, Rigel - Jalka, joka murskaa, Procyon - Lunastaja, Altair – Haavoitettu, Betelgeuse – Vesan (tai version) tuleminen jne. Kaikki nämä ovat nimiä, joista ei voi erehtyä. Ne kuuluvat Messiaalle, Kristukselle.

Varhainen maailmankuva ja tähtitaivas

Muinaisten kansojen uskonnoissa, eräs asia kiinnittää huomiota. Kaikissa uskonnoissa näyttäisi olevan likimain samanlainen käsitys näkymättömästä ja näkyvästä luomakunnasta: Ylhäällä näkymättömät Jumalan taivaat, keskellä näkyvä maailma, jonka päällä ihmiset elävät, alhaalla on näkymätön sielujen maailma, johon sielut siirtyvät ruumiillisen kuoleman jälkeen. Sielujen maailmassa on sekä hyviä että huonoja paikkoja. Paljon riippuu ihmisen elämästä maan päällä, millaisen kohtalon sielu siellä saa.

Mistä ihmiset olivat omaksuneet itselleen tällaisen kerroksellisen maailmankuvan? Ei ole mitenkään luontaista ihmiselle uskoa sellaiseen. Ja miksi se oli kaikille yhteinen? Se ei ole voinut tulla muusta kuin Jumalan varhaisesta ilmoituksesta, joka oli annettu niin varhain, että ihmiset elivät vielä yhdessä pienellä alueella. Myöhemmin, kun kansakunnat olivat kasvaneet ja siirtyneet asumaan omille alueilleen, uskonnot eriytyivät, mutta tämä kerroksellinen maailmankuva on edelleen säilynyt. Tämä koskee muinaista Babyloniaa, Egyptiä, Persiaa ja Kreikkaa. Pääpiirteissään sama maailmankuva on siirtynyt myös nykyisiin uskontoihin kuten juutalaisuuteen ja kristinuskoon.

Missä vaiheessa Jumala on tämän ilmoituksensa ihmiskunnalle antanut? Henokin kirjat yhdessä Raamatun kanssa antavat siihen selvän vihjeen. Edellä jo kerrottiin Henokista, joka sai vastaanottaa Jumalalta tähtitaivaan ”tauluihin” liittyvän ilmoituksen. Se koski ihmiskunnan kaikkia sukupolvia, iankaikkisesta menneisyydestä aina hamaan

tulevaisuuteen asti. Kuitenkin Henokiin liittyy toinenkin asia, joka on luultavasti paljon vaikuttanut ihmiskunnan ymmärrykseen näkymättömän luomakunnan kerroksellisesta rakenteesta. Henok sai nimittäin tehdä monia taivaallisia matkoja enkelien opastamana. Hän sai nähdä kaiken sekä alhaalla sielujen maailmassa että ylhäällä taivaissa. Kaikista näistä kokemuksistaan Hänen tuli kertoa ihmisille, jotta hekin saisivat niistä tietää. Lisäksi hänen tuli kirjoittaa niistä kirjoja, jotta nämä asiat eivät pääsisi unohtumaan.

Joitakin Henokin kirjoja on säilynyt meille asti. Tietenkin nykyajan tutkijat pitävät niitä epäaitoina ja ajoittavat ne paljon Henokin aikaa myöhemmälle ajalle. Kuitenkaan ne eivät voi olla kokonaan myöhempää perua eivätkä kokonaan ihmisen keksimiä. Sen todistavat varhaiset uskonnot, joissa on niin paljon Henokin kirjojen kanssa yhdenmukaista tietoa.⁸

Perimätiedon mukaan Henok sai luvan matkustaa näkymättömässä luomakunnassa, sekä alapuolisissa maailmoissa että yläpuolisissa taivaissa. Alhaalla sielujen maailmassa hän näki alkuperäisen näkymättömän maan ja meren. Niiden alapuolella olivat pelottavat rangaistuksen paikat, joihin liittyi tuli ja pimeys. Helvetti, tulinen järvi, oli pelottava kadotuksen paikka, joka oli varattu Saatanalle ja hänen enkeleilleen, mutta myös synnintekijät, jotka hylkäisivät Jumalan pelastuksen, joutuisivat sinne. Toisaalta Henok näki sielujen maailmassa myös hyvän paikan, Paratiisin, joka oli tarkoitettu vanhurskaille sieluille. Vanhurskaat pääsisivät suoraan sinne ja välttäisivät kaiken tuomion. Paratiisin ympärillä oli myös melko hyviä tai siedettäviä paikkoja, joissa sielut saattoivat asua, koska heille ei ollut vielä julistettu lopullista tuomiota.

Taivaankannen yläpuolella nk. kuudennessa taivaassa Henok näki enkelien maailman. Seitsemännessä taivaassa hän näki Jumalan valtaistuimen. Sen päällä istui ihmisen näköinen Jumala, jota enkeli kutsui nimillä Valo, Valittu, Vanhurskas, Jumalan Nimi, Pelastaja jne. Tämä luomakunnan Hallitsija ei ollut kuitenkaan korkein Jumala, sillä korkein Jumala istui kymmenennessä taivaassa omalla valtaistuimellaan. Henok sai siis nähdä myös tämän Kaiken Alun, jota nimeä Hänestä käytettiin.⁹ Luultavasti Henokin muistiinpanemilla kuvauksilla näkymättömästä luomakunnasta on ollut oleellinen vaikutus kansakuntien uskonnollisiin käsityksiin sekä yläpuolisista taivaista että alapuolisesta sielujen maailmasta.

Jeesuksen ja muiden Uuden testamentin kirjoittajien käsitys näkymättömästä luomakunnasta oli Henokin kirjojen mukainen. Jeesuksen kertomus rikkaasta miehestä

⁸ Eri kansakuntien parissa on ollut vanhoja viisaita miehiä, jotka on yhdistetty Henokiin tai jotka ainakin ovat edustaneet henokilaista viisautta. Muinaisessa Babyloniassa kerrotaan olleen Enmeduranki niminen viisas mies (nimi tarkoittaa taivaan ja maan liittoa), jolla oli salaista sielujen pelastukseen liittyvää tietoa. Persiassa oli Zoroaster (Zarathustra), Egyptissä Thoth, ja Kreikassa Hermes Trismegistus, joilla kaikilla oli samantapaista salaista viisautta. Tähtitaivas liittyi oleellisesti heidän viisauteensa.

Vaikka kansojen parissa olevilla uskonnollisilla käsityksillä on mielenkiintoisia yhtymäkohtia, niissä on kuitenkin eroavuuksiakin. Eroavuudet osoittavat, miten helposti mystiikan ja mytologian piiriin liittyvät asiat lähtevät muuntautumaan. Siksi ainoastaan se, mikä on eri maiden kertomuksissa yhteistä, voi olla Jumalan alkuperäisestä ilmoituksesta lähtenyt. Lisäksi, jos mystiikkaan tai mytologiaan liittyvää tietoutta halutaan palauttaa kristinuskoon ikään kuin Jumalan varhaiseen ilmoitukseen kuuluvana, on huolehdittava, että se ei ole ristiriidassa Raamatun kanssa.

⁹ Nämä tiedot perustuvat nk. Henokin kirjoihin, jotka eivät sisälly Raamattuun, mutta kuuluvat juutalaiseen perintöön. Taivaiden järjestysluvut on esitetty selkeimmin toisessa Henokin kirjassa.

ja Lasaruskesta osoittaa sen selvästi. (Luuk. 16:19–31) Fariseukset olivat jo menettäneet uskonsa Henokin kertomuksiin, mutta Jeesus palautti ne takaisin juutalaisten mieliin. Jeesuksen kertomuksen mukaan Lasarus pääsi sielujen maailman Paratiisiin, mutta rikas mies joutui sen ulkopuolelle helteiseen paikkaan, joka ei ollut kuitenkaan helvetti. Tosin Jeesus puhui myös helvetistä ja kadotuksesta erittäin paljon. Viimeisen tuomion jälkeen kapinalliset sielut joutuvat helvettiin, mikä on palava järvi näkymättömän luomakunnan pohjalla.

Edellä esitetty maailmankuva heijastui myös tähtitaivaaseen, jonka uskottiin sisältävän jumalallista ilmoitustietoa. Perinteisesti tähtitaivas on aina kuvattu suurena pallona. Se on niin suuri pallo, että sitä voidaan katsoa vain sisältäpäin. Kiinteät tähdet, jotka sijoittuvat näennäisen pallon pinnalle, muodostavat maan päältä nähtynä ”taivaallisia tauluja”. Kuten edellä jo todettiin, kaikki ne sisältävät jumalallista ilmoitustietoa. Niistä voitiin lukea ihmiskunnan menneisyys ja tulevaisuus – ei ainoastaan nykyisessä näkyvässä luomakunnassa, vaan myös näkymättömässä luomakunnassa sekä ylhäällä että alhaalla.

Kokonaisuudessaan tähtitaivaan pallo, johon tähdet on pantu loistamaan, kuvaa näkymättömää luomakuntaa. Sen pohjoiset osat kuvaavat tuonpuoleisia taivaita, missä Jumala asuu. Eteläinen tähtitaivaan puolisko kuvaa sielujen maailmaa, jota ei ollut vielä kokonaan puhdistettu. Niiden välissä esiintyy näkyvä avaruus (ja näkyvä maa sen osana) kapeana viivana auringon polulla (ekliptikalla).

Tähtitaivaalla kuvattu näkymätön luomakunta, johon liittyy pieneltä osalta myös näkyvä luomakunta, antaa taustan Jumalan varhaiselle ilmoitukselle. Niinpä taivaalliset taulut, jotka kertovat meille pelastushistoriallisesti tärkeitä asioista, kertovat myös siitä, missä ko. asiat olivat tapahtuneet tai tulisivat tapahtumaan. Kuten jo mainittiin näkyvän maailman sijainnin tähtitaivaan pallossa ilmoittaa auringon rata (ekliptika). Se pysyy vuodesta toiseen samassa paikassa, välillä päiväntasaajan (ekvaattorin) yläpuolella, välillä sen alapuolella. Jo muinaiset babylonialaiset ja egyptiläiset tähtitieteilijät pystyivät sen täsmällisesti määrittämään. Jos tähtikuvio sijaitsee ekliptikan yläpuolella (pohjoisella pallonpuoliskolla), se viittaa tapahtumaan puhtaiden taivaiden puolella. Vastaavasti jos tähtikuvio sijaitsee ekliptikan alapuolella (eteläisellä pallonpuoliskolla) se viittaa johonkin tapahtumaan sielujen maailmassa.

Raamatun mukaan taivaankansi tehtiin ylhäällä olevien taivaiden ja alhaalla olevan sielujen maailman väliin erottamaan puhtaat ja epäpuhtaat vedet toisistaan. (1.Moos.1: 6-7) Taivaankanteen Jumala loi ”valoja”, joilla tarkoitetaan kiintotähtiä (1.Moos.1: 14). Toistensa kanssa lähellä olevat kiintotähdet muodostavat tähdistöjä, ts. edellä mainittuja ”taivaallisia tauluja”. Taivaalliset taulut yhdessä muodostavat kuin kellotaulun, joka kertoo ihmiskunnan vaiheista.

Lisäksi Jumala loi taivaankanteen kaksi suurta valoa ja tähdet. (1.Moos. 1:16) Nämä kaksi suurta valoa ovat aurinko ja kuu. Samassa jakeessa mainitut tähdet tarkoittavat ”liikkuvia tähtiä” eli planeettoja. Kaikki ne ovat kuin osoittimia, jotka kiertävät taivaallista kellotaulua. Aurinko, kuu ja tähdet tarkoittaa siis meidän aurinkokuntaamme, jossa maapallo on yksi sen planeetoista. Näin voidaan päätellä, että taivaankansi, johon kaikki edellä mainitut ”valot” luotiin, on läheisesti sama kuin näkyvä taivaanavaruus.

Tavalliset ihmiset eivät yleensä pystyneet ymmärtämään näkymätöntä luomakuntaa yliluonnollisessa korkeus-syvyys-ulottuvuudessa. Siksi he ajattelivat, että maa on litteä ”pannukakku” ja että sielujen maailma on fyysisesti maan tason alapuolella ja näkymättömät taivaat ovat sen yläpuolella. Kun sitten tiede pystyi osoittamaan, että maa onkin pyöreä pallo avaruudessa, Raamatun vastustajat saivat aiheen nauraa Raamattuun uskoville. Nyt oli osoitettu, että Raamattu sisältää vanhakantaista, epäluotettavaa tietoa!

Mutta mitä viimeaikainen tiede onkaan saanut selville avaruuden olemuksesta. Nykyaikaisen fysiikan ja tähtitieteen mukaan luonnollinen avaruus on 3-ulotteinen pinta, joka kaareutuu neljännen ulottuvuuden suuntaan. Sellainen se on, vaikka kukaan ei tiedä, mikä sitä kannattelee paikoillaan, ja miksi se pysyy muodossaan. Taivaanavaruus voidaan siis ymmärtää neljännen ulottuvuuden suunnassa ”pannukakkuna”, jonka ylä- ja alapuolella on tyhjää tilaa. Näihin tiloihin voidaan sijoittaa näkymätön luomakunta, jos siihen haluamme uskoa. Taivaanavaruus on siis ”litteä” neljännen ulottuvuuden suunnassa ja maapallokin on litteä siinä suunnassa.¹⁰

Mutta puhuuko Raamattu sellaisesta ylimääräisestä neljännestä ulottuvuudesta, joka tällaiseen ajatteluun tarvitaan? Kyllä puhuu! Raamattu puhuu ”korkeudesta” ja ”syvyydestä”, jotka selvästikään eivät ole meille ymmärrettäviä luonnollisia ulottuvuuksia. Mm. apostoli Paavali kehotti ihmisiä tutkimaan niitä. (Ef. 3: 16-21) Jumalan taivaat eivät ole luonnollisessa korkeussuunnassa, ikään kuin pilvien yläpuolella, vaan yliluonnollisessa korkeussuunnassa, joka suuntautuu taivaankannen yläpuolisiin taivaisiin. Samoin sielujen maailma ei ole luonnollisessa syvyyssuunnassa, ikään kuin merten syvyyksissä, vaan taivaankannen alla yliluonnollisessa syvyyssuunnassa. Näin Raamatun käsitteet ”korkeus” ja ”syvyys” muodostavat tarvittavan ”neljännen” ulottuvuuden. Näiden käsitteiden avulla näkyvän luomakunnan sijainti suhteessa näkymättömään luomakuntaan voidaan hahmottaa.

Uusi testamentti opettaa seuraavasti:

*Uskon avulla me ymmärrämme, että **maailmat** on luotu Jumalan sanalla: **näkyvä on syntynyt näkymättömästä.***
(Hepr.11:3)

*Emmekä me kiinnitä katsettamme näkyvään vaan näkymättömään, sillä **näkyvä kestää vain aikansa mutta näkymätön iankaikkisesti.***
(2. Kor.4:18)

Heprealaiskirjeen kirjoittajan mukaan näkyvä todellisuus on siis luotu näkymättömästä todellisuudesta käsin. Ensin oli näkymätön luomakunta, jossa oli alkuperäinen näkymätön maa ja monia näkymättömiä taivaita sen ”yläpuolella” (yliluonnollisessa

¹⁰ Albert Einstein ja muut suhteellisuusteorian kehittäjät saivat selville, että luonnollinen avaruus on 3-ulotteinen pinta, joka kaareutuu neljännen ulottuvuuden suuntaan. Neljäs ulottuvuus on ihmismielelle käsittämätön ja tavallaan yliluonnollinen ulottuvuus, vaikka se on todellinen.

Mitään ristiriitaa tieteen kanssa ei siis ole. Tiede ei voi kiistää, etteikö Raamattu olisi tässäkin asiassa oikeassa. Tieteen kaukoputkilla voidaan tutkia vain 3-ulotteista avaruutta eli taivaankantta sen sisältä käsin. Taivaankannen ulkopuolisia ulottuvuuksia ei voida tieteen välinein tutkia.

korkeussuunnassa). Näiden näkymättömien taivaiden väliin luotiin toisena päivänä taivaankansi eli näkyvä avaruus erottamaan saastuneet alapuoliset vedet puhtaista yläpuolisista vesistä.

Edellä mainittu Korinttilaiskirjeen kohta opettaa, että se mikä on näkymätöntä, on pysyvää/iankaikkista, ja se mikä on näkyvää, on katoavaa/väliaikaista. Sen tähden meidän tulisi enemmän kiinnittää huomiota näkymättömään todellisuuteen, joka pysyy ikuisesti. Näkyvä maailma on tehty väliaikaiseksi ja meidän elämämme sen päällä on luonteeltaan katoavaa. Me tarvitsemme uskon silmät yliluonnollisten ulottuvuuksien ymmärtämiseen. Usko on sen näkemistä, mitä ei voi silmillä nähdä. Se on hakeutumista, sitä kohti, mikä on ikuisesti pysyvää. (Hepr. 11: 1).

TÄHTITAIVAAN TARINAN REKONSTRUOINTI

Kuvien ja tarinan ennallistaminen

Tähtitaivaan kuvat, jotka Jumala aikojen alussa piirsi tähtitaivaalle ja joiden merkityksen Hän ilmoitti ensimmäisille luonnollisille ihmisille, vääristyivät myöhemmin monelta osaltaan. Ihminen on vääristellyt niitä omien pyrkimystensä ja kuvitelmiensä mukaan. Tähtien muodostamat klusterit sinänsä eivät ole muuttuneet, mutta se, minkä hahmon ja merkityksen ihminen on niille antanut, on usein muuttunut aikojen saatossa. Siksi, jotta Jumalan varhainen ilmoitus olisi luettavissa tähtitaivaalta, yksittäisten tähtikuvioiden vääristymät olisi voitava oikaista.

Hieman toista vuosisataa sitten kirjoitettiin useita tieteellisestikin päteviä kirjoja, joissa tähtitaivaan kuviot liitettiin raamatullisiin puitteisiin.¹¹ Siinä yhteydessä osa nykyisistä tähtitaivaan kuvioista osoitettiin kiistattomasti historiallisiksi väärennöksiksi. Eräissä tapauksissa jopa niiden tekijät voitiin nimetä. Sittemmin em. kirjoista on otettu uusia painoksia, minkä johdosta ne ovat onneksi vieläkin kaikkien saatavilla. Edelleenkin ne ovat alan perusteoksia ja erittäin suositeltavia.¹²

Omassa tutkimuksessani olen kuitenkin pyrkinyt vielä pitemmälle. Olen jatkanut tähtikuvioiden rekonstruointityötä ja pyrkinyt samalla yhdistämään kuviot yhtenäisiksi

¹¹ Rolleston, Fr., Mazzaroth. The Constellations, Parts I-IV, Including Mizraim: Astronomy of Egypt. WeiserBooks Inc., York Beach, ME, USA, 2001. (Alkujaan julkaistu vuonna 1875).

Bullinger, E.W. The Witness of the Stars. Kregel Publications, MI, USA, 1967. (Alkujaan julkaistu vuonna 1893)

Seiss, J.A. The Gospel in the Stars. Kregel Publications, MI, USA, 1972. (Alkujaan julkaistu vuonna 1882)

¹² Internetistä löytyy myös Pauli Ojalan suomenkielinen esitys ”Eläinradan tähtikuviot pelastushistorian virstanpylväinä”, joka on laadittu lähinnä Bullingerin teoksen pohjalta. <http://www.biokemia.fi> (Ajatusvarikko, Evankeliumi eläinradan mukaan)

kertomuksiksi. Tällä olen pyrkinyt ennallistamaan Jumalan varhaisen ilmoituksen läheisesti sellaiseksi, kuin se esitettiin ensimmäisille ihmisille.

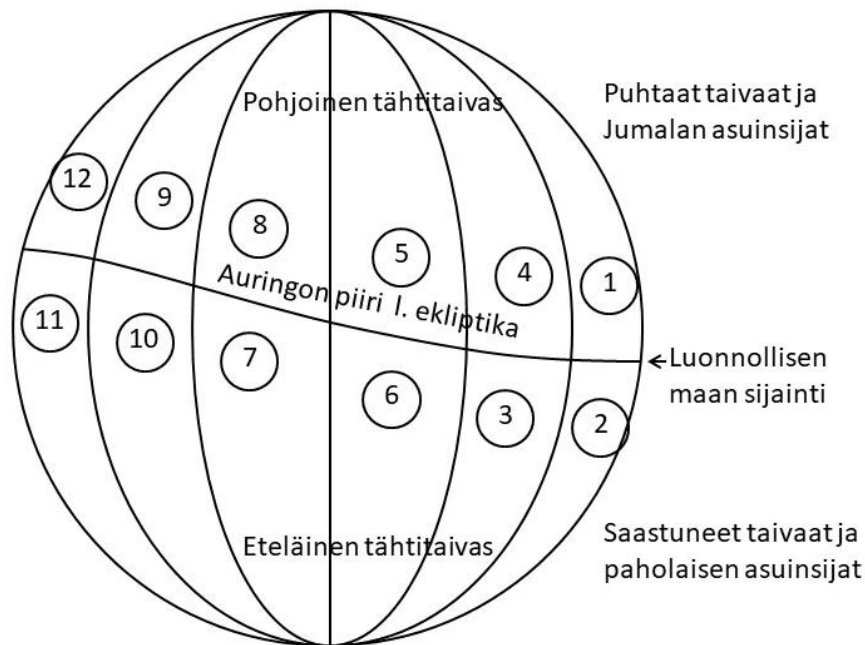
Miten sitten tähtitaivaan kuvat voidaan ennallistaa? Mitä apuvälineitä meillä on siihen käytettävissä? Ensiksikin meillä on Raamattu. Raamatun kirjoja, joista tässä tarkoituksessa on paljon apua, ovat Jobin kirja, Ilmestyskirja, Psalmit, profeettojen kirjat ja Uuden testamentin kirjeet. Myös eräät Raamatun ulkopuoliset lähteet voidaan ottaa huomioon tähtitaivaan kuvien alkuperäistä merkitystä selvitetessä. Samoin eräät ikivanhat tähtikartastot voivat tarjota apua tähtitaivaan kuvien rekonstruoinnissa, ja kuten edellä jo mainittiin, tähtien nimet voivat johtaa kuvien arvoitusten avautumiseen.

Tähtitaivaan kuvioiden yhdistäminen yhtenäiseksi kertomukseksi ei olisi ollut mahdollista, ellen olisi ryhtynyt samanaikaisesti tutkimaan ikivanhaa Kristuksen ja ihmisen tarinaa Raamatusta. Tästä tarinasta ei löydy Raamatusta yhtenäistä kertomusta, mutta sen osia löytyy huomattavan paljon. Unohdettu tarina kuuluu juutalaiskristilliseen perintöön, mutta on alkuperältään todennäköisesti juutalaisuuttakin vanhempi. Monet juutalaisesta perinnekirjallisuudesta peräisin olevat lähteet viittaavat siihen, että Jumala itse kertoi tämän tarinan ensimmäisille ihmisille nimenomaan tähtitaivaan kuvia hyväksi käyttäen. Tähtitaivaan kertomus sisälsi Jumalan ensimmäisen ilmoituksen Kristuksesta, joka tulisi myöhemmin tähän maailmaan sovittamaan ihmiskunnan synnit. Se on suurin, kaunein ja koskettavin tarina, mitä on koskaan kuultu. Myöhemmin saatu ilmoitustieto, joka on meillä koottuna Raamatun Vanhassa ja Uudessa testamentissa, on hyvin sopusoinnussa sen sanoman kanssa, joka tähtitaivaan välityksellä annettiin ensimmäisille ihmisille.¹³

Kuvioiden järjestys on tärkeä. Tarinaan sisältyvät asiat ovat tapahtuneet siinä järjestyksessä, kuin niihin liittyvät kuvat tulevat esiin maan pyörähtäessä oman akselinsa ympäri. Näin tapahtumat muodostavat yhtenäisen kertomuksen, joka kertoo ihmiskunnan vaiheista eri aikoina. Kuvioiden sijainti pystysuorassa suunnassa on myös merkityksellinen, sillä sen perusteella voidaan päätellä, liittyvätkö kuvioiden tapahtumat yläpuolisiin taivaisiin vai alapuoliseen sielujen maailmaan vai kenties näkyvään maailmaan.

Jokaisessa tähtitaivaan aikavyöhykkeessä on yleensä kuvattu kaksi tapahtumaa, toinen tähtitaivaan pohjoisella puolella ja toinen eteläisellä puolella. Nämä on ymmärrettävä peräkkäisiksi tapahtumiksi. Vielä kuviot asettuvat järjestykseen siten, että jos jossain aikavyöhykkeessä ylempi tapahtuma on aikajärjestyksessä ennen alemmaa, niin seuraavassa aikavyöhykkeessä aikajärjestys on päinvastainen, eli alempi tapahtuu ennen ylemmää. Näin kertomuksen taulut tulee lukea säännöllisessä siksak-järjestyksessä.

¹³ Toisessa kirjassani ”Unohdettu Kristuksen ja ihmisen tarina” tuodaan esiin koko Jumalan ilmoittama tarina. Kirjassa käydään läpi koko Raamattu etsien viitteitä näkymättömän luomakunnan menneisyydestä ja tulevaisuudesta ja kooten näin saadut ”sirpaleet” yhteen yhtenäiseksi tarinaksi.

Kuva 1. Näkymätön luomakunta/maailmankaikkeus niin kuin se kuvataan tähtitaivaalla. Ekliptika, auringon piiri, erottaa eteläisen ja pohjoisen tähtitaivaan toisistaan ja samalla osoittaa luonnollisen avaruuden ja maan sijainnin. Kertomus etenee numeroiden mukaisesti siksak-järjestyksessä.

Säännöllinen siksak-järjestys todistaa siitä, että tähtitaivaan kuvat muodostavat yhtenäisen ”sarjakuvan” ja että niistä yhdessä voidaan lukea kertomus. Kertomus sitoo näkymättömien taivaiden ja näkymättömän sielujen maailman tapahtumat yhteen. Sinä aikana, jolloin taivaankansi eli näkyvä luomakunta on olemassa, senkin tapahtumat liittyvät iankaikkisen tarinan kokonaisuuteen.

Mistä sitten tähtitaivaan tarina kertoo? Se kertoo suurimman osan Kristuksen ja ihmisen iankaikkisen tarinasta, jonka tämän maailman varhainen ihmiskunta sai kuulla Jumalalta. Se käsittää Kristuksen ja ihmisen yhteisen menneisyyden, nykyisyyden ja tulevaisuuden. Tarina kertoo Kristuksen taisteluista Saatanaa vastaan menneisyydessä, nykyisyydessä ja tulevaisuudessa. Kolmantena osapuolena tarinassa on ihmiskunta, jonka hallinnasta kaksi kuningasta, Kristus ja Saatana, taistelee. Samalla taistellaan koko näkymättömän luomakunnan herruudesta.

Tähtitaivaan kuvissa Kristus esiintyy yleensä ihmisen tai jonkin ylevän eläinkunnan edustajan hahmossa. Tällaisia ”kuninkaallisia” eläinkunnan edustajia ovat leijona, kotka ja härkä. Toisaalta Hän saattaa esiintyä myös uhrieläimen hahmossa, joita ovat vuohi, lammis ja oinas. Saatana esiintyy tähtitaivaalla hirmuisena petona, lohikäärmeenä, vesikäärmeenä, skorpionina, hirmuliskona tai kalahirviönä.

Tähtitaivaan kertomuksessa ihmiskunta esiintyy yleensä esineissä tai rakennelmissa, joiden sisällä ihmisten ajatellaan olevan. Tällaisia kuvioita ovat vaakakupit, vaunut, kruunut, laivat ja eläinaitaukset. Toisaalta ihmiskunta voi esiintyä jonkin karjaeläimen hahmossa, tai jonkin Kristusta esittävän eläimen poikasina. Ihmisenä ihmiskunta esiintyy ainoastaan Kaksosten kuviossa, joka kuvaa ylösnousemusta. Kun nämä asiat tiedostetaan, tähtitaivaan kertomus on pääpiirteissään luettavissa melko helposti. Kaikki kuvat eivät kuitenkaan avaudu yhtä helposti.

Tähtitaivaan kertomus voidaan jakaa kolmeen osaan. Ensimmäinen niistä, joka kattaa Neitsyen, Vaa'an, Skorpionin ja Jousimiehen aikavyöhykkeet, koskee kokonaan iankaikkista menneisyyttä ts. aikaa, jolloin taivaankantta tai luonnollista maailmaa ei vielä ollut. Siinä tapahtumien näyttämönä on enkelien/henkien maailma.^{14 15} Enkelien/henkien maailmassa Kristus taistelee ihmiskunnan puolesta Saatanaa vastaan. Hengillä tarkoitetaan ihmisen henkiolemuksen osia, joilla on enkelimäisiä piirteitä. Kristus puolustaa kansaansa ja "murskaa paholaisen pään" ts. suistaa hänet valtaistuimeltaan ja heittää tuonelan pohjalle. Petojen avulla Saatana kuitenkin onnistuu viettelemään Kristuksen kansan, joka lopulta tuhoutuu lähes kokonaan. Kristus ei kuitenkaan luovuta, vaan jatkaa taistelua Saatanaa vastaan seuraavissa maailmoissa – näkyvässä maailmassa ja sielujen maailmassa. Lopulta Kristus saavuttaa päämääränsä, kun Hän saa lopullisen voiton Saatanasta ja suuri osa ihmiskunnasta pelastuu. Näkyvään maailmaan ja sielujen maailmaan liittyvistä taisteluista kerrotaan tähtitaivaan tarinan toisessa ja kolmannessa osassa.

Kertomuksen toinen osa on kuvattuna Kauriin, Vesimiehen, Kalojen ja Oinaan aikavyöhykkeissä. Tässä vaiheessa taivaankansi on luotu enkelien/henkien maailman ja sielujen maailman väliin. Auringon rata l. ekliptika osoittaa sen paikan tähtitaivaalla. Em. aikavyöhykkeissä on kuvattuna näkyvän maailman aikakausi ihmisen luomisesta aina Kristuksen syntymiseen ja sovituskuoletaan asti. Siihen sisältyvät ajat ennen vedenpaisumusta, Israelin patriarkkojen ajat, Israelin kansan ajat Egyptissä ja Luvatussa maassa, Israelin ja Juudan kuninkaiden ajat, ja ajat vieraiden valtojen alaisuudessa aina Kristuksen syntymään asti. On kuitenkin tärkeää huomata, että vaikka maanpäälliset asiat ovat tässä jaksossa tunnistettavissa, pääosin kertomus liikkuu kuitenkin yliluonnollisella tasolla ts. näkymättömässä luomakunnassa, sekä ylhäällä että alhaalla.

Kertomuksen kolmas osa koostuu Härän, Kaksosten, Kravun ja Leijonan aikavyöhykkeistä. Näissä kuvataan kolme aikaa: (1) aika Kristuksen kuolemasta ja ylösnousemuksesta Hänen paluuseensa asti, (2) Tuhatvuotisen valtakunnan aika, jolloin vielä suuri määrä ihmisiä pelastuu näkymättömän sielujen maailman kautta, ja (3)

¹⁴ Ihmisen henki on tärkeä osa ihmistä. Se ei ole sama kuin sielu. Kun luonnollinen ihminen ottaa vastaan Kristuksen sovituksen ja tunnustaa Hänet Herrakseen, hänen henkensä uudestisyntyy ja Pyhä Henki asettuu asumaan hänen henkeensä. Näin ihminen saa takaisin yhteyden Jumalaansa. Kun uskova ihminen kuolee, hänen uudestisyntynyt henkensä, nousee takaisin henkien maailmaan, joka on sen kotimaailma.

¹⁵ Kun Kristus ryhtyi alkuperäisen näkymättömän luomakunnan tuhoutumisen jälkeen sovittamaan, puhdistamaan ja ennalleen asettamaan luomakuntaa, ensimmäinen sovitus tapahtui näkymättömässä enkelien/henkien maailmassa. Siinä puhdistettiin ylimmät saastuneet taivaantasot ja ihmisen henkiolemuksen ylevimmät osat. Kuitenkin ihmisen hengen lopullinen lunastus samoin kuin sielun ja ruumiin sovitus jäivät luonnolliseen maailmaan. Näistä asioista on puhuttu enemmän Tähtitaivaan tarinan 1. osan johdannossa.

viimeisen tuomion jälkeinen levon aika Kristuksen valtakunnassa. Kertomus päättyy Kristuksen täydelliseen voittoon Saatanasta. Kristus saa työnsä palkkion, kun Hän saa eteensä Hänelle uskollisen kansansa näkymättömässä luomakunnassa.

Jumalallinen kertomus kertoo siis Kristuksen ja ihmisen yhteisen tarinan, joka lähtee ajasta ennen nykyisen maailman perustamista. Jo silloin Saatan tuli Kristuksen ja ihmisen väliin ja sai ihmisen hallintaansa, mutta Kristus murskasi Saatanan pään ja pelasti ihmisen. Kristus sovittaa, puhdistaa ja asettaa ihmisen ennalleen alkuperäiseen kirkastettuun tilaansa, sellaiseksi kuin hän alkujaan oli. Tarina päättyy ihmisen ja Kristuksen yhteiseen iankaikkiseen tulevaisuuteen.

Muuta tähtitaivaan tarinasta

Tähtitaivas tukee Raamattua ja Raamattu tukee tähtitaivaan tarinaa. Aikana, jolloin kirjoitettua Raamattua ei vielä ollut, tähtitaivas toimi kuvaamattuna. Siitä ihmiset saattoivat lukea, mitä on ollut ja mitä on tuleva näkyvässä ja näkymättömässä maailmankaikkeudessa. Tähtitaivaan kello kertoi heille, mihin maailmanaikaan he olivat syntyneet ja elämänsä eläneet. Se kertoi myös sanattomasti ja äänettömästi siitä, mihin heidän tulisi panna toivonsa, jotta he voisivat luottavaisesti siirtyä ajasta ikuisuuteen. Tähtitaivaan tarinan keskipisteenä on Jeesus Kristus, joka on kaikkina maailman aikoina, jopa ennen nykyisen maailman perustamistakin, taistellut ihmiskunnan puolesta ja tehnyt kaikkensa pelastaakseen ihmisiä synniltä, Saatanalta ja kuolemalta. Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Kaikkina aikoina Kristus on ollut, on, ja tulee olemaan Pelastaja, johon ihmiskunta voi panna toivonsa.

Ajanlaskumme alun vuosisatoina mystiikka oli oleellinen osa kristinuskoa. Tässä suhteessa kristinuskko muuttui ensimmäisten vuosisatojen jälkeen.¹⁶ Antiikin aikana kaikille ihmisille, myös kristityille ja juutalaisille, oli täysin normaalia puhua ihmisen iankaikkisesta menneisyydestä, näkymättömästä luomakunnasta ja Jumalan taivaista. Kristinuskko oli myös enemmän kuoleman jälkeiseen elämään suuntautunut, kuin mitä se nykyisin on. Kaikki uskovat odottivat sitä rikasta tulevaisuutta, jota pyhät kirjoitukset heille lupasivat kuoleman jälkeen, jos he pysyisivät Kristukselle uskollisina. Tämä näkyy mm. siinä, miten vainojen tullessa kristityt olivat valmiita uhraamaan jopa elämänsä, jotta he siten varmistaisivat osallisuutensa Kristuksen valtakunnassa tämän elämän jälkeen.

Tässä kirjassa ei kuitenkaan tavoitella pelkästään varhaista kristinuskoa, vaan tunkeudutaan syvemmälle, varhaiseen juutalaisuuteen, Israelin patriarkkojen uskoon saakka. Varhaisessa juutalaisuudessa uskottiin taivaalliseen Kristukseen ja Hänen tarinansa eli sekä kansan että uskonnollisen johdon keskuudessa. Kuitenkin myöhemmin, erityisesti Babylonian pakkosiirtolaisuuden jälkeen, juutalaisuus hylkäsi kaikki menneisyyden tarinat ja usko jumalalliseen Kristukseen hiipui. Silti vielä Jeesuksen aikaan tarinat elivät kansan keskuudessa, mutta juutalaisten oppineiden parissa niitä hyljeksittiin. Kun sitten Jeesus Kristus ilmoittautui juutalaisten ikiaikaiseksi

¹⁶ Katolinen kirkko kielsi kaiken opetuksen ihmisen sielun menneisyydestä (pre-existence of souls) vuonna 553 jKr. Kuitenkin sitä ennen opetus sielun ja hengen menneisyydestä oli yleistä ja jopa vallitsevaa katolisen kirkon parissa. Monet kirkkoisat opettivat ja kirjoittivat siitä.

Kuninkaaksi ja Lunastajaksi, josta tuo ikivanha tarina kertoi, kaikki jumalalliseen Kristukseen viittaavat tarinat kiellettiin. Sen johdosta niitä on vaikea löytää edes juutalaisesta perinnekirjallisuudesta.

Tähtitaivaan tarina ulottuu kuitenkin juutalaisten aikaakin syvemmälle. Kuten jo aikaisemmin viitattiin, on kaikki syy uskoa, että Kristuksen ja ihmisen tarina kerrottiin tähtitaivaan avulla ihmiskunnan kantaisille jo heti syntiinlankeemuksen jälkeen. Monet Raamatun ulkopuoliset apokryfiset kirjat antavat tukea tälle tulkinnalle. Näin ollen ko. tarina kerrottiin myös heidän jälkipolvilleen, ts. kaikille kansoille. Alkujaan varhainen ilmoitus Kristuksesta ja Hänen töistään menneinä ja tulevina aikoina muodostikin koko ihmiskunnan yhteisen uskonnon. Tästä näemme yhä jälkiä maailman kaikissa vanhoissa uskonnoissa. Mm. ”väärä kristus” nähdään lähes kaikissa uskonnoissa, mikä osoittaa, että niiden takana on joskus ollut oikea Kristus.

Kristinuskon alku ei siis ole Jeesuksen syntymässä, kuolemassa ja ylösnousemuksessa noin 2000 vuotta sitten, vaan paljon aikaisemmassa. Kristinuskon juuria etsittäessä voidaan mennä ihmisen historian aamunkoittoon saakka, Aadamin, Setin, Henokin ja muiden ennen suurta vedenpaisumusta eläneiden patriarkkojen uskoon ja ilmestyksiin. Itse asiassa voidaan mennä vieläkin syvemmälle. Kristus taisteli Saatanaa vastaan jo iankaikkisessa menneisyydessä ja Hänen pelastustekojensa johdosta monia ihmishenkiä pelastui jo ennen nykyisen maailman luomista.

Jumala kertoo tarinassaan, miten kaikkina aikoina, iankaikkisessa menneisyydessä, nykyisen maailman aikakaudella ja iankaikkisessa tulevaisuudessa, on ollut, on ja tulee olemaan Kristus, Pelastaja. Kaikkina aikakausina on ollut myös ihminen, pelastuksen kohde, jossakin muodossa. Jumalan ikiaikaisen pelastussuunnitelman mukaan, jonka käsikirjoitus tehtiin jo iankaikkisessa menneisyydessä, ja jonka toteutus annettiin Kristuksen tehtäväksi, päämäärä oli selvä: Saatana ravistellaan pois koko näkymättömästä luomakunnasta ja tuhotaan lopullisesti, mutta sitä ennen mahdollisimman moni ihminen puhdistetaan synnistä ja pelastetaan Saatanan kohtalolta.

Kristuksen ja ihmisen tarina löytyy palasina Raamatusta ja saa yhtenäisen muodon tähtitaivaan tarinasta, jota seuraavassa ryhdytään tarkastelemaan. Tarinan tulkinnassa olen käyttänyt runsaasti Ilmestyskirjaa, joka on keskeinen erityisesti tarinan ensimmäisessä ja kolmannessa osassa. Lisäksi Jobin kirja, psalmit, profeettojen kirjat ja Uuden testamentin kirjeet, jotka sisältävät hämmästyttävän paljon näkymättömään luomakuntaan liittyvää tietoutta, ovat olleet tärkeitä lähteitä. Tähtien nimiin liittyvät tiedot ovat pääosin peräisin Rollestonin kirjasta. Klassisen tähtikartaston esimerkkikuvat ovat peräisin Bullingerin kirjan liitteenä olevasta tähtikartastosta.

OSA 1. KRISTUKSEN PELASTUSTEOT NÄKYMÄTTÖMÄSSÄ HENKIEN MAAILMASSA

JOHDANTO

Tähtitaivaan tarina osana Kristuksen ja ihmisen ikiaikaista tarinaa

Tähtitaivaan tarina käsittää pääosan ikivanhasta Kristuksen ja ihmisen tarinasta. Aivan alku ja aivan loppu eivät kuulu tähtitaivaan tarinan piiriin, mutta niistä asioista me olemme tulleet tietoisiksi Jumalan kirjoitetun ilmoituksen perusteella. Jumala kertoi Kristuksen ja ihmisen tarinan ensimmäisille luonnollisen maan ihmisille heti syntiinlankeemuksen jälkeen tähtitaivaan kuvia hyväksi käyttäen. Tähtitaivas jo itsessään todistaa, että tarina on luonnollista ihmistä vanhempi, sillä tähtitaivaan kuvioiden täytyi olla paikoillaan jo ennen tämän maailman elämän luomista.

Tarina lähtee Neitsyen, Vaa'an, Skorpionin ja Jousimiehen aikavyöhykkeistä. Verrattaessa näissä aikavyöhykkeissä olevia kuvioita Raamatun teksteihin nähdään helposti yhtäläisyys Ilmestyskirjan lukujen 12 – 19 kanssa. Alussa kuvataan Kristuksen syntymä, kuolema ja ylösnousemus, lopussa Kristuksen väliintulo valkoisella ratsullaan keskelle petojen ahdistamaa maailmaa. Mutta mistä aikakaudesta tässä on kyse? Helposti voidaan nähdä, että ainakaan tämän maailman tapahtumien kanssa sitä ei saada yhtymään.

Tarkasteltavista tähtikuvioista voidaan lukea eräänlainen Kristuksen pelastusprosessin kaava tai paradigma, joka kertautuu eri maailmoissa. (1) Kristus on taivaassa ja ihminen odottaa Häntä maan päälle pelastajakseen, (2) Kristus syntyy maailmaan ihmiseksi ihmiskunnan keskuuteen, (3) Kristus kuolee sovitusuhrina ihmiskunnan syntien edestä, nousee kuolleista ja astuu takaisin taivasiin hallitsijan paikalle, (4) Kristus lähettää Pyhän Hengen synnyttääkseen itselleen kansan ja Kristuksen veren kautta sovitetut ihmiset ottavat sen vastaan, (5) Kristus taistelee omiensa puolesta, kun Saatana ryhtyy vainoamaan Kristuksen puolelle siirtynyttä ihmiskunnan osaa, (6) Saatana aiheuttaa sellaisen pelon ihmiskunnan keskuuteen, että monet Kristuksen omistakin luopuvat uskostaan, (7) Kristus päättää lopettaa maailman, mutta sitä ennen Hän pelastaa uskossaan säilyneet ylösoton kautta, (8) Muu osa ihmiskunnasta kuolee, mutta Kristus ei unohda heitä, jos he ovat olleet kerran liitossa Hänen kanssaan, vaan pyrkii pelastamaan heidät seuraavan maailman kautta.

Pääpiirteissään edellä mainittu Kristuksen ”pelastuskaava” toteutui ensimmäisen kerran jo alkuperäisessä näkymättömässä maassa. Sama kaava pätee pääpiirteissään myös luonnolliseen maailmaan. Kuitenkin jos katsomme yksityiskohtia, voimme päätellä, että tähtitaivaan 1. osan tarinassa ei voi olla kyse kummastakaan. Kristus ei syntynyt alkuperäisessä näkymättömässä maassa, koska Hän oli jo siellä, eivätkä lopun tapahtumatkaan täsmää alkuperäiseen näkymättömään maahan. Kristus syntyi luonnolliseen maailmaan, mutta Hän ei kuollut aivan lapsena eikä sillä tavalla kuin on tähtitaivaalla kuvattu. Niinpä kumpikaan näistä vaihtoehtoista ei sovellu tässä tarkasteltavaan tarinaan. Mistä maailmasta on siis kyse? Vastaus on: henkien/enkelien maailmasta.

Mikä on tämä henkien/enkelien maailma? Suuren luopumuksen johdosta alkuperäisen maan ihmiskunta hukkui hengellisessä vedenpaisumuksessa. Kristus siis tavallaan menetti ottelun ensimmäisen erän Saatanalle. Kristus ei kuitenkaan luovuttanut, vaan ryhtyi pelastamaan ja puhdistamaan taivaantasoja yksitellen ylhäältä alas. Toisen kerran Kristuksen ”pelastuskaava” ihmisen suhteen toteutui henkien/enkelien maailmassa, josta käytetään myös nimitystä 6. taivas. Kristus syntyi henki-ihmiskunnan keskuuteen ja vuodatti verensä hyvin nuorena henki-ihmisten syntien sovittamiseksi. Tämän sovituskuoleman kautta ylimmät saastuneet taivaat, joihin ihmisen henkiolemuksen ylevimmät osat yhdistetään, saivat sovituksensa. Henkien/enkelien maailmassa ihmishenget elivät kevyissä ruumiissa eivätkä erottuneet enkeleistä juuri lainkaan. Osa Kristuksen omista henki-ihmisistä pelastui ylösoton kautta, mutta suurin osa heistä kuoli muiden henki-ihmisten mukana.

Tähtitaivaan tarina jatkuu sen 2. ja 3. osassa siten, että Kristus päätti pelastaa henkien/enkelien maailman kuolleet henget seuraavan maailman eli luonnollisen maailman kautta. Siellä luonnolliseen ihmiseen yhdistetty henki uudestisyntyisi Kristuksen luonnollisessa maailmassa toimittaman sovitusuhrin pohjalta. Varsinaisesti luonnollisen maailman pelastussuunnitelma tähtäsi ihmissielujen ja ruumiiden pelastamiseen, mutta Kristus liitti siihen myös henkien lopullisen lunastuksen. Luonnollisessa ihmisessä uudestisyntynyt henki olisi hyvin tärkeä, sillä hengen ja siinä asuvan Pyhä Hengen kautta ihminen saisi uudelleen yhteyden Jumalaansa.

Kun uskova ihminen kuolee ruumiinsa puolesta, hänen synneistä vapautettu sielunsa siirtyy sielujen maailman Paratiisiin, ja hänen uudestisyntynyt henkensä nousee takaisin henkien maailmaan, josta se oli tullut. Ei-uskovien ihmisten kohdalla sielut siirtyvät muualle sielujen maailmaan. Kuitenkin heilläkin olisi vielä toivoa, sillä Kristuksen suunnitelmaan sisältyi sielujen evankeliointi sielujen maailman kautta. Se tapahtuisi erilaisten pelastusoperaatioiden yhteydessä, jotka suuntautuisivat sielujen maailmaan.

Yhteenvedona voidaan todeta, että Kristuksen ihmiselle suunnittelema ”pelastuskaava” toteutui monessa maailmassa: (1) alkuperäisessä näkymättömässä maassa, (2) henkien/enkelien maailmassa, sekä (3) luonnollisessa ja sielujen maailmassa. Näiden pohjalta koko näkymätön luomakunta ja ihmiskunta saataisiin puhdistettua ja asetettua ennalleen. Asiat eivät tapahtuneet kuitenkaan aivan täsmälleen samalla tavalla eri maailmoissa. Esimerkiksi Kristuksen sovituskuolema tapahtui alkuperäisessä näkymättömässä hukkumalla, enkelien/henkien maailmassa maahan paaskaamalla ja luonnollisessa maailmassa ristiinnaulitsemalla. Nämä seikat paljastavat, mikä maailma on kulloinkin kyseessä.

Jotta lukija voisi paremmin hahmottaa omassa mielessään Kristuksen ja ihmisen tarinan eri näyttämöt, alkuperäisen näkymättömän maan, henkien maailman, nykyisen luonnollisen maailman ja sielujen maailman, seuraavassa on kerrottu lyhyesti tarinan alku aivan ihmisen luomisesta lähtien ikään kuin johdantona niille henkien/enkelien maailman tapahtumille, mistä tähtitaivaan tarinan 1. osassa kerrotaan.

Kristuksen ja ihmisen iankaikkinen menneisyys

Alkuperäinen luominen

Raamattu alkaa alkuperäisen näkymättömän luomakunnan luomisesta.

Alussa Jumala loi taivaan (taivaat) ja maan. (1. Moos. 1: 1)

Sana ”alussa” tarkoittaa iankaikkista menneisyyttä. Sana taivas on heprean kielessä monikollinen (shamayim), josta voidaan päätellä, että alussa Jumala loi alkuperäisen luomakunnan, jossa oli monta taivasta. Maa tarkoittaa alkuperäistä näkymättömää maata. Alussa siis Jumala loi näkymättömän luomakunnan, joka käsitti alkuperäisen näkymättömän maan ja monta taivasta sen yläpuolella. Taivaat olivat alkuperäisen maan kanssa samansuuntaisia pintoja. Ne olivat toinen toisensa päällä yliluonnollisessa korkeus-syvyysulottuvuudessa. Alkuperäinen maa oli alimpana, kaikkien taivaiden alapuolella.¹⁷

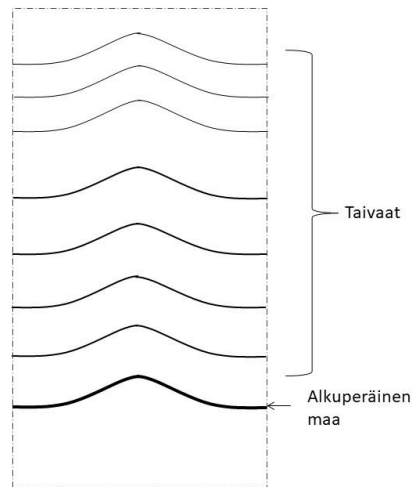
Korkeus-syvyys-suunta on ymmärrettävä yliluonnolliseksi ulottuvuudeksi, jolla ei ole mitään tekemistä meidän maailmamme korkeus- tai syvyyskäsitteiden kanssa. Ne ovat yliluonnollisia, järjelle käsittämättömiä ulottuvuuksia. Kun tarinan yhteydessä puhutaan taivaantasoista, jotka ovat ”yläpuolella” tai ”alapuolella”, ne tarkoittavat yläpuolella ja alapuolella yliluonnollisessa ulottuvuudessa.¹⁸

Näkymättömän luomakunnan luomisen yhteydessä luotiin myös alkuperäinen ihminen. Luomakunnan ja ihmisen välinen yhteys rakentui siten, että jokainen taivaantaso oli ihmisen henkiolemuksen jonkin osan kotimaailma. Henkiä ja sieluja oli enemmän kuin

¹⁷ Monet Raamatun tutkijat ovat opettaneet ennen Aadamia olleesta maailmasta (pre-Adamic world). Mm. tunnettu referenssiraamatun kirjoittaja Finis Jennings Dake esittää teoksessaan (Dake's Annotated Reference Bible, 1963) 18 raamatullista todistusta ennen Aadamia olleesta maailmasta. Toinen tunnettu raamatunopettaja Derek Prince on perusteellisesti tutkinut Raamatusta näitä asioita ja koonnut niistä yhtenäisen kertomuksen (Youtube: How conflict began the pre-Adamic period). Viime aikoinakin monet puhujat ovat opettaneet samasta asiasta, mm. Larry Ollison. Heidän opetuksissaan tuodaan esiin Luciferin (Saatanan) kapina sen aikaisessa luomakunnassa ja sen seurauksena maailman tuhoutuminen vedenpaisumuksessa, mutta niissä ei kuitenkaan osoiteta selvästi sen aikaisen maailman suhdetta nykyiseen eikä sen aikaisen maailman asukkaiden suhdetta nykyisen maailman ihmisiin. Näitä asioita on käsitelty toisessa kirjassani ”Unohdettu Kristuksen ja ihmisen tarina”, johon tässä viitataan.

¹⁸ Luonnollinen maailmankaikkeus (avaruus) voidaan ymmärtää 3-ulotteisena pintana, jonka ulkopuolella, siis ”yläpuolella” tai ”alapuolella” on tilaa muille samansuuntaisille 3-ulotteisille pinnoille. Voimme paremmin ymmärtää maailmankaikkeuden todellisen luonteen, jos kuvittelemme avaruuden pinnan 2-ulotteiseksi ja myös ihmiset 2-ulotteisiksi olennoiksi, jotka liikkuvat tuolla pinnalla. Voimme kuvitella olevamme kuin paperiarkille piirrettyjä kuviamme, ja tuo paperiarkki olisi avaruus, jossa elämme. Silloin voimme havainnollisesti nähdä, että paperin alapuolella on ulottuvuus, jota 2-ulotteinen ruumiimme ei käsitä. Samoin paperin yläpuolella on meille tuntematon ulottuvuus. Voimme siis ymmärtää, että 2-ulotteisina ihmisinä meidän aistimme eivät tunnista pinnan ulkopuolisia ulottuvuuksia tai niissä ulottuvuuksissa olevia muita samansuuntaisia avaruuden pintoja (muita paperiarkkeja), vaikka ne olisivat yhtä todellisia kuin se, jolla itse olemme. Asiaa on käsitelty kirjassa: Ross, H., Beyond the Cosmos. The Extra-dimensionality of God: What recent discoveries in astrophysics reveal about the glory and love of God. Navpress. CO. USA, 1999.

yksi pari, ja ne olivat toinen toisiinsa kytkettyjä. Ruumiillisesti ihminen asui alkuperäisessä näkymättömässä maassa.

Kuva 2. Alussa Jumala loi taivaat ja maan eli näkymättömän luomakunnan. Alimpana oli alkuperäinen näkymätön maa. Sen yläpuolella oli monta taivasta. Kuva on periaatteellinen, koska kaikkia näkymättömän luomakunnan ulottuvuuksia ei voida siinä esittää.¹⁹

Näkymätön todellisuus esiintyy eri puolilla Raamattua myös näyissä ja ilmestyksissä. Raamatun profeetat pääsivät katselemaan näkymättömiä taivaita ja näkymätöntä maata sisäisillä silmillään. Kreikan kielen sana ”apokalypsis” tarkoittaa paitsi näkyä tai ilmestystä myös jumalallista ilmoitusta. Sekä Vanhassa että Uudessa testamentissa on kuvauksia monista ilmestyksistä, joita Jumala antoi valitsemilleen ihmisille. Niissä näkymätön maa ja näkymättömät taivaat esittäytyvät yleensä johonkin tärkeään tapahtumaan liittyen iankaikkisessa menneisyydessä, nykyisyydessä tai tulevaisuudessa. Vanhan testamentin puolelta voidaan lukea, miten taivaat saattoivat aueta profeettojen silmien edessä ja profeetta pääsi kurkistamaan taivaiden puolelle. Siellä hän saattoi nähdä Jumalan valtaistuimen, enkeleitä ja muita taivaan joukkoja, mahdollisesti myös Isä-Jumalan ja Kristuksen (1.Moos.28), (Jes. 6), (Hes. 1), (Dan 7:13-14) jne. Uuden testamentin Ilmestyskirja kertoo myös sekä tulevaisuuden että menneisyyden asioista näkymättömässä luomakunnassa.

¹⁹ Ikivanhan juutalaisen myytin mukaan näkymätön luomakunta oli alussa ihmisen muotoinen luomakuntaruumis. Ruumiin sisällä virtasi Jumalan Hengen virrat, joista ruumiin pinnalla eläneet ihmiset saivat elinvoimansa. Myytin mukaan Jumalan luoma loistava luomakuntaruumis kuitenkin tuhoutui. Siihen oli tullut sulkeutuneita ”astioita”, jotka eivät voineet enää pitää sisällään Jumalan Hengen virtaa. Astiat rikkoutuivat ja niiden sirpaleet putosivat luomakunnan pohjalle. Vaikka luomakuntaruumiin rikkoontuminen antaa ymmärrettävän kuvan näkymättömän luomakunnan tuhoutumisesta, sen visuaalinen hahmottaminen on luonnolliselle ihmiselle haastavaa. Siksi tässä yhteydessä käytetään ”kerrostalo”-metaforaa näkymättömän luomakunnan maan ja taivaiden havainnollistamiseksi. Luomakunnan turmeltuminen kuvataan saastaisten vesien nousemisena alkuperäisestä maasta taivaiden tasolle.

Kun Jumala loi näkymättömän luomakunnan, Hän teki sen eläväksi ja asuttavaksi.

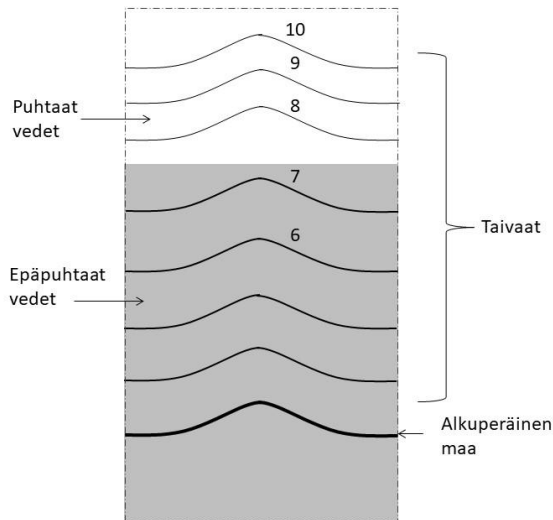
Näin sanoo Herra, Jumala, joka loi taivaan (taivaat) ja muovasi ja valmisti maan, joka asetti sen perustuksilleen, ei luonut sitä tyhjäksi vaan teki sen asumista varten, näin hän sanoo: ”Minä olen Herra, eikä muuta jumalaa ole.” (Jes. 45: 18)

Kuitenkin onnettomien tapahtumien seurauksena alkuperäinen ihmiskunta tuhmeltui ja tuhoutui. Sen johdosta alun kertomus jatkuu seuraavasti:

Maa oli autio ja tyhjä, pimeys peitti syvyydet, ja Jumalan henki liikkui vetten yllä. (1. Moos. 1: 2)

Alkuperäinen näkymätön maa tuli autioiksi ja tyhjäksi. Tässä kohdassa heprean kielen olemista tarkoittava verbi voitaisiin kääntää ”tulla joksikin”-verbillä. Alkuperäinen näkymätön maa siis tuhmeltui ja tuhoutui synnin seurauksena. 1. Moos. 1. luvun kuvaus antaa ymmärtää, että luomakunta oli joutunut pimeyden vesien valtaan. Kuitenkin Jumalan Hengen liikkuminen vetten päällä viittaa siihen, että aivan ylimmät taivaan kerrokset, joilla Jumala itse asui, eivät olleet saastuneet.

Ennen tuhoutumistaan alkuperäisessä näkymättömässä maassa oli kasvillisuutta, puita, puutarhoja, eläimiä, ihmisiä ja kaupunkeja. Lyhyesti sanottuna se muistutti luonnollista maailmaa. Tuhoutumisensa jälkeen se oli ”autio ja tyhjä”.

Kuva 3. Saastaisten vesien nouseminen alkuperäisen näkymättömän maan ja näkymättömien taivaiden yläpuolelle. Numerot viittaavat taivaiden järjestyslukuun.²⁰

²⁰ Taivaiden lukumäärässä ja järjestysluvuissa tapahtui muutoksia luomisen 2., 3. ja 4. päivän yhteydessä, kun taivaankansi luotiin taivaiden väliin ja sielujen maailma jakaantui useampaan osaan. Luonnollinen maa (taivaankannessa) luettiin 4. taivaaksi ja sen yläpuolella oleva näkyvä taivas 5. taivaaksi. Sielujen maailma jaettiin kolmeen osaan vastaanottamaan luonnollisen elämän jälkeen sinne palaavia sieluja.

*Minä katselin maata - se oli autio ja tyhjä, ja taivasta - sen valo oli sammunut.
Minä katselin vuoria - ne järkkäyivät, ja kaikki kukkulat vapisivat. Minä katselin
ympäriini - ei yhtään ihmistä, taivaan linnutkin olivat lentäneet pois. Minä
katselin puutarhaa - se oli pelkkää aavikkoa, kaupungit oli revitty maahan.
Tämän kaiken oli saanut aikaan Herran hehkuva viha. (Jer. 4:23-26)*

Profeetta katseli siis alkuperäistä näkymätöntä maata, jonka kaupungit ja puutarhat olivat tuhoutuneet ja aavikoituneet. Alkuperäiset ihmiset oli luotu alkuperäiseen maahan, mutta nyt hekin olivat kuolleet. ”Vuoret”, jotka mainitaan tässä kohdassa, tarkoittavat taivaita tai taivaantasoja alkuperäisen maan yläpuolella, koska jokainen niistä oli kaareutunut niin, että sen keskellä oli Jumalan vuori.

Mutta miksi alkuperäinen näkymätön luomakunta tuhoutui? Mitä oikein oli tapahtunut, kun taivaantasotkin (vuoret) järkkäyivät?

Mitä oli tapahtunut iankaikkisessa menneisyydessä?

Alussa, kun Jumala loi alkuperäisen näkymättömän luomakunnan ja ihmiskunnan, kaikki oli hyvää ja täydellistä. Koko Jumaluus, Isä, Poika ja Pyhä Henki, olivat olleet mukana luomisessa. Kristuksella oli ollut aivan erityinen suhde luomaansa ihmiskuntaan. Sitä voisi verrata avioliittoon miehen ja naisen välillä.

Mutta sitten yhtäkkiä kaikki tuhoutui. Koko luomakunta särkyi. Mitä oikein oli tapahtunut? Yksi asia on ainakin selvää. Jossakin vaiheessa, alkuperäisen näkymättömän luomakunnan luomisen jälkeen, Lucifer, koko näkymättömän luomakunnan kunnioittama enkeliruhtinas, osoittautui tottelemattomaksi Korkeinta Jumalaa kohtaan. Hän oli ylpistynyt omasta kauneudestaan ja erinomaisuudestaan ja asettunut avoimesti vastustamaan Jumalaa. Tästä on kerrottu Hesekielin kirjassa.

*Kerubiksi minä sinut tein, sädehtiväksi vartijaenkeliksi,
sinä olit pyhällä vuorella, käyskentelit välkehtivien kivien keskellä.
Moitteen sijaa ei sinussa ollut siitä päivästä, jona sinut loin,
siihen päivään, jolloin lankesit pahaan.
Kun kävit kauppaa kaikkialla, sinä tulit yhä röyhkeämmäksi ja sorruit syntiin.
Niin minä suistin sinut pyhältä vuorelta, syöksin sinut, vartijakerubini,
välkehtivien kivien keskeltä. Kauneutesi houkutti sinut korskeuteen,
loistosi sokaisemana haaskasit viisautesi.
Nyt olen syössyt sinut alas, jättänyt kuninkaiden katseltavaksi ja pilkattavaksi.
(Hes, 28: 14-17)*

Alkuperäisen maan päällä oli 1. taivas, jossa oli meri. Sinne joutuivat kaikkein syntisimmät sielut luonnollisen elämän jälkeen. Meri oli jääne Saatanan synnyttämistä tulvavesistä, jotka Jumala pakotti laskeutumaan. Alkuperäinen sielujen taivas jaettiin kahteen osaan. Meren yläpuolella oli Tuonela (2. taivas), jonne palautuivat monet hyvin tai vähemmän hyvin elämänsä eläneet sielut. Sielujen maailman Paratiisi (3. taivas) varattiin vanhurskaille sieluille.

Tämä oli Luciferin kapina Jumalaa vastaan. Luciferin tehtävänä oli ylistää ja palvella Jumalaa. Hän kuitenkin ylpistyi omasta kauneudestaan ja hän lankesi tottelemattomuuteen. Hän alkoi tehdä kaikenlaisia Jumalan tahdon vastaisia tekoja. Siksi Jumala suisti hänet taivaan ylimmistä kerroksista alkuperäiseen maahan.

Kun Lucifer heitettiin maan päälle, enkelit iloitsivat taivaassa, mutta koko alkuperäinen maa joutui pelon valtaan.

Iloitkaa siis, taivaat te taivaiden asukkaat!

Mutta voi maata ja merta –

Saatana on laskeutunut teidän luoksenne.

(Ilm. 12: 12)

Kapinansa seurauksena Lucifer oli saanut toisenkin nimen: Saatana. Se tarkoittaa vastustajaa tai syyttäjää. Luultavasti Lucifer itsekin hyväksyi tämän nimen, joten sitä voidaan käyttää hänen erisnimenään ja kirjoittaa siksi suurella alkukirjaimella.

Jumala oli varoittanut alkuperäisen maan ihmisiä Saatanaa, joka syöstäisiin taivaasta heidän keskuuteensa. Siihen asti ihminen oli saanut nauttia paratiisimaaisesta onnesta, mutta nyt hän oli joutunut keskelle hengellistä sotaa Saatanan ja Kristuksen välillä. Vaikka ihmistä oli kielletty olemasta missään tekemisissä Saatanan kanssa ja varoitettu vaaroista mihin sellainen saattaisi johtaa, Saatana sai kuitenkin ihmisen lankeamaan tottelemattomuuteen. Sen seurauksena ihmiskunta joutui Saatanan valtaan. Ihmisen lankeemus ja siitä seurannut rangaistus olivat koko näkymätöntä luomakuntaa järjestyttänyt asia.

Tässä on synnin alkuperä. Tämä on ”synnin orjuuden” perimmäinen olemus. Aadamin ja Eevan synnillä on oma paikkansa ihmisen historiassa, mutta synnin perimmäinen olemus on syvemmällä ja sen juuret ulottuvat iankaikkiseen menneisyyteen asti. Samalla tavalla kuin Aadam ja Eeva meidän näkyvässä maailmassamme lankesi syntiin, niin tapahtui myös alkuperäiselle ihmiselle iankaikkisessa menneisyydessä. Synti alkuperäisessä merkityksessään tarkoittaa kapinaa Jumalaa vastaan, mihin Saatana syyllistyi iankaikkisessa menneisyydessä. Ihmisen kohdalla synti tarkoittaa tottelemattomuutta ja Saatanan puolelle antautumista.

Kristus tiesi, että Saatana oli saanut petoksella alkuperäisen ihmiskunnan valtaansa. Siksi Hän rakasti edelleen ihmisiä, vaikka nämä eivät olleet enää Hänen valtapiirissään. Hän halusi pelastaa ihmiset Saatanan hirmuvallalta ja kuolemantuomiolta. Hän oli verrattomasti Saatanaa voimakkaampi ja mahtavampi. Hän olisi voinut yhdellä suunsa henkäyksellä tuhota Saatanan, mutta kyse ei ollut voimasta vaan laillisuudesta. Miten Hän voisi laillisesti saattaa ihmiset takaisin omaan liittopiiriinsä? Hän ei voisi käyttää väkivaltaa riistääkseen heidät Saatanalta, koska silloin Saatana voisi syyttää Häntä laittomien keinojen käyttämisestä. Jumalan täytyisi tässäkin tilanteessa toimia hengellisten lakien mukaisesti, jottei kenellekään jäisi pienintäkään aihetta syyttää Häntä epävanhurskaudesta.

Korkein Jumala oli aikojen alussa säätänyt koko näkymätöntä luomakuntaa koskevat lait. Niiden joukossa oli laki, jota kutsuttiin ”synnin ja kuoleman laiksi”. Sen mukaan ”synnin palkka on kuolema”, ts. jumalallinen elämä oli mahdollinen vain Korkeimman Jumalan eli elämän antajan liittopiirissä. Sen ulkopuolella olisi vain kuoleman liittopiiri, jonka

jäsenet eivät voisi jäädä elämään. Tällä lailla pyrittiin estämään maan ja taivaiden elämän joutuminen sekasortoiseen tilaan, mikä saattaisi olla seurauksena, jos maailmankaikkeuden Luojan valta-asema kyseenalaistettaisiin. Tähän mennessä tätä lakia ei ollut tarvinnut soveltaa, mutta nyt Saatanan kapinan johdosta sekä Saatana itse että kaikki näkymättömän luomakunnan ihmiset olivat joutuneet synnin ja kuoleman lain alaisuuteen, ja he olivat Jumalan silmissä kuolleita.

Miten Jumala voisi laillisesti pelastaa alkuperäiset ihmiset? Näkymättömän luomakunnan lainsäädännössä oli eräs toinen kohta, jossa puhuttiin vanhurskaasta lunastajasta. Sen mukaan henkilö, joka oli joutunut jostain syystä Jumalan liittopiirin ulkopuolelle, voitaisiin palauttaa Jumalan liittopiiriin, jos löytyy ”vanhurskas lunastaja”, joka ottaa kannettavakseen kaikki synnin ja kirouksen alaiselle henkilölle langetetut rangaistukset. Tällaisen lunastajan tulisi olla samaa lajia lunastettavien kanssa ja hänen tulisi olla itse vanhurskas, ts. hänen olisi oltava liitossa Jumalan kanssa. Jos tällainen lunastaja suostuisi ottamaan päälleen lunastettavan rangaistuksen, hän voisi toimia välittäjänä Jumalan ja lunastettavan välillä. Jos lunastettava olisi synnin ja kuoleman lain alainen, sovitus vaatisi vanhurskaan lunastajan kuoleman. Kuitenkaan kuolema ei olisi hänen kohdallaan lopullinen, sillä toisen lain mukaan vanhurskaan sielua ei voisi hylätä tuonelaan eikä hänen ruumiinsa sallittaisi maata. Toisin sanoen, jos joku surmaisi vanhurskaan, Jumala nostaisi hänet takaisin elämään.

Koska tässä tapauksessa oli kyse koko ihmiskuntaa koskevasta synnistä, kenen tahansa ihmisen veri ei riittäisi niin suuren ihmismäärän sovitukseen ja lunastukseen. Ainoastaan Jumalan Pojan oma veri olisi riittävä hinta siitä. Sen johdosta Jumala kääntyi Poikansa puoleen ja kysyi, olisiko tämä valmis ryhtymään ihmiskunnan Lunastajaksi? Palkkioksi Hänelle luvattiin kansa, jonka Hän saisi kootuksi pelastetuista ihmisistä. Kristus ilmoitti olevansa heti valmis astumaan tehtävään. Ilman vähäisintäkään epäröintiä Hän ilmoitti olevansa valmis kuolemaan alkuperäisten ihmisten puolesta, jotta nämä välttyisivät rangaistukselta, joka oli säädetty Saatanalle.

Jumala, joka sanoi: "Tulkoon pimeyteen valo", valaisi itse meidän sydämemme. Näin Jumalan kirkkaus, joka säteilee Kristuksen kasvoilta, opitaan tuntemaan, ja se levittää valoaan. (2. Kor. 4: 6)

Valo tarkoittaa Kristuksen evankeliumin valoa, joka tunkeutui pimeydessä vaeltavan ihmiskunnan keskuuteen. Jumala antoi Poikansa Jeesuksen Kristuksen valoksi alkuperäiselle ihmiskunnalle, joka oli joutunut Saatanan valtaan. Kristus uhrasi elämänsä ihmiskunnan puolesta, jotta ihminen sen uhrin kautta voitaisiin liittää takaisin Jumalan liittoyhdytyteen.

Kristuksen pelastusteot iankaikkisessa menneisyydessä

Kun ihminen oli langennut syntiin, ihminen saattoi jatkaa vielä elämäänsä alkuperäisen maan päällä. Ihmisestä oli tullut kuitenkin synnin ja kirouksen lain alainen, joten elämä oli tullut kaikella tavalla raskaaksi. Vaikka ihmiskunta oli ansainnut rangaistuksensa,

Kristus ei voinut luopua luomistaan ihmisistä, vaan Hän halusi välittömästi toimittaa heille sovituksen.²¹

Kristus oli ylhäällä Jumalan luona, kun Hän päätti sovittaa iankaikkisessa menneisyydessä langenneen ihmiskunnan synnin omalla kuolemallaan. Hän laskeutui kaikkien taivaantasojen ja niiden välisten saastuneiden vesien läpi alkuperäiseen maahan, missä Saatana surmasi Hänet. Raamatussa on monia kuvauksia tästä tuskallisesta sukelluksesta. (esim. Joonas 2, Ps. 18, Job 38). Psalmessa 18 Kristus purkaa tuntojaan kuningas Daavidin suulla.

*Kuoleman paulat kiertyivät ympärilleni, tuhon pyörteet minua kauhivat.
Tuonelan paulat kietöivät minut, näin edessäni kuoleman ansat.
Silloin minä huusin hädässäni Herraa, kutsuin avuksi Jumalaani.
Ääneni kantautui Hänen temppeliinsä, ja Hän kuuli minun huutoni.*

*(Alkuperäinen näkymätön) maa järisi ja järkkäsi, vuorten perustukset
vavahtelivat.
Hänen (Saatanan, lohikäärmeen) vihansa sai ne horjumaan. Hänen
sieraimistaan nousi savu
ja kaiken nielevä liekki hänen suustaan, se suitsusi hiilten hehkua.
Hän kallisti taivaan ja laskeutui alas pimeä pilvi jalkojensa alla.
Hän lensi kerubi ratsunaan ja kiiti tuulen siivin.
Hän otti verhoon pimeyden, majakseen synkät vedet, raskaat pilvet.
Hänen edellään kulki häikäisevä valo, siitä sinkosi rakeita ja tulisia hiiliä.*

*Herra jylisi taivaassa, Korkein antoi äänensä kaikua,
hän viskoi rakeita ja tulisia hiiliä. Hän ampui nuoliaan ja hajotti viholliset,
hän kauhututti heidät salamoillaan.*

²¹ Kun puhutaan jostakin muusta sovituksesta kuin siitä, minkä Kristus toimitti tässä maailmassa, se voi herättää monissa uskovissa torjuvan reaktion. Sanotaanhan Heprealaiskirjeessä, että ”Hän on tullut tähän maailmaan vain kerran, nyt aikojen lopulla, hävittääkseen synnin uhrillaan.” (Hepr. 9: 28) Huomaa kuitenkin, että siinä puhutaan tästä maailmasta ja tästä maailmanajasta. Heprealaiskirjeen kirjoittaja, joka todennäköisesti oli Paavali, vertaa siinä kaiken aikaa Kristuksen uhria niihin jokavuotisiin uhreihin, joita papit toimittivat Israelin kansan puolesta suurena sovituspäivänä. Siksi hän puhuu Kristuksen kohdalla vain yhdestä kerrasta, joka teki tyhjäksi muut toimitukset. Kirjoittaja ei kuitenkaan kiellä sitä mahdollisuutta, että Kristus olisi toimittanut uhrin jossakin aikaisemmassa maailmassa ihmiskunnan hyväksi. Päinvastoin, kirjeensä alussa hän tuo esiin, että juuri niin tapahtui.

Heprealaiskirjeen kohta kokonaisuudessaan kuuluu näin: ”Kristus ei mennytkään ihmiskäsin tehtyyn pyhäkköön, joka on todellisen pyhäkön kuva, vaan itse taivaaseen ollakseen nyt Jumalan edessä puhumassa meidän puolestamme. Hänen tarkoituksenaan ei myöskään ole antaa uhriaan toistuvasti, niin kuin tavallinen ylipappi kerran vuodessa vie kaikkeinpyhimpään verta, joka ei ole hänen omaansa. Muutoinhan Kristuksen olisi pitänyt kärsiä kuolema monet kerrat **maailman luomisesta lähtien**. Hän on kuitenkin tullut **tähän maailmaan vain kerran, nyt aikojen lopulla**, hävittääkseen synnin uhrillaan.” (Hepr. 9:24-26). Kohdassa selvästi viitataan Kristuksen kuolemaan tässä maailmassa, johon Hän tuli vain kerran luonnollisen maailmanajan lopulla. Sen teon ylivoimaisuutta verrataan Israelin ylipappien suorittamaan toistuvaan uhraamiseen, joka ei voi poistaa syntiä. Tässä kohdassa ei puhuta mitään iankaikkisesta menneisyydestä, vaan ainoastaan ajasta tämän maailman luomisen jälkeen. Sama päätelmä koskee myös toista Heprealaiskirjeen kohtaa 10:11-14.

*Meren lähteet paljastuivat, maanpiirin perustukset tulivat näkyviin,
kun sinä, Herra, käskit merta, kun sinun raivosi myrsky puhalsi sen yli.*

*Korkeudesta hän ojensi kätensä ja tarttui minuun,
hän veti minut ylös syvistä vesistä. Hän vapautti minut
vihollisten väkevästä käsistä, vihamiehistäni, jotka olivat minua vahvemmat.
He kävivät kimppuuni onnettomuuteni hetkellä, mutta tuekseni tuli Herra.
Hän avasi minulle tien ja päästi minut vapauteen, sillä hän oli mieltynyt minuun.
(Ps. 18: 5 - 20)*

Kun Kristus oli toimittanut uhrinsa alkuperäisessä näkymättömässä maassa, Isä Jumala yhdessä Pyhän Hengen kanssa herätti Kristuksen kuolleista ja nosti Hänet ylös taivaaseen. Kristuksen tuli olla kaikessa ensimmäinen. Hän oli ensimmäinen, kun luomakunta ja ihmiskunta luotiin. Nyt Hän oli myös ensimmäinen, kun luomakuntaa alettiin puhdistaa ja korjata ennalleen.

Heprealaiskirjeen kirjoittaja kirjeensä alussa kertoo, mitä tapahtui iankaikkisessa menneisyydessä Kristuksen sovituskouluun jälkeen.

*Toimitettuaan puhdistuksen synneistä hän on asettunut korkeuksissa
istuimelleen Majesteetin oikealle puolelle. Näin hänestä on tullut enkeleitä
suurempi, yhtä lailla kuin hänen saamansa nimi on enkelien nimiä ylhäisempi.
(Hepr. 1: 2 – 4)*

”Toimitettuaan puhdistuksen synneistä” iankaikkisessa menneisyydessä Kristus nousi kuolleista Pyhän Hengen voimasta ja asettui istuimelleen Isän Jumalan oikealle puolelle. Näin Hän yleni arvossaan ja asettui kaikkien enkelien nimiä korkeammalle. Hänelle annettiin kaikki valta taivaassa ja maan päällä.

Heprealaiskirjeessä viitataan myös Psalmiin 2, mistä nähdään Isän ja Pojan taisteluasenne Saatanan käynnistämää kapinaa vastaan.

*Miksi kansat kapinoivat, kansakunnat juonia punovat?
Miksi kuninkaat nousevat kapinaan, hallitsijat liittoutuvat keskenään
Herraa ja hänen voideltuaan vastaan?
”Me heitämme pois ikeemme, katkomme orjuuden kahleet!”*

*Hän, joka hallitsee taivaassa, nauraa, Herra pilkkaa heitä.
Hän puhuu heille vihassa ja kauhistuttaa heidät kiivaudellaan:
”Minä itse olen asettanut kuninkaani Siioniin, pyhälle vuorelleni!”*

*Nyt kerron, mitä Herra on säätänyt. Hän sanoi minulle:
”Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin.
Pyydä minulta, niin saat kansat perinnöksesi,
ja maan ääriin ulottuu sinun valtasi.
Sinä alistat kansat rautaisella valtikalla, murrat ne kuin saviastiat.”
Tulkaa siis järkiinne, kuninkaat! Ottakaa opiksenne, maan mahtavat!
Pelätkää Herraa, palvelkaa häntä, vaviskaa, kohottakaa hänelle riemuhuuto.
Tervehtikää poikaa, hänen voideltuaan, suudelkaa häntä, muuten Herra*

vihastuu teihin ja te suistutte tieltänne tuhoon, sillä hetkessä syttyy hänen vihansa.
(Ps. 2: 1-12)

Syntiin langennut ihmiskunta saattoi tämän jälkeen solmia hengellisen liittosuhteen Jumalan kanssa Kristuksen kautta. Sovituksen jälkeen siihen riitti ainoastaan Pojan ”suuteleminen”, eli liiton solmiminen Kristuksen kanssa ja Kristuksen alamaisuuteen siirtyminen.

Jobin kirjan luvun 38 kuvaus sitoo ”palapelin” eri osat toisiinsa. Siinä Jumala vastaa Jobille ja kertoo perimmäisen syyn hänen kärsimyksiinsä. Hän alkaa kertoa iankaikkisesta menneisyydestä, miten näkymätön luomakunta luotiin ja miten kaikki enkelit riemuitsivat siitä. Sitten tapahtui Saatanan kapina. Se kuvataan pimeyden synkkien vesien nousuna luomakuntaan. Kuitenkin Jumala pysäytti niiden vyöryn niin, että ne eivät päässeet luomakunnan ylimpiin kerroksiin. Sitten Kristus asetettiin pelastajaksi luomakuntaan. Se kuvataan aamun sarastuksena, aurinkona, joka nousee taivaanrannasta. Pimeys tässä kertomuksessa tarkoittaa siis Saatanaa ja Valo Kristusta. Sen jälkeen Kristus kertoo, miten Hän teki ”matkan” tuonelan syvyyksiin, aivan sen syvimpiin syövereihin asti. Ne kuvataan pelottavina paikkoina, joista kuitenkin Kristus nostettiin ylös.

Näin luominen, Saatanan kapina, Kristuksen syntyminen, sovitushuri ja valtaan asettaminen liitetään yhtenäiseksi iankaikkisen menneisyyden kertomukseksi. Mutta miksi Jumala kertoo näistä asioista Jobille, joka kysyy syytä hänen kärsimyksilleen. Se selviää siitä, mitä Jumala sanoi seuraavaksi: ”Totta kai sinä tiedät nämä asiat! Sinähän synnyit jo silloin!” (Job 38: 21) Job siis oli elänyt ja kokenut kaikki nämä asiat. Juuri tähän asiaan perustuu Jumalan vastaus kärsivälle Jobille. Perimmäisesti Jobin kärsimykset johtuvat Saatanan kapinasta ja ihmisen lankeemuksesta iankaikkisessa menneisyydessä. Job oli siellä mukana.

Nämä iankaikkisen menneisyyden asiat koskettavat meitäkin nykyisen ajan ihmisiä. Meikin olimme jo silloin! Perimmäisesti me olemme noita alkuperäisen näkymättömän maan ihmisiä. Kuitenkin päätellen siitä, että me olemme edelleen tässä nykyisessä maailmassa synnin ja kirouksen alaisessa tilassa, jotakin täytyi mennä pieleen myöhemmin alkuperäisen maan historiassa.

Alkuperäisessä näkymättömässä maassa Saatana ei jättänyt ihmisiä rauhaan. Saatana pyrki valheella, petoksella ja kiristyksellä pitämään kiinni omista ihmisistään. Pelolla ja viekkauksella hän pyrki vaikuttamaan niihinkin, jotka olivat suullaan tunnustaneet Kristuksen omaksi Herrakseen ja Pelastajakseen. Monien vaiheiden jälkeen hän onnistuikin pyrkimyksissään. Kristuksen joukot alkoivat vähetä ja lopulta heitä ei enää ollut lainkaan. Silloin Kristus päätti antaa koko näkymättömän luomakunnan tuhoutua. Tuomion sateet surmasivat kaiken elävän alkuperäisessä maassa. Saatanaa ei kuitenkaan vielä surmattu. Hänet oli vielä jätettävä henkiin, koska Kristus ei aikonut vielä luovuttaa ihmiskuntaa hänelle. Kristus muisti omat liittolaisensa ja Hän halusi vielä pelastaa heidät. Vaikka Saatanalle oli jo langetettu kuolemantuomio, hänet oli säilytettävä hengissä, jotta ihmiskunta olisi voitu laillisesti pelastaa myöhemmin.

Jobin kirja jatkuu seuraavasti:

Oletko käynyt paikassa, jossa minä säilytän lunta, oletko nähnyt rakeiden varastot? Olen täyttänyt ne ahdingon aikoja varten, sodan päiviä, taistelun päivää varten. (Job 38: 22-23)

Tämä viittaa kahteen ajankohtaan. Toisaalta nämä lumen ja jään varastohuoneet on säilytetty tulevaisuuden sotia varten sielujen maailmassa, toisaalta niitä käytettiin sodan välineinä jo silloin, kun Kristus ensimmäisen kerran antoi alkuperäisen maan tuhoutua. Hänen määräyksestään seurasi suuri tuomion sade, joka hukutti maan ja kuoletti sen elämän. Kristus halusi tehdä sen itse ennen kuin Saatana olisi tuhonnut sen kokonaan, sillä Hänellä oli jatkosuunnitelma ihmiskunnan pelastamiseksi.

Kristukselle oli suuri pettymys, kun Hän menetti alkuperäisen maan Saatanelle. Seuraavassa Hän purkaa tuntojaan Isälle ja Isä lohduttaa Poikaansa.

Minä sanoin: "Turhan takia olen itseni uuvuttanut, tyhjään olen haaskannut voimani. Mutta onhan oikeuteni Herran kädessä, palkkani Jumalan huomassa." Ja nyt sanoo Herra, hän, joka teki minut palvelijakseen kohdusta alkaen palauttaakseen Jaakobin luokseen ja kootakseen Israelin suojaansa - olen siis ollut Herralle arvokas ja minun Jumalani on minun voimani - näin hän sanoo: - Ei riitä, että olet minun palvelijani ja saatat ennalleen Jaakobin heimot, tuot takaisin Israelin eloonjääneet. Minä teen sinusta valon kaikille kansoille, niin että pelastus ulottuu maan ääriin saakka. (Jes. 49: 4-6)

Juutalaisen tarinan mukaan Kristus päätti valloittaa takaisin särkyneen luomakuntansa. Tällä kertaa Hän tekisi sen erilaisella taktiikalla. Hän aloittaisi valloituksensa ylhäältä käsin, ylimmältä saastuneelta taivaantasolta. Juutalaisessa perinteessä taivaantasoja kutsutaan taivaiksi tai maailmoiksi riippuen niiden tilasta. Yleensä puhtaina tai puhdistettuina niitä kutsutaan taivaiksi ja puhdistamattomina maailmoiksi.

Suunnitelman mukaan Kristus puhdistaisi taivaantasot yksi toisensa perään. Kuitenkaan Hän ei toimittaisi sovitushetkiä jokaisella tasolla, vaan ainoastaan kahdesti: henkien maailmassa ja luonnollisessa maailmassa. Hän yhdistäisi ihmisen henkiolemuksen osat niin, että kaikki tulisivat sovituksen piiriin. Henkien maailmassa Hän sovittaisi lopullisesti ihmisen henkiolemuksen ylemmät osat. Vastaavasti alemmat henkiolemuksen osat Hän sovittaisi uhrikuolemallaan luonnollisessa maailmassa.

Kristuksen pelastusteot henkien maailmassa (Tähtitaivaan tarinan 1. osa)

Kristus oli tehnyt alustavia pelastustekoja jo kahdeksannella ja seitsemännellä taivaantasolla, mutta niistä on tarpeetonta puhua tässä yhteydessä, koska niihin liittyvien ihmisen henkiolemuksen osien lopullinen lunastus tapahtui vasta henkien/enkelien maailmassa eli kuudennessa taivaassa. Henkien/enkelien maailma on ihmishenkien tai henki-ihmisten kotimaailma. Kun seuraavassa käytetään käsitettä hengen menneisyys, tarkoitetaan juuri tuota henki-ihmisen menneisyyttä henkien maailmassa. Tähtitaivaan tarinan 1. osassa kerrotaan Kristuksen ja ihmisen tarina hengen menneisyydessä.

Kun Kristus tuli kuudenteen taivaaseen, Hän ensitöikseen herätti kuolleet ihmishenget elämään ja antoi heille kevyet ”ilmasta tehdyt” ruumiit. Sen jälkeen nämä henki-ihmiset pystyivät elämään itsenäisesti enkelien tavoin. Itse asiassa heitä pidettiin enkeleinä. Enkelien maailmassa eli myös paljon varsinaisia enkeleitä, kuten kerubeja ja serafeja. Sen johdosta kuudetta taivasta kutsutaan henkien tai enkelien maailmaksi. Henki-ihmisiin oli yhdistetty myös 7. taivaan henkäykset ja 8. taivaan elämähenget, koska näitäkään ei ollut vielä lunastettu lopullisesti.

Tässä vaiheessa Saatana oli huomannut, mitä Kristus oli tekemässä. Estääkseen Kristuksen valloitus suunnitelmien etenemisen Hän päätti itse nousta kuudenteen taivaaseen. Apunaan hänellä oli muita langenneita enkeleitä ja henkivaltoja. Henki-ihmiset eivät olleet ennestäänkään millään tavoin puhtaita, mutta nyt Saatana pyrki ottamaan heidät entistä tiukemmin oman valtansa alle. Tilanne oli kuitenkin täysin Kristuksen hallinnassa. Hänen suunnitelmanaan oli syntyä henki-ihmisen hahmoon 6. taivaaseen ja uhrata itsensä henki-ihmisten puolesta.

Tähtitaivaan ensimmäisessä aikavyöhykkeessä, Neitsyessä, Kristus syntyy näkymättömään henkien maailmaan. Hän syntyy henki-ihmiseksi pelastaakseen, sovittaakseen ja puhdistakseen itselleen oman kansan henki-ihmiskunnasta.

Kristus oli antanut jo etukäteen lupauksen tulostaan, minkä johdosta Hänellä oli ”omien joukko” henkien maailmassa jo ennen syntymäänsä sinne. He olivat niitä, jotka uskoivat Hänen lupaukseensa ja odottivat Häntä. Ilmestyskirjan mukaan (Ilm. 12) Kristus syntyi henkien maailmaan taivaallisen Vaimon synnyttämänä. Pyhässä Vaimossa (Neitsyessä) voidaan nähdä sekä jumalallinen että inhimillinen puoli. Neitsyt tarkoittaa toisaalta Pyhää Henkeä, joka saattoi Kristuksen henkien maailmaan, toisaalta Kristuksen omaa kansaa, jonka pariin Hän syntyi.

Saatana oli täysin tietämätön Kristuksen suunnitelmasta sovittaa henki-ihmiskunta kuolemallaan. Niinpä Hän antoi henkivalloilleen käskyn surmata nuoren Kristuksen, kun tämä syntyisi. Vasta kun Kristus tuli surmatuksi ja Hänen verensä oli vuotanut maahan, Saatana ymmärsi tehneensä virheen, sillä tuo kuolema tuli olemaan alkuna monien pelastukselle henkien maailmassa. Sovituskuolemansa jälkeen Kristus herätettiin ylös kuolleista ja nostettiin taivaaseen entiseen hallitsijanasemaansa.

Kristuksen kärsimyksiä henkien/enkelien maailmassa kuvataan Raamatussa ikään kuin Hän olisi joutunut kulkemaan kuivassa erämaassa vainoajiaan paossa. Lopulta Saatanan joukot saavuttivat Hänet ja paikasivat Hänet maahan niin, että Hän kuoli. Psalmi 17 kuvaa tätä tapahtumaa:

*Varjele minua niin kuin silmäterääsi, peitä minut siipiesi suojaan.
Jumalattomat väijyvät henkeäni, veriviholliseni saartavat minut!
He ovat kovettaneet sydämensä ja puhuvat röyhkeästi ylvästellen.
Nyt he ovat jo kintereilläni ja piirittävät minut, vaanivat tilaisuutta iskeäkseen
minut maahan. He ovat kuin saalista himoitseva leijona,
kuin piilopaikassaan väijyvä peto. (Ps. 17: 8- 12)*

*Minä saan nähdä sinun kasvosi, sillä minä olen viaton.
Kun herään unesta, sinun läsnäolosi ravitsee minut. (Ps. 17:15)*

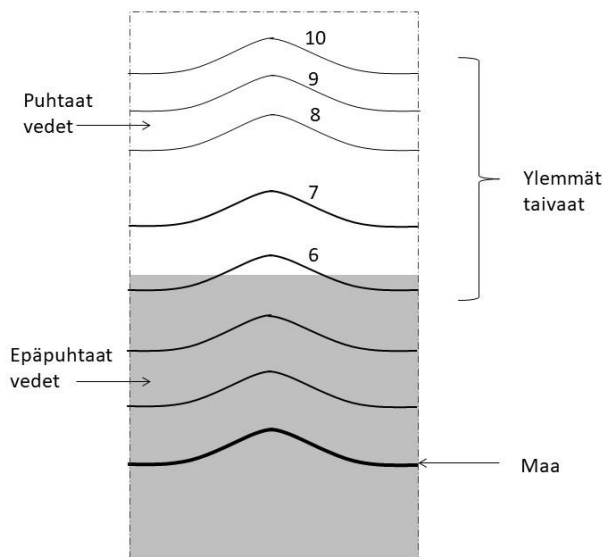
Kuolemansa jälkeen Kristus nousi ylös ja Hänet nostettiin takaisin taivaaseen hallitsemaan luomakuntaansa. Heprealaiskirjeen kohdassa, missä puhutaan enkelien maailmasta, Isä Jumala lausuu seuraavat sanat Pojalleen: ”Istu oikealle puolelleni. Minä kukistan vihollisesi, panen heidät korokkeeksi jalkojesi alle.” (Hepr. 1: 13) Nämä sanat on lainattu Kristuksen kruunajaispsalmista 110.

Herra sanoo minun Herralleni: "Istu oikealle puolelleni. Minä kukistan vihollisesi, panen heidät jalkojesi alle, korokkeeksi valtaistuimesi eteen. Herra, Siionin valtiasta, ojentaa sinulle hallitsijan sauvan. Ulottukoon sinun mahtisi myös vihollistesi yli! Nyt sinulla on valta, kansasi seuraa sinua yhtenä miehenä. Pyhillä vuorilla minä sinut synnytin, sinä synnyit kuin kaste aamuruskon helmasta. Näin on Herra vannonut, eikä Hän valaansa peruuta: "Sinä olet pappi ikuisesti, sinun pappeutesi on Melkisedekin pappeutta." (Ps. 110: 1-4)

Kristukselle annettiin kaikki valta jo iankaikkisessa menneisyydessä, mutta se uudistettiin hengen menneisyydessä. Vallan merkiksi Hänelle ojennettiin hallitsijan sauva siihen asti, kunnes Hänen vihollisensa olisi lopullisesti tuhottu.

Henkien maailmassa syntyi kahden kuninkaan valtataistelu. Nyt henki-ihmiset olivat vapaat irrottautumaan Saatanan kahleista ja liittymään Kristuksen alaisuuteen. Tämän he saattoivat tehdä pelkästään tunnustamalla Kristuksen Herrakseen ja Vapahtajakseen. Suun tunnustuksen kautta syntyi liitto Kristuksen ja ihmisen välillä ja ihminen vapautui kaikista aikaisemmista synneistään.

Saatana pyrki valheella ja petoksella harhauttamaan ihmisiä niin, että nämä eivät ymmärtäisi, mitä Kristuksen sovituskoulu merkitsi heidän elämälleen ja tulevaisuudelleen. Hän yritti saada ihmiset vakuuttuneiksi siitä, että Kristus oli heikko kuningas ja että hän itse olisi parempi kuningas heille. Monet ihmiset pelkäsivät päämiehensä vaihtoa niin, etteivät olleet valmiita tekemään sitä tärkeää uskon askelta, joka olisi taannut heidän pelastuksensa. Niin moni jäi omien pelkojensa kahleisiin. Niille, jotka lähtivät seuraamaan Kristusta, Kristus antoi Pyhän Hengen puolustajaksi.

Kuva 4. Henkien/enkelien maailman (6. taivas) puhdistaminen.

Saatana ei halunnut helpolla luopua omista henki-ihmisistään. Siksi hän vahvisti varustuksiaan henkien/enkelien maailmassa. Yhdessä naispuolisen henkivallan, Porton, kanssa hän perusti oman valtakeskuksensa henkien maailman Baabeliin. Saatanalla oli puolellaan myös muita vahvoja henkivaltoja, joita kutsuttiin pedoiksi. Kaikki henki-ihmiset pelkäsivät niitä. Jopa Kristuksen liittolaisetkin kavahtivat niitä ja olivat vaarassa joutua uudelleen Saatanan siteisiin.

Kun sitten Saatana oveluudellaan päästi valloilleen toisen pedon, Kristuksen joukko joutui todella vaikeuksiin. Toinen peto oli erilainen, sillä tämä pyrki lähestymään henki-ihmisiä hienovaraisesti, kuitenkin samalla petollisesti. Hän esiintyi arvokkaasti ja kunnioitusta herättävästi, vaikka kaikki hänen sanansa ja tekonsa olivat valheellisia. Ihmiset joutuivat hänen lumonsa valtaan ja menivät hänestä täysin sekaisin. Monet niistäkin, jotka olivat jo antaneet lupauksen Kristuksen seuraamisesta, tulivat tämän ihmeitä tekevän pedon lumoamiksi. Sen seurauksena Kristuksen joukot alkoivat pienentyä.

Ilmestyskirjan 18. luvussa kerrotaan, mitä kaikkia syntejä Saatana joukkoineen teki.

Sen porton viiniä, vihan viiniä, ovat kaikki kansat juoneet, kaikki maailman kuninkaat ovat irstailleet hänen kanssaan, ja kaikki maailman kauppamiehet ovat rikastuneet hänen vauraudestaan ja ylellisestä elämästään.
(Ilm. 18: 3)

Hänen syntiensä röykkiö ulottuu jo taivaaseen asti, eikä Jumala unohda hänen pahoja tekojaan.
(Ilm. 18: 5)

Saman luvun 13. jakeessa kerrotaan, että Saatana yhdessä Porton kanssa oli pitänyt ihmisiä orjinaan, ja kaupustellut heitä kuin karjaa. Huolimatta Kristuksen

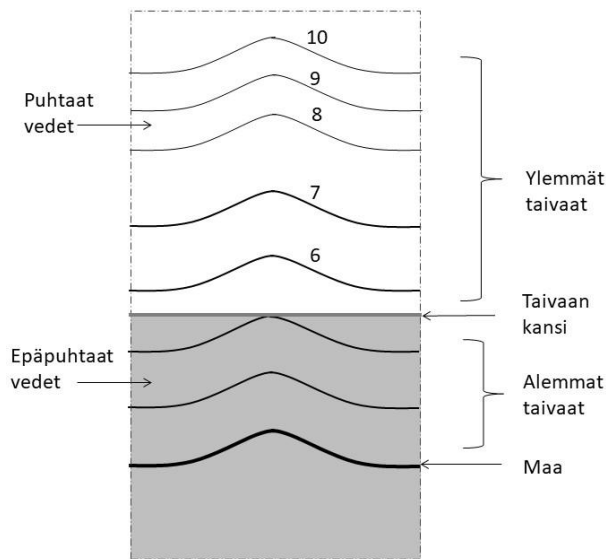
sovituskuolemasta ja sen mukanaan tuomasta pelastusmahdollisuudesta, Saatana sai yhä tiukemman otteen ihmiskunnasta.

Lopulta kävi aivan samoin kuin alkuperäisessä näkymättömässä maassa. Kristuksen joukot alkoivat huveta ja vähitellen ne kutistuivat lähes olemattomiin. Siinä vaiheessa Kristus päätti tehdä lopun henkien maailmasta. Hän ratsasti enkelijoukkoineen sinne ja tuhosi henkien maailman. Kuitenkaan omiaan Hän ei unohtanut. Ne, jotka pysyivät uskollisina Hänelle loppuun saakka, Hän pelasti ylösnousemuksen kautta. Toisen osan – ne, jotka olivat kerran liittyneet Kristukseen, mutta olivat myöhemmin luopuneet uskostaan Saatanan petojen johdosta - Hän antoi kuolla henkien maailman lopun vitsauksissa yhdessä muiden henki-ihmisten kanssa, mutta ei unohtanut heitäkään. Heidän kuolleet henkensä laskettiin sielujen maailmaan, jonka kautta heidän elämänsä sai jatkoa, ja heidän uudestisyntyneet henkäyksensä ja elämähenkensä nostettiin ylös omiin kotimaailmoihinsa, 7. ja 8. taivaaseen.

Kun Kristus ilmaantui valkoisella hevosellaan taistelemaan Saatanaa ja tämän petoja vastaan, Saatana menetti asemansa täysin. Sekä ensimmäinen että toinen peto heitettiin näkymättömän luomakunnan pohjalla olevaan tuliseen järveen. Saatana otettiin kiinni ja lukittiin taivaankannen alle niin, ettei tämä pystynyt enää nousemaan taivaan ylempiin kerroksiin. Taivaankansi kaikkine taivaankappaleineen luotiin tässä vaiheessa erottavaksi seinämäksi puhtaiden ja epäpuhtaiden ”vesien” väliin. Lisäksi sen oli määrä toimia perustana väliaikaiselle ruumiilliselle elämälle luonnollisessa maailmassa. Ihmishenget, jotka olivat kuolleet henkien maailman lopun vitsauksissa ja taisteluissa, Hän siirsi alas sielujen maailmaan, missä ne yhdistyivät pareittain kuolleisiin sieluihinsa.

Luonnollinen maailma tehtiin taivaan kanteen ikään kuin uudeksi maaksi, missä luonnollinen ihminen saisi maasta tehdyn ruumiillisen hahmon. Siellä kuolleiden ihmissielujen ja -henkien oli määrä yhdistyä ruumiin alkioihin. Näin syntyisivät luonnolliset ihmiset. Kuitenkaan heidän henkensä eivät vielä uudestisyntyisi. Ensin syntyisivät sielut elämään yhdessä luonnollisen ruumiin kanssa. Vasta kun Kristus olisi toimittanut lopullisen uhrinsa luonnollisessa maailmassa ja luonnolliset ihmiset ottaisivat tämän uhrin vastaan, heidän henkensä uudestisyntyisivät. Kun sitten nämä ihmiset kuolisivat luonnollisen kuoleman, heidän henkensä palautuisivat puhdistettuun henkien maailmaan eli 6. taivaaseen.

Heprealaiskirjeen kirjoittaja, joka kaiken todennäköisyyden mukaan on Paavali, viittaa edellä esitettyyn henkien/enkelien maailman tarinaan, kun hän valmistautuu puhumaan heprealaisille veljilleen ja sisarilleen tähän maailmaan tulleesta Kristuksesta ja Hänen sovitusuhristaan ristillä. Enkelien maailman kertomus, jonka heprealaiset siihen aikaan vielä hyvin tunsivat, toimisi heille varoittavana esimerkkinä.

Kuva 5. Taivaankannen luominen puhtaiden ja saastuneiden taivaiden väliin.

*Sen tähden meidän on tarkoin ja tunnollisesti pidettävä mielessämme se, minkä olemme kuulleet, ettemme ajautuisi virran vieminä harhaan. Johan sekin **sanoma, jonka enkelit toivat**, osoittautui paikkansa pitäväksi, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai ansaitsemansa palkan. Kuinka sitten me voisimme välttää rangaistuksen, jos emme pidä arvossa sitä suurta pelastusta, jota itse Herra ensimmäisenä julisti? Ne, jotka kuulivat hänen julistuksensa, ovat sen todistuksellaan vahvistaneet ja välittäneet meille. (Hepr. 2: 1-3)*

Heprealaisien mieliin muistutettu ”sanoma, jonka enkelit toivat” on todennäköisesti se kertomus, joka on kerrottu tähtien tarinan 1. osassa.

Tarinan 1. osa tähtitaivaalla kuvattuna

Muinaisessa Egyptissä ja Babyloniassa vuosi alkoi Neitsyen tähdistöstä. Juutalaisuudessa vietetään vieläkin uuden vuoden juhlaa Tishri-kuun alussa, jolloin aurinko siirtyy Neitsyen tähdistöön (vastaa meidän syys-lokakuuta). Tarinan ensimmäiseen osaan sisältyy Neitsyen lisäksi kolme muuta aikavyöhykettä: Vaaka, Skorpioni ja Jousimies. Tähtien tarinan ensimmäinen osa kertoo Kristuksen syntymästä, kuolemasta ja ylösnousemuksesta sekä valtakunnan perustamisesta ja tuhoutumisesta henkien maailmassa.

Neitsyen aikavyöhykkeessä Kristus syntyy henkien maailmaan. Pelastaakseen Saatanan valtaan joutuneen henki-ihmiskunnan Kristus syntyy heidän pariinsa uhratakseen henkensä heidän edestään. Muissa Neitsyen aikavyöhykkeen kuvioissa nähdään, miten Hänet surmataaan. Vaa’an aikavyöhykkeessä Hän nousee ylös kuolleista ja tuo verensä taivaalliselle uhrialttarille. Sen jälkeen Kristus nousee taivaalliselle istuimelleen.

hallitsemaan Korkeimman Jumalan vierelle. Henkien maailmaan Hän ”istuttaa” Pyhän Hengen haaran, jonka tarkoituksena on liittää hengelliseen valtakuntaansa kaikki ne henki-ihmiset, jotka haluavat ottaa vastaan Hänen sovituksensa ja tunnustaa Hänet Herrakseen ja Pelastajakseen. Alun voittojen jälkeen kaikki ei kuitenkaan mene täysin toivotulla tavalla. Kansansa uppiniskaisuuden johdosta Kristus on pakotettu antamaan heille lain ja solmimaan liiton sen pohjalta. Silloin Saatana käyttää kaiken oveluutensa saadakseen Kristuksen henki-ihmiset rikkomaan lain käskyjä. Skorpionin kuviossa näyttämölle astuu antikristus ja jättiläismäisiä petoja, jotka saavat kaikki henki-ihmiset pelon valtaan. Kun pelastus ei enää etene, Kristus päättää tuhota henkien maailman. Jousimiehen kuviossa Kristus saapuu joukkoineen henkien maailmaan tuhotakseen sen. Silloin sekä Saatanan että Kristuksen liittolaiset kuolevat lukuun ottamatta muutamia uskollisia, jotka nostetaan ylös taivaaseen viimeisten taistelujen keskeltä.

Niitäkään liittolaisiaan, jotka kuolivat henkien maailmassa, Kristus ei hylkää. Heidät lasketaan kuolleen seuraavaksi alempaan maailmaan. Tähtitaivaan tarinan myöhemmissä osissa kerrotaan, miten nämä ihmishenget lunastetaan lopullisesti ja miten ihmiset pelastetaan myös sielun ja ruumiin puolesta.

NEITSYEN AIKAVYÖHYKE

Tähtitaivaan kierros alkaa Neitsyen aikavyöhykkeestä. Siinä kuvataan pohjoisella tähtitaivaalla odotetun Pelastajan syntymä henkien maailmaan. Henkien maailmaa kutsutaan myös enkelien maailmaksi, koska siellä asuu erilaisia enkeliryhmiä. Sellaisiksi voidaan luokitella myös henki-ihmiset, joilla on kevyt ruumis verhonaan. Henkien maailma sijaitsee nykyisen maailmamme ”yläpuolella” yliluonnollisessa korkeuden suunnassa. Kristus varttuu nuorukaiseksi ja tulee tietoiseksi tehtävästään. Eteläisissä kuvioissa Kristus kuolee ja vuodattaa verensä henki-ihmiskunnan puolesta.

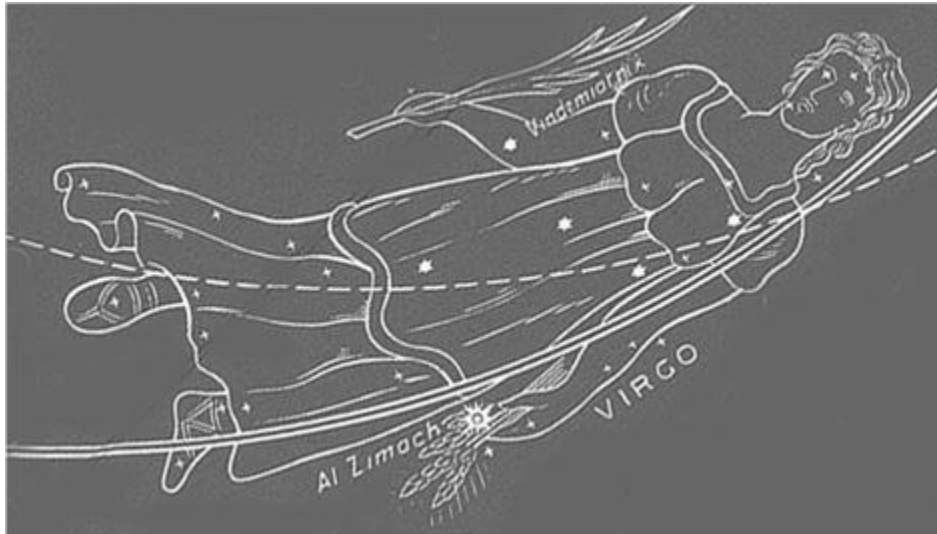
Kristuksen syntymä näkymättömään henkien maailmaan

Kristuksen syntymä näkymättömään henkien maailmaan on kuvattu Neitsyen (Virgo) ja Odotetun lapsen (Coma) tähtikuvioissa. Klassisessa tähtikartastossa jälkimmäisen kuvion paikalla on naisen hiukset (Berenicen hiukset), mutta alkuperäinen kuvio esittää poikalasta äitinsä sylissä.

Virgo – Pyhä Neitsyt

Neitsyen kuviossa raskaana oleva nainen kantaa oikeassa kädessään oksaa ja vasemmassa vehnän tähkää. Klassisissa kartastoissa naisella on usein myös siivet selässä ja kahdentoista tähden muodostama kruunu tai sädekehä, mikä osoittaa, että nainen on jumalallista sukua. Hepreaksi kuvio on nimeltään *Bethulah*, mikä tarkoittaa neitsyttä.

Kuvio on säilynyt lähes muuttumattomana aikakausien läpi. Kuvassa 6 on esitetty Virgo ilman siipiä ja sädekehää Bullingerin mukaan.

Kuva 6. Neitsyt (Virgo) Bullingerin mukaan.

Kuvion kirkkaimman tähden nimi on hepreaksi *Tsemech* ja arabiaksi *Al Zimach*, mikä merkitsee vesaa tai versoa. Vaikka heprean ja arabian kielissä on useita oksaa tai versoa merkitseviä sanoja, vain tätä on käytetty Kristuksen merkityksessä. Raamatussa Kristuksesta on käytetty nimeä "Vesa" tai "Verso" useita kertoja: Herran Verso, kaunis ja ylväs (Jes.4:2), jolla on viisauden ja ymmärryksen henki ja joka on vanhurskas ja oikeudenmukainen (Jes.11:1-5) ja merkkiviiri kansoille (Jes.11:10); kuningas, jota kutsutaan nimellä "Herra on meidän vanhurskaudemme" (Jer.23:5-6) ja joka rakentaa Herran temppelin (Sak.6:12). Ei ole epäilystäkään kuvion sanomasta: Kristus, Kuningas ja Vapahtaja syntyy henkien maailmaan naisesta, Neitsyestä.

Latinassa *virgo* tarkoittaa neitsyttä ja *virga* oksaa tai versoa. Tavallaan latinankielinen tähtikuvion nimi sisältää siis molemmat merkitykset. Kirkkain tähti on latinankieliseltä nimeltään *Spica*, mikä tarkoittaa Neitsyen vasemmassa kädessä kantamaa vehnän tähkää. Vehnän tähkä kertoo symbolisesti Kristuksesta, joka kasvattaa sadon ja korjaa sen.

Muita tähtien nimiä ovat mm. *Zavijaveh* "loisteliaan kaunis" (vrt Jes.4:2), *Al Mureddin* "alas tuleva" tai "valta-aseman saava". Viimeksi mainittu tähti kantaa myös kaldealaista nimeä *Vindemiatrix*, mikä tarkoittaa "tulevaa versoa".

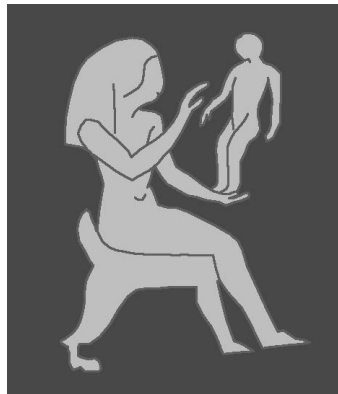
Virgo, Neitsyt, tarkoittaa ennen kaikkea Pyhää Henkeä, jonka kautta Kristuksen henki syntyi henkien maailmaan. Toisaalta Neitsyt tarkoittaa kansaa, jonka pariin Kristus syntyi ruumiillisesti. Tämä kansa koostui niistä henki-ihmisistä, jotka uskossa odottivat Kristuksen syntymää maailmaan edeltä annetun lupauksen mukaisesti.

Coma – Odotettu lapsi

Klassisissa kartastoissa Coman tähtikuvion paikalla esiintyy naisen hiukset, Berenicen hiukset-niminen kuvio. Coma on hyvä esimerkki siitä, miten tähtien tarinan alkuperäinen merkitys on voinut muuttua ajan saatossa. Hebreankielinen nimi Coma merkitsee odotettua tai kaivattua, mutta kreikankielinen sana *Co-me* tarkoittaa hiuksia. Kuvion muuttuminen pystytään kuitenkin historiallisesti jäljittämään ja siihen liittyy seuraava tarina.

*Ptolemaios III:*lla, joka hallitsi Egyptiä 200-luvulla eKr, oli *Berenice*-niminen vaimo. Kun Ptolemaios lähti vaaralliselle tutkimusmatkalle, Berenice lupasi uhrata kauniit hiuksensa Venukselle, jos hänen miehensä saisi palata turvallisesti matkaltaan. Kun sitten hänen hiuksensa roikkuivat kaikkien nähtävänä Venuksen temppelissä, ne varastettiin eräänä päivänä. Lohduttaakseen Berenicea eräs alexandrialainen astronomi julisti, että Jupiter oli ottanut hiukset ja tehnyt niistä tähtikuvion.

Tähtikuvion egyptinkielinen nimi, *Shes-nu*, tarkoittaa ”haluttua poikaa”. Denderan²² temppelin eläinradassa, joka on noin 2000-luvulta eKr., on nainen lapsi sylissään, kuten on esitetty Kuvassa 7.

Kuva 7. Coma Denderan tähtikartastossa.

Odotetun lapsen (Coma) tähtikuviossa on siis kaiken todennäköisyyden mukaan alkujaan ollut pieni poikalapsi äitinsä sylissä. *Coma* tarkoittaa ”odotettua” tai ”kaivattua”. Sana esiintyy Raamatussa Psalmissa 63:2, missä puhutaan ihmisen jumalkaipuusta.

Naiseen ja lapseen liittyy monia Raamatun profetioita.

Nainen synnytti lapsensa, pojan, joka on paimentava maailman kansoja rautaisella sauvalla. (Ilm.12:5).

Sen tähden Herra antaa itse teille merkin: neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel (Jumala meidän kanssamme). (Jes.7:14)

²² Dendera on Niilin varrella sijaitseva muinainen egyptiläinen kaupunki. Ranskan armeija löysi Denderan temppelin katosta suurikokoisen eläinradan ja toi sen Eurooppaan 1820-luvulla. Sen arvellaan olevan noin vuodelta 2000 eKr.

*Sillä lapsi on syntynyt meille,
poika on annettu meille.
Hän kantaa valtaa harteillaan,
Hänen nimensä on
Ihmeellinen Neuvonantaja, Väkevä Jumala,
Iankaikkinen Isä, Rauhanruhtinas.
(Jes.9:5)*

Monet asiat, mitä on tapahtunut luonnollisen maailman historiassa, ovat kuva tai toisinto siitä, mitä aikoinaan tapahtui henkien maailmassa. Jopa sekin, että Kristus syntyi luonnolliseen maailmaan, on ikään kuin kuva siitä, että Hän ensin syntyi henkien maailmaan. Tässä yhteydessä sana ”kuva” on kuitenkin liian lievä ilmaus, sillä Kristus, joka syntyi luonnolliseen maailmaan, ei ollut vain Hänen kuvansa, vaan Hän itse ja Hänen syntymällään ja kuolemallaan luonnollisessa maailmassa oli sama merkitys kuin muinoin henkien maailmassa. Kristus syntyi näkyvään maailmaan pelastaakseen luonnollisen ihmiskunnan niin kuin Hän aikoinaan syntyi henkien maailmaan pelastaakseen henki-ihmiskunnan. Sama ”Elämän hengen laki”, jonka perusteella ihmiset voitiin sovittaa vanhurskaan pelastajan kautta, antoi syyn Kristukselle syntyä molempiin maailmoihin ihmiskunnan pelastajaksi. (Room. 8: 2)

Seuraavassa Kristus kertoo syntymästään näkymättömään henkien maailmaan.

*Kuulkaa minua, kaukaiset rannat,
kuunnelkaa, kansakunnat, jotka asutte etäällä!
Jo ennen syntymääni Herra kutsui minut.
Kun vielä olin äitini kohdussa,
Hän antoi minulle suun kuin terävän miekan,
kätensä varjoon Hän minut kätki,
Hän teroitti minut kuin nuolen,
viineensä Hän minut talletti.
Hän sanoi minulle: ”Sinä olet minun palvelijani,
Israel, sinussa minä osoitan kirkkauteni.”
(Jes. 49:1-3)*

Tässä mainitaan käsite Israel yliluonnollisessa merkityksessä. Se tarkoittaa yksinkertaisesti Kristuksen joukkoa kaikissa maailmoissa. Kristus itse on Israelin kansan perustaja ja Kuningas kaikissa maailmoissa.

Kristuksen kuolema näkymättömässä henkien maailmassa

Kristuksen kuolema henkien maailmassa on kuvattuna Kentaurin (Centaurus) ja Etelän ristin (Crux) kuvioissa. Nämä kuviot ovat muuntuneet aikojen saatossa.

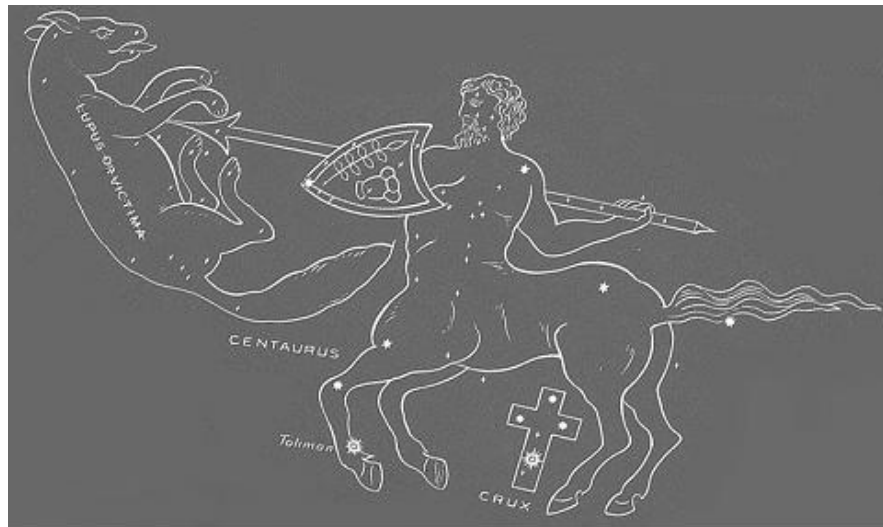
Centaurus – Halveksittu lapsensurmaaja

Klassisessa Kentaurin kuviossa on kreikkalaisten tarujen mukainen kentauri, jolla on miehen yläruumis yhdistettynä hevosen alaruumiiseen. Kentaurin peitsi on kohotettuna

Uhrin/Suden (Victima/Lupus) kuviota kohden. Välittömästi Kentaurin alapuolella oleva Etelän ristin (Crux) kuvio on jätetty vaille merkitystä, vaikka se on eteläisen tähtitaivaan loistavin kuvio ja kuuluu mitä ilmeisimmin Kentaurin kuvion yhteyteen. Tähtien nimien katoaminen Kentaurin kuviosta viittaa myös siihen, että koko kuviojoukko on väärennety. Väärentäjät ovat nimittäin olleet pakotettuja poistamaan tähtien nimet, jos ne eivät olleet sopusoinnussa kuvion halutun aiheen kanssa. Väärennöksen on täytynyt kuitenkin tapahtua varhaisessa historian vaiheessa, koska Kentauri esiintyy hyvin vanhoissakin eläinradoissa.

Raamatussa mainittu Nimrod ja hänen puolisonsa Semiramis, olivat perimätiedon mukaan ne Babylonian hallitsijat, jotka syyllistyivät tähtitaivaan vääristelyyn. Nimrod halusi Kentaurin kuvion itselleen. Hän muunsi sen ratsastajan hahmon ja antoi sille nimeksi “suuri metsästäjä Jumalan armosta”. (1. Moos.10:9).

Kentaurin kuvion hepreankielinen nimi on *Bezeh*, halveksittu. Samaa tarkoittaa arabiankielinen nimi *Al Beze*. Kentaurin toinen hepreankielinen nimi on *Asmeath*, mikä tarkoittaa syntiuhria. Kreikankielinen nimi *Cheiron* tarkoittaa lävistettyä tai lävistäjää. Nämä nimet viittaavat Kentaurin ja Cruxin kuvion alkuperäiseen aiheeseen, jossa paholainen surmaa nuoren Kristuksen henkien maailmassa. Surmaaminen tapahtuu maahan paiskaamalla, ruumiin ruhjomisella hevosen kavioiden kautta ja mahdollisesti myös ratsastajan peitsen lävistyksellä.

Kuva 8. Klassiset Kentaurin (Centaurus) ja Suden/Uhrin (Lupus/Victima) kuviot Bullingerin piirroksen mukaan.

Crux - Syntiuhri

Klassisessa Etelän ristissä (Crux), joka on välittömästi Kentaurin alapuolella, on kuvattuna vain risti, ei uhria, mitä se kaiken todennäköisyyden mukaan alkujaan esittää. Babylonian hallitsijat eivät halunneet esiintyä lapsensurmaajina, vaan suurina metsästäjinä. Siksi he muuttivat Kentaurin kuvion sellaiseen muotoon, missä ratsastajan

peitsi osoittaa kohti Kentaurin edessä olevaa Uhrin/Suden (Victima/Lupus) tähtikuviota, mikä sekin on väärennös.

Alkuperäisessä Etelän ristin kuviossa on kuvattuna kuolleena maassa makaava Kristus-lapsi kädet levällään. Etelän ristin hepreankielinen nimi on *Adon*, mikä tarkoittaa surmaamista tai teurastamista. Lapsi on surmattu kuin maahan paiskaamalla ja yli polkemalla. Toinen nimi, joka on yleisesti yhdistetty Etelän ristiin, on heprealaisten aakkosten viimeinen kirjain *Tav*, mikä oli muinoin ristinmuotoinen kirjain ja merkitsi loppua.

Maassa kädet levällään makaava Kristus tuo välittömästi mieleen ristinpuun, jolla hänet surmattiin luonnollisessa maassa. Tällaiset yksityiskohdat eivät ole sattumia, vaan ne ovat tarkkaan etukäteen suunniteltuja, jotta me niistä tunnistaisimme Kristuksen. Risti on ollut Kristuksen symboli jo ennen nykyisen maailman perustamista.

Muinaisessa Egyptissä tunnettiin Etelän risti ja ristin elämää tuottava merkitys. Egyptiläiset kantoivat mielellään ristiä kädessään tai kaulassaan, sillä he ymmärsivät, että ristissä oli ikuisen elämän avain. He olivat hyvin uskonnollisia ja elivät koko elämänsä ikään kuin kuolemaan valmistautuen. Heillä oli tieto siitä, että henkien maailmassa tapahtuneella verenvuodatuksella, josta Etelän risti puhuu, oli tärkeä merkitys heidän tuonpuoleiselle elämälleen ja kohtalolleen.

Neitsyen aikavyöhykkeen sanoma

Kristus tiesi, että voidakseen pelastaa henki-ihmiskunnan, Hänen tulisi syntyä henki-ihmiseksi ja kuolla heidän puolestaan. Hän tiesi, että vain vanhurskas veri voisi tuoda sovituksen synnille ja kiroukselle, jota sen aikainen henki-ihmiskunta kantoi päällään. Suunnitelman mukaan Hänen tuli riisuuntua kaikesta jumaluudestaan ja syntyä Neitsyen kautta henki-ihmiseksi henki-ihmisten keskuuteen. Henkien maailmassa Hänen oli määrä kuolla ja sen jälkeen nousta kuolleista ja asettua koko näkymättömän luomakunnan valtaistuimelle. Kristus oli valmis uhraamaan itsensä, sillä Hän tiesi, että sen teon kautta Hän voisi voittaa itselleen kansakunnan. Kuolleista nousemisensa jälkeen Hän ei enää syntyisi vain takaisin henki-ihmiseksi, vaan Hänen asemansa näkymättömän luomakunnan Kuninkaana, Ylimmäisenä pappina ja Jumalana vahvistettaisiin. Näin Kristuksen syntymiseen henki-ihmisten maahan liittyi paljon dramatiikkaa, kuten voidaan lukea Ilmestyskirjan 12. luvusta:

Taivaalla näkyi suuri tunnusmerkki: Nainen, jolla oli pukunaan aurinko, kuu jalkojen alla ja pään päällä seppeleenä kaksitoista tähteä. Hän oli raskaana ja huusi tuskissaan synnytyspoltojen vaivaamana. Toinenkin tunnusmerkki näkyi taivaalla: suuri punainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea ja kruunu kaikissa seitsemässä päässä. Pyrstöllään se pyyhkäisi pois kolmanneksen taivaan tähdistä ja sinkosi ne maahan. Lohikäärme asettui synnyttävän naisen eteen nielaistakseen lapsen heti kun se syntyy.
(Ilm. 12:1-4)

Tässä osassa kertomusta Jeesus Kristus syntyi henkien maailmaan Neitsyestä, Pyhästä Hengestä. Saatana, joka kuvataan suurena punaisena lohikäärmeenä, oli saanut kolmanneksen enkeleistä puolelleen kapinaan. Saatana enkelijoukkoineen hallitsi maata. He toteuttivat sen, mitä pitikin suunnitelman mukaan: he surmasivat nuoren Kristuksen.

Tähtitaivaan kuvakielessä aurinko, joka Naisella (Neitsyellä) oli pukunaan, viittaa taivaalliseen Kristukseen. Kuu tarkoittaa maailmaan syntyvää Kristusta, joka heijastaa taivaallista valoa. Kaksitoista tähteä, jotka voidaan erottaa Neitsyen kuviossa ikään kuin valokehänä naisen pään ympärillä, tarkoittavat Kristuksen oman kansan, Israelin, kahtatoista sukukuntaa.

Jumala oli jo mielessään tuominut Saatanan kuolemaan. Hän ei voinut kuitenkaan toimeenpanna tuomiota ennen kuin hengellinen ihmiskunta, jota Hän rakasti, olisi pelastettu, sillä jos Hän surmaisi Saatanan, Hänen olisi surmattava myös tämän alaiset. Siksi ennen kuin Saatanan tuomio pantaisiin toimeen, Jumala halusi varata henki-ihmisille mahdollisuuden pelastua ja palata laillisesti armon liittopiiriin. Kristuksen tehtävänä oli kuolemallaan lunastaa ihmiskunta vapaaksi Saatanasta.

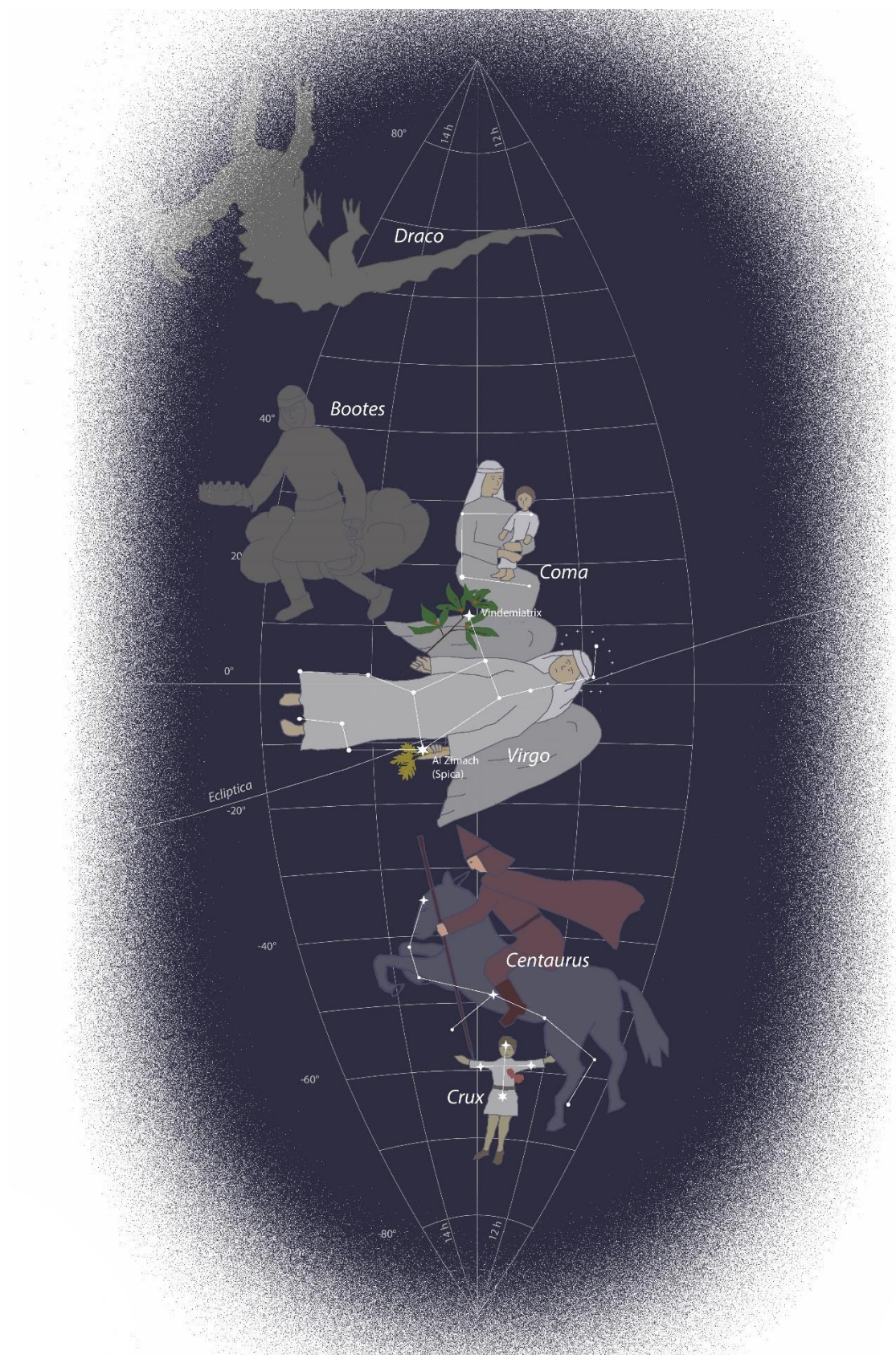
Lohikäärmeen tähtikuvio kaikkein pohjoisimmalla taivaalla esittää Saatanaa, joka oli noussut henkien maailmaan. Sen pohjoinen asema ilmentää suurta valtaa, joka hänellä oli ollut ja oli edelleenkin enkelien ja henki-ihmisten keskuudessa. Lohikäärmeen pitkä olemus ulottuu Neitsyestä Skorpionin aikavyöhykkeeseen, jossa Saatanan ”pään murskaaminen” eli vallasta syökseminen lopullisesti tapahtuu. Siellä Käärme on selätettyä ja pää Kristuksen jalan alla. Neitsyen aikavyöhykkeessä nähdään Saatanan hengelliset apujoukot eteläisellä taivaalla Kentaurin tähtikuviossa. Kentauri kuvaa Saatanan joukkoja, jotka vihasta hehkuen hyökkäävät nuoren Kristuksen kimppuun ja surmaavat tämän.

Saatanalle ei tietenkään kerrottu etukäteen Jumalan suunnitelmasta. Jos hän olisi siitä tiennyt ja sen täysin ymmärtänyt, hän ei tietenkään olisi surmannut Kristusta. Kristushan oli syntynyt henkien maailmaan vain kuollakseen kansansa puolesta ja lunastaakseen sen itselleen verensä kautta. Kristus oli syntymästään saakka vanhurskas ja Pyhä Henki asui Hänessä. Kun Saatana huomasi tämän kirkkauden täyttämän olennon, hän kateuden puuskassaan tappoi Kristuksen. Kristus jäi kuolleena makaamaan ristin muotoon ja Hänen verensä vuosi maahan. Koska Kristus oli vanhurskas, Korkein Jumala toimi lain mukaisesti lähettäessään Pyhän Hengen herättämään Hänet takaisin elämään.

Ilmestyskirja 12:n kertomus jatkuu seuraavasti:

Nainen synnytti lapsensa, pojan, joka on paimentava maailman kansoja rautaisella sauvalla. Tämä lapsi temmattiin Jumalan ja hänen valtaistuimensa luo, ja nainen pakeni autiomaahan. Jumala on sinne valmistanut hänelle turvapaikan, missä hänestä pidetään huolta tuhatkaksisataakuusikymmentä päivää.

Taivaassa syttyi sota. Mikael ja hänen enkelinsä kävivät taisteluun lohikäärmettä vastaan. Lohikäärme enkeleineen teki vastarintaa, mutta kärsi tappion, eikä sille ja sen joukolle ollut enää sijaa taivaassa. Tuo suuri lohikäärme, tuo muinaisaikojen käärme, jota kutsutaan Paholaiseksi ja Saatanaksi, tuo koko ihmiskunnan eksyttäjä, syöstiin maan päälle, ja samoin syöstiin alas sen enkelit. (Ilm.12:5-9)

Kuva 9. Neitsyen aikavyöhyke rekonstruoituna.

Tästä raamatunkohdasta käy selvästi ilmi, että Kristus temmattiin Jumalan valtaistuimen luo hallitsemaan maailman kansoja (ks. Vaa'an aikavyöhyke). Mutta käykö siitä ilmi, että Kristus kuoli ennen ylösnousemustaan? Vaikka lohikäärme asettui synnyttävän naisen eteen nielaistakseen syntyvän lapsen, Kristuksen kuolemasta ei varsinaisesti mainita mitään. Vai mainitaanko sittenkin? Virressä, jota taivaan joukot veisasivat, sanotaan: "He voittivat hänet, Karitsan veri ja heidän todistuksensa toivat heille voiton." Tässä näemme, että Saatana todella tappoi Kristuksen ja että Kristus vuodatti verensä ennen kuin Hänet nostettiin Jumalan vierelle taivaaseen. Ilmestyskirjan kohta kokonaisuudessaan kuuluu näin:

*Minä kuulin, kuinka taivaassa sanottiin kovalla äänellä:
Nyt on pelastus tullut,
meidän Jumalallamme on kuninkuus ja mahti
ja hänen Voidellullaan valta.
Nyt on Syyttäjä syösty alas,
tuo, joka meidän Jumalamme edessä
syytti veljiämme päivin ja öin.
He voittivat hänet,
**Karitsan veri ja heidän todistuksensa
toivat heille voiton.**
He eivät säästäneet henkeään,
vaan olivat valmiit kuolemaankin.
(Ilm. 12:10-11)*

Kristus tuli siis surmatuksi henkien maailmassa ja Hänen verensä vuosi maahan. Asia on sanottu myös Ilmestyskirjan jakeessa 13:8, joka tosin suomenkielisessä Raamatussa on käännetty hieman epäselvästi:

Kaikki maan asukkaat kumartavat sitä – kaikki ne, joiden nimi ei maailman perustamisesta alkaen ole ollut kirjoitettuna teurastetun Karitsan elämän kirjaan. (Ilm.13:8)

Alkuperäisen tekstin mukainen ajatus tässä jakeessa on kuitenkin tämä: Kaikki maan asukkaat kumartavat sitä (petoa) – kaikki ne, joiden nimiä ei ole kirjoitettu ennen maailman perustamista teurastetun Karitsan elämän kirjaan. On siis olemassa Elämän kirja, joka perustuu ennen maailman perustamista teurastetun Karitsan vereen. Niiden henki-ihmisten nimet, jotka eivät kumartaneet petoa, kirjoitettiin siihen kirjaan.

VAA'AN AIKAVYÖHYKE

Vaa'an aikavyöhykkeessä Pyhä Henki laskeutuu henkien maailmaan herättämään kuolleen Kristuksen. Kristus nousee ylös, kokoaa vuodatetun verensä ja vie sen taivaalliselle alttarille. Silloin Korkein Jumala maailmankaikkeuden ylituomarina toteaa täyden lunastushinnan tulleen maksetuksi. Siten henki-ihmiset, jotka ottavat lunastuksen vastaan, vapautuvat Saatanan orjuudesta ja siihen liittyvästä kuoleman kirouksesta. Ne taas, jotka eivät ota sitä vastaan, jäävät ilman syntien sovitusta. Tätä kuvaa taivaallinen vaaka alttarin päällä. Tämän jälkeen Kristus nousee pilvivaunuissaan taivaallisiin hallitsemaan koko näkymätöntä luomakuntaa.

Kristuksen ylösnousemus ja veren punnitseminen henkien maailmassa

Kristuksen ylösnousemus ja Hänen uhriverensä tuominen taivaalliselle alttarille on kuvattuna Uhrin/Suden (Victima/Lupus) ja Vaa'an (Libra) kuvioissa. Kuten aikaisemmin on jo todettu, Susi on väärä Uhri. Kuitenkin surmatusta ja ylösnousseesta Kristuksesta voidaan käyttää Uhri-nimeä.

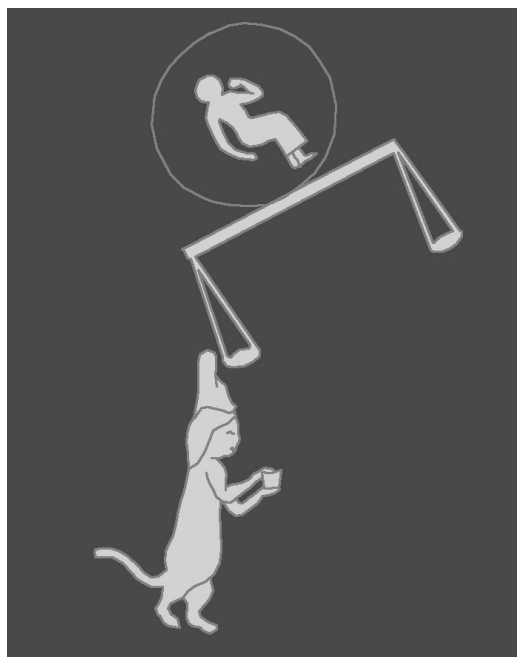
Victima – Ylösnoussut uhri

Klassisessa Suden/Uhrin kuviossa suden kaltainen surmattu eläin lojuu maassa. Se on aikaisemmin käsitellyn Kentaurin peitsellä surmaama ”uhri” (Kuva 7). Kuvion kreikankielinen nimi on *Thera* eli peto ja *Lycos* eli susi. Klassisessa kuviossa ei ole merkittäviä yksittäisiä tähtiä eikä niiden nimiä tunneta.

Samoin kuin Kentauri myös Susi/Uhri on väärennetty kuva. Vihjeen alkuperäisestä kuviosta saamme jälleen Denderan kartastosta. Denderan eläinradassa on Lupuksen paikalla lapsi. Lapsen alaruumiissa on hännällisen eläimen piirteitä, mutta yläruumis on selvästi nuoren ihmisen (Kuva 10). Lapsen päässä on hallitsijan päähine ja kädessä astia, jonka hän ojentaa kohti Vaa'an tähtikuviota. Lapsi on Kristus, jonka Saatana surmasi, mutta joka nyt on noussut ylös. Hän tuo verensä taivaalliselle alttarille punnittavaksi.

Kuvassa 14 esitetään Uhrin (Victima) kuvio rekonstruoituna Denderan kartaston mukaisesti. Siinä Kristus kuvataan toisaalta uhrikaritsana toisaalta ylösnousseena nuorukaisena. Hän ojentaa astiassa olevan verensä taivaallista alttaria kohti. Hän on hyvin tietoinen, että tuo vuodatettu veri on se uhri, joka voi tuoda pelastuksen hengelliselle ihmiskunnalle.

Kuvion uhrikaritsan kohdalla on merkittäviä tähtiä. Kirkkain niistä on *Toliman*, joka tarkoittaa ”tähän asti ja tästä eteenpäin”. Kristukseen liitettyä sillä on tämä merkitys: Kristus oli tähän asti uhrikaritsa, mutta tästä eteenpäin Hän on jumalallinen Hallitsija. Hän on *Alpha ja Omega*, jonka Korkein Jumala oli valmis ottamaan vierelleen näkymättömän maailmankaikkeuden Kuninkaana ja Jumalana.

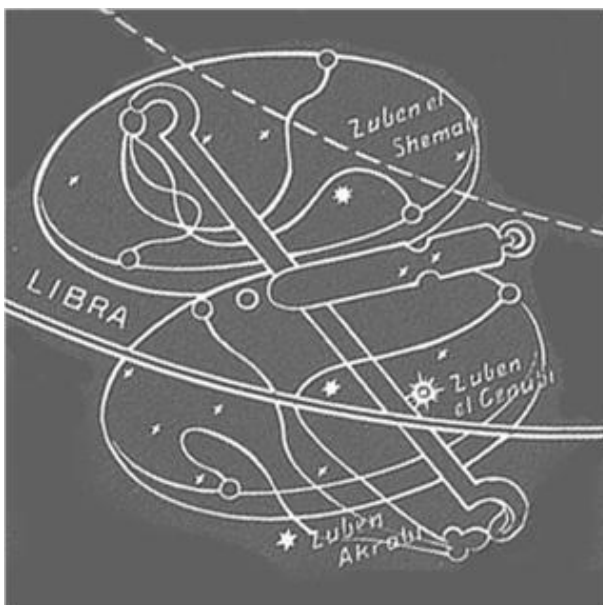
Kuva 10. Uhri (Victima) ja Vaaka (Libra) Denderan tähtikartastossa.

Libra – vanhurskauden vaaka

Vaaka (Libra) kuvataan klassisesti kahtena vaakakuppina, jotka roikkuvat rihmojen varassa vaa'an poikki tangosta. Sen hepreankielinen nimi on *Mozanaim*, mikä tarkoittaa punnitsemista. Arabiankielinen nimi *Al Zubena* tarkoittaa ostosta tai lunastusta. Koptinkielinen nimi *Lambadia* tarkoittaa lepyttämistä ja latinankielinen *Libra* yksinkertaisesti vaakaa.

Vaa'an kuvion kirkkain tähti *Zuben al Genubi* tarkoittaa vajaata maksua. Toisen kirkkaan tähden nimi on *Zuben al Chemali*, mikä tarkoittaa riittävää maksua. Kolmannen tähden nimi on *Zuben Akrabi* tarkoittaen kiistan hintaa. Vaa'an vanha akkadilainen nimi on *Tulku*, jossa muodossa se esiintyy myös kuukausien nimissä. *Tul* merkitsee kukkulaa tai vuorta ja *ku* uhrattua tai pyhää. Tulku tarkoittaa Jumalan pyhää uhrivuorta ja alttaria hengellisen maailman korkeimmalla kohdalla.

Vaa'an kuvio on tarkkaan auringon piirillä eli ekliptikalla. Se tarkoittaa, että alttari, mihin Kristuksen veri tuotiin punnittavaksi, oli Jumalan vuoren huippu ylisten puhtaiden taivaiden ja vielä puhdistamattomien maailmojen rajalla. Rajalla sijaitseva vuori näyttelee myöhemminkin tärkeää osaa koko tähtien tarinassa. Monet keskeiset tapahtumat, jotka on kuvattu tähtien tarinassa, tapahtuvat juuri Jumalan vuorella.

Kuva 11. Klassinen Vaaka (Libra) Bullingerin mukaan.

Vaaka on alttarin päällä, kuten on esitetty Kuvassa 11. Alttarilla, johon Kristus kaatoi uhriverensä, ihmiskunnat synnit sovitettiin. Veren täytyi olla vanhurskasta verta, jotta sovitukset olisivat lainvoimaisia. Kun Kristus toi oman verensä alttarille, Isä Jumala maailmankaikkeuden korkeimpana tuomarina totesi kaiken olevan täytetty Kristuksen puolelta. Kristus oli tuonut täydellisen sovituksen koko hengelliselle ihmiskunnalle.

Miksi vaaka on alttarin päällä? Siksi, että nyt ihmishenget asetettaisiin tavallaan kahteen vaakakuppiin. Ihmisen pelastus riippuisi nyt siitä, miten ihminen suhtautuisi siihen sovitukseen, jonka Kristus oli toimittanut. Ne, jotka ottaisivat Kristuksen sovituksen uskossa vastaan ja asettuisivat Hänen puolelleen, tulisivat todellisesti sovitetuiksi ja pelastetuiksi. Ne taas, jotka epäröisivät, asetettaisiin siihen vaakakuppiin, joiden lunastusmaksu olisi vajaa. Siitä lähtien Jumalan vuorella oleva alttari vuosi armoa hengelliseen maahan aina sen tuhoutumiseen saakka (vrt. Alttari Jousimiehen aikavyöhykkeessä). Jokainen, joka otti Kristuksen sovituksen vastaan, sai kokea sen.

Denderan eläinradassa Vaa'an päällä on ympyrä ja sen sisällä ihminen (Kuva 10). Siitä käytettiin nimeä *Sura*, lammas. Siinä on kuvattuna ihminen, joka pohtii, kumpaan vaakakuppiin hän asettuisi. Ihmisen omia hyviä tai pahoja tekoja ei vaa'alla punnittaisi, vaan ainoastaan se, ottaako hän Kristuksen sovituksen uskossa vastaan, ja siirtyykö hän Saatanan leiristä Kristuksen leiriin. Kristus, joka surmattiin Etelän ristin kuviossa ja nousi takaisin elämään Uhrin kuviossa, oli tästä lähtien Vaa'an hallitsija, ts. Ylimmäisen papin virka annettiin Hänelle.

Kristuksen taivaaseen astuminen henkien maailmassa

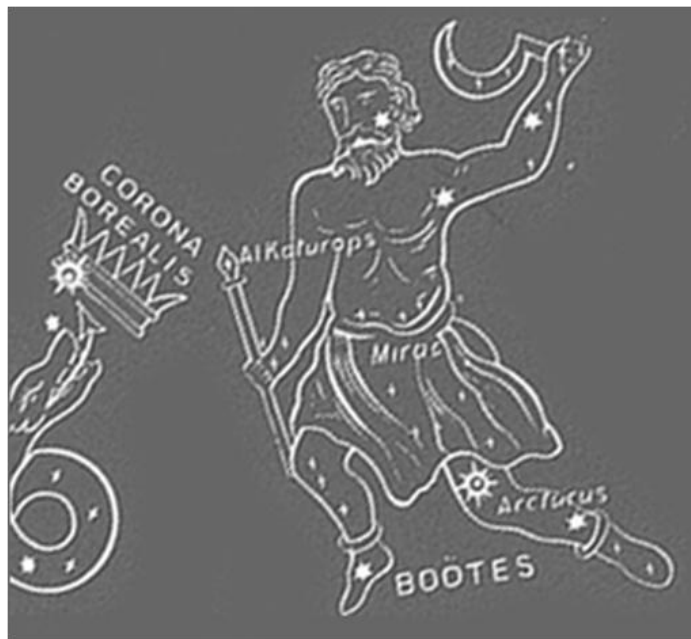
Kristuksen taivaaseen astuminen ja Hallitsijan tehtävän vastaanottaminen on kuvattuna Tulevan Hallitsijan (Bootes), Kruunun (Corona) ja Pienten vaunujen (Carrus minor) kuvioissa. Viimeksi mainittu esiintyy klassisissa kartastoissa Pienen karhun nimellä.

Bootes – Tuleva Hallitsija

Kuviossa esiintyy pilven päällä istuva, sirppiä toisessa ja keihästä toisessa kädessään kantava mies. Klassisissa tähtikuvioiden ryhmittelyissä Bootes sijoitetaan yleensä Neitsyen aikavyöhykkeeseen, mutta kuvion tarkka sijainti tähtitaivaalla osoittaa sen selkeästi kuuluvan Vaa'an aikavyöhykkeeseen. Kreikkalaiset kutsuivat kuviota nimellä *Bo-ö-tes*, joka juontaa juurensa heprean kielen sanasta *Bo* "tulla" tarkoittaen "Häntä, joka tulee" tai "Tulevaa hallitsijaa".

Bootesin kirkkaimman tähden nimi on *Arcturus*, mikä myös tarkoittaa tulevaa hallitsijaa. Kuvion muita tähtiä ovat mm. *Mirac* "Nuolen lailla saapuva" ja sen vastineet *Mizar* tai *Izar* "Säilyttäjä" tai "Vartija", *Muphride* "Erottaja", *Nekkar* "Lävistetty" tai toinen hepreankielinen nimi *Merga* "Runneltu".

Pilven päällä istuva mies on ylösnoussut Kristus, joka pitää oikeassa kädessään Hallitsijan kruunua (Pohjan kruunu). Bootesin pilvi nostaa Kristuksen ylimpään taivaaseen. Sirppi vasemmassa kädessä viittaa Hänen tulevaan tehtäväänsä. Hän tulee nimittäin niittämään sadon maan päältä. Sato tarkoittaa henki-ihmisiä, jotka antavat elämänsä Kristukselle, ts. liittoutuvat Hänen kanssaan. Heidät on määrä nostaa myöhemmin Kristuksen tavoin ylös taivaaseen. Kuviossa nähdään siis myös profetia ihmiskunnan pelastumisesta.

Kuva 12. Bootes ja Pohjan kruunu (Corona borealis) Bullingerin mukaan.

Ja minä näin, ja katso: valkoinen pilvi, ja pilvellä istui Ihmisen pojan muotoinen, päässänsä kultainen kruunu ja kädessänsä terävä sirppi. Ja temppelistä tuli eräs

toinen enkeli huutaen suurella äänellä pilvellä istuvalle: 'Lähetä sirppisi ja leikkaa, sillä leikkuaika on tullut, ja maan elo on kypsynyt.'
(Ilm. 14:14-16. 1938 käänn.)

Tässä on tärkeää huomata ilmaisu ”Ihmisen pojan muotoinen”. Kristus, vaikka oli uudestisyntynyt Pyhästä Hengestä, halusi säilyttää myös ihmisyytensä. Hän vei mukanaan taivaaseen kaikki inhimilliset tunnusmerkkinsä. Tämän Hän teki, jotta henki-ihmiset voisivat samastua Häneen ja solmia liiton Hänen kanssaan.

Corona borealis - Kirkkauden kruunu

Pohjan kruunu (Corona borealis) on Bootesin vierellä oleva kruununmuotoinen tähtikuvio (Kuva 12). Kruunun hepreankielinen nimi on *Atarah*, mikä tarkoittaa kuninkaallista kruunua. Arabiankielinen nimi *Al Iclil* tarkoittaa koristetta tai jalokiveä. Kirkkain tähti on nimeltään *Al Phecca*, loistava.

Kruunu on valtaa pitävän Kuninkaan symboli. Se kuvaa myös ihmiskuntaa hallitsijan alaisuudessa. Alkuperäisessä kuviossa Bootes pitää siitä kiinni oikealla kädellään. Kruunua tavoittelee myös Skorpionin aikavyöhykkeeseen kuuluva käärme, ts. paholainen.

Carrus minor [Ursa minor] – Taivaalliset vaunut

Klassisessa kuviossa esiintyy pitkähäntäinen pieni karhu. Pitkä häntä jo todistaa, että kuvio on väärennetty, sillä todistettavasti karhulla ei ole häntää juuri lainkaan. Klassisissa kartastoissa kuvio sijoitetaan Ison karhun yhteyteen, ts. aivan muualle kuin mihin sen tosiasiallinen sijainti viittaa, eli Vaa'an aikavyöhykkeeseen.

Kuva 13. Klassinen Pieni karhu.

Alkuperäinen Pienen karhun tähtikuvio kuvaa taivaallisia vaunuja, joilla Kristus nousee korkeimmalle Hallitsijan paikalle. Koska tähtitaivaalla on kuvattuna toisetkin, vielä suuremmat vaunut, näitä kutsutaan Pieniksi vaunuiksi. Vaunujen aisan päässä oleva tähti *Al Ruccaba* tarkoittaa vaunulla ajavaa. Suomenkieliseltä nimeltään se on Pohjantähti. Kreikan kielessä sen nimi on *Cynosure*, tähtikuvioden keskus tai napa. Tämä tähti ei tee lainkaan kiertoliikettä maan pyöriessä akselinsa ympäri, vaan pysyy paikoillaan. Toinen kirkas tähti on hepreankieliseltä nimeltään *Kochab* (vaunujen takaosassa) ja tarkoittaa Tulevan odotusta.

Tähtikuvion asema taivaan laella viittaa siihen, että Kristus nousi taivaallisilla vaunuilla suoraan Korkeimman Jumalan valtaistuimen eteen. Siellä Jumala ohjasi Kristuksen oikealle puolelleen, ja Hänestä tehtiin näkymättömän luomakunnan Kuningas, Tuomari ja Ylimmäinen pappi.

Vaa'an aikavyöhykkeen sanoma

Kun Saatana oli surmannut Kristuksen, taivaassa iloittiin, sillä Kristus oli tehnyt sen, mitä varten Hän oli syntynyt henkien maailmaan. Hän oli vuodattanut veren, joka voisi pelastaa koko henki-ihmiskunnan. Tämän jälkeen Kristus voitaisiin asettaa koko näkymättömän luomakunnan Kuninkaan paikalle ja Hän voisi perustaa uuden kansan itselleen.

Jumala lähetti Pyhän Hengen uudesti synnyttämään Kristuksen kuolleista elämään. Siihen Jumalalla oli täysi oikeus, koska Kristus ei ollut itse syyllistynyt syntiin. Kun Kristus nousi ylös, Hänestä tuli hetkessä voimakas nuorukainen, joka oli täysin tietoinen tehtävästään. Ensitöikseen Hän suuntasi kulkunsa kohti taivaallista alttaria. Veri oli Hänen kädessään olevassa astiassa, jonka Hän kumosi alttarille. Sen seurauksena henki-ihmiskunnan synnit sovitettiin.

Näkymättömän luomakunnan lainsäädännön mukaan liitto tuli vahvistaa verellä. Kun liiton toisena osapuolena oli kokonainen kansa, joka itsessään ei ollut vanhurskas, liiton verelle asetettiin erityisvaatimuksia. Mikään muu kuin Kristuksen jumalallinen veri ei siihen riittäisi.

Kristuksen uhriverellä oli kolmenlainen juridinen merkitys. Suhteessa Jumalaan se sisälsi täyden lainmukaisen sovituksen kaikista henki-ihmisen synneistä (sillä ilman verta ei ollut syntien anteeksiantamusta). Toiseksi se sisälsi lunastusmaksun kaikkien liitositeiden purkamisesta suhteessa Saatanaan päin. Siitä huolimatta, että ihmisen ja Saatanan liitto oli laitton, Jumala vaati sen purkamisesta jumalallisen lainsäädännön mukaista lunastusmaksua, jotta Saatana ei voisi syyttää Häntä oikeuksiensa polkemisesta. Kristuksen veri sisälsi tämän lunastusmaksun.

Kolmanneksi Kristuksen veri toimi sinettinä tai vahvistuksena uudessa liitossa. Kristuksen veressä solmittu liitto oli ehdottaman pyhä, eikä sitä voinut milloinkaan purkaa. Jos toinen osapuoli rikkoisi liittoa vastaan, sekään ei automaattisesti vapauttaisi toista osapuolta liiton asettamista velvollisuuksista. Vaikka myöhemmin suurin osa pelastuneista henki-ihmisistä rikkoi liittonsa Kristuksen kanssa, Kristus ei heitä hylännyt, vaan säilytti liittonsa heihin.

Kuva 14. Vaa'an aikavyöhyke rekonstruoituna.

Monissa vanhoissa uskonnoissa ja Raamatussakin (Job 31:6) esiintyy "vanhurskauden vaaka", jolla punnitaan ihmisen teot sen jälkeen, kun hän on kuollut ja herätetty viimeiselle tuomiolle. Nämä uskomukset lähtevät tähtitaivaan Vaa'asta. Tähtien kertomuksessa ei ole kuitenkaan mitään viittausta siihen, että tällä vaa'alla punnittaisiin tavallisten ihmisten hyviä tai pahoja töitä. Ainoa asia, mikä on yhdistetty siihen, on Kristuksen alttarille vuodatettu veri. Ihmiset jakaantuivat vaakakuppeihin, sen mukaan, miten he suhtautuivat Kristuksen sovintovereen. Ne, jotka ottivat Kristuksen sovituksen vastaan, saivat kokea pelastuksen. Ne, jotka eivät niin tehneet, jäivät synnin alaisuuteen ja paholaisen valtaan.

Alttarin päällä oleva vaaka on erityisen osuva symbolinen merkki kuvaamaan sitä, mistä pelastuksessa on kyse. Kristus on tuonut sovintoverensä alttarille, joten koko ihmiskunta on periaatteessa sovitettu siinä. Kuitenkin ainoastaan ne, jotka ottavat sen uskossa vastaan pelastuvat, muut jäävät pelastuksen ulkopuolelle. Tämä periaate pätee kaikissa maailmoissa, sekä näkyvässä että näkymättömässä luomakunnassa.

Danielin kirjasta löytyy seuraava kohta, jossa Kristuksen ylösnousemus taivaaseen on kuvattu ikään kuin pilvien keskellä tapahtuneena.

*Yhä minä katselin yöllisiä näkyjä
ja näin, miten taivaan pilven keskellä
tuli eräs, näöltään kuin ihminen.
Hän saapui Ikiaikaisen luo.
Hänet saatettiin Ikiaikaisen eteen,
ja hänelle annettiin valta, kunnia ja kuninkuus,
kaikkien kansakuntien ja kielten tuli palvella häntä.
Hänen valtansa on ikuinen valta, joka ei katoa,
eikä hänen kuninkuutensa koskaan häviä.
(Dan. 7:13-14)*

Kristus nousi pilvivaunuillaan taivaan korkeimmalle tasolle saakka, missä oli Korkeimman Jumalan valtaistuim. Tästä kertoo seuraava Daavidin psalmi.

*Herra (Korkein) sanoo minun Herralleni (Kristukselle):
"Istu oikealle puolelleni. Minä kukistan vihollisesi,
panen heidät jalkojesi alle, korokkeeksi valtaistuimesi eteen.
Herra, Siionin valtias, ojentaa sinulle hallitsijan sauvan.
Ulottukoon sinun mahtisi myös vihollistesi yli!
Nyt sinulla on valta, kansasi seuraa sinua yhtenä miehenä.
Pyhillä vuorilla minä sinut synnytin,
sinä synnyit kuin kaste aamuruskon helmasta."
Näin on Herra vannonut, eikä Hän valaansa peruuta:
"Sinä olet pappi ikuisesti, sinun pappeutesi on Melkisedekin pappeutta."
(Ps. 110:1-4)*

Kristus oli jo aikaisemmin asetettu koko näkymättömän luomakunnan Kuninkaaksi. Nyt henkien maailman sovituksen jälkeen, Hän asettui uudelleen hallitsemaan Isän Jumalan rinnalle. Samalla Hänet vihittiin luomakunnan Ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan. Papillisessa virassaan Hän oli itseoikeutetusti oman verensä armotalouden hoitaja. Kukaan ei voisi saavuttaa vanhurskautta ilman tuota sovitusverta, jonka Hän oli vuodattanut. Nimi Melkisedek tarkoittaa ”vanhurskauden kuningas” ja ”rauhan kuningas” (Hepr.7:2).

SKORPIONIN AIKAVYÖHYKE

Kun Kristus oli jälleen asettunut Hallitsijan asemaansa, Hän kuvaannollisesti murskasi Saatanan pään. Saatanalta oli riistetty yksinomainen oikeus henki-ihmiskuntaan nähden, mutta hän oli edelleen kuningas niille henki-ihmisille, jotka eivät halunneet tai uskaltaneet liittyä Kristukseen. Seurasi kahden kuninkaan valtataistelu. Kristus perusti oman valtakuntansa henkien maailmaan toivoen, että mahdollisimman moni käyttäisi tilaisuuden hyväkseen ja liittyisi siihen. Saataka kuitenkin käytti kaiken oveluutensa pettääkseen, harhauttaakseen ja pelotellakseen henki-ihmisiä, jotta nämä eivät alkaisi haikailla uuden Kuninkaan puoleen. Jopa nekin, jotka olivat jo tehneet päätöksensä ja siirtyneet Kristuksen puolelle, eivät olleet Saatanalta turvassa, vaan altistuivat vaaraan menettää paikkansa Kristuksessa.

Saatanan pään murskaaminen

Saatanan pään murskaamisella tarkoitetaan taivaallista vallankumousta. Se on kuvattuna Lohikäärmeen (Draco) ja Herkuleen (Hercules) kuvioissa. Vaikka nimi Herkules viittaa Kreikan mytologiaan, sitä käytetään tässä yhteydessä ”Voimamies”-merkityksessään, jolloin se voidaan liittää Kristukseen.

Draco – Ihmiskunnan vihollinen

Korkealla pohjoisella taivaalla mutkitteleva lohikäärme voisi sijaintinsa puolesta kuulua Neitsyen, Vaa’an tai Skorpionin aikavyöhykkeeseen. Kaikkien näiden aikavyöhykkeiden kertomuksissa Saatanalla, jota Lohikäärme kuvaa, onkin osuutensa. Lohikäärme on selällään, ikään kuin jo selätettynä. Kuitenkin vasta Skorpionin aikavyöhykkeessä tapahtuu Saatanan lopullinen vallasta suistaminen, kun Kristus ottaa Kuninkaan ja Ylimmäisen papin paikan – ei ainoastaan henkien maailman tasolla, vaan myös korkeimmalla taivaan tasolla.

Nimi Draco (Lohikäärme) juontaa juurensa kreikan kielen sanasta, joka tarkoittaa ”päälle poljettua”. Lohikäärmeen pään päällä onkin Herkuleksen jalka. Yksi kirkkaimmista

Lohikäärmeen kuvion tähdistä on hepreaksi *Thuban*, "salakavala". Yli 4500 vuotta sitten tämä tähti oli tähtitaivaan pohjoisin tähti, joka pysyi aina paikallaan muiden tähtien kiertäessä sen ympäri. Sittemmin se on joutunut luovuttamaan paikkansa *Cynosurelle*, eli Pohjantähdelle, josta aikaisemmin Pienen karhun kuvion yhteydessä mainittiin. Tämäkin taivaallinen tapahtuma oli etukäteen suunniteltu kuva siitä vallanvaihdoksesta, mikä tapahtui hengellisessä taivaassa, kun Saatana joutui luovuttamaan paikkansa Kristukselle. Toinen kirkas tähti Lohikäärmeen kuviossa on *Rastaban*, joka merkitsee "Ovelan päätä". Arabiaksi se on *Al Waid* "tuhottava". Lohikäärmeen päässä on myös *Ethanin* -tähti, joka merkitsee pitkää käärmettä tai lohikäärmettä. Vähemmän kirkkaiden tähtien hepreankielisiä nimiä ovat mm. *Grumian* "ovela" ja *Giansar* "rangaistu, vihollinen". Arabiankielisiä nimiä ovat vielä *Al Dib* "lisko", *El Athik* "petollinen" ja *El Asieh* "alas taivutettu".

Lohikäärme kuvaa siis Saatanaa, jolla oli aikaisemmin korkea asema näkymättömän luomakunnan hallinnossa. Hän kuitenkin lankei ylpeyden syntiin ja tuli Jumalan viholliseksi. Hänet syöstiin alkuperäiseen näkymättömään maahan, missä hän sai oveluudellaan ihmiskunnan puolelleen.

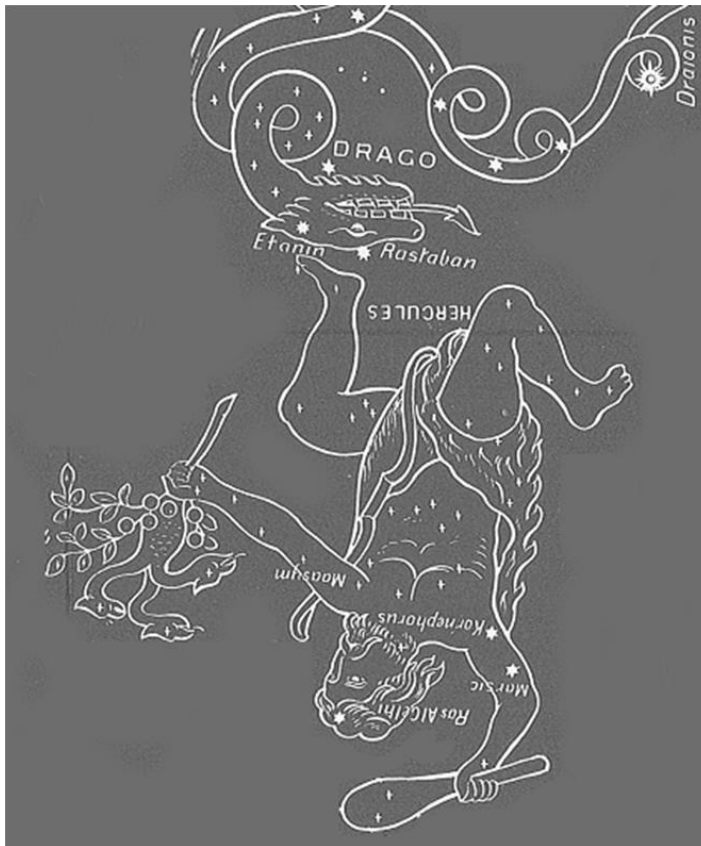
Henkien maailman tasolla Lohikäärme kuvaa Saatanaa, joka on noussut henkien maailmaan vastustamaan Kristuksen suunnitelmia henki-ihmisten sovitukselta ja henkien maailman valloitukselta. Hän tekee kaikkensa säilyttääkseen henki-ihmiskunnan itsellään ja estääkseen Kristusta saamasta liittolaisia itselleen sovitukselta huolimatta.

Hercules - Voimamies

Klassisessa Herkuleen kuviossa esiintyy pohjoisella taivaalla polviasennossa ylösalaisin oleva voimamies. Mies pitää oikeaa jalkaansa ylhäällä ikään kuin se olisi haavoittunut samalla kun vasen jalka on lohikäärmeen pään päällä valmiina murskaamaan sen. Oikeassa kädessään hän kantaa suurta nuijaa ja vasemmassa kädessään kolmipäistä hirviötä, nimeltään *Cerberus*. Hänen viittanaan on leijonan talja.

Herkuleksen ulkoisessa asussa on kreikkalaisesta mytologiasta mukaan tulleita piirteitä. Alkuperäinen kuvio kuuluu Kristukselle, joka ikivanhojen profetoiden mukaan on murskaava Saatanan pään. (1. Moos. 3:15) Kuvion arabiankielinen nimi on *Al Giscale*, Voimamies, mikä on todennäköisesti kuvion alkuperäinen nimi. Egyptiläisessä Denderan kuviossa on oksaa kädessään pitävä hahmo nimeltään *Bau*, tuleva. Kirkkaimman tähden nimi (Voimamiehen päässä) on *Ras al Gethi*, murskaajan pää. Toiseksi kirkkain tähti (oikean käden oksassa) on nimeltään *Kornephorus*, mikä tarkoittaa oksaa. Muita tähtien nimiä ovat *Marsic* tarkoittaen haavoittavaa tai haavoittuvaa, *Ma'asyn* (vasemman käden kyynärpään kohdalla) tarkoittaen syntiuhria ja *Caiam* tai *Guiam*, rankaisevaa tai jalan alle polkevaa.

Kristuksen nimet "Israelin Väkevä" (Jes. 1:24), "Jaakobin Väkevä" (Ps. 132:5) ja "Väkevä Jumala" (Jes. 9:5) sopivat tähän yhteyteen. Kuviossa Kristus murskaa Saatanan pään henkien maailmassa. Lähi-idän kielissä hallitsijan pään murskaaminen tarkoittaa vallasta suistamista. Kristus ei siis fyysisesti vahingoittanut Saatanaa, vaan riisti häneltä vallan henki-ihmisiin nähden.

Kuva 15. Lohikäärme (Draco) ja Herkules Bullingerin mukaan.

Herkuleen kuvion toinen sanoma on Kristuksen uuden valtakunnan perustaminen. Herkuleen oikeassa kädessä oleva nuija ja vasemmassa kädessä oleva kolmipäinen hirviö ovat tulleet kuvioon mukaan varsin myöhäisellä ajalla. Alkujaan oikeassa kädessä on ollut hedelmäpuun taimi, jonka Kristus istutti henkien maailman verellä pestyyn maaperään. Taimi tarkoittaa Hänen perustamaansa uutta valtakuntaa. Puu, olipa sitten viinipuu, viikunapuu tai oliivipuu, on aina ollut yksi Kristuksen valtakunnan symboleista. Kristus ja Pyhän Henki yhdessä ovat puu. Ihmiset ovat uusia hedelmää tuottavia kasvustoja tuossa puussa. Käytännössä puun istuttaminen tarkoitti Pyhän Hengen lähettämistä henki-ihmisten pariin. Näin pelastamalla ja uudesti synnyttämällä osan henki-ihmiskunnasta Kristus murskasi Saatanan pään. Puu oli Elämän puu, uusi Jumalan valtakunta henkien maailmassa, jota voitiin kutsua myös Henki-Israeliksi. Siihen liittymällä henki-ihmiset saattoivat siirtyä Pimeyden valtakunnasta Valon valtakuntaan, jos vain itse tahtoivat.

Vasemmassa kädessä Kristuksella on ollut todennäköisesti laintaulu, lain antamisen merkinä. Kun Kristus havaitsi, että Hänen omansa alkoivat kuunnella vihollisen ääntä, Kristus määräsi käskyjä ja määräyksiä noudatettavaksi kansansa keskuudessa. Laki teki liitosta ehdollisen. Käskyt ja määräykset oli tarkoitettu suojelemaan kansaa, mutta pian

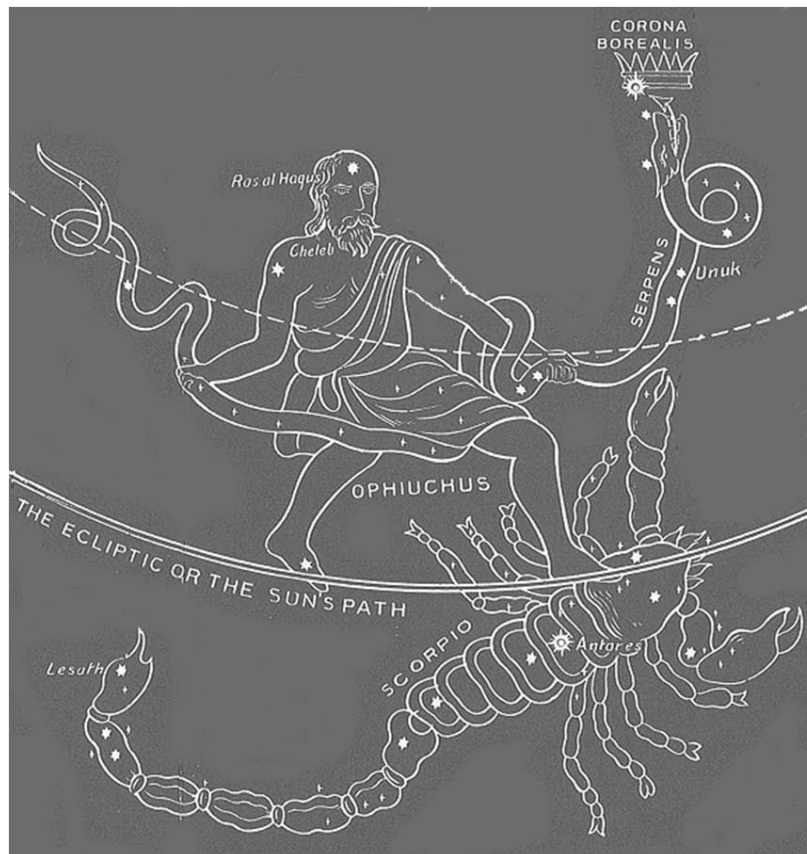
osoittautui, että ne tulivat Kristuksen kansalle turmioksi, sillä kansa ei pystynyt niitä noudattamaan.

Taistelu henki-ihmisistä

Taistelu henki-ihmisistä on kuvattuna Käärmeenkantajan (Ophiuchus), Käärmeen (Serpens) ja Skorpionin (Scorpio) kuvioissa.

Ophiuchus – henki-ihmiskunnan puolesta taisteleva Kristus

Klassisessa kartastossa ihmishahmoinen Käärmeenkantaja (Ophiuchus) pitää jalatonta käärmettä otteessaan. Näyttää siis siltä, että tässä vaiheessa lohikäärme menetti jalkansa ja siitä tuli mateleva käärme.

Kuva 16. Käärmeenkantaja (Ophiuchus), Käärme (Serpens) ja Skorpioni (Scorpio) Bullingerin mukaan.

Käärmeenkantajan hahmo on epämukavassa asennossa, koska hänen jalkansa eivät kunnolla mahdu kuvaan. Luultavasti alkujaan Ophiuchus (Käärmeenkantaja) ei ollutkaan ihminen vaan huomattavasti lyhytjalkaisempi kotka. Todennäköisesti tämän aikavyöhykkeen alkuperäinen nimikkokuvio olikin siis Kotka eikä Skorpioni. Skorpioni kuvaa vihollisuutta Jumalaa vastaan eikä sovi Israelin heimon tunnukseksi. Kuviossa kotka pitää rimpuilevaa käärmettä tiukasti nokassaan ja skorpionia jalkansa alla.

Kotka on Kristuksen symboli. Kuviossa Kristus taistelee Saatanaa vastaan, joka edelleen pyrkii hallitsijan asemaan. Samalla, kun Kotka pitää Käärmeestä kiinni, se polkee jalalla Skorpionia. Ophiuchus, samoin kuin arabiankielinen *Afeichus*, tarkoittaa käärmeestä kiinni pitävää. Kirkkain tähti tässä kuviossa (Ophiuchuksen päässä) on nimeltään *Ras al Hagus*, kiinnipitävän pää.

Muita tähtien nimiä ovat *Triophas*, jalalla polkeminen, *Saiph* (Ophiuchuksen jalassa), murskattu, *Carnebus*, haavoittava, *Megeros*, kamppaileva. Kaikki paljon puhuvia tähtien nimiä, jotka kertovat siitä kamppailusta, jota Kristus ja Saatana kävivät henki-ihmisistä. Vaikka Kristus oli kuollut ja vuodattanut verensä henki-ihmisten edestä, monet pelkäsivät edelleen Saatanaa, eivätkä uskaltaneet liittoutua Kristuksen kanssa.

Serpens – maahan heitetty paholainen

Klassisissa kartastoissa *Serpens* (Käärme) rimpuilee Ophiuchuksen otteessa. Se on jossain määrin kietoutunut kantajansa ympärille ja tavoittelee kruunua (Pohjan kruunu), joka on ihmiskunnan symboli. Se kertoo siitä, että paholainen ei antaudu vapaaehtoisesti, vaan pyrkii takaisin ihmiskunnan hallitsijan paikalle. Kuvio on luultavasti alkuperäinen.

Käärmeen kuviossa kirkkain tähti on nimeltään *Unuk*, mikä tarkoittaa ympäröimistä tai kietoutumista. Toinen hepreankielinen nimi tälle tähdelle on *Alyah*, kirottu. Arabiankielinen *Al Hay* tarkoittaa matelijaa. Toiseksi kirkkain tähti on arabiaksi *Cheleb*, tai *Chelbalrai*, kietoutuva käärme.

Scorpio – Ensimmäinen peto

Skorpionin (*Scorpio*) kuviossa on jättiläismäinen skorpioni Käärmeenkantajan jalan alla.

Skorpionin hepreankielinen nimi on *Akrab*, mikä tarkoittaa paitsi skorpionia myös konfliktia tai taistelua. Koptinkielinen nimi on *Isidis*, mikä tarkoittaa vihollisen hyökkäystä tai painostusta. Kirkkaimman tähden arabiankielinen nimi on *Antares*. Se tarkoittaa haavoittavaa. Tähden latinankielinen nimi *Cor Scorpii* tarkoittaa skorpionin sydäntä, koska se sijaitsee skorpionin ruumiin keskellä. Piikkiä kutsutaan hepreankielisellä nimellä *Lesath*, turmeltunut.

Jättiläismäinen skorpioni taivaalla on outo ilmentys. Sellaisenaan sitä on vaikea liittää raamatullisiin yhteyksiin, vaikka skorpionin mainintaankin Raamatussa muutamia kertoja paholaisen vertauskuvana yhdessä käärmeen kanssa (Luuk. 10:19). Luultavasti alkuperäinen kuva esittää Ilmestyskirjan Petoa, josta Ilmestyskirjan 13. luvussa annetaan seuraavanlainen kuvaus.

Minä näin kuinka merestä nousi peto. Sillä oli kymmenen sarvea ja seitsemän päätä ja kaikissa kymmenessä sarvessa oli kruunu ja jokaiseen päähän oli kirjoitettu herjaava nimi. Peto, jonka näin, muistutti leopardia, mutta sillä oli jalat kuin karhulla ja sen kita oli kuin leijonan kita. Lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan. Minä näin, että yksi pedon päistä oli saanut surmaniskun, mutta haava oli parantunut.

Koko maailma ihmetteli petoa ja lähti seuraamaan sitä, ja kaikki kumarsivat lohikäärmettä, joka oli antanut pedolle sellaisen vallan. He kumarsivat myös petoa ja sanoivat:

*“Kuka on pedon vertainen,
kuka pystyy taistelemaan sitä vastaan”
(Ilm. 13:1-4)*

Johanneksen näkemällä pedolla oli siis seitsemän päätä ja samanaikaisesti leopardia, karhua ja leijonaa muistuttavia piirteitä. Tähtitaivaalla tämä peto on kuitenkin esiintynyt suurena skorpionina ikimuistoisista ajoista lähtien. Mahdollisesti sillä alkujaan on ollut skorpionista poikkeavia piirteitä, jotka ovat lisänneet sen pelottavuutta. Joka tapauksessa jättiläisskorpioni sellaisenaankin on tunnistettavissa pelottavaksi pedoksi, jollaisena se puolustaa paikkaansa tähtitaivaan kertomuksessa.

On myös mahdollista, että alkuperäisessä kuvassa on ollut Portto istumassa pedon selässä (Ilm. 17:3). Johanneksen näyssä Portolla oli yllään jalokivin koristeltu puku ja kädessään juovuttavaa viiniä sisältävä malja, kun se ratsasti pedolla. Viini oli valheellista uskonnollista oppia, jota Portto tarjoili kaikelle kansalle. Kansa juopui viinistä ja eksyi pois siitä evankeliumista, jota Kristus julisti. Luultavasti skorpionin sakset, jotka ojentuvat uhrialtarille päin viittaavat siihen, että Saatana onnistui valheella vääristämään evankeliumin, joka perustui Kristuksen vereen. Samoin skorpionin piikki, joka on ikään kuin valmiina iskemään kotkan jalkaan, on muistutus siitä, että kaikki ei mennytkään henkien maailmassa niin kuin piti. Saatana ei pystynyt piikillään haavoittamaan Kristusta itseään, mutta hän pystyi valheillaan ja loitsuillaan sekoittamaan henki-ihmisten pään siten, että he eivät enää olleetkaan valmiita vastaanottamaan pelastusta Kristuksessa. Myöhemmässä vaiheessa näin kävi niillekin, jotka olivat jo tehneet tahdonratkaisunsa ja liittyneet Kristukseen. Monet heistä epäröivät eivätkä pystyneet ottamaan vastaan kaikkea sitä, mikä sisältyi Kristuksen pelastussuunnitelmaan.

Skorpionin aikavyöhykkeen sanoma

Voidellessaan Kristuksen koko näkymättömän luomakunnan Kuninkaaksi ja Ylimmäiseksi papiksi Korkein Jumala antoi käskyn, että kaikkien taivaassa ja maan päällä tuli olla alamaisia tälle Kuninkaalle. Kaikkien enkelienkin oli kumarrettava Kristusta.

*”Kaikki Jumalan enkelit kumartakoot häntä.”
Enkeleistä hän sanoo näin:
”Hän tekee enkelinsä tuuliksi, palvelijansa tulenliekeiksi.”
Mutta Pojastaan hän sanoo:
”Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy ajasta aikaan,
ja sinun kuninkaanvaltikkasi on oikeudenmukaisuuden valtikka.
Sinä rakastit oikeutta ja vihasit vääryyttä.
Sen tähden Jumala, sinun Jumalasi, on voidellut sinut riemun öljyllä,
sinut, ei kumppaneitasi.”
(Hepr. 1:6-8)*

Kuva 17. Skorpionin aikavyöhyke rekonstruoituna.

Asettuessaan hallitsemaan taivaan valtaistuimelle Kristus ”murskasi Saatanan pään”. Se tarkoittaa, että Hän suisti Saatanan valtaistuimelta. Kristus ei surmannut eikä vahingoittanut Saatanaa, vaan Hän riisti Saatanalta oikeuden hallita henki-ihmisiä, jotka halusivat siirtyä Kristuksen valtakuntaan.

Pian tämän jälkeen Kristus perusti valtakuntansa henkien maailmaan. Jokaisen, joka halusi liittyä Kristuksen valtakuntaan tuli henkilökohtaisesti sanoutua irti Saatanasta ja tunnustaa Kristus Kuninkaakseen. Uutta valtakuntaa voitaisiin kuvata hengellisenä puuna, joka rakentui Kristuksesta ja Pyhästä Hengestä. Pyhä Henki liitti Kristuksen Kuninkaakseen tunnustaneet henki-ihmiset tähän Valtakunnan puuhun.

Kun Saatanana oli riisuttu vallasta, joukko henki-ihmisiä tempautui irti Saatanan valtapiiristä ja liittyi Kristuksen valtakuntaan. Valtakunnan vaihto oli nyt täysin laillista, sillä Kristus oli verellään maksanut täyden lunastusmaksun jokaisesta ihmishengestä. Ainoa, mitä tarvittiin henki-ihmisen puolelta, oli henkilökohtainen suun tunnustus siitä, että hän halusi päästä eroon Saatanasta ja liittyä Kristukseen, sillä Jumala ei halunnut tehdä väkivaltaa ihmisen tahdolle. Lohikäärme oli raivoissaan siitä, että Kristus saattoi näin laillisesti ryöstää häneltä henki-ihmisiä. Niinpä hän lähti käymään sotaa Kristuksen valtakuntaa vastaan.

*Kun lohikäärme huomasi, että se oli syösty maahan, se lähti ajamaan takaa naista, joka oli pojan synnyttänyt. Mutta naiselle annettiin suuren kotkan siivet, jotta hän lentäisi turvapaikkaansa autiomaahan. Siellä hän on suojassa käärmeeltä ja hänestä pidetään huolta vuosi, kaksi vuotta ja puoli vuotta. Käärme syöksi kidastaan naisen perään vesivirran, jotta virta veisi hänet mennessään, mutta maa auttoi naista: se avasi suunsa ja nielaisi virran, jonka käärme oli syössyt kidastaan. Lohikäärmeen raivo yltyi, ja se lähti sotimaan naisen muita lapsia vastaan, niitä, jotka ovat uskollisia Jumalan käskyille ja Jeesuksen todistukselle.
(Ilm. 12:13-17)*

Naisen muut lapset tarkoittavat Kristuksessa pelastuneita henkien maailman ihmisiä. Kristus oli voideltu maan ja taivaiden Hallitsijaksi, mutta edelleen Saatanana piti kiinni oikeuksistaan henki-ihmisiin nähden. Henkien maailmassa syntyi nyt kahden kuninkaan valtataistelu, jossa Kristuksen itsensä asema ei ollut uhattuna, mutta Hänen valtansa suhteessa henki-ihmisiin ei ollut varmistettu. Korkein Jumala ei voinut riistää Saatanalta hallitsijan oikeutta henki-ihmisiin vastoin heidän omaa tahtoaan. Kristuksen tuli voittaa henki-ihmisten luottamus puolelleen ja saada heidät vakuuttuneiksi siitä, että Jumala todellakin oli antanut heidän syntinsä anteeksi ja että heillä ei ollut mitään pelättävää.

Henki-ihmiset asetettiin nyt henkilökohtaisesti valinnan eteen: kumman kuninkaan alaisuuteen he halusivat, Kristuksen vai Saatanan. Tämä oli kuin heiltä olisi kysytty, haluavat he valita elämän vai kuoleman. Saatanana oli kuitenkin sekoittanut ihmisten päät niin, että kaikille valinnanteko ei ollut itsestään selvää. Kansa kaikesta Kristuksen työstä huolimatta pelkäsi Saatanaa eikä ollut helposti taivuteltavissa uuden Kuninkaan puolelle.

Tämän jälkeen ensimmäinen peto astuu näyttämölle Ilmestyskirjan kertomuksessa. Peto kuvaa Saatanan valtakuntaa, joka rakentui Saatanasta itsestään, Portosta, langenneista enkeleistä, henkivalloista ja henkien maailman kuninkaista, jotka tekivät yhteistyötä Saatanan kanssa. Kaikki kansakunnat, lukuun ottamatta vasta perustettua hengellistä Israelia, kuuluivat pedon alaisuuteen. Verrattuna henki-israelilaisten joukkoon tämä peto oli jättiläismäinen. Ilman Kristuksen apua Israel ei olisi pystynyt puolustautumaan ylivoimaista vastustajaa vastaan.

Ilmestyskirjan 13. luvussa kuvataan tätä petoa seuraavasti:

Pedolle annettiin suu, joka herjaa ja puhuu suuria sanoja, ja se sai tämän vallan neljäkymmenen kahden kuukauden ajaksi. Niin se avasi suunsa ja alkoi herjata Jumalaa. Se herjasi hänen nimeään ja hänen asuinsijaansa ja niitä, jotka asuvat taivaassa. Sille annettiin myös lupa käydä taisteluun pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja niin sen valtaan annettiin kaikki heimot, kansat, kielet ja maat.
(Ilm. 13: 5-7)

Henkien maailman pedoista on kerrottu myös Danielin kirjan 7. luvussa. Danielin näyssä oli neljä petoa, yksi leijonan, toinen karhun, kolmas pantterin ja neljäs ei minkään tunnetun eläimen näköinen, mutta vielä edellisiäkin voimakkaampi ja hirmuisempi peto. Vaikka näillä pedoilla on yhtymäkohtia myös luonnolliseen maailmaan, ne varsinaisesti ovat hengellisiä petoja ja vaikuttavat hengellisellä tasolla.

Mielenkiintoisesti henkien maailman historia muistuttaa monella tavoin Raamatussa esitettyä luonnollisen Israelin historiaa. Edellä mainituista Ilmestyskirjan jakeista käy ilmi, että Saatanan ahdistamalle hengelliselle Israelille annettiin ”kotkan siivet”, jotta tämä lentäisi turvapaikkaan autiomaahan. (Ilm. 12: 14) Tämä tuo mieleen Jumalan puheen luonnolliselle Israelille Siinain autiomaassa:

*”Te olette itse nähneet, mitä minä tein egyptiläisille ja kuinka olen **kotkan siivin** kantanut teitä ja tuonut teidät tänne luokseni. Jos te nyt kuuntelette minua ja pidätte minun liittoni, niin te tulette olemaan kansojen joukossa minun oma kansani. Koko maailma on minun, mutta teistä tulee minun pappisvaltakuntani ja pyhä kansani.”*
(1. Moos. 19:4-6)

Henkien maailmassa Lohikäärme, eli Saatana, syöksi kidastaan vesivirran, jolla hän pyrki hukuttamaan vastaperustetun hengellisen Israelin. Kuitenkin maa nielaisi virran, ja niin Israel pelastui. Tämä tuo mieleen, miten Jumala pelasti luonnollisen Israelin monilta vaaroilta erämaavaelluksen aikana. Egyptin kuningas lähetti sotajoukkonsa israelilaisten perään työntääkseen israelilaiset mereen ja siten tuhotakseen heidät. Kuitenkin Jumala halkaisi meren vedet niin, että israelilaiset saattoivat kulkea sen poikki kuivin jaloin. Egyptin sotajoukot sen sijaan tuhoutuivat meren aaltoihin. (2. Moos. 14)

Samalla tavalla kuin luonnollisessa maailmassa myös henkien maailmassa solmittiin lakiin perustuva liitto Kristuksen ja Israelin kansan välille. Ilmestyskirjan mukaan lohikäärme lähti sotimaan niitä vastaan, ”jotka olivat uskollisia Jumalan käskyille ja Jeesuksen todistukselle”. Käskyt viittaavat henkien maailmassa tehtyyn liittoon, jonka ehtona oli tiettyjen käskyjen pitäminen. Luultavasti käskyihin perustuvaa liittoa ei ollut aluksi. Aluksi oli vain hengellinen Pyhän Hengen liitto, mutta kun Saatana sai otteen

Kristuksen kansasta, lakiin perustuvan liiton solmiminen oli välttämätön. Käskyjen pitämiseen yhdistyi usko ja luottamus, jota Kristuksen kansalta edellytettiin Kuningastaan kohtaan. Käskyjen liitto oli kuitenkin jo lopun valmistelua, sillä Kristus todennäköisesti näki jo lakia antaessaan, että henki-israelilaiset eivät pystyisi sitä täyttämään. Silti sillä oli merkitys Kristuksen suunnitelmissa.

Luonnollisen Israelin exodus näyttää siis olevan kuva hengellisen Israelin kamppailusta Saatanaa ja omaa epäuskoaan vastaan hengen menneisyydessä. Sekin, että luonnollisen Israelin vaellus päättyi useimpien kohdalla erämaahan, toteutui myös hengellisille israelilaisille, sillä ”pedolle annettiin valta käydä taistelua pyhiä vastaan ja voittaa heidät”. Useimmat henki-israelilaiset tulivat kuolemaan uskon matkallaan. Luonnollisten israelilaisten erämaavaelluksen ei pitänyt kestää kuin enintään muutaman kuukauden, mutta heiltä meni siihen neljäkymmentä vuotta. Kaikki, jotka olivat lähteneet Egyptistä matkalle, kuolivat erämaahan – lukuun ottamatta eräitä uskon sankareita. (4. Moos. 14) Kuitenkin erämaassa syntyneet lapset pääsivät luvattuun maahan.

Henkien maailman toisesta pedosta, Antikristuksesta, joka mahdollisesti oli Porton synnyttämä, kerrotaan seuraavaa:

*Sitten näin, kuinka toinen peto nousi maan uumenista. Sillä oli kaksi sarvea, kuin karitsan sarvet, mutta se puhui kuin lohikäärme. Se käyttää ensimmäisen pedon puolesta tämän koko valtaa ja panee maan ja sen asukkaat kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava oli parantunut.
(Ilm. 13:11-12)*

Toinen peto oli vielä vaarallisempi kuin ensimmäinen, koska se pyrki pettään matkimaan Kristusta. Se esiintyi arvokkaasti ja kuninkaallisesti kuin Kristus, ja kun se teki loitsuja ja ihmeitä kansan edessä, kansa meni sekaisin hänestä. Henki-ihmiset lumoutuivat antikristuksen kauneudesta ja ihmeitä tekevästä voimasta niin, että jopa valitutkin olivat vaarassa joutua sen valheiden pauloihin.

Ilmestyskirjan 17. luvussa Johannes näki Porton istumassa ensimmäisen pedon selässä:
*Minä näin naisen, joka istui helakanpunaisen pedon selässä. Peto oli yltympäri täynnä siihen kirjoitettuja herjaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea. Naisen puku hohti purppuraisena ja helakanpunaisena, hänen yllään kimalsivat kulta, jalokivet ja helmet, ja kädessään hän piti kultaista maljaa, joka oli täynnä hänen haureutensa iljetystä ja saastaa. Hänen otsassaan oli nimi, jolla oli salainen merkitys: ”Suuri Babylon, maailman porttojen ja iljetysten äiti.”
(Ilm. 17:3-5)*

Babylon oli Porton ja Saatanan yhteinen hallintokeskus henkien maailmassa. Porton alaisuudessa oli useita ”kuninkaita”, jotka hallitsivat muita kaupunkeja ja kansakuntia. Valtakunnan symbolina oli pedon kuva. Portto ikään kuin ratsasti pedon selässä. Johanneksen näyssä hänellä oli kädessään malja, joka sisälsi juovuttavaa juomaa. Se oli uskonnollista vääristelyä, vääriä lupauksia, jumalattomia uhreja, okkultistisia oppeja jne. Kansat joivat halukkaasti tätä juomaa ja humaltuivat siitä. Portto itse humaltui pyhien verestä, joiden surmaamiseen hän jatkuvasti syyllistyi.

Henkien maailman tilanne meni jatkuvasti huonompaan suuntaan Jumalan kansan kannalta. Luultavasti henkien maailman ihmiset kokivat Saatanan valtakunnan henkivaltoineen niin pelottavana ja ylivoimaisena, että he eivät yksinkertaisesti uskaltaneet sitä vastustaa. Siten hengellinen Israel ei enää kasvanut määrällisesti, kuten oli alkujaan suunniteltu, vaan pikemminkin alkoi pienentyä.

JOUSIMIEHEN AIKAVYÖHYKE

Kun Henki-Israel oli tullut Saatanan saartamaksi, Korkein Jumala ja Kristus näkivät tilanteen henkien maailmassa niin vaikeaksi Kristuksen omien kannalta, että sen pitkittämisestä ei olisi ollut enää mitään hyötyä. He päättivät tehdä lopun koko henkien maailmasta. Ennen sitä Kristus kävi kuitenkin viimeisen taistelun, jonka kautta monet israelilaiset pelastettiin ja Saatanan joukot tuhottiin. Osa Kristuksen liittolaisista tuli kokemaan täydellisen puhdistumisen ja ylösnousemuksen. Toinen osa kuoli, mutta Kristus ei unohtanut heitäkään. He tulisivat heräämään elämään seuraavassa eli luonnollisessa maailmassa ja mikäli he siinä maailmassa ottaisivat vastaan Kristuksen pelastuksen, he palaisivat puhdistettuina henkien maailmaan.

Viimeinen taistelu henkien maailmassa

Jousimiehen aikavyöhykkeen kuviot esittävät henkien maailman lopun väkivaltaisia taisteluja. Keskeisiä kuvioita ovat Jousimies (Sagittarius), Alttari (Ara) ja Lyyra (Lyra). Nämä kuuluvat Jousimiehen aikavyöhykkeen klassisiin kuvioihin. Näiden lisäksi otetaan tässä yhteydessä käsittelyyn myös Riikinkukko (Pavo) ja Joutsen (Cygnus). Viimeksi mainittu voidaan tosin liittää myös Kauriin aikavyöhykkeeseen. Tavallaan kertomuksellisesti se kuuluu molempiin aikavyöhykkeisiin.

Sagittarius - Ratsastava jousimies

Kuviossa esiintyy jouta ampuma-asennossa kantava ratsastaja. Klassisessa kuvassa ratsastaja on kentauri, eli ihmisen yläruumis liitettyä hevosen alaruumiiseen. Alkujaan siinä lienee ollut jousella ampuva ratsastaja ja hevonen. Kuvion heprean- ja syyriankielinen nimi on *Kesith*, mikä tarkoittaa jousella ampuvaa. Arabiankielinen nimi on *Al Kaus* eli nuoli. Jousimiehen jousi on jännitetty Skorpionia kohti. Vanha akkadinkielinen nimi on *Nun-ki* eli Maan Prinssi. Egyptin- ja koptinkielinen nimi on *Pi-maere* ja tarkoittaa ”Ilmestyvän armo” tai ”kauneus”.

Kirkkaimman tähden hepreankielinen nimi *Naim* samoin kuin arabiankielinen nimi *Al Naim* tarkoittaa armollista. Muita tähtiä ovat *Shaula*, nuoli, *Al Warida* esiin tuleva, *Ruchba er rami*, jousimiehen ratsastus ja *Urkab er rami*, ratsastava jousimies.

Ratsastava jousimies on Kristus. Ratsu tarkoittaa Kristuksen joukkoja, jotka tässä tapauksessa ovat mahdollisesti enkeleitä. Ratsastajan reiden kohdalla on Etelän kruunun heikkovaloinen tähtikuvio, joka esittää voitonseppelettä ja kuvaa Kristuksen voittoa (Ilm.6:2). Tälläkin ”kruunulla” saattaa olla pelastettuun ihmiskuntaan viittaava merkitys.

Ara – kumollaan oleva alttari

Ara (Alttari) on kumollaan oleva palava alttari eteläisellä tähtitaivaalla. Kreikkalaiset käyttivät tätä sanaa usein koston rukoilemisen tai kiroamisen merkityksessä. Arabiankielinen nimi *Al Mugamra* tarkoittaa kaiken päättymistä tai täydellistä loppumista.

Alttari on kumollaan, ikään kuin hevosen potkaisemana. Alttari kertoo, että ratkaiseva taistelu käytiin Jumalan pyhällä vuorella. Kumollaan oleva alttari kuvaa Jumalan tuomiota. Alttari ja armoistuin poistettiin henkien maailmasta, eikä sen jälkeen enää yksikään henkien maailman asukas voinut pelastua Kristuksen veren kautta.

Tuli, joka toisessa yhteydessä voisi merkitä siunausta, on nyt kääntynyt kiroukseksi. Mahdollisesti alttari sytytti maan alimmassa kolkassa olleen järven palamaan. Hengellisen maailman pedoille osoitettiin paikka tulisessa järvessä. Kuvassa 18 on Jousimiehen ja Alttarin kuviot sellaisina kuin ne perinteisesti esitetään klassisissa kartastoissa.

Riikinkukko [Pavo] – Toinen peto

Jos Skorpioni voidaan tunnistaa Ilmestyskirjan ensimmäiseksi pedoksi, olisi outoa, jos tähtitaivaalta ei löytyisi ollenkaan toista petoa, joka Ilmestyskirjassa mainitaan.

*Se tekee suuria tunnustekoja ja saa tulen lyömään taivaasta maahan ihmisten nähdn. Niillä tunnusteoilla, joita sillä on valta tehdä ensimmäisen pedon nimissä, se johtaa harhaan kaikki maan asukkaat, niin että saa heidät tekemään patsaan sen pedon kunniaksi, jota on isketty miekalla mutta joka on vironnut henkiin. Se on saanut vallan antaa pedon kuvalle hengen, niin että kuva jopa kykenee puhumaan, ja se on myös saanut vallan tappaa kaikki, jotka eivät kumarra pedon kuvaa.
(Ilm.13:13-15)*

Nähtävästi toinen peto, väärä kristus, esiintyy tähtitaivaalla syvällä etelässä, Aran tähtikuvion vierellä. Se ei kuulu klassiseen 48 tähtikuvion jaotteluun ja on historian aikana muuttanut nimeään ja muotoaan. Se on Riikinkukon (Pavo) kuvio, jonka alkuperäinen nimi ei ole varmuudella tiedossa. Joka tapauksessa harhauttaakseen henki-ihmisiä puolelleen Ilmestyskirjan toinen peto saattoi esiintyä eri muodoissa. Siten riikinkukkokin saattaisi kuvata tämän pöyhkeilevän väärän kristuksen ulkoista esiintymisasua, onhan riikinkukkoa aina pidetty turhan koreilun, pöyhkeilyn, omahyväisyyden ja moraalittomuuden symbolina.

Taistelujen jäljiltä koko henkien maailma tuhoutui. Profeetta Jeremia kuvaa syntynyttä tuhoa seuraavasti:

Näin sanoo Herra:

Koko maa tulee autioksi. Miksi en tekisi siitä loppua?

Siksi maa valittaa ja taivas pimenee surusta.

Mutta minkä olen päättänyt ja tuonut julki,

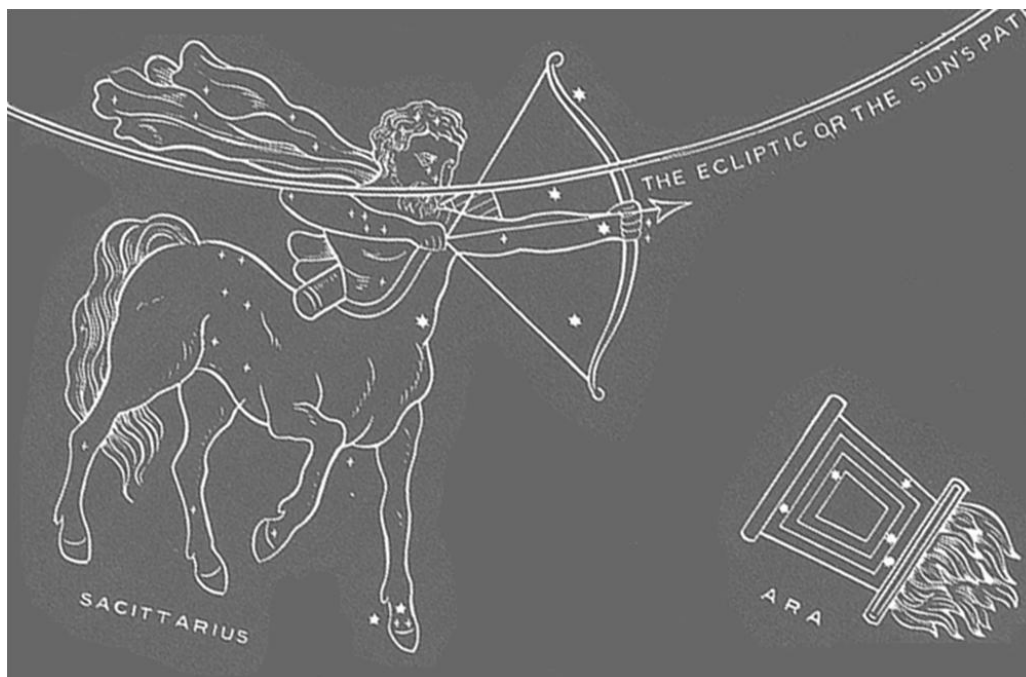
siinä pysyn eikä mieleni muutu.

Ratsumiesten ja jousimiesten huutoa pakenee jokainen kaupunki.

Asukkaat piiloutuvat tiheikköihin, kiipeävät kallioille.

Kaikki kaupungit hylätään, ketään ei jää niihin asumaan.

(Jer. 4: 27-29)

Kuva 18. Jousimiehen (Sagittarius) ja Alttarin (Ara) kuviot Bullingerin mukaan.

Valheistaan ja pettävästä ulkomuodostaan huolimatta toinenkaan peto ei pystynyt vastustamaan hevosella ratsastavaa sankaria. Se otettiin kiinni ja heitettiin yhdessä ensimmäisen pedon kanssa elävänä tuliseen järveen rikinkatkuisten lieskojen keskelle. (Ilm. 19:20).

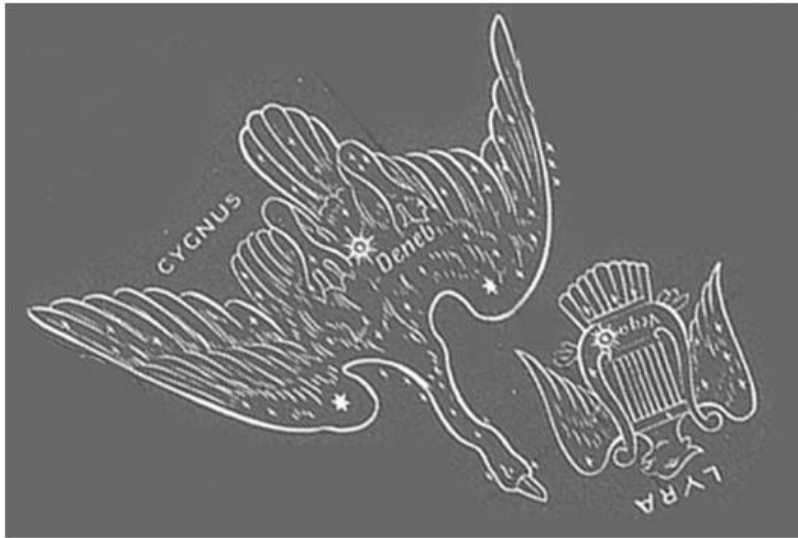
Ylösotto

Klassisessa kartastossa on Lyyran (Lyra) kuvio kirkkaine keskustähtineen ja sen vierellä valovoimainen Joutsenen (Cygnus) kuvio. Näissä kuvioissa on nähtävästi tapahtunut muutoksia matkan varrella.

Lyra ja Cygnus – Pelastuneiden ylösotto

Klassisissa kartastoissa Lyyran (Lyra) kuviossa esiintyy vanha kielisoitin, nimeltään lyyra. Kirkkain tähti on nimeltään *Vega*, mikä tarkoittaa ”Hän olkoon korotettu”. Lyyran kuvio esittääkin ylösotettujen henki-ihmisten joukkoa taivaassa ylistämässä Jumalaa.

Lyyran hepreankielinen nimi on *Nesher* ja arabiankielinen nimi on *Al Nesr*. Molemmat tarkoittavat kotkaa. Toiseksi kirkkaimmalle tähdelle löytyy hepreankielinen nimi *Shelyuk*, mikä myös tarkoittaa kotkaa. Tästä päätellen kuviossa on alkujaan esiintynyt muutakin kuin vain soitin. Heprean kielen sanat *Nesher* (kotka) ja *Gnasor* (harppu) ovat lähekkäisiä sanoja, joten tietty sekaannuskin on ollut mahdollinen.

Kuva 19. Lyyran (Lyra) ja Joutsenen (Cygnus) kuviot Bullingerin mukaan.

Klassisissa kartastoissa on usein piirretty kotka Lyyran taustalle. Elävää kotkaa on kuitenkin vaikeaa kuvitella soittamassa harppua. Kotka onkin piirretty ikään kuin se olisi osa taivaallista soitinta, ei erillinen eläin. Se on siis kotka-aiheisesti koristeltu harppu, jolla on pää, jalat ja siivet (Kuva 19). Alkujaan sillä on saattanut olla kaksikin kotkan päätä vastaten soittimen molempia kauloja.

Lyyra on ikivanha soitin, luultavasti kaikkein vanhin kielisoittimista. Se juontaa juurensa muinaisesta Babyloniasta, ajalta yli 3000 vuotta eKr. Yhtä vanha on myös kaksipäisen kotkan hahmo, jota mm. Bysantin kirkko on myöhemmin käyttänyt tunnuksenaan. Muinaisessa Babyloniassa sen tiedetään esittäneen Isä- ja Poika-jumalaa. Taivaallisessa merkityksessään harppu nähtävästi kuvaa Isää ja Poikaa yhdessä hallitsemassa luomakuntaansa. Kaksi päätä samassa ruumiissa kuvaavat yhteyttä. Kotka-aiheinen harppu kertoo, minkälaisia lauluja soittimella säestetään. Lauluilla ylistetään Korkeinta Jumalaa Hänen iankaikkisesta armostaan ihmiskuntaa kohtaan ja Kristusta Hänen tekemistään urotöistä ihmiskunnan pelastamiseksi.

Kuvassa 20 lyyran taustalle on piirretty enkelin hahmo. Enkeli kannattelee toisella kädellä harppua, toisella näppäilee sen kieliä. Enkeli on piirretty siten että sen profiili

muistuttaa lintua, kyyhkystä. Valkoinen kyyhkynen kuvaa Pyhää Henkeä ja kaikkia niitä pelastettuja henki-ihmisiä, jotka nostettiin yhdessä Hänen kanssaan taivaaseen. Taivaassa ihmiset ylistävät äänekkäästi Jumalaa pelastuksestaan Pyhän Hengen toimiessa ylistyskuoron johtajana.

Neitsyen aikavyöhykkeessä Neitsyen kuvio esitti toisaalta Pyhää Henkeä toisaalta ihmiskuntaa, jotka yhdessä synnyttivät Kristuksen henkien maailmaan. Nyt tarinan viimeisessä kuviossa enkelimäinen hahmo kuvaa myös Pyhää Henkeä yhdessä henki-ihmiskunnan pelastuneen osan kanssa. Sato on siis korjattu ja pelastuneet henki-ihmiset ovat saavuttaneet taivaallisen päämääränsä. He muodostavat taivaallisen ylistyskuoron ja ovat saaneet kirkastetut ”vaatteet” ylleen. Saatanan pää on heidän kohdallaan lopullisesti murskattu. Ilmestyskirjan mukaan pelastettuja ja taivaaseen otettuja israelilaisia oli kaikkiaan 144 000, 12 000 kustakin Israelin heimosta.

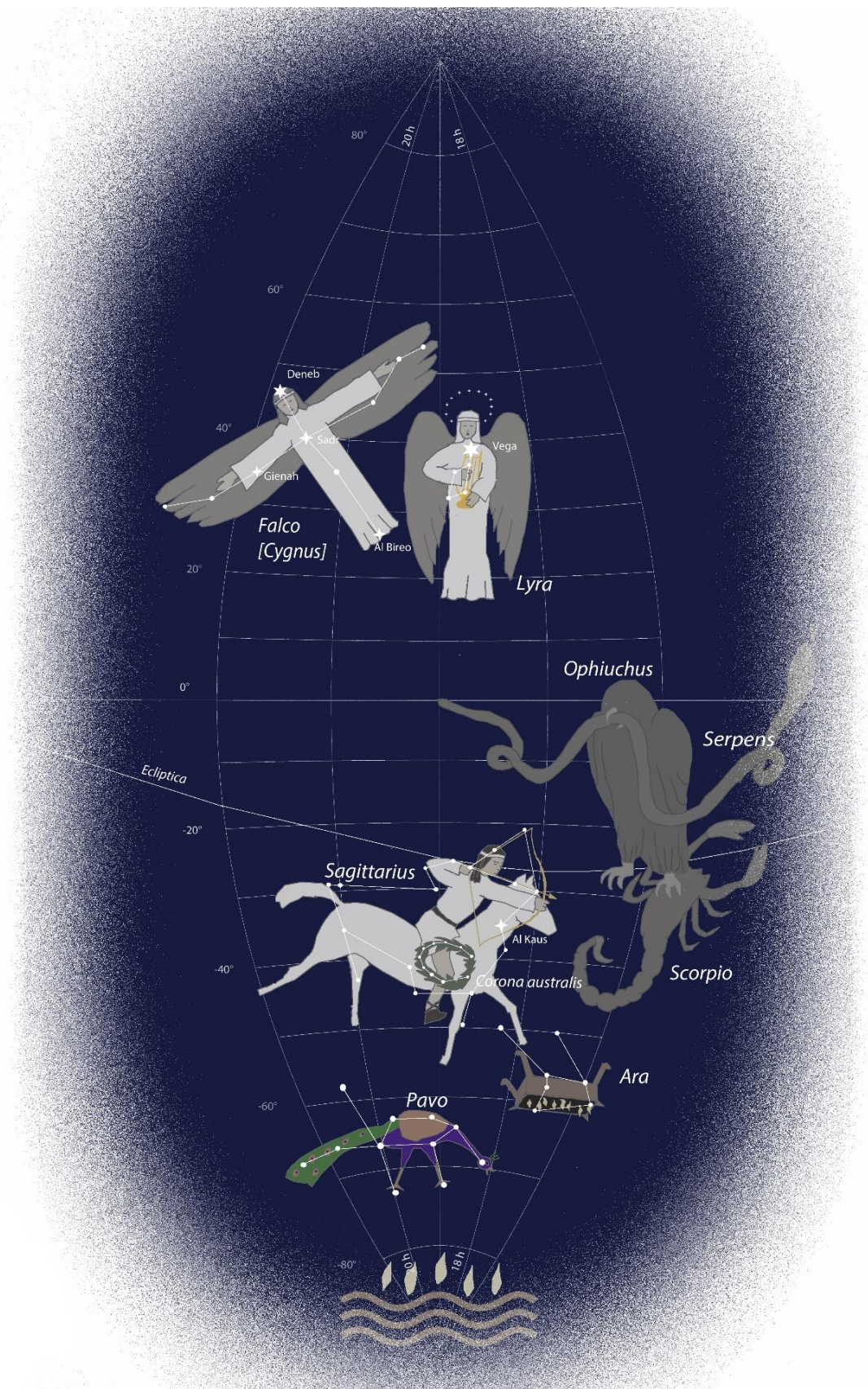
Lyyran vieressä on suuri ristinmuotoinen Joutsenen (Cygnus) kuvio. Joutsenen pitkä kaula työntyy ristin tyveen päin ja koko lintu on ikään kuin ylösalaisin. Joutsen ei ole raamatullinen eläin eikä liene alkuperäinen tähtitaivaan kuvio. Luultavasti alkuperäinen kuvio on ollut haukka, mihin sen muoto taivaalla viittaa. Sen asento on kuitenkin joutseneen nähden päinvastainen, ts. sen pitkä pyrstö muodostaa ristin tyven. Haukka (Falco) samoin kuin kotka on vertauskuva Kristuksesta. Haukan kuvioista kerrotaan lisää Kauriin aikavyöhykkeessä, missä Kotka ja Haukka esiintyvät rinnakkain ja niitä voidaan pitää saman aiheen eri ”variaatioina”.

Jousimiehen aikavyöhykkeessä Haukka on taivaallinen Kristus, ”Suuri enkeli”. Haukan kuvio voidaan yhdistää myös Ilmestyskirjan keskitaivaalla lentäviin enkeleihin, jotka julistavat sekä tuomiota että evankeliumia.

Enkelit ovat lintua muistuttavia siivekkäitä taivaallisia olentoja. Nähtävästi meidän käsityksemme enkelien ulkoisesta olemuksesta ovatkin peräisin näistä tähtitaivaan kuvista. Todennäköisesti tähtitaivaan Kuvittaja haluaa tässä esittää Kristuksen ja Pyhän Hengen vierekkäin ikään kuin päätöskuvana onnellisesta lopusta henkien maailman rajujen taistelujen jälkeen.

Jousimiehen aikavyöhykkeen sanoma

Vain harvat henkien maailman ihmiset rohkenivat lähteä seuraamaan Kristusta. Monet pelkäsivät, että Saatana onnistuisi vielä syrjäyttämään Korkeimman Jumalan, koska hän näyttäytyi niin mahtavana. Tilanne paheni entisestään, kun Saatanalle alamaiset henkivallat yhdessä Porton kanssa synnyttivät petoja henkien maailmaan. Nämä pyrkivät taikuudella ja tunnusteoilla harhauttamaan henki-ihmisiä ja vaikuttamaan heihin pelkoa ja epäuskoa. Henki-israelilaiset kompastelivat pahoin lain käskyjen kanssa, joita he eivät pystyneet täyttämään. Nyt oli jo vaarana, että suurempi määrä henki-ihmisiä luopuisi Kristuksesta kuin tulisi Kristuksen luo pelastusta etsimään.

Kuva 20. Jousimiehen aikavyöhyke rekonstruoituna.

Lopulta, kun näytti siltä, ettei yksikään henki-ihminen voisi enää pelastua henkien maailmasta, Kristus teki oman päätöksensä. Hän päätti lopettaa koko henkien maailman. Näin tehdessään Kristus tiesi, että Hän joutuisi surmaamaan osan liittolaisistaankin. Suunnitellessaan henkien maailman tuhoa Hän ei kuitenkaan aikonut unohtaa niitäkään liittolaisiaan, jotka eivät pystyneet lain käskyjä täyttämään. Päinvastoin Hän oli jo edeltä hahmotellut mielessään kokonaan toisen pelastussuunnitelman heille. Suunnitelman seuraava vaihe olisi kuitenkin se, että vanha henkien maailma tuhottaisiin ja sen jälkeen puhdistettaisiin.

Ennen henkien maailman tuhoutumista tapahtui suuri ylösotto ja viimeinen taistelu – todennäköisesti tässä järjestyksessä. Ilmestyskirja antaa tapahtumista selkeän kuvan. Ensimmäiseksi Jumala antoi varoituksen henki-ihmiskunnalle. Ylhäällä taivaalla enkelit julistivat iankaikkista evankeliumia ja varoittivat tulevasta tuomion päivästä.

Minä näin taas uuden enkelin, joka lensi korkealla taivaan laella. Hänen tehtävänään oli julistaa ikuinen evankeliumi maan asukkaille, kaikille kansoille, heimoille, kielille ja maille. Hän kuulutti kovalla äänellä: "Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia – hänen tuomionsa aika on tullut! Kumartakaa häntä, joka on luonut taivaan, maan ja meren ja vesien lähteet."

Hänen jäljessään tuli toinen enkeli, joka kuulutti: "Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon, tuo portto, joka iljetyksillään on vietellyt kaikki kansat juomaan vihan viiniä."

Näiden kahden jäljessä tuli vielä kolmas enkeli, joka kuulutti kovalla äänellä: "Se, joka kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa otsaansa tai käteensä sen merkin, joutuu yhtä lailla juomaan Jumalan vihan viiniä, joka laimentamattomana on kaadettu Jumalan vihan maljaan. Häntä kidutetaan tulella ja rikin katkussa pyhien enkelien ja Karitsan edessä. Tulesta, joka ihmisiä kiduttaa, nousee savu aina ja ikuisesti. Heillä ei ole päivän, ei yön lepoa - ei niillä, jotka kumartavat petoa ja sen kuvaa, eikä kenelläkään, joka ottaa pedon nimen merkikseen. Tässä kysytään pyhiltä kestävyyttä, niiltä, jotka noudattavat Jumalan käskyjä ja uskovat Jeesukseen."

Minä kuulin taivaasta äänen, joka sanoi: "Kirjoita: Autuaita ne, jotka tästä lähtien kuolevat Herran omina. He ovat autuaita, sanoo Henki. He saavat levätä vaivoistaan, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä."
(Ilm. 14:6-13)

Evankeliumia kuuluttavan enkelin sanoma oli kohdistettu ennen kaikkea uskossaan horjuville henki-israelilaisille, koska Kristus pyrki kaikella tavalla pitämään heistä kiinni, jotta he säästyisivät lankeemukselta. Vain loppuun asti uskonsa säilyttäneet kuuluivat hyvään "satoon", joka tultaisiin leikkaamaan. Kun kaikki oli tehty, näkyi taivaalla pilven päällä istuva Kristus sirppi kädessään (vrt. Bootes Vaa'an

aikavyöhykkeessä). Ensimmäiseksi korjattiin hyvä sato, ts. Kristukselle loppuun asti uskolliset henki-ihmiset, joita oli 144 000.

*Sitten näin tämän: Karitsa seiso Siionin vuorella, ja hänen kanssaan oli sataneljäkymmentäneljäntuhatta ihmistä, joiden otsaan oli kirjoitettu hänen nimensä ja hänen Isänsä nimi. Minä kuulin taivaasta äänen, joka oli kuin suurten vesien pauhu tai ukkosen jylinä. Ääni, jonka kuulin, oli myös **harppujen helinää ja harpunsoittajien laulua**. Valtaistuimen edessä ja neljän olennon edessä laulettiin uutta laulua, jota ei voinut oppia kukaan muu kuin nuo sataneljäkymmentäneljäntuhatta, jotka on ostettu maan päältä. He eivät ole tahranneet itseään naisten kanssa, vaan ovat pysyneet puhtaina kuin neitsyet, ja seuraavat Karitsaa, minne hän meneekin. Heidät on ostettu ihmisten joukosta esikoislahjaksi Jumalalle ja Karitsalle. Valhetta ei heidän suustaan ole kuultu, he ovat puhtaita ja virheettömiä.*
(Ilm. 14:1-5)

*Minä näin kuin kristallisen meren, joka välkehti tulta. Tuon kristallimeren rannalla seisoivat pedosta voiton saaneet, ne, jotka eivät olleet kumartaneet sen kuvaa eivätkä ottaneet merkkiä, jossa on sen nimen luku. **Heillä oli käsissään Jumalan harput**, ja he lauloivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, ja Karitsan laulua.* (Ilm. 15:2-3)

Ylösotetut henki-israelilaiset nousivat ylempiin taivaan kerroksiin, todennäköisesti 7. taivaaseen, jossa Kristuksen varsinainen valtaistuimen paikka oli. Samalla tavalla kuin Kristus puettiin kirkkaudella ja kunnialla, myös heidät puettiin uusiin vaatteisiin. Kristus oli heidän Kuninkaansa ja Ylimmäinen pappinsa. Myöhemmin, kun Kristus olisi puhdistanut henkien maailman, nämä henki-israelilaiset palautettaisiin sinne.

Sen jälkeen sirpillä leikattiin vihollisen ”viinirypäleet”, jotka saivat tuomionsa. Näihin kuuluivat Saatanan enkelit, Portolle uskolliset ihmiskuninkaat sekä jättiläiset.

Taivaan temppelistä tuli taas enkeli, ja hänelläkin oli terävä sirppi. Myös alttarista tuli enkeli, se, jolla oli tuli vallassaan, ja hän huusi kovalla äänellä sille enkelille, jolla oli terävä sirppi: ”Pane terävä sirppi työhön ja korjaa tertut maan viinitarhasta. Rypäleet ovat kypsyneet.” Silloin enkeli heitti sirppinsä maan päälle, korjasi sadon maan viinitarhasta ja heitti rypäletertut suureen altaaseen, Jumalan vihan viinikuurna. Rypäleet poljettiin altaassa kaupungin ulkopuolella, ja verta pursui niin, että veri vielä tuhannen kuudensadan stadionmitan päässä ulottui hevososen kuolaimiin asti.
(Ilm. 14: 17-20)

Kun maan sato oli leikattu, henkien maailmassa alkoi viimeinen taistelu. Kristus itse johti taisteluja valkoisen hevosensa selässä.

Minä näin taivaan avoinna: näin valkoisen hevososen ja sen selässä miehen. Hän on uskollinen ja totuudellinen, hän tuomitsee ja taistelee vanhurskaasti. Hänen silmänsä olivat kuin tulen liekit, hänellä oli päässään monta kruunua, ja häneen oli kirjoitettu nimi, jota ei tunne kukaan muu kuin hän itse. Hänellä oli pukunaan vereen kastettu viitta, ja hänen nimensä on Jumalan Sana.

Hänen jäljessään tulivat taivaan sotajoukot, valkoisilla hevosilla ratsastavat soturit, joiden puku oli hohtavan valkeaa pellavaa. Hänen suustaan lähtee terävä miekka. Sillä miekalla hän lyö kansoja, hän paimentaa niitä rautaisella sauvalla ja polkee viinikuurnassa kaikkivaltiaan Jumalan hehkuvan vihan viinin. Hänen viittaansa on reiden kohdalle kirjoitettu nimi: kuninkaiden Kuningas, herrojen Herra.

(Ilm. 19:11-16)

Kristus saavutti täydellisen voiton vastustajastaan. Peto ja Antikristus heitettiin elävinä tuliseen järveen.

Sitten näin, että peto ja maailman kuninkaat sotajoukkoineen olivat kokoontuneet yhteen käydäkseen taisteluun Ratsastajaa ja Hänen joukkojaan vastaan. Mutta peto otettiin kiinni, samoin väärä profeetta, joka pedon nimissä oli tehnyt tunnustekoja ja johtanut harhaan sen merkin ottaneet ja sen kuvaa kumartaneet ihmiset. Ne molemmat heitettiin elävinä tuliseen järveen rikinkatkuisten lieskojen keskelle. Loput saivat surmansa miekasta, joka lähti Ratsastajan suusta, ja kaikki linnut söivät heidän lihastaan itsensä kylläisiksi.

(Ilm. 19:19-21)

Saatana vangittiin ja suljettiin syvyyteen luonnollisen taivaanavaruuden eli taivaankannen alle. Kristus ei voinut vielä lopullisesti tuhota Saatanaa, koska Hän halusi pelastaa vielä monia ihmishenkiä sen uuden suunnitelmansa kautta, jonka Hän oli laatinut. Siksi Saatana pidettiin edelleen hengissä, joskin sidottuna ja voimattomana taivaankannen alla.

Mitä sitten tapahtui niille henki-ihmisille, jotka eivät pelastuneet ylösotossa? He kuolivat, kun Jumalan vitsaukset kohtasivat maata. Heidän joukossaan oli monia henki-israelilaisia, jotka olivat solmineet liiton Kristuksen kanssa, mutta olivat myöhemmin haalistuneet uskossaan. Näitäkään liittolaisiaan Kristus ei unohtanut, vaan pysyi yksipuolisesti uskollisena liitolleen. Hän näki heidät edelleen edessään elävinä sen suunnitelmansa kautta, jonka Hän oli laatinut tulevalle maailmankaudelle.

ENSIMMÄISEN OSAN YHTEENVETO

Tähtitaivaan tarinan ensimmäinen osa käsittelee hengen menneisyyttä, ts. näkymättömän henkien maailman historiaa. Suunnitelmana oli, että Kristus syntyisi henkien maailmaan vanhurskaaksi pelastajaksi niin, että henki-ihmiskunta Hänen sovituskuolemansa kautta pelastuisi. Jumala halusi, että kaikki tapahtuisi lain ja järjestyksen mukaan, jotta kukaan ei voisi väittää Häntä väärämieliseksi. Ilman Kristuksen vanhurskasta verta lunastusta ei olisi voinut laillisesti toimittaa.

Niin Kristus syntyi henki-ihmiseksi henkien maailmaan (Neitsyt, Coma). Saatana ei kuitenkaan tiennyt Jumalan suunnitelmasta, vaan ymmärtämättä, mitä oli tapahtumassa, surmasi nuoren Kristuksen (Kentauri, Etelän risti). Jumalalla oli kuitenkin lakiin perustuva oikeus herättää surmattu vanhurskas takaisin elämään. Niin Kristus nousi kuolleista (Uhri). Noustuaan ylös Hän toi verensä taivaalliselle alttarille, jolloin sovitus ja lunastus saivat lain voiman. Sen jälkeen henki-ihmisillä oli mahdollisuus valita, halusivatko he ottaa Kristuksen sovituksen vastaan ja siirtyä Kristuksen liittopiiriin vai jäädä synteihinsä Saatanan liittopiiriin (Vaaka). Sitten Kristus nousi ylös Korkeimman Jumalan vierelle ja Hänet asetettiin koko näkymättömän luomakunnan Kuninkaaksi ja Ylimmäiseksi papiksi (Bootes, Pienet vaunut). Näin Saatana oli menettänyt ehdottoman vallan henki-ihmisiin nähden (Herkules, Lohikäärme).

Henkien maailmassa alkoi taistelu henki-ihmisistä. Jumala ei voinut laillisesti pakottaa henki-ihmisiä pois Saatanan liittopiiristä. Ihmisten tuli itse haluta Kristuksen alaisuuteen, mikä heidän tuli vahvistaa omalla suullaan. Monet henki-ihmiset eivät kuitenkaan uskaltaneet liittyä Kristukseen, sillä he pelkäsivät Saatanaa ja hänen henkivaltojaan (Skorpion, Käärme). Vain harvoilla oli uskoa riittävästi, että he rohkenivat solmia liiton Kristuksen kanssa. Vaikka vaellus Kristuksen kanssa alkoi onnellisissa merkeissä, monien usko vähitellen hiipui matkalla.

Yhdessä henkivaltojensa kanssa Saatana synnytti petoja henkien maailmaan. Ne saivat henki-ihmiset pelon valtaan. Kun monet Kristuksen liittolaisistakin kokivat olonsa turvattomaksi, Kristus antoi lain käskyt suojelemaan heitä. Saatana otti kuitenkin lain käskyistä otteen niin, että ne pian osoittautuivat henki-ihmisille enemmän lankeemukseksi kuin suojeluksi. Pelko ja epäusko kasvoivat henkien maailmassa lopulta niin suureksi, että henki-israelilaisten määrä alkoi pienetä. Siinä tilanteessa Kristus päätti tuhota koko henkien maailman. Viimeisessä taistelussa (Jousimies) joukko henki-israelilaisia pelastui ylösoton kautta (Lyyra), mutta suurempi osa heistä kuoli henkien maailmassa, kun se tuhoutui. Armon alttari kumottiin (Alttari) ja pedot heitettiin tuliseen järveen (Riikinkukko).

Pian elämän sammuttua henkien maailmassa, Kristus ryhtyi toteuttamaan uutta suunnitelmaansa, mihin kuului henkien maailmassa kuolleiden liittolaistensa pelastaminen. Jesajan kirjan 49. luvussa Isä Jumala kertoo Kristukselle, mitä tämä vielä tulisi tekemään hengelliselle Israelille.

*Näin sanoo Herra:
Armon hetkellä minä vastaan sinulle,
pelastuksen päivänä minä autan sinua.
Minä olen luonut sinut toteuttamaan sen liiton,
jonka tein tämän kansan kanssa,
jotta saattaisit ennalleen maan,
jotta uudelleen jakaisit autioituneet perintömaat,
jotta sanoisit vangituille: "Lähtekää",
pimeydessä viruville: "Tulkaa valoon!"
(Jes. 49:8-9)*

Uuden suunnitelman mukaan henki-ihmiskunta pelastettaisiin luonnollisen maailman ja sielujen maailman kautta. Luonnolliseen maailmaan synnyttävä luonnollinen ihminen olisi ruumis, sielu ja henki. Henki olisi peräisin henkien maailmasta, jonka elämä sammui. Se kuitenkin uudestisyntyisi Kristuksen sovitustyön kautta luonnollisessa maailmassa samalla kun myös sielu ja ruumis sovitettaisiin. Ihmisen lunastus luonnollisessa maailmassa tapahtuisi samalla tavalla kuin henkien maailmassa, koska samat hengellisen lait olisivat voimassa sielläkin. Ihmisen pelastussuunnitelmasta tästä eteenpäin on kerrottu Tähtitaivaan tarinan toisessa osassa.

OSA 2. KRISTUKSEN PELASTUSTEOT LUONNOLLISESSA JA SIELUJEN MAAILMASSA

JOHDANTO

Tarkasteltava aika

Tähtitaivaan tarinan ensimmäisessä osassa tarkasteltiin aikaa ennen nykyisen maailman luomista. Tähtitaivaan kuvat puhuvat henkien/enkelien maailmasta ajassa, jolloin luonnollista maailmaa ei vielä ollut. Tarinan toisessa osassa tarkastellaan aikaa nykyisen maailman luomisen jälkeen, kuitenkin pääosin näkymättömän sielujen maailman tasolta tarkasteltuna. On siis siirrytty henkien maailmasta alas sielujen maailmaan.

Mukaan tarkasteluun on tullut näkyvä luonnollinen maailma, joka luotiin taivaankanteen. Taivaankansi tehtiin henkien ja sielujen maailman väliin. Näin ollen Tähtitaivaan tarinan 2. osassa pelastustapahtumia tarkastellaan sekä luonnollisessa että sielujen maailmassa. Aikakausi lähtee luonnollisen ihmisen luomisesta ja päättyy Kristuksen ensimmäiseen tuloon luonnolliseen maailmaan.

Raamatun alun luomiskertomuksessa (1. Moos. 1) ensimmäinen päivä edustaa aikaa ennen maailman perustamista. Toisena päivänä tapahtui seuraavaa:

Jumala sanoi: »Tulkoon kaartuva kansi vesien väliin, erottamaan vedet toisistaan.» Jumala teki kannen ja erotti toiset vedet sen alapuolelle ja toiset sen yläpuolelle. (1. Moos. 1: 6-7)

Näin Jumala teki ylimääräisen taivaantason kahden alkuperäisen taivaan väliin. Sitä kutsutaan taivaankanneksi. Sisäpuolelta nähtynä se on meidän näkyvä taivaanavaruutemme kaikkine taivaankappaleineen, jotka siihen luotiin neljäntenä päivänä. Neljännessätoista jakeessa Jumala sanoi: ”Tulkoon valoja taivaankanteen erottamaan päivän yöstä.” Ja kuudennessatoista jakeessa sanotaan, että ”Jumala teki kaksi suurta valoa, suuremman hallitsemaan päivää ja pienemmän hallitsemaan yötä, sekä tähdet, ja asetti ne taivaankanteen loistamaan maan päälle.” (1. Moos. 1: 16-17). Näin Jumala loi kiintotähdet, auringon, kuun ja planeetat taivaankanteen. Muiden planeettojen joukossa oli myös meidän maapallomme. Mutta mitä tapahtui sitä ennen kolmantena päivänä?

Kolmantena päivänä Jumala sanoi:

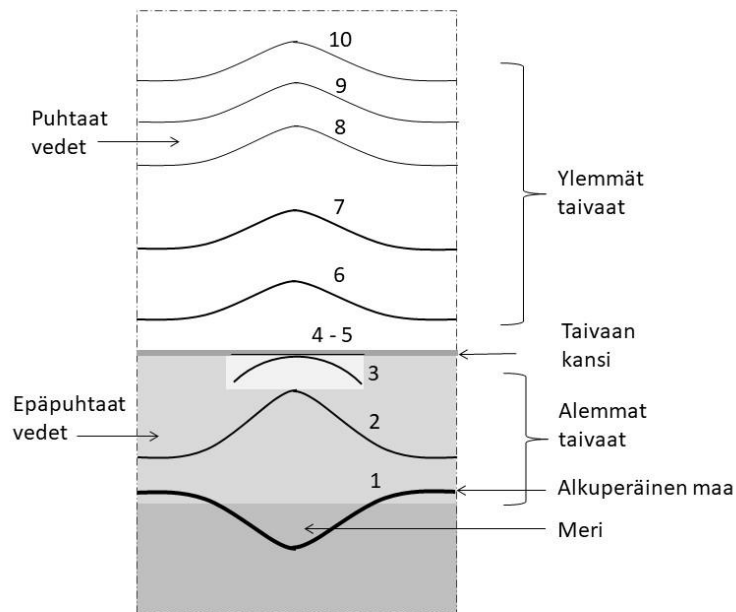
»Kokoontukoot taivaankannen alapuolella olevat vedet yhteen paikkaan, niin että maan kamara tulee näkyviin.» Ja niin tapahtui. Jumala nimitti kiinteän kamaran maaksi, ja sen paikan, mihin vedet olivat kokoontuneet, hän nimitti mereksi. (1. Moos. 1: 9-10)

Näin taivaankannen alta paljastui sielujen maailma. Vesi laskeutui niin paljon, että jopa alkuperäinen näkymätön maa paljastui osittain. ”Kokoontukoot taivaankannen alla olevat vedet yhteen paikkaan” tarkoittaa, että vedet pakottivat alkuperäisen maan

muotoutumaan uudelleen. Alkuperäisen maan keskellä ollut vuori painui alas niin, että siinä ei ollut enää vuorta lainkaan vaan laakso, joka oli veden peittämä. Sitä kutsuttiin mereksi.

Sielujen maailmaa, josta kuolleet ihmissielut olivat peräisin ja johon ne palasivat luonnollisen elämän jälkeen, voidaan kutsua myös alamaailmaksi. Sielujen maailma koostui kolmesta tasosta, joihin sielut saattoivat päätyä luonnollisessa maailmassa vietetyn elämänsä perusteella. Alimpana oli alkuperäinen näkymätön maa ja meri (1. taivas), jossa Saatana piti osaa sieluista vankinaan. Sinne päätyivät pahimmat synnintekijät ja sitä kutsuttiin myös Kuolemaksi. Sen yläpuolella oli Tuonela (2. taivas) alkuperäisen sielujen taivaan paikalla. Ylimpänä, aivan taivaankantta hipoen, oli Paratiisi (3. taivas), joka oli erityisen hyvä asuinpaikka asua. Se oli varattu vanhurskaille sieluille.

Sielujen maailman yläpuolella oli luonnollinen maailma (4. taivas) ja taivaankansi (5. taivas). Luonnollinen maailma oli ihmisruumiin kotimaailma. Edelleen taivaankannen yläpuolella oli henkien maailma (6. taivas), joka oli ihmishengen kotimaailma.

Kuva 21. Sielujen maailma taivaankannen alapuolella ja ylemmät puhdistetut taivaat taivaankannen yläpuolella. 1. Kuolema (alkuperäinen näkymätön maa ja meri), 2. Tuonela (alkuperäinen sielujen taivas), ja 3. Paratiisi.

Kun Kristukseen uskova ihminen kuolee luonnollisessa maailmassa, hänen henkensä nousee välittömästi henkien taivaaseen, eli 6. taivaaseen. Näin ihmisen hengen osalta ympyrä sulkeutuu. Henki palaa kotimaailmaansa, josta se oli lähtenyt. Tässä vaiheessa henkien maailma on kokonaan puhdistettu.

Tähtitaivaan tarinan näyttämönä ovat samanaikaisesti luonnollinen ja sielujen maailma, Luonnollisessa maailmassa ihmiset elävät lyhyen elämänsä, jolloin heidän sielunsa on ruumiisiin liitettyinä. Sen jälkeen heidän sielunsa palaavat sielujen maailmaan, missä ne saattavat jatkaa itsenäistä elämää. Samoin kuin luonnollisessa maailmassa tapahtumat seuraavat toisiaan myös sielujen maailmassa. Siellä Saatana pyrkii kaiken aikaa saamaan sieluja vangikseen niin kuin luonnollisessa maailmassakin.

Etukäteen määrättyinä aikana Kristus syntyy luonnolliseksi ihmiseksi luonnolliseen maailmaan ja antaa henkensä ihmiskunnan puolesta. Uhri, jonka Kristus antaa, koskee koko ihmistä, ruumista, sielua ja henkeä. Se, miten ihmiset luonnollisessa elämässään suhtautuvat Kristukseen ja Hänen lunastustyöhönsä määrää pääosin heidän kohtalonsa sielujen maailmassa. Kristukselle elämänsä antaneet pääsevät suoraan Paratiisiin.

Ihminen pelastuksen kohteena

Vaikka tähtien tarina keskittyy pääasiassa näkymättömän luomakunnan tapahtumiin, on tarinan toisessa osassa tarkasteltava rinnakkain näkymätöntä ja näkyvää todellisuutta. Kristuskin tuli nimenomaan näkyvään maailmaan antamaan viimeisen ja ratkaisevan sovitusuhrinsa. Siksi tässä vaiheessa kiinnitetään huomiota luonnollisen maailman ja luonnollisen ihmisen erityiskysymyksiin.

Miksi luonnollinen maailma luotiin?

Jos Kristuksen päämääränä oli pelastaa ja asettaa ennalleen näkymätön luomakunta, jonka Saatana oli tuhonnut, miksi ylipäänsä luonnollinen maailma luotiin? Miksi tarvittiin taivaankansi eli luonnollinen taivaanavaruus ja sen mukana luonnollinen maailma kuin väliaikaiseksi perustaksi ihmisen elämälle? Miksi Kristus ei ryhtynyt luomaan ruumiillista ihmistä suoraan alkuperäiseen näkymättömään maahan? Miksi Hän loi ensin luonnollisen ihmisen luonnolliseen maailmaan ja tähtäsi ihmisen täydelliseen pelastukseen Tuhatuotisessa valtakunnassa, joka on luonnollisen maailman viimeinen vaihe? Miksi vasta sen jälkeen Hän suunnitteli siirtää ihmisen asumaan alkuperäiseen näkymättömään maahan, mikä oli ollut kuitenkin kaiken aikaa Hänen lopullinen tavoitteensa?

Tätä ei ole selkeästi selitetty Raamatussa, mutta sille voidaan antaa ymmärrettävä selitys. Saatana henkivaltoineen eli yhä alkuperäisessä näkymättömässä maassa. Olisi ollut mieletöntä ja aivan liian riskialtista luoda ruumiillinen, sielullinen ja hengellinen ihminen suoraan sinne. Mikä olisi taannut sen, ettei Saatana olisi ottanut ihmistä väkisin valtaansa niin kuin hän oli tehnyt jo kerran iankaikkisessa menneisyydessä? Jos ihminen olisi joutunut kohtaamaan Saatanan ja hänen jättäjäismäiset henkivaltansa silmästä silmään, niin kuin silloin, hän olisi varmasti pelästynyt, eikä olisi uskaltanut lähteä vastustamaan Saatanaa. Siksi Kristus päätti toimia tällä kertaa toisella tavalla. Hän päätti luoda väliaikaisen maailman eräälle aurinkokuntamme planeetalle ja luoda ruumiillisen ihmisen osaksi sitä.

Saatana pääsisi vaikuttamaan ihmisiin luonnollisessa maailmassakin, mutta vain välillisesti. Hän ei voisi olla siellä fyysisesti läsnä.

Miksi Saatana saa vaikuttaa luonnollisessa maailmassa?

Miksi Saatana saa vaikuttaa ihmisten elämään luonnollisessa maailmassa? Miksi maailmassa on kärsimystä ja kuolemaa, vaikka Jumala on hyvä? Jos Jumala on hyvä ja kaikkivaltias, miksi Hän ei poista kärsimystä ja kuolemaa maailmasta. Miksi Hän sallii pahuuden maan päällä? Nämä ovat ikuisia kysymyksiä, jotka usein esitetään, mutta joihin harvoin annetaan mitään selkeää vastausta.

Raamatussa on yksi kirja, joka käsittelee kärsimyksen ongelmaa. Se on Jobin kirja, mahdollisesti Raamatun vanhin kirja. Jobin elämä oli aluksi siunattu, mutta sitten kerrotaan, miten Saatana tuli Jumalan luo haastamaan Häntä. Saatanan mielestä Jobin oli aivan liian helppoa olla uskollinen Jumalalle, kun tämä oli suojannut täysin hänen elämänsä. Saatanan mielestä Jobin uskollisuus piti koetella, sillä vain siten saataisiin selville, mitä tekoa hän on. Yllättäen Jumala taipui silloin Saatanan tahtoon. Saatana sai Jobin käsittelyynsä ja Job sai kokea valtavia kärsimyksiä, sekä henkisiä että ruumiillisia. Tuskissaan Job kysyi Jumalalta, miksi tämä salli hänelle sellaiset kärsimykset, vaikka omasta mielestään hän oli elänyt täysin nuhteettomasti. Jobin kirjan 38. luvussa Jumala antaa hänelle täydellisen vastauksen. Ongelmana on ollut vain se, että nykypäivän raamatunlukijat eivät ole ymmärtäneet tätä Jumalan vastausta.

Job oli tietävästi Abrahamin aikalainen, joten hän eli ennen kuin Israelin kansaa oli olemassa. Hän uskoi vakaasti siihen, että hänen Lunastajansa elää ja on aikojen lopulla tulossa maailmaan pelastamaan hänet (Job 19: 25 – 26), mutta hän ei tiennyt, mitä hyötyä siitä olisi hänelle siinä tilanteessa. Siksi hän oli katkera Jumalalle kaikista koettelemuksista ja kärsimyksistä, jotka Jumala oli sallinut hänelle.

Jumala aloittaa vastauspuheensa kertomalla, mitä oli tapahtunut iankaikkisessa menneisyydessä. Hän kertoo näkymättömän luomakunnan luomisesta: ”Missä olit silloin, kun minä laskin maan perustukset, kun Jumalan pojat huusivat ääneen illoaan?” (Job 38: 4 - 7) Tässä Jumala kertoo näkymättömän luomakunnan luomisesta ja miten siinä yhteydessä luotiin myös enkelikunta ja ihmiskunta, mihin ”Jumalan pojat” viittaavat.

Sitten Jumala puhuu Saatanan käynnistämästä kapinasta alkuperäisessä luomakunnassa. Sen yhteydessä Saatana sai petoksella ihmisen lankeamaan syntiin ja sitä kautta valtaansa iankaikkisessa menneisyydessä. Koko tämä tapahtuma kuvataan vedenpaisumuksena, pimeyden vesien nousuna ylös taivaasiin asti. Jumala lopulta pysäytti vesien nousun, mutta alkuperäinen näkymätön luomakunta ja ihmiskunta tuhoutuivat.

Sitten Jumala alkaa puhua Kristuksesta (Aamu, Aamurusko). Kristus syntyy näkymättömään luomakuntaan ravistellakseen jumalattomat maan päältä ja pelastaakseen ihmiskunnan. Kun Hän puhuu kuoleman porteista, Hän tarkoittaa, että Kristus kävi siellä ihmisen puolesta. Sitten Jumala kysyy Jobilta:

*Tunnetko sinä tien valon kotipaikalle,
tunnetko paikan, jossa pimeys asuu?
Sinäkö tuot valon maan ylle,
sinäkö opastat sen takaisin majaansa?*

*Totta kai, sinähän tiedät kaiken, sinä synnyit jo ennen niitä,
niin suuri on päiviesi luku!
(Job 38: 19-21)*

Jumala ilmoittaa tässä Jobille, että hänen tulisi olla tietoinen kaikesta tästä, sillä hän oli ollut mukana siellä, kun kaikki tämä tapahtui. Job oli yksi niistä ihmisistä, jotka luotiin iankaikkisessa menneisyydessä alkuperäiseen näkymättömään luomakuntaan. Sen jälkeen kuitenkin Saatana oli saanut valtaansa ihmiskunnan, ja Jobin sen mukana.

Jumala kertoi tästä Jobille, koska se sisältää keskeisen syyn, miksi Saatanalla on oikeuksia ihmiseen nähden vielä tässäkin maailmassa, ja miksi ihminen joutuu tässä elämässään kohtaamaan kirouksia ja kestämaan erilaisia koettelemuksia. Jumalan puheesta on kuitenkin luettavissa myös vastaus Jobin kärsimyksen ongelmaan. Kristus tulee aikanaan lunastamaan koko ihmisen, hengen, sielun ja ruumiin, mutta jo maailman alusta lähtien on pantu uskon laki voimaan. Se tarkoittaa, että ne, jotka panevat uskonsa tuohon Kristukseen, joka silläkin hetkellä hallitsee maailmaa, tulevat pelastumaan, ja saavat myös tässä elämässä vastavoiman Saatanan mielivaltaa vastaan. Jobin on siis vain pantava uskonsa Kristukseen, niin hän voittaa Saatanan. Tämä vastaus sai Jobin häpeämään puheitaan ja kaikki katkeruus Jumalaa kohtaan hälveni. Jobin kirjan Septuaginta-käännöksen viimeinen lause kuuluu seuraavasti: ”Ja Job kuoli vanhana miehenä päiviensä täyden luvun saavutettuaan. On myös kirjoitettu, että hän on nouseva ylös niiden kanssa, jotka Herra nostaa ylös.” (Job 42: 17, Septuaginta)²³

Jumala on jo päättänyt poistaa pahuuden maailmasta. Meidän täytyy vain ymmärtää, että me olemme keskellä näkymättömän luomakunnan puhdistusprosessia, jonka tarkoituksena on poistaa synty, kärsimys ja kuolema koko luomakunnasta, sekä näkyvästä että näkymättömästä. Ainoa seikka, joka estää Jumalaa toimimasta nopeammin, on me ihmiset. Hän haluaa ensin pelastaa laillisesti mahdollisimman monta ihmistä ja vasta sitten tuhota Saatanan, synnin alkuperän. Oman kunniansa tähden Hän haluaa pelastaa ihmiset laillisesti niin, että edes Saatana ei voisi syyttää Häntä väkisin riistämisestä tai muusta laittomuudesta. Siksi Saatanalla on vielä tässäkin maailmassa oikeuksia ihmiseen nähden. Siksi Hän saa vielä tässäkin maailmassa aiheuttaa kärsimystä ja kuolemaa, mutta Hänen valtansa on rajallinen niiden ihmisten kohdalla, jotka panevat uskonsa tulevaan Vapahtajaan.

Miten ihminen luotiin luonnolliseen maailmaan?

Raamatun mukaan ihminen koostuu kolmesta osasta, ruumiista, sielusta ja hengestä. Edellä on jo todettu, että ihmisen henki on peräisin ylhäältä henkien maailmasta ja sielu on alhaalta sielujen maailmasta. Ruumis luotiin tämän maailman maaperästä. Ihminen on siis varsin ihmeellinen luomus.

²³ Septuaginta on heprealaisen Raamatun eli Vanhan testamentin vanhin kreikankielinen käännös, joka tehtiin kreikkaa puhuvia juutalaisia varten. Käännöstyö alkoi Egyptissä 200-luvulla eKr. ja päättyi seuraavalla vuosisadalla.

Ihmisen syntymisestä tähän maailmaan löytyy kuvaus Psalmista 139. Sen mukaan luonnollinen ihminen tehdään hyvin ihmeellisesti ”maan syvyyksissä”. Hänen sisimpänsä kuvataan iduksi, joka nivotaan yhteen ruumiin kanssa äidin kohdussa:

*Sinä olet luonut minut sisintäni myöten,
äitini kohdussa olet minut punonut.
Minä olen ihme, suuri ihme, ja kiitän sinua siitä.
Ihmeellisiä ovat sinun tekosi, minä tiedän sen.
Minä olen saanut hahmoni näkymättömissä,
muotoni kuin syvällä maan alla,
mutta sinulta ei pieninkään luuni ole salassa.
Sinun silmäsi näkivät minut jo idullani,
sinun kirjaasi on kaikki kirjoitettu.
Ennen kuin olin elänyt päivääkään,
olivat kaikki päiväni jo luodut
(Ps. 139:13-16)*

"Luut" tarkoittavat ihmisen hengellisiä ja sielullisia jäänteitä aikaisemmista maailmoista. Jumalan käsittelyssä niistä tulivat kuitenkin luonnollisen ihmisen hengen ja sielun siemenet. Ilmaisut "salassa" ja "maan syvyyksissä" viittaavat sielujen maailmaan. "Itu" tarkoittaa "siemenestä" noussutta ihmisen sielun alkiota, joka kudotaan yhteen luonnollisen ruumiin siemenen kanssa äidin kohdussa. Sielu koostuu luonnollisen perimysjärjestyksen mukaisesta ruumiin "sielusta" ja yliluonnollisen perimysjärjestyksen mukaisesta persoonallisesta sielusta, jotka yhtyvät toisiinsa.

Ihmisen hengen alkio on sielun alkion kylkiäisenä, kun ihminen syntyy tähän maailmaan. Ruumis ja sielu kasvavat yhdessä, mutta hengen alkio jää edelleen kuolleeseen tilaan. Vasta, jos ihminen kohtaa elämänsä aikana Kristuksen ja antaa elämänsä Hänelle, hänen henkensä uudestisyntyy.

Jeesus kertoi vertauksen vehnäpellostä, johon mies oli kylvänyt hyvää siementä, mutta johon hänen nukkuessaan vihamies oli kylvänyt rikkaviljan siementä. Niinpä pelto tuotti hyvän viljan lisäksi myös rikkaviljaa. Mies ei kuitenkaan halunnut, että rikkavilja mennään kitkemään pois ennen elonkorjuuta. Jeesuksen oppilaat pyysivät Jeesusta selittämään vertauksen.

"Mies, joka kylvi hyvää siementä, on Ihmisen Poika. Pello on maailma. Hyvä siemen tarkoittaa niitä, jotka kuuluvat taivasten valtakuntaan, rikkavilja niitä, jotka ovat Paholaisen vallassa. Paholainen, joka kylvi rikkaviljaa, on Saatana, elonkorjuu on maailman loppu, ja korjuumiehet ovat enkeleitä. Niin kuin rikkavilja kootaan ja hävitetään polttamalla, niin tapahtuu maailman lopussa. Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he kokoavat hänen valtakunnastaan kaikki, jotka viettelevät pahaan ja harjoittavat vääryyttä. Enkelit heittävät heidät tuliseen pätsiin, ja siellä itketään ja kiristellään hampaita. Mutta Jumalan omat loistavat silloin Isänsä valtakunnassa niin kuin aurinko. Jolla on korvat, se kuulkoon! (Matt. 13: 37-43)

Tämän vertauksen mukaan ihmisen sisin on syntynyt näkymättömään sielujen maailmaan kylvetystä siemenestä. Tästä Jeesuksen vertauksesta voidaan ymmärtää, että sielujen maailman maaperään oli kylvetty sekä Hänen omia että Hänen vastustajansa

siemeniä. Kristuksen omat siemenet olivat niitä, jotka Hän jo edeltä tuns, koska he olivat olleet Hänen liittopiirissään jo ennen näkyvän luomakunnan luomista. Toiset siemenet olivat peräisin Hänen vastustajansa liittopiiristä. Kaikki olivat kuitenkin lähteneet itämään ja nousseet lihallisiin ihmisruumiisiin luonnollisessa maailmassa. Jeesus sanoi, että molempien oli annettava kasvaa rintarinnan. Aito vehnä ja rikkavilja eroteltaisiin vasta tuomiopäivänä. Hänen omista siemenistään kasvaneet ihmiset olivat ennalta valittuja pelastukseen, mutta kuitenkin aivan kaikki heistä eivät ottaisi vastaan Kristuksen pelastusta, joka olisi ollut heille tarjolla. Toisaalta osa niistä, jotka eivät olleet millään tavoin edeltä valittuja, lähtisivätkin seuraamaan Kristusta, ja pelastuisivat. Sen johdosta vasta viimeisellä tuomiolla ihmiset eroteltaisiin hyvään ja huonoon satoon.

Apostoli Paavali puhui uskovan ihmisen tuottamista hengen hedelmistä. Vasta hengen uudestisyntyminen antaa mahdollisuuden ihmiselle tuottaa todellista hengen hedelmää. Vasta kun Kristuksen rakkaus on syttynyt Pyhässä Hengessä ihmisen sydämeen ja ihminen alkaa tehdä tekoja, jotka lähtevät tuosta pyyteettömästä rakkaudesta, ne lasketaan hengen hedelmäksi. Silloin ihminen voi tuottaa moninkertaisen sadon verrattuna siihen rakkauden osoitukseen, jonka hän itse oli saanut kokea silloin, kun joku johdatti hänet uskoon.

Ihmisen kohtaloiden ennalta määräytyminen

Apostoli Paavalin teologiaan kuuluu ihmisen ennalta valinta ja ennalta määrääminen. Hänen mukaansa Jumala on jo ennen maailman luomista valinnut ihmisiä Kristuksen yhteyteen.

Jo ennen maailman luomista hän on valinnut meidät Kristuksessa olemaan edessään pyhiä ja nuhteettomia Kristuksesta osallisina. Rakkaudessaan hän näki hyväksi jo edeltä määrätä meidät yhteyteensä, omiksi lapsikseen, Jeesuksen Kristuksen tähden. (Ef. 1: 4-5)

Siksi meidän, jotka olemme jo ennalta saaneet panna toivomme Kristukseen, tulee elää Jumalan kirkkauden ylistykseksi. (Ef. 1: 12)

Jos ihminen on jo ”ennalta” pannut toivonsa Kristukseen, hänen on täytynyt elääkin jo ”ennalta”, siis jo ennen tämän maailman luomista. Paavali todennäköisesti tarkoittaa tällä opetuksellaan, että kristityt, joita hän opettaa, ovat todennäköisesti olleet hengen menneisyydessä Kristuksen liittolaisia, ts. niitä henki-israelilaisia, jotka kuolivat henkien maailmassa, kun se tuhoutui. Toisaalta jotkut heistä saattoivat olla Hänen sielullisia liittolaisiaan alkuperäisen näkymättömän maan ajoilta. Todennäköisesti edeltä määrääminen tarkoittaa sitä, että Jumala oli herättänyt nuo muinaiset hengelliset tai sielulliset liittolaiset elämään tämän maailman valituissa kansoissa niin, että he löytäisivät Pelastajansa sieltä.

Tähtitaivaan tarina korostaa nimenomaan hengen maailman yhteyttä ja vaikutusta luonnolliseen elämään. Ihmisen henki, jonka hän on perinyt edelliseltä maailmankaudelta, vaikuttaa monella tavalla hänen kohtaloihinsa luonnollisessa ja sielullisessa maailmassa. Jos ihminen on ollut aikaisemmassa hengen elämässään liittosuhteessa Kristukseen, se tarkoittaa, että Kristus tuntee hänet, ja että Hän huolehtii

ihmisen elämästä tässä maailmassa niin, että hän tulee kohtaamaan pelastussanoman Kristuksessa.

Käytännössä Kristus valitsee huolella, mihin kansakuntaan, mihin perheeseen ja minkälaiseen hengelliseen ympäristöön Hän asettaa liittolaishenkensä heidän luonnollisessa elämässään. Lisäksi Pyhä Henki pyrkii ohjaamaan ihmistä niin, että tämä saa kuulla Kristuksen evankeliumin ja tulee uskossaan tarttumaan siihen. Näin aikaisempi hengen tasolla solmittu liitto vaikuttaa siihen, että Kristus kaikella tavalla pyrkii pelastamaan koko ihmisen, ei vain ihmisen hengen.

Mihin ihmisryhmiin sitten Kristus on sijoittanut tai sijoittaa liittolaishenkiään tässä maailmassa? Voitaisiin myös kysyä, miksi Jumala perusti itselleen erityisen liittolaiskansan, israelilaiset, tähän maailmaan. Luultavasti vastaukset näihin kysymyksiin liittyvät toisiinsa. Todennäköisesti ennen Kristuksen syntymää Jumala sijoitti liittolaishenkiään luonnollisiin israelilaisiin ja juutalaisiin. Luultavasti Hän on tehnyt niin vielä sen jälkeenkin. Toisaalta Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen jälkeen näitä liittolaishenkiä on todennäköisesti sijoitettu myös kristittyjen joukkoon eri kansakunnissa.

Edeltä määrättyllä ajalla Kristus syntyi luonnolliseksi ihmiseksi luonnolliseen maailmaan. Hän syntyi ennen kaikkea kuollakseen luonnollisen ihmisen puolesta niin, että tämä saisi sovituksen synneilleen ja pääsisi osalliseksi Hänen perustamastaan Taivasten valtakunnasta. Kuitenkin jo ennen Kristuksen sovituskoulemaa ihmiset saattoivat uskollaan osoittaa kuuluvansa Kristuksen kansaan. He eivät voineet silloin vielä uudestisyntyä, mutta Kristus pani tarkkaan merkille heidän uskonsa, ja sitten kun lopullinen sovitus oli toimitettu, Kristus tulisi huolehtimaan heidän pelastumisestaan. Käytännössä se tapahtui viemällä sovituksen evankeliumi sielujen maailmaan valittujen ja ei-valittujen sielujen pariin. Kristus organisoii useita tällaisia pelastusoperaatioita sielujen maailmaan. Ensimmäisestä niistä, joka tapahtui heti Kristuksen kuoleman jälkeen, kerrotaan Tähtitaivaan tarinan 2. osan lopussa.

Sielullinen elämä luonnollisen elämän jälkeen

Kun ihminen päättää luonnollisen elämänsä maan päällä, hänen henkensä ja sielunsa jättävät ruumiin. Jos ihminen on elämänsä aikana kohdannut Kristuksen, hänen uudestisyntynyt henkensä nousee henkien taivaaseen. Myöskään hänen sielunsa ei kuole, vaan jatkaa elämäänsä sielujen maailman puolella. Kristuksen omien sielut kootaan sielujen maailman Paratiisiin, mikä on lähes taivaallinen paikka. Muut joutuvat Paratiisin ulkopuolella oleville tuonelan maille.

Eräässä tilanteessa Jeesus otti esiin kertomuksen rikkaasta miehestä ja Lasaruksesta. Se ei ole vertaus, vaan kuvaus sielullisesta maailmasta, johon ihmisen sielu joutuu tai pääsee kuolemansa jälkeen.

Oli rikas mies. Hänen vaatteensa olivat purppuraa ja hienointa pellavaa, ja päivästä päivään hänen elämänsä oli pelkkää ylellisyyttä ja juhlaa. Mutta hänen porttinsa pielessä virui köyhä Lasarus, täynnä paiseita. Köyhä olisi nälkäänsä halunnut syödä niitä ruokapaloja, joita rikkaan pöydältä putoili. Koiratkin tulivat siihen ja nuolivat hänen paiseitaan.

Sitten köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Abrahamin helmaan. Rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin. Kun hän tuonelan tuskissa kohotti katseensa, hän näki kaukana Abrahamin ja Lasaruksen hänen rintaansa vasten. Silloin hän huusi: 'Isä Abraham, armahda minua! Lähetä Lasarus tänne, että hän kastaisi sormenpäänsä veteen ja vilvoittaisi kieltäni. Näissä liekeissä on kauhea olla.' Mutta Abraham sanoi: 'Muista poikani, että sinä sait eläessäsi hyvän osan, Lasarus huonon. Nyt hän saa täällä vaivoihinsa lohdun, mutta sinä saat kärsiä tuskaa. Sitä paitsi meidän välillämme on syvä ylitsepääsemätön kuilu, niin ettei täältä voi kukaan tulla teidän luoksenne, vaikka tahtoisikin, eikä sieltä pääse kukaan kuilun yli meidän puolellemme.'
(Luuk. 16:19-26)

Kertomuksesta voidaan nähdä, että sekä Lasarus että rikas mies jäivät eloon kuolemansa jälkeen. He näkivät, kuulivat, liikkuiivat ja keskustelivat samalla tavalla kuin luonnolliset ihmiset, vaikka elinympäristö oli erilainen. Voidaan siis päätellä, että sielut jatkavat elämäänsä näkymättömässä sielujen maailmassa sen jälkeen, kun ihminen on kokenut ruumiillisen kuoleman luonnollisessa maailmassa. Sielujen maailmassakin heillä on tunnistettavat persoonalliset piirteet.

Toiseksi kertomuksesta nähdään, että näkymättömässä sielujen maailmassa on erilaisia paikkoja, joihin sielut kuolemansa jälkeen voivat päätyä. Hurskas Lasarus pääsi paikkaan, jota Jeesus kutsui Abrahamin helmaksi. Se sijaitsi ylhäällä sielujen maailman Paratiisissa, ja oli kaikin tavoin miellyttävä paikka elää. Sen sijaan rikas mies päätyi alhaalla tuonelassa olevaan paikkaan, jota kuvataan helteiseksi ja tuskaiseksi. Paikat oli erotettu kuilulla, jota ei voinut ylittää.

Vehnäpeltovertauksen ohella Jeesus esitti kala- ja karjaeläinaiheisia vertauksia, joiden sanoma oli hengellinen. Näissä vertauksissaan Hän ei oikeastaan puhunut kaloista eikä karjaeläimistä, vaan sieluista näkymättömässä sielujen maailmassa. Eräässä vertauksessaan ihmissielut nostetaan kuin nuotalla syvistä vesistä ja erotellaan eri koreihin.

Vielä taivasten valtakunta on kuin nuotta, joka laskettiin mereen ja joka keräsi kaikenlaisia kaloja. Kun se tuli täyteen, kalastajat vetivät sen rantaan, istuutuivat ja lajittelivat hyvät kalat koreihin mutta viskasivat huonot pois. Samoin käy maailman lopussa: enkelit tulevat, erottavat pahat vanhurskaista ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä itketään ja kiristellään hampaita. (Matt. 13:47)

Toisessa vertauksessa Jeesus puhui karjaeläimistä, lampaista ja vuohista, jotka tullaan erottelemaan toisistaan viimeisellä tuomiolla. (Matt. 25:32) Tähtitaivaan tarinassa nämä kalat ja karjaeläimet nähdään myös tähtitaivaalla Kristuksen pelastustyön kohteina.

Tähtitaivaan tarinan 2. osan tapahtumat

Tähtitaivaan tarinan toinen osa lähtee luonnollisen ihmisen luomisesta ja päättyy Kristuksen sovituskouluun ja ylösnousemukseen luonnollisessa maailmassa. Jo ihmisen luomisen aikoihin sielujen maailmaan oli perustettu Paratiisi, joka sijaitsi lähellä

taivaankantta niin, että jumalallinen valo pääsi tunkeutumaan sinne ylhäältä. Paratiisin läpi virtasivat myös Pyhän Hengen virrat. Kun Israelin patriarkat ja muut hurskaat ihmiset ennen Kristuksen aikaa olivat eläneet elämänsä luonnollisessa maailmassa, he pääsivät asumaan Paratiisiin, jota kutsuttiin ”Abrahamin helmaksi”.

Paratiisin keskellä oleva kaupunki, sielullinen Jerusalem, oli tavallaan tulevan taivaallisen temppelin esipiha. Se oli jokaisen hurskaan juutalaisen unelma, mihin hänen sielunsa kaipasi.

Kuinka ihanat ovat sinun asuinsijasi, Herra Sebaot! Minun sydämeni näantyy kaipauksesta, kun se ikävöi Herran temppelin esipihoille. Minun sieluni ja ruumiini kohottaa riemuhuudon, kun tulen elävän Jumalan eteen.
(Ps. 84:2-3)

Ennen kuningas Salomonin aikaa israelilaisten keskuudessa palvottiin yleisesti taivaallista Messiaskuningasta Israelin Jumalana. (1. Sam. 8: 5 - 7) Psalmien kirja ja Heprealaiskirjeen 11. luku todistavat, miten taivaallinen Messiaskuningas, joka tulee maailmaan sovittamaan synnit, kuului keskeisenä osana juutalaiseen uskoon Israelin kansan varhaisvaiheessa. Sen uskon johdosta monet israelilaiset pääsivät kuolemansa jälkeen Paratiisiin. Kuningas Salomon ajoista lähtien tapahtui kuitenkin vähittäinen irtaantuminen tästä perinteestä, ensin Pohjois-Israelissa, myöhemmin myös Juudeassa. Kristuksesta luopumisella oli uskonnollista moraalialia heikentävä vaikutus - ei ainoastaan tämän maailman Israelin keskuudessa - vaan myös sielullisen Israelin elämässä.

Koska Kristus solmi lain liiton israelilaisten kanssa, monia israelilaisia/juutalaisia pääsi Paratiisiin huolimatta siitä, että heidän uskonsa tulevaan Lunastajaan oli heikko. Näin koko kaupungin ilmapiiri muuttui. Enemmistö Paratiisin asukkaista oli enemmän kiinnostunut laista kuin Kristuksesta itsestään. Niin Hän päätti lopettaa Paratiisin suojelemisen. Hän otti heiltä pois Pyhän Hengen, joka oli kuin muurina suojannut heitä siihen asti. Tämän Hän teki kuitenkin osana uutta pelastussuunnitelmaansa, jonka Hän oli laatinut rakkaiden liittolaissielujensa pelastamiseksi.

Sielujen maailman pohjalla asuvia Saatanan joukkoja kutsuttiin pedoiksi. Nämä joukot olivat voimistuneet ihmisten synnin ja epäuskon seurauksena. He olivat alkaneet vangita ihmissieluja ja viedä heitä sielujen maailman Babyloniassa sijaitseviin vankiloihin. Saatana ja hänen liittolaiskuninkaan syyllistyivät näin sielujen vapauden riistoon, orjuuttamiseen ja ihmiskauppaan.

Kun vallitsevan epäuskon tähden sielullisen Jerusalemin muurit Paratiisissa olivat heikentyneet, pedot kohdistivat katseensa sinne. He päättivät kaapata koko kaupungin itselleen. Sen he pystyivät tekemään, koska kaupungin sielut olivat joutuneet pelon valtaan ja heidän taistelukuntonsa oli heikentynyt. Saatana joukkoineen hajotti kaupungin ja vei mukanaan sen asukkaat sielullisen Babylonian vankileireille.

Se, mitä tapahtui luonnolliselle Jerusalemlle luonnollisen maan päällä, tapahtui siis myös sielulliselle Jerusalemlle sielujen maailmassa. Raamatun Kuninkaiden kirjojen ja Aikakirjojen lopusta voidaan lukea, miten Babylonian kuningas Nebukadnessar tuli

Jerusalemiin, poltti sen kaikki julkiset rakennukset mukaan lukien Herran temppelin. Hän repi alas Jerusalemin muurit ja vei koko Jerusalemin kansan pakkosiirtolaisuuteen. Niin tapahtui myös sielujen maailmassa, vaikka siellä valloittaja ei ollut nimeltään Nebukadnessar, vaan itse Saatana ja Tuonelan ruhtinas.

Tapahtumat sielujen maailman puolella voidaan lukea Vanhan testamentin profeettojen kirjoista. Profeettojen kirjat eivät nimittäin puhu ainoastaan siitä, mitä tapahtui luonnolliselle Jerusalemilta sen kohtalon hetkinä, vaan myös siitä, mitä sielulliselle Jerusalemilta tapahtui vähän myöhemmin sielujen maailmassa.

Jesaja profetoi seuraavasti sekä luonnolliselle että sielulliselle Jerusalemin kansalle satoja vuosia ennen tapahtumien toteutumista kummassakaan maailmassa.

*Sen tähden minun kansani viedään pois maastaan,
ennen kuin kukaan arvaakaan.
Sen ylhäiset kuolevat nälkään ja köyhä kansa nääntyy janoon.
Ja niin tuoni on levittänyt kitansa ja avannut kurkkunsa ammolleen.
Sinne uppoavat niin ylhäiset kuin alhaiset, remuava joukko ja juhlien humu.
(Jes. 5: 13-14)*

*Itse Herra tulee suuressa voimassaan, hän hallitsee vahvalla kädellään.
Hän kuljettaa mukanaan työnsä palkkaa,
paimenen lailla hän kaitsee sitä, omin käsin hän kokoaa sen yhteen.
Karitsoita hän kantaa sylissään, emolampaista hän ohjailee eteenpäin.
(Jes. 40: 10 -11)*

Sielujen maailman Jerusalemi autioitui, ja sen kansa vietiin pakkosiirtolaisuuteen sielulliseen Babyloniaan. Jälkimmäinen profetia sisältää kuitenkin lupauksen siitä, että Herra itse tulee ja saattaa heidät takaisin omaan maahansa. Siitä puhuu tarkemmin seuraava profetia, joka voidaan ymmärtää sekä sielullisella että luonnollisella tasolla.

*Näin sanoo Herra Kyyrokselle, jonka hän on voidellut kuninkaaksi,
jonka oikeaan käteen Herra on tarttunut alistaakseen kansat hänen eteensä,
temmatakseen yön kuninkaiden kupeilta, avatakseen hänelle portit ja ovet
niin ettei niitä kukaan sulje:
”Minä kuljen sinun edelläsi. Vuorimaat minä tasoitan,
pronssiovet murren, rautateljet isken irti.
Minä annan sinulle aarteet pimeistä piiloistaan
ja kalleudet kätkeistään, jotta oppisit tietämään,
että se, joka sinua nimeltä kutsuu, olen minä, Herra, Israelin Jumala.”
(Jes. 45: 1-3)*

Luonnollisella tasolla Persian kuningas Kyyros valloitti Babylonian ja päästi juutalaiskansan muuttamaan takaisin omaan maahansa noin seitsemänkymmenen vuoden jälkeen pakkosiirtolaisuuden alkamisesta. Vertauskuvasidusti Kyyros tarkoittaa Kristusta, joka tulee uhrikuolemansa jälkeen tuonelan perukoille, murskaa kuoleman leirien portit ja sitoo Saatanan niin että tämä ei pysty enää kahlitsemaan ihmissieluja vankiloihinsa. Samalla Hän vapauttaa leireillä vankina olevan kansansa. Hän johdattaa heidät takaisin sielujen maailman Paratiisiin, josta heidät oli vangittu. Tämä kansa, joka

koostui juutalaisista, israelilaisista ja kaikkien kansojen sieluista aina Jeesuksen aikoihin asti, uudestisyntyä henkensä puolesta matkallaan sielujen maailman Paratiisiin. He olivat siis Kristuksen sovituskuoletan ensihedelmaa, kun he ottivat vastaan syntiensä sovituksen.

Tämä henkeäsalpaava näytelmä nähdään Tähtitaivaan tarinan toisessa osassa. Kristus tulee pelastamaan sielukansansa, joka on joutunut paholaisen vangiksi. Samalla pelastuu myös suuri joukko muiden kansakuntien sieluja. Siinä vaiheessa risti oli jo takanapäin, joten sielujen pelastuminen ja henkien uudestisyntyminen oli mahdollista. Seuraavassa siirrytään tarkastelemaan koko tarinaa tähtitaivaan valossa.

Tarinan 2. osa tähtitaivaalla kuvattuna

Nyt ollaan valmiita lähtemään liikkeelle Tähtitaivaan tarinan 2. osaan. Kuten jo aikaisemmin todettiin, tässä vaiheessa siirrytään näkymättömästä henkien maailmasta näkymättömään sielujen maailmaan. Tähtitaivaalla tämä näkyy muutoksena siten, että maan ekvaattorilinja jää auringon piirin eli ekliptikan eteläpuolelle. Ekliptikan eteläpuolinen taivas kertoo nyt sielujen maailman tarinan. Ekliptika itsessään näyttää luonnollisen maailman paikan, jolla myös on keskeinen asema tarinassa.

Tähtitaivaan tarinan 2. osassa käsitellään Kauriin, Vesimiehen, Kalojen ja Oinaan aikavyöhykkeitä. Luonnollisen maan ajassa mitattuna aikakausi alkaa Aadamin ja Eevan luomisesta ja päättyy Kristuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen. Varsinaisessa tarinassa käsitellään sielullisen Israelin kansan syntymistä, kasvua, moraalista rappeutumista, pakkosiirtolaisuuteen joutumista sekä pelastumista tuonelan vankileireiltä. Tarinan huipennus liittyy Oinaan aikavyöhykkeeseen, jossa nähdään, miten Kristus uhraa itsensä sovitusuhrina ihmiskunnan puolesta luonnollisessa maassa ja sen jälkeen pelastaa tuonelaan vangiksi joutuneen sielukansansa. Tässä tapahtuu monien Häntä koskevien profetioiden täyttymys.

Tähtikuvioiden tulkinnassa on käytetty apuna Jobin kirjaa, erityisesti sen loppua. Kaikki Jumalan puheessa (Job 38 – 42) mainitut eläimet viittaavat tähtitaivaalle ja suurin osa niistä voidaan helposti paikallistaa. Aivan kaikki eläimet eivät kuitenkaan esiinny meille tulleissa klassisissa kartastoissa, joten näiden kohdalla on syytä epäillä klassisen eläinradan aitoutta. Toisaalta Jobin kirjan kaikki luonnontieteelliset käsitteet eivät ole tämän päivän Raamatun tutkijoille täysin selviä. Joka tapauksessa, jotta Jumalan puhe kärsivälle Jobille olisi johdonmukainen, kaikkien kirjassa olevien eläinten olisi esiinnyttävä eläinradan tähtikuvioissa tavalla tai toisella. Tähtikuvioiden alkuperää ja merkitystä pohdittaessa, on otettu huomioon myös se, että Jumalan puhe antoi täydellisesti vapauttavan vastauksen Jobin kärsimyksiä koskeviin kysymyksiin. Eläinten kuvilla täytyy siis olla syvälinen hengellinen merkitys, joka nosti Jobin ymmärryksen uudelle hengelliselle tasolle.

Eräät Ilmestyskirjan kohdat antavat myös raamatullista tukea tähtikuvioiden tulkittamisessa. Raamatun kirjojen ohella on käytetty joitakin varhaiskristillisiä tekstejä sielujen maailman tapahtumien selittämisessä. Muinaista Denderan eläinrataa on

tässäkin tarinan osassa käytetty perusteena eräiden myöhäissyntyisten kuvioiden palauttamiseksi alkuperäiseen asuun ja merkitykseen.

KAURIIN AIKAVYÖHYKE

Lupaus Kristuksesta, joka tulee maan päälle sovittamaan uhrikuolemallaan ihmiskunnan synnit ja saattamaan ihmiset jumalalliseen liittooyhteyteen, annettiin jo ensimmäisille luonnollisille ihmisille. Se kirjoitettiin tähtitaivaalle jo ennen Aadamin ja Eevan syntiinlankeemusta. Ensimmäisessä aikavyöhykkeessä, Kauriissa, Kristus ilmaisee itsensä ihmisille ja kertoo uudesta pelastustiestä, jonka Hän on suunnitellut ”ennen maailman perustamista” ja jonka Hän tulee toteuttamaan tarkalleen Jumalan määräämällä ajalla.

Profetia Kristuksen kuolemasta ja ylösnousemuksesta

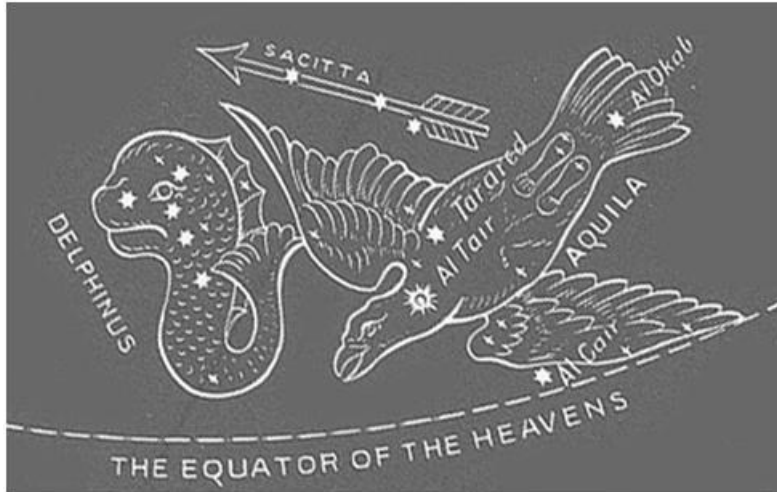
Profetia Kristuksen kuolemasta ja ylösnousemuksesta esitetään Kotkan (Aquila), Pesän (Nidus) ja Haukan (Falco) kuvioissa. Pesän kuvio esiintyy klassisissa kartoissa Delfinin (Delphinus) nimellä. Haukan kuvio esiteltiin alustavasti jo Jousimiehen aikavyöhykkeen yhteydessä, koska ko. kuviolla on jaettu merkitys Jousimiehen aikavyöhykkeen kanssa.

Aquila – Kuoleva kotka

Kotkan (Aquilan) tähtikuvio esittää kuolevaa kotkaa, joka nuolen satuttamana putoaa maahan. Kotkan tähtikuviossa kirkkain tähti on arabiankieliseltä nimeltään *Al Tair*, joka tarkoittaa haavoitettua. Toiseksi kirkkain tähti *Al Shain* tarkoittaa kirkasta. Muita nimiä ovat *Al Cair*, lävistetty, ja *Al Okab*, kantapäähän haavoitettu.

Nuolen (Sagitta) tähtikuvio on hepreaksi *Scham*, joka tarkoittaa tuhoavaa. Klassisessa kartastossa Nuolta pidetään usein erillisenä tähtikuviona, mutta tässä se on liitetty osaksi Kotkan kuviota.

Kotka tarkoittaa Kristusta, jota Saatanan nuoli haavoittaa kuolettavasti. Kuvio on profetia Kristuksen kärsimyksestä ja kuolemasta.

Kuva 22. Kotkan (Aquila), Nuolen (Sagitta) ja Delfiinin (Delphinus) klassiset kuviot. (Bullinger)

Nidus [Delphinus]-Kotka nousee pesästä

Klassisesti tällä paikalla on vedestä hyppäävä Delfiini (Delphinus). Delfiinin heprean- ja arabiankielinen nimi on *Dalaph*, mikä tarkoittaa nopeasti tulevaa tai virtaavaa. Syyriankielinen nimi *Rotaneb* tarkoittaa myös nopeasti etenevää.

Delfiini ei ole raamatullinen eläin. Siksi sen aitoutta tähtien kartalla on syytä epäillä. Delfiini esiintyy varsin vanhoissakin tähtikartastoissa, mutta ei kaikkein vanhimmissa. Mm. Denderan kartastossa sitä ei ole. Kaikki tähtien nimet ovat kadonneet tästä kuviosta, joten niiden perusteella emme pääse alkuperäisen kuvion jäljille. Kuten jo aikaisemmin todettiin, tähtien nimien katoaminen voi olla merkinä siitä, että alkuperäinen kuvio on kokonaisuudessaan muuttunut.

Delfiinin ilmaantuminen tähtikartastolle saa selityksensä antiikin mytologiasta. Tarinan mukaan Neptunus, joka oli yksi Saturnuksen pojista, peri meren hallinta-alueekseen. Eräänä päivänä Neptunus rakastui nuoreen nymfiin ja tahtoi mennä tämän kanssa naimisiin. Neptunus lähetti delfiinipalvelijansa suostuttelemaan vastaanhangoittelevaa nymfiä. Lopulta nymfi kuitenkin suostui kosintaan, mistä palkaksi Neptunus päätti antaa delfiinille kuolemattomuuden ja asettaa sen tähtitaivaalle. Koska delfiini esiintyy varsin vanhoissakin tähtikartoissa, tarinan alkuperä juontanee juurensa pitkälle historiaan, mutta alkuperäiseen tähtikartastoon se ei kuulunut.

Alkuperäinen kuvio esittää linnunpesää (Nidus), jonka sisällä on elävä kotkan poikanen. Kuvassa kotkan poika syntyy aivan kuin jatkamaan kuolleena putoavan kotkan elämää. Tässä on kuvattuna vanha tarina Feeniks-linnusta, johon löytyy Jobin kirjastakin viittaus:

Minä ajattelin: "Olen kuin tarun lintu. Vaikka se tuhoutuu pesänsä kanssa, sen päivät vain lisääntyvät.
(Job. 29:18)

Falco [Cygnus] – Taivaalla hallitseva kotka

Kuolevan Kotkan ja Pesästä nousevan linnunpoikasen kuvioita täydentää ylhäällä taivaalla liihoittelevan Haukan (Falco) kuvio. Kuten jo aikaisemmin Jousimiehen aikavyöhykkeessä todettiin tällä paikalla klassisesti lentää Joutsen (Cygnus). Alkuperäinen kuvio on kuitenkin todennäköisesti kotkansukuinen Haukka. Feenikslinnun tarinassa Haukalla on kaksoisrooli, koska se esittää sekä ennen kuolemaansa elänyttä että kuoleman jälkeen ylösnoussutta lintua. Jousimiehen aikavyöhykkeessä kuviossa nähtiin viimeisten taistelujen jälkeisessä voitonjuhlassa esiintyvä Kristus-haukka. Kauriin aikavyöhykkeen profetiaan liitettynä se esittää kuolemansa jälkeen ylösnoussutta Kristusta haukan hahmossa. Haukka levittää valtavat siipensä leijaillakseen yläilmoissa ja ikään kuin kuuluttaakseen ylösnousemuksen ilosanomaa.

Kuvion egyptinkielinen nimi on *Tes-ark*, mikä tarkoittaa kaukaa tulevaa. Haukan kirkkain tähti (päässä) on hepreankieliseltä nimeltään *Deneb* ja tarkoittaa tuomaria. Muita hepreankielisiä tähden nimiä ovat *Azel*, mennä ympäriinsä, *Fafage*, loistava, *Sadr*, kiertää ympyrää, *Adige* nopeasti lentävä ja *Arieded*, Hän tulee alas. Vastaavasti arabiankielinen nimi *Al Birco* tarkoittaa nopeasti lentävää.

Korkealla pohjoisella taivaalla esiintyvät kolme tähtikuviota on käsiteltävä yhdessä. Ne muodostavat yhtenäisen profetian Kristuksesta, joka kerrottiin ensimmäisille ihmisille heti syntiinlankeemuksen jälkeen. Kristus tulee ihmiseksi maailmaan, sovittaa kuolemallaan ihmisten synnit, nousee sen jälkeen kuolleista ja asettuu takaisin Hallitsijan paikalle taivaalliselle valtaistuimelleen.

Jobin kirjassa puhutaan haukasta ja kotkasta samoissa jakeissa ikään kuin ne olisivat rinnakkaiskäsitteitä. Haukka siis on ymmärrettävä jalohaukaksi, joka symbolikielellä tarkoittaa samaa kuin kotka eli Kristusta. Kohta kuuluu seuraavasti:

*Sinunko viisautesi nostaa taivaalle haukan,
kun se levittää siipensä etelätuuleen?
Sinunko käskystäsi kotka nousee korkeuksiin
ja rakentaa pesänsä tavoittamattomiin?
Kalliolla se asustaa,
ja viettää yönsä siellä,
kielekkeellä, jonne ei pääsyä ole.
Sieltä se tähystää syötävää,
kaukaa sen silmät tavoittavat saaliin.
Kiihkeästi sen poikaset ahmivat verta!
Missä on ruumiita, sinne se rientää.
(Job 39:26-30)*

Jalohaukka (Kotka) siis kuolee, mutta syntyy uudelleen elämään. Pian sen jälkeen pesään syntyy kotkanpoikia, jotka saavat elinvoimaa emolinnun verestä. Tämä muistuttaa mieleen toisen raamatunkohdan, jossa Jeesus vertasi itseään raatoon:

*Missä on raato, sinne kokoontuvat korppikotkat.
(Matt. 24:28)*

”Ahmimalla” emolinnun verta kotkanpojista kasvaa emolinnun kaltaisia aikuisia lintuja. Jumala kertoo Jobille profetian merkityksen: Kristus syntyy luonnolliseen maahan ja kuolee Saatanan surmaamana. Tämä on uhri, joka vaaditaan ihmisen syntien sovitukseksi ja lunastukseksi. Kotkanpojalla/pojilla tarkoitetaan paitsi Kristusta itseään, myös Hänen seuraajiaan. Kristus nousi ylös kuolleista, mutta Hänen jäljessään kuka tahansa ihminen voi syntyä Kristuksen kaltaisuuteen ”särpimällä” Kristuksen verta, jossa on syntien sovitus.

Edellä mainitun perusteella klassisen kartaston Kotkan, Delfiinin ja Joutsenen kuvioiden arvoitus on jo pitkälle ratkennut. Palataan kuitenkin vielä tarinaan Feeniks-linnusta. Feeniks-lintu on kotkan sukua ja tarkoittaa Kristusta. Seuraavassa apostoli Pietarin oppilas, myöhemmin Rooman piispa Klement, kertoo Feeniks-linnun tarinan niin kuin se on kansojen keskuudessa kerrottu:

Ajatelkaamme tuota ihmeellistä ylösnousemuksen esikuvaa, joka on peräisin itäisiltä mailta, tarkemmin sanoen Arabiasta. Siellä on eräs Feeniks-niminen lintu, jota on kerrallaan vain yksi yksilö, ja se elää viisisataa vuotta. Kun sen lopun aika lähestyy, se tekee itselleen pesän suitsukkeista ja mirhasta ja muista hyvänhajuisista mausteista, mihin se sitten ajan täytyessä asettuu ja kuolee.

Mutta sen liha synnyttää mädäntyessään madon, ja kun tuo mato saa ravintoa kuolleen linnun verestä, se synnyttää itselleen höyhenet. Ja kun se on kasvanut kokonaiseksi linnuksi, se ottaa pesän, jossa sen emon luut ovat, ja kantaa sen Arabiasta Egyptiin, Heliopolis-nimiseen kaupunkiin. Ja lentäessään avoimen taivaan alla kaikkien ihmisten nähtävänä, se asettaa sen auringon alttarille ja palaa sitten sinne, mistä oli tullut. Papit sitten tutkivat aikakirjat ja havaitsivat, että se palasi täsmälleen viidensadan vuoden jälkeen.

Olisiko sitten Kaikkeuden Herralle jotakin suurta ja ihmeellistä herättää ne, jotka uskollisesti Häntä palvelevat, täyttääkseen lupauksensa, kun Hän näin linnun kauttakkin näyttää meille voimansa suuruuden. Sillä Hän sanoo jossakin Raamatun kohdassa näin: ”Sinä herätät minut ja minä tunnustan syntini Sinulle”. Ja edelleen: ”Minä asetuin nukkumaan ja heräsin, koska Sinä olet minun kanssani.” Ja edelleen Job sanoo: ”Sinä nostat ylös minun ruumiini, joka on kärsinyt kaiken tämän.”

(Klementin 1. kirje korinttilaisille 12:1-9)

Feeniks-linnun tarina on ylösnousemuksen vertauskuva. Tarina on hieman muuntunut siitä, millaisena Jumala sen kertoi ensimmäisille ihmisille. Kuitenkin siinä on säilynyt jotakin oleellista profetian sanomasta. Kristus kuolee, mutta nousee kohta ylös jatkaen elämäänsä entistäkin elinvoimaisempana. Kristuksen veri antaa ihmisille sovituksen, minkä kautta nämäkin voivat nousta kuolemansa jälkeen Kristuksen kaltaisuuteen.

Merihirviön (Cetuksen) kuvion alla eteläisellä taivaalla on lintua muistuttava tähtikuvio, jonka nimi on Feeniks. Se voidaan yhdistää Oinaan aikavyöhykkeeseen, jossa nähdään Kristuksen kuolema ja ylösnousemus toteutuneena. Kauriin aikavyöhykkeessä on siis ensimmäisille ihmisille ilmoitettu profetia ja Oinaan aikavyöhykkeessä on sen täyttymys. Feeniks ei kuulu klassisen tähtikartaston kuvioihin, mutta on ilmeisesti hyvin vanha. Sitä voidaan pitää todistuksena siitä, että Jeesus Kristus (tarinan Feeniks) kävi kuolemansa jälkeen elinvoimaisena hyvin syvällä tuonelassa.

Profetia Kristuksen syntymisestä maailmaan ja uhrikuolemasta

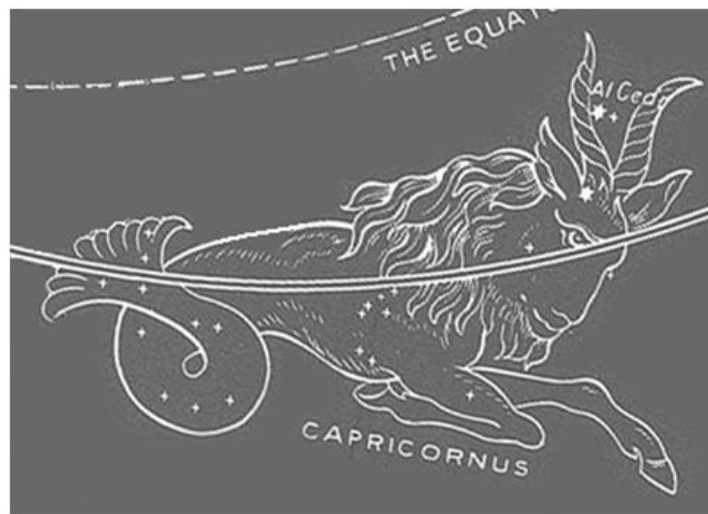
Kauriin (Capricornus) tähtikuvio on profetia Kristuksen syntymisestä ihmiseksi luonnolliseen maailmaan ja uhrikuolemasta.

Capricornus –Kristuksen ja ihmisen liitto

Aikavyöhykkeen nimikkokuviossa, Kauriissa (Capricornus), nähdään vuohen ja kalan yhdistelmä. Olennon takaruumis on kalan ja eturuumis vuohen. Kuvion hepreankielinen nimi on *Gedi*, mikä tarkoittaa nuorta vuotoa eli vohlaa. Samaa tarkoittavat arabiankielinen *Al Gedi* ja latinankielinen *Capricornus*. Raamatussa ”kauris” tarkoittaa yleensä urospuolista vuotoa.

Kirkkain tähti on arabiankieliseltä nimeltään *Al Gedi* eli vuohi. Toinen tunnettu tähti on nimeltään *Deneb Al Gedi* eli uhrivuohi, joka tulee. Muita tähtien nimiä ovat *Al Dabik* ja *Al Dehabeh*, molemmat tarkoittaen teurastettua uhria. *Ma’asad* tarkoittaa teurastusta ja *Sa’ad al Naschira* tarkoittaa surmaamisen merkkiä.

Kauriin tähdistön pitäisi siis olla vuohen eikä kauriin tähdistö. Kaikissa vanhoissa tähtikartoissa tällä kohtaa esiintyy vuohi. Vuohi on teurastettu. Vuohipukki on yksi Vanhan testamentin uhrieläimistä (3. Moos. 10:16-17, 3. Moos. 16:7-22). Kaikki uhrieläimet ovat kuvia Jeesuksesta Kristuksesta, joka tulee ja sovittaa ihmisten synnit.

Kuva 23. Kauriin (Capricornus) tähtikuvio Bullingerin mukaan

Vuohi symboloi Kristuksen henkeä ja kala Hänen sieluaan. Näiden yhdistelmä kertoo siitä, että Kristus syntyy maailmaan hengellisenä ja sielullisena ihmisenä. Monissa kartastoissa vuohen eturuumis on nuolten lävistämä julistaen profeetallisesti Kristuksen väkivaltaista uhrikuolemaa.

Vuohen ja kalan yhdistelmässä voidaan nähdä myös tavallinen ihminen, sillä tavallinen ihminenkin on hengen ja sielun yhdistelmä. Näin on ainakin sen jälkeen, kun ihminen on ottanut Kristuksen sovituksen vastaan ja hänen henkensä on uudestisyntynyt. Tavallaan

Kauriin kuviossa voidaan nähdä nämä molemmat merkitykset: ensin syntyy Kristus ja sitten ikään kuin Hänen synnyttämäänsä syntyvät Hänen seuraajansa. ”Kalat” eli sielut pelastuvat ikään kuin henkien kylkiäisinä.

Eräät Jobin kirjan eläimiä tarkoittavat sanat ovat olleet kääntäjille ongelmallisia. Aina ei ole ollut selvää, mitä eläintä niillä tarkalleen tarkoitetaan. Seuraavassa esitetään Jobin kirjan kaurista koskeva kohta, jossa itse asiassa puhutaan vuohesta. Englanninkielisessä raamatunkäännöksessä kauris on käännetty oikein villivuoheksi:

*Tiedätkö sinä, milloin villikauris (villivuohi) vasoo,
Hoivaatko sinä synnyttävää peuraa?
Tiedätkö sinä niiden oikean hetken,
lasketko sinä, milloin kuukausien määrä täyttyy?
Ne kyyristyvät maahan, synnyttävät poikasensa,
ja kohta niiden tuskat ovat ohi.
Vasat kasvavat ja varttuvat,
lähtevät omille teilleen eivätkä palaa.
(Job 39:1-4)*

”Vasat” tarkoittavat Kristuksen seuraajia, jotka kokevat hengellisen uudestisyntymisen Kristuksen ylösnousemuksen jälkeen. Kristuksen kärsimyksiä verrataan synnytystuskiin. ”Vasat kasvavat ja varttuvat ja lähtevät omille teilleen” tarkoittaa sitä, että Kristuksen seuraajat jatkavat elämäänsä maan päällä, kun Kristus itse nousee taivaaseen. Kaikki tämä tapahtuu Jumalan määräämällä ajalla.

Toinen eläin, joka edellisessä Jobin kirjan kohdassa mainitaan, on peura. Peurankin kohdalla on nähtävästi tapahtunut sekaannus. Tämä eläin on todennäköisesti villioinas, siis urospuolinen villilammas. Kuvion sanoman suhteen olisikin johdonmukaista, että Jobin kirjan ”peura” viittaisi Oinaan tähtikuvioon, missä nähdään toteutuneena se, mistä Vuohi profetoi, Kristuksen sovituskuolema.

Kauriin aikavyöhykkeen sanoma

Luonnollinen yhteys

Kauriin aikavyöhyke ei edusta vain sitä hetkeä, jolloin Jumala antoi lupauksensa maailmaan syntyvästä Pelastajasta, vaan myös sitä edeltävää aikaa, jolloin ihminen luotiin ja hän lankesi syntiin. Siksi seuraavassa tarkastellaan Raamatun alussa esitettyä Aadamin ja Eevan luomiskertomusta. 1. Mooseksen kirjan 2. ja 3. luvussa kerrotaan Aadamin ja Eevan luomisesta, Paratiisiin asettamisesta, syntiinlankeemuksesta ja Paratiisista karkottamisesta. Lukujen kerrontatyyli on niukka ja ne herättävät lukijassa monia kysymyksiä.

*Ja Herra Jumala muovasi maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän henkäyksen. Näin ihmisestä tuli elävä olento. Herra Jumala istutti puutarhan itään, Eedeniin, ja sinne hän asetti ihmisen, jonka oli tehnyt. Herra Jumala kasvatti maasta esiin kaikenlaisia puita, jotka olivat kauniita katsella ja joiden hedelmät olivat hyviä syödä, ja paratiisin keskelle hän kasvatti elämän puun sekä hyvän- ja pahantiedon puun.
(1. Moos. 2:7-9)*

Herra Jumala asetti ihmisen Eedenin puutarhaan viljelemään ja varjelemaan sitä. Herra Jumala sanoi ihmiselle: "Saat vapaasti syödä puutarhan kaikista puista. Vain siitä puusta, joka antaa tiedon hyvästä ja pahasta, älä syö, sillä sinä päivänä, jona siitä syöt, olet kuoleman oma."

(1. Moos. 2:15-17)

Tiedämme kertomuksen jatkon: Paratiisissa oli käärme, joka houkutteli ihmisen syömään hyvän- ja pahantiedon puusta. Ihminen lankesi syntiin, josta oli seurauksena kuoleman rangaistus.

Apokryfisessä kirjallisuudessa on kirja nimeltään ”Aadamin ja Eevan elämä”, joka kertoo Raamattua yksityiskohtaisemmin siitä, mitä tapahtui Eedenin Paratiisissa ²⁴. Seuraavassa on eräs katkelma tästä kirjoituksesta:

Ja paholainen puhui käärmeelle sanoen: 'Tule luokseni, niin minä kerron sinulle jotakin, mistä voi olla sinulle hyötyä.' Niin käärme meni hänen luokseen. Paholainen sanoi hänelle: 'Olen kuullut, että sinä olet kaikkia muita petoja viisaampi. Silti minä olen tullut neuvomaan sinua. Miksi sinä syöt Aadamin lustetta etkä paratiisin? Järjestäkäämme hänet ulos paratiisista, vaikka se johtaisikin siihen, että meidät myös heitettäisiin ulos hänen kanssaan.' Käärme sanoi hänelle: 'Minä pelkään, että Herra vihastuu minulle.'
Paholainen sanoi hänelle: 'Älä pelkää, ole vain minun asuntonani, niin minä puhun suusi kautta sanat hänen pettämisekseen.'

(Mooseksen ilmestys eli kreikankielinen Aadamin ja Eevan elämä, luku 16)

Paholainen, Saatana, oli siis kaiken jumalanvastaisen juonittelun takana sekä näkyvässä että näkymättömässä luomakunnassa. Kirjoituksesta käy selvästi ilmi, että paholainen suostutteli käärmeen kumppanikseen petokseen. Paholainen asettui käärmeen sisälle ja jopa puhui sen suulla. Ihminen tuli Saatanan pettämäksi, ei käärmeen, joka oli ollut vain Saatanan verhona.

Mikä sitten oli Aadamin ja Eevan varsinainen synty? Miksi kielletystä puusta syöminen oli niin järjestyttävän suuri virhe, että koko maailma romahti sen johdosta? Miksi Jumala sääti täysin kohtuuttoman rangaistuksen hyvän- ja pahantiedon puun hedelmän syömisestä? Miksi myös Aadamin ja Eevan jälkeläisistä, jotka eivät olleet osallisia lankeemukseen, tehtiin kuolevaisia? Miksi Adam ja Eeva karkotettiin Paratiisista niin, että olosuhteet, joissa ihmiskunta joutui sen jälkeen elämään, olivat täynnä vaivaa ja surua, kärsimystä ja kuolemaa?

Elämän puu ja hyvän- ja pahantiedon puu täytyy ymmärtää allegorisessa merkityksessä. Elämän puu viittaa itseensä Jumalaan. Elämän puusta syöminen tarkoittaa yhteyttä Jumalaan, Kristukseen ja Pyhään Henkeen. Adam ja Eeva luotiin tällaiseen yhteyteen ja siinä Jumala toivoi heidän myös pysyvän. Kristus oli jatkuvasti heidän seuranaan Paratiisissa.

Mutta maassa, joka luotiin, oli myös paholainen. Tosin Saatana itse oli lukittu taivaankannen alle sielujen maailmaan. Kuitenkin hän pystyi vaikuttamaan luonnollisiin

²⁴ ”Aadamin ja Eevan elämä” on apokryfinen kirja, jonka erikielisisissä versioissa on pieniä eroja. Sen kreikankielisestä versiosta käytetään myös nimeä ”Mooseksen ilmestys”, koska kirjoituksen mukaan tämä tieto annettiin Moosekselle Siinain vuorella ilmestyksenä.

ihmisiin hengellisen puun ja käärmeen avulla. Käärme edusti luonnolliseen luomakuntaan soluttautunutta syntiä. Hyvän- ja pahantiedon puu oli paholaisen vastine Elämän puulle, yhteys paholaisen valtakuntaan, jota Saatana suunnitteli maan päälle. Hän halusi, että Jumalan luoma ihminen tulisi hengellisesti kytketyksi hänen valtakuntaansa. Siksi hän oli tuonut puunsa ihmisen ulottuville ja houkutteli ihmistä syömään siitä. Jumala varoitti ankarasti ihmistä syömästä sen puun hedelmää, sillä se katkaisisi ihmisen yhteyden Jumalaan ja liittäisi hänet hengellisesti Saatanan valtakuntaan.

Emme tiedä tarkkaan, mitä Paratiisissa tapahtui kriittisillä hetkillä. Todennäköisesti Aadam ja Eeva eivät täysin käsittäneet tilanteen vakavuutta. He ehkä pitivät käärmettä hyvää tarkoittavana Jumalan enkelinä, jollaiseksi tämä oli itsensä naamioinut. Paholainen käärmeen suulla petti heidät niin, että he lankesivat syntiin. Paholainen teki suurimman synnin, mutta kuitenkin myös Aadam ja Eeva syyllistyivät omalta osaltaan tottelemattomuuteen. Ei ollut kyse vain hedelmän syömisestä kielletystä puusta, vaan vieraisiin henkivaltoihin sekaantumisesta, joista paholainen sai heidän uteliaan mielensä kiinnostumaan. Edellä mainittu Mooseksen ilmestys puhuu myös väärästä valasta, jonka paholainen kiristi heitä antamaan. Tämä katkaisi heidän yhteytensä Elämän puuhun. He joutuivat hyvän- ja pahantiedon puun yhteyteen, mikä tarkoitti hengellistä yhteyttä Saatanan valtakuntaan.

Niin Aadam ja Eeva saivat osakseen kaiken sen kirouksen, josta Jumala oli varottanut. Lankeamisen seurauksena he kuolivat hengellisesti, ts. he eivät olleet enää yhteydessä Jumalan Henkeen. Myös heidän ruumiinsa tulivat kuolevaisiksi, ts. heidän elämänsä pituus luonnollisessa maassa tuli määrämittäiseksi. Lisäksi heidät karkotettiin Paratiisista. Olosuhteet, joissa he joutuivat viettämään loppuelämänsä, muuttuivat raskaiksi ja heidän täytyi hankkia elatuksensa kovalla työllä.

Kuten aikaisemmin tässä kirjassa todettiin, Jumala kertoi tähtitaivaan tarinan ensimmäisille luonnollisille ihmisille heti syntiinlankeemuksen jälkeen. Hän kertoi sen lohduttaakseen Aadamia ja Eevaa, jotka olivat syvästi pahoillaan tekemästään virheestä. Jumala kertoi heille, että jo etukäteen oli määrätty, että Kristus tulee maailmaan ja sovittaa heidän lankeemuksensa. Luultavasti Jumala pani heidän silmiinsä tähtitaivaan kuvat. Hän kertoi kaiken siitä, mitä Kristus oli jo hengen menneisyydessä tehnyt ihmisen hyväksi, kaiken, mitä Hän tässä maailmassa tulisi tekemään ja kaiken siitäkin, mitä Kristus tulisi tulevaisuudessa tekemään tämän maailmanajan lopulla ja jälkeen. Kaikki tehtäisiin, jotta he ja heidän jälkeläisensä voisivat pelastua. Kristus ei ainoastaan sovittaisi heidän syntejään, vaan Hän uudestisyntyttäisi heidät, ja asettaisi Pyhän Hengen asumaan heihin, ikään kuin ensi askeleena ihmisen uudelleen luomisen prosessissa.

Se, että Jumalalla oli tähtitaivaalle kirjoitettu suunnitelma ihmisen pelastamiseksi jo ennen Aadamia ja Eevan syntiä, johtaa meidät päättämään, että Jumala tiesi ihmisen lankeemuksesta jo etukäteen. Siksi Hän otti siitä vastuun, vaikka ei ollut itse siihen millään muotoa syyllistynyt. Hän salli sen tapahtua voidakseen toteuttaa suunnitelmansa luonnollisessa maassa, mutta lupasi korjata sen täysimääräisesti. Perimmäisenä syynä Jumalan oudolta kuulostavaan sallimukseen oli se, että ihmisen kuolleet sielut ja henget eivät voineet yhtyä puhtaisiin ihmisruumiisiin luonnollisessa maassa. He tarvitsivat epäpuhtaat ruumiit, koska Jumala ei voisi yhdistää epäpuhdasta puhtaaseen. Tämä on

selitys myös sille, että Jumala antoi ihmisen lisääntyä ja täyttää maan epäpuhtaana. Ihminen nousisi tähän maailmaan epäpuhtaana, mutta Kristuksessa, Hänen sovitusuhrinsa kautta, ihminen sovitettaisiin ja puhdistettaisiin, ei vain ruumiinsa, vaan myös henkensä ja sielunsa puolesta.

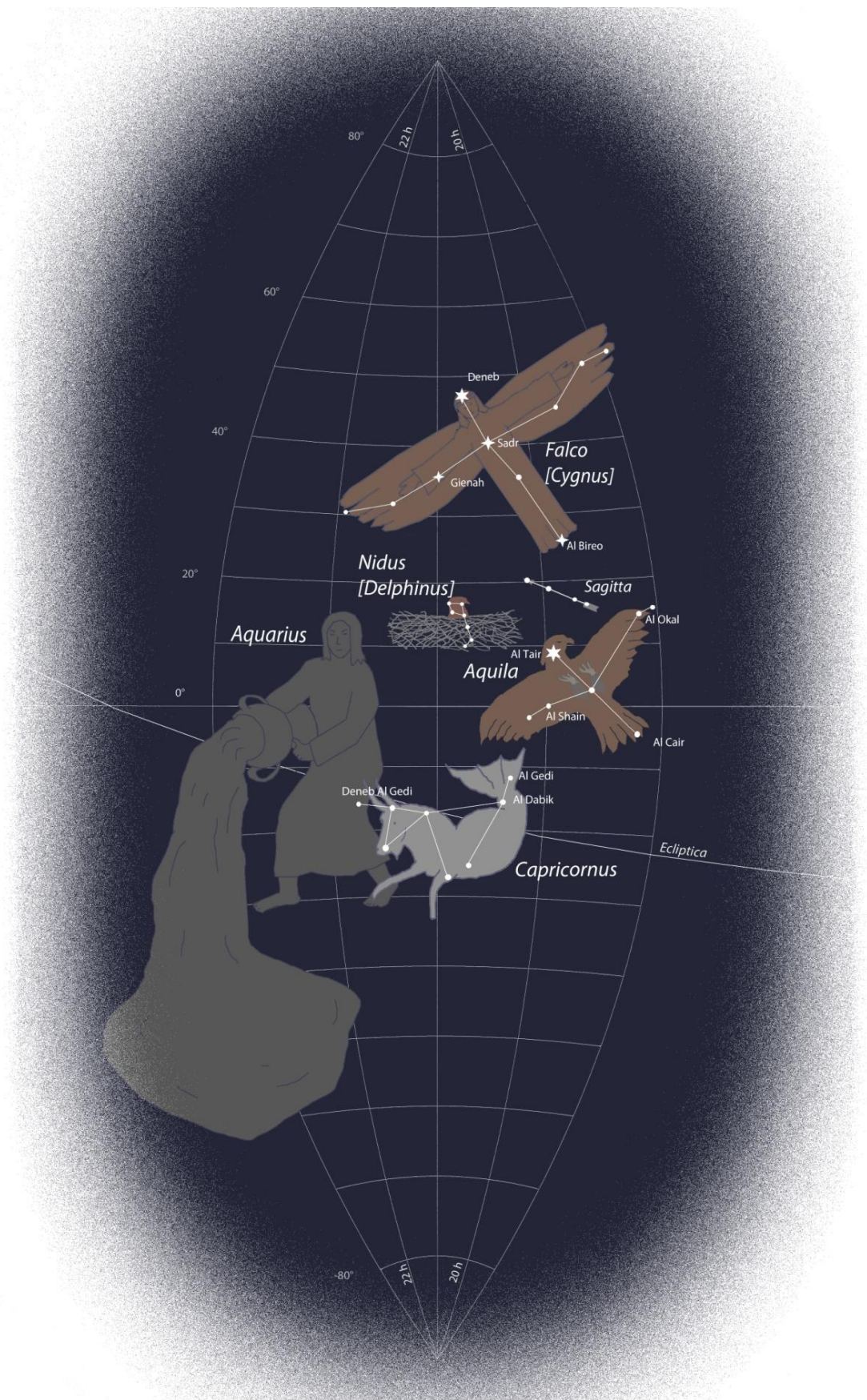
Vaikka uudestisyntyminen ei ollut mahdollista Aadamille ja Eevalle heidän eläessään – vasta Kristuksen sovituskuoleman ja ylösnousemuksen kautta se tuli mahdolliseksi - uskon laki pantiin voimaan jo silloin. Se tarkoitti, että jokainen, joka panisi uskonsa Kristukseen, tulisi pelastumaan. Jumala tulisi huolehtimaan jokaisesta liittolaisestaan niin, että tämä tulisi pelastumaan sen jälkeen, kun Kristus olisi antanut tarvittavan sovitusuhrin.

Se, että jotkut ihmiset olivat aikaisemmassa hengen elämässään panneet toivonsa Kristukseen, oli Jumalan muistissa, mutta se ei automaattisesti ollut tae heidän pelastumisestaan. Nyt uudessa sielullisessa ja ruumiillisessa elämässään heidänkin tuli uudistaa liittonsa Kristuksen kanssa, joka tulisi luonnolliseen maailmaan ja uhraisi itsensä ihmisten puolesta. Jos he niin tekisivät, he saisivat kaikki syntinsä anteeksi ja samalla uuden Hengen yhteyden Jumalaan. Tämä asettaisi ihmisen lopulliselle pelastustielle, joka johtaisi koko ihmisen uudistumiseen Kristuksen tulevassa valtakunnassa. Näin kaikki se, mitä ihminen oli menettänyt Paratiisissa syntiinlankeemuksen tähden, palautettaisiin hänelle Kristuksen sovitusuhrin seurauksena.

Sielujen maailman tapahtumat

Näkymättömässä sielujen maailmassa oli vedenpaisumuksen jäljiltä hiljaista. Puhdistettujen taivaiden ja sielujen maailman (tuonelan) välille oli tehty taivaankansi erottamaan ”vedet vesistä”, jotta alapuolisten taivaiden myrkylliset vaikutukset eivät pääsisi uudelleen levittytymään yläpuolisten taivaiden puolelle. Taivaankannen alla sielujen maailmassa kaikki elämä oli vielä uinuvassa tilassa.

Vähitellen ”kuivan maan” tullessa esiin vesimassojen alta, elämä sielujen maailmassa alkoi herätä. Sielujen maailmassa alkoi versoa kasvillisuutta. Myös ihmissielujen siemenet alkoivat itää ja kasvaa ”iduiksi”. Ne kurottautuivat luonnolliseen maailmaan päin voidakseen siellä yhdistyä ihmisruumiin alkioihin ja kasvaa yhdessä aikuiseksi ihmiseksi. Sitten sielujen maailmaan alkoi ilmaantua myös täysikasvuisia ihmissieluja. Tämä johtui siitä, että luonnollisen kuolemansa jälkeen maan päällä eläneiden ihmisten sielut palasivat sielujen maailmaan.

Kuva 24. Kauriin aikavyöhyke rekonstruoituna.

Luonnollisen maailman alussa Kristuksen sovitusuhria ei vielä ollut, mutta ihmisille oli annettu lupaus tulevasta Vapahtajasta ja uskon laki oli asetettu voimaan. Tämä tarkoitti, että ne, jotka ottivat tämän Jumalan lupauksen uskossa vastaan, pääsivät kuolemansa jälkeen sielujen maailman Paratiisiin. Heidän lopullinen pelastuksensa jäi kuitenkin riippumaan siitä, miten Kristus onnistuisi myöhemmin sovittamaan ihmisen synnit.

Juutalaiseen perinteeseen perustuva kirjoitus Aadamin ja Eevan elämä, johon jo edellä viitattiin, tarkastelee Aadamin ja Eevan viimeisiä päiviä ja sitä, mitä heidän sielulleen tapahtui luonnollisen kuoleman jälkeen. Vähän ennen kuolemaansa Adam sai kovan päänsäryn. Sen johdosta Adam lähetti Eevan ja Setin Paratiisiin hakemaan Elämän puun öljyä, jonka hän arveli parantavan hänen särkynsä. Eeva ja Set saivat kuitenkin kuulla, että kyseistä öljyä ei nyt annettaisi, vaan Adam tulisi kuolemaan. Myöhemmin ”ylösnousemuksen päivänä” hänen ruumiinsa lunastettaisiin ja hän saisi nauttia myös Elämän puun antimista.

Kun Adam kuoli, enkelit veivät hänen sielunsa ensin Jumalan eteen. Jumala antoi katuvalle Aadamille anteeksi ja enkelit veivät hänet puhdistettavaksi ja kastettavaksi Acherus-järvessä. Sen jälkeen Jumala kehotti enkeleitä viemään hänet kolmanteen taivaaseen.

”Vielä minä kerron sinulle, Adam, että minä muutan heidän (Aadamin pettäjien) ilonsa murheeksi ja sinun murheesi iloksi, ja minä muutan sinut aikaisempaan kunniaasi ja asetan sinut pettäjäsi valtaistuimelle. Mutta hänet tullaan heittämään tänne, jolloin hän näkee sinun istuvan yläpuolellaan. Sitten hänet tuomitaan seuraajiensa kanssa ja hänen mielensä on katkera, kun hän näkee sinun istuvan valtaistuimellaan.”

Ja hän oli siellä kolme tuntia maaten. Sen jälkeen Kaikkeuden Isä valtaistuimellaan istuen ojensi kätensä, otti Aadamin käden ja ojensi sen arkkienkeli Mikaelille sanoen: ”Vie hänet Paratiisiin, kolmanteen taivaaseen, ja jätä hänet sinne siihen pelättävään päivään saakka, jonka minä teen maailmassa.” Sitten Mikael otti Aadamin ja vei hänet sinne, mihin Jumala käski. (Aadamin ja Eevan elämä I. Mooseksen Ilmestys. Luvut 38-39)

Aadamin ruumis haudattiin maahan, luonnolliseen Paratiisiin, mutta se käärittiin liinoihin ja voideltiin kolmannesta taivaasta tuodulla öljyllä muistutukseksi siitä lupauksesta, että Jumala on lunastava hänen ruumiinsakin ylösnousemuksen päivänä. Abelin ruumis, joka oli ollut hautaamattomana siihen päivään saakka, käsiteltiin samalla tavalla. Myös Eeva kuoli kuuden päivän kuluttua ja hänenkin ruumiinsa haudattiin samalla tavalla kuin Aadamin ruumis oli haudattu. Heidän sielunsa vietiin kolmanteen taivaaseen eli sielujen maailman Paratiisiin odottamaan Kristuksen tulemistä maan päälle. Me nykyihmiset tiedämme, että määrääjän täytyttyä Kristus tulikin maan päälle ja antoi ristinpuulla täydellisen sovitusuhrin ihmiskunnan edestä, jolloin kaikki Jumalan lupaukset saivat täyttymyksensä.

Lupaukset kuolemanjälkeisestä elämästä ja ruumiin lunastuksesta, jotka annettiin Aadamille ja hänen jälkeläisilleen, oli suuri helpotus ihmiskunnalle. Kristukseen toivonsa panneet ihmiset ymmärsivät nyt, että heidän sielunsa siirretään kuoleman jälkeen sielujen maailman Paratiisiin odottamaan Kristuksen sovitusuhria ja

ylösnousemuksen päivää. Myöskään ruumiin suhteen se ei jättänyt epätietoisuutta. Jos kerran Jumala käski hautaamaan Aadamin ruumiin maahan ylösnousemusta varten, meidän on ymmärrettävä, että sama ylösnousemuslupaus koskee kaikkia Kristuksessa kuolleita Aadamin jälkeläisiä.

Palataan vielä sielujen maailmaan. Kolmannen taivaan Paratiisi mainitaan Uudessa testamentissa muutaman kerran (2. Kor. 12:2, Luuk. 16:22), mutta sitä ei kuvailla millään tavoin. Ristinpuulla Jeesus sanoi toiselle pahantekijälle, joka osoitti kunnioitusta Jeesusta kohtaan jopa niin, että tunnusti tämän Messiaaksi: "Totisesti: jo tänään olet minun kanssani Paratiisissa." (Luuk.23:43) Paikka tulisi siis olemaan Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen kannalta tärkeä. Tässäkään raamatunkohdassa ei kuitenkaan kerrota tarkemmin, millainen tuo paikka oli.

Perimätiedon mukaan Henok kävi kolmannen taivaan Paratiisissa²⁵. Henokin kirjoja ei ole Raamatussa, mutta varhaisen juutalaisuuden tutkijoille ne ovat tärkeitä. Henokin salaisuuksien kirjan mukaan ensimmäinen, toinen ja kolmas taivas olivat taivaan kannen alla, siis ne kuuluivat sielujen maailmaan, vaikka niitä nimitettiin "taivaiksi". Ensimmäisessä taivaassa Henok näki meren, joka oli suurempi kuin maallinen meri. Siellä olivat myös lumen ja kasteen varastohuoneet. Toinen taivas oli pimeä ja synkkä vankila, pimeämpi ja synkempi kuin mikään paikka luonnollisessa maailmassa. Siellä Henok näki monia enkeleitä, petteureita, jotka odottivat Jumalan tuomiota. Kolmas taivas oli ylempänä, ikään kuin vuorella, ja siitä annettiin seuraava kuvaus:

Ja nuo miehet (enkelit) ottivat minut ja veivät kolmanteen taivaaseen. He asettivat minut paikkaan, josta saatoin katsella alaspäin ja näin kaiken sen paikan kasvillisuuden ja ymmärsin, ettei niin hyvää ole nähty missään muualla. Minä näin kaikki kukkivat puut ja niiden hedelmät, jotka tuoksuivat makeilta ja herkullisilta. Puiden keskellä oli Elämän Puu, paikassa, jossa Herra lepää, kun Hän menee Paratiisiin. Tämä puu levittää sanoin kuvaamatonta hyvyttä ja tuoksua ja se on ihastuttavampi kuin mikään muu asia maan päällä. Kaikilta puoliltaan se näyttää kultaiselta, punertavalta ja tulen hohtoiselta ja sen hedelmät ovat kaikkia muita hedelmiä ihanammat. Sen juuret ovat puutarhassa syvällä maan sisällä.

Paratiisi on turmeluksen ja turmeltumattomuuden välissä. Siellä on kaksi lähdettä, jotka pulppuavat hunajaa ja maitoa, ja toisia lähteitä, joista virtaa öljyä ja viiniä. Virrat jakaantuvat neljään osaan, ne kiertävät kierroksen ympäri ja laskevat Eedenin puutarhaan. Niiden varrella ei ole hedelmätöntä puuta ja jokainen paikka, missä ne kiertävät, on siunattu.

Kolmesataa kirkasta enkeliä vartioi puutarhaa laulaen suloisesti ja lakkaamatta. He palvelevat Herraa päivin ja öin. Ja minä sanoin: "Kuinka ihana onkaan tämä paikka." Nuo miehet (enkelit) sanoivat minulle: "Tämä paikka on valmistettu niitä vanhurskaita varten, jotka kestävät kaikenlaiset loukkaukset pilkkaajiensa taholta, kääntävät silmänsä pahuudesta ja tuomitsevat oikein. Se on tehty niille, jotka antavat leipää nälkäisille, vaatettavat alastomat, nostavat langenneet ylös ja auttavat kärsiviä orpoja sekä niille, jotka kulkevat vanhurskaasti Herran kasvojen edessä ja palvelevat ainoastaan Häntä. Heille tämä paikka on valmistettu ikuisiksi perintöosaksi.

(Henokin salaisuuksien kirja, luvut 8 ja 9)

²⁵ Henokin salaisuuksien kirja eli nk. 2. Henokin kirja.

Vuorella olevassa kaupungissa oli Jumalan temppelin esipiha. Temppelin ”Pyhä” oli kuudennen (hengellisen) taivaan Jerusalemissa ja ”Kaikkein Pyhin” oli seitsemännessä taivaassa, josta käsin Kristus hallitsi koko näkymätöntä luomakuntaa. Esipihan ja Pyhän välillä oli väliverho, jonka muodostivat luonnollinen maa ja luonnollinen avaruus (nk. 4. ja 5. taivas). Heprealaiskirjeen kirjoittajan mukaan väliverhon muodosti Kristuksen ruumis (Hepr. 10:20), joka oli tätä luomakuntaa. Kun Kristus kuolemansa jälkeen vei ruumiinsa ylös taivaaseen, taivaankanteen syntyi Kristuksen ruumiin kokoinen aukko. Kristus avasi tien ihmiselle aina Kaikkeinpyhimpään asti, mitä kuvaa Temppelin esiripun repeäminen Jeesuksen kuoleman yhteydessä (Matt. 27:51).

Heprealaiskirjeen kirjoittajan mukaan Kristus on tuon ”suuremman ja täydellisemmän teltan, jota ei ole tehty ihmiskäsin ja joka ei siis kuulu tähän luomakuntaan, ylimmäinen pappi” (Hepr. 9:11). Hän kulkee läpi taivaitten ja asettuu istuimelleen taivaissa Majesteetin oikealle puolelle (Hepr. 8:1).

Taivaallinen temppeli levitti siunauksia kaikkialle ympäristöönsä. Se hohti taivaallista valoa, jonka saattoi nähdä kaikkialla sielujen maailmassa. Lisäksi siellä sijaittivat Pyhän Hengen lähteet, joista virtasi puhdasta ja raikasta vettä. Pyhän Hengen virrat laskeutuivat Jumalan vuorelta kaikkialle sielujen maailmaan niin, että kaikenlaiset elävät olennot saivat siitä elinvoimaa. Lopulta ne laskivat mereen niin, että kalatkin saivat siitä osansa.

Vesimiehen aikavyöhyke kertoo tarkemmin kolmannesta taivaasta vuodatetuista siunauksen virroista. Siinä kerrotaan myös ”kalojen” ja ”lintujen” salaisuudesta.

VESIMIEHEN AIKAVYÖHYKE

Kristus vuodattaa taivaallisesta temppelistään Pyhän Hengen virtoja, jotka laskeutuvat sielujen maailman Paratiisiin ja edelleen muuallekin sielujen maailmaan. Vesi antaa uutta toivoa ihmiskunnalle, joka kärsii hengellisestä kuivuudesta. Pyhä Henki välittää ilmestystietoa Kristuksesta ja siitä, mitä Hänen tuleva työnsä merkitsee ihmisen elämälle ja iankaikkisuudelle. Sen seurauksena syntyy sielullinen Israel, mutta se joutuu välittömästi ”petojen” ahdistamaksi.

Siunausten vuodattaminen

Pyhän Hengen virrat on kuvattu Vesimiehen (Aquarius) kuviossa. Veden janoiset vastaanottajat on kuvattu Etelän kalan (Piscis australis) ja Haikaran (Ardea) [Grus] kuvioissa.

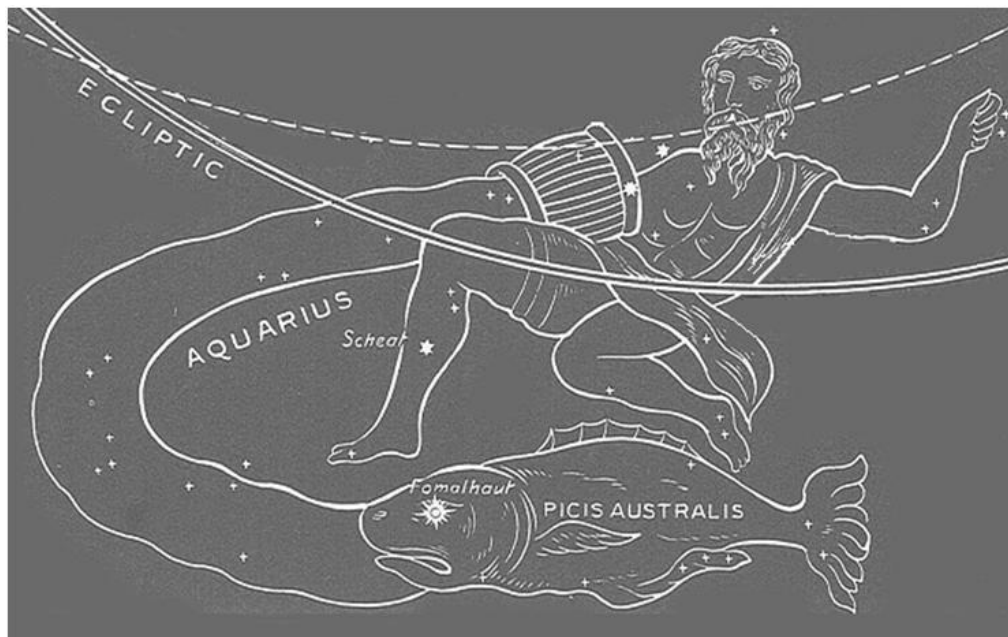
Aquarius - Taivaalliset vesiruukut

Vesimiehen (Aquarius) klassisessa tähtikuviossa mies kaataa vettä ruukusta. Mies on oudon makaavassa asennossa ilmeisesti siksi, että Pegasuksen väärennetty kuvio on vienyt siltä tilaa. Vesi laskeutuu kuvion alapuolella olevan Etelän kalan eteen. Kuvion hepreankielinen nimi on *Deli* eli vesiruukku. Arabiankielinen nimi *Delu* tarkoittaa samaa. Kreikankielinen *Hydrokoeus* tarkoittaa vedenkaatajaa. Kuvion alkuperäisyydestä ei ole epäselvyyttä.

Kuvion kirkkaimman tähden arabiankielinen nimi on *Scheat er Schad* tai *Saad al Suud*, tarkoittaen Häntä, joka menee ja palaa takaisin. Toinen tähti on *Ancha*, joka tarkoittaa kaatoastiaa. Egyptinkielinen nimi *Mon* tai *Meon* tarkoittaa myös vesiastiaa.

Jobin kirjasta löydämme Vesimiehen seuraavista jakeista:

*Kuka viisas voi laskea pilvien luvun? **Kuka kykenee kumoamaan taivaan vesiruukut**, kun maa on kuin valettua metallia ja multa on kovettunut kokkareiksi?*
(Job 38: 37-38)

Kuva 25. Vesimies (Aquarius) ja Etelän kala (Piscis australis) Bullingerin mukaan.

Jumalan sana ja Pyhä Henki ovat kuin kirkas vesi, joka levittäytyy vedenpaisumuksen alta paljastuneen ”kuivan maan” ylle ja kostuttaa sen. Henki tekee Jumalan sanan eläväksi synnyttäen uskoa ja toivoa ihmiskunnan keskuudessa. Se valuu puolina Jumalan vuorta pitkin kostuttaen maan ympärillään. Veden vaikutuksesta ihmiset heräävät elämään kuin kasvit maasta. Vähitellen jumalallinen elämä palautuu sielujen maailmaan.

Monissa Raamatun kohdissa todetaan, että nämä pyhät vedet virtaavat temppelistä, valtaistuimen alapuolelta. Hesekiel näki näyssään tämän puron alkulähteen:

*Mies vei minut takaisin temppelin ovelle, ja minä näin, että perustuksen alta kumpusi vettä. Sitä virtasi purona temppelin itäpäädyssä – julkisivuhan oli itään – ja tultuaan esiin lähellä rakennuksen eteläkulmaa puro jatkoi matkaansa alttarin eteläpuolitse itään päin.
(Hes. 47:1)*

Kuiva maa viittaa ihmisen sydämen maaperään, joka aivan kuin huutaa ravitsevaa ja raikasta vettä. Kuningas Daavid kirjoittaa hengessä:

*Vuorten rinteille sinä puhkaisit lähteet,
vedet virtaavat puroina ja virtaavat laaksoissa.
Ne juottavat kaikki maan eläimet,
villiaasikin saa sammuttaa janonsa.
Niiden äärellä asuvat **taivaan linnut**
ja visertävät lehvissä vesien partailla.
Sinä juotat vuoret korkeuksien vesillä,
ja maa kantaa sinun töittesi hedelmää.
(Ps. 104:10-13)*

Veden lähteet ovat siis Jumalan vuoren huipulla, jossa on temppeli ja temppelin yläpuolella armoistuin. Temppelin uumenista vuotaa pyhää vettä, joka kostuttaa koko ympäröivän vuoren rinteet. Veden vaikutuksesta elämä palautuu sielujen maahan. Mitä taivaan lintuihin ja villiaasiin tulee, nekin esiintyvät tähtitaivaalla ja niillä on symbolinen merkitys.

Piscis australis ja Ardea [Grus] - siunausten vastaanottajat

Eteläisellä tähtitaivaalla oleva suurikokoinen kala juo Vesimiehen ruukusta vuotavaa taivaallista vettä. Kuvio on nimeltään Eteläinen kala (Piscis australis) ja sen kirkkain tähti on arabiankieliseltä nimeltään Fom al Haut, mikä tarkoittaa kalan suuta.

Kalan alapuolella on Kurjen (Grus) kuvio, joka ei ole mukana klassisessa neljän kuvion tähdistöjaottelussa. Kurki näyttää kuitenkin nauttivan ylhäältä runsaana valuvasta vedestä.

Kalaa ei löydetä Jobin kirjasta. Vai löydetäänkö sittenkin? Tarkastellaan tarkemmin seuraavaa jaetta:

Kuka on antanut iibis-linnulle viisauden? Kuka on antanut kukolle ymmärryksen? (Job 38:36)

Mikä iibis-lintu? Mikä kukko? Tosiasiassa kukaan ei tiedä, mitä eläimiä näillä paikoilla alkukielessä esiintyvät sanat tarkoittavat. Erikielisissä Raamatuissa on tämän jakeen kohdalla vaikka minkälaisia käännöksiä, koska todellakin kyseessä olevien eläinten nimet ovat tutkijoille tuntemattomia.

Eläinradan tähdistöön perustuen toinen näistä eläimistä lienee kala. Etelän kala saattaisi olla jokin viisaaksi tunnettu jokikala, esimerkiksi lohi tai taimen, joka viihtyy makeassa vedessä ja synnyttää poikasensa joen yläjuoksulla turvassa petokaloilta. Koska lohet ovat pohjoisten vesien kaloja ja taimenkin lienee harvinainen Israelissa, kyseessä lienee forelli eli purotaimen. Joka tapauksessa hengellisenä johtoajatukseksi on se, että tämä viisas kala nousee Jumalan vesiä pitkin aina joen lähteille asti ”kutemaan”. Monet purotaimenet jäävät pysyvästi asumaan purojen yläjuoksulle, mikä osoittaa ”hengellistä viisautta”. Vertauskuvallisesti nämä kalat tarkoittavat Kristukseen uskovia, ts. hengellisesti viisasta kansaa.

Toinen Jobin kirjassa mainituista eläimistä on todennäköisesti kahlaajalintu, esimerkiksi iibis, jota suomenkielinen Raamattu tarjoaa tähän kohtaan ja jota ainakin egyptiläiset pitivät viisauden symbolina. Se voisi olla myös kurki (Grus), millä nimellä tähtitaivaan kahlaajalintu esiintyy. Kurki kuitenkin tekee pesänsä veteen tai vesirajaan, mikä ei sovi hyvin hengelliseen kuvaan. Nähtävästi alkuperäinen lintu on Haikara (Ardea), joka tekee pesänsä talon katolle tai korkealle puunoksalle. Hengellinen johtoajatus lienee tässäkin se, että pesä on tehtävä korkeaan paikkaan, missä poikaset ovat turvassa. Myös iibis tekee yleensä pesänsä puuhun, mikä osoittaa ”hengellistä viisautta”. Strutsin viisautta kuvataan Jobin kirjassa seuraavasti:

*Rajusti lyö strutsi siivillään, mutta eivät ne ole niin kuin haukan tai **haikaran** siivet: maahan se laskee munansa ja antaa niiden hautua hiekan lämmössä. Se ei ajattele, että ne voivat murskautua askeleen alla, että jokin eläin voi ne tallata. (Job 39: 13-15)*

Haikara on siis viisas lintu, kun se huolehtii poikasistaan ja rakentaa pesänsä puuhun. Strutsi sen sijaan on tyhmä, koska se laskee munansa hiekalle, missä muut eläimet voivat tallata ne rikki. Lisäksi se on niin lihava, ettei pysty lentämään. Haikara viittaa hengellisesti viisaisiin ihmisiin - israelilaisiin. Kuten myöhemmin todetaan myös strutsi viittaa heihin, sillä israelilaiset myöhemmin menettivät hengellisen viisautensa. Näin ymmärrettynä tämä Jobin kirjan kohta voisi kuulua ennallistettuna seuraavasti:

Kantaako äänesi pilviin asti, kutsutko rankkasateen virtaamaan ylitsesi?
Sinkoatko sinä salamoita, sanovatko ne sinulle: "Tässä olen, käske"?
Kuka on antanut jalohaikaralle viisauden?
Kuka on antanut purotaimenelle ymmärryksen?
Kuka viisas voi laskea pilvien luvun?
Kuka kykenee kumoamaan taivaan vesiruukut,
kun maa on kuin valettua metallia
ja multa on kovettunut kokkareiksi?
(Job 38:34-38; vuoden 1992 käännöstä mukaillen)

Israelin syntyminen

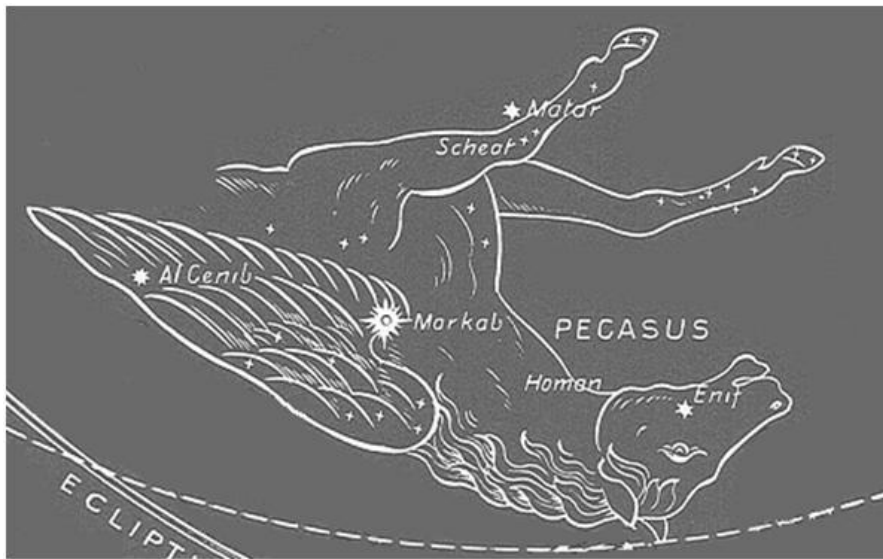
Sielullinen Israel on kuvattu Aasin (Asinus) [Pegasus] kuviossa. Tämän vastustaja esiintyy Liskon (Lacerta) [Andromeda] kuviossa. Ylhäällä taivaalla nähdään Kristus, Israelin perustaja, varjelija ja Kuningas.

Asinus [Pegasus]- Sielullinen Israel aasin hahmossa

Klassisessa Pegasuksen kuviossa on puolikas hevosta ylösalaisin ja suhteettoman suurena. Hevonen on kuin väkisin ahdettu tähtikuvioiden joukkoon. Pegasuksen kreikan- ja latinankieliset nimet tarkoittavat nopeasti ja riemuiten tulevaa. Heprean kielessä *Peka* tai *Pega* tarkoittaa johtajaa tai johtavaa ja *Sus* hevosta.

Pegasus ei ole alkuperäinen kuvio. Mitään siivekstä hevosta ei tähtitaivaalla ole alkujaan ollut! Pegasuksen vanha nimi, “Nimrodin hevonen”, kertoo jotakin siitä, mitä mahdollisesti on tapahtunut. Luultavasti tämä muinainen Babylonian hallitsija on halunnut sijoittaa hevosensa tähtitaivaalle.

Mikä sitten on alkuperäinen kuvio? Jobin kirja paljastaa salaisuuden.

Kuva 26. Pegasus Bullingerin mukaan.

*Kuka on laskenut villiaasin vapaaksi,
kuka irrottanut metsäaasin siteet,
sen, jolle minä annoin aavikon asunnoksi
ja suola-aron asuinsijaksi?
Se nauraa kaupungin kohinalle,
ajajan huutoja se ei kuule;
se tähystelee vuorilta laiduntansa
ja etsii kaikkea vihantaa.
(Job 39:8-11, 1938 käänn.)*

Hevosta muistuttava olento Vesimiehen aikavyöhykkeessä on siis Aasi (Asinus). Päinvastoin kuin Pegasus aasi on taivaalla oikein päin. Sen ruumiin muodostaa viisi kirkasta tähteä. Kuvion kirkkain tähti (etujalkojen kohdalla) on hepreankieliseltä

nimeltään *Markab* ja tarkoittaa kaukaa palaavaa. Toiseksi kirkkain tähti on nimeltään *Scheat* (aasin eturuumiissa), mikä tarkoittaa menevää ja palaavaa. Kolmas tähti (takajalkojen kohdalla) on arabiankieliseltä nimeltään *Al Genib* tarkoittaen Häntä, joka kantaa. Neljäs tähti (takaruumiin kohdalla), mikä on perinteisesti liitetty Andromedan kuvioon, on nimeltään *Al Phiratz*. Se tarkoittaa särjettyä tai alistettua. Viides tähti (kaulan kohdalla) on nimeltään *Matar* ja tarkoittaa Häntä, joka synnyttää ylitsevuotavan runsauden.

Aasi näyttäisi olevan sidottu sekä jalastaan että päästään. Vanhan perimätiedon mukaan tällä paikalla on ollut aasi, millä Jeesus ratsasti Jerusalemiin juhlavasti ennen kuolemaansa²⁶. Kuten haikara ja purotaimen myös aasi tarkoittaa sielullista Israelin kansaa, joka asetettiin asumaan Jumalan vuorelle. Se, että Israel oli noussut vesieläimen tasolta maaeläimeksi, osoittaa hengellistä edistymistä. Nähtävästi tämä kehitys kuvaa sitä hengellisen tason hyppäystä, mikä tapahtui luonnollisen Israelin kansan keskuudessa Mooseksen ja kuningas Daavidin aikana. Kuitenkin se, että Israelin symbolieläimenä käytetään aasia, jota juutalaiset eivät pidä puhtaana eläimenä, osoittaa, että kaikki tämän kansan kohdalla ei ollut kunnossa.

Kansa ei ollut täysin puhdas, niin kuin voisi kuvitella Jumalan valitun kansan olevan. Kyse oli siitä, että israelilaiset – niin sielulliset kuin luonnollisetkin – vähitellen unohtivat kansallisen Kuninkaansa, Kristuksen. Juuri Kristukseenhan heidän vanhurskautensa perustui, ei mihinkään muuhun. Kristuksen unohtaminen johti vääjäämättä siihen, että he menettivät vanhurskautensa ja vapautensa ja tulivat sidotuiksi, kuten tähtitaivaan aasi. Jeremia käyttää villiaasia Israelin vertauskuvana juuri siinä merkityksessä, että Israel ei ole pysynyt omassa Jumalassaan, vaan on ryhtynyt palvomaan vieraita jumalia. (Jer. 2: 24)

Lacerta [Andromeda] –Israelin vastustaja

Klassisessa Andromedan kuviossa on nainen kahleissa. Hepreankielinen nimi *Sirra* tarkoittaa kahlehdittua. Arabiankielinen nimi *Al Mara* tarkoittaa vaivattua tai ahdistettua. Kirkkain tähti *Al Phiratz*, joka edellä liitettiin Aasin kuvioon, tarkoittaa särjettyä tai lannistettua. Toiseksi kirkkain tähti heprean kielellä on *Mirach* ja tarkoittaa heikkoa. Kolmanneksi kirkkain tähti on *Al Maach* tai *Al Amak* tarkoittaen lyötyä.

Kahlehdittu nainen tähtitaivaalla vaikuttaa oudolta ilmestykseltä. Siinä, samoin kuin Perseuksen kuviossa voidaan nähdä Perseuksen ja Andromedan kreikkalaisperäisen tarinan kuvitusta. Koko tarina on muunnos tai väärennös alkuperäisestä Jumalan ilmoittamasta kertomuksesta. Kreikan mytologiassa Perseus oli sankarihahmo, joka pelasti Meduusan vangiksi joutuneen Andromedan. Perseus katkaisi Meduusan pään, jota hän pitää kädessään Perseuksen kuviossa. Tämän tarinan kuvitus täydentyy sillä, että pohjoisimmalla taivaalla oleva Cepheuksen tähtikuvio kuvaa Andromedan isää ja Cassiopeija äitiä.

²⁶ Allen R.H., *Star Names. Their Lore and Meaning*. Dover Publication. 1963. Kohta Pegasus.

Kuva 27. Andromeda Bullingerin mukaan.

Kaikkialta maailmasta voidaan löytää tarinoita, joissa on samantapainen juoni. Sankari pelastaa pedon valtaan joutuneen uhrin. Tarina Pyhästä Yrjänästä, joka surmaa lohikäärmeen ja pelastaa sen valtaan joutuneen prinsessan, on eräs muunnelma samasta aiheesta. Jo muinaisessa Egyptissä kerrottiin vastaavanlaista tarinaa, samoin Babyloniassa. Voidaan siis todeta, että tarina on vanha ja että maailmalla on siitä paljon erilaisia versioita. Mutta kuka mahtaa olla alkuperäinen sankari?

Denderan tähtikartastossa kahlehditun naisen paikalla on aasi, ja välittömästi sen selän päällä on toinen olento, joka näyttäisi pitävän aasia vankinaan. Tuota toista olentoa on vaikea tunnistaa miksikään olemassa olevaksi eläimeksi, joten se kuvannee vain ”petoa”. Pedon viereen on piirretty ”paha silmä”, mikä korostaa sen ilkeää olemusta. Pedon päällä on kuitenkin haukka hallitsijan päähine päässään. Se tarkoittaa Horusta, egyptiläisten eräänlaista vastinetta Kristukselle. Tästä voidaan päätellä, että tilanne on sittenkin Kristuksen hallinnassa.

Aasin vainoaja ja vangitsija on Jobin kirjan Behemot, jonka kuvaus viittaa voimakkaasti muinaisiin jättiläisliskoihin.

Näetkö virtahevon (Behemotin)?

Minä olen sen tehnyt, niin kuin olen tehnyt sinut.

Se syö ruohoa niin kuin lehmä, mutta näetkö, miten vahvat ovat sen lanteet, näetkö, miten voimakkaat ovat sen vatsan lihakset?

Sen häntä on kuin setrin runko, reisien jänteet ovat kuin punottua köyttä.

Luut ovat kuin pronssiputket, selkäranka on kuin rautaa.

Se on Jumalan luomisteoista uljain, vain sen luoja voi sitä käskeä.

Vuoret antavat sille ruokaa, metsän eläimet leikkivät sen lähellä.

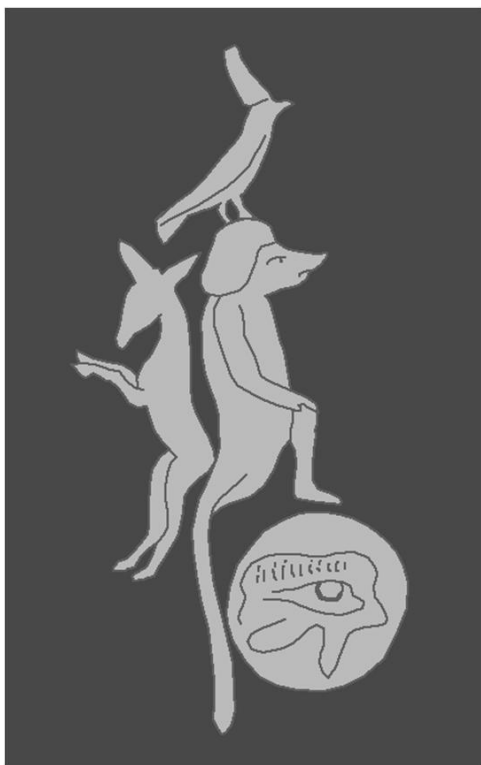
Lootuspensaalla se makaa kaislojen keskellä, liejun kätköissä.

Lootuspensaat suojaavat sitä, antavat sille varjonsa, rannan pajut sen ympäröivät.

Se ei säiky, vaikka virta on väkevä, se lepää kaikessa rauhassa, vaikka vesi tunkeutuu suuhun.

Kuka astuu sen silmien eteen? Kuka kiinnittää sen turpaan talutusrenkaan?

(Job 40:15-24)

Kuva 28. Aasi ja Peto Denderan kartastossa.

Jobin kirjan kuvaus sopii hyvin sukupuuttoon kuolleisiin dinosauruksiin. Suomenkielisen Raamatun ehdottama virtahepo se ei ainakaan voi olla. Virtahevon häntä on hyvin lyhyt, eikä sitä missään tapauksessa voi verrata setripuuhun. Kuten aikaisemmin on todettu, muinaiset dinosaurukset kuvasivat Saatanan hirmuhallintoa hengen menneisyydessä. Nyt nämä hirmuliskot näyttäisivät palanneen sielujen maailman näyttämölle.

Jobin kirjan hirviöt edustavat sielullisia petoja, jotka Aadamin ja Eevan syntiinlankeemuksen jälkeen heräsivät elämään sielujen maailmassa. Liskomainen peto Aasin yläpuolella on Antikristuksen henki, joka ahdistaa Jumalan kansaa, Israelia. Se edustaa luopumusta, maailmallisuutta ja väärää uskonnollisuutta. Se on kuin muinaisilta ajoilta uudelleen vironnut luopumuksen henki, joka pyrkii eksyttämään ihmisiä pois Kristuksesta.

Tähtitaivaan hirmuliskon ruumis koostuu muutamista Andromedan tähtikuvioon kuuluvista tähdistä. Siihen liittyy myös *Lacerta*-niminen tähtikuvio, joka ei kuulu klassisiin eläinradan kuvioihin, mutta joka on säilyttänyt jotakin alkuperäisen kuvion aiheesta. *Lacerta*, joka tässä on otettu koko tähtikuvion nimeksi, tarkoittaa nimittäin liskoa.

Cepheus – Kuningas

Kefeus (Cepheus) on kruunupäinen kuningas korkealla taivaalla, lähellä Pohjantähteä.

Heprean kielellä *Cepheus* tarkoittaa oksaa. Samaan kuvioon liittyvät nimet *Cheicus* tai *Caucus* tarkoittavat kierrokselta tulevaa sekä *Regulus*, hallitsevaa kuningasta tai jalan alle polkevaa.

Kirkkain tähti on arabiankieliseltä nimeltä *Al Deramin*, nopeasti tuleva (tai kierrokselta palaava). Nimet *Al Derab* ja *Al Deraft* tarkoittavat likimain samaa. Toiseksi kirkkain tähti *Al Phirk* tarkoittaa lunastajaa. Tähtien nimet *Al Rai* ja *Errai* tarkoittavat murtavaa tai murskaavaa.

Kefeus on niin ylhäällä taivaalla, että se voisi sijaintinsa puolesta kuulua useampaankin aikavyöhykkeeseen. Niinpä siihen liittyvä tarina liitetäänkin Vesimiehen (Aquarius), Kalojen (Pisces) ja Oinaan (Aries) aikavyöhykkeisiin. Kuningas lähtee pelastamaan kansaansa luonnolliseen ja sielujen maailmaan ja palaa kierroksensa jälkeen ylös taivaaseen paikalle, mistä oli lähtenyt. Kefeuksen kuvassa yhdistävänä tekijänä eri aikavyöhykkeiden välillä ovat Hänen vaatteensa liepeet, joista sanotaan:

Kuningas Ussian kuolinvuonna minä näin Herran: hän istui korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja hänen vaatteensa liepeet täyttivät temppelin. Hänen yläpuolellaan seisoivat serafit, joilla oli kuusi siipeä kullakin: kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella verhosivat ruumiinsa ja kahdella lensivät. He huusivat toinen toisilleen: ”Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot! Hänen kirkkautensa täyttää kaiken maan.”.
(Jes. 6:1-3)

Tähtitaivaan rekonstruoidussa kuvassa Kristuksen pitkä viitta asettuu nk. Linnunradan kohdalle. Linnunrata muodostuu oman galaksimme tähdistä ja se muodostaa kuin kirkkaan tähtivyön taivaalle. Se leikkaa tähtitaivaan vinosti, ja kulkee tällä kohtaa kolmen tähtikuvion lävitse: Kefeus, Kassiopeia ja Perseus. Eri kansojen mytologioissa Linnunrataa on pidetty taivaallisena tienä, jota jumalat käyttivät vieraillessaan maan päällä, kun he laskeutuivat alas ja nousivat ylös. Omassa tulkinnassamme se on tie, jota pitkin Jeesus Kristus astuu alas maan päälle ja kuolemansa ja ylösnousemuksensa jälkeen takaisin ylös taivaisiin. Paluumatkalla tuonelasta Hänellä tulee olemaan joukko pelastuneita ihmisiä mukanaan.

Vesimiehen aikavyöhykkeen sanoma

Luonnollinen yhteys

Luonnollisen maan historiaan sovitettuna Vesimiehen aika liittyy edelleen ihmiskunnan varhaisvaiheeseen. Tärkeät tähtitaivaan tiedot siirtyivät vedenpaisumuksen jälkeiseen maailmaan Nooan ja hänen perhekuntansa välityksellä, jotka pelastuivat tulvalta arkin kautta. Nooan poika, Seem, jatkoi isänsä hengellistä perintöä. Tästä sukuhaarasta syntyi myöhemmin Aabraham, Iisak, Jaakob ja Israelin kaksitoista sukukuntaa Jaakobin poikien mukaan.

Kaikki Vanhan testamentin patriarkat tunsivat profetiat Kristuksesta, joka tulisi maailmaan sovittamaan ihmisen. He tiesivät tarkkaan tähtitaivaan ennustukset ja pyhät

kirjoitukset siitä, että Kristus, Vaimon siemen, tulee murskaamaan käärmeen pään. (1.Moos. 3:15) He tiesivät, että Kristus tulee antamaan omalla kuolemallaan sovitusuhrin syntien sovittamiseksi, ja että tuon uhrin kautta ihminen pelastuu. Job tiesi, että kuolemansa jälkeen hän saa nähdä Jumalan näkymättömässä luomakunnassa.

*Minä tiedän, että lunastajani elää. Hän sanoo viimeisen sanan maan päällä. Ja sitten, kun minun nahkani on riekaleina ja lihani on riistetty irti, minä saan nähdä Jumalan.
(Job 19:25-26)*

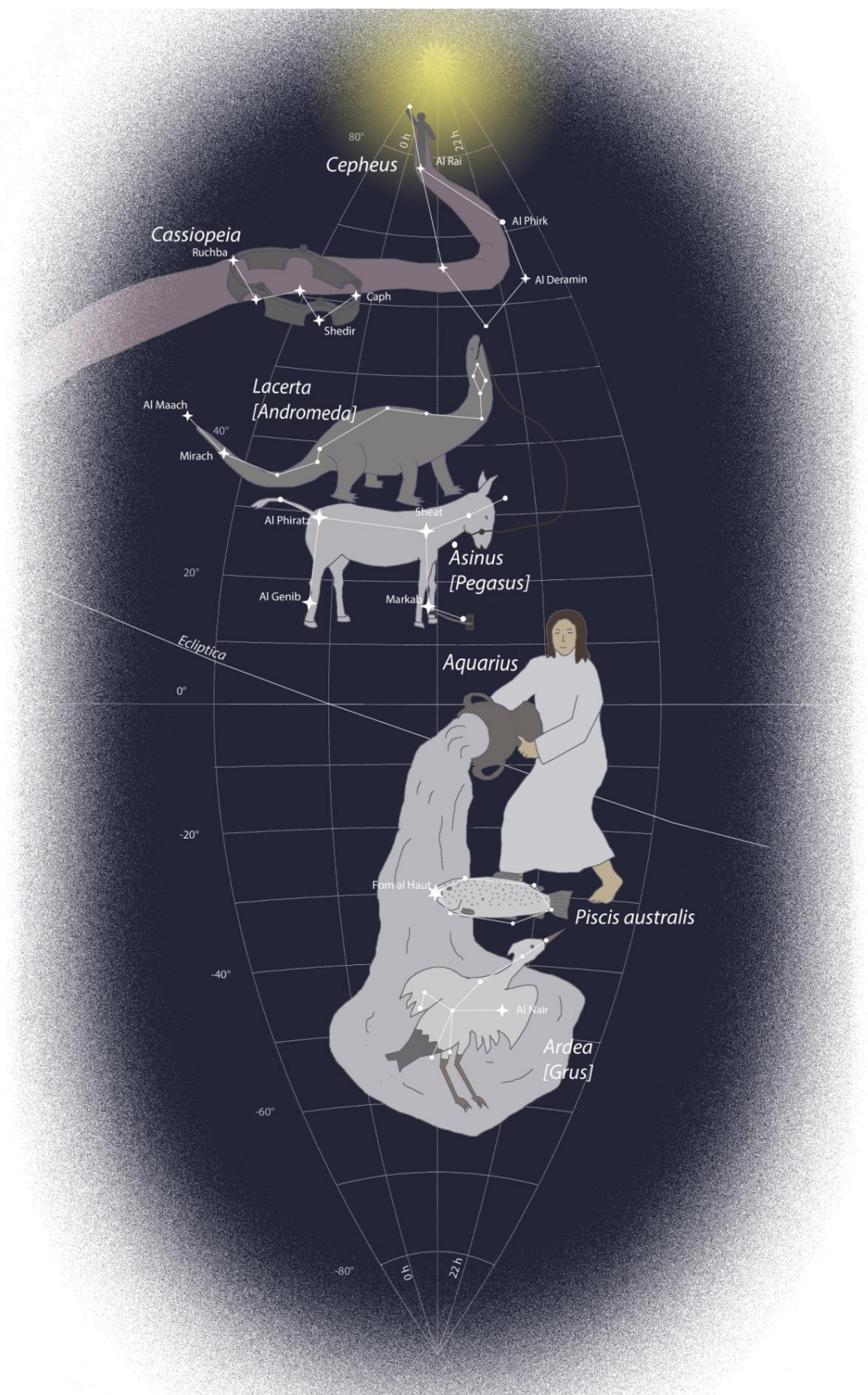
Vaikka Kristus ei ollut vielä tullut maailmaan ja sovittanut ihmiskunnan syntiä, toivo pelastuksesta tulevan Lunastajan kautta eli kaikissa Vanhan testamentin patriarkoissa. Heidän sisällään paloi usko maailmaan, jossa he saisivat elää ilman huolta ja murhetta Jumalan yhteydessä. Uskon ja vanhurskauden laki oli jo maailman alusta lähtien pantu voimaan. Jumala oli luvannut, että jokainen, joka panee uskonsa Kristukseen, tulee pelastumaan.

Jumala kutsui Abrahamin pois Babyloniasta, sillä Hän suunnitteli synnyttää Abrahamista sellaisen kansan, joka aidosti kantaisi sitä uskon perintöä, mikä oli annettu Aadamille ja Eevalle ja monille muille uskon miehille ja naisille heidän jälkeensä. Abraham uskoi Kristukseen ja solmi tämän kanssa erityisen liiton, joka perustui uskoon ja luottamukseen. Liiton tähden Jumala lupasi, että tuleva Kristus syntyisi hänen siemenestään.

*Nyt on lupaukset annettu Abrahamille ja hänen jälkeläiselleen. – Tässä kohdassa ei sanota ”jälkeläisille”, mikä tarkoittaisi monia, vaan siinä puhutaan yhdestä: ”sinun jälkeläisesi”, ja tämä on Kristus. – Tarkoitan sitä, että neljäsataakolmekymmentä vuotta myöhempi laki ei voi kumota Jumalan aikoinaan vahvistamaa testamenttia ja tehdä hänen lupaustaan tyhjäksi.
(Gal. 3:16-17)*

Juuri sen takia, että Abraham uskoi Kristukseen, hän oli valmis uhraamaan poikansakin. Hän nimittäin uskoi, että hänen poikansa Iisak oli Kristus, tuo luvattu siemen. Hän oli valmis uhraamaan poikansa, koska tiedettiin, että Kristus oli uhrattava ihmiskunnan syntien sovittamiseksi ja että Jumala olisi herättävä hänet kuolleista takaisin elämään. Todennäköisesti juuri tämän uskon Jumala laski Abrahamille vanhurskaudeksi (Gal. 3:6), vaikka Iisakia ei sitten tarvinnutkaan uhrata. Jumala ilmoitti hänelle, että oikea Kristus tulisi syntymään paljon myöhemmin suoraan hänestä alenevassa polvessa. Joka tapauksessa Abraham tiesi, että Kristuksen uhrin tähden hän ja hänen uskonjälkeläisensä tulisivat saamaan mahtavat siunaukset sekä näkyvässä että näkymättömässä maailmassa. Abrahamin uskoon liittyi voimakas usko tuonpuoleiseen, näkymättömään maailmankaikkeuteen ja taivaalliseen temppelikaupunkiin, joka on heille luvattu kuoleman jälkeen.

*Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä.
(Hepr. 11:1-2)*

Kuva 29. Vesimiehen aikavyöhyke rekonstruoituna.

*Mutta jos heidän (Israelin uskon sankareiden) mielessään olisi ollut se maa, josta he olivat lähteneet, he olisivat toki voineet palata sinne. Ei, he odottivat parempaa, taivaallista isänmaata. Sen tähden ei Jumalakaan häpeä heitä, vaan sallii itseään kutsuttavan heidän Jumalakseen, sillä hän on heitä varten rakentanut valmiin kaupungin.
(Hepr. 11:15-16)*

Abrahamista tuli isähahmo kaikille myöhemmille sukupolville, jotka panivat uskonsa Kristukseen ja jotka odottivat pääsevänsä kuolemansa jälkeen taivaalliseen kaupunkiin. Ainakin nämä kaksi asiaa olivat tunnusomaisia abrahamilaiselle uskolle: Usko taivaalliseen Kristukseen, joka tulisi maan päälle lunastamaan ihmisen, ja pääsy taivaalliseen Jerusalemiin viettämään iankaikkista elämää maanpäällisen elämän jälkeen.

Myöhemmin abrahamilaisen uskon rinnalle syntyi toinen juutalaisuuden suuntaus, joka perustui Mooseksen lakiin. Se painotti lain kautta vanhurskautumista ja siitä saatavia maallisia siunauksia. Nämä israelilaiset eivät uskoneet enää Kristukseen syntien sovittajana, ja taivaallinen Jerusalemkin oli monien mielessä muuttunut maanpäälliseksi Jerusalemiiksi.

Mooses solmi Siinain vuorella samanlaisen liiton Jumalan kanssa kuin Abraham. Häinkin nimittäin uskoi Kristukseen ja tulevaan voittopalkintoon näkymättömässä luomakunnassa, vaikka hänen myöhemmät kannattajansa eivät niin tehneet. Heprealaiskirjeen kirjoittajalla oli ilmeisesti salaista tietoa käytettävissään, kun hän kirjoittaa:

*Koska Mooses uskoi, hän aikuiseksi vartuttuaan kieltäytyi esiintymästä faraon tyttären poikana. Hän mieluummin jakoi Jumalan kansan kärsimykset kuin hankki synnistä ohimenevää nautintoa. **Hän näet piti Kristuksen osaksi tulevaa häväistystä suurempana rikkautena kuin koko Egyptin aarteita**, sillä hän kiinnitti katseensa tulevaan palkintoon. Uskonsa tähden Mooses lähti Egyptistä kuninkaan vihaa pelkäämättä ja pysyi lujana, kuten pysyy se joka ikään kuin näkee näkymättömän. Koska hän uskoi, hän pani toimeen pääsiäisen vieton ja veren sivelyn, ettei esikoisten surmaaja koskisi israelilaisten lapsiin.
(Hepr. 11:24-28)*

Siinain vuorella tehtiin kaksi liittoa. Ainoastaan muutamat kansan vanhimmat Mooseksen ohella solmivat Abrahamin kaltaisen uskon liiton, minkä merkiksi he saivat erityisen Pyhän Hengen voitelun ja uskon lahjan. (2. Moos. 24) Muiden kanssa Kristus solmi lakiin perustuvan ehdollisen liiton (2. Moos. 34), missä oli ikään kuin Kristuksen kuva tai varjo. Heprealaiskirjeen mukaan tuossa toisessa liitossa oli vain varjo siitä paremmasta liitosta, ei sen todellisuutta. (Hep. 10:1). Vaikka kansa kompasteli lakiansa kanssa jo matkallaan Kanaanin maahan, Kristus toteutti lupauksensa ja lopulta johdatti kansan perille. Kullekin heimolle osoitettiin alueet, missä heidän tuli asua.

Usko Kristukseen, joka lunastaa ihmisen ja johdattaa hänet hyvään taivaalliseen ylösnousemukseen, säilyi vielä pitkään kansan ollessa Israelin maassa. Heprealaiskirjeen kirjoittaja mainitsee nimet: Gideon, Barak, Simson, Jefta, Daavid, Samuel ja kaikki profeetat, jotka toimivat kansan johtajina tai profeettoina noina aikoina. Monet kidutettiin hengiltä. He olivat torjuneet heille tarjotun vapautuksen, koska halusivat parempaan ylösnousemukseen. Toiset saivat osakseen pilkkaa ja ruoskaniskuja, jopa kahleet ja vankeuden. Heitä kivitettiin kuoliaaksi, sahattiin kahtia ja surmattiin miekalla lyöden. He olivat liian hyviä tähän maailmaan, ja niin heidän oli harhailtava autiomaassa ja vuorilla ja asuttava luolissa ja maakuopissa.” (Hepr.11:35-38)

Kuningas Daavid, josta sanotaan, että hän oli Jumalan mielen mukainen mies, rakensi Israelin yhtenäiseksi valtioksi noin v. 1000 eKr. Jumala oli luvannut Daavidille, että hänen poikansa (jälkeläisensä) tulisi istumaan iankaikkisesti Israelin valtaistuimella. (2 Sam 7: 12-16) Siksi Daavid oli Kristuksen esikuva. Mm. profeetta Hesekielin kirjassa, kohdassa, jossa ennustetaan Israelin kuolleiden luiden herääminen, profeetta puhuu Kristuksesta kuningas Daavidin nimellä:

”Minun palvelijani Daavid on oleva heidän kuninkaansa, heillä kaikilla on yksi ja sama paimen. He noudattavat minun käskyjäni, he seuraavat minun säädöksiäni ja elävät niiden mukaan.”
(Hes. 37:24)

Daavid oli myös profeetta, joka psalmitksteissään toi esiin syvällisen uskonsa Kristukseen. Hän näki ennalta Kristuksen ylösnousemuksen ja myös oman pelastuksensa toivon Kristuksessa.

”Mutta Daavid oli profeetta, ja Jumala oli valalla vanhoen luvannut asettaa Daavidin valtaistuimelle hänen oman jälkeläisensä. Daavid tiesi tämän ja näki ennalta Kristuksen ylösnousemuksen. Sitä hän tarkoitti sanoessaan, ettei Herra hylkää häntä tuonelaan eikä hänen ruumiinsa maadu.”
(Ap.t. 2:30-31)

Kuningas Daavidia seurasi Israelin valtaistuimelle hänen poikansa Salomo. Salomo rakennutti Jerusalemin temppelin. Tämän jälkeen valtakunta jakaantui kahteen osaan, eteläiseen Juudan ja pohjoiseen Israelin valtioon, joilla oli omat kuninkaansa. Israelin pohjoiset heimot hylkäsivät eteläiset heimot eivätkä alistuneet Juudan hallitsijasuvun alaisuuteen:

*”Mitä meillä on tekemistä Daavidin kanssa?
Vieras on meille Iisain poika.
Palatkaa majoillenne, Israelin miehet!
Pidä nyt huoli omastasi, Daavidin suku!”*
(1 Kun. 12: 16)

Hylätessään kuningas Daavidin suvun he itse asiassa hylkäsivät Kristuksen. Monet pohjoisvaltion kuninkaat alistuivat suoranaiseen epäjumalanpalvontaan. Tästä on selvimpänä esimerkkinä kuningas Ahab ja hänen foinikialainen puolisonsa Iisebel. Iisebelin johdolla epäjumalanpalvonta laajeni niin, että lopulta valtakunnassa oli vain

seitsemän tuhatta miestä, jotka eivät palvoneet Baalia. (1. Kun. 19:18) Hengellistä rappiota seurasi heikko sotilaallinen menestys. Assyrian joukot valloittivat Pohjois-Israelin ja siirsivät suurimman osan maan asukkaista pois omilta heimomailtaan. Nykyisin on vaikea tietää, missä nämä heimot ovat, koska ne ovat sulautuneet muihin kansoihin.

Pohjois-Israelin valloituksen jälkeen myös eteläinen Juudan valtio vähitellen hylkäsi Kristuksen. Sen seurauksena se sai kokea hyökkäyksiä voimakkaiden ympärysvaltioiden taholta. Juudan kohtaloksi tuli joutua Babylonian kuningas Nebukadnessarin valtaamaksi. Babylonialaiset tuhosivat täysin Jerusalemin kaupungin temppeliseinien ja muureineen ja kaupungin kansa vietiin pakkosiirtolaisuuteen Babyloniaan.

Juudan valtio sai nimensä Juudan heimon perusteella. Kuitenkin Juudan valtioon kuului ihmisiä muistakin Israelin heimoista. Babylonian pakkosiirtolaisuuden aikoihin heimomaiden rajat olivat menettäneet jo merkityksensä, mutta ihmiset pitivät tarkkaa kirjaa omista sukujuuristaan, ts. he edelleen tiesivät, mihin Israelin heimoon he kuuluivat. Juudan valtioon kuului Juudan heimon lisäksi ainakin Benjaminin heimo kokonaan.

Sielujen maailman tapahtumat

Maallisen elämänsä jälkeen monet hurskaat israelilais/juutalaissielut pääsivät ”Abrahamin helmaan” ts. heidän sielunsa saivat asua heille varatuilla mailla sielujen maailman Paratiisissa. Sielujen maailman Pyhällä vuorella sijaitseva temppelikaupunki oli heidän jumalanpalveluksensa keskuspaikka. Sielullinen Israel/Juuda koostui hurskaista sieluista, jotka ylläpitivät perinteistä uskoa Kristukseen.

Israelin/Juudan tilanne sielujen maailmassa muuttui oleellisesti, kun meren pedot tuonelassa heräsivät elämään. Kun Saatana, Portto ja Tuonelan ruhtinas päästettiin vapaaksi, kaikkialla sielujen maailmassa heräsi kauhu. Tuonelan perukoilla olevaa aluetta, jossa Saatana ja hänen joukkonsa elivät, voitiin kutsua sielulliseksi Babyloniaksi tai Kuolemaksi. Sinne syntyi myös kaupunki, Babylon, vastapuoli sielulliselle Jerusalemlle. Saatanan ja hänen joukkojensa katse oli kiinnittynyt Jumalan vuorella asuvaan kansaan ja kaupunkiin. Tähtitaivaan Aasi ja sen päällä oleva suurikokoinen lisko (Behemot) ovat kuva sielullisesta Israelista/Juudasta Saatanan joukkojen ahdistamana ja piirittämänä.

Behemot kuvaa henkivaltaa, joka pyrki vastustamaan sielullisen Israelin/Juudan asettautumista Jumalan vuorelle. Luonnollisessa maailmassa Israelia/Juudaa vastustivat Egypti, Filistea, Foinikia, Edom, Moab, Ammon jne. Nämä ovat kuvia pedoista tai henkivalloista, jotka asettuivat vastustamaan Israelia sielujen maailmassa. Siellä taistelua ei käyty fyysisin asein, kuten luonnollisessa maailmassa, vaan hengen asein. Mainitut maat edustivat pelkoa, epäuskoa, voimattomuutta, tappiomielialaa jne., jota ne pyrkivät istuttamaan israelilaisten/juutalaisten mieliin. Ne antoivat ymmärtää, että heidän epäjumalansa olivat voimakkaampia kuin Israelin Jumala, ja siksi he ovat niin ylivoimaisia kaikissa taisteluissaan. Kun Israel/Juuda saatiin horjutetuksi omassa uskossaan, se tuli sidotuksi ja se oli helppo valloittaa.

Aivan kuten luonnollisessa myös sielujen maailmassa Israelin/Juudan kansa rappeutui uskossaan Kristukseen. Luonnollisessa maailmassa solmitun lain liiton tähden sielujen maailman Paratiisiin alkoi päästä myös Kristus-uskossaan heikompaakin väkeä, ts. niitä, jotka luottivat enemmän Mooseksen lakiin kuin Kristukseen. Kristus siunasi heitäkin, koska Hän oli toisena osapuolena myös Siinailla solmitussa liitossa. Lain intomielisen korostuksen takia Kristuksen palvelusta kuitenkin unohtui. Sen seurauksena Pyhä Henki joutui jättämään kaupungin. Kaupungin puolustusmuurit pettivät eikä maa ollut enää suojassa Saatanan hyökkäyksiltä.

Profeettojen kirjat ovat täynnä tuomion ennustuksia myös Israelin/Juudan naapurivaltioille. Vaikka sielujen maailman pedot saivatkin Jumalan kansan vangituksi, eivät ne itsekään säilyneet rangaistukselta. Luonnollisessa maassa kaikki Israelia tai Juudaa vastustaneet valtakunnat ovat menettäneet valtansa, jos eivät suorastaan tuhoutuneet. Vielä enemmän sielujen maailman pedot tulivat menettämään valtansa ja voimansa sen johdosta, että olivat rohjenneet lähteä vastustamaan Jumalan kansaa.

Mooseksen laissa on eräs merkillinen käsky, jota harvat ovat osanneet selittää:

*Jokainen karjaasi syntyvä urospuolinen esikoinen on oleva Herran omaisuutta. Mutta jokaisen aasin ensimmäisen varsan voit lunastaa omaksesi uhraamalla karitsan, ja ellet halua sitä lunastaa, taita siltä niska. Sinun tulee myös lunastaa jokainen esikoispoika, joka sinulle syntyy.
(2. Moos. 13:12-13)*

Israelilaisten keskuuteen syntyvä aasin esikoinen oli lunastettava samalla tavoin kuin ihmisen esikoinen - karitsalla. Muuten aasi oli surmattava. Lain käskyn mukaan aasi siis rinnastettiin ihmiseen. Tämä kertoo siitä, että koko Israel (tähtitaivaan villiaasi) oli lunastettava Karitsan verellä, jotta se voisi saavuttaa lopullisen pelastuksen. Sielujen maailman Paratiisiin pääseminen ei siis vielä taannut sitä, että israelilais/juutalaissielut pelastuisivat lopullisesti.

Aasi täytyi vielä puhdistaa. Puhdistamiseen tarvittaisiin puhdasta verta, mutta sellaista ei ollut käytettävissä eikä Pyhä Henki voinut vielä uudesti synnyttää ketään. Tämä kaikki oli tiedossa tähtitaivaan Kefeuksella eli Kristuksella, joka suunnitteli tuloaan maailmaan. Kristuksen suunnitelmana oli tulla maailmaan, asettua uhrikaritsaksi kansansa puolesta, ja sen jälkeen nostaa kansansa puhtaana ja uudesti syntyneenä valtakuntaansa. Tämä suunnitelma on nähtävänä taivaalla pitkänä Linnunradan tähtitienä, joka kulkee kaikkien taivaiden läpi aina tuonelaan saakka. Tie on kaksisuuntainen: Hän tulisi palaamaan entiseen valta-asemaansa samaa tietä.

KALOJEN AIKAVYÖHYKE

Ennen maailmaan tuloaan Kristus näki hyväksi, että sielulliset israelilaiset/juutalaiset siirrettiisiin pois Paratiisista, jossa he olivat tähän saakka saaneet asua. Siksi sielujen maailmassa nähtiin vastaava näytelmä, mikä tapahtui luonnollisen maailman puolella, kun babylonialaiset valtasivat Jerusalemin ja veivät sen asukkaat pakkosiirtolaisuuteen. Sielujen maailmassa Saatanalle annettiin lupa ottaa hallintaansa Jumalan vuorella asuva kansa ja viedä se sielulliseen Babyloniaan, tuonelan perukoilla oleviin aidattuihin vankileireihin. Tästä kerrotaan Kalojen aikavyöhykkeen tarinassa.

Kristus tarkkailee tapahtumia taivaallisesta asuinpaikastaan. Huolimatta kansansa hätätilasta kaikki on edelleen täydellisesti Hänen hallinnassaan. Hän odottaa ajankohtaa, jolloin tähtitaivaan merkit täytyisivät, jotta Hän voisi astua alas ja pelastaa Saatanan vangiksi joutuneen kansansa.

Sielullisen Israelin/Juudan vangitseminen

Sielullinen Israel/Juuda joutuu petojen vangitsemaksi Kalahirviön (Cetus) kuviossa, josta suomen kielellä käytetään Valaan nimeä. Kalojen (Pisces) kuviossa esiintyy kaksi kalaa, jotka edustavat sielullista Israelia ja Juudaa. Molemmat ovat siteellä sidottuja Saatanaan.

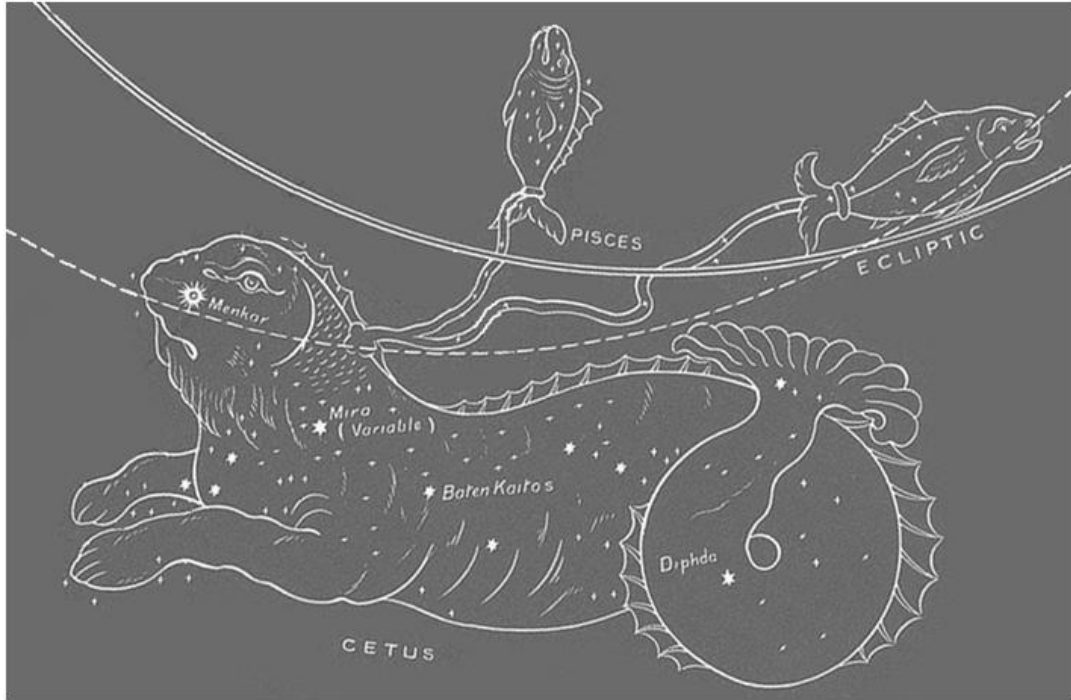
Pisces ja Cetus – Kalat merihirviön vankina

Kuvassa Kalahirviö (Cetus) on sitonut kaksi kalaa (Pisces) köydellä itseensä. Toinen kaloista pyrkii ylös ikään kuin taivaan suuntaan, toinen hieman sivulle.

Kalojen kuvion hepreankielinen nimi on *dagim*, mikä tarkoittaa kaloja. Syyriankielinen nimi *nuno* tarkoittaa myös kaloja samoin kuin kreikankielinen *ichtueses* ja latinanlielinen *pisces*. Koptinkielinen *Pi-cot* tarkoittaa tulevan kaloja. Kalat tarkoittavat Saatanan vankina olevia israelilaisia ja juutalaisia.

Cetus on suuri merihirviö, joka levittäytyy Kalojen ja Oinaan aikavyöhykkeiden alueelle. Sen suomenkielinen nimi on Valas, vaikka kyseessä ei ole valas, vaan meressä elävä kalahirviö. Egyptiläisessä Denderan eläinradassa sen nimi on *Knem* "alistettu". Klassisessa eläinradan jaottelussa Kalahirviö kuuluu Oinaan aikavyöhykkeeseen, mutta todellisen sijaintinsa puolesta ja asiallisesti se kuuluu Kalojen aikavyöhykkeeseen.

Kalahirviön (Cetus) kirkkaimman tähden (leuan kohdalla) hepreankielinen nimi on *Menkar*, mikä tarkoittaa sidottua tai sitovaa. Toiseksi kirkkain tähti on nimeltään *Diphna* ja tarkoittaa "alas syöstyä". Kaulan kohdalla oleva vaihtelevan kirkas tähti on nimeltään *Mira* "kapinallinen".

Kuva 30. Klassinen Valas (Cetus) ja Kalat (Pisces) Bullingerin mukaan.

Kalat on yhdistetty hirviöön siteellä, jota usein pidetään erillisenä tähtikuviona. Sen arabiankielinen nimi on *Al Rishna* ja tarkoittaa sidettä.

Klassisessa kartastossa Cetus kuvataan yleensä sarvipäisenä hirviönä, jolla on kalan pyrstö. Jobin kirjan Leviatania koskevan runon alku sopii kuvaamaan tätä kalahirviötä, sillä siinä tällä hirviöllä mainitaan olevan kalamaisia piirteitä. Suomenkielinen Raamattu nimittää otusta virheellisesti krokotiiliksi.

*Voitko sinä koukullasi pyydystää krokotiilin (Leviatanin)?
 Pitääkö siimasi sen kielen aloillaan, sitooko ruokoköytesi sen kidan,
 lävistääkö atraimesi sen leuan? Rukoileeko se sinulta armoa,
 yrittääkö se lepytellä sinua? Suostuuko se sinun ehtoihisi,
 antautuuko se orjaksesi ikiajoiksi?
 Leikitkö sen kanssa niin kuin linnun kanssa leikitään,
 annatko sen tyttärellesi narusta taluttavaksi?
 Käytkö siitä kauppaa toisten pyyntimiesten kanssa,
 meneekö se paloitetuna myyntiin kauppiaille?
 Isketkö sen kyljen täyteen väkärautoja,
 lävistätkö harppuunalla sen pään?
 Jos mielesi tekee käydä siihen käsiksi,
 ajattele, millainen kamppailu siitä nousee,
 ja jätä se rauhaan!
 (Job 40:25-32)*

Eräs Raamatun Leviatania koskeva salaisuus on se, että niitä on kaksi, kalamainen ja käärmemäinen! Jobin kirjan luvussa 41 esitetään kuvaus lohikäärmeen kaltaisesta hirviöstä, joka sekin esittäytyy myöhemmin tähtitaivaan tarinassa. Juutalainen selitysteos Talmud puoltaa teoriaa kahdesta Leviatanista.²⁷

Tähtitaivaan Cetus sitoo samalla tavalla kansakuntia kuin Skorpionin aikavyöhykkeestä tutuksi tullut peto. Tässä tuo peto esiintyy kuin uudelleen kuolleista vironneena. Niinhän itse asiassa pitikin käydä.

Peto, jonka näit, on ollut, mutta nyt sitä ei enää ole. Se tulee vielä nousemaan syvyydestä, mutta lopulta se nousee tuhon omaksi.
(Ilm. 17:8)

Cetus on kuin uudelleen henkiin herännyt Portto, Saatanan naispuolinen liittolainen. Se sitoo sielullisen Juudan ja Israelin synnin kahleisiin.

Kristus lähtee pelastamaan sielullista Israelia/Juudaa

Kristus lähtee pelastamaan kansaansa, sielullista Israelia ja Juudaa, Kefeuksen (Cepheus) kuviossa. Matkallaan Hän perustaa kaupungin (Cassiopeia) pelastamiensa ihmisten hengille.

Cepheus – Matkalle lähtevä Kuningas

Kefeus (Cepheus) on kruunupäinen kuningas taivaan korkeimmalla laella. Hänet ja Häneen liittyvät tähdet esiteltiin jo Vesimiehen aikavyöhykkeen yhteydessä.

Seuraavassa palataan Jobin kirjaan ja esitetään Behemotin kuvaus Septuaginta-käännöksen mukaan:

*Ja kun se on mennyt jyrkälle vuorelle, se tuottaa iloa laakson nelijalkaisille (jättiläisliskoille). Se makaa kaikenlaisten puiden, papyrusten, ruokojen ja kaislojen alla. Suuret puut antavat oksillaan varjoa sille kuten myös ketojen pensaat. Jos virta tulee vastaan, se ei ole siitä tietääkseenkään, vaikka itse Jordan syöksyisi sen suuhun. Kuitenkin **yksi** seuraa sitä katseellaan, **yksi** sitoo sen köydellä ja lävistää sen nenän.*
(Job 40:15-19, LXX)

Tuo yksi, joka seuraa sitä katseellaan, on tähtitaivaan laella tarkkaileva Kefeus. Kefeus on Kristus, joka on valmiina lähtemään maailmaan pelastaakseen Saatanan vangiksi joutuneen sielullisen Israelin/Juudan kansan. Hän on riittävän voimakas sitoakseen köydellä vihollisen ja lävistääkseen sen nenän.

Alkuperäinen sankari ei siis ole Perseus eikä Pyhä Yrjänä, vaan Jeesus Kristus. Vanki on Vesimiehen aikavyöhykkeen Aasi, joka kuvaa sielullisia israelilaisia/juutalaisia Jumalan vuoren liepeillä. Nyt israelilaiset/juutalaiset ovat joutuneet vangituiksi ja sidotuiksi. Vangitsija on Jobin kirjan kalamainen Leviatan.

²⁷ BT Baba Bathra 74b

Kristus hallitsee tilanteita suvereenisti huolimatta siitä, että Hänen kansansa oli joutunut vihollisen valtaan. Kuvassa Hän esiintyy Israelin ja Juudan Kuninkaana. Hän on pian lähdössä matkalle luonnolliseen maailmaan ja sitä kautta sielujen maailmaan kohtaamaan vastustajansa.

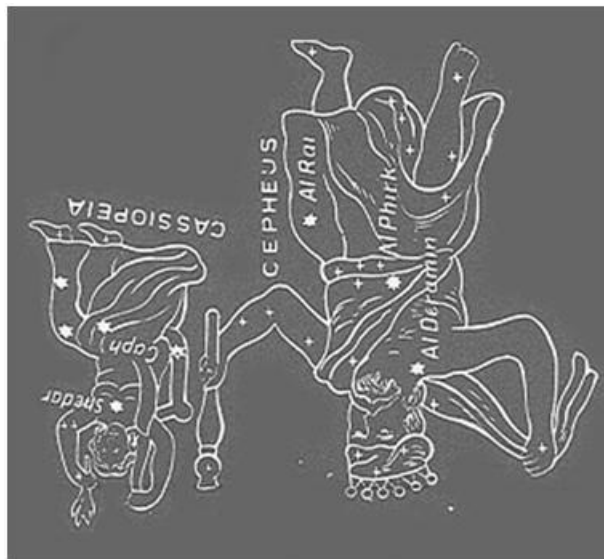
Cassiopeia – Pyhä kaupunki

Kassiopeian (Cassiopeia) viisi päätähteä muodostavat kirkkaan W-muotoisen tähtikuvion. Klassisessa tähtikartastossa sen paikalle on piirretty pienikokoinen valtaistuimella istuva nainen, vaikka tämä kuva on lähes ylösalaisin eikä millään tavoin yhteneväinen tähtikuvion kanssa. Perinteisesti kuvio on tulkittu siten, että se esittää Andromedan äitiä. Sekä Andromeda että Kassiopeia ovat kuitenkin väärennöksiä.

Cassiopeia tarkoittaa valtaan nostettua. Arabiankielinen nimi *Ruchba* tarkoittaa myös valtaan korotettua. Kaldealainen nimi *Dat al Cursa* tarkoittaa likimain samaa. Kirkkain tähti *Shedar* tarkoittaa vapautettua. Toinen tähti on hepreankieliseltä nimeltään *Caph* ”oksa”.

Babylonian kuningatar Semiramis, Nimrodin puoliso, halusi liittää oman kuvansa Kassiopeian tähtikuvioon antaen sille nimen ”Taivaan kuningatar”. Hän halusi olla itse jumalallisen palvonnan kohde. Voidaan olla varmoja, että tämä ei ole alkuperäinen Jumalan tähtitaivaalle piirtämä kuva.

Vanhan perimätiedon mukaan Kassiopeia kuvasi niiden uskollisten ihmisten yhteisöä, jotka Jumala korottaa valtaan päivien lopulla. Se esittää taivaallista Jerusalemiä, johon Kristus kokoaa pelastettujen israelilaisten ja juutalaisten uudestisyntyneet henget aikojen lopulla. Ennen lähtöään maailmaan Kristus perusti kaupungin pelastettujen henkiä varten, mutta toistaiseksi kaupunki oli tyhjä.

Kuva 31. Kefeus ja Kassiopeia klassisesti kuvattuna Bullingerin mukaan.

Kassiopeia - Pyhä kaupunki muureineen ja portteineen muistuttaa muodoltaan kruunua. Historian alkuaikoina kruunu hallitsijan päässä kuvasikin muureilla ympäröityä kaupunkia. Babylonian kuningatar, Semiramis, himoitsi tätä kruunua itselleen, mutta hän ei ollut sen oikea kantaja. Oikea kantaja on Kristus, joka hankkii sen omakseen omalla työllään.

Sinä (Jerusalem) saat uuden nimen, jonka Herra itse lausuu julki, ja sinä olet oleva kaunis kruunu Herran kädessä, kuninkaallinen seppele Jumalan huomassa. Ei sinun nimesi enää ole Hylätty eikä maasi nimi Hedelmätön, vaan sinun nimesi on oleva Rakastettuni ja maasi nimi Puolisoni, sillä Herra rakastaa sinua ja ottaa sinun maasi puolisoikseen.
(Jes. 62:2-4)

Kalojen aikavyöhykkeen sanoma

Luonnollinen yhteys

Assyrian kuningas valloitti Samarian ja muut Israelin pohjoiset alueet v. 722 eKr. Eräässä hänen voittoaansa kuvaavassa piirtokirjoituksessa sanotaan: ”Minä olen piirittänyt Samariaa ja valloittanut sen, vienyt vankeuteen 27280 asukasta, olen muuttanut maan aikaisemman hallitusmuodon ja antanut maan päälliköitteni hallittavaksi.” Näin Pohjois-Israelin itsenäinen olemassaolo päättyi. Samarian kansa vietiin pois omilta asuinalueiltaan ja tilalle tuotiin ihmisiä muista kansoista.

Jonkin aikaa tämän jälkeen Assyrian maailmanvalta alkoi kuitenkin heikentyä. Jo noin vuonna 650 eKr Egypti irrottautui Assyrian vallasta ja pian sen jälkeen myös Babylonia. Babylonia valloitti Assyrian hallintopaikat v. 614 eKr ja vähän sen jälkeen koko entinen Assyrian suurvalta oli muuttunut Babylonian suurvallaksi.

Babylonian kuningas Nebukadnessar valloitti Jerusalemin ensimmäisen kerran vuonna 597 eKr. Siitä lähtien Juudan kuninkaat olivat Babylonian alamaisia. Silloin tapahtui myös ensimmäinen pakkosiirto. Kansan paras osa vietiin Baabeliin, Babylonian pääkaupunkiin, eräät profeetat heidän mukanaan. Vuonna 586 eKr Nebukadnessar valloitti kapinoivan Jerusalemin toisen kerran. Silloin kaupunki hävitettiin lähes kokoaan ja myös temppeli poltettiin. Juudan kuningas ja loput Jerusalemin asukkaista pakkosiirrettiin Babyloniaan.

Mikä oli perimmäinen syy siihen, että Israelin ja Juudan kansat joutuivat vieraan vallan alaisuuteen? Miksi Jumalan kansa joutui pois omalta maaltaan? Syy ei voinut olla mikään muu kuin se, että he olivat luopuneen kansallisesta Jumalastaan Kristuksesta. Alkuperäinen abrahamilainen usko, jossa Kristus oli ollut niin keskeisessä asemassa, oli muuttunut toiseksi uskonnoksi, jossa Kristus ja Pyhä Henki olivat lähes unohtuneet. Sen lisäksi vieraat jumalat ja jumalanpalvelusmenot olivat astuneet mukaan kuvaan (Hes. 8).

Juutalaisuus oli muuttunut sovituskonnosta lakiuskonnoksi. Suuri sovituspäivä, jossa kansan synnit pestiin pois uhriverellä, oli menettänyt alkuperäisen merkityksensä. Vaikka kansa vietti sovituspäivää, sitä ei osattu enää yhdistää Kristuksen sovitukseseen, mikä oli sen sanoma. Tilalle oli noussut omavanhurskauteen perustuva uskonto, jonka ydin oli lain pilkuntarkka noudattaminen. Mooseksen laki korotettiin kaiken yläpuolelle.

Papit suorittivat temppelimenoja, mutta he eivät ymmärtäneet, että heidän temppelinsä oli vain kuva tai varjo siitä taivaallisesta temppelistä, jonka Kaikkeinpyhimässä on Kristuksen valtaistuin. He eivät ymmärtäneet myöskään, että Kristus, jonka eräs nimi Raamatussa on Melkisedek, oli heidän todellinen Ylipappinsa, joka tuo oman verensä kautta sovituksen kansansa synneille. Pukit ja muut uhrieläimet, joita he uhrasivat, olivat vain kuva Kristuksen täydellisestä uhrista, joka myöhemmin toimitettaisiin.

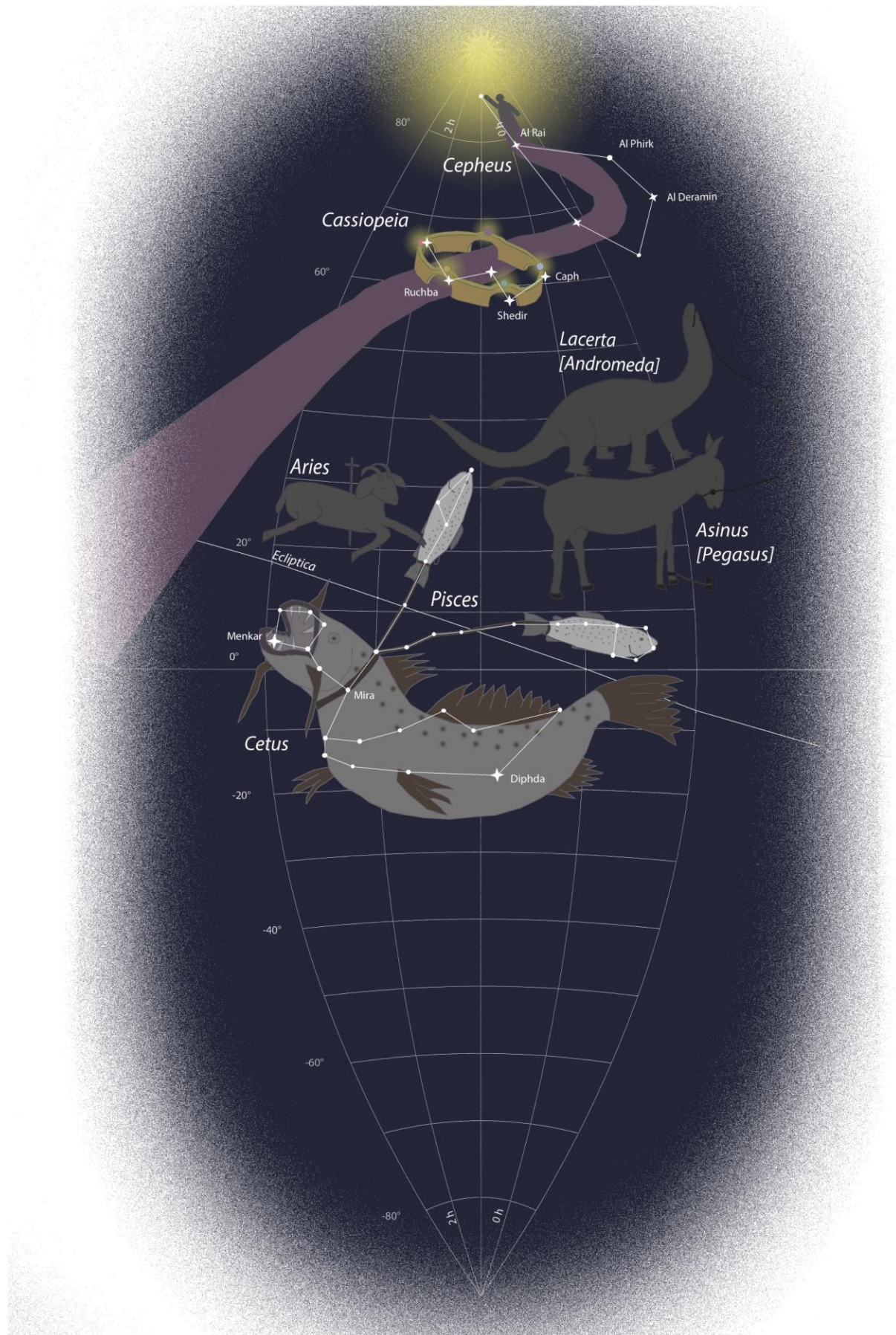
Abraham, Iisak, Jaakob, Mooses jne. olivat solmineet uskoon ja uskollisuuteen perustuvan liiton Kristuksen kanssa. Sekään ei sellaisenaan tuonut täydellistä sovitusta näille Vanhan liiton patriarkoille. Hekin joutuivat odottamaan Kristuksen lopullista sovitushuria, mistä he myöhemmin pääsivät osallisiksi. Jumala kuitenkin toivoi, että koko Israelin kansa olisi voitu liittää samanlaiseen liittoon kuin Abraham. Siinain vuorella kuitenkin kävi ilmi, että kansa ei ollut valmis siihen. Kansassa oli aivan liian paljon epäuskoa Kristusta kohtaan.

Lopulta Kristus solmi heidän kanssaan lakiin perustuvan ehdollisen liiton, jotta he siinä voisivat nähdä ainakin kuvan Hänestä. Jos he sitä noudattaisivat, he saisivat osakseen siunauksia, muussa tapauksessa he kohtaisivat tiellään kirouksia. Lain liitto ei ollut sellainen sydämen liitto, jollaisen Kristus olisi halunnut suhteessa kansaansa, mutta sen avulla Hän pystyi ainakin pitämään kansansa yhtenäisenä. Tulevaisuuden varalle laatimiensa suunnitelmien johdosta Kristukselle oli tärkeää, että Hänellä oli liittolaiskansa, vaikka se ei ollut täydellinen eikä mitenkään ansainnut itse sitä asemaa kansakuntien joukossa.

Tämä on surullinen kertomus Israelin ja Juudan kansan luopumuksesta. Onneksi Kristus ei hylännyt kansaansa. Kaikesta huolimatta Hän oli valmis tulemaan maan päälle pelastamaan sen, ja sen mukana muutkin kansakunnat.

Sielujen maailman tapahtumat

Israelin ja Juudan historia on kuin heijastuskuva siitä, mitä sielujen maailmassa tapahtui hieman myöhemmin. Se, mitä tapahtui luonnollisessa maailmassa, kun Juuda valloitettiin ja sen kansa vietiin pakkosiirtolaisuuteen, on lähes yhdenmukainen kertomus sielujen maailman tapahtumien kanssa. Kristuksesta luopuneet israelilaiset eivät päässeet enää Paratiisiin, vaan hajaantuivat kansojen sekaan sielujen maailmassa. Sielullinen Juuda hallitsi toistaiseksi vielä Paratiisin keskuskaupunkia, mutta Pyhän Hengen suoja oli poistunut heidän yltään, koska monet heistä olivat luopuneet Jumalastaan, Kristuksesta.

Kuva 32. Kalojen aikavyöhyke rekonstruoituna

Huonosti sotaan varustautunut sielullinen Juuda joutui Saatanan joukkojen piirittämäksi ja valloittamaksi. Koko juutalainen sielukansa siirrettiin vangittuna sielujen maailman Babyloniaan. Luonnollisessa mielessä ”pedot” voidaan ymmärtää Israelin ja Juudan vihamielisiksi ympärysvalloiksi, Assyriaksi ja Babyloniaksi, mutta sielujen maailman pedot olivat todellisia henkivaltoja, jotka vangitsivat ihmissieluja. Tähtitaivaan kertomuksessa ne onnistuivat vangitsemaan sielullisen Jerusalemin sisällä ja ympärillä asuneen kansan ja viemään heidät mukanaan tuonelan perukoille, sielulliseen Babyloniaan.

Kristus salli Saatanan tehdä tämän, koska Hän tiesi tulevansa myöhemmin pelastamaan kansansa. Kun Hän tulisi, sielulliset israelilaiset/juutalaiset pääsisivät vapaaksi Saatanan kahleista ja silloin erottuisivat ne, jotka olisivat valmiita todelliseen liittoyhteyteen Hänen kanssaan. Ilman henkilökohtaista liittoutumista Kristuksen kanssa kukaan ei voisi olla todellinen israelilainen/juutalainen eikä voisi päästä niille pyhille paikoille, jotka Kristus oli heille varannut.

Kaloja vankinaan pitävä hirviö on sielullisten israelilaisten/juutalaisten vihollinen, joka pyrkii vetämään Kristuksen kansaa takaisin ”kalojen” valtakuntaan.

Kuinka sallit, että ihmiset ovat kuin meren kalat, kuin meressä vilisevät eläimet, joilla ei ole hallitsijaa? Kaldealaiset pyydystävät ihmisiä koukuilla, vetävät heitä verkoilla kuin kaloja. Saadessaan saaliin he iloitsevat ja riemuitsevat. He uhraavat verkoilleen, polttavat suitsuketta pyydyksilleen. Niillä he ovat saaneet, mitä ovat halunneet, heillä on ruokaa yllin kyllin. Saavatko he loputtomiin saalistaa, surmata kansoja säälimättä? (Hab. 1:14-17)

Seuraavassa luvussa viedään sielullisen Israelin ja Juudan kertomus onnelliseen päätökseen. Kristus tulee ja vapauttaa sielulliseen Babyloniaan viedyn kansansa.

OINAAN AIKAVYÖHYKE

Oinaan aikavyöhykkeessä Kristus syntyy ylhäältä luonnolliseen maailmaan pitäen päämääränään ainoastaan yhtä asiaa: Hän haluaa kuolla ihmiskunnan syntien edestä ja pelastaa kansansa Saatanan orjuudesta. Kuolemansa yhteydessä Hän tunkeutuu tuonelan perukoille ja vapauttaa siellä Saatanan vankina olevan sielullisen Israelin ja Juudan. Matkalla takaisin Paratiisiin heidän joukkoonsa liittyy myös muiden kansakuntien sieluja. Kaikki he saavat syntinsä anteeksi ja he uudestisyntyvät hengessä. Kun he pääsevät perille heidän henkensä nostetaan hengelliseen taivaaseen, mutta sielujen puolesta he jäävät sielujen maailman Paratiisiin.

Kristus syntyy maailmaan ja kuolee

Kristus syntyy luonnolliseen maailmaan ja kuolee uhrikaritsana Oinaan (Aries) kuviossa. Kuolemansa jälkeen Hän tunkeutuu tuonelan perukoilla olevaan sielulliseen Babyloniaan ja menee vapauttamaan siellä vankina olevan kansansa.

Aries - Sovitusuhri

Oinaan (Aries) kuviossa on suhteellisen tyynen näköinen maassa makaava oinas. Kuvion hepreankielinen nimi on *Taleh*, joka tarkoittaa lammasta. Arabiankielinen *Al Hamal* samoin kuin syyriankielinen *Amroo* tarkoittavat myös lammasta. Kreikankielinen nimi *Krios* samoin kuin latinankielinen *Aries* tarkoittavat oinasta. Oinas on urospuolinen lammas.

Kirkkain tähti on arabiankieliseltä nimeltään *El Nath*, mikä tarkoittaa haavoitettua tai surmattua. Tämän arabiankielinen nimi on *Ras al Thalita*, mikä tarkoittaa lampaan kolmionmuotoista päätä. Kreikankielinen nimi *Deltoton* tarkoittaa kolmikulmiota. Toiseksi kirkkain tähti on nimeltään *Al Sheratan*, joka tarkoittaa runneltua tai haavoitettua. Kolmanneksi kirkkaimman tähden hepreankielinen nimi on *Mesartim*, mikä tarkoittaa sidottua.

Kuva 33. Klassinen Aries

Oinas oli yksi Vanhan testamentin uhrieläimistä. Se viittaa Jeesukseen ja Hänen uhrikuolemaansa. Oinas uhrattiin Iisakin sijaan (1. Moos. 22:13) aivan kuten Jeesus uhrattiin ihmisten sijaan, jotka muuten olisivat tuhoutuneet Saatanan kanssa.

Joissakin vanhoissa tähtikartastoissa on aikuisen oinaan sijasta esitetty karitsa, nuori oinas. Kristuksen yhdistäminen karitsaan on ollut selvää jo aikojen alusta, jolloin ihmiset saattoivat uhrata karitsan merkkinä uskostaan Häneen. Uuden Testamentin perusteella yhteys on myös selvä:

Tiedättehän, että teitä ei ole lunastettu isiltä perimästänne tyhjänpäiväisestä elämästä millään katoavalla tavaralla, hopealla tai kullalla, vaan Kristuksen, tuon virheettömän ja tahrattoman karitsan, kalliilla verellä. (1.Piet.1:19)

Ja minä näin, että valtaistuimen ja neljän olennon edessä vanhinten keskellä seisoi karitsa. Se oli kuin teurastettu, ja sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää – ne Jumalan seitsemän henkeä, jotka on lähetetty kaikkialle maailmaan. (Ilm.5:6)

Oinaan kuvio tarkoittaa siis Jeesusta Kristusta, joka tuli maailmaan kuollakseen ihmisten puolesta ja verellään sovittaakseen ihmisten synnit. Tällä teollaan Hän katkaisi siteet, jotka olivat lukinneet ihmishenget ja -sielut Saatanan yhteyteen. Näin Hän teki ihmisille mahdolliseksi päästä irti Saatanasta ja liittoutua Hänen kanssaan.

Kristus lyö Saatanan ja vapauttaa kansansa

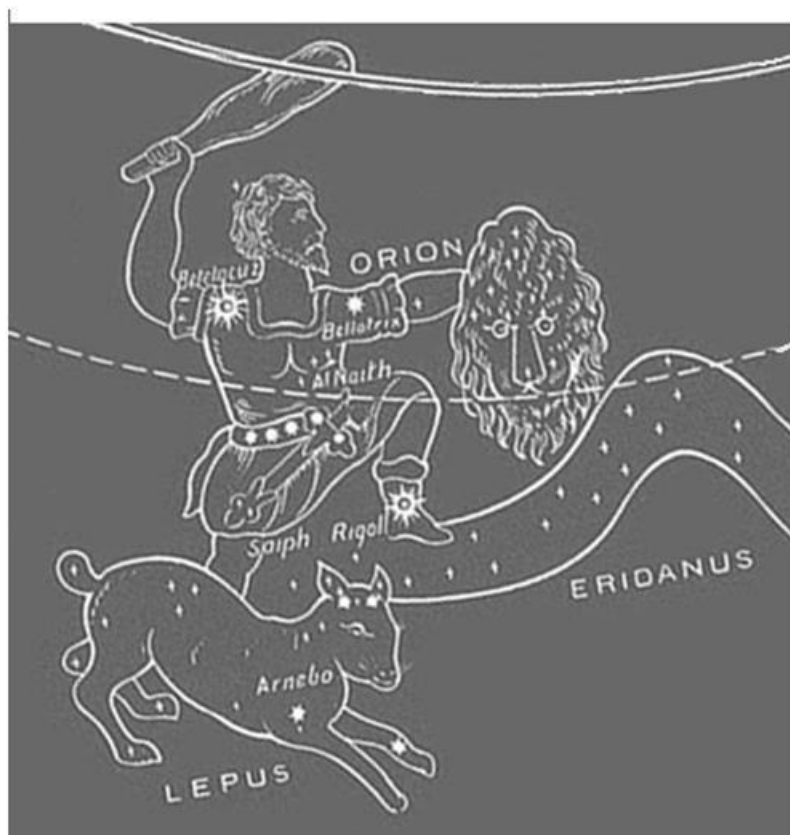
Kolme kuviota, Eridanus, Caput Feri [Lepus] ja Orion, kertovat miten Kristus lyö Saatanan tuonelan perukoilla. Eridanuksen toinen haara esittää tulista virtaa, toinen itse Saatanaa Hirviön (Ferus) hahmossa. Jäniksen (Lepus) kuvio Orionin jalan alla on itse asiassa Hirviön pää (Caput feri), jonka avoimesta suusta lähtee tulinen virta. Orion, joka varsinaisesti kuuluu Härän aikavyöhykkeeseen, esittää Kristusta, joka lyö Saatanan ja murskaa hänen päänsä.

Eridanus ja Ferus – Virrassa makaava hirviö

Eridanus on perinteisesti ymmärretty tuonelan virraksi. Virta kulkee taivaan halki eteläisellä tähtitaivaan puoliskolla. Alkujaan virtaa ei yhdistetty niinkään veteen kuin tuleen. Egyptiläisessä Denderan eläinradassa sen nimi oli *Peh-ta-t* eli virran suu. Kirkkain tähti on hepreankieliseltä nimeltään *Achernar*, mikä tarkoittaa joen loppupäätä. Toiseksi kirkkain tähti on nimeltään *Cursa* (lähellä joen yläpäättä) ja tarkoittaa alas taivutettua. Kolmanneksi kirkkain tähti *Zourac* tarkoittaa virtaavaa. Muita tähtien nimiä ovat *Phaet* “suu” ja *Ozha* “eteenpäin menevä”.

Orionin vasemman jalan alla on jänis (Lepus). Jalka on kohonnut murskaamaan jäniksen pään. Latinankielinen nimi *Lepus* tarkoittaa jänistä. Lepuksen kirkkain tähti on hepreankieliseltä nimeltään *Arnebo*, mikä tarkoittaa Tulevan vihollista. Muita tähtien nimiä ovat *Nibal* “hullu”, *Rakis* “sidottu” ja *Sugia* “pettäjä”. Nimet osoittavat, että Orionin jalan alla oleva eläin on kuva Saatanasta.

Jäniksen esiintyminen tähtikartastolla vaikuttaa oudolta. Jänis ei ole raamatullinen eläin, joten ilmeisesti kyseessä ei ole alkuperäinen kuvio. Jänis tosin mainitaan kiellettyjen eläinten luettelossa, 5. Moos.14:7. Myöskään Eridanuksen, tuonelan virran, merkitys tähtien tarinassa ei ole täysin selkeä.

Kuva 34. Klassinen Orion, Jänis (Lepus) ja Eridanus Bullingerin mukaan.

Mitä ovat alkuperäiset kuviot Orionin jalan alla? Vihjeenä toimii seuraava tieto: Eräät vanhat kuvalliset tähtikartastot kuvasivat paitsi virran, myös virran jumalan makaamassa pitkin virtaa.²⁸ Alkuperäisessä kuviossa ei ollutkaan pelkästään virta, vaan myös tuon virran jumala, joka on itse Saatana lohikäärmeen hahmossa. Tästä syystä Eridanuksen kuvio on kaksihaarainen. Ylempi haara kuuluu hirviölle (*Ferus*) ja alempi hirviön suusta syöksyvälle vesivirralle. Virta päättyy *Achernar*-tähteen, missä aivan kuin maa nielaisisi Kristuksen kansan surmaamiseen tarkoitetun tulisen veden.

Mitään jäniskuviota ei ole alkujaan ollut Orionin jalan alla, vaan siihen asettuu hirviön suurikokoinen pää (*Caput Feri*). Kuvion egyptinkielinen nimi Peh-ta-t, tarkoittaa lohikäärmeen suuta, josta syöksyy tulta, savua ja vettä.

Kuten kalojen aikavyöhykkeen yhteydessä tuotiin esille, Leviatan-hirviöitä on kaksi. Toinen on kalamainen vesihirviö Kalojen aikavyöhykkeessä, toinen on kiemurteleva lohikäärme, joka esiintyy tässä Kristuksen jalan alla odottamassa lopullista tuomiotaan. Seuraavassa on osa Jobin kirjan kuvauksesta jälkimmäisestä Leviatanista, joka on tähtitaivaan *Ferus*:

²⁸ Allen R.H. *Star Names. Their Lore and Meaning*. Kohta Eridanus.

*Sen kaula uhkuu voimaa, sen edellä leviää kauhu.
 Jäntevät ovat sen vatsan lihakset,
 kovat kuin metalli, eivät ne anna myöten.
 Kiveä on sen sydän, kuin myllyn pohjakivi, liikkumaton ja kova.
 Kun se nousee esiin, rohkeimmatkin kauhistuvat
 ja pakenevat kuohuvasta vedestä.
 Jos siihen osuu miekka, terä murtuu.
 Ei siihen pysty keihäs, ei nuolenkärki eikä kivi.
 Pelkkää olkea on sille rauta, kuin lahoa puuta on sille pronssi.
 Nuoli ei aja sitä pakosalle, olkipalloja ovat sille lingon kivet,
 kuin heinänkorsi on sille nuija, miekan kalskeelle se vain nauraa.
 Sen vatsapuoli on täynnä teräviä nystyjä,
 jäljet rannan liejussa ovat kuin äkeen jäljet.
 Se panee syvyydet kiehumaan niin kuin pata kiehuu,
 virta pärskyy sen ympärillä kuin tulikuuma rasva.
 Sen perässä kimaltaa vaahto hopeisena kuin vanhuksen hiukset.
 Ei ole sille vertaa maan päällä! Luoja jätti sen pelkoa vaille.
 Vahvimpiakin se ylväänä katsoo. Se on kaikkien petojen kuningas.
 (Job 41:14-26)*

Septuaginta-käännöksessä on hieman toisenlainen ajatus kohdassa, missä todetaan: ”Kuka siis voisi astua esiin vaatimaan palvelua palveluksesta? Eikö kaikki taivaan alla ole minun?” Siinä Jumala sanoo aloittaneensa jo lopun valmistelut Leviatanille (Saatanalle), sillä ”kuka voi vastustaa minua?” Vielä Jumala kysyy: ”Kuka voi vastustaa minua ja jäädä olemaan? Sillä koko maailma taivaan alla on minun.” Lohikäärme on siis hirmuinen peto ja ihmistä paljon voimakkaampi, mutta sillä ei ole kuitenkaan oikeutta vastustaa Jumalaa. Vaikka ihmisten aseet ovat siihen tehottomia, Jeesuksen Kristuksen jalalla sen pää tulee murskatuksi.

Alkuperäisessä Eridanuksen kuviossa lohikäärmeen yhteyteen on kuvattu myös lintu. Linnun egyptinkielinen nimi on *Bashti-beki*. Bashti tarkoittaa ”hämmennetty” ja Beki ”häviävä”. Klassisessa kartastossa lintua ei ole, mutta sen alkuperäisestä esiintymisestä löytyy muitakin todisteita. Toiseksi kirkkaimmalle tähdelle *Cursa* on olemassa vaihtoehtoinen nimi *Al Thalim*, joka tarkoittaa kamelikurkea. Lisäksi löytyy *Azha* tai *Al Udhiyy*-niminen tähti, joka tarkoittaa kamelikurjen pesää. Vielä pesän läheltä löytyy *Al Baid*-niminen tähti, joka tarkoittaa munaa ja toinen *Al Kaid*-niminen, joka tarkoittaa särkyneitä munan kuoria.

Kamelikurki on strutsintyyppinen lentokyvytön lintu. Se kuvaa vangittua Israelia/Juudaa. Jobin kirja antaa siitä seuraavan kuvauksen:

*Sinäkö loit strutsin, nopeasti juoksevan linnun?
 Rajusti lyö strutsi siivillään,
 mutta eivät ne ole niin kuin haukan tai haikaran siivet:
 maahan se laskee munansa ja antaa niiden hautua hiekan lämmössä.
 Se ei ajattele, että ne voivat murskautua askelen alla,
 että jokin eläin voi ne tallata.*

*Se on poikasilleen tyyli,
aivan kuin ne eivät sen omia olisikaan,
se ei tunnu välittävän, vaikka kaikki sen vaiva olisi ollut turhaa.
Jumala epäsi siltä viisauden, ei suonut sille ymmärrystä.
Mutta kun se kiittää kaula ojossa, se saattaa häpeään niin ratsun kuin ratsastajan.
(Job 39:13-18)*

Strutsi eli Kamelikurki esiintyy Lohikäärmeen häntäpäässä, syvällä etelässä, tuonelan virrassa. Lohikäärme aivan kuin talloo strutsin pesää, joka on päiväntasaajan korkeudella. Pesä tarkoittaa murskattua 3. taivaan Jerusalemiä. Lentokyvytön lintu, joka ei pysty suojelemaan pesäänsä, on hengellisen voimattomuuden ja typeryyden vertauskuva. Se kuvaa Israelin/Juudan hengellistä tilaa ennen Saatanan vangiksi joutumista.

Feeniks–lintu, jonka profeetallinen kertomus on esitetty Kauriin aikavyöhykkeessä, esiintyy eteläisellä taivaalla, aivan Strutsin vierellä. Se on aivan kuin pelastamassa tuonelan virran mukana ajelehtivaa kamelikurkea. Kuva kertoo siitä, että Kristus kävi kuolemansa yhteydessä syvällä tuonelassa vapauttamassa Saatanan pauloihin joutuneen kansansa. Feeniks ei kuulu klassiseen neljän tähtikuvion joukkoon, mutta lienee alkuperäinen. Se on ollut monissa uskonnoissa kuolemattomuuden symboli.

Orionin tähtikuvioon tutustutaan myöhemmin Härän aikavyöhykkeen yhteydessä. Se on kuitenkin oleellinen osa Oinaan aikavyöhykkeen kertomusta siinä mielessä, että Orion on Kristus, joka jalallaan murskaa Saatanan (lohikäärmeen) pään. Sen Hän teki syvällä tuonelassa, kun Hän tunkeutui Saatanan asuinsijoille ja päästi siellä olleet vangit vapaiksi. Kristus oli kuolemallaan sovittanut ihmisen, eikä Saatanalla ollut enää oikeutta pitää vankinaan niitä ihmisiä, jotka tunnustivat Hänet Herrakseen.

Riemullinen kotiinpaluu

Vapautettu sielullinen Israel/Juuda lähtee riemuiten seuraamaan Kristusta, joka johdattaa kansansa takaisin Paratiisiin Perseuksen kuviossa. Alkuperäinen Perseuksen kuvio esittää Kristusta ja aasia.

Perseus – Kahleet murtava Kristus

Klassisessa kuviossa Perseus kantaa luonnottomassa asennossa toisessa kädessä miekkaa ja toisessa pedon päätä, jonka hän on miekalla katkaissut.

Perseus tarkoittaa murtajaa. Perseuksen jalassa olevan tähden nimi, *Athik*, tarkoittaa heprean kielellä samaa. Kirkkain tähti *Mirfak* tarkoittaa avustajaa. Toisen tähden arabiankielinen nimi *Al Genib* tarkoittaa pois kantavaa.

Perseuksen kantamassa eläimen päässä esiintyy hepreankielisiä nimiä: *Medusa*, jalan alle poljettu, *Rosh Satan*, vihollisen pää, *Al Oneh* alistettu. Katkaistussa päässä oleva kirkkain tähti vaihtelee voimakkuudeltaan. Sen nimi on *Al Gol* ja tarkoittaa yksinkertaisesti päätä.

Denderan tähtikartastossa Perseuksen kuviossa on mies ja aasi. Aasi voisi olla hyvin sama eläin, joka on sidottuna paholaisen ahdistamana Vesimiehen aikavyöhykkeessä.

Klassisessa kartastossa esitetty kreikkalainen sankarihahmo ei ole alkuperäinen, vaikka kreikkalaiset tarinat ovatkin yleensä saaneet aiheensa tähtitaivaalta. Alkuperäinen sankari, joka murtaa vihollisen kahleet, on Jeesus Kristus. Nimeä Perseus ei ole tarpeen muuttaa, kunhan ymmärrämme, että se ei viittaa kreikkalaiseen mytologiaan, vaan Jeesukseen Kristukseen, joka murtaa Saatanan linnakkeet tuonelassa.

Alkuperäisessä tähtikuviossa sankari ei myöskään pidä vihollisen päätä kainalossaan, vaan pää kuuluu elävälle Aasille, jonka Kristus on vapauttanut vihollisen siteistä. Nyt Kristus ratsastaa sen päällä. Aasi kuvaa vangiksi joutunutta sielullista Israelia/Juudaa, jonka Kristus tuli vapauttamaan tuonelasta.

Kuva 35. Denderan Perseus.

Koko luonnollinen juutalaiskansa tunsi profetian, jonka mukaan Messias tulee Siioniin aasilla ratsastaen

*Iloitse, tytär Siion!
Riemuitse, tytär Jerusalem!
Katso, Kuninkaasi tulee.
Vanhurskas ja voittoisa Hän on,
Hän on nöyrä, Hän ratsastaa aasilla,
aasi on Hänen kuninkaallinen ratsunsa.
(Sak. 9:9).*

Perseuksen kuviossa Kristus vie takaisin Paratiisiin ne israelilaiset/juutalaiset, jotka ottavat uskossa vastaan Hänen sovituksensa tunnustamalla Hänet Herrakseen ja Pelastajakseen. Siellä he kokevat uudestisyntymisen Pyhän Hengen kautta, joka jälleen hallitsee kaupunkia.

Kuva 36. Oinaan aikavyöhyke rekonstruoituna.

Oinaan aikavyöhykkeen sanoma

Luonnollinen yhteys

Luonnollinen Juuda oli Babyloniassa vankina vain vähän aikaa. Noin seitsemänkymmenen vuoden kuluttua siitä, kun Babylonian kuningas oli valloittanut Jerusalemin ja vienyt sen kansan pakkosiirtolaisuuteen, Persian kuningas Kyyros valloitti Babylonian. Saatuaan vallan Babyloniassa hän antoi juutalaisille luvan palata entisille asuinsijoilleen ja rakentaa uudelleen pääkaupunkinsa temppeleineen.

Jeesus Kristus syntyi juutalaiskansan keskuuteen ajanlaskumme alussa noin 2000 vuotta sitten. Kristuksen elämä oli täynnä ihmeitä, mutta suurin ihme tapahtui Hänen kuolemansa yhteydessä: kolmantena päivänä Jeesus Kristus nousi ylös kuolleista. Tämän tapahtuman kautta Jumala todisti, että Jeesus todellakin on Jumalan Poika ja että kaikki, mitä Hän oli sanonut eläessään, oli totta.

Jo ammoisista ajoista lähtien oli ymmärretty, että Oinaan aikavyöhykkeessä on kuvattuna Messiaan uhrikuolema, joka tulisi olemaan vapautukseksi kaikille ihmisille synnin ja paholaisen siteistä. Tähän kulminoituu Jumalan pelastussuunnitelma. Ennen Jeesuksen Kristuksen maailmaan tuloa monet pitivät tähtitaivaan Oinasta takeena siitä, että Jumala pitää lupauksensa ja lähettää Vapahtajan ajallaan. Kristuksen ajan jälkeen eläneille sukupolville Oinas on ollut todistus oikeaan aikaan toteutetusta lunastuksesta.

Jeesuksen syntymän aikoihin useimmat juutalaiset odottivat pelastajakseen ennemminkin miekan kanssa heiluvaa sotapäällikköä kuin uhrilammasta, koska monet Hänestä lausutut profetiat olivat luonteeltaan sotilaallisia. He odottivat pääsevänsä vapaaksi ahdistelevista ympärysvalloista sotilaallisella voimalla. He eivät ymmärtäneet, että Jeesus oli Jumala, joka tuli vapauttamaan sekä elävät että kuolleet israelilaiset/juutalaiset Saatanan vallasta. Tässä yhteydessä toteutuivat kaikki Kristuksesta lausutut profetiat - myös sotilaalliset, sillä tuonelassa Kristus esiintyi sotapäällikkönä, joka tuhosi Saatanan vankileirin ja päästi siellä olleet vangit vapauteen.

Harvat ihmiset ymmärsivät Jeesuksen elämään liittyviä symbolisia merkkejä, kuten esimerkiksi tähtitaivaalla olevan Aasin merkityksen. Harvat tiesivät, että se tarkoitti Israelia/Juudaa, jonka Kristus oli vapauttava Saatanan vallasta. Jeesus tunsikin sen ja siksi Hän vähän ennen kuolemaansa pyysi opetuslapsiaan tuomaan itselleen aasin, jolla Hän ratsastaisi Jerusalemin pääsiäisjuhlille. Jeesus nousi ratsaille Betaniassa, paikassa, missä Hän oli vähän aikaisemmin herättänyt Lasaruksen kuolleista. Hän ratsasti aasilla suoraan temppelialueelle Jerusalemin itäisestä portista kansanjoukkojen ylistäessä ja osoittaessa Messiaalle kuuluvaa arvonantoa. Tällä teollaan Jeesus tietoisesti yhdisti itsensä edellä mainittuun Sakariaan profetiaan (Sak. 9:9). Jeesuksen ratsastamisesta aasilla Jerusalemiin on kerrottu jokaisessa evankeliumissa. Seuraavassa on katkelma Markuksen evankeliumista.

He toivat varsan Jeesukselle ja heittivät vaatteitaan sen selkään, ja Jeesus nousi ratsaille. Monet levittivät vaatteitaan tielle, toiset taas lehviä, joita he katkoivat tienvarresta. Ja ne, jotka kulkivat hänen edellään ja perässään huusivat: Hoosianna! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä! Siunattu isämme Daavidin valtakunta, joka tulee! Hoosianna korkeuksissa. (Mark. 11: 7-10)

Aasia ei olisi saanut tuoda temppelialueelle, sillä se oli epäpuhdas eläin. Jeesus kuitenkin toi sen sinne ”puhdistettavaksi”, sillä tuo aasi edusti juutalaiskansaa, jonka parissa Hän eli. Jeesus oli valmis ottamaan kansan synnin päälleen ja kuolemaan sen puolesta. Näin jokainen paikalla ollut juutalainen näki tuon mieliä kuohuttavan näytelmän.

On siis historiallisesti totta, että Jeesus ratsasti aasilla Jerusalemiin, mutta sellaisenaan se näyttäisi jäävän vain eräänlaiseksi provokaatioksi. Häntä ei maallisessa mielessä huudettu juutalaisten kuninkaaksi ja Hänen hallitsijan kruununsa muuttui piikkikruunuksi Golgatan ristillä. Maan hallitsijat, papisto ja kansan suuri enemmistö eivät pitäneet Jeesusta sopivana henkilönä heidän johtajakseen. Niinpä Jeesuksen pääsiäisjuhlat päättyivät Hänen teloitukseensa. Mutta mitä tuo aasilla ratsastavan sankarin tähtikuvio varsinaisesti kertoo?

Sielujen maailman tapahtumat

Raamatussa on vain vähän tietoa siitä, mitä Jeesus teki niinä kolmena päivänä, jotka Hän vietti kuolemansa jälkeen tuonelassa. 1. Pietarin kirjeessä mainitaan, että Kristus ”meni ja saarnasi vankeudessa oleville hengille”. (1.Piet.3:19) Tuossa kohdassa viitataan erityisesti niihin ihmisiin, jotka Nooan päivinä olivat olleet tottelemattomia. Uusi testamentti ei kerro tämän enempää, mutta Vanhan testamentin profeettojen kirjojen perusteella voidaan päätellä, että Kristuksen kuoleman yhteydessä tapahtui muutakin. On myös olemassa Raamatun ulkopuolinen perimätieto Jeesuksen matkasta tuonelan perukoille, missä Hän särki Saatanan vankileirien ovet ja päästi siellä olleet vangit vapaaksi.

Jeesuksen matka sielujen maailmaan Jesajan mukaan

Kuten aikaisemmin todettiin, Raamatun profetiat eivät viittaa pelkästään luonnollisen Israelin tai Juudan tapahtumiin. Huolimatta siitä, että ne liittyvät historiallisiin tapahtumiin luonnollisessa maailmassa, ne useimmiten varsinaisesti kertovat sielullisen Israelin tai Juudan kohtalokkaista vaiheista sielujen maailmassa. Niinpä esimerkiksi monet Jesajan kirjan ennustukset voidaan liittää sielujen maailman tapahtumiin. Israelin/Juudan kansaa pidettiin porttien ja salpojen takana pimeimmässä tuonelassa, Saatanan ja Tuonelan ruhtinaan vankileireillä. Silloin Jumala käänsi puhumaan lempeästi Jerusalemin kansalle.

Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani, sanoo teidän Jumalanne. Puhukaa lempeästi Jerusalemmille ja kertokaa sille, että sen pakkotyö on päättynyt, että sen syyllisyys on sovitettu, sillä kaksin verroin on Herran käsi sitä kurittanut kaikista

sen synneistä. Ääni huutaa: - Raivatkaa autiomaahan Herralle tie! Tasoittakaa yli aron valtatie meidän Jumalallemme! Täyttykööt notkot, alentukoot huiput, mäet madaltukoot, vuorten louhikot tasoittukoot! Herran kunnia ilmestyy, kaikki saavat sen nähdä. Näin on Herra puhunut.
(Jes.40:1-2)

Persian kuningas, joka valloitti Babylonian ja vapautti siellä vankina olleet luonnolliset juutalaiset, oli nimeltään Kyyros. Seuraavassa profetiassa tätä peitenimeä käytetään Kristuksesta, joka tunkeutuu syvälle tuonelaan murskatakseen kaikki Saatanan varustukset ja vapauttaakseen sinne vangitut ihmissielut. Jesajan profetia Kyyrokselle (Kristukselle) kuuluu näin:

Näin sanoo Herra Kyyrokselle, jonka hän on voidellut kuninkaaksi, jonka oikeaan käteen Herra on tarttunut alistaakseen kansat hänen eteensä, temmatakseen yön kuninkaiden kupeilta, avatakseen hänelle portit ja ovet niin ettei niitä kukaan sulje:
- *Minä kuljen sinun edelläsi. Vuorimaat minä tasoitan, pronssiovet murren, rautateljet isken irti.*
Minä annan sinulle aarteet pimeistä piiloistaan, ja kalleudet kätköistään, jotta oppisit tietämään, että se, joka sinua kutsuu, olen minä, Herra, Israelin Jumala
(Jes. 45:1-3)

Herra on lunastanut palvelijansa Jaakobin vapaaksi. Lähtökehotus sielullisesta Babyloniasta kuuluu näin:

Lähtekää Babyloniasta, rientäkää kotiin kaldealaisten maasta! Kertokaa tästä riemuiten, kuuluttakaa, viekää viesti maan ääriin asti. Sanokaa: "Herra on lunastanut palvelijansa Jaakobin vapaaksi!" Eivät he janoa kärsineet, kun hän vei heidät autiomaahan: veden hän sai vuotamaan kalliosta heille, hän halkaisi kallion, ja vedet virtasivat.
(Jes.48:20-21)

Herra vei heidät takaisin Siionin vuorelle, Jerusalemin kaupunkiin:

Herää, Siion, herää, pukeudu voimaasi, pue yllesi loistavat vaatteet, pyhä kaupunki, Jerusalem! Koskaan enää ei katujasi polje ympärileikkaamaton eikä epäpuhdas. Nouse, ravista tomu yltäsi, istuudu valtasi istuimelle, Jerusalem! Irrota kahleet kaulastasi, vangittu tytär Siion! Näin sanoo Herra: "Ilmaiseksi teidät myytiin orjuuteen, ja ilman rahaa teidät myös lunastetaan vapaiksi." (Jes. 52: 1-3)

Riemukas kotiinpaluu:

Iloiten te saatte lähteä matkaan, ja onnellisesti te pääsette perille. Vuoret ja kukkulat riemuitsevat teidän edessänne, ja kaikki metsän puut taputtavat käsiään. Orjantappuran paikalle nousee syppressi ja piikkipensaalla paikalle myrtti. Tämä tapahtuu Herran nimen kunniaksi ja on ikuinen merkki, joka ei koskaan katoa.
(Jes. 55:12-13)

Edellä mainitut Jesajan profetiat ovat vain esimerkkejä kaikista profetioista, jotka kertovat sielullisen Israelin/Juudan kansan vapauttamista tuonelan vankileiriltä. Perimätieto kertoo samasta asiasta ikään kuin jo tapahtuneena tosiasiana.

Nikodemoksen evankeliumi

Katolinen ja ortodoksinen kirkko ovat onnistuneet säilyttämään Jeesuksen kuolemaan liittyvää perimätietoutta protestanttisia kirkkoja paremmin. Heillä on säilynyt perimätieto, jonka mukaan Kristus meni kuolemansa yhteydessä tuonelan perukoille, jossa Saatana piti ihmissieluja vankinaan. Kristus kirjaimellisesti murskasi tuonelan portit ja johdatti siellä olevan kansansa vapauteen. Matkalla 3. taivaan Paratiisiin Hän piti symbolisesti kädestä kiinni ihmiskunnan kantaisää Adamia, joka yhdessä vaimonsa Eevan kanssa lankesi syntiin ja tuli karkotetuksi Paratiisista.

Katolisen ja ortodoksisen kirkon perimätieto Kristuksen matkasta tuonelan perukoille perustuu paljolti Nikodemoksen evankeliumi -nimiseen Uuden testamentin apokryfiseen kirjaan²⁹. Monet pitävät tämän kirjan kirjoittajana Nikodemos-nimistä fariseusta, joka esiintyy Johanneksen evankeliumin 3. luvussa. Joka tapauksessa kirja kertoo, miten uskovat yleisesti ajattelivat tapahtumista tuonelassa niiden kolmen päivän aikana, jotka Kristus vietti siellä. Kertomuksella on selkeästi yhteys myös edellä mainittuihin Raamatun profetioihin.

Matteuksen evankeliumissa mainitaan, miten monet kuolleet nousivat ylös haudoistaan Jeesuksen kuoleman yhteydessä (Matt.27:53). Nikodemoksen evankeliumi antaa lisävalaistusta tällekin merkilliselle asialle. Sen mukaan Luukkaan evankeliumissa mainitun vanhan Simeonin (Luuk.2:25) kaksi poikaa Karinus ja Lentius nousivat kuolleista kertomaan, mitä tapahtui syvällä tuonelassa, kun Kristus laskeutui sinne. Lähtökohtana kertomukselle oli se, että kaikki sielulliset israelilaiset/juutalaiset, mukaan lukien profeetat, olivat Tuonelan ruhtinaan vankeina sielujen maailmassa. Karinus ja Lentius aloittivat näin kertomuksensa.

Kun me olimme yhdessä isiemme kanssa syvällä tuonelassa, pimeyden ytimessä, äkkiä taivaanrantaan ilmaantui kuin kullanvärinen aurinko ja valtava purppurainen valo valaisi koko paikan.

Silloin, Aadam, ihmiskunnan isä yhdessä kaikkien patriarkkojen ja profeettojen kanssa riemastui ja sanoi: ”Tuo valo kuuluu ikuisen valon Luojalle, joka on luvannut siirtää meidät ikuiseen valoon.” Ja profeetta Jesaja huusi: ”Tämä on Isän Valo, Jumalan Poika, josta profetoin, kun olin elävänä maan päällä: ’Sebulonin maa ja Naftalin maa, Jordanin tuolla puolen, kansa, joka pimeydessä vaelsi, näki suuren valkeuden. Niille, jotka asuivat kuoleman varjon maassa, koitti valkeus.’ Nyt Hän on tullut ja Hän valaisee meidät, jotka istumme kuoleman keskellä.” (Jes. 9:1)

Siinä kun iloitsimme yhdessä valosta, joka hohti yllämme, isämme Simeon tuli luoksemme ja onnitteli kaikkia sanoen: ”Ylistäkää Herraa Jeesusta Kristusta, Jumalan Poikaa, jonka pienenä vauvana otin temppelissä käsivarsilleni. Pyhän Hengen

²⁹ Nikodemoksen evankeliumi on ensimmäisinä kristillisinä vuosisatoina käytössä ollut kirjoitus, joka kertoo Kristuksen kuulusteluista, tuomiosta, kuolemasta ja kuoleman yhteydessä tapahtuneista ihmeistä. Teos tunnetaan myös nimellä Pontius Pilatuksen teot.

liikuttamana minä todistin Hänestä sanoen: ”Nyt minun silmäni ovat nähneet Pelastuksen, jonka Jumala on kaikille kansoille valmistanut, Valon, joka tulee valkeudeksi pakanoille ja kirkastaa kansansa Israelin.” (Luuk. 2: 29-32). Kaikki pyhät, jotka olivat tuonelan syvyydessä, iloitsivat vieläkin enemmän kuullessaan tämän.

Sen jälkeen paikalle ilmaantui erakon näköinen mies. Kaikki kysyivät häneltä: ”Kuka sinä olet?” Hän vastasi: ”Minä olen huutavan ääni autiomaassa, Johannes Kastaja, Korkeimman profeetta, joka menin valmistamaan tietä Hänen tulolleen ja jakamaan tietoa Hänen kansalleen pelastuksesta ja syntien anteeksiantamisesta. Ja kun minä, Johannes, näin Jeesuksen tulevan luokseni, sanoin Pyhän Hengen liikuttamana: ’Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnit.’ Ja minä kastoin Hänet Jordan-virrassa ja näin Pyhän Hengen laskeutuvan Hänen päälleen kyyhkysen muodossa, ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan: ’Tämä on rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt.’ (Matt. 3:13-17) Ja nyt olen tullut samalla tavalla edeltä ilmoittamaan teille, että Jumalan Poika tulee pian luoksemme ja aivan kuin keväisen päivän Hän tuo korkeudesta meille, jotka asumme pimeydessä ja kuoleman varjossa.”

Kun isämme Adam kuuli siitä, että Jeesus oli kastettu Jordanissa, hän kutsui luokseen poikansa Setin ja sanoi: ”Kerro näille jälkeläisillesi, patriarkoille ja profeetoille, niistä asioista, mitä sinä kuulit arkkienkeli Mikaelilta, kun minä sairaana ollessani lähetin sinut Paratiisin porteille pyytämään Jumalalta voidetta päähäni.”

Silloin Set tuli lähemmäksi patriarkkoja ja profeettoja ja sanoi: ”Minä, Set, ollessani rukoilemassa Jumalaa Paratiisin porteilla näin Herran enkelin, Mikaelin, tulevan luokseni. Hän sanoi: ’Herra on lähettänyt minut luoksesi. Minun tehtäväkseni on annettu huolehtia ihmisruumiista. Minä kerron sinulle, Set, älä enää rukoile itkien Jumalaa, että Hän antaisi armon puun öljyä isäsi Aadamin päänsäryn parantamiseksi, sillä sinä et voi mitenkään saada sitä ennen kuin viimeisinä päivinä, nimittäin viidentuhannen viidensadan vuoden kuluttua. Silloin Kristus, kaikkein armollisin Jumalan Poika, tulee maan päälle ja nostaa jälleen Aadamin ihmisruumiin. Samalla nostetaan kaikkien kuolleiden ruumiit ja kun Hän tulee, Hänet kastetaan Jordanissa. Silloin Hän tulee voitelemaan armon öljyllä kaikki, jotka uskovat Häneen. Ja Hänen armonsa öljy vuotaa edelleen seuraaville sukupolville, niille, jotka syntyvät vedestä ja Pyhästä Hengestä ikuiseen elämään. Ja kun silloin kaikkein armollisin Jumalan Poika, Jeesus Kristus, tulee maan päälle, Hän johdattaa isämme Aadamin Paratiisiin, armon puun luo.”

Kun kaikki patriarkat ja profeetat kuulivat näistä, he riemuitsivat aina vain enemmän.

(Nikodemoksen evankeliumi. Luvut 13 ja 14)

Sen jälkeen Beelsebub eli Tuonelan ruhtinas ja Saatana kävivät keskenään tiukkasävyisen keskustelun. He pelkäsivät olevansa pulassa, jos nuo oudot alamaailman valoilmiot olivat enne siitä, että Jeesus Nasaretilainen oli tulossa heidän sijoilleen. Jeesus oli jo maan päällä eläessään osoittanut suuren voimansa tempaamalla mm. Lasaruksen heidän käsistään.

Kun Saatana ja Tuonelan ruhtinas vielä keskustelivat toistensa kanssa, äkkiä kuului kuin ukkosen tai myrskyävän tuulen voimakas ääni: ”Nostakaa portit, te ruhtinaat, ja kohotkaa korkeiksi, te ikuiset ovet, kun Kunnian Kuningas käy sisään.” (Ps. 24:7) Kun Tuonelan ruhtinas kuuli tämän, hän sanoi Saatanalle: ”Lähde pois minun asuinsijoiltani. Jos olet mahtava soturi, käy taisteluun Kunnian Kuninkaan kanssa. Mutta mitä sinä voisitkaan tehdä Hänelle?” Niin hän heitti Saatanan ulos siltä paikalta.

Tuonelan ruhtinas sanoi jumalattomille palvelijoilleen: ”Sulkekaa julmat pronssiovet ja lujittakaa ne rautasalvoilla ja taistelkaa rohkeasti, niin ettemme tulisi vangituiksi.” Mutta kun koko pyhien joukko kuuli tämän, he huusivat kovalla äänellä Tuonelan ruhtinaalle: ”Avaa portit, että Kunnian Kuningas saa käydä sisään.” Ja profeetta Daavid huusi: ”Enkö minä maan päällä ollessani profetoinut näin: ’Kunpa ihmiset kiittäisivät Herraa Hänen hyvydestään ja ihmeellisistä teoistaan, joita Hän on tehnyt. Sillä Hän on murtautunut pronssiset ovet ja katkaissut rautasalvat. Hän on ottanut heidät itselleen huolimatta ihmisten pahoista ja epävanhurskaista teoista.’” (Ps.107: 15-17)

Tämän jälkeen profeetta Jesaja puhui samalla tavalla pyhille: ”Enkö profetoinutkin oikein, kun vielä olin elävänä maan päällä: ’Kuolleet saavat elää ja ruumiit nousevat ylös haudoistaan ja maassa olevat riemuitsevat, sillä Herran aamukaste virvoittaa maan.’” (Jes.26:19) Ja toisella kertaa sanoin: ’Kuolema, missä onkaan voittosi, missä onkaan otasi?’” (Hoos. 13: 14, 1 Kor. 15: 55).

Kun pyhät kuulivat kaikki nämä Jesajan sanat, he sanoivat Tuonelan ruhtinaalle: ”Aukaise porttisi ja siirrä pois rautasalpasi, sillä nyt sinä tulet olemaan sidottu ja voimaton.” Sitten kuului voimakas ääni, aivan kuin ukkosen ääni, sanoen: ”Nostakaa ylös porttinne, te ruhtinaat. Te tuonelan portit, kohotkaa korkeiksi, jotta Kunnian Kuningas voi käydä sisään.”

Tuonelan ruhtinas kuullessaan saman äänen huusi aivan kuin olisi ollut tietämätön: ”Kuka on tuo Kunnian Kuningas?” Silloin Daavid vastasi Tuonelan ruhtinaalle ja sanoi: ”Minä ymmärrän tuon äänen sanat, sillä minä lausuin ne kerran hengessä. Ja nyt, minä sanon sinulle: Herra, luja ja voimallinen, ja Herra, väkevä taistelussa, Hän on Kunnian Kuningas ja Hän on taivaan ja maan Herra. Hän on katsonut alas ja kuullut vangittujen valituksen ja tullut vapauttamaan ne, jotka ovat kuolemaan sidotut. Ja nyt, sinä viheliäinen Tuonelan ruhtinas, avaa porttisi, että Kunnian Kuningas voi astua sisään, sillä Hän on maan ja taivaan Herra.”

Ja samalla kun Daavid puhui näin, mahtava Herra ilmaantui ihmisen hahmossa. ja valaisi kaikki ne paikat, jotka olivat aina olleet pimeydessä. Hän rikkoi kahleet, mitä kukaan ei aikaisemmin kyennyt katkaisemaan ja vastustamattomalla voimalla tunkeutui niiden luo, jotka istuivat syvällä synnin pimeydessä ja kuoleman varjon mailla.

(Nikodemoksen evankeliumi. Luku 16)

Kun Kristus tuli kuoleman sijoille ja valaisi koko paikan, kaikki paholaisen joukot joutuivat kauhun valtaan. Sitten Kirkkauden Kuningas otti Tuonelan ruhtinaan kiinni ja riisui hänet kaikesta vallasta. Tuonelan ruhtinas syytti Saatanaa tyhmyydestä, kun tämä oli tappanut Kristuksen ja tuonut Hänet tuonelan porteille.

Sitten Jeesus ojensi kätensä ja sanoi: ”Tulkaa minun luokseni kaikki minun pyhäni, jotka olette luodut kaltaisuuteeni, jotka olitte kiroitut kielletyn puun hedelmän kautta ja kuolemaa hallussaan pitäneen paholaisen kautta. Eläkää nyt minun ristinpuuni kautta. Paholainen, tämän maailman ruhtinas, ja kuolema ovat voitettut.

Sitten kaikki pyhät kokoontuivat yhteen Kaikkein Korkeimman Jumalan käden alle ja Jeesus Kristus otti Aadamia kädestä kiinni ja sanoi hänelle: ”Rauha sinulle ja koko sinun vanhurskaalle jälkeläisjoukollesi, joka on minun.”

Sen jälkeen Aadam heittäytyen Jeesuksen jalkojen juureen sanoi Jeesukselle kyynelehtien ja liikuttuneella äänellä: ”Minä ylistän sinua, Herra, sillä sinä olet nostanut

minut ylös etkä ole sallinut vihollisteni riemuitsevan minusta. Herrani, Jumalani, minä huusin avuksi sinua ja sinä paransit minut. Oi Herrani, sinä olet nostanut minun sieluni ylös haudasta, sinä olet pitänyt minut elävänä, enkä ole joutunut tuonelan syvyyteen. Laulakaa Herralle kaikki te Hänen pyhänsä ja antakaa kiitoksenne siitä, että Hänen pyhyytensä on muistanut teitä. Sillä Hänen vihansa kestää vain hetken, mutta Hänen armonsa on elämä.”

Samalla tavoin kaikki muut pyhät asettuivat Jeesuksen jalkojen eteen ja sanoivat yhdestä suusta: ”Sinä olet tullut, maailman Vapahtaja, ja olet todellakin täyttänyt kaikki, mitä Sinusta on kirjoitettu Laissa ja Profeetoissa. Sinä olet ristilläsi vapauttanut elävät ja olet tullut alas luoksemme, jotta ristinkuolemallasi vapauttaisit meidät helvetistä ja voimallasi kuolemasta. Oi, Herra, niin kuin sinä olet asettanut merkiksi taivaallisiin ja olet asettanut ristisi sovituksen merkiksi maan päälle, niin Herra, aseta risti voittosi merkiksi myös helvettiin, niin että kuolema ei saa enää hallintavaltaa siellä.”

Sitten Herra ojentaen kätensä teki ristin merkin Aadamin ylle ja kaikkien Hänen pyhiensä ylle. Ja ottaen Adamia kädestä kiinni Hän nousi ylös tuonelasta ja kaikki Jumalan pyhät seurasivat Häntä. Silloin kuninkaallinen profeetta Daavid puhkesi rohkeasti puhumaan: ”Laulakaa Herralle uusi laulu, sillä Hän on tehnyt ihmeellisiä asioita, Hänen oikea kätensä ja Hänen pyhä käsivartensa ovat antaneet Hänelle suuren voiton. Herra on tehnyt tietäväksi pelastuksensa, Hän on paljastanut pakanoille vanhurskautensa.” Ja kaikki pyhät sanoivat: ”Siunattu olkoon Hän, joka tulee Herran nimeen. Herra on kirkastanut meidät. Tämä on meidän Jumalamme ikuisesti. Hän hallitkoon meitä iankaikkisiin aikoihin asti. Amen.”

Samalla tavoin puhuivat kaikki profeetat Hänen ylistyksekseen ja seurasivat Herraa. Sitten Herra pitäen Adamia kädestä luovutti hänet arkkienkeli Mikaelille ja johdatti heidät Paratiisiin, joka oli täynnä armoa ja kirkkautta.

(Nikodemoksen evankeliumi. Luku 19)

Tämä on aasilla ratsastavan Kristuksen perimmäinen sanoma. Kristus pelasti kansansa hurskaat sielut Saatanan ja Tuonelan ruhtinaan orjuudesta, ja vei heidät 3. taivaan Paratiisiin. Matkalla he saattoivat tunnustaa Kristuksen Herrakseen ja Vapahtajakseen, jos eivät olleet aikaisemmin sitä tehneet. Silloin he uudestisyntyivät hengessään.

Mitä tapahtui heille sen jälkeen? Sitä ei Nikodemoksen evankeliumissa kerrota, mutta luultavasti heidän uudestisyntyneet henkensä nostettiin henkien taivaaseen, ja sielujensa puolesta he jäivät sielujen maan Paratiisiin. Joka tapauksessa he olivat ensimmäisten pelastuneiden joukko Jeesuksen sovituskuoleman jälkeen.

Vanhassa testamentissa Jumala käänsi israelilaisia viettämään ensihedelmien juhlaa heti pääsiäisen jälkeen. (3. Moos. 23: 9-14) Silloin israelilaisten tulee viedä ensisadosta leikattu lyhyde papille, joka toimittaa sen heilutuksen Herran edessä. Juutalaiset eivät kuitenkaan tiedä perimmäistä syytä sen vietolle. Varsinainen sadonkorjuujuhlahan on siitä seitsemän viikkoa myöhemmin, jolloin vietetään Shavuot-juhlaa. Varhaiset kristityt viettivät ensihedelmien juhlaa Kristuksen ylösnousemuksen juhlanä, minkä johdosta juutalaiset ovat pitäneet tätä juhlaa vähän piilossa. Luultavasti nuo ensimmäisten vuosisatojen kristityt tiesivät, että Kristus ei noussut tuonelasta yksin, vaan Hän toi mukanaan pelastukseen suuren joukon juutalaisia/israelilaisia ja muiden kansojen sieluja. Hän vapautti heidät tuonelan vankileiriltä, jolloin he uudestisyntyivät ja pelastuivat. He olivat Kristuksen sovitustyön ensihedelmää.

Pelastuneiden uudestisyntyneet henget nostettiin välittömästi henkien taivaaseen, taivaalliseen Jerusalemiin. Heprealaiskirjeen 11. luvussa kerrotaan Vanhan testamentin uskon sankareista, joita olivat Abel, Henok, Nooa, Abraham, Iisak, Jaakob, Mooses jne. Heistä sanotaan, että he eivät eläessään saavuttaneet sitä, mikä oli heille luvattu, nimittäin taivaallista isänmaata. Sitten sanotaan, että Jumala oli jo rakentanut heille taivaallisen kaupungin. (Hepr. 11: 13-16)

Seuraavassa luvussa Heprealaiskirjeen kirjoittaja tarkentaa käsitystään ”taivaallisesta Jerusalemistä”. Siinä kohdassa puhutaan ”esikoisten seurakunnasta”, joiden vanhurskaat henget ovat päässeet perille taivaalliseen Jerusalemiin.

*Ei, te olette tulleet Siionin vuoren juurelle, elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin luo. Teidän edessänne on tuhansittain enkeleitä ja juhlaa viettävä esikoisten seurakunta, ne, joiden nimet ovat taivaan kirjassa. Siellä on Jumala, kaikkien tuomari, **siellä ovat perille päässeiden vanhurskaiden henget**, ja siellä on uuden liiton välimies Jeesus ja vihmontaveri, joka huutaa, mutta ei kosta niin kuin Abelin veri. (Hepr. 12: 22-24)*

TOISEN OSAN YHTEENVETO – JUMALAN PUHE JOBILLE

Millainen oli Jumalan puhe kärsivälle Jobille? Mikä sai Jobin häpeämään aikaisempia puheitaan ja nöyrytymään Jumalan hyvyiden edessä? Mikä sai Jobin elämän muuttumaan niin täydellisesti, että hän sai moninkertaisesti takaisin sen, mitä Saatana oli aikaisemmin häneltä varastanut? (Job 42)

Seuraavassa yritän hahmotella Jumalan vastauspuheen pääpiirteissään niin, että se toimisi tämän osan yhteenvetona. Jumala käytti saarnassaan apuna eläinradan tähtikuvioita, jotka Job tunsi. Job tiesi, että tähtitaivas on ihmiskunnan aikakello, jonka mukaan ihmiskunnan kaikki ajat ja aikakaudet on määrätty toteutumaan tarkalleen edeltä määrätyllä ajalla.

Aikojen alussa, kun Minä loin alkuperäisen näkymättömän luomakunnan, taivaan enkelit yhdessä alkuperäisten ihmisten kanssa riemuitsivat ja tanssivat ilosta. Kaikki oli aluksi hyvää ja kaunista. Sitten ilmaantui enkelien joukosta vastustaja, joka haastoi Minut luomakuntani hallitsijana. Niin Minä otin hänet kiinni ja heitin hänet näkymättömän luomakunnan pohjalle, alkuperäisen näkymättömän maan päälle. Siellä hän onnistui saamaan minun luomani ihmiset valtaansa. Sen jälkeen Pimeyden vedet nousivat alkuperäisen maan päälle, jolloin koko maa ja sen ihmiset hukkuivat. Sinä olit silloin noiden alkuperäisten ihmisten joukossa, vaikka et sitä muista.

Näkymätön luomakunta joutui silloin Saatanan valtaan lukuun ottamatta ylimpiä taivaita, jotka säilyivät edelleen puhtaina. Silloin Minä, jolle Isäni antoi nimeksi Aamunsarastus, lähdin pelastamaan ja asettamaan ennalleen näkymätöntä luomakuntaa ja sen ihmisiä. Niin Minä synnyin valoksi pimeyden keskelle ja aloin vaikean pelastustehtäväni. Ymmärsin, että kaiken on tapahduttava lain ja järjestyksen mukaan,

minkä johdosta joutuisin uhraamaan itseni jopa useampaan kertaan, jotta ihminen voisi vapautua syntivelastaan. Siitä on tässäkin maailmassa kyse, kun loin luonnollisen ihmisen elämään sen päällä. Jo maailman ensimmäisille ihmisille olen ilmoittanut, että säättämälläni ajalla tulen antamaan lopullisen syntiuhrin sinun ja koko ihmiskunnan edestä.

Katso nyt tähtitaivaan kuvioita, jotka Minä olen luonut osoittamaan aikoja ja merkkejä. Näetkö Orionin, Valontuojan, jonka jalka on paholaisen Pään päällä. Silloin Minä tulen ihmiseksi maailmaan ottaakseni vallan pois paholaiselta (Orion, Hirviö). Tiedätkö, milloin villivuohi (Kauris) vasoo? Näetkö villioinaan synnytyskivut? Silloin Minä asetun sovitusuhriksi ihmiskunnan puolesta. Poikaset tarkoittavat Minun seuraajiani, jotka uudestisyntyvät. Silloin ihmiskunta pääsee vapauteen synnistä ja kaikesta kirouksesta. Vaikka tämä tapahtuu vasta myöhemmin, voit kuitenkin jo nyt panna koko uskosi Minuun, koska Minä olen voimallinen sinussa jo nyt.

Minä, Kristus, lähetän villiaasin (Aasi) vapaana juoksemaan. Se tarkoittaa kansaani, Israelia, jonka minä otan omakseni. Minä juotan sitä taivaallisilla vesillä (Vesimies), mutta se joutuu paholaisen vankeuteen (Kalat, Kalahirviö). Kuitenkin Minä pelastan sen tuonelasta, kun tulen maan päälle. Niinä kolmena päivänä, jolloin olen maan povessa, Minä käyn murskaamassa tuonelan portit. Silloin Minä tulen kansani avuksi ja pelastan sen (Feeniks). Katso Kassiopeiaa. Se kertoo kansani ylösnousemuksesta silloin, kun tulen ensimmäisen kerran maailmaan. Minä olen jo valmistautumassa tulooni (Kefeus). Minä olen suunnitellut, että sinä olet niiden ensimmäisten joukossa, jotka nostetaan hengessä ylös Minun valtakuntaani.

Älä ole kuin Strutsi, joka jättää munansa hiekalle. Silloinhan mikä tahansa ohikulkija voi talloa niitä. Ole mieluummin kuin Haukka, joka rakentaa pesänsä korkealle kallionkielekkeelle tai puunlatvaan, missä sen munat ovat turvassa. Ymmärsitkö vertauksen? Munat tarkoittavat sinun tulevaisuuttasi. Katso ylöspäin, siellä on sinun Varjelijasi. Hän murtaa sinun kahleesi ja vie sinut turvalliseen paikkaan (Perseus). Sinun tulee asettaa tavoitteeksesi tuleva ylösnousemus, josta puhuin. Taistele hyvä uskon taistelu. Silloin kestät kaikki maailman koettelemukset, etkä huuhtoudu virran mukana (Eridanus). Mutta siihen tarvitset Oinaan verta, joka tulee sovittamaan syntisi. Usko Lunastajaasi, niin Hän palkitsee uskosi.

Nyt kysyn sinulta. Väitänkö, etten tuomitse oikein? Syytänkö minua vääryydestä? Toivon, ettet tee sitä, sillä kaiken tämän Minä teen sinun tähtesi. Kaiken tämän teen, että sinut voitaisiin havaita vanhurskaaksi. Mutta opi luottamaan Minuun, muuten et selviä maailmassa.

Minun on vielä puhuttava vihollisestani, Saatanasta. Hän on vaarallinen, ja hän vaikuttaa myös sinun elämässäsi sekä näkyvällä että näkymättömällä tavalla. Hän on perimmäinen syy sinun kärsimyksiisi. Yksin sinä et voi häntä voittaa. Sinä tarvitset välttämättä Minut sotimaan puolestasi. Vain Minun avullani sinä pystyt vapautumaan hänestä. Vain Minä pystyn hänet surmaamaan päivien lopulla. Mutta nyt sinun tulee laittaa täysi luottamus Minuun, Kristukseen, niin sinä varjellut häneltä. Vaikka Minä en ole vielä tullut maailmaan, uskon laki on jo voimassa. Jos sinä uskot sen, mitä olen sanonut, voitat maailman omalla kohdallasi.

...

Silloin Job nöyrytyi: ”Nyt minä ymmärrän, että kaikki on sittenkin Sinun hallinnassasi ja Sinä toteutat suunnitelmasi täsmälleen taivaan aikataulun mukaan. Minä olen puhunut ymmärtämättä näitä asioita, ja kadun puheitani. Nyt ovat silmäni nähneet Sinut, Kristus, Minun Lunastajani. Minä panen täyden luottamukseni Sinuun.”

Niin Herra siunasi Jobin elämän lopun vielä runsaammin kuin Hän oli siunannut sen alun. Job sai takaisin kaiken sen, minkä Saatana oli häneltä varastanut, moninkertaisena.

Kun Kristus tuli ensimmäisen kerran maailmaan, Hän särki tuonelan portit ja vapautti kansansa Saatanan vankileiriltä. Sen jälkeen Hän kuljetti kaikki omansa kantaisä-Aadamia kädestä pitäen ylös sielujen maailman Paratiisiin, mistä Saatana joukkoineen oli heidät vienyt pakkosiirtolaisuuteen. Sitten Hän nosti heidän uudestisyntyneet henkensä ylös henkien taivaaseen. Job oli mukana tuossa riemusaatossa, sillä Jobin kirjan loppuun on kirjoitettu seuraava tieto Septuaginta-käännöksen mukaan.

*Ja Job eli koettelemustensa jälkeen sataseitsemänkymmentä vuotta. Ja koko hänen elinaikansa oli kaksisataa neljäkymmentä vuotta. Niinpä Job näki poikansa, pojan poikansa aina neljänteen sukupolveen asti. Job kuoli vanhana miehenä täyden elämän eläneenä. **On myös kirjoitettu, että hän on nouseva ylös niiden kanssa, jotka Herra nostaa ylös.***
(Job 42: 16; LXX käänn.)

OSA 3. KRISTUKSEN PELASTUSTEOT LUONNOLLISESSA JA SIELUJEN MAAILMASSA (JATKO-OSA)

JOHDANTO

Kristuksen sovituskuoleman seuraukset

Vanhaan liittoon verrattuna luonnollisen ihmisen asema suhteessa Jumalaan muuttui ratkaisevasti Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen seurauksena. Ihminen saattoi nyt vapautua Saatanan vallasta vain käyttämällä omaa tahtoaan ja uskoaan. Asettumalla Jeesuksen puolelle ja tunnustamalla Hänet omaksi Herrakseen ja Vapahtajakseen, ihminen saattoi aloittaa uuden elämän hengellisessä mielessä. Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen kautta Jumala käsitteli ihmisen syntiongelman niin, ettei se enää ollut kenellekään esteenä Saatanan liittopiiristä irtaantumiselle ja Jumalan liittopiiriin yhdistymiselle.

Jos sinä suullasi tunnustat, että Jeesus on Herra, ja sydämessäsi uskot, että Jumala on herättänyt Hänet kuolleista, olet pelastuva. Sydämen usko tuo vanhurskauden, suun tunnustus pelastuksen.

(Room. 10:9-10)

Mikään kadotustuomio ei siis kohtaa niitä, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa. Hengen laki, joka antaa elämän Kristuksen Jeesuksen yhteydessä, on näet vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista.

(Room. 8:1-2)

Kun ihminen ottaa Jeesuksen sovituksen vastaan, hän saa vanhurskauden lahjaksi.

Nyt Jumala on kuitenkin laista riippumatta tuonut ilmi vanhurskautensa, josta laki ja profeetat todistavat. Tämä Jumalan vanhurskaus tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen, ja sen saavat omakseen kaikki, jotka uskovat. Kaikki ovat samassa asemassa, sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta, mutta saavat hänen armostaan lahjaksi vanhurskauden, koska Kristus Jeesus on lunastanut heidät vapaiksi. (Room. 3: 21-24)

Lahjavanhurskaus ei tarkoita sitä, että luonnollinen ihminen itsessään puhdistuisi niin, että hän ei enää koskaan tekisi syntiä. Ihminen on edelleen ruumiinsa ja sielunsa puolesta kykenevä tekemään syntiä, mutta hän saa lahjaksi vanhurskauden ts. täysin syyttömän aseman Jumalan edessä. Se on tullut mahdolliseksi Kristuksen sovitusuhrin kautta.

Hänet Jumala on asettanut sovitusuhriksi, hänen verensä tuo sovituksen uskossa vastaanotettavaksi. Näin Jumala on osoittanut vanhurskautensa. Pitkämielisyydessään hän jätti menneen ajan synnit rankaisematta, mutta nyt meidän aikanamme hän osoittaa vanhurskautensa: hän on itse vanhurskas ja tekee vanhurskaaksi sen, joka uskoo Jeesukseen. (Room. 3: 25-26)

Mihin apostoli viittaa, kun hän puhuu ”menneen ajan synneistä”, jotka Jumala on jättänyt rankaisematta? Sitä hän ei tarkkaan selitä, mutta mahdollisesti hänellä oli mielessä ne

sielun ja hengen alueen synnit, jotka ihminen on perinyt iankaikkisesta menneisyydestä. Joka tapauksessa Kristuksen sovitus, jonka Hän toimitti meidän ajassamme, kattaa kaikki ihmisen synnit, olivatpa ne peräisin mistä maailmasta tai maailmanajasta tahansa.

Kun ihminen tulee näin uskoon, hänen henkensä uudestisyntyy ja lähtee kasvamaan Pyhän Hengen vaikutuksesta. Ihmisen henki säilyy puhtaana ja sen kautta ihminen saa yhteyden Jumalaan. Pyhä Henki auttaa uskovaa ihmistä hänen taistelussaan vihollisen voimia vastaan, jotka edelleen vaikuttavat hänen ruumiissaan ja sielussaan. Ne saavat aikaan hänessä vihaa, katkeruutta, pelkoa, syyllisyyttä, häpeää ja erilaisia riippuvuuksia. Pyhä Henki antaa voimaa vastustaa vihollisen tekoja ja parantaa aikaisemmin syntyneitä haavoja. Kokonaan ihminen ei voi kuitenkaan puhdistua sielun tai ruumiin osalta vielä tässä elämässä. Kuitenkin hänellä on se toivo, että uuden maailmanajan alkaessa hänen koko ihmisensä, henki, sielu ja ruumis, puhdistetaan lopullisesti ja kirkastetaan Kristuksessa.

Kristus kuoli koko maailman ihmisten puolesta. Vaikka Uuden testamentin keskeiset asiat tapahtuivat Israelissa ja ensimmäiset uskovat olivat juutalaisia, Jumala osoitti monin tavoin, että sanoma Kristuksesta ja Hänen sovitustyöstään oli tarkoitettu kaikille ihmisille. Viimeisinä sanoinaan ennen ylösnousemustaan Jeesus antoi nk. lähetyskäsken, jossa Hän kehotti oppilaitaan viemään evankeliumin sanoman kaikkialle maailmaan ja tekemään kaikki kansat Hänen opetuslapsikseen.

*Jeesus tuli heidän luokseen ja puhui heille näin: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. **Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsiksi:** kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa.” (Matt. 28: 18-20)*

Kristus lunasti **kaikki** ihmiset vapaiksi Saatanan vallasta. Jumala ei sulje ennalta ketään pelastuksen ulkopuolelle. Vaikka jotkut saattavat olla ”ennalta määrättyjä” Kristukseen ajattomaan menneisyyteen liittyvistä syistä, kaikki ihmiset, jotka on asetettu elämään tämän maan päälle, ovat kutsuttuja Jumalan valtakuntaan. Jokainen joka sydämessään kääntyy Jumalan puoleen ja tunnustaa Jeesuksen Herrakseen ja Vapahtajakseen, pelastuu. Seuraavissa apostoli Paavalin jakeissa jokainen voi sisällyttää itsensä sanaan ”kaikki”.

*Tämä Jumalan vanhurskaus tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen, ja sen saavat omakseen **kaikki**, jotka uskovat. **Kaikki** ovat samassa asemassa, sillä **kaikki** ovat syntiä tehneet ja ovat vailla Jumalan kirkkautta mutta saavat Hänen armostaan lahjaksi vanhurskauden, koska Kristus Jeesus on lunastanut heidät vapaiksi. (Room. 3: 22-24)*

*Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, **jottei yksikään**, joka Häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän. (Joh. 3:16).*

Jos ihminen on käyttänyt maanpäällisen etsikkoaikansa hyvin ottamalla Kristuksen elämäänsä, Pyhä Henki huolehtii hänestä hänen kuolemansa jälkeen. Hänen henkensä

nousee henkien taivaaseen, ja hänen sielunsa johdatetaan sielujen maailmassa olevaan Paratiisiin. Siellä hän (sielu) saa asua aina ylösnousemukseensa asti Kristuksen toisen tulemuksen yhteydessä. Niiden ihmisten sielut, jotka eivät ole ottaneet Kristuksen sovitukselta vastaan elämänsä aikana, heräävät sielujen maailmassa paljon epämurkavammassa ympäristössä. Näin kertomus rikkaasta miehestä ja Lasaruksesta saa jatkoa.

Jumalan suunnitelman seuraavassa vaiheessa, mikä ajoittuu Kristuksen paluun yhteyteen, koko sielujen maailman Paratiisi nostetaan ylös taivaankannen yläpuolelle. Tällöin kaikki pelastuneet sielut ja koko luomakunta heidän mukanaan puhdistetaan ja kirkastetaan. (Room. 8: 18-23) Puhdistuneet sielut pukeutuvat uusiin kirkastettuihin ruumiisiin. Tuhatvuotisessa valtakunnassa ihminen on jälleen sellainen kuin Aadam ja Eeva olivat ennen syntiinlankeemusta. Myös heidän elinympäristönsä on täysin muuttunut, koska kuolema on voitettu eikä mitään syntiä tai sairautta ole.

Tuhatvuotinen valtakunta on tarkoitettu tämän maailmanajan loisteliaaksi päätösvaiheeksi. Kaikille, jotka ovat joskus eläneet maan päällä ja ottaneet Kristuksen vastaan elämänsä, annetaan lahjaksi uusi elämä Tuhatvuotisessa valtakunnassa. Viimeistään Tuhatvuotisessa valtakunnassa he saavat kokea kaikkien Jumalan lupausten täyttymisen.

He heräsivät eloon ja hallitsivat yhdessä Kristuksen kanssa tuhat vuotta. Muut kuolleet eivät heränneet eloon, ennen kuin tuhat vuotta oli täyttynyt. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus. (Ilm. 20: 4-5)

Ne Kristuksen omat, jotka elävät nykyisen maan päällä silloin, kun Kristus tulee, siirtyvät suoraan tuohon uudeksi luotuun maailmaan ja kokevat saman muutoksen.

Itse Herra laskeutuu taivaasta ylienkelin käskyhuudon kuuluessa ja Jumalan pasuunan kaikuessa, ja ensin nousevat ylös ne, jotka ovat kuolleet Kristukseen uskovina. Meidät, jotka olemme vielä elossa ja täällä jäljellä, temmataan sitten yhdessä heidän kanssaan pilvissä yläilmoihin Herraa vastaan. Näin saamme olla aina Herran kanssa. Rohkaistakaa siis toisianne näillä sanoilla. (1.Tess. 4:15-18)

Tuhatvuotisen valtakunnan aikana Kristus tekee vielä pelastustekoja sielujen maailmassa. Sen jälkeen tulee viimeinen tuomio. Siinä yhteydessä Saatana ja hänen liittolaisensa hävitetään lopullisesti koko näkymättömästä luomakunnasta. Kristuksen luomakuntaruumin rakennetaan silloin lopulliseen kirkastettuun muotoonsa. Näkymätön luomakunta puhdistetaan ja uudistetaan niin, että Jumalan Henki voi esteettä liikkua kaikkialla siellä. Taivaan kantta ei silloin enää ole, eikä myöskään merta.

Ihmisen ja ihmiskunnan uudelleenluominen Kristuksessa on elämäämme koskeva suuri salaisuus, jonka merkitys paljastuu täydellisesti vasta sitten kun olemme poistuneet tästä maailmasta. Kuoleman toisella puolella muutosprosessi, joka alkoi siitä, että ihminen päätti ottaa pelastuksen vastaan Kristuksessa, jatkuu uskomattomalla tavalla ja viedään päätökseen hamassa iankaikkisessa tulevaisuudessa. Apostoli Paavali raotti hieman tämän salaisuuden verhoa:

...salaisuutensa, joka on ollut kätkössä aikojen alusta, sukupolvesta toiseen, mutta jonka Jumala on nyt paljastanut pyhilleen. Hän on tahtonut antaa teille tiedoksi, miten häikäisevän kirkas on tämä kaikille kansoille ilmaistava salaisuus: Kristus teissä, kirkkauden toivo.
(Kol.1:27-28)

Jokainen, joka on Kristuksessa, on siis uusi luomus. Vanha on kadonnut, uusi on tullut tilalle!
(2. Kor.5:17)

Me kaikki, jotka kasvot peittämättöminä katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutamme saman kuvan kaltaisiksi, kirkkaudesta kirkkauteen. Tämän saa aikaan Herra, joka on Henki.
(1. Kor. 3:18)

Pelastuminen sielujen maailman kautta

Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus toi päätepisteen noin 4000 vuotta kestäneelle odotukselle. Jo ensimmäisille ihmisille, heti syntiinlankeemuksen jälkeen, Jumala lupasi tuoda maailmaan Lunastajan, joka murskaa paholaisen pään ja tekee tyhjäksi kaikki hänen tekonsa. (1.Moos. 3: 15) Job tunsu tämän Jumalan lupauksen, ja hän tunnusti sitä avoimesti:

Minä tiedän, että Lunastajani elää. Hän sanoo viimeisen sanan maan päällä.
(Job 19: 25)

Kun Jumala toi varhaisen ilmoituksensa langenneelle ihmiskunnalle, ihminen tarvitsi lohdutusta, uskoa ja toivoa, jotta hän jaksaisi elää. Jumalan sanoma sisälsi ennen kaikkea lupauksen Kristuksesta, joka syntyisi maailmaan ja korjaisi sovituskuolemallaan kaiken sen, mikä syntiinlankeemuksen yhteydessä oli särkynyt. Jokainen, joka panisi uskonsa tähän Kristukseen, pelastuisi, vaikka hänen aikanaan sovitusta ei olisi vielä tapahtunut. Heidät pelastettaisiin sielujen maailmasta, jonne heidän sielunsa väliaikaisesti johdatettaisiin. Kristus tulisi itse hakemaan heidät sieltä kuolemansa yhteydessä. Tähtitaivaan tarinan 2. osa kertoi varhaiselle ihmiskunnalle siitä.

Vielä Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen jälkeenkin sielut johdatettiin väliaikaisesti sielujen maailmaan. Miksi? Siksi, että kaikkia ihmisiä ei voinut evankeloida suoraan luonnollisen maailman kautta. Monet eivät koskaan luonnollisen elämänsä aikana kuulleet evankeliumin sanomaa. Toiset saivat ehkä kuulla siitä jotakin, mutta eivät voineet siihen tarttua uskonnollisen tai yhteiskunnallisen painostuksen vuoksi. Miten heidät sitten evankelioitaisiin? Ainoa tapa olisi tehdä se sielujen maailman kautta. Ainoa tapa olisi lähettää Kristuksen sanansaattajiaan heidän luokseen sielujen maailmaan.

Tämän johdosta Jumalan varhainen ilmoitus sisälsi lupauksen siitä, että kaikilla Kristuksen ylösnousemuksen ja paluun välisenä aikana eläneillä ihmisillä olisi mahdollisuus pelastua sielujen maailman kautta, jos pelastuksen sanoma ei saavuttaisi heitä heidän luonnollisen elämänsä aikana. Jos sitten vielä tämänkin jälkeen sielujen

maailmaan jäisi pelastumattomia ihmisiä, Kristus muistaisi heitä vielä silloinkin, kun tämä nykyinen maailma olisi jo muuttunut Tuhatvuotisen valtakunnan maailmaksi. Hän lähettäisi heille evankeliumin sanoman niin, että he siihen tarttumalla voisivat vielä pelastua. Ensimmäiset ihmiset osasivat lukea tämän tähtitaivaalta, Tähtitaivaan tarinan 3. osasta.

Tähtitaivaan tarinan 3. osassa esitetyt tähtikuviot kertovat Kristuksen toisesta ja kolmannelta pelastusoperaatiosta sielujen maailmassa. Toisessa pelastusoperaatiossa pelastuneet ovat Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen jälkeen eläneitä ihmisiä, joiden sielut johdatetaan Tuonelasta Paratiisiin. Lopullisesti heidät lunastetaan ensimmäisessä ylösnousemuksessa, joka tapahtuu Tuhatvuotisen valtakunnan perustamisen yhteydessä. Kolmas ja viimeinen pelastusoperaatio tapahtuu Tuhatvuotisen valtakunnan aikana. Siinä pelastuneet lunastetaan lopullisesti toisessa ylösnousemuksessa, joka ajoittuu Tuhatvuotisen valtakunnan ajan loppuun.

Juutalaisten/israelilaisten asema Kristuksen pelastushankkeissa

Kun Kristus solmi israelilaisten kanssa liiton Siinain erämaassa, siinä ei ollut kyse ainoastaan yksilöistä, vaan myös kansasta. Kristus halusi itselleen oman kansan, jonka Hän valitsi kansakuntien joukosta. Se oli ollut Hänellä mielessä jo erämaavaellukselle lähdettäessä ja itse asiassa jo Abrahamin kutsusta lähtien. Kristus halusi itselleen oman kansan, koska Hän tarvitsi sitä.

Kristus tarvitsi kansaansa monista syistä, jotka liittyivät ihmiskunnan pelastamiseen. Eräistä niistä on jo edellä mainittu. Ensinnäkin Kristus tarvitsi israelilaisia kuljettamaan sukupolvelta toiselle sitä varhaista pelastussanomaa, jonka Hän oli julistanut ensimmäisille ihmisille: Kristus tulee ajallaan sovittamaan Paratiisissa tapahtuneen syntiinlankeemuksen. Vaikka Hän tulee vasta tuhansia vuosia myöhemmin, jokainen, joka panee uskonsa Häneen, pelastuu. Tämä pelastussanoma oli muiden kansakuntien keskuudessa jo unohtunut tai vääristynyt pahoin.

Toiseksi Kristus tarvitsi oman kansan, koska sen kautta Hän pystyisi siirtämään tähän maailmaan liitot, jotka Hän oli solminut aikaisemmissa maailmoissa. Hän halusi siirtää aikaisempien maailmojen liittolaissielunsa ja -henkensä sellaisiin tämän maailman ihmisiin, jotka olisivat heidän kanssaan samanlaisessa liittolaissuhteessa. Heidän tuli olla Kristuksen kanssa liitossa, mutta kuitenkin vielä lopullista sovutusta vaille. Siten Siinain tapahtumien jälkeen Kristus saattoi asettaa näitä muinaisia liittolaissielujaan ja -henkiään israelilaisiin.

Kolmanneksi israelilaiset/juutalaiset muodostaisivat kansan, jonka pariin Kristus syntyisi, kun Hän tulisi maailmaan. Hänen siis piti syntyä, elää, kuolla ja nousta kuolleista heidän parissaan. Lisäksi Hänen oli määrä nousta ylös taivasiin heidän keskuudestaan ja tulla viimeisenä päivänä takaisin maan päälle heidän keskuuteensa. Mikään muu kansakunta ei voisi olla siinä tehtävässä.

Neljänneksi israelilaisten/juutalaisten tulisi välittää pelastuksen sanoma muulle maailmalle. Tämä koskisi molempia pelastusreittejä: sekä luonnollisen maailman kautta kulkevaa että sielujen maailman kautta kulkevaa. Kristus ei voisi operoida suoraan

pakanakansojen kanssa ennen kuin heistäkin tulisi Hänen liittolaisiaan. Siinäkin tarvittaisiin välittäjiksi israelilaisia/juutalaisia.

Tähtitaivaan tarinan toisessa osassa kerrottiin Kristuksen ensimmäisestä pelastusoperaatiosta sielujen maailmaan. Tarinan kolmannessa osassa kerrotaan vielä kahdesta muusta sielujen maailmaan suuntautuvasta pelastusoperaatiosta, jotka ajoittuvat Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen jälkeiseen aikaan. Kaikissa näissä pelastushankkeissa nähdään kolme periaatetta: (1) Kristus käynnistää pelastushankkeen, (2) Hän keskittyy pelastamaan ennen kaikkea liittolaisensa juutalaiset ja israelilaiset, ja (3) Hän käyttää juutalaisia/israelilaisia vetääkseen myös muut kansakunnat pelastuksen piiriin ja tehdäkseen myös heistä liittolaisiaan. Seuraavassa tarkastellaan näitä periaatteita ensin luonnollisen maailman kautta kulkevaan, sitten myös sielujen maailman kautta kulkevaan pelastusreittiin liittyen.

Luonnollisen maailma kautta kulkeva pelastusreitti

Ovatko juutalaiset/israelilaiset olleet pelastuksen välittäjänä ja kärkijoukkona, kun tarkastellaan luonnollisen maailman kautta kulkevaa pelastusreittiä? Mitä suurimmassa määrin.

Jeesus oli juutalainen, samoin kaikki apostolit. Kerran Jeesus tapasi matkallaan kanaanilaisen naisen, joka pyysi Häntä parantamaan tyttärensä. Jeesuksen vastaus oli yllättävä:

Mutta Jeesus vastasi: "Ei minua ole lähetetty muita kuin Israelin kansan kadonneita lampaita varten." (Matt. 15: 24)

Jeesus kuitenkin paransi hänen tyttärensä. Myöhemmin Hän alkoi puhua toisesta lammastarhasta, joka Hänellä oli. (Joh. 10: 16) Ylösnousemuksensa jälkeen Hän antoi oppilailleen käskyn viedä pelastuksen sanoma kaikkien kansojen keskuuteen:

*Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää **kaikki kansat** minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskennyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti. (Matt: 28: 18- 20)*

Ensimmäiset herätykset tapahtuivat juutalaisten keskuudessa. Näin ollen ensimmäiset luonnollisen maailman kautta Paratiisiin päässeet sielut, olivat juutalaisia. Ensimmäiset lähetyssaarnaajat, jotka Jeesuksen lähetyskäskyn mukaisesti lähtivät kansakuntien keskuuteen, olivat juutalaisia. Kun apostolit lähtivät käännättämään muita kansakuntia, he vaaransivat henkensä. Perimätiedon mukaan useimmat heistä kärsivätkin marttyyrikuoleman.

Näin juutalaiset ovat olleet kärkijoukkona kansakuntien evankelioinnissa luonnollisessa maailmassa. Mutta onko muilla israelilaisilla (ei-juutalaisilla) ollut jokin osuus kansakuntien pelastamisessa luonnollisen maailman kautta. Luultavasti he ovat olleet siinä mukana hyvin merkittävällä tavalla. Muut israelilaisheimothan vietiin pakkosiirtolaisuuteen pysyvästi niin, että he sulautuivat muihin kansakuntiin lähes kokonaan. Tavallaan he toivat näin Jumalan liiton ja sen siunaukset kansakuntien

keskuuteen. Luultavasti juuri tämän takia kristinuskon evankeliumin sanoma pääsi leviämään niin voimakkaasti kansojen keskuuteen heti ensimmäisinä vuosisatoina. Luultavasti sen seurauksena Jumala saattoi tehdä myös muiden kansakuntien ihmisistä liittolaisiaan Kristuksessa.

Paavali kirjoittaa:

Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima ja se tuo pelastuksen kaikille, jotka sen uskovat, ensin juutalaisille, sitten myös kreikkalaisille. (Room. 1: 16)

”Ensin juutalaisille, sitten myös kreikkalaisille.” Tällä periaatteella näyttäisi olevan syvällisempi merkitys Jumalan armotaloudessa kuin, mitä olemme tähän mennessä ymmärtäneet. Tarkastellaan seuraavaksi, miten tämä periaate on ollut voimassa myös sielujen maailman kautta kulkevaan pelustusreittiin liittyen.

Sielujen maailman kautta kulkeva pelustusreitti

Kristuksen 1. pelastusoperaation yhteydessä Kristus tuli itse rikkomaan tuonelan portit:

Minä kuljen sinun edelläsi. Vuorimaat minä tasoitan, pronssiovet murran, rautateljet isken irti. (Jes. 45: 2)

Kuolemansa yhteydessä Kristus meni tuonelan perukoille vapauttamaan siellä vankina olleen sielukansansa. Samassa Jesajan luvussa sanotaan israelilaisista:

Mutta Herra pelastaa Israelin iankaikkisella pelastuksella. Te ette joudu häpeään ettekä pilkattavaksi, ette ikinä, ikuisuuksien ikuisuuksiin saakka. (Jes. 45: 17, RK käänn.)

Tässä puhutaan selvästi Israelin iankaikkisesta pelastuksesta, ei vain pakkosiirtolaisuudesta vapautumisesta tässä maailmassa. Sitten Herra kääntyy puhumaan muista kansoista:

Kääntykää minun puoleeni, maan kaikki ääret, antakaa pelastaa itsenne, sillä minä olen Jumala, eikä muuta jumalaa ole. (Jes. 45: 22)

Selvästi Jumala halusi pelastaa myös muiden kansakuntien ihmisiä. Hän halusi olla myös heidän Jumalansa, mutta heidän tuli kääntyä pois muista jumalistaan. Samassa luvussa sanotaankin:

Minä olen vannonut itseni kautta, minun suuni on lausunut tämän totuuden, peruuttamattoman sanan: ”Minun edessäni on notkistuva jokainen polvi, jokainen suu on vannova minun nimeeni!” (Jes. 45: 23)

Jokaisen on polvistuttava Kristuksen edessä ja tunnustettava Hänet Herrakseen, olipa kyse kenestä tahansa ja mistä maailmasta tahansa. Sielujen maailmassakin vain ne, jotka niin tekevät, pelastuvat.

Myös muissa evankelointikampanjoissa, jotka Kristus myöhemmin tulisi suuntaamaan sielujen maailmaan, edellä mainitut kolme periaatetta toteutuvat. Ne ovat Kristuksen käynnistämiä. Ne suunnataan ensisijaisesti juutalaisiin/israelilaisiin, mutta kuitenkin

heidän kautta myös muihin kansakuntiin. Lopulta muiden kansakuntien sieluja pelastuu paljon enemmän kuin juutalaisia/israelilaisia.

Toinen pelastusoperaatio on kuvattu mm. Jesajan kirjan luvussa 55. Siinä Kristuksen sanansaattajat tuovat evankeliumin sanan juutalaisille ja israelilaisille sieluille.

Kuulkaa, kaikki janoiset! Tulkaa veden ääreen! Te, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa viljaa ilmaiseksi, syökää, ottakaa maksutta viiniä ja maitoa! Miksi punnitsette hopeaa maksuksi siitä, mikä ei ole leipää, vaihdatte työstä saamanne palkan siihen, mikä ei tee kylläiseksi? Kuulkaa minua, niin saatte syödä hyvin, te saatte nauttia parhaista herkuista. Kuulkaa minua, tulkaa minun luokseni, kuulkaa, niin te saatte elää! Minä teen ikuisen liiton teidän kanssanne ja lupaan olla liitossani uskollinen, niin kuin olin uskollinen Daavidille. Hänet minä otin todistajaksi kansoille, tein hänestä kansakuntien käskijän ja hallitsijan. (Jes. 55: 1-4)

Iloiten te saatte lähteä matkaan, ja onnellisesti te pääsette perille. Vuoret ja kukkulat riemuitsevat teidän edessänne, ja kaikki metsän puut taputtavat käsiään. Orjantappuran paikalle nousee syressi ja piikkipensaas paikalle myrtti. Tämä tapahtuu Herran nimen kunniaksi ja on ikuinen merkki, joka ei koskaan katoa. (Jes. 55: 12-13)

Juutalaisten ja israelilaisten lisäksi monet kansakuntienkin sielut saavat kokea pelastuksen ja he yhdessä lähtevät vaeltamaan kohti Paratiisia. Heistä sanotaan Jesajan kirjan 56. luvussa näin:

Samalla tavoin myös muukalaiset, jotka ovat liittyneet Herran palvelijoiden joukkoon, jotka rakastavat hänen nimeään ja kunnioittavat häntä, kaikki, jotka varovat loukkaamasta sapatin pyhyyttä ja pysyvät minun liitossani, he kaikki saavat tulla pyhälle vuorelleni. Minä täytän heidät riemulla, kun he rukoilevat siellä. Minä hyväksyn polttouhrit ja teurasuhrin, jotka he tuovat alttarilleni. Ja minun temppelistäni tulee huone, jossa kaikki kansat saavat rukoilla. Näin sanoo Herra, minun Jumalani, hän, joka kokoaa yhteen Israelista karkotetut: ”Minä kokoan tänne vielä enemmän kansaa, yli sen nykyisen määrän.” (Jes. 56: 6-8)

Jesajan kirjan luku 60 kertoo, miten kansakunnat ja israelilaiset yhdessä palvovat Herraa Paratiisissa. Kansakunnat tuovat myös lahjoja juutalaisille/israelilaisille. Näillä lahjoilla saatetaan tarkoittaa kansakuntien joukossa eläneitä juutalaisia ja israelilaisia, jotka he nyt saattavat heimojensa joukkoon.

Nosta silmäsi, katso ympärillesi: he kaikki ovat kokoontuneet, he saapuvat, sinun poikasi, jotka tulevat kaukaa, sinun tyttäresi, joita sylissä kannetaan. Sinä näet tämän kaiken ja loistat ilosta, rajusti lyö sydämesi, rintasi avartuu, kun meren rikkaudet vyöryvät rannoillesi ja sinun käsiisi annetaan kansojen vauraus, kun sinut peittää kamelien paljous, Midianin ja Efan kamelintammojen vyöry. Koko Saban väki saapuu, kultaa ja suitsuketta kantaen, ja kaikki he ylistävät Herraa. Kedarin laumat kerätään sinun luoksesi, Nebajotin pässit ovat sinun, niitä uhrataan otollisina uhreina minun alttarillani. Niin minä kirkastan asumukseni loiston. (Jes. 60: 4-5)

Kolmas sielujen maailmaan suuntautuva pelastusoperaatio tapahtuu Tuhatvuotisen valtakunnan aikana. Silloin evankeliumin sanoma kuulutetaan kaikille sieluille aivan tuonelan pohjia myöten. Silloinkin Jumala etsii ennen kaikkea Hänen liittolaisiaan israelilaisia/juutalaisia, mutta heidän mukanaan pelastuu valtava määrä muiden kansojen uskovia. Kansat lähtevät suurin joukoin etsimään pelastusta Kristuksen perustamasta turvapaikasta Tuonelan korkeimpaan kohtaan.

Kukaan ei tee pahaa, ei tuota turmiota minun pyhällä vuorellani, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta niin kuin meri on vettä tulvillaan. Sinä päivänä Iisain juurivesa kohooa merkkiviirinä kansoille. Hänen luokseen pyrkivät kaikki kansat, hänen asuinsijaansa ympäröi kunnian hohde. (Jes. 11: 9-10)

Tässä ensimmäinen jae viittaa Tuhatvuotiseen valtakuntaan, kun sanotaan, että ”kukaan ei tee pahaa eikä tuota turmiota minun pyhällä vuorellani”. Ensimmäinen ylösotto on siis jo tapahtunut ja koko Paratiisi on nostettu taivaankannen yläpuolelle. Myös sanonta ”maa on täynnä Herran tuntemusta niin kuin meri on vettä tulvillaan” viittaa Tuhatvuotiseen valtakuntaan, joka on perustettu. ”Sinä päivänä” Kristus kohottaa Tuonelan huipulle merkkiviirinsä kaikille kansoille, jotka pyrkivät Hänen luokseen. Profetia jatkuu näin.

Hän kohottaa merkkiviirin kansoille, hän korjaa talteen Israelista pois ajetut ja kokoaa yhteen Juudasta eri tahoille hajotetut maailman neljältä kulmalta. Efraimin kateus haihtuu, Juudan katkeruus häviää. Efraim ei enää kadehdi Juudaa, eikä Juuda vainoa Efraimia. (Jes. 11: 12-13)

Kohotettu merkkiviiri kansoille tarkoittaa Kristuksen kolmannen pelastusoperaation alkua sielujen maailmassa. Merkkiviiri pystytetään Tuonelan korkeimmalle kohdalle. ”Sinä päivänä” Kristus korjaa talteen Israelista ja Juudasta ”pois ajetut” ts. eri syistä syvälle tuonelaan joutuneet israelilaiset ja juutalaiset. Silloin he eivät enää tunne katkeruutta toisiaan kohtaan. Kun Kristus kuuluttaa pelastuksen sanomansa kaikkialla sielujen maailmassa, se saa aikaan valtavan kansainvaelluksen kohti Kristuksen perustamaa turvapaikkaa. Kaikkia kulkuvälineitä käytetään hyväksi. Ne, jotka ottavat Kristuksen evankeliumin vastaan, pelastuvat vielä silloinkin.

Minä saavun kokoamaan kaikki kansat ja kielet, ja kaikki tulevat ja näkevät kirkkauteni. Ja heidän keskellään minä teen ihmeen ja heidän joukostaan lähetän eloon jääneitä vieraiden kansojen luo Tarsisiin, Putiin, Ludiin, Mesekiin, Tubaliin ja Javaniin, kaukaisille saarille ja rannikoille, jotka eivät ole kuulleet minusta puhuttavan eivätkä nähneet minun kirkkauttani. Nuo, jotka lähtevät, kertovat vieraiden kansojen keskuudessa minun kirkkaudestani. He tuovat kaikki veljenne kaikkien kansojen keskeltä, lahjaksi Herralle, he tuovat heidät hevosilla ja avovaunuilla ja katetuilla vankkureilla ja muuleilla ja ratsukameleilla Jerusalemiin, minun pyhälle vuorelleni - sanoo Herra - samalla tavoin kuin israelilaiset tuovat uhrilahjana ruokaa puhtaissa astioissa Herran huoneeseen. (Jes. 66: 18-20)

Jesajan kirjan luvussa 35 kerrotaan tästä kansainvaelluksesta:

Aavikko iloitsee, autiomaan iloitsee, aro riemuitsee, se puhkeaa kukkaan! Kuin lilja kukkikoon maa, se riemuitkoon, huutakoon ääneen! Sen osaksi tulee Libanonin kunnia, Karmelin ja Saaronin ihanuus. Kaikki saavat katsella Herran

kunniaa, meidän Jumalamme ihanuutta. Voimistakaa uupuneet kädet, vahvistakaa horjuvat polvet, sanokaa niille, jotka sydämessään hätäilevät: "Olkaa lujat, älkää pelätkö. Tässä on teidän Jumalanne! Kosto lähestyy, tilinteon hetki. Jumala itse tulee ja pelastaa teidät." Silloin aukenevat sokeiden silmät ja kuurojen korvat avautuvat, rampa hyppii silloin kuin kauris, mykän kieli laulaa riemuaan. Lähteitä puhkeaa autiomaahan, vuolaina virtaavat purot arolla. Hehkuva hiekka muuttuu lammikoiksi, janoinen maa pulppuaviksi lähteiksi. Siellä, missä hyeenat lepäilivät, kasvaa silloin rantakaislaa ja papyrusta. Ja sinne syntyy tie, valtatie, sitä kutsutaan Pyhäksi tieksi. Epäpyhä ei saa sille astua: Herran tien kulkijoille se kuuluu, heille yksin. Siellä ei tyhmäkään eksy. Leijona ei nouse sille tielle, ei yksikään raateleva peto, ei yksikään. Vain vapaiksi lunastetut sitä vaeltavat. Herran vapaiksi ostamat palaavat ja saapuvat riemuiten Siioniin. He kantavat päänsä päällä ikuista iloa. Ilo ja riemu astuvat portista, huoli ja huokaus pakenevat kauas. (Jes. 35: 1- 10)

Sielujen maailmaan suuntautuvissa pelastusoperaatioissa kansakunnista erotetaan ne, jotka ovat valmiita vaihtamaan epäjumalansa todelliseen Jumalaan, Kristukseen. Hänen edessään heidän tulee kumartua ja Häntä heidän tulee ylistää (Ps. 86: 9, Ps. 148: 11-14) Heidän tulee myös kyetä elämään sovussa juutalaisten/israelilaisten kanssa ja palvelemaan heitä. (Jes. 60: 4 -14).

Kaikissa pelastushankkeissa, tapahtuivatpa ne luonnollisessa maailmassa tai sielujen maailmassa juutalaisilla/israelilaisilla näyttäisi olevan suuri merkitys evankeliumin saattamisessa kansakuntien keskuuteen. Heidän kauttaan ja ikään kuin heidän vanavedessään tulevat muut kansakunnat Jumalan pelastuksen piiriin. Jumala on tarvinnut juutalaisia/israelilaisia moneen asiaan, mutta eräs tärkeimmistä on se, että heidän tulee olla pelastuksen kärkijoukkona kaikissa pelastushankkeissa sekä maan päällä että alla.

Nämä asiat saattavat olla yhteydessä siihen Jumalan pitkän tähtäyksen tavoitteeseen, että juutalaiset/israelilaiset tulevat muodostamaan pappiskansan Kristuksen ja muiden kansakuntien välille. Sehän oli Hänen tavoitteensa jo Siinain vuorelle tultaessa. (2. Moos. 19: 5-6). Siinailla tämä ei vielä toteutunut, mutta se tulee toteutumaan tämän maailmanajan jälkeen. Sillä Kristus ei koskaan kadu kutsumustaan. (Room.11: 29) Juutalaisten/israelilaisten kautta kaikista kansakunnista tulee israelilaisia hengellisessä mielessä.

Tähtitaivaan tarinan 3. osan tapahtumat

Tähtitaivaan tarinan 3. osassa kerrotaan Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen jälkeisistä viimeisistä ajoista hyvin laajassa merkityksessä. Käsiteltävä aika jakaantuu kolmeen osaan: (1) Luonnollisen maailman lopun aikakausi, jona aikana toteutuu Kristuksen 2. pelastusoperaatio sielujen maailmassa ja ensimmäinen ylösotto, (2) Tuhatvuotisen valtakunnan aika, jona aikana toteutuu Kristuksen 3. pelastusoperaatio sielujen maailmassa, ja (3) viimeisen tuomion jälkeinen aika, jolloin toteutuu toinen ylösotto ja Saatanan ja hänen joukkojensa lopullinen tuhoutuminen. Luonnollisen maailman lopun aikakaudella tarkoitetaan Jeesuksen taivaaseen astumisen ja paluun

välistä aikaa. Sitä voidaan kutsua myös ”Pyhän Hengen aikakaudeksi”, koska taivaaseen noustuaan Jeesus lähetti Pyhän Hengen maailmaan vahvistamaan uskovia ja johdattamaan heitä kaikkeen totuuteen.

Te saatte puolustajan; minä lähetän hänet Isän luota. Hän, Totuuden Henki, lähtee Isän luota ja todistaa minusta.

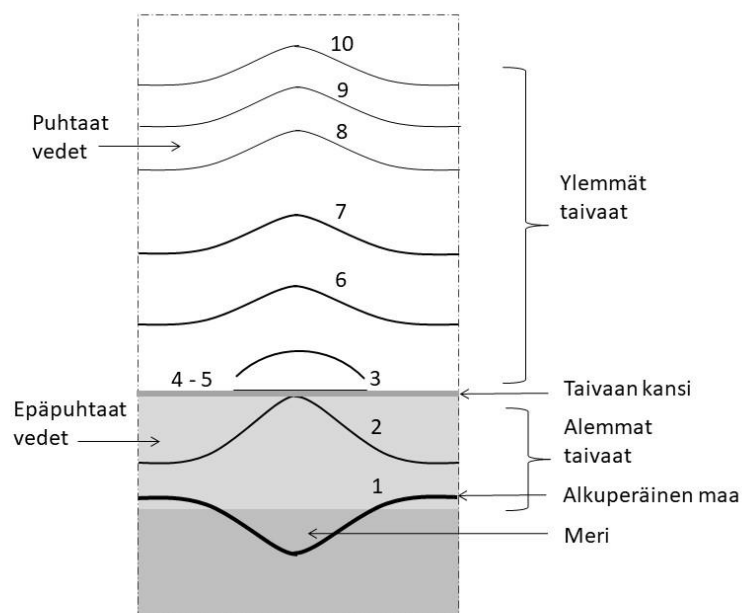
(Joh. 15: 26)

Tapahtumat jakaantuvat luonnollisen ja sielullisen maailman välille. Aluksi sielut syntyvät luonnolliseen maailmaan ja luonnollisen elämän päätyttyä ne siirtyvät sielujen maailmaan. Ihmiset, jotka ovat elämänsä aikana kohdanneet Kristuksen ja antaneet elämänsä Hänelle, pääsevät sielujensa puolesta Paratiisiin. Toiset, jotka eivät ole niin tehneet, päätyvät kuolemansa jälkeen muille alueille sielujen maailmassa.

Tarinan 3. osan alussa Kristus lähettää sanansaattajia sielujen maailmaan ja tuo Paratiisiin suuren määrän juutalaisia, israelilaisia ja muiden kansakuntien sieluja. Tässä näytelmässä keskeistä osaa näyttelevät vaunuja vetävät eriväriset hevoset. Tämän maailman lopun lähestyessä Kristus lähettää näitä hevosvankkureita kaikkialle Tuonelaan julistamaan Kristuksen evankeliumia kansojen sekaan jääneille juutalaisille ja israelilaisille sieluille ja tuomaan heitä Paratiisiin. Samalla kun juutalaiset ja israelilaiset sielut pelastuvat, monet kansakuntien sielut pelastuvat ”tarttumalla heidän viitanliepeisiinsä”. (Sak 8: 23) Nämä ja kaikki muut Paratiisiin päässeet sielut, otetaan mukaan 1. ylösottoon ja Tuhatvuotiseen valtakuntaan.

Se, mikä on tapahtunut tai tapahtuu näkyvän maan päällä Israelin ja Juudan historiassa, on kuin heijastus tai varjokuva sielujen maailman tapahtumista. Näkyvällä tasolla juutalaiset ovat jo paikoillaan omassa maassaan. Jerusalemin on jo heidän hallinnassaan. Pyhään maahan muuttaa jatkuvasti juutalaisia kaikkialta maailmasta. Tämä muuttoliike on kuva siitä, mitä tapahtuu sielujen maailmassa, kun Kristuksen vastaanottaneet juutalaissiellut muuttavat heille varatuille pyhille paikoille Paratiisissa. Kaikki tämä ennakoii pian tapahtuvaa Kristuksen väliintuloa ja sielujen ylösottoa.

Juutalaisen perimätiedon mukaan Messiaan tullessa maan päälle perustamaan uutta aikakautta maailman ikä on noin 6000 vuotta. Tuhatvuotisen valtakunnan on määrä olla tuhatvuotinen sapatti ja juhlava päätös nykyiselle maailmanajalle. Kaikki asiat, jotka tämän maailman aikana ovat menneet vikaan synnin tai kirouksen tähden, korjaantuvat Tuhatvuotisessa valtakunnassa. Myös kaikki lupaukset, jotka eivät ole kokonaan täyttyneet nykyisen maailman aikana, saavat siellä runsaan täyttymyksen. Tähtitaivaan tarina ei kuitenkaan kerro juuri lainkaan Tuhatvuotisen valtakunnan tapahtumista, vaan keskittyy samanaikaisesti toteutettavaan viimeiseen pelastusoperaatioon sielujen maailmassa. Kristuksen hallitsemissa valtakunnassa on kaikki hyvin, mutta vielä on sielujen maailmassa pelastuksesta osattomia sieluja, jotka Kristus haluaa mukaan ikuiseen valtakuntaansa. Siksi Hän organisoii kolmannen pelastusoperaationsa sielujen maailmaan, jonka yhteydessä pelastuu vielä paljon juutalaisia, israelilaisia ja muiden kansakuntien sieluja.

Kuva 37. Sielujen maailma ensimmäisen ylösnousemuksen jälkeen. Paratiisi (3) on nostettu taivaankannen yläpuolelle. Tuonela (2) on sen jälkeen ylin taso sielujen maailmassa ja Kristus on asettanut merkkiviirinsä sen huipulle. Viimeinen pelastusoperaatio kohdistetaan kaikkialle sielujen alamaailmaan eli Kuolemaan (1) ja Tuonelaan.

Kristus käynnistää siis viimeisen pelastusoperaationsa Tuhatvuotisen valtakunnan aikana. Silloin Kristus pystyttää merkkiviirinsä Tuonelan korkeimmalle kohdalle ja lähettää sanansaattajiaan kaikkialle sielujen alamaailmaan. Siellä syntyy ennen näkemätön kansainvaellus, kun pelastumattomat sielut suurin joukoin ryhtyvät hakemaan pelastusta Tuonelan huipulle perustetusta suojapaikasta. Suuret kansanjoukot ryntäävät kohti tätä turvapaikkaa. Muuttoliike on Kristuksen organisoima ja sen tarkoituksena on tuoda kotiin kaikki halukkaat sielut kaikista kansakunnista. Tässäkin pelastusoperaatiossa kärkijoukkona on israelilaisia/juutalaisista sieluja, joilla on Kristuksen liittolaisstatus.

Saatana tietenkin vastustaa Jumalan käynnistämiä pelastusoperaatioita kaikin voimin. Hän pyrkii monin tavoin asettamaan esteitä ihmisille, jotta he eivät menisi mukaan niihin. Aluksi Saatana on kuitenkin sidottu niin, että hän ei voi vangita sieluja, mutta Tuhatvuotisen valtakunnan ajan lopulla hänet päästetään vapaaksi vähäksi aikaa. Silloin hän kokoaa kansojen rippeistä itselleen armeijan ja lähtee hyökkäämään Kristuksen perustamaa turvapaikkaa kohti, mutta juuri kriittisellä hetkellä Kristus tulee ja tuhoaa Saatanan armeijan. Sen jälkeen Saatana tuomitaan ja heitetään tuliseen järveen. Samoin käy hänen armeijalleen.

Luonnollisessa maailmassa käytävä loppusota, josta monet profeetat ovat puhuneet sekä Vanhassa että Uudessa testamentissa, on kuva siitä sodasta, joka käydään tuhatvuotisen

aikakauden lopussa, kun Saatanan armeija hyökkää Kristuksen perustamaa turvapaikkaa vastaan Tuonelan huipulla. Molemmissa maailmoissa Kristus tulee kansansa suojaksi ja tuhoaa täysin Saatanan armeijan.

Sitten kaikki kuolleet herätetään tuomiolle. Toiset heräävät iankaikkiseen elämään, toiset iankaikkiseen kadotukseen. Viimeisellä tuomiolla armahdetut pääsevät toiseen ylösottoon ja heidät liitetään aikaisemmin pelastuneiden joukkoon.

Tarinan 3. osa tähtitaivaalla kuvattuna

Tähtitaivaan tarinan kolmannessa osassa tarkastellaan Härän, Kaksosten, Kravun ja Leijonan aikavyöhykkeitä. Niissä lopunaika jakaantuu kolmeen aikakauteen, jotka ovat: Luonnollisen maailman lopun aikakausi (Kaksoset), Tuhatvuotisen valtakunnan aika (Krapu), ja Tuhatvuotisen valtakunnan jälkeinen aika (Leijona).

Tähtien tarinan 3. osassa esitetään israelilaisten, juutalaisten ja kansakuntien sielujen pelastuminen sielujen maailman tasolla. Ylösotto Tuhatvuotiseen valtakuntaan esitetään Kaksosten kuviossa. Muuten Tuhatvuotisen valtakunnan tapahtumista ei kerrota tähtitaivaalla. Sen sijaan kerrotaan, millaisen pelastusoperaation Kristus järjestää ”kadonneille lampailleen” sielujen maailman tasolla Tuhatvuotisen valtakunnan aikana.

Eräs asia, joka seuraa Tähtien tarinassa kantavana teemana on ”seitsemän seurakuntaa”. Pelastuneet kootaan Kristuksen seitsemään yliluonnolliseen seurakuntaan. Ko. seurakunnilla ei ole suoraa yhteyttä maanpäällisiin kirkkoihin tai seurakuntiin. Ne tarkoittavat vain Kristuksen joukkoja eri aikakausina. Monissa tähtikuvioissa nämä seitsemän seurakuntaa esiintyvät seitsemänä kirkkaana tähtenä.

Tähtitaivaan tarinan 3. osassakin eräät tähtikuviot ovat aikojen kuluessa saaneet alkuperäisestä poikkeavan ilmiasun. Tällöin, samoin kuin aikaisemmin, tähtikuvioiden alkuperäiset aiheet on pyritty tunnistamaan Raamatun ja vanhojen tähtikartastojen perusteella. Raamatun kirjoista Jobin kirja, eräät profeetalliset kirjat ja Ilmestyskirja ovat olleet ennallistamistyössä keskeisiä.

HÄRÄN AIKAVYÖHYKE

Härän aikavyöhykkeen tähtikuvioissa on profetioita, jotka julistavat kahta suurta ylösnousemusta ja Kristuksen lopullista voittoa Saatanasta. Tosin niissä nähdään myös heijastuksia siitä voitosta, jonka Kristus hankki Oinaan aikavyöhykkeessä. Ylösnousemus Tuhatvuotiseen valtakuntaan tapahtuu luonnollisen maailman aikakauden aivan lopussa Kristuksen tullessa takaisin maan päälle. Toinen ylösnousemus, joka koskee viimeiseltä tuomiolta pelastuneita, tapahtuu Tuhatvuotisen valtakunnan lopulla. Lopullinen voitto saavutetaan sen jälkeen, kun Saatana otetaan kiinni ja heitetään tuliseen järveen.

Profetiat ylösotoista

Lopunaikojen ylösottoja kuvaavat profetiat esitetään Ajomiehen (Auriga) ja Härän (Taurus) kuvioissa. Ihmisen hengen osalta ne eivät ole kuitenkaan vain profetioita, sillä uskovien henkiä on noussut ylös Jeesuksen ajosta lähtien.

Auriga – Taivaallisten vaunujen Ajomies

Kuviossa on hevosen ohjaksia oikeassa kädessä ja vuohta vasemmassa kädessä pitävä mies. Emävuohen lisäksi Hänen sylissään on kaksi kiliä (vuohen poikasta). Kirkkain tähti on emävuohen rinnassa. Tähtien hepreankielinen nimi on *Alioth*, mikä tarkoittaa naarasvuolta. Nykyisin tähti tunnetaan nimellä *Capella*, jolla on sama merkitys. Toiseksi kirkkain tähti, oikeassa kädessä on nimeltään *Menkalinon*, mikä tarkoittaa suitsia tai ohjaksia. Arabiankielinen *Maaz* tarkoittaa vuohilaumaa. *El Nath* tarkoittaa haavoitettua tai lyötyä. Myös jalassa sijaitseva *Aiyuk* tarkoittaa haavoittunutta. Vuohen poikasiin sijoittuva tähti on nimeltään *Gedi* ja tarkoittaa kiliä.

Latinankielinen nimi *Auriga* tarkoittaa vaunujen ajajaa kuten sen suomenkielinenkin nimi ”Ajomies” ilmaisee. Klassisissa kartastoissa miehellä ei yleensä ole vaunuja eikä hevosia, vaan ainoastaan ohjaket oikeassa kädessä. Ajomies on selvästi Kristus. Emävuohi ja kilit tarkoittavat uudestisyntyneitä ihmisiä, jotka kuljetetaan taivaalliseen turvapaikkaan.

Ajomiehen tähtikuviossa on viisi kirkasta ja kaksi hieman himmeämpää tähteä. Seitsemän tähteä tarkoittaa seitsemää seurakuntaa. Ajomiehen kuvio on profetia, jossa ennustetaan lopunajan seitsemän seurakunnan ylösotto. Profetia viittaa jälkimmäiseen ylösottoon tuhatvuotisen valtakunnan ja viimeisen tuomion jälkeen, missä kaikki Kristuksen omat siirretään pilvivaunuilla ylemmille taivaan tasoille. Tähän ylösottoon pääsee mukaan pelastuneet juutalaiset, israelilaiset ja heidän mukanaan valtaiset joukot muiden kansakuntien sieluja, jotka ovat ottaneet vastaan pelastuksen Jeesuksessa Kristuksessa.

Kuva 38. Klassinen Ajomies (Bullinger).

Ajomies ja Suuret vaunut (Leijonan aikavyöhyke) muodostavat vastinkuvioparin. Ajomies on profetia, joka lopullisesti toteutuu Suurten vaunujen eli Otavan kuviossa. Sekä Ajomieheessä että Suurissa vaunuissa on seitsemän valovoimaista tähteä, mitkä tarkoittavat seitsemää Kristuksen seurakuntaa jälkimmäisessä ylösnousemuksessa.

Ajomieheessä voidaan nähdä myös taannehtivasti viittaus Tähtien tarinan toisen osan lopussa esitettyyn pelastustarinaan, missä Kristus pelasti oman kansansa tuonelan vankileiriltä. Heidän henkensä nostettiin taivaalliseen Jerusalemiin, jota esittää Kassiopeian kuvio. Pyhä kaupunki oli siis jo valmiina odottamassa heitä, kun Kristus nosti heidän henkensä pilvivaunuillaan sinne. Siitä lähtien myös muiden Kristuksessa kuolleiden ihmisten henget ovat nousseet ylös taivaalliseen Jerusalemin kaupunkiin.

Viime aikoina esiin kaivetuista muinaisten synagogien lattiaista on löydetty ympyränmuotoisia eläinrataa kuvaavia lattia-mosaikoita. Eräissä niistä on keskuskuviona Auriga, jossa on hevoset ja ajaja. Se osoittaa, että juutalaisilla on ollut vahva usko sekä Messiaaseen että ylösnousemukseen vielä Bysantin aikakaudella, sillä siitä Auriga-kuvio kertoo.

*Laulakaa Jumalalle, soittakaa hänen nimensä kunniaksi,
ylistäkää häntä, joka kiittää pilvivaunuillaan.
 Herra on hänen nimensä, iloitkaa hänen edessään!
 Hän on orpojen isä ja leskien puoltaja,
 Jumala pyhässä asunnossaan.
 Hän antaa yksinäiselle kodin,
 hän päästää vangitut vapauteen,
 mutta hänen vastustajansa saavat asua
 paljaaksi paahtuneessa maassa.
 (Ps. 68:5-7)*

Taurus – Taivaallinen Härkä

Härkä (Taurus) kuvataan tähtikartoissa syöksyasennossa ikään kuin puskuvalmiina. Kuviossa näkyy härän eturuumis (Kuva 39). Sarvet ovat erittäin pitkät, mikä osoittaa, että kyseessä on nykyisin sukupuuttoon kuollut, mutta aikoinaan Lähi-idässä elänyt villihärkä. Eläin oli tunnettu rajuudestaan ja voimastaan.

Kuvion nimet tarkoittavat härkää eri kielillä: Kaldean kielellä *Tor*, arabiaksi *Al Thaur*, kreikaksi *Tauros* ja latinaksi *Taurus*. Heprean kielessä on useita härkää tarkoittavia sanoja. *Shur* on sana, joka on johdettavissa tulemista tai hallitsemista tarkoittavista sanoista. *Reem* on hieman runollinen ilmaisu, joka pitää sisällään ajatuksen jostakin arvokkaasta ja kunnioitettavasta. Sananmukaisesti se tarkoittaa yksisarvista. Perimätiedon mukaan tämä taivaallinen Härkä on väriltään valkoinen.

Kirkkain tähti Härän silmässä on nimeltään *Al Debaran*, mikä tarkoittaa johtajaa, hallitsijaa tai ylintä tuomaria. Härän niskassa on Jobin kirjassakin mainittu tähtiklusteri *Pleiades*, suomenkieliseltä nimeltään Seulaset. Pleiades tarkoittaa tuomarin tai kuninkaan joukkoa. Seulasten hepreankielinen nimi on *Kimah*, mikä tarkoittaa joukkoa tai laumaa. Härän turvassa on toinen tähtiklusteri *Hyades*, jolla on samanlainen merkitys: yhteen kootut.

Muita tähtien nimiä ovat *Palilicium* ”tuomarille kuuluvat” sekä arabiankieliset nimet *Wasat* ”keskusta” tai ”perusta” ja *Al Thuraiya* ”runsaus”.

Seurakunta Härän selässä tarkoittaa 1. ylösotossa pelastunutta Kristuksen joukkoa. Se on kuin kaupunki Kristus-vuorella. Pleiades (Seulaset) on profetia, joka ennustaa ylösnousemuksesta. Sen vastinkuviossa Kaksosissa, nähdään ylösnousemus toteutuneena. Toinen kaksonen nousee ylös, toinen jää kuitenkin vielä sielujen maailmaan, samoin kuin Hyades Härän kuviossa.

Härän kuvion sanomaa ja merkitystä tulkittaessa on tärkeää ottaa huomioon auringon tarkka kulkureitti, koska se määrittelee taivaiden ja sielujen maailman rajan tähtitaivaalla. Ekliptika kulkee sarvien välistä siten, että Pleiades on ekliptikan yläpuolella, mutta Hyades on sen alapuolella. Siten Hyades tähtiklusterin voidaan tulkita tarkoittavan sielujen maailman Paratiisia. Siltä osin Härän sanoma ei ole profetiaa, sillä pelastuneita ihmissieluja alettiin koota Paratiisiin heti Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen jälkeen. Toisaalta Hyades-tähtiklusterissa voidaan nähdä Kristuksen jälkijoukko, joka jää sielujen maailmaan ja pelastuu lopullisesti vasta 2. ylösoton yhteydessä.

Pleiades (Seulaset) tarkoittaa jo taivaan puolella olevia, 1. ylösotossa pelastuneita Kristuksen omia. Raamatussa Seulasten tähtikuviota on kutsuttu yksinkertaisesti vain Seitsemäksi tähdeksi. Aamoksen kirjasta voidaan lukea:

*Etsikää Häntä, joka on tehnyt Seitsemän tähden (Seulasten tähtiklusterin) ja Orionin ja muuttaa kuoleman varjon aamuksi ja päivän yön pimeydeksi ja joka kutsuu meren vedet ja poistaa ne maan pinnalta. Herra on Hänen nimensä.
(Aam. 5:8, Kuningas Jaakon käännöksestä suomennettuna)*

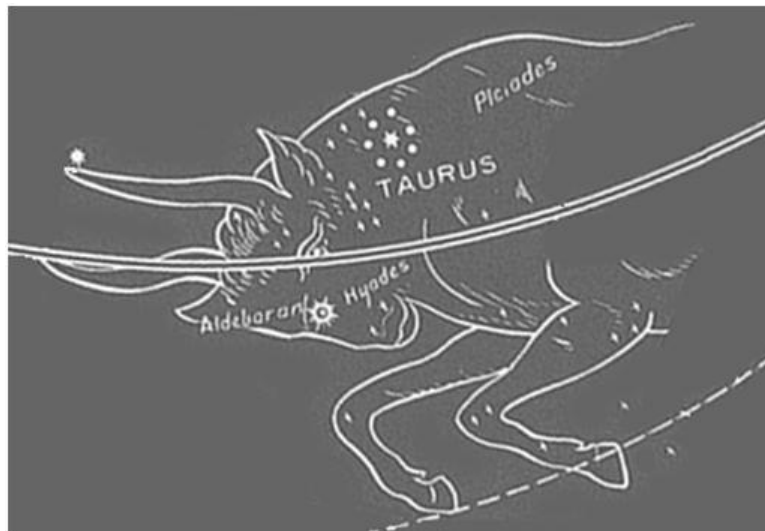
Seulasten yksittäisten tähtien nimet viittaavat myös väen paljouteen. Rollestonin mukaan tähtien nimet ja nimien merkitykset ovat seuraavat: *Maia* ”suuri väen paljous”, *Electra*

”runsaslukuinen joukko”, *Taygeta* ”toisiinsa yhdistetyt”, *Celene* ”yhteen nivotut”, *Merope* ”heikennetyt”, *Asterope* ”heikko valo”, *Alcyone* ”keskus, ydinjoukko”.

Hieman erillään edellisistä ovat *Atlas*-tähti, joka tarkoittaa suurta tai korkeaa, sekä *Pleione*, jonka merkitys on väen paljous. Kreikkalaisen jumaltaruston mukaan seitsemää tähteä kutsuttiin Atlaksen ja Pleionen tyttäriksi. Monien maiden myyttisissä taruissa tuodaan esiin vedenpaisumus, mistä nämä sisarukset ovat pelastuneet.

Koko kuvaelma ilmentää lopunajan seitsemää seurakuntaa, jotka nostetaan ensimmäisessä ylösnousemuksessa luonnollisen taivaan tason (taivaankannen) alapuolelta sen yläpuolelle. Kaikki seitsemän seurakuntaa ovat siis tässä vaiheessa jo olemassa. Taivaan puolella Kristuksen joukot eivät tarvitse enää erityistä suojelua, sillä heidän kohdallaan ”kuolema on nielty ja voitto saatu”.

Mutta kun katoava pukeutuu katoamattomuuteen ja kuolevainen kuolemattomuuteen, silloin toteutuu kirjoitusten sana: ”Kuolema on nielty ja voitto saatu. Missä on voittosi, kuolema? Missä on pistimesi, kuolema?”
(1. Kor. 15: 54-55)

Kuva 39. Härkä, Hyades ja Playades. (Bullinger)

Hyades-klusteriinkin liittyvät tähtien nimet puhuvat suurista joukoista: ”Tuomarille kuuluvat”, ”ydinjoukko”, ”suuri joukko” jne. Härkä (Kristus) on nimeltään *Reem*, ja se suojaa sarvillaan tätä joukkoa. Härän vasemmanpuoleisessa silmässä oleva Al Debaran-tähti viestittää, että Kristus varjelee joukkoa kuin silmäteräänsä.

Tähtikuvion härkä ei ole kesy nauta, vaan raju villieläin. Jobin kirjasta saamme lyhyen kuvauksen siitä:

*Oletko taivuttanut villihärän tottelemaan?
Suostuuko villihärkä sinua palvelemaan
tai yöpymään sinun syöttöruuhesi ääressä?
Ohjaatko sinä sitä köydellä pellon vaolle,*

*äestääkö se laakson peltoja sinun talutusnuorassasi?
Sen voimat ovat suuret, mutta voitko luottaa siihen,
voitko panna sen tekemään työt puolestasi?
Uskotko, että sen avulla saat satoi talteen,
sekä tuo viljasi puimatantereelle? (Job 39:9-12)*

Tähän maailmaan liittyen Härän kuviossa voidaan nähdä Jeesuksen lähetyskäsky ja Pyhän Hengen vuodattaminen Jeesuksen seuraajiin. Kun Jeesuksen sovituksen vastaanottaneet ihmiset saivat Pyhän Hengen kasteen, heistä tuli rohkeita ja he lähtivät julistamaan Kristusta kaikkialle maailmaan. He julistivat evankeliumia ikään kuin voitosta käsin, koska ratkaiseva voitto Saatanasta oli jo saavutettu. Kristinuskon varhaisina aikoina evankeliumi levisi vastustamattomasti yli kaikkien rajojen, koska Pyhä Henki vaikutti voimallisesti ihmisten sydämissä. Ihmiset eivät enää pelänneet kuolemaa, koska he tiesivät voittavansa kuoleman Kristuksessa.

Härässä nähdään myös tuomio ja ankara nuhde niitä kohtaan, jotka eivät halua ottaa vastaan Jumalan valmistamaa pelastusta Kristuksessa. Kristuksella on valta tuomita maailma ja tuomio on jo langetettu. Kristuksen tulo maailmaan merkitsee toisille pelastusta, toisille kuolemaa. Maailma saa kohdata Jumalan vihan.

Herra tekee maan autioksi ja hävittää sen, Hän mullistaa sen muodon ja karkottaa hajalleen sen asukkaat. (Jes. 24: 1)

Ensimmäisen ylösoton yhteydessä tämä maailma saa kokea tuomionsa. Pelastumattomat ihmiset kuolevat pois maan päältä ja heidän sielunsa saatetaan sielujen maailmaan. Lopullisesti kadotukseen heitä ei kuitenkaan vielä tuomita, sillä heille varataan vielä pelastumismahdollisuus sielujen maailman kautta. Luonnollinen maailma luodaan täysin toisenlaiseksi ja se varataan tuhanneksi vuodeksi 1. ylösottoon päässeille Kristuksen joukoille.

Profetia lopullisesta Saatanan surmaamisesta

Profetia Saatanan surmaamisesta on esitetty Orionin tähtikuviossa. Toisaalta siinä voidaan nähdä myös se, mitä Kristus teki Saatanalle kuolemansa yhteydessä, jolloin Hän jo murskasi Saatanan pään.

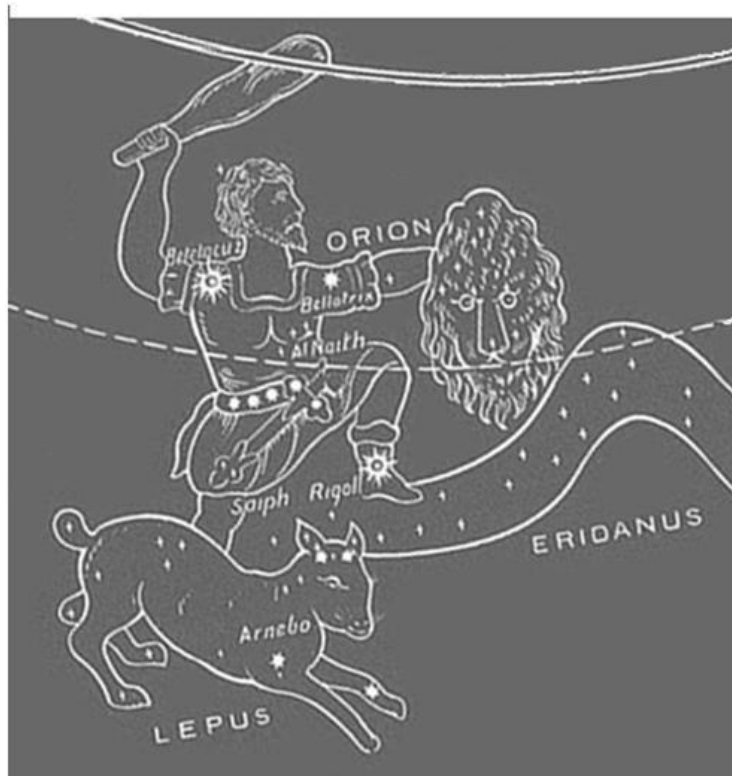
Orion – Syvyyden hirviön surmaaja

Orionin seitsemän kirkasta tähteä muodostavat yhden komeimmista tähtikuvioista. Klassisessa kartastossa siinä on kuvattuna ihmishahmoinen sankari, joka pitää vasemmassa kädessään pedon päätä ja jalkansa alla jänistä (!). Oikeassa kädessä hänellä on suuri nuija.

Nimi Orion on peräisin *Oarion*-nimisestä kantasenasta, joka tarkoittaa valoa. Muinainen akkadilainen nimi *Ur-ana* tarkoittaa taivaan valoa. Raamatussa tähtikuvioon viitataan useammassakin paikassa (Job 9:9, Job 38:31 ja Aam. 5:8), joten sillä on täytynyt olla jo varhain suuri hengellinen merkitys.

Orionin kirkkain tähti on *Rigel* tai *Rigol* sankarin vasemmassa jalassa jäniksen pään yläpuolella. Se tarkoittaa murskaavaa jalkaa. Toiseksi kirkkain tähti, oikeassa olkapäässä, on arabiankieliseltä nimeltään *Betelgeuz*, mikä tarkoittaa Verson tulemistä. Kolmanneksi kirkkain tähti, vasemmassa olkapäässä, on *Bellatrix*, joka tarkoittaa nopeasti tulevaa. Miekkavyöhön kuuluvat kolme kirkasta tähteä *Al Nitak*, *Mintaka* ja *Al Nilam* viittaavat jakoon tai muista erottamiseen. Alkujaan sankarin oikeassa kädessä on todennäköisesti ollut miekka nuijan sijaan. Vasemmassa kädessä on luultavasti ollut kilpi.

Kuvio esittää Kristusta, joka jalallaan ja miekallaan murskaa Saatanan pään. Tavallaan tämä kuvio täydentää vielä Tähtien tarinan 2. osan loppua, missä Kristus tunkeutui tuonelaan, satoi Saatanan ja pelasti Saatanan vangiksi joutuneet sielut. Se ei siis ole pelkästään profetia, koska Kristus murskasi kuvaannollisesti Saatanan pään jo silloin, kun Hän kuoli ja meni Tuonelaan.

Kuva 40. Orionin klassinen kuvio (Bullinger).

Saatana kuvataan suurikokoisena hirviönä, jonka ruumiin muodostavat Eridanuksen ylemmän haaran tähdet. Kuten on jo aikaisemmin todettu, Orionin jalan alla oleva eläin ei ole jänis, vaan siinä on Hirviön pää (*Caput Feri*). Hirviön suusta syöksyy sekä tulta että vettä. Seuraavassa esitetään vielä osa Jobin kirjan Leviatan-kuvausta:

*Kuka on avannut ammolleen sen kidan?
Sen hampaat herättävät kaikissa kauhua.
Sen selkää kattavat panssarikilvet
kuin piinkovat sinettirivit.
Ne ovat tiiviisti kiinni toinen toisessaan,*

*edes tuuli ei pääse niiden väliin.
Ne niveltyvät toisiinsa
kuin liimattuina, koskaan irtoamatta.
Kun se aivastaa, näkyy leimahdus.
Sen silmät hehkuvat kuin aamuruskon säteet.
Sen kidasta lyövät lieskat,
tulikipunat sinkoilevat ilmaan.
Savu suitsuaa sen sieraimista niin kuin tulella kiehuvan padan alta,
kun tulta lietsotaan.
Sen henkäys sytyttää hiilloksen liekkeihin,
tulenlieska iskee sen suusta.
(Job. 41: 6-9)*

Orionin kuvio tähtitaivaalla on profetia, joka ennakoii Kristuksen lopullista voittoa Saatanasta Tuhatvuotisen valtakunnan ajan lopussa käydyssä viimeisessä taistelussa. Orionin kuviossa oleva ihmishahmo voidaan tulkita paitsi Kristukseksi myös Kristuksen ruumiiksi, joka koostuu seitsemästä seurakunnasta. Orionin jalkojen, käsien ja keskiruumiin kohdilla esiintyvät tähdet kuvaavat seurakuntia, mutta pää on varattu Kristukselle itselleen. Tähtien sijainnin perusteella seurakuntia voitaisiin nimittää Vasemman jalan, Oikean jalan, Vasemman käden, Oikean käden ja Keskivartalon seurakunniksi. Vastaavasti voitaisiin puhua Miekka- ja Kilpiseurakunnasta, tai Vyö- ja Haarniskaseurakunnasta. Tämä tuo mieleen apostoli Paavalin opetuksen hengellisestä sodankäynnistä.

*Seiskää lujina! Kiinnittäkää vyöksenne totuus, pukeutukaa vanhurskauden haarniskaan ja sitokaa jalkineiksenne alttius julistaa rauhan evankeliumia. Ottakaa kaikessa suojaksenne uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa pahan palavat nuolet. Ottakaa myös pelastuksen kypärä, ottakaa Hengen miekka, Jumalan sana.
(Ef. 6:14-17)*

Pukemalla ylleen hengelliset varustukset lopunajan seurakunnat voivat harjoittaa taisteluaan siitä voitosta käsin, jonka Kristus hankki lyödessään Saatanan linnakkeet ja varustukset syvällä tuonelassa. Taistelu käydään sekä luonnollisessa että sielullisessa maailmassa mielen alueella. Sotaisista kuvista huolimatta kyse on aina hengellisestä sodankäynnistä. Kristittyjä ei kehoiteta taistelemaan fyysisin asein eikä ihmisiä vastaan. Hengen aseina käytävillä sodankäyntimenetelmillä seurakunnat voivat vapauttaa Saatanan pauloissa olevia ihmisiä ja voittaa heidät Kristukselle.

Orion ja Leijona muodostavat vastinkuvioparin. Orion on profetia Saatanan lopullisesta tuhosta, Leijona kertoo itse tapahtumasta. Tuhatvuotisen valtakunnan ajan lopulla Kristus joukkoineen hyökkää Vesikäärmeen (Saatanan) kimppuun Leijonan tähtikuviossa. Seitsemän tähteä molemmissa kuvioissa viittaavat siihen, että kaikki seitsemän lopunajan seurakuntaa tulevat osallistumaan tähän viimeiseen taisteluun, johon Saatanan tarina loppuu. Seuraava Jesajan kirjan jae antaa tarkan kuvauksen siitä, mitä silloin tapahtuu:

*Sinä päivänä Herra vaatii tilille ja lyö
suurella, vahvalla ja terävällä miekallaan*

*Leviatanin, nopealiikkeisen käärmeen,
Leviatanin, kiemurtelevan käärmeen,
iskee hengiltä syvyyden hirviön.
(Jes.27:1)*

Härän aikavyöhykkeen sanoma

Luonnollinen yhteys

Jeesuksen ylösnousemus ja taivaaseen astuminen aloittivat uuden aikakauden maailman historiassa. Oli tapahtunut suuri ihme, joka tuli mullistamaan maailman. Jeesus, jonka roomalaiset sotilaat olivat teloittaneet ristillä, nousi kaikkien hämmästykseksi takaisin elämäänsä kolme päivää myöhemmin. Ylös noustuaan Jeesus näyttäytyi ensin opetuslapsilleen, mutta sen jälkeen sadoille ihmisille. Kuoleman voittaminen Jeesuksen kohdalla oli kiistämätön tosiasia.

Ennen kuolemaansa Jeesus oli ennustanut ylösnousemuksensa monta kertaa. Hän puhui Joonaan merkistä, jolla Jumala tulisi todistamaan Hänen puolestaan. Sillä, että Jeesus nousi ylös kuolleista, Jumala todisti, että Hän on Kristus ja että kaikki Hänen sanansa, mitä Hän oli sanonut itsestään, meistä ihmisistä ja tulevista tapahtumista olivat totta.

Neljäkymmentä päivää ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus nousi taivaaseen enkelien saattamana. Siinä yhteydessä kaksi enkeliä ennusti Jeesuksen takaisintulon seuraavasti.

*Ja kun he Jeesuksen etääntyessä vielä tähysivät taivaalle, heidän vieressään seisoi yhtäkkiä kaksi valkopukuista miestä. Nämä sanoivat: "Galilean miehet, mitä te seisotte katselemassa taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teidän luotanne taivaaseen, tulee kerran takaisin, samalla tavoin kuin näitte hänen taivaaseen menevän."
(Ap.t. 1: 10-11)*

Härän aikavyöhyke viittaa luonnollisen maailman lopunajan alkuun. Apostolien tekojen alkuluvuista voidaan lukea, miten Pyhä Henki vuodatettiin ensimmäisiin kristittyihin. Silloin he tulivat täyteen Pyhää Henkeä ja ryhtyivät rohkeasti julistamaan Kristuksen evankeliumia. Tuhansia juutalaisia tuli uskoon yhtenä päivänä. Pelastuksen sanoma ei jäänyt kuitenkaan pelkästään Israelin maahan, vaan se vastustamattomalla voimalla tunkeutui koko silloisen Rooman valtakunnan alueelle.

Jeesuksen ilmoituksen kautta ihmiskunta sai kuulla tärkeistä lopunaikoja koskevista profetioista. Monia niistä ei annettu ensimmäistä kertaa, sillä olivathan ennustukset nähty tähtitaivaalla jo maailman alusta lähtien. Kuitenkin ne täytyi vahvistaa uudelleen, koska alkuperäiset profetiat olivat jo suureksi osaksi unohtuneet ja niiden päälle oli laskeutunut sekaannuksen tomua.

Jeesus itse ennusti omasta takaisintulostaan ja siihen liittyvästä suuresta ylösotosta seuraavasti:

Mutta kohta noiden päivien ahdingon jälkeen aurinko pimenee eikä kuu anna valoaan. Tähdet putoavat taivaalta ja taivaiden voimat järkkyvät. Silloin taivaalle ilmestyy Ihmisen Pojan merkki. Kaikki maan sukukunnat puhkeavat valituksiin, kun näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suuressa

voimassaan ja kirkkaudessaan. Suuren torven soidessa hän lähettää enkelinsä neljälle ilmansuunnalle kokoamaan kaikkialta, maan kaikista ääristä ne, jotka hän on valinnut.

(Matt.24: 29-31)

Apostoli Paavali, josta tuli kristinuskon sanansaattaja pakanoiden keskuudessa, profetoi ennen Jeesuksen takaisintuloa tapahtuvasta ylösotosta seuraavasti.

Nyt ilmoitan teille salaisuuden: Me emme kaikki kuole, mutta kaikki me muutamme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa. Pasuuna soi, ja kuolleet herätetään katoamattomina ja me muut muutamme. Tämän katoavan on näet pukeuduttava katoamattomuuteen ja kuolevaisen kuolemattomuuteen.

(1.Kor. 15:51-52)

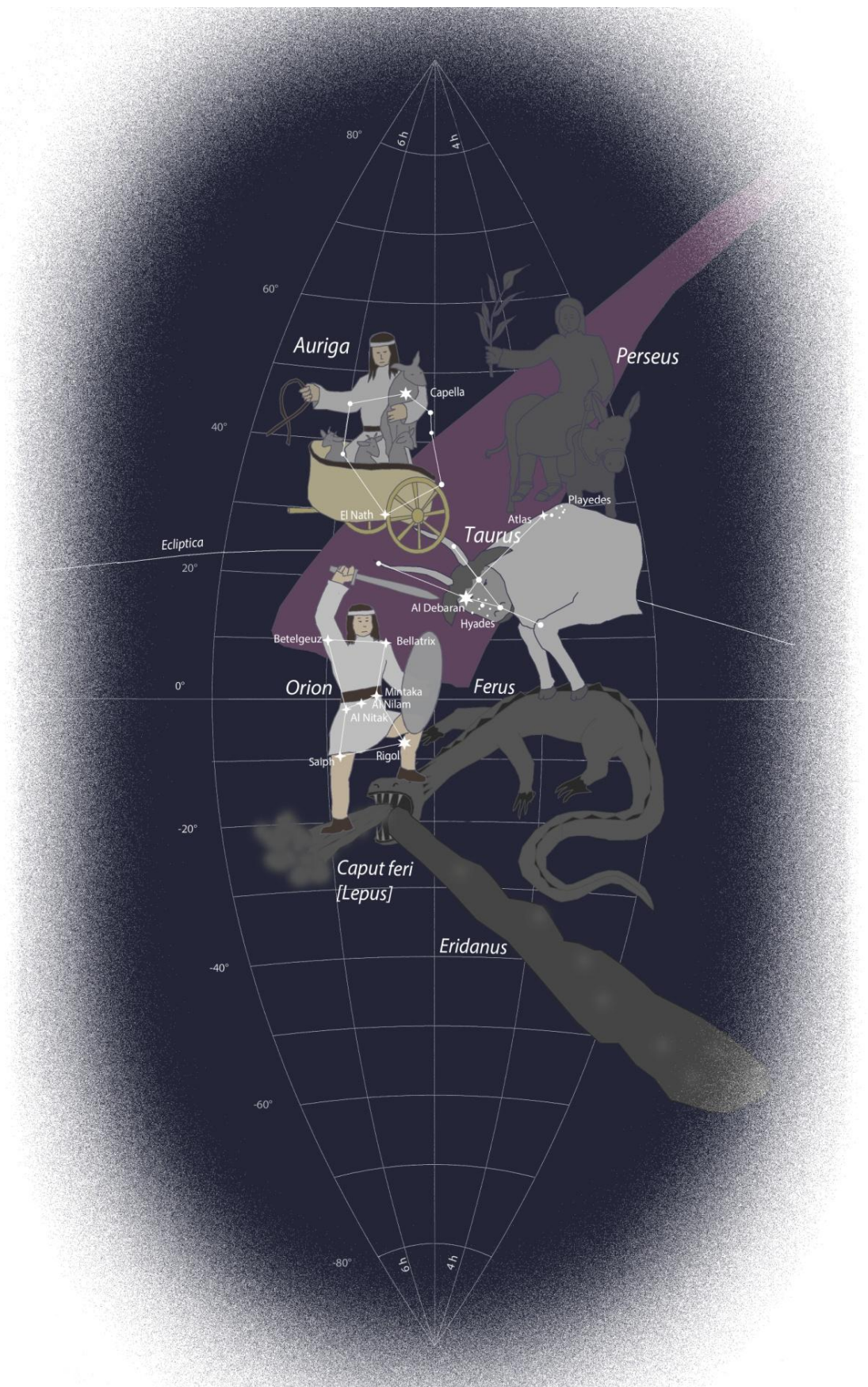
Kristuksen kuolema ja ylösnousemus olivat suuri voitto ihmiskunnalle, suurin mitä on koskaan ollut. Siinä Saatana syöstiin vallasta. Jeesuksen tunkeuduttua helvetin porteille kahleet, joilla Saatana oli pitänyt ihmisiä vankinaan, katkaistiin. Lisäksi Saatanalta lyötiin kuvaannollisesti jalat poikki niin, että hän voi vain madella maassa ja uida omissa vesissään. Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen jälkeen jokaiselle luonnollisen maan ihmiselle on mahdollista pelastua uskon kautta Kristukseen. Kristuksessa ihminen saa lahjaksi vanhurskauden ja sen seurauksena pelastuksen ja iankaikkisen elämän. Saatana ei voi estää pelastusta kenenkään ihmisen kohdalla, jos tämä pitää kiinni uskostaan Kristukseen.

Valehtelu ja pettäminen ovat käytännössä ainoita aseita, joilla Saatana voi käydä taistelua Kristusta vastaan. Saatana ei voi vangita ihmisiä mielen vankiloihin, ellei ihminen anna siihen lupaa. Kristuksessa uudesti syntyneille ihmisille on lisäksi annettu Pyhä Henki puolustajaksi ja totuuteen ohjaajaksi. Hänessä Kristuksen omat ovat saaneet hengellisen varustuksen Saatanan valheita vastaan. Heitä onkin kehoitettu hengelliseen sotaan Paholaisen henkivaltoja vastaan:

Pukekaa ylenne Jumalan taisteluvälineet, jotta voisitte pitää puolianne Paholaisen juonia vastaan. Emmehan me taistelee ihmisiä vastaan, vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan. Ottakaa siis ylenne Jumalan taisteluvälineet, niin että kykenette pahan päivän tullen tekemään vastarintaa ja selviytymään taistelusta pystyissä pysyen.

(Ef. 6:11-13)

Tässä maailmanajassa on kyse ennen kaikkea henkien taistelusta. Saatana on jo lyöty ja taistelun lopputulos on jo varmistettu, mutta vielä toistaiseksi Saatana voi käyttää hengellistä valtaansa sekoittaakseen ihmisten mielen ja synnyttääkseen ihmisissä epäuskoa ja katkeruutta Jumalaa vastaan. Tämän vastavoimaksi ihmisille on annettu Pyhä Henki, joka tuo esiin totuuden Jumalan rakkaudesta ihmisiä kohtaan. Pyhä Henki kirkastaa aina Kristusta, joka on sovittanut kaiken vihan Jumalan ja ihmisen väliltä.

Kuva 41. Härän aikavyöhyke rekonstruoituna.

Sielujen maailman tapahtumat

Kristuksen voittojen jäljiltä näkymättömässä sielujen maailmassa oli suhteellisen tyyntä ja rauhallista. Kuolemansa yhteydessä Jeesus tunkeutui syvälle tuonelaan murskaton siellä olleet Saatanan varustukset ja vapautti vankina olleet juutalaiset ja israelilaiset sielut sekä myös suuren joukon muiden kansakuntien sieluja. Nämä Hän johti takaisin sielujen maailman Paratiisiin, mistä Saatanana oli heidät kaapannut vangiksi. Sielujen annettiin jäädä Paratiisiin odottamaan ylösnousemuksen päivää. Saatanaa pidettiin edelleen elossa, mutta hänen toimintamahdollisuuksiaan rajoitettiin oleellisesti. Saatanana joukkoineen ei voinut enää vangita ihmissieluja samalla tavoin, kuin ennen Jeesuksen kuolemaa ja ylösnousemusta hän oli voinut tehdä.

Ihmishenkien osalta pelastuminen tuli täydelliseksi jo silloin, kun Kristus johdatti vankina olleet sielut Paratiisiin. Heidän henkensä nimittäin nostettiin henkien/enkelien taivaaseen, joka oli kokonaan puhdistettu. Sen jälkeen kaikkien muidenkin Kristuksessa kuolleiden sielut on koottu sielujen maailman Paratiisiin ja heidän henkensä on nostettu taivaalliseen Jerusalemin kaupunkiin (6. taivaassa).

Sielujen maailmassa oli vielä paljon uinuvassa tilassa olevia sieluja, jotka odottivat luonnollisiin ruumiisiin pääsyä. Se, mitä tähän mennessä oli tapahtunut, oli vasta alkusoittoa. Suuret ihmisjoukot odottivat vielä vapautumista katoavaisuuden orjuudesta ja pääsyä Jumalan lasten vapauteen ja kirkkauteen (Room. 8:21).

Kaikki ihmiset jatkavat elämäänsä luonnollisen elämänsä jälkeen, kun heidän sielunsa palaa sielujen maailmaan. Pelastumattomien ihmisten sielut jäävät asumaan Paratiisin ulkopuolelle yleensä kukin oman kansakuntansa joukkoon. Kristuksessa pelastuneiden sielut johdetaan sielujen Paratiisiin, joka on laaja aidattu alue sielujen maailman huipulla. Vuoren huippu ja sen liepeet on varattu pelastuneille juutalaissieluille. Sen ympärillä olevat vuoret on varattu pelastuneille israelilaisille. Luultavasti juutalaiset ja israelilaiset muodostavat kaksi seitsemästä seurakunnasta. Muiden kansojen uskovien sielut muodostavat loput viisi seurakuntaa ja heidät sijoitetaan niitä varten varatuille asuinalueille Paratiisin sisällä.

On olemassa ylempi ja alempi Paratiisi niin kuin on myös ylempi ja alempi Jerusalemin kaupunki. Ylemmällä viitataan henkien maailmassa (6. taivaassa) olevaan Paratiisiin ja sen keskellä olevaan Jerusalemin temppelikaupunkiin. Kristus itse hallitsee 7. taivaassa olevasta Kaikkeinpyhimmästä käsin. Alemmalla Paratiisilla ja Jerusalemillä tarkoitetaan sielujen maailmassa olevia vanhurskaiden sielujen paikkoja. Alemmasta Jerusalemistä on yhteys ylempään Jerusalemiin. Se on kuin ylemmän Jerusalemin temppelin esipiha.

Apostoli Johannes oli yksi niistä, jotka jo luonnollisen elämänsä aikana pääsivät kurkistamaan taivaan avoimesta ovesta sisälle. Hän antoi näkemästään seuraavan kuvauksen.

Sitten näin tämän: taivaan ovi oli auki, ja kuului sama ääni, jonka olin edellisellä kerralla kuullut – kuin olisi torveen puhallettu. Se sanoi minulle: ”Nouse tänne! Minä näytän sinulle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva.

Siinä samassa olin hengen vallassa. Näin, että taivaassa oli valtaistuin ja sillä valtaistuimella istui joku, joka loisti kuin jaspis ja karneoli. Valtaistuinta ympäröi sateenkaaren kaltainen smaragdinvärinen hohde. Tämän valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentäneljä valtaistuinta, ja niillä istui kaksikymmentäneljä vanhinta, joilla oli yllään valkeat vaatteet ja päässään kultaseppele. Valtaistuimesta lähti salamoita ja kuin ukkosen jyly. Sen edessä oli seitsemän soihtua, Jumalan seitsemän henkeä, ja sen edessä oli myös ikään kuin lasinen, kristallin tavoin kimmeltävä meri.
(Ilm. 4:1-6)

Kristuksen valtaistuin on taivaallisen Jerusalemin Kaikkeinpyhimmissä seitsemännessä taivaassa. Mahdollisesti sinä aikana, jolloin Kristus suoritti tehtävänsä luonnollisessa maassa, Isä hallitsi omalta valtaistuimeltaan käsin. Muuten Kristukselle oli annettu kaikki valta hallita sekä näkyvässä että näkymättömässä maailmankaikkeudessa. Hän ohjaa maailman tapahtumia ja huolehtii siitä, että kaikki asiat, jotka on määrätty tapahtuvaksi lopunaikana, tapahtuvat täsmälleen oikealla ajallaan.

KAKSOSTEN AIKAVYÖHYKE

Kaksosten aikavyöhyke kertoo Kristuksen ensimmäisen ja toisen tulemuksen välisestä ajasta ja sen huipennuksesta ensimmäisessä ylösotossa. Ylösotto tarkoittaa Tuhattuotisen valtakunnan alkua. Sitä ennen Pyhä Henki vaikuttaa aikakauden kulkuun monella tavalla, ei ainoastaan luonnollisen maan päällä, vaan myös sielujen maailmassa. Kaikkina aikoina ihmisiä pelastuu ja uudestisyntyy. Eri aikoina puhaltavat hengen tuulet vaikuttavat seurakuntaelämään sekä luonnollisessa että sielujen maailmassa.

Kaksosten aikavyöhyke on tärkeä, koska siinä tarkastellaan meidän nykyistä aikaamme. Valitettavasti vain eräät tämän aikavyöhykkeen kuvioista ovat korruptoituneet menneiden aikojen saatossa.

Voitokas seurakunnan henki luonnollisessa ja sielujen maailmassa

Kuten jo Härän aikavyöhykkeen yhteydessä todettiin, Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen jälkeisiin tapahtumiin vaikutti voimakkaasti Pyhän Hengen vuodattaminen Jeesuksen seuraajien ylle. Pyhä Henki vaikutti heissä sellaisen rohkeuden, että seurakunta alkoi kasvaa hyvin voimakkaasti. Ihmeet ja merkit seurasivat evankeliumin julistajia, mihin tahansa he menivätkin. Pian seurakuntia syntyi eri puolille Rooman valtakuntaa ja niihin alkoi liittyä myös ei-juutalaisia ihmisiä.

Kun sitten ihmiset kuolivat luonnollisen elämänsä jälkeen, heidän sielunsa siirtyivät sielujen maailmaan. Kristuksen omat, olivatpa juutalaisia, israelilaisia tai muiden kansojen uskovia, pääsivät Paratiisiin, muut joutuivat jäämään sen ulkopuolelle. Sielujen maailman Paratiisissa Kristuksen omat muodostivat seurakuntia.

Pyhä Henki vaikutti voimakkaasti myös sielujen maailmassa. Kristuksen evankeliumia julistettiin myös siellä ja Pyhä Henki vaikutti sieluissa niin, että he pystyivät vastaanottamaan pelastuksen sanoman. Taistelu sieluista siis jatkui sielujen maailmassa samalla tavoin kuin luonnollisessa maailmassa. Seuraavassa ryhdytään tarkastelemaan Kaksosten aikavyöhykkeen tähtikuvioita.

Columba – Pyhä Henki Kyyhkysen hahmossa

Syvällä eteläisellä taivaalla on Kyyhkysen (Columba) kuvio, jota ei lueta klassiseen neljän tähtikuvion ryhmään. Sillä on kuitenkin Kaksosten aikavyöhykkeen sanomassa tärkeä merkitys, sillä se kuvaa Pyhää Henkeä sielujen maailmassa. Kun Kristus ylösnousemuksensa jälkeen asettui jälleen valtaistuimelleen, Hän vuodatti Pyhän Hengen – ei vain luonnolliseen maailmaan – vaan myös sielujen maailmaan.

Pyhä Henki varjelee ihmisiä ja pitää heistä kiinni heidän kuolemansa jälkeenkin. Pyhä Henki liikkuu suvereenisti kaikkialla sekä luonnollisen maan päällä että alhaalla sielujen maailmassa. Hän tutkii kaikki syvyydetkin, niin kuin Columban sijainti eteläisellä tähtitaivaalla ilmentää.

Equus major[Canis major]- Iso ratsuhevonen

Klassisessa tähtikartastossa on Iso koira (Canis major) oudossa istuvassa asennossa. Sen keskustähti *Sirius* tarkoittaa sananmukaisesti hallitsijaa tai prinssiä. Nimi voidaan johtaa egyptinkielisestä nimestä *Seir*, prinssi, tai heprean samaa tarkoittavasta sanasta *Sar*. Tähdelle löytyy myös arabiankielinen nimi *Al Shira Al Jemeniya*, mikä tarkoittaa oikean käden hallitsijaa tai prinssiä. *Sirius* on tähtitaivaan kirkkain tähti, joten se on aina ymmärretty suuren hallitsijan tähdeksi. Se on palvotuin tähti maailman eri uskonnoissa.

Toiseksi kirkkain tähti *Mirzam* tarkoittaa myös hallitsijaa tai prinssiä. Muita arabiankielisiä tähdennimiä ovat *Wesen* ja *Adhara*, jotka tarkoittavat loistavaa tai kirkasta sekä *Al Habor* (hepreaksi *Abur*), joka tarkoittaa mahtavaa.

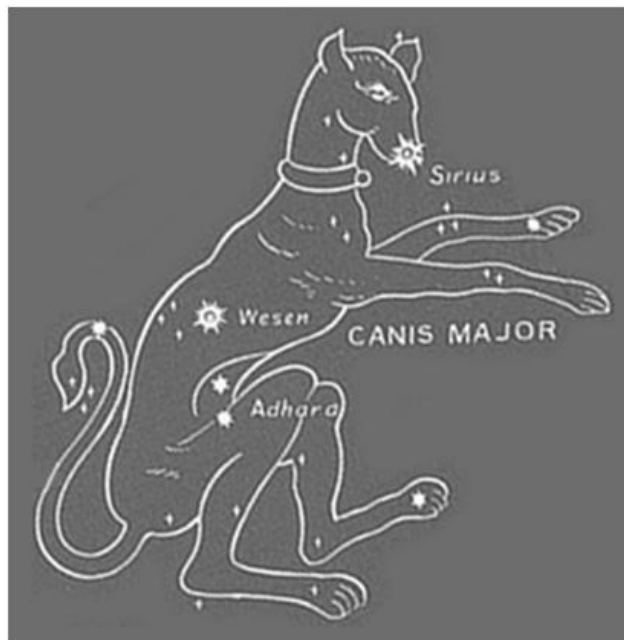
Koira oli halveksittu eläin kaikissa Lähi-idän maissa. Kuvion aihe ei pidä yhtä tähtien nimien kanssa. Jos kuvion tulisi ilmentää korkea-arvoista prinssiä tai hallitsijaa tai hänen joukkojaan, alkuperäisen kuvion aihe voi tuskin olla koira. Kyseessä lienee korskuvasa asennossa oleva valkoinen hevonen. Valkoinen hevonen tarkoittaa Pyhässä Hengessä taistelevaa Kristuksen seurakuntaa. Kirkas tähti hevosen päässä tarkoittaa Kristusta itseään.

Babyloniassa *Sirius*-tähteä kutsuttiin ”Oikean käden hallitsijaksi”, mikä nimitys soveltuu Kristukselle. *Sirius*-tähteä on kutsuttu myös ”Jousitähdeksi”³⁰, minkä johdosta on arveltu, että hevosella ratsastavalla olisi ollut jousi kädessään. Sellaisena se muistuttaisi Jousimiehen kuviota.

³⁰ Maunder E.W. The Astronomy of the Bible. 1908.

Niin kuin monella muullakin Kaksosten aikavyöhykkeen kuviolla, myös Ratsuhevosella on kaksinainen merkitys, koska se kertoo asioista toisaalta sielujen maailman toisaalta luonnollisen maailman tasolla. Sielujen maailman tasolla se heijastaa edelleen aikaa, jolloin Kristus kuolemansa yhteydessä tuli tuonelan porteille ja vapautti siellä vankina olleet sielut. Hän vei heidät sielujen maailman Paratiisiin ikään kuin pelastettujen etujoukkona ja sovituksensa ensi hedelmänä. Hän myös satoi Saatanan paikoilleen niin, ettei tämä voinut enää vangita sieluja.

Luonnollisella tasolla ratsuhevonen kuvaa ensimmäisten messiaanisten juutalaisten joukkoa Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen jälkeen. Vähitellen siihen joukkoon alkoi liittyä yhä enemmän myös muiden kansojen uskovia. Seurakunta syntyi näkyvän maan puolella, mutta siirtyi ihmisten kuoltua sielujen maailmaan. Niin kauan kuin Ratsuhevonen (Equus major) taisteli puhtain hengen asein, se säilytti valkoisen värinsä. Ratsuhevonen on raisu sotahevonen, josta Jobin kirja antaa kuvauksen:

Kuva 42. Klassinen Iso koira (Canis major) (Bullinger)

*Sinäkö annoit hevoselle sen voiman,
sinäkö annoit sille hulmuavan harjan?
Sinäkö opetit sen hyppimään kuin heinäsiirkka?
Mahtavasti, pelottavasti se korskuu,
innoissaan se kuopii maata tasangolla,
uljaana se ryntää taisteluun.
Se pitää pelkoa pilkkanaan,
se ei säiky eikä se pakene miekan tieltä.
Sen yläpuolella rämisee nuoliviini,
välkkyä keihäs ja sotakirves.*

*Kiihtymyksestä vavahdellen se ahmii taivalta,
mikään ei sitä pidättelee, kun sotatorvi soi.
Kun torvi soi, se hirtuu: "Hahaa!"
Jo kaukaa se vainuaa sodan tuoksinan,
päälliköiden huudot ja taistelun jylyn. (Job 39:19-25)*

Keskiajalla klassisiin tähtikartastoihin ilmestyi suurikokoinen hevosen kuva Ison ja Pienen koiran tähtikuvioden väliin. Hevosella oli pitkä sarvi päässään ja sille annettiin nimi Monoceros, yksisarvinen. Hevonen aivan kuin etsi paikkaansa tähtien kartalla, sillä siinä kohdassa, mihin se oli pantu laukkaamaan, ei ollut lainkaan silmin havaittavia tähtiä. On esitetty arveluja, että kuvion alkuperä olisi vanha ja että se mahdollisesti esittäisi Kristuksen valkoista hevosta. Luultavasti tässä suhteessa ollaankin oltu oikeilla jäljillä, mutta se on sijoitettu väärin. Alkujaan hevonen asettui Ison koiran paikalle. Hevosen sarvesta ei mainita edellä esitetyssä Jobin kirjan kuvauksessa, joten sen olemassaoloa alkuperäisen hevosen päässä voidaan epäillä.

Seurakunnan henki ja Kristuksen toinen pelastusoperaatio

Alkuinnostuksen jälkeen seurakunnan henki menetti puhtautensa. Puhtauden menettäminen johtui ennen kaikkea Pyhästä Hengestä luopumisesta. Toisaalta juutalaisten poistuminen seurakuntien johtopaikoilta ja katolisen kirkon liittoutuminen maallisen vallan kanssa vaikuttivat myös asiaan. Juutalaisuuden messiaaninen haara sammui vähitellen kokonaan. Seurakuntien henkeen vaikuttivat sodat, köyhyys, sairaudet ja luopumus, mistä seurasi hevosten värin muuttuminen. Kuitenkin kristinuskolaajeni joka suuntaan.

Ensimmäisten vuosisatojen jälkeen juutalaiset käänsivät selkänsä Kristukselle. Sen seurauksena Jumala väliaikaisesti vihastui heihin ja he joutuivat pakkosiirtolaisuuteen kansojen sekaan. Kuoltuaan he löysivät itsensä edelleen kansojen keskeltä Paratiisin ulkopuolelta. Myöhemmin, tämän maailmanajan lopun lähestyessä, Jumala käynnisti pelastusoperaation sielujen maailmaan. Siinä juutalaissieluja tarvittiin pelastussanomien ja sovituksen välittäjinä muille kansakunnille.

Equus minor [Canis minor] - Pienet ratsuhevoset

Pienen koiran tähtikuvio on pieni, mutta sillä on hyvin näkyvä keskustähti. Denderan kartastossa Pienen koiran paikalla esiintyy ihmishahmoinen sankari, jolla on haukan pää. Sen egyptiläinen nimi on *Sebak*, mikä tarkoittaa voittoa tai valloittavaa.

Kirkas keskustähti on nimeltään *Procyon*. Se tarkoittaa lunastajaa. Toiseksi kirkkain tähti on arabiankieliseltä nimeltään *Al Gomeisa*, mikä tarkoittaa ”muita kantava”. Muita tähtien nimiä ovat (mahdollisesti keskustähteen viittaava) *Al Shira Al Shemeliya*, vasemman käden hallitsija, *Al Mirzam*, hallitsija tai prinssi sekä *Al Gomeyra*, täydelliseksi tekevä.

Kuva 43. Klassinen Pieni koira (Canis minor) Bullingerin mukaan.

Tässäkään kuviossa tähtien nimet ja itse kuvio eivät täsmää. Jos kuvion tulisi esittää pelastajaa tai lunastajaa, koira ei ole sopiva hahmo sitä ilmentämään. Luultavasti tässäkin tapauksessa alkuperäinen aihe on hevonen tai useita hevosia.

Perusteluna hevosten puolesta voidaan esittää Ilmestyskirjan ja Sakarjan kirjan profeettalliset hevoset, jotka viittaavat tähän aikaan (Sak. 6: 1-8, Ilm. 6: 1-8). Ilmestyskirjan hevoset, jotka ovat väriltään valkoinen, punainen, musta ja tuhkanharmaa, ilmestyvät näkyviin tässä järjestyksessä, kun Kristus avaa kirjakäärönsä neljä ensimmäistä sinettiä. Sakarjan kirjassa samat hevoset ovat vaunujen edessä.

Kohottaessani jälleen katseeni näin neljät vaunut, jotka tulivat kahden vuoren välistä. Ne vuoret olivat vaskivuoria. Ensimmäisiä vaunuja vetivät punaruskeat hevoset ja toisia vaunuja mustat hevoset. Sitten tulivat kolmannet vaunut, valkoisten hevosten vetäminä, ja lopuksi neljännet, edessään kirjavat hevoset. Kaikki ne olivat vahvoja hevosia. (Sak. 6: 1 – 3)

Molemmissa profetioissa on siis neljä hevosta, valkoinen, musta, punainen ja tuhkanharmaa. Koska Ison koiran kuviossa saatettiin tunnistaa jo yksi (valkoinen) hevonen, mahdollisesti Pienen koiran kuviossa on kolme muuta hevosta, väriltään punainen, musta ja tuhkanharmaa. Viimeksi mainittu väri saattaa olla kuitenkin myös kirjava tai laikukas. Mahdollisesti hevosilla on ollut ratsastajat selässään kuten Ilmestyskirjan profetiassa. Kuitenkin Kristus ohjasti vain valkoista hevosta, muiden hevosten selkään oli tullut muita ohjastajia.

Ensimmäinen tulkinta: Seurakunnan henki luonnollisessa maailmassa

Ensimmäisen tulkinnan mukaan Ilmestyskirjan hevoset (Ilm. 6:1-8) tarkoittavat hengen tuulia ja Kristuksen seurakuntia historian eri aikakausina luonnollisessa maailmassa. Hevosten värit viittaavat luonnollisen maailman yleiseen ilmapiiriin eri aikakausina. Luonnollisessa maailmassa ihmiset solmivat liiton Kristuksen kanssa kullekin aikakaudelle ominaisten olosuhteiden vallitessa. Kuoltuaan he liittyivät sielujen maailman erivärisiin ”hevosseurakuntiin” oman aikakautensa mukaisesti. Sana ”seurakunta” tarkoittaa Kristuksessa pelastuneiden joukkoa. Kaikki Kristuksen omat liittyivät ko. seurakuntiin riippumatta kirkkokunnista tai kansakunnista, joihin he maanpäällisen elämänsä aikana kuuluivat.

Kunkin ”hevosseurakunnan” väri ilmensi oman aikakautensa ominaisväriä. Ensin ilmestyi valkoinen hevonen, joka taisteli puhtaasti Pyhän Hengen aseina. Sitten tuli punainen hevonen, joka teki kristinuskosta pakollisen ja ryhtyi käyttämään väkivaltaisia menetelmiä käännytystyössä. Seuraavaksi tuli musta hevonen, jota aikaa sävyttivät köyhyys ja erilaiset sairaudet. Myös Jumalan sanan nälkä alkoi vaivata ja Pyhän Hengen öljystä tuli suuri puute. Viimeisenä ilmestyi tuhkanharmaa hevonen, joka merkitsi hengellistä kuolemaa. Tänä aikana monet, jotka kuuluivat nimellisesti kristillisiin kirkkoihin, olivat hengellisesti kuolleita. Viimeksi mainittu hevonen voidaan kuitenkin ymmärtää myös kirjavaksi, mikä ilmentää paremmin todellisuutta. Seurakunnan yleisväri saattoi olla harmaa, ja paikoin jopa musta, mutta siellä täällä oli myös valkoisia laikkuja.

On myös mainittava siitä, että luonnollisen maan puolella juuri ennen Jeesuksen takaisintuloa suuri määrä juutalaisia pelastuu, kun he ottavat Kristuksen uskossa vastaan. Tästä kertovat Sakarjan profetiat. (Sak. 12:10; 13:1) Juutalaiset ovat kyllä kuulleet Messiastaan, mutta tarvitaan joku, joka poistaa ”Mooseksen peitteen” heidän silmiltään. Kun he sitten tulevat uskoon, he edelleen säilyvät juutalaisina. He eivät sulaudu muiden kansojen seurakuntiin.

Juutalaisten pelastuminen on tärkeää myös muiden kansojen kannalta. Muut kansakunnat eivät voi pelastua ennen kuin juutalaiset ovat paikoillaan pelastuvien joukossa, sillä marssijärjestys on tärkeä: ensin juutalaiset sitten muut (Room. 1: 16).

Toinen tulkinta: Kristuksen toinen pelastusoperaatio sielujen maailmassa

Toisen tulkinnan mukaan Sakarjan kirjan hevoset puhuvat Kristuksen toisesta pelastusoperaatiosta sielujen maailmassa. Tämän pelastusoperaation julistustehtäviin osallistuvat juutalaiset, israelilaiset ja muiden kansakuntien luonnollisen maailman kautta pelastuneet uskovat.

Sakarjan kirjan kuudennessa luvussa on valkoisia, punaruskeita, mustia ja kirjavia hevosia aivan kuten Ilmestyskirjan profetiassa. Nyt nämä hevoset ovat kuitenkin valjastettuina vaunujen eteen. Hevoset tarkoittavat Kristuksen seurakuntien saattueita, jotka lähetetään kaikkialle Tuonelaan (2. taivaaseen), johon useimmat juutalaissielut ohjataan kuolemansa jälkeen. (Sak. 6) Sinne pääsee myös suuri määrä muiden kansojen ja uskontojen pahuutta karttaneita sieluja. Saattueet suuntaavat kulkunsa Paratiisiin ulkopuolelle joka ilmansuuntaan ja julistavat Kristuksen Valtakunnan evankeliumia sieluille. Kaikki ne, jotka ottavat sanoman vastaan, uudestisyntyvät hengessä. Juutalaiset viedään sielujen maailman Jerusalemiin ja sen ympäristöön, omille maille. Juutalaisten ohella pelastuu suuri joukko muiden kansojen sieluja, jotka asettuvat omille maille Paratiisin sisällä. Heidän uudestisyntyneet henkensä nousevat välittömästi henkien taivaaseen, mutta sielut jäävät sielujen maailman Paratiisiin.

Kristus pitää tiukasti kiinni sekä nykyisessä maailmassa että aikaisemmissa maailmoissa tekemistään liitoista ja lupauksista. Hän pitää niistä kiinni siitäkin huolimatta, että kansakuntana sekä Juuda että Israel ovat rikkoneet liittosopimuksensa eivätkä ole kunnioittaneet Häntä Jumalanaan. Monet juutalaiset/israelilaiset ovat kuitenkin palvoneet tietämättään Messias Kuningastaan, sillä koko Vanha testamentti puhuu

Hänestä. Kun sitten sielujen maailmassa heille ilmestyy sanansaattajia, jotka julistavat heille, että Jeesus on Herra ja Kristus, he uskovat sanoman ja uudestisyntyvät. Niin heidät kuljetetaan Paratiisiin. Paratiisissa juutalaiset ja israelilaiset eivät enää sekoitu kansojen uskoviin, vaan he erottautuvat omiksi yhteisöikseen heille varatuille maille.

Kristuksen toinen operaatio sielujen maailmassa ei kohdistu ainoastaan juutalaissieluihin. Kaikkien kansakuntien sielut, jotka eivät päässeet Paratiisiin eivätkä joutuneet tuonelan pohjalla olevaan Kuolemaan, tulivat osallisiksi Kristuksen toisesta pelastusoperaatiosta. Tuonelaan pääsi hyvin tai ainakin kohtalaisen hyvin eläneitä ihmisiä kaikista kansoista, kielistä ja uskonnoista. He eivät voineet kuitenkaan vihata Israelin Jumalaa eivätkä juutalaisia/israelilaisia. Pelastuakseen heidän tuli vastaanottaa evankeliumi, jota Kristuksen sanansaattajat julistivat. Sakarjan kirjan kahdeksannessa luvussa kerrotaan, että ”tarttumalla juutalaisten viitanliepeisiin” he pääsivät mukaan Paratiisiin suuntautuviin Kristuksen kulkueisiin. (Sak. 8: 19-23).

Seurakunnan ylösotto

Nykyisen maailmanajan lopun lähestyessä sielujen Paratiisin seurakunnat tietävät odottaa suurta muutosta. Kun Kristus tulee takaisin maan päälle, Hän perustaa uuden Tuhattuotisen valtakuntansa. Silloin koko Paratiisi nostetaan taivaankannen yläpuolelle. Siinä yhteydessä sielut lunastetaan lopullisesti ja he saavat uuden ruumiin verhoakseen. Silloin ihmisen ruumis, sielu ja henki asettuvat oikeaan järjestykseen, alkuperäisille paikoilleen. Jumalan Henki vaikuttaa voimallisesti heidän hengessään, sielussaan ja ruumiissaan. Ilmestyskirja kertoo, että ennen ylösottoa 144 000 israelilaista erotetaan otsaan painetulla sinetillä, 12 000 kustakin heimosta. Tämä johtuu siitä, että kaikkien israelilaisten heimojen etujoukon on oltava paikoillaan ennen pääjoukon eli muiden kansakuntien uskovien ylösottoa. Johannes näki valtavan suuren ihmisjoukon kaikista maista, kansoista ja kielistä. He seisoivat valtaistuimen ja Karitsan edessä yllään valkeat vaatteet ja kädessään palmunoksa (Ilm. 7: 1-9).

Gemini [Kaksoset]

Päätähtikuviossa on kaksi ihmishahmoa lähekkäin. Ylempänä olevalla, jota klassisesti nimitetään *Castoriksi*, on toisessa kädessään jousipyssy, toisessa lyyra. Alempana olevalla, jota kutsutaan nimellä *Pollux*, on vasemmassa kädessään nuija. Castorin kasvoissa oleva tähti on nimeltään *Apollo* ja tarkoittaa hallitsijaa tai tuomaria. Vastaavasti Polluxin kasvoissa oleva tähti on nimeltään *Hercules* ja tarkoittaa ”joka tulee tekemään työtä tai kärsimään”.

Denderan eläinradassa kuvion nimi on *Clusus* tai *Clastrum Hori*, mikä tarkoittaa Tulevan asuinpaikkaa. Vanha koptilainen nimi *Pi-Mahi* tarkoittaa yhteen kuuluvia. Hpreankielinen nimi *Thaumim* kuten myös arabiankielinen *Al Thaumam* tarkoittavat yhdistyneitä tai toisiinsa kietoutuneita.

Muita arabiankielisiä nimiä ovat *Al Henah* (Polluxin vasemmassa jalassa), ahdistettu tai satutettu, *Waset* (Castorin oikeassa kädessä), asetettu, ja *Al Dira*, siemen. Hpreankielisiä nimiä ovat *Mebstuta* (Castorin polven kohdalla), jalan alle polkeminen ja *Propus* (Castorin vasemmassa jalassa), oksa tai versominen.

Klassisessa kartastossa esiintyvät kaksoset ovat luultavasti tähtikuvion alkuperäinen aihe. Kaksosveljistä ylempi (Castor) esittää 1. ylösnousemukseen päässyttä joukkoa, ja alempi (Pollux) sitä joukkoa, joka jää sielujen maailmaan, mutta pääsee mukaan 2. ylösnousemukseen Tuhatvuotisen valtakunnan ajan jälkeen.

Kaksosten kuvio esittää samaa kuin aikaisemmassa Härän aikavyöhykkeessä Pleyades (seulaset) ja Hyades. Molemmissa on ylösotettujen joukko ja alasjääneiden joukko. Ylösotettujen joukko pääsee Kristuksen luokse lepoon. Alasjääneet joutuvat kärsimään, mutta lopulta heidätkin nostetaan ylös ja liitetään yhteen 1. ylösnousemukseen päässeiden kanssa.

Tähtikuvion symboliikkaa arvioitaessa on jälleen tärkeää huomata, että ekliptika eli auringon rata kulkee vinosti kahden ihmishahmon välistä. Siinä voidaan nähdä siirtyminen taivaankannen alapuolelta sen yläpuolelle. Todennäköisesti 1. ylösoton yhteydessä koko sielujen Paratiisi nostetaan ylös taivaan kannen yläpuolelle samalla, kun se puhdistetaan kirkastettuun taivaalliseen asuunsa. Sielujen maailma muuttuu näin sielujen taivaaksi. Samalla koko maanpäällinen luomakunta luodaan kirkastettuun asuun. (Room. 8: 19 – 23)

Kuva 44. Klassinen Kaksosten kuvio (Bullinger).

Kaksosten kuviossa on kuvattuna Jumalan suunnitelmien täyttymys ihmisen suhteen, sillä siinä ihminen on kuvattu ensi kertaa ihmisenä. Ylösnousemuksessa, josta kuvio kertoo, tapahtuu ihmisen täydellistyminen, kun hän muuttuu eläinhahmoista ihmishahmoon. Ylösnousemuksessa ihminen saa itsessään puhtaan sielun ja samanlaisen ruumiin kuin, mikä Kristuksella oli noustessaan ylös kuolleista. Näin ihmisestä tulee Kristuksen kaltainen. Huomaa, että myös alempi hahmo on ihminen, mikä kertoo jälkimmäisestä ylösnousemuksesta.

Ilmeisesti juutalaisten ja israelilaisten etujoukko, johon Ilmestyskirjan 7. luvun mukaan kuului 12 000 jokaisesta heimosta, nostetaan ylös ensin. Heidän kanssaan luultavasti

nousevat myös ”veritodistajien” eli marttyyrien seurakunta. Sitten Ilmestyskirjan Johannes näki perillä suuren joukon pelastuneita ihmisiä kaikista kansakunnista:

Tämän jälkeen näin suuren kansanjoukon, niin suuren, ettei kukaan kyennyt sitä laskemaan. Siinä oli ihmisiä kaikista maista, kaikista kansoista ja heimoista, ja he puhuivat kaikkia kieliä. He seisoivat valtaistuimen ja Karitsan edessä yllään valkeat vaatteet ja kädessään palmunoksa ja huusivat kovalla äänellä: ”Pelastuksen tuo meidän Jumalamme, hän, joka istuu valtaistuimella, hän ja Karitsa!”
(Ilm. 7: 9 - 12)

Kaksosten aikavyöhykkeen sanoma

Luonnollinen yhteys

Pyhän Hengen vuodattamista seurasi uskon herääminen Jeesuksen seuraajissa. Ensimmäisten vuosisatojen aikana uudestisyntyneiden joukko kasvoi nopeasti. Ihmeet ja merkit seurasivat uskovien toimintaa, ja Jumalan Sana menestyi, mihin tahansa sitä mentiin julistamaan. Evankeliumin levittämisen kärkijoukkona olivat messiaaniset juutalaiset, jotka olivat vahvoja uskossaan Jeesukseen.

Ilmestyskirja puhuu neljästä erivärisestä hevosesta: valkoinen, tulipunainen, musta ja tuhkanharmaa. (Ilm. 6: 1-8) Hevosten värit kertovat eri aikakausien hengen tuulista, mutta hevoset itsessään viittaavat Kristuksen sekä maanpäällisiin että maanalaisiin seurakuntiin noina aikakausina. Valkoinen tarkoittaa puhdasta ja voitokasta, tulipunainen sotaa ja verenvuodatusta, musta köyhyyttä ja sairautta, ja tuhkanharmaa luopumusta ja kuolemaa. Ihmiset solmivat liittonsa Kristuksen kanssa luonnollisen maan päällä, mutta kuoltuaan heidän sielunsa siirrettiin Paratiisiin, jossa heidät liitettiin oman aikakautensa seurakuntaan.

Minä näin, kuinka Karitsa avasi ensimmäisen seitsemästä sinetistä. ja kuulin yhden neljästä olennosta sanovan ukkosen tavoin jylisevällä äänellä: ”Tule!” Ja siinä samassa näin valkoisen hevosen, ja sillä, joka istui hevosen selässä, oli jousi. Hänelle annettiin sepele, ja seppelöitynä voittajana hän lähti uusia voittoja kohti.
(Ilm. 6:1-2)

Valkoisella hevosella tarkoitetaan ajanlaskumme alun aikakautta, jolloin hengen tuulet olivat puhtaat ja voitokkaat taistelussa Saatanaa vastaan. Varsinaiset taistelut käytiin luonnollisen maailman puolella, mutta sielujen maailman hengen tuulet vaikuttivat luonnollisen maailman olosuhteisiin. Kristuksen ylösnousemuksen jälkeen luonnollisessa maailmassa oli voimakas herätyksen kausi. Näin syntyi ”valkoisen hevosen” seurakunta. Aluksi pelastuneet olivat lähes yksinomaan juutalaisia, mutta myöhemmin juutalaisten osuus suhteessa muiden kansakuntien pelastuneisiin pieneni. Kristus itse johti hengellistä taistelua. Saatana ei pystynyt vastustamaan evankeliumin vyöryä. Valitettavasti vain tämän onnellisen ajan keskeytti toisen sinetin avaaminen ja tulipunaisen hevosen esiin laukkaaminen.

Kun Karitsa avasi toisen sinetin, kuulin toisen olennon sanovan: "Tule!" Nyt tuli esiin toinen tulipunainen hevonen. Sille, joka istui hevosen selässä, annettiin valta riistää rauha maan päältä ja panna ihmiset tappamaan toisiaan. Hänelle annettiin iso miekka.

(Ilm. 6:3-4)

Tulipunainen hevonen tarkoittaa sodan ja väkivallan ilmapiiriä. Sodat käytiin luonnollisen maan puolella, mutta sielujen maailman punaiseksi muuttuneet hengen tuulet vaikuttivat niihin. Tähän asti oli taisteltu puhtain hengen asein, mutta nyt seurakunta alkoi käyttää väkivaltaa pyrkiessään taivuttamaan ihmisiä puolelleen. Pyhä Henki ei voinut olla mukana väkivaltaisessa toiminnassa, joten se vetäytyi taka-alalle. Sen jälkeen murrettiin kolmas sinetti ja näyttämölle ilmaantui kolmas hevonen, musta väriltään.

Kun Karitsa avasi kolmannen sinetin, kuulin kolmannen olennon sanovan: "Tule!" Siinä samassa näin mustan hevosen, ja sillä, joka istui hevosen selässä oli kädessään vaaka. Minä kuulin äänen, joka tuntui tulevan noiden neljän olennon keskeltä, ja se sanoi: "Mitta vehnää denaarilla, ohraa kolme mittaa. Öljyyn ja viiniin älä koske."

(Ilm. 6:5-6)

Musta hevonen tarkoittaa köyhyyden, nälänhädän ja sairauksien ilmapiiriä. Köyhyys, nälänhätä ja sairaudet koettiin ensisijaisesti näkyvän maailman puolella, mutta niiden taustalla oli hengellinen tila, joka vallitsi näkymättömässä sielujen maailmassa.

Siirryttäessä antiikista keskiaikaan kaikkalainen sivistys ja hyvinvointi, mikä oli vallinnut Rooman valtakunnassa, rappeutui. Ihmiset olivat köyhiä, sodan runteleimia ja tautien vaivaamia. Yleinen ajan ilmapiiri vaikutti myös seurakuntaan. Kristilliseltä kannalta keskiaika oli pimeää aikaa, sillä silloin evankeliumin kirkas valo ei päässyt kunnolla loistamaan. Kokonaan se ei kuitenkaan sammunut.

Juutalaisten kannalta keskiaika oli vainon aikaa. He elivät kansakuntien keskellä ja saivat kokea vainoa kristittyjen taholta. Kaikissa maissa heitä syrjittiin, mutta mahdollisesti juuri syrjintä oli syynä siihen, että he onnistuivat säilyttämään kansallisen ja uskonnollisen identiteettinsä läpi vuosisatojen. Sitten avattiin neljäs sinetti. Hevonen, joka nyt ilmestyi, oli väriltään tuhkanharmaa.

Kun Karitsa avasi neljännen sinetin, kuulin neljännen olennon sanovan: "Tule!" Siinä samassa näin tuhkanharmaan hevosen. Se, joka istui hevosen selässä, oli nimeltään Kuolema, ja sen jäljessä tuli Tuonela. Ratsastajille annettiin valta neljänteen osaan maata, ne saivat tappaa miekalle, nälällä ja rutolla ja jättää loput villipetojen kynsiin.

(Ilm. 6:7-8)

Tuhkanharmaa hevonen tarkoittaa luopumuksen ja moraalisen rappeutumisen henkeä, joka ilmaantui sekä luonnollisen että sielujen maailman näyttämölle. Se ilmeni hengellisenä velttoutena ja luopumuksena Kristuksen maanpäällisessä seurakunnassa. Erityisesti länsimaiset ihmiset tulivat välinpitämättömiksi ja väsyivät odottamaan Kristuksen takaisintuloa. Heillä ei ollut "öljyä lampuissaan", mikä myöhemmin tuli heidän kohtalokseen. Seurakunta ei pystynyt vastustamaan yleistä maallistumista

yhteiskunnassa, vaan maallistui itsekkin huomattavassa määrin. Tähän kaikkeen vaikutti sielujen maailman tuhkanharmaa ilmapiiri.

Siirryttäessä uuden ajan puolelle ihminen vapautui vähitellen kaikkien auktoriteettien alta. Tuli valistuksen aikojen uudet tuulet, jotka hullaannuttivat ihmisten päät: tasa-arvo, teollinen vallankumous, uudet aatteet ja ideologiat, jotka vastustivat uskontoja, tiede, johon ei enää mahtunut Jumalaa, jne. Tietenkin näissä vallankumouksissa voidaan nähdä yhtä ja toista hyvääkin, mutta kokonaiskuva on kuitenkin se, että ne etäännyttivät ihmiset Jumalasta, totuudesta. Ihmiset alkoivat suhtautua hengellisiin asioihin kuin ne eivät olisikaan enää heille tärkeitä. Monet kielsivät Jumalan olemassaolon. Kristuksen seurakuntakin tuli välinpitämättömäksi ja uskossaan veltoksi.

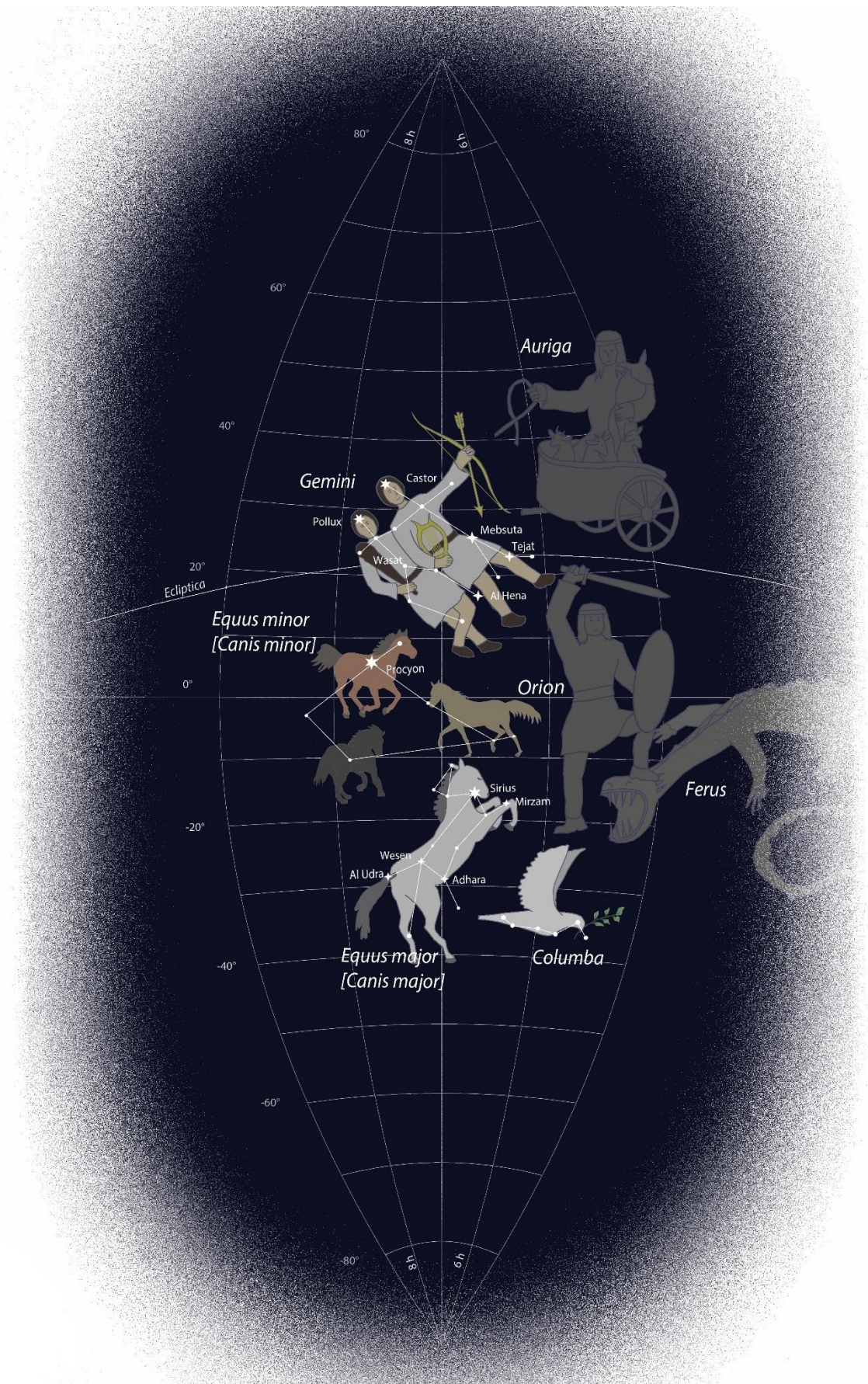
Uuden ajan puolella juutalaisia vainottiin yhä kaikkialla siellä, missä he asuivat kansojen seassa. Vaikka he olivat älykkäitä ja lahjakkaita, heitä pidettiin toisen luokan kansalaisina. Kaikkien juutalaisvainojen huipennus oli toisen maailmansodan aikainen holokausti, jossa juutalaiset pyrittiin kokonaan tuhoamaan keskitysleireillä. Holokausti tarkoittaa polttouhria.

Harmaa hevonen oli vaihtoehtoisesti kirjava, ts. yleisilme siinä oli harmaa, mutta siellä täällä siinä oli valkoisia laikkuja. Tällöin aikakauden kuva ei ollut niin lohduton. Jossakin päin maailmaa, sekä lännessä että idässä, oli loppuun asti Kristukselle uskollisia ihmisyhteisöjä.

Sodan jälkeen huonoa omaatuntoa kantavat kansakunnat auttoivat juutalaisia pääsemään isiensä maahan lähes 2000-vuotisen diasporan jälkeen. Israelin valtio julistettiin itsenäiseksi vuonna 1948, ei kuitenkaan ilman kiistaa ympärysvaltojen kanssa. Juutalaiset ovat joutuneet valloittamaan maan itselleen monilla sodilla, sillä arabivaltiot sen ympärillä eivät ole suhtautuneet myönteisesti uuden juutalaisvaltion syntymiseen.

Tänä päivänä messiaaniset juutalaiset ovat vain pieni vähemmistö juutalaisten keskuudessa. Kuitenkin vaikka suurin osa juutalaisista suhtautuu edelleen kielteisesti Jeesukseen Kristukseen tai ovat välinpitämättömiä kaikkien uskontojen suhteen, messiaaniset seurakunnat ovat alkaneet kasvaa. Profetioiden mukaan juutalaisten keskuudessa tapahtuu suuri herätys, ennen Kristuksen takaisin tuloa. Paavali antaa ymmärtää, että muista kansoista koottavien Kristuksen omien määrän tulee täytyä ennen kuin suuri herätys voi tulla juutalaiskansan kohdalle.

*Veljet, jotta ette olisi oman viisautenne varassa, teidän tulee tuntea tämä salaisuus: paatumus, joka on kohdannut osaa Israelin kansasta, kestää siihen asti, kun muista kansoista koottava määrä on tullut täyteen. Sen tapahduttua koko Israel on pelastuva, niin kuin on kirjoitettu.
(Room. 11:25-26)*

Kuva 45. Geminin (Kaksosten) aikavyöhyke rekonstruoituna.

Ennen Kristuksen tuloa maailmaan Israelin maa tulee olemaan piiritettynä. Kaikki kansat hyökkäävät sinne, kunnes Kristus saapuu pelastamaan kansansa.

*Minä kokoan kaikki kansat taistelemaan Jerusalemiä vastaan.
Kaupunki valloitetaan, talot ryöstetään, naiset raiskataan,
puolet kaupungin asukkaista viedään vieraaseen maahan.
Mutta jäljelle jääneitä ei tuhota.
Herra itse lähtee sotaan viholliskansoja vastaan,
niin kuin hän on lähtenyt ennenkin vihollisen hyökätessä.*

*Hän seisoo sinä päivänä Öljymäellä, joka kohoaa Jerusalemin itäpuolella. Ja
Öljymäki halkeaa kahtia idästä länteen, toinen puoli vuoresta väistyy
pohjoiseen, toinen puoli etelään, ja välille syntyy valtaisa laakso.
(Sak. 14: 2-4)*

Sitten tapahtuu ylös tempaaminen. Ilmestyskirjan loppupuolella todetaan, että ne, jotka pääsevät ensimmäiseen ylösnousemukseen, hallitsevat Kristuksen kanssa tuhat vuotta.

*Tämä on ensimmäinen ylösnousemus. Autuaita ja pyhiä ovat ne, jotka pääsevät
osallisiksi ensimmäisestä ylösnousemuksesta! Heihin ei toisella kuolemalla ole
valtaa, vaan he ovat Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat Kristuksen
kanssa tuhat vuotta.
(Ilm. 20: 5-6)*

Toisella kuolemalla tarkoitetaan Saatanan hallintavaltaa Tuhattuotisen valtakunnan aikana sielujen maailmassa. Se koituu monelle lopulliseksi kuolemaksi, mutta vasta viimeisellä tuomiolla selviää ketkä pelastuvat ja ketkä joutuvat kadotukseen.

Sielujen maailman tapahtumat

Kun Jeesuksen Kristuksen pelastuksen vastaanottaneet luonnolliset ihmiset kuolevat, heidän sielunsa viedään sielujen maailman Paratiisiin. Paratiisi on kuten luonnollinen maailmakin jaettu maantieteellisiin osiin. Paratiisin keskellä on Jumalan pyhä vuori, jonka huipulla on Jerusalemin kaupunki. Jerusalem ja Juudea on varattu pelastuneille juutalaissieluille. Sen ympärillä olevat vuorialueet on tarkoitettu pelastuneille israelilaissieluille. Muut Paratiisin alueet on varattu kansakunnista pelastuneille sieluille.

Paratiisin ulkopuolella on Tuonela, joka on Kristuksen toisen pelastusoperaation kohteena. Toinen pelastusoperaatio on kuin jatkoa ensimmäiselle. Siinä Kristuksen päämääränä on pelastaa mahdollisimman monta juutalaista/israelilaista sielua, mutta heidän vanavedessään myös paljon muiden kansakuntien sieluja. Pääsääntöisesti juutalaiset, jotka eivät olleet eläessään kohdanneet Pelastajaansa, päätyivät sielunsa puolesta Tuonelaan. Sekä luonnollisen maan päällä että kuolemansa jälkeen sielujen maailmassa he joutuivat asumaan muiden kansojen seassa.

Sakarjan kirjan kuudennessa luvussa kerrotaan vankkureiden eteen valjastetuista erivärisistä hevosista. Punaisten, mustien, valkoisten ja kirjaviiden hevosten vetämät vaunut olivat lähdössä kaikkiin eri ilmansuuntiin Tuonelassa. Nämä Kristuksen saattueet lähtivät evankelioimaan ja tuomaan kotiin kansojen sekaan kadonneita juutalaisia ja israelilaisia sieluja.

Kohottaessani jälleen katseeni näin neljät vaunut, jotka tulivat kahden vuoren välistä. Ne vuoret olivat vaskivuoria. Ensimmäisiä vaunuja vetivät punaruskeat hevoset ja toisia vaunuja mustat hevoset. Sitten tulivat kolmannet vaunut, valkoisten hevosten vetäminä, ja lopuksi neljännet, edessään kirjavat hevoset. Kaikki ne olivat vahvoja hevosia.

(Sak. 6: 1-3)

Hevosten värit olivat samat kuin Ilmestyskirjassa (Ilm. 6), joten niiden täytyy tarkoittaa samoja hengen tuulia, jotka aikaisemmin määriteltiin sielujen maailman olosuhteita kuvaaviksi tuuliksi. Nyt Kristuksen omat joukot, juutalaiset, israelilaiset ja muiden kansakuntien uskovat, jotka olivat pelastuneet luonnollisen maailman kautta, ohjastivat noita hevosten vetämiä vaunuja ja veivät sanoman Kristuksesta Tuonelaan ensisijaisesti juutalaisille ja israelilaisille sieluille. Nämä puolestaan välittivät sanoman muiden kansojen sieluille, jotka tulivat joukoittain uskoon. Sakarjan kirjan toisessa luvussa annetaan juutalaisille ja israelilaisille sieluille erityinen kehoitus.

"Pois, pois! Paetkaa pohjoisesta maasta", sanoo Herra.

"Minä olin hajottanut teidät kaikkiin ilmansuuntiin", sanoo Herra."

(Sak. 2: 8-10)

Sakarjan kirjan kahdeksas luku kertoo, miten kaikki sanoman vastaanottaneet juutalaiset viedään Paratiisiin.

Näin sanoo Herra Sebaot:

"Vielä minä pelastan oman kansani auringonnousun ja auringonlaskun maista.

Jerusalemiin minä tuon heidät asumaan. He ovat minun kansani,

ja minä olen heidän Jumalansa, uskollinen ja vanhurskas.

(Sak. 8: 7-8)

Niin kuin te, Juudan ja Israelin heimot, olette olleet kansojen keskuudessa merkkinä minun kirouksestani, niin te tulette olemaan merkkinä minun siunauksestani, kun minä olen pelastanut teidät. Älkää pelätkö! Rohkaiskaa mielenne

(Sak. 8: 13)

Samalla kun juutalaiset ja israelilaiset sielut näin pelastuvat, vielä suurempi joukko muiden kansakuntien uskovia sieluja pelastuu heidän mukanaan. Sakarjan kirja profetoi tästä asiasta.

"Näin sanoo Herra Sebaot: Jokaisen Juudan miehen viitan liepeisiin tarttuu noina päivinä kymmenen miestä, jotka kaikki puhuvat eri kieltä, ja he sanovat: 'Me tahdomme tulla teidän mukaanne. Olemme kuulleet, että Jumala on teidän kanssanne.'

(Sak. 8:20)

Monet nk. kristillisten maiden sielut, jotka eivät olleet päässeet Paratiisiin, saavat nyt mahdollisuuden vastaanottaa pelastuksensa Kristuksessa. Mukana on myös muiden kansojen ja uskontojen ihmisiä. Jokainen joutuu kuitenkin tunnustamaan Israelin Jumalan Herrakseen ja Pelastajakseen. Vain Hän on tie, totuus ja elämä. (Joh. 14:6)

Vuosituhsien aikainen kateus Juudan (Etelä-Israelin) ja Efraimin (Pohjois-Israelin) välillä katoaa, kun yhteinen Messias yhdistää heidät. Samoin kansakuntien kateus ja viha juutalaisia kohtaan häviää kuin taikauskusta. Kaikki pelastuneet kaikista kansoista pyrkivät palvelemaan juutalaisia ja israelilaisia. Seuraava profetia kertoo juutalaisten ja israelilaisten ihmetyksestä:

*Sinun talosi olivat raunioina ja peltosi autioina, koko maasi oli hävitetty.
Nyt se tulee asukkailleen ahtaaksi! Sinun ahnaat raastajasi kaikkoavat.
Lapsesi luulit jo menettäneesi, mutta saat vielä kuulla, kuinka he sanovat
toisilleen: "Täällä on ahdasta, siirry vähän, että minäkin mahdun asumaan."*

*Silloin sinä kysyt mielessäsi: "Kuka on nämä minulle synnyttänyt?
Minähän olin lapseni menettänyt ja hedelmätön, karkotettu ja syrjään sysätty.
Kuka on nämä minulle kasvattanut? Minähän jäin yksin, hylätyksi - mistä nämä
ovat tulleet?"*

*Näin sanoo Herra, minun Jumalani:
"Minä kohotan käteni, kutsun kansoja ja nostan merkiksi viirini.
Sylissään he tuovat poikasi ja olallaan kantavat tyttäresi.
Kuninkaista tulee sinun lastesi hoitajia ja ruhtinattarista heidän imettäjiään.
He heittäytyvät kasvoilleen maahan sinun eteesi ja nuolevat tomun
sinun jaloistasi.
Niin sinä opit tietämään, että minä olen Herra: ne, jotka minua odottavat,
eivät joudu häpeään."
(Jes. 49: 19 – 23)*

Toinen Jesajan kirjan profetia kertoo samasta asiasta. Kansakunnat tuovat keskuudessaan eläneet juutalaiset ja israelilaiset omien heimojensa pariin. Kansakuntien pelastuneilla ei ole enää mitään vihaa tai katkeruutta juutalaisia kohtaan. Päinvastoin he pyrkivät kaikin tavoin palvelemaan heitä.

*Entä nuo, jotka kiitävät tänne kuin pilvi, kuin kyyhkyt lakkaansa - keitä he ovat?
Kaukaisten rantojen alukset kerääntyvät, kärjessä Tarsisin-laivat.
Ne tuovat poikasi kaukaa, tuovat heidän hopeansa ja kultansa Herran,
sinun Jumalasi, nimen kunniaksi, kunniaksi Israelin Pyhälle.
Hän antaa sinulle loiston ja mahdin.*

*Muukalaiset rakentavat sinun muurisi, heidän kuninkaansa palvelevat sinua.
Vihassani olen sinua lyönyt, mutta rakkaudessani minä sinua armahdan.
Sinun porttisi ovat aina avoinna, niitä ei suljeta päivällä eikä yöllä.
Niiden kautta sinulle tuodaan kansojen rikkaudet,
niistä saatetaan kuninkaat sinun luoksesi.*

*Mutta kansa tai valtakunta, joka ei palvele sinua, on tuhon oma,
se hävitetään maan päältä.
(Jes. 60: 8-12)*

Kristuksen kansa koostuu kaikkien kansojen ihmisistä, jotka ottavat Hänen evankeliuminsa vastaan. Kaikista heistä tulee lopulta israelilaisia hengen mukaan. Viime kädessä israelilaisia ovat kaikki ne, jotka polvistuvat Kristuksen edessä ja tunnustavat Hänet Kuninkaakseen.

Ylösotto on viimeinen vaihe sielujen pelastusprosessissa. Siinä taivaankansi lasketaan sielujen maailman Paratiisin alapuolelle, jolloin koko Paratiisi asettuu Kristuksen kirkkauden valoon. Ihmissielut puhdistetaan lopullisesti ja he saavat uudet kirkastetut ruumiit. Siinä yhteydessä ihmisen koko henkiolemus eheytyy ja Pyhä Henki vaikuttaa voimallisesti hänen koko olemuksessaan.

KRAVUN AIKAVYÖHYKE

Kravun tähtikuvio esittää klassisissa kartastoissa taskurapua. Monissa vanhoissa lähdelehdissä todetaan tämän olevan kuitenkin väärennös tai väärinkäsitys.³¹ Alkuperäinen kuva on esittänyt lammaslaumaa ja muita kotieläimiä aitauksessaan. Väärinkäsitys on voinut tapahtua, kun joku asiaan perehtymätön on luullut ympyrän muotoisen aitauksen tolppineen esittävän taskurapua. Mitä sen nimeen tulee tässä kirjoituksessa, oletakaamme, että Kristus oli antanut aitaukselleen, jonka Hän perusti Tuonelan huipulle, nimeksi ”Taskurapu”. Silloin vältymme aikavyöhykkeen nimen muuttamiselta. Taskurapu on eläin, joka pyrkii suojelemaan omaa reviiriään samalla tavoin kuin Kristus suojelee omiensa joukkoa aidatulla alueella Tuonelan korkeimmalla kohdalla.

Kravun aikavyöhykkeen kuviot kertovat suuresta kansainvaelluksesta sielujen maailmassa Tuhattuotisen valtakunnan aikana. Kristus lähettää sanansaattajiaan pimeyden perukoille, minkä seurauksena siellä asuvat sielut lähtevät laumoittain liikkeelle. He lähtevät meren takaisilta mailta hakemaan pelastusta Tuonelan korkeimmasta kohdasta, minne Kristus on perustanut turvapaikan. Sanansaattajat julistavat pelastuksen sanoman kaikille kansoille niin, että jokainen saa sen kuulla. Tälläkin kerralla Jumala etsii vanhoja liittolaisiaan, juutalaisia ja israelilaisia, mutta nyt jokaiselle varataan pelastusmahdollisuus tasapuolisesti. Kristus on asettanut merkkiviirinsä sinne, mihin pelastusta hakevien tulee kokoontua, mutta nyt on kiire, sillä Saatana vapautetaan pian vankeudestaan. (Ilm. 20: 7)

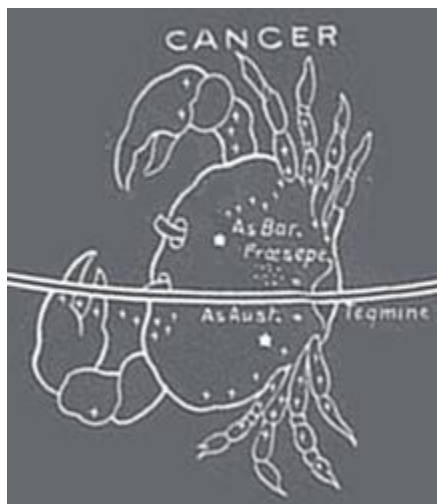
³¹ Tässä viitataan luvussa ”Tähtitaivaan tarinan rekonstruointi” mainittuihin lähteisiin.

Kristuksen lauma Tuonelassa

Kravun kuviossa on kuvattuna Kristuksen lauma aitauksessaan Tuonelan korkeimmalla kohdalla. Se on tässä vaiheessa korkein paikka sielujen maailmassa, koska taivaankansi on laskettu alas niin, että Paratiisi (3. taivas) on jäänyt sen yläpuolelle. Vielä viimeisen kerran Kristus lähettää kaikkialle sielujen maailmaan sanansaattajia, joiden tehtävänä on julistaa evankeliumia kaikille sieluille ja kehottaa heitä lähtemään liikkeelle, sillä aikaa on vähän. Kutsu on aivan yleinen, mutta edelleen Kristus pyrkii etsimään kadonneita liittolaisiaan. Kaikkien pelastusta hakevien tulee vastata kutsuun ja nousta Tuonelan korkeimpaan kohtaan, minne Kristus on perustanut heille turvapaikan. Kravun kuvion yläpuolella on todennäköisesti ollut suurikokoinen paimenhahmo (*Pastor*) vartioimassa laumaansa.

Cancer ja Pastor – Kristuksen lauma

Klassisessa kuviossa on leveä taskurapu ylhäältäpäin kuvattuna. Hebreankielinen nimi *Sartan* tarkoittaa kiinnipitävää. Arabian *Al Sartan* ja syyrian *Sartano* tarkoittavat samaa. Kreikan kielen sana *Karkinos* samoin kuin latinan *Cancer* tarkoittavat rapua. Kuvion keskellä on tähtiklusteri, jonka latinankielinen nimi on *Praesepe*. Se tarkoittaa seimeä, tallia, eläinaitausta tai karsinaa. *Praesepe* on mahdollisesti koko kuvion alkuperäinen nimi. Kirkkaimmat tähdet, *Asellus* ja *Asellus Borealis*, tarkoittavat aasia ja pohjoista aasia. Kolmas likimain yhtä kirkas tähti *Acubene* tarkoittaa suojaa tai piilopaikkaa. Muita tähtiä ovat *Ma'alaph*, joka tarkoittaa tuhansien joukkoa ja edelleen *Al Himarein*, joka tarkoittaa kilejä tai lampaita.

Kuva 46. Klassinen Krapu (Bullinger).

Taskurapu ei ole alkuperäinen tähtikuvion nimi, vaikka se esiintyy varsin vanhoissakin tähtikartoissa. Denderan eläinradassa tällä kohdalla on egyptiläisten pyhä koppakuoriainen, *Scarabeus*, joka oli heille ylösnousemuksen symboli, koska se kokee perhosen tavoin muodonmuutoksen. Sekään ei ole kuitenkaan alkuperäisen tähtikuvion

aihe. Alkuperäinen kuvio esittää eläinten aitausta, mihin sen egyptinkielinen nimi, *Klaria*, viittaa. Klaria tarkoittaa nimittäin karjalaumaa. Ylhäältäpäin nähtynä ympyränmuotoinen eläinten aitausta aitatolppineen voi muistuttaa taskurapua tai koppakuoriaista, mikä selittää sekaannuksen.

Alkuperäisen kuvion nimi tarkoittaa siis todennäköisesti karja-aitausta tai karsinaa. Tähtikuvion hepreankielinen nimi *Sartan* (kiinnipitävä), johtuu aitauksesta, joka pitää sisällään eläinlaumaa. Nimet *Praesepe* (karsina) ja *Acubene* (suoja, piilopaikka) tarkoittavat eläinten suojaksi tehtyjä rakenteita. Muut tähtien nimet *Ma'alaph* (tuhansien joukko), *Al Himarein* (kililauma) ja *Asellus* (aasi) todistavat ihmissieluista, jotka ovat aitausten sisällä. Aasi-tähtiä on kaksi: *Asellus Borealis* (pohjoinen aasi) tarkoittaa israelilaisia ja *Asellus Australis* (eteläinen aasi) juutalaisia sieluja.

Eläinhahmot kuvaavat Kristuksen valtakuntaan pyrkivien joukkoa Tuhatuotisen valtakunnan aikana sielujen maailmassa. Heidät on suoja-aidattu niin, etteivät he pääse eksymään eivätkä "sudet" pääse vahingoittamaan heitä. Tämä tuo mieleen Jeesuksen vertauksen itsestään lammastarhan porttina ja lampaiden paimenena.

"Totisesti, totisesti: se, joka ei mene lammastarhaan portista, vaan kiipeää sinne muualta, on varas ja rosvo. Se, joka menee portista, on lampaiden paimen. Hänelle vartija avaa portin, ja lampaat kuuntelevat hänen ääntään. Hän kutsuu lampaitaan nimeltä ja vie ne laitumelle. Laskettuaan ulos kaikki lampaansa hän kulkee niiden edellä, ja lampaat seuraavat häntä, koska ne tuntevat hänen äänensä. Vierasta ne eivät lähde seuraamaan, vaan karkaavat hänen luotaan, sillä ne eivät tunne vieraan ääntä."

(Joh.10:1-5)

Minä olen hyvä paimen, oikea paimen, joka panee henkensä alttiiksi lampaiden puolesta. Palkkarenki ei ole oikea paimen eivätkä lampaat hänen omiaan, ja niinpä hän nähdessään suden tulevan jättää lauman ja pakenee. Susi saa lampaat saaliikseen ja hajottaa lauman, koska palkkapaimen ei välitä lampaista.

(Joh. 10:11-13)

Jeesus on tietenkin kaikkien Hänen omiensa oikea paimen. Tässä tapauksessa Hän lähettää saattueita sielujen alamaailmaan etsimään kadonneita lampaitaan, jotka jäivät 1. ylösoton ulkopuolelle. Kuultuaan sanoman Kristuksesta, nämä kadonneet lampaat lähtevät liikkeelle yhdessä kaikkien muiden pelastusta etsivien kanssa. He suuntaavat kulkunsa kohti Kristuksen viirillä merkitsemää pyhää vuotta. (Jes. 11: 12)

Denderan tähtikartastossa scarabeus-kuoriaisen vieressä on sauvaa kädessään pitävä mies. Tämä viittaa mahdollisesti siihen, että alkuaan lammastarhan kuvioon on kuulunut myös lampaiden paimen. Kravun tähtikuvion yläpuolella on runsaasti tähtiä ja tilaa, jotka on nykyisin keinoitekoisesti yhdistetty Ison karhun kuvioon. Tähtien sijainnin perusteella siellä voitaisiin hahmottaa paimen seisomassa sauva kädessään. Siellä on myös *Talitha*-niminen tähti, joka viittaa lampaan kolmionmuotoiseen päähän, samoin kuin Oinaan kuviossa (Ras al Thalitha). Tämän perusteella voidaan olettaa, että paimenella on lammas olkapäillään. Jeesus samastui ikivanhan tarinan paimenhahmoon. Hän on se hyvä paimen, joka pelastaa eksyneet lampaat.

Asellus-tähdet, eteläinen ja pohjoinen aasi, viittaavat pelastuneisiin juutalaisiin ja israelilaisiin sieluihin. Kristuksen käynnistämällä operaatiolla pyritäänkin vielä kotiuttamaan sielujen alamaailmaan jääneitä juutalaisia ja israelilaisia. He toimivat pelastuksen airuina, mutta tällä kertaa operaation pääasiallisena kohteena ovat kuitenkin muiden kansakuntien sielut. Evankeliumin sana kuulutetaan kaikille ja kaikki ovat kutsuttuja siihen tarttumaan.

Kansojen vaellus kohti Tuonelan suojapaikkaa

Suurikokoinen Laiva (Argo) kuvaa kansojen vaellusta sielujen alamaailmassa kohti Kristuksen suoja-aluetta Tuonelan korkeimmalla kohdalla. Tämä tapahtuu siis Tuhattuotisen valtakunnan aikana.

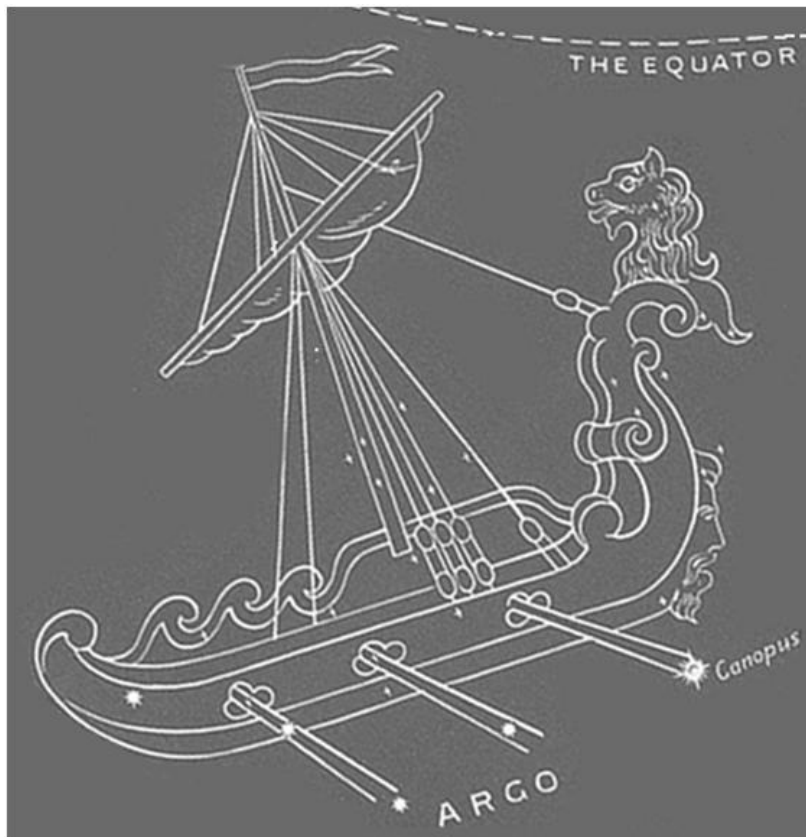
Argo - Laiva

Laivan (Argo) kuviossa on suuri alus eteläisellä tähtitaivaalla. Nimi Argo tarkoittaa matkaseuruetta. Muita tähtikuvion nimiä ovat *Sephina*, suuri joukko, ja *Tureis*, omaisuus. Laiva purjehtii sielujen alamaailman meressä.

Argon kirkkain tähti on nimeltään *Canopus*. Nimi tarkoittaa Tulevan haltuunsa ottamaa. Tähtiin liittyvät myös nimet *Asmidiska*, joka tarkoittaa vapautettuja matkustavaisia, ja arabiankieliset nimet *Soheil* ja *Subilon*, jotka tarkoittavat haluttua ja versoa. Koska laivan kuvio on hyvin suurikokoinen, se on nykyisissä tähtikartastoissa jaettu useampaan osaan, joista käytetään nimiä Vela (Purje), Carina (Köli) ja Puppis (Peräkeula). Alkujaan tällaista jaottelua ei kuitenkaan ollut. Laiva on kuin valmiina lastattavaksi ihmissieluilla. Sielut siirtyvät laivaan keulan kautta.

Argo kuvaa, ihmissielujen pyrkimystä kohti suoja-aitausta Tuonelan huipulla. Tässä vaiheessa heitä kuvataan karjaeläimen hahmoilla, joten he ovat vielä vailla täyttä lunastusta. He olivat joutuneet pettymään 1. ylösnousemuksen yhteydessä, mutta nyt he eivät halua enää menettää toista tilaisuuttaan. Nyt he tietävät, että heidän ainoa toivonsa on Kristus. Kun he kuulevat kutsun, he ovat valmiita välittömästi lähtemään liikkeelle. He lähtevät merentakaisesta sielujen alamaailmasta ja suuntaavat matkansa kohti Kristuksen turvapaikkaa yläpuolisessa Tuonelassa, josta heille on kerrottu. Sieltä he uskovat löytävänsä pelastuksen.

Kreikkalaisen tarun mukaan Argo-laivan kapteeni on nimeltään Jaason, mikä on hepreankielisten nimien Joosua tai Jeesus, kreikankielinen vastine. Jeesus on siis tämän pelastuslaivan kapteeni. Argonauttien etsimä ”kultainen talja” kertoo jostakin kadonneesta onnesta, jota käärme vahtii raukeamattomalla silmällä. Kadonnut onni syvimmältä merkitykseltään tarkoittaa ikuista elämää, jonka avaimia ihmissielut ovat etsimässä.

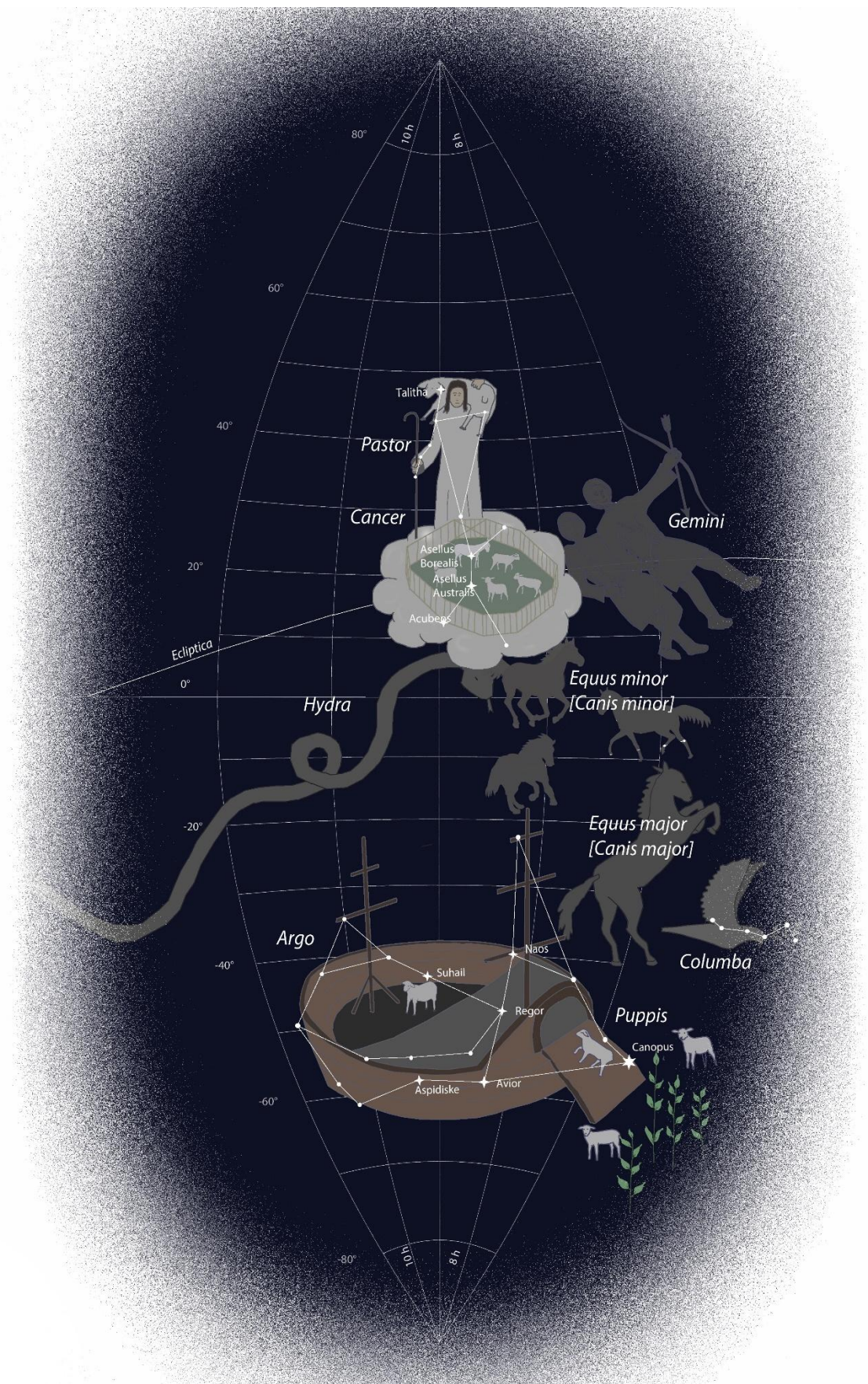
Kuva 47. Klassinen Laiva (Argo) Bullingerin mukaan.

Kravun aikavyöhykkeen sanoma

Tuhatvuotinen valtakunta

Tuhatvuotinen valtakunta on tämän maailmanajan viimeinen aikakausi. Sinä aikana kaikki asiat, jotka ovat menneet vikaan kuuden ensimmäisen vuosituhannen aikana, korjaantuvat. Kristus tuo täydellisen sovituksen Aadamin ja Eevan synnille ja täyttymyksen kaikille lupauksille, jotka on ihmiselle annettu kuuden tuhannen vuoden aikana. Jos nykyisen elämämme aikana on ollut asioita, joissa mielestämme Saatanalla on hallinnut, Tuhatvuotisessa valtakunnassa Kristus kääntää ne kaikki Hänen voitokseen. Saatanalla ei ole Tuhatvuotisessa valtakunnassa mitään sijaa.

Vaikka Tuhatvuotisen valtakunnan maailma on nykyiseen verrattuna täysin erilainen, siinä on jotakin tuttuakin. Edelleenkin ihminen elää maan päällä, vaikka sen materiaalinen perusta ja olosuhteet ovat muuttuneet täysin toisiksi. Ihminen on kokoonpantu samoista osista kuin nykyisessä maailmassakin, mutta hänen ruumiinsa, sielunsa ja henkensä ovat kirkastettuja ja Jumalan Hengen voimaannuttamia. Näin Tuhatvuotisen valtakunnan ihmisestä on tullut samanlainen ihmeellinen luomus, kuin olivat Adam ja Eeva Paratiisissa ennen syntiinlankeemusta. Lupauksesta on tullut totta. Paratiisi on palautettu ja Saatanan aikaansaannokset on mitätöity.

Kuva 48. Kravun (Lammasaitauksen) aikavyöhyke rekonstruoituna.

Sakarjan kirja esittää seuraavan kuvauksen Tuhatvuotisesta valtakunnasta:

*Sinä päivänä ei ole hellettä, ei pakkasta eikä jäätä.
Kerran tulee aika - milloin, sen Herra tietää -
jolloin yö on kirkas kuin päivä eikä ilta enää pimene.
Silloin virtaavat Jerusalemissa elämää antavat vedet.
Puolet niistä juoksee itäiseen mereen, puolet läntiseen mereen
kesät ja talvet, ehtymättä.
Sinä päivänä Herra on oleva koko maanpiirin kuningas.
Hän on oleva yksi ja ainoa Jumala ja hänen nimensä ainoa,
jota avuksi huudetaan. (Sak. 14: 6-9)*

Jesaja antaa seuraavan luonnehdinnan Tuhatvuotisen valtakunnan rauhallisista olosuhteista:

*Silloin susi kulkee karitsan kanssa ja pantteri laskeutuu levolle vohlan viereen,
vasikka ja leijonanpentu syövät yhdessä ja pikkupoika on niiden paimenena.
Lehmä ja emokarhu käyvät yhdessä laitumella, yhdessä laskeutuvat levolle
niiden vasikat ja pennut, ja leijona syö heinää kuin härkä.
Ja imeväinen leikkii kyyn kolon äärellä,
vastikään vieroitettu lapsi kurottaa kättään kohti myrkkykäärmeen luolaa.
Kukaan ei tee pahaa, ei tuota turmiota minun pyhällä vuorellani,
sillä maa on täynnä Herran tuntemusta niin kuin meri on vettä tulvillaan.
(Jes. 11: 6-9)*

Kuten aikaisemmin on jo sanottu tähtitaivaalla ei kerrota Tuhatvuotisen valtakunnan asioista, vaan keskitytään samanaikaisesti sielujen maailmassa tapahtuvaan sielujen evankelointitapahtumaan. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että Tuhatvuotisessa valtakunnassa ei tapahtuisi mitään. Raamatun perusteella tiedetään, että Tuhatvuotisessa valtakunnassa tapahtuvat mm. seuraavat asiat: Israelin maan ja kansan ennalleen asettaminen (Hoos. 9: 11-12, Hes. 37: 22), Jerusalemin temppelin uudelleen rakentaminen (Jes. 2: 2, Sak. 6:13) ja hajaannuksessa olleiden israelilaisten yhteen saattaminen (Jes. 11:12, Jes. 43: 5-6, Jes. 60: 4- 12).

Seuraava Hesekielin profetia kertoo siitä, miten Kristus tulee olemaan kaikkien israelilaisten ja kaikkien muiden kansakuntien yhteinen Kuningas Tuhatvuotisessa valtakunnassa. Kuningas Daavid tarkoittaa tässä Kristusta.

Siinä maassa, Israelin vuorilla, minä teen heistä yhden kansan. Heillä kaikilla on oleva hallitsijanaan yhteinen kuningas, enää he eivät elä kahtena kansana eivätkä kahden kuninkaan alaisina. He eivät enää myöskään saastuta itseään epäjumalillaan ja iljettävillä patsaillaan eivätkä paljoilla rikkomuksillaan. Minä pyyhin pois heidän syntinsä ja rikkomuksensa, minä puhdistan heidät, ja heistä tulee minun kansani ja minä olen heidän Jumalansa. "Minun palvelijani Daavid on oleva heidän kuninkaansa, heillä kaikilla on yksi ja sama paimen. He noudattavat minun käskyjäni, he seuraavat minun säädöksiäni ja elävät niiden mukaan. He saavat asua maassa, jonka minä annoin palvelijalleni Jaakobille ja

jossa teidän isänne ovat asuneet. He asuvat siinä ikiaikoihin saakka, he ja heidän lapsensa ja heidän lastensa lapset, ja minun palvelijani Daavid on heidän hallitsijansa ajasta aikaan. "Minä teen heidän kanssaan ikuisen liiton ja takaan heille rauhan. Minä teen heistä suuren kansan ja asetan pyhäkköni ikiajoiksi heidän keskelleen. Minun asuinsijani on heidän luonaan, minä olen heidän Jumalansa ja he ovat minun kansani. Kaikki kansat tietävät silloin, että minä olen Herra. Minä pyhitän Israelin, ja minun pyhäkköni on aina heidän keskellään." (Hes. 37: 22-28)

Tuhatvuotisessa valtakunnassa kaikki on siis hyvin, mutta vielä on sielujen maailmassa paljon pelastumattomia sieluja.

Sielujen maailman tapahtumat

Kravun aikavyöhykkeessä Kristus lähettää evankelistoja kaikkialle sielujen maailmaan. Hän haluaa kutsua pelastukseen vielä kaikki 1. ylösoton ulkopuolelle jääneet sielut kaikista kansakunnista. Hän pystyttää Tuonelan korkeimpaan kohtaan merkkiviirin ja rakentaa aidatun suojapaikan sen ympärille.

Hän kohottaa merkkiviirin kansoille, hän korjaa talteen Israelista pois ajatut ja kokoaa yhteen Juudasta eri tahoille hajotetut maailman neljältä kulmalta. Efraimin kateus haihtuu, Juudan katkeruus häviää. Efraim ei enää kadehdi Juudaa, eikä Juuda vainoa Efraimia. (Jes. 11: 12-13)

Kun Raamatussa puhutaan merkkiviirin pystyttämisestä kansoille, se tarkoittaa Kristuksen kolmannen pelastusoperaation käynnistämistä.

Kaikki tietävät, että koko sielujen maailmaa tulee kohtaamaan tuho. Niinpä kun sielut kuulevat Kristuksesta ja heille varatusta turva-aitauksesta Tuonelan vuorella, he pyrkivät hankkiutumaan sinne kaikin keinoin. Laiva kuvaa sielujen uskoa ja päättäväisyyttä lähtee hakemaan pelastusta ennen kuin on liian myöhäistä.

Kutsu kuuluu kaikille kansakunnille, vaikka Kristus pyrkiikin ensisijaisesti pelastamaan oman liittolaiskansansa sielut, jotka jostain syystä ovat jääneet vielä sielujen maailmaan. Kun evankeliumin kutsu kuuluu, silloin monissa sieluissa herää halu korjata se pettymys, jonka 1. ylösoton ulkopuolelle jääminen oli heille aiheuttanut. He lähtevät uskossa liikkeelle käyttäen kaikkia mahdollisia kulkuvälineitä. Kaikkialla sielujen maailmassa tapahtuu muuttoliikettä sielujen suunnatessa matkansa kohti Tuonelan suojapaikkaa, johon he panevat toivonsa. Osa heistä lähtee laivalla näkymättömän meren takana olevista maista. Liikkuminen sielujen maailmassa on toistaiseksi vielä suhteellisen turvallista, koska Saatana ja hänen joukkonsa ovat edelleen sidottuja. Jesaja profetoi näin:

Minä saavun kokoamaan kaikki kansat ja kielet, ja kaikki tulevat ja näkevät kirkkauteni. Ja heidän keskellään minä teen ihmeen ja heidän joukostaan lähetän eloon jääneitä vieraiden kansojen luo Tarsisiin, Putiin, Ludiin, Mesekiin, Tubaliin ja Javaniin, kaukaisille saarille ja rannikoille, jotka eivät ole kuulleet minusta puhuttavan eivätkä nähneet minun kirkkauttani. Nuo, jotka lähtevät, kertovat vieraiden kansojen keskuudessa minun kirkkaudestani. He tuovat kaikki

veljenne kaikkien kansojen keskeltä, lahjaksi Herralle, he tuovat heidät hevosilla ja avovaunuilla ja katetuilla vankkureilla ja muuleilla ja ratsukameleilla Jerusalemiin, minun pyhälle vuorelleni - sanoo Herra - samalla tavoin kuin israelilaiset tuovat uhrilahjana ruokaa puhtaissa astioissa Herran huoneeseen. Ja minä otan myös näitä vastatulleita palvelemaan pappeina ja leeviläisinä, sanoo Herra.
(Jes. 66: 18-21)

Kristus käyttää vasta uskoon tulleita juutalaisia ja israelilaisia ”pappeina ja leeviläisinä” kootakseen kaikkien kansojen keskuudesta halukkaita sieluja pelastukseen. Pappeina palveleminen tarkoittaa, että heille annetaan ”sovituksen virka”, ts. he voivat julistaa anteeksiannetuiksi syntejä, joita ihmiset heille tunnustavat. (2.Kor. 5:10) Niinpä Kristus käyttää heitä sisälle pelastukseen ohjaamiseen. Näin juutalaiset/israelilaiset erottuvat kirkijoukoksi tässä viimeisessäkin sielujen maailmaan suuntautuvissa pelastusoperaatioissa.

Uskoon tuleminen on helppoa, koska Saatana on edelleen sidottu. Kaikki saavat kuulla evankeliumin, yksikään ei jää sen ulkopuolelle. Sielujen maailman pohjalla eläneet sielut ovat jo kauan tunteneet olonsa epätoivoiseksi, mutta nyt he kuulevat Kristuksen sanansaattajilta sanoman, joka antaa heille toivon kipinän. Monet ottavat sanoman ilolla vastaan ja antavat itsensä Kristukselle. Silloin heidän tulee kuitenkin kiireesti jättää maansa ja asuinpaikkansa ja rientää Kristuksen vuorelle, sillä yleisesti tiedetään, että armon aika on lopussa ja sielujen maailma kohtaa pian loppunsa. Kristuksen pyhä vuori on ainoa paikka, missä sielut voivat olla turvassa tulevalta Jumalan vihalta. Valitettavasti vain kaikki eivät tottele Jumalan kehotusta, vaan jäävät paikoilleen.

Profetioiden mukaan kansakunnat suorastaan virtaavat pyhille paikoille sielujen maailmassa. Heillä on nöyrä asenne juutalaisia/israelilaisia kohtaan. Seuraavassa on Miikan profetia. Samanlainen profetia on myös Jesajan kirjan alussa. (Jes. 2: 1-5)

Tulee vielä aika, jolloin Herran pyhäkön vuori seisoo lujana. Ylimpänä vuorista se kohoo, korkeimpana kukkuloista, ja kansat virtaavat sinne. Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: "Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, nouskaamme Jaakobin Jumalan pyhäkköön! Hän opastaa meitä tiellään, ja me, me tahdomme kulkea hänen polkujaan, sillä Siionista tulee Herran sana ja Jerusalemistä kaikuu Jumalan puhe." Hän, Herra, ratkaisee kansakuntien riidat, hän jakaa oikeutta väkeville kansoille lähellä ja kaukana. Niin taotaan miekat auran teriksi ja keihäät vesureiksi. Yksikään kansa ei enää kohota miekkaa toista vastaan eikä harjoittele sotataitoja. Silloin jokainen saa istua mitään pelkäämättä oman viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa alla. Näin on Herra Sebaot sanonut. (Miik. 4: 1-4)

Tuhatvuotisen valtakunnan ajan loppu on kaaosmainen sielujen maailmassa. Aikakauden lopussa alkavat Jumalan viimeiset vitsaukset, jotka koettelevat niin uskovia kuin uskosta osattomiakin sieluja. Kristuksen vuorella jokaisen usko punnitaan vaikeissa olosuhteissa. Uskoviilta vaaditaan, että he ovat uskossaan kärsivällisiä ja valmiita taistelemaan uskonsa puolesta. Ilmestyskirjan mukaan tapahtuu seuraavaa:

Ne seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän torvea, valmistautuivat puhaltamaan torviinsa. Ensimmäinen enkeli puhalsi torveensa. Silloin tuli rakeita ja tulenlieskoja ja niiden seassa verta, ja ne iskivät maahan. Kolmannes maasta paloi, kolmannes puista paloi, ja samoin paloi kaikki vihanta ruoho.

Toinen enkeli puhalsi torveensa. Silloin syöksyi mereen jokin, mikä oli suuri kuin vuori ja liekehti tulta. Kolmannes merestä muuttui vereksi, kolmannes meressä elävistä eläimistä kuoli ja kolmannes laivoista tuhoutui.

Kolmas enkeli puhalsi torveensa. Silloin putosi taivaalta suuri, soihtuna palava tähti, ja maahan pudotessaan se täytti kolmanneksen virroista ja vesien lähteistä. Tähten nimi on Koiruoho. Kolmannes vesistä muuttui karvaaksi kuin koiruoho, ja monet ihmiset kuolivat vedestä, koska se oli tullut myrkylliseksi.

Neljäs enkeli puhalsi torveensa. Silloin kolmannes auringosta, kolmannes kuusta ja kolmannes tähdistä sammui, niin että ne pimenivät kolmanneksen. Päivä menetti kolmanneksen valostaan, samoin synkkeni yö. (Ilm. 8:6-12)

Edellä mainittujen vitsausten jälkeen Saatana joukkoineen päästetään vapaaksi pieneksi aikaa. Saatanan joukot aiheuttavat kaikenlaista tuhoa sielujen maailmassa.

Viides enkeli puhalsi torveensa. Silloin minä näin, että taivaasta oli pudonnut maahan tähti. Sille annettiin syvyyden kuilun avain, ja se avasi tuon syvyyteen vievän kuilun. Kuilusta nousi savua kuin suuresta uunista, ja savu pimensi auringon ja ilman. Savusta levisi maan päälle heinäsirkkoja, ja niille annettiin sama valta kuin on skorpioneilla maan päällä. (Ilm. 9:1-3)

Heinäsirkat ovat Saatanan joukkoja, jotka pistoillaan aiheuttavat tuskaa ihmissieluissa. Ne eivät kuitenkaan pysty vahingoittamaan Kristuksen omia, joilla on otsassaan Jumalan sinetti (Ilm. 9:4).

Kuudes enkeli puhalsi torveensa. Silloin kuulin, kuinka Jumalan edessä olevan kultaisen alttarin sarvista tuli ääni, joka sanoi kuudennelle torveaan soittaneelle enkelille: ”Päästä irti ne neljä enkeliä, jotka ovat kahleissa suuren Eufrat-virran rannalla.” Niin päästettiin irti nämä neljä enkeliä, jotka olivat valmiina tätä tuntia, päivää, kuukautta ja vuotta varten: niiden oli määrä surmata kolmannes ihmiskunnasta. Niillä oli ratsuväkeä kaksikymmentätuhatta kertaa kymmenentuhatta sotilasta; minä kuulin joukkojen lukumäärän. (Ilm.9:13-16)

Mainitut enkelit ovat pimeyden enkeleitä ja sotajoukot ovat Saatanan armeijakuntaa. Ne surmaavat kolmanneksen ihmiskunnasta. Sitten Saatana ryhtyy sotaan Kristuksen vuoren kansaa vastaan. Ilmestyskirja kertoo:

Kun tuhat vuotta tulee täyteen, päästetään Saatana vankilastaan, ja se lähtee liikkeelle, kiertää maan neljä kolkkaa ja johtaa kansat harhaan. Se eksyttää niin Gogin kuin Magogin ja kokoaa kansat sotaan, ja joukkoja on kuin meren rannalla hiekkaa. Ne nousevat maan tasangolle ja saartavat pyhien leirin ja rakastetun kaupungin. (Ilm. 20: 7-8)

Nyt siirrytään tähtitaivaan tarinan päätösvaiheeseen, josta kertoo Leijonan aikavyöhyke.

LEIJONAN AIKAVYÖHYKE

Tuhatvuotisen valtakunnan päätteeksi käydään viimeinen taistelu Kristuksen ja Saatanan armeijojen välillä. Sen seurauksena Saatana joukkoineen heitetään näkymättömän maailmankaikkeuden pohjalla olevaan tuliseen järveen. Sen jälkeen kaikki kuolleet herätetään viimeiselle tuomiolle.

Viimeinen taistelu ja tuomio Tuhatvuotisessa valtakunnassa

Tuhatvuotisen valtakunnan lopussa käytävä viimeinen taistelu on kuvattuna kolmessa viimeisessä tähtikuviossa: Leijona (Leo), Malja (Crater) ja Korppi (Corvus).

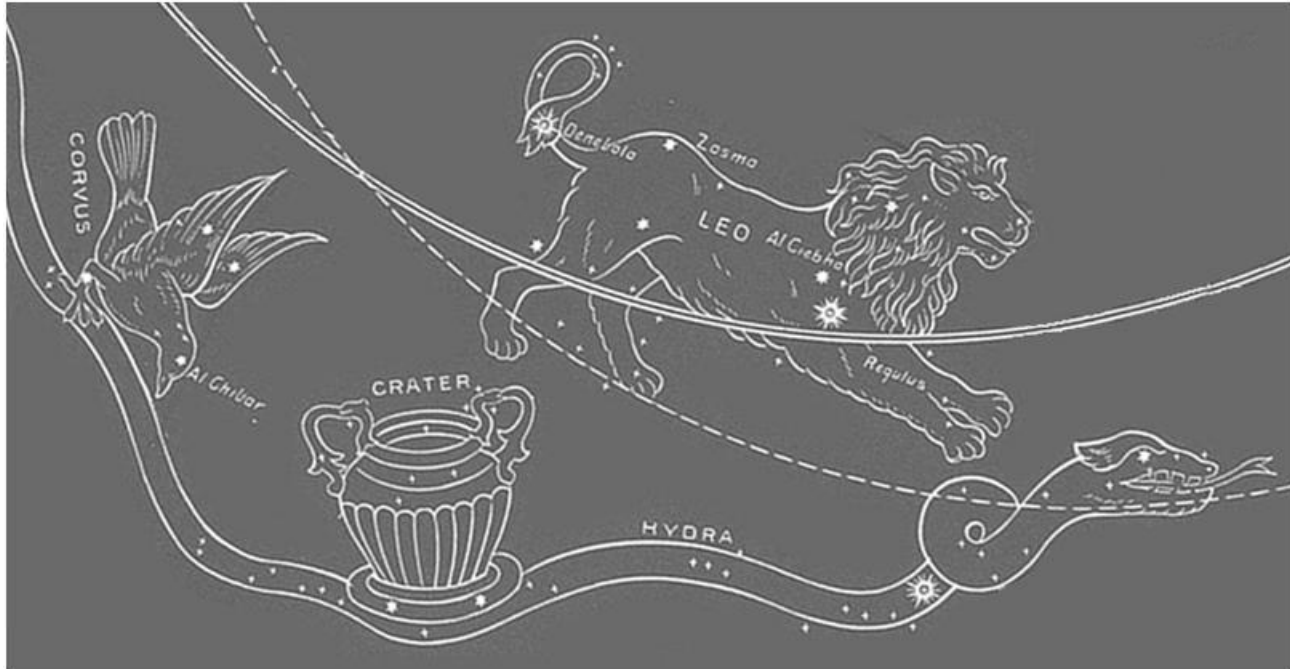
Leo - Leijona

Kuviossa Leijona (Leo) hyökkää Vesikäärmeen (Hydra) kimppuun. Kuvion alkuperäisyyttä ei ole syytä epäillä, koska sama aihe esiintyy kaikissa vanhoissa tähtikartastoissa. Kuvion hepreankielinen nimi on *Arieh*, raateleva leijona. Arabiankielinen nimi on *Al Asad*, leijona, joka hävittää. Koptinkielinen nimi on *Pi-Mentekeon*, mikä tarkoittaa rikki repivää.

Kirkkaimman tähden nimi on *Regulus* (leijonan etukäpälässä), mikä on diminutiivimuoto sanasta *Rex*, kuningas. *Regulus* tarkoittaa siis kuninkaan poikaa tai prinssiä. Toisaalta nimi tarkoittaa samaa kuin Orionin *Rigol*, eli jalan alle murskaavaa. *Minchir al Asad*, leijonan rankaiseminen, on myös tästä tähdestä käytetty nimi. Toiseksi kirkkain tähti, leijonan hännän päässä, on nimeltään *Denebola*, mikä tarkoittaa tulevaa Tuomaria tai Herraa. Tähän viittaavat myös nimet *Deneb Aleced*, tuleva tuomari ja *Al Defern*, alas painettu vihollinen. Kolmanneksi kirkkain tähti, leijonan harjan kohdalla, on nimeltään *Al Giebha* ja tarkoittaa korottamista tai korotettua. Muita Leijonan tähtiä ovat *Chertan*, *Zosma*, *Alfiera* ja *Rasalas*.

Leijona on Juudan Leijona, Jeesus Kristus, joka mainitaan mm. seuraavassa Ilmestyskirjan kohdassa:

Mutta yksi vanhimmista sanoi minulle: "Älä itke, Juudan heimon leijona, Daavidin juurivesa, on saanut voiton! Hän avaa kirjan ja murtaa kaikki seitsemän sinettiä."
(Ilm.5:5)

Kuva 49. Leijona (Leo), Vesikäärme (Hydra), Malja (Crater) ja Korppi (Corvus) klassisesti esitettynä (Bullinger).

Klassisissa kartastoissa, Leijonan yläpuolella, on Pienen leijonan kuvio, mikä saattaa viitata siihen, että alkujaan Leijonalla on ollut pennut mukanaan. Jos näin on, ne tarkoittavat Kristuksen joukkoja, jotka seuraavat Päällikköään. Jobin kirjassa leijonasta mainitaan seuraavasti

*Sinäkö metsästäät leijonalle saaliin,
sinäkö ruokit sen pennut,
kun ne kyyristelevät luolassaan
tai odottavat tiheiköissä?
(Job 38:39-40)*

Leijonan kuvio kuvaa viimeistä sotaa sielujen maailmassa Tuhatvuotisen valtakunnan lopulla. Ilmestyskirja antaa siitä seuraavan lyhyen kuvauksen.

*Ne nousevat maan tasangolle ja saartavat pyhien leirin ja rakastetun kaupungin.
Mutta taivaasta iskee tuli, ja se tuhoaa ne kaikki.
(Ilm. 20:9)*

Profeetta Joel on ennustanut tästä Herran päivästä seuraavasti.

*Puhaltakaa torveen Siionissa,
antakaa hälytys minun pyhällä vuorellani!
Vaviskaa, kaikki maan asukkaat:
Herran päivä tulee.
Se on jo lähellä. (Joel 2: 1)*

Edelleen hän profetoi:

*Herra itse johtaa sotajoukkoa jylisevällä äänellään.
Valtava on hänen sotaväkinsä, väkevä hänen käskynsä toteuttaja.
Herran päivä on suuri, pelottava ja hirmuinen.
Kuka sen kestää?
(Joel 2:11)*

Sota päättyy Saatanan ja hänen joukkojensa täydelliseen tuhoon. Tämä on ilmaistu selvimmin Jesajan kirjan profetiassa:

*Sinä päivänä Herra vaatii tilille ja lyö
suurella, vahvalla ja terävällä miekallaan
Leviatanin, nopealiikkeisen käärmeen,
Leviatanin, kiemurtelevan käärmeen,
iskee hengiltä syvyyden hirviön.
(Jes. 27:1)*

Hydra - Vesikäärme

Hydra on vesikäärme, joka on levittäytynyt jopa seitsemän tunnin alueelle eteläisellä tähtitaivaalla. Käärmeen pää on aivan Kravun tähtikuvion vieressä ikään kuin uhaten Kristuksen laumaa Tuonelan korkeimmalla kohdalla. Kuitenkin Leijona (Kristus) hyökkää käärmeen kimppuun. Käärmeen päällä on kaksi muuta tähtikuviota, edellä mainitut *Crater* (Malja) ja *Corvus* (Korppi).

Heprean kielellä *Hydra* tarkoittaa inhottavaa tai kammottavaa. Sen kirkkain tähti arabian kielellä on *Al Phard* tarkoittaen erotettua tai poistettua. Toisia tähden nimiä ovat *Al Drian*, inhottava ja *Minchir al Sugia*, pettäjän rankaisu.

Hydra on Kristuksen arkkivihollinen, Saatana. Käärme on sama kuin Orionin jalan alla oleva Hirviö (Leviatan), mutta nyt se esiintyy jalattomana. Tämä johtuu siitä, että Kristuksen maailmaan tulon yhteydessä sen toimintaedellytyksiä kavennettiin oleellisesti. Job tietää käärmeen kohtalon:

*Taivaan peruspylväät vavahtelevat pelosta, kun hän ärjyy,
Taidollaan hän on murskannut itsensä Rahabin,
henkäyksellään hän pyyhkäisee taivaan kirkkaaksi,
hänen kätensä lävistää kiitävän käärmeen.
(Job 26:11-13)*

Corvus - Korppi

Käärmeen keskivaiheilla istuu lintu. Sen hepreankielinen nimi *Chiba* tarkoittaa kirottua. Toinen nimi on *Oreb*, joka tarkoittaa korppia. Denderassa nimenä oli *Her-Na* jossa *Her* tarkoittaa vihollista ja *Na* rikkoutumista tai häviötä. Arabiankielinen *Al Gorab* tarkoittaa korppia. Muita arabiankielisiä nimiä ovat *Al Chibar* yhteen liittymisen ja *Minchir al Gorab* korpin rangaistus.

Jobin kirjassa mainitaan korpista seuraavaa:

*Sinäkö tuot ruoan korpille,
kun sen poikaset huutavat apua Jumalalta
ja hyppivät nälkäisinä sinne tänne?
(Job 38:41)*

Vesikäärmeen päällä Korppi viittaa Tuonelan ja Kuoleman henkivaltoihin. Ne ovat sielujen maailman pimeyden henkivaltoja, joiden kanssa Saatana ryhtyy sotimaan Kristuksen joukkoja vastaan. Heidän sotansa päättyy täydelliseen tuhoon.

Kuolema ja Tuonela joutuvat näkymättömän maailmankaikkeuden pohjalla olevaan tuliseen järveen yhdessä Saatanan kanssa. Todennäköisesti sitä ennen nämä korpin edustamat joukot vihastuvat päämieheensä niin, että ne ryhtyvät nokkimaan ja syömään käärmettä. Lopulta kuitenkin heidät kohtaa sama tuomio.

Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema: tulinen järvi. (Ilm. 20:14)

Crater – Tuomion Malja

Malja esitetään klassisessa eläinradassa käärmeen (Hydra) päällä olevana suurikokoisena astiana. Kuvion kolmestatoista tähdestä kaksi on yhteistä käärmeen kuvion kanssa. Niistä kirkkaampi on arabiankieliseltä nimeltään *Al Ches* ja tarkoittaa maljaa.

Crater viittaa tuomioon, jonka Saatana ja hänen joukkonsa kohtaavat.

Saatana, noiden kansojen eksyttäjä, heitetään samaan rikinkatkuiseen, tuliseen järveen kuin peto ja väärä profeetta, ja siellä niitä kidutetaan yötä päivää, aina ja ikuisesti. (Ilm. 20:10)

Eteläisellä tähtitaivaalla, aivan etelänavan tuntumassa on se tähtitaivaan alue, joka kuvaa ”tulista järveä”, tuomion paikkaa. Saatana joukkoineen heitetään sinne. Ei liene sattumaa, että aivan etelänavan vieressä on Etelän vesikäärmeen kuvio, joka esittää Saatanaa ikään kuin ”viimeiseen leposijaansa” heitettyinä.

Juudan kirjeessä on tärkeä ikivanha profetia siitä, miten aikojen lopussa Kristus tulee tuhannen tuhansien enkeliensä kanssa pelastamaan maailman ja tuomitsemaan kaikki, jotka ovat asettuneet Häntä vastaan.

Heistä on myös ennustanut Henok, Aadamista seitsemäs: "Katso, Herra tulee pyhiensä tuhatlukuisen joukon kanssa ja panee jokaisen tuomiolle. Hän rankaisee kaikkia jumalattomia jokaisesta teosta, jonka he jumalattomuudessaan ovat tehneet, ja kaikista julkeista puheista, joita nuo jumalattomat syntiset ovat häntä vastaan puhuneet." (Juud. 14-15)

Luultavasti Kristuksen tullessa sielujen maailman näyttämölle tuhannen tuhansien enkelien kanssa sielut kuolevat hetkellisesti, koska Ilmestyskirja puhuu kuolleista, jotka herätetään viimeistä tuomiota varten.

Näin myös kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, Kirjat avattiin, avattiin myös elämän kirja, ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli merkitty, kukin tekojensa mukaan. Meri antoi kuolleensa, Kuolema ja Tuonela antoivat kuolleensa, ja kaikki heidät tuomittiin tekojensa mukaan. Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema: tulinen järvi. Jokainen, jonka nimeä ei löytynyt elämän kirjasta, heitettiin tuliseen järveen. (Ilm.20:12-15)

Tämä hetki on viimeinen, jolloin ihmissielut voivat pelastua. Jokaisen sydän tutkitaan kuitenkin tarkoin, sillä pelkät sanat eivät enää riitä. Jokainen tuomitaan tekojensa perusteella, sillä enkelit ovat pitäneet kirjaa ihmisten hyvistä ja huonoista teoista (Ilm. 20:12).

Toinen ylösotto

Viimeisenä kaikesta tapahtuu toinen ylösotto. Sen yhteydessä kaikki viimeisellä tuomiolla armahdetut otetaan ylös ja heidät nostetaan pilvivaunuilla aikaisemmin pelastuneiden joukkoon (Carrus major).

Carrus major [Ursa major] – Taivaalliset vaunut

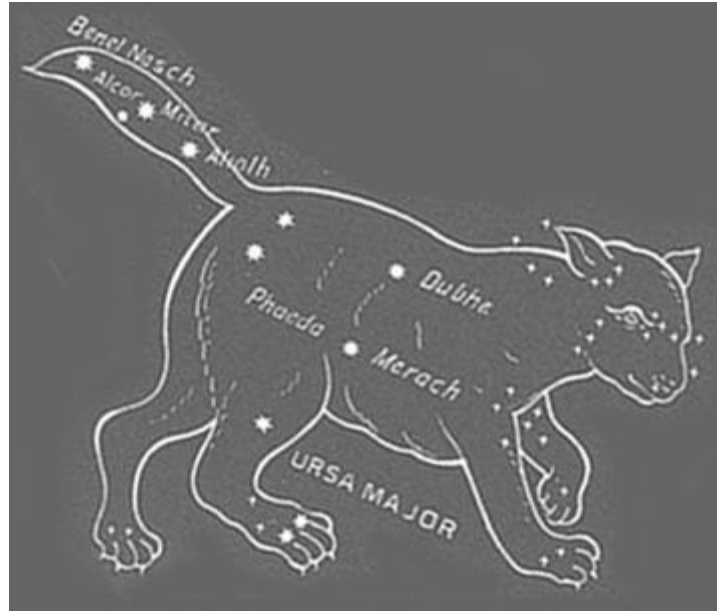
Klassisesti tällä paikalla esitetään Ursa major (Iso karhu), joka on oudonnäköinen otus pohjoisella taivaalla. Ison karhun, samoin kuin aikaisemmin esitellyn Pienen karhun, outo ilmiö johtuu siitä, että niillä molemmilla on erittäin pitkä häntä, vaikka todellisuudessa karhulla on tuskin häntää ollenkaan. Tämä jo antaa aiheita epäillä, että kyseessä oleva tähtikuvio ei ole alkuperäinen.

Klassisissa kartastoissa Iso karhu liitetään yleensä Kravun aikavyöhykkeeseen. Sen itäinen osa todennäköisesti kuuluukin siihen, koska sieltä voitiin tunnistaa Kristus-hahmoinen paimen karja-aitauksen yläpuolella. Ison karhun läntinen osa, jota suomen kielellä kutsutaan Otavaksi, on kuitenkin liian lännessä voidakseen kuulua Kravun aikavyöhykkeeseen ja sitä on pidettävä erillisenä tähtikuviona. Skandinaavisissa ja anglosaksisissa kielissä tuota seitsemän tähden ryhmää on kutsuttu ”Suuriksi vaunuiksi” tai ”Kaarlen vaunuiksi”. Seuraavassa sitä kutsutaan Suuriksi vaunuiksi (Carrus major)

Suurten vaunujen hepreankielinen nimi *Ash* tarkoittaa ”yhteen koottuja”. Perinteisesti kuvio on aina yhdistetty taivaallisiin vaunuihin: kolme tähteä karhun hännässä muodostavat vaunujen aisan ja neljä muuta itse vaunut. Yhtäläisyys Ajomiehen tähtikuvion kanssa, missä Kristus kuljettaa taivaallisissa vaunuissa omiaan taivaaseen, on ilmeinen.

Todennäköisesti Babylonian muinaiset hallitsijat eivät uskoneet kuoleman jälkeiseen ylösnousemukseen. Siksi he peittivät kaikki näihin asioihin viittaavat tähtikuviot karhuilla, jotka allegorisessa mielessä eivät tarkoita mitään. Suurten vaunujen tähtikuvio esittää Tuhattuotuisen valtakunnan lopun suurta ylösnousemusta, nk. toista ylösottoa. Matkustajina on lampaista, vuohia ja muita kotieläimiä, jotka symbolisesti kuvaavat viimeiseltä tuomiolta pelastuneita sieluja. Matkalla taivaaseen he uudestisyntyvät ja

saavat todennäköisesti samanlaisen ihmisen asun, kuin 1. ylösottoon päässeet. Saattaa kuitenkin olla, että osa heistä ei saavuta aivan samanlaista täyttä ihmisyyttä kuin 1. ylösotossa pelastuneet.

Kuva 50. Klassinen Iso karhu (Bullinger),

Suurten vaunujen tähtikuviossa on jälleen seitsemän kirkasta tähteä, jotka viittaavat seitsemään lopunajan seurakuntaan. Kirkkain tähti (vaunujen ylemmässä takakulmassa) on arabiankieliseltä nimeltään *Dubneh*, mikä tarkoittaa eläinlaumaa. Toiseksi kirkkain tähti (alemmassa takakulmassa) on nimeltään *Merach* tarkoittaen laumaa. Kolmanneksi kirkkain tähti (alemmassa etukulmassa) on *Phacda* tai *Phacda*, mikä tarkoittaa vartioitua tai lukumääräisesti luettua. Aisan päässä on *Benet Nash* –niminen tähti, joka on hepreaa ja tarkoittaa ”lauman tyttäriä”. Aisan keskimäinen tähti on hepreankieliseltä nimeltään *Mizar* ja tarkoittaa erotettuja ja takimmaisoin *Alioth* (kuten Aurigassa) naarasvuolta. Benet Naish on arabiankieliseltä nimeltään *Al Kaiad* ja tarkoittaa laumaksi koottuja. Mizarin arabiankielinen nimi on *Al Cor*, joka tarkoittaa lammasta. Muita arabiankielisiä tähtien nimiä ovat *El Kaphrah*, joka tarkoittaa suojattuja tai peitettyjä sekä *Dubneh Lachar*, joka tarkoittaa jälkimmäistä laumaa. Kreikankielinen nimi *Heliké* tarkoittaa matkustavaisten joukkoa.

Suurten vaunujen tähtien nimet viittaavat ihmissielujen joukkoihin, jotka nostetaan ylös toisen ylösoton yhteydessä. Viimeisellä tuomiolla ”vehnä ja valhevehnä” erotellaan toisistaan ja ”kalat” jaetaan kahteen koriin. Pelastuneista saadaan kokoon vielä suuri joukko Hengessä uudestisyntyneitä ja puhdistettuja sieluja, jotka nostetaan yläilmoihin ja liitetään Kristuksessa aikaisemmin ylösnousseiden yhteyteen. Siellä he saavat itsessään puhtaat sielut ja uudet ruumiit, jolloin heistä tulee ”ihmisiä” sanan perimmäisessä mielessä.

Leijonan aikavyöhykkeen sanoma

Johannes näki Ilmestyskirjan näyssään Jumalan enkelin. Enkeli vannoi Johannekselle: ”Aika on lopussa. Kun tulee päivä, jolloin seitsemäs enkeli kohottaa torvensa ja puhaltaa, on Jumalan salattu suunnitelma viety päätökseen, sen mukaan kuin Hän on palvelijoilleen profeetoille ilmoittanut.” (Ilm. 10: 6 - 7) Johannes sai kehotuksen mennä ottamaan kirjakäärön enkelin kädestä ja syömään sen. ”Ota ja syö se. Se karvastelee vatsassasi, mutta suussasi se maistuu makealta kuin hunaja.” (Ilm. 10:9)

Vaikka kukaan ei tiedä tarkalleen, mitä Johanneksen kirjakääröön oli kirjoitettu, on todennäköistä, että se liittyy taivaan joukkojen hyökkäykseen, jossa Saatana ja hänen joukkonsa tuhotaan. Saatana tuo joukkonsa Tuonelan huipulle ja alkaa piirittää Kristuksen perustamaa sielujen turvapaikkaa siellä. Uskovat ovat piiritettyinä, mutta silloin Kristus saapuu taivaallisine joukkoineen ja hyökkää Saatanan kimppuun. Hyökkääjät ovat taivaan enkeleitä, jotka tulevat taistelemaan Kristuksen johdolla Saatanaa ja hänen joukkojaan vastaan. He lyövät Saatanan joukot hajalle ja ottavat heidät vangiksi. Useimmat ihmissielut kuolevat silloin hetkellisesti, mutta heidät nostetaan pian takaisin elämään viimeiselle tuomiolle.

Kun seitsemäs enkeli puhaltaa torveensa, taivaassa kajahtaa huuto: ”Koko maailman Kuninkuus on nyt tullut meidän Herrallemme ja Hänen Voidellulleen. Hän on hallitseva aina ja ikuisesti.” (Ilm. 11: 15) Silloin valtaistuimen edessä istuvat kaksikymmentäneljä vanhinta toteavat:

*On tullut kuolleiden tuomion aika,
aika palkita profeetat, sinun palvelijasi, ja kaikki pyhät
ja kaikki, jotka kunnioittavat sinun nimeäsi, pienet ja suuret.
On aika tuhota ne, jotka tuhoavat maata.
(Ilm.11:18)*

Tässä puhutaan viimeisestä tuomiosta. Palauttakaamme vielä hetkeksi mieleemme, mitä Jeesus sanoi viimeisestä tuomiosta.

*"Totisesti, totisesti: se, joka kuulee minun sanani ja uskoo minun lähettäjääni, on saanut ikuisen elämän. Hän ei joudu tuomittavaksi, vaan hän on jo siirtynyt kuolemasta elämään. Totisesti, totisesti: tulee aika - ja se on jo nyt - jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen. Ne, jotka sen kuulevat, saavat elää, sillä Isä, elämän lähde, on tehnyt myös Pojasta elämän lähteen. Isä on myös antanut hänelle tuomiovallan, koska hän on Ihmisen Poika. Älkää ihmetelkö tätä! Tulee aika, jolloin kaikki, jotka lepäävät haudoissaan, kuulevat hänen äänensä. He nousevat haudoistaan - hyvää tehneet elämän ylösnousemukseen, paha tehneet tuomion ylösnousemukseen.
(Joh. 5: 24-29)*

Kuva 51. Leijonan aikavyöhyke rekonstruoituna.

Viimeisen tuomion jälkeen ei voi olla enää muita kuin pelastuneita ja kadotukseen tuomittuja. Tässä toteutuu se, mitä Kristus oli ennustanut: kalat jaetaan kahteen koriin ja rikkavilja erotetaan aidosta viljasta. Toiset liitetään Kristuksen valtakuntaan ja pelastuvat, toiset jäävät Saatanan valtakuntaan ja joutuvat kadotukseen.

Lopuksi ne, jotka saavat vapauttavan tuomion viimeisellä tuomiolla saavat kehotuksen nousta Kristuksen vaunuihin. Vaunut vievät heidät ylös, Tuhatvuotisen valtakunnan tasolle. Siellä heidät puetaan uusiin kirkastettuihin ruumiisiin ja he saavat jatkaa elämää ihmisinä sen maan päällä, joka luotiin Tuhatvuotista valtakuntaa varten. Siellä he kohtaavat ne uskovat kanssasaisarensa ja -veljensä, jotka pelastuivat ennen heitä 1. ylösoton yhteydessä.

KOLMANNEN OSAN YHTEENVETO

Tähtitaivaan tarinan kolmas osa koostuu Härän, Kaksosten, Kravun ja Leijonan aikavyöhykkeistä. Ajallisesti se sisältää kolme aikakautta: (1) Luonnollisen maailmankauden lopun aika, jolloin toteutetaan sielujen maailman toinen pelastusoperaatio, (2) Tuhatvuotisen valtakunnan aika, jolloin toteutetaan sielujen maailman kolmas eli viimeinen pelastusoperaatio, ja (3) Tuhatvuotisen valtakunnan jälkeinen aika, josta näytellään vain alkukohtaukset. Samoin kuin tähtitaivaan tarinan toisessa osassa, myös käsiteltävänä olevassa kolmannessa osassa asioita tarkastellaan pääasiassa sielujen maailman tasolta. Kristus pelastaa sieluja lähettämällä saattueita sielujen maailmaan ja kuuluttamalla heille Valtakunnan evankeliumia.

Tähtitaivaan tarinan toisessa osassa, toteutui Kristuksen ensimmäinen pelastusoperaatio, joka kohdistui ennen Jeesuksen aikaa eläneisiin juutalaisiin, israelilaisiin ja muiden kansakuntien Pelastajaa odottaneisiin sieluihin. Nyt käsiteltävänä olevassa kolmannessa osassa Kristus toteuttaa sielujen maailman toisen ja kolmannen pelastusoperaation. Toisen operaation keskiössä ovat edelleen juutalaiset ja israelilaiset, mutta myös kansakuntien sieluja pelastuu runsain määrin. Kolmas pelastusoperaatio kohdistuu kaikkiin kansakuntiin, vaikka siinäkin on kirkijoukkona juutalaisia ja israelilaisia. Kaikki ne, jotka vastaanottavat Kristuksen sovituksen elämänsä ja tunnustavat Hänet Herrakseen, pelastuvat.

Tapahtumat sielujen maailmassa ovat samankaltaisia kuin luonnollisen maailman tapahtumat, ja ne voidaan nähdä toistensa peilikuvina. Erityisesti luonnollisen maailman lopun aika maan päällä voidaan nähdä peilikuvana sielujen maailmasta sen toisen pelastusoperaation aikana. Luonnolliset juutalaiset ovat tapahtumien keskiössä lopun aikana, kun he virtaavat takaisin isiensä maahansa samalla tavalla kuin

juutalaiset/israelilaiset sielut vaeltavat sielujen maailman Paratiisiin. Kristuksen ennustettu paluu luonnolliseen maailmaan heijastuu sielujen maailman tapahtumiin Tuhatvuotisen valtakunnan lopulla, jolloin Kristus tulee jälleen pelastamaan ahdinkoon joutuneen kansansa.

Kristuksen sovitushuhtin jälkeen ihmisen siirtyminen Saatanan liittopiiristä Jumalan liittopiiriin oli helppoa. Pelkkä sydämen usko ja suun tunnustus riitti siihen sekä luonnollisessa että sielujen maailmassa. Saatanan mahdollisuudet estää sitä tapahtumasta olivat olemattomat, jos vain ihminen pysyi päätöksessään. Käytännössä Saatana ei ollut enää muuta keinoa kuin valhe ja oikean tiedon pimittäminen. Asiallisesti Saatana oli jo voitettu ja sidottu (Orion). Maailma oli jo tuomittu (Härkä), ja Kristuksen omia odotti ylösnousemus taivaaseen (Härkä, Ajomies).

Jumala oli antanut uskoville täyden varustuksen Pyhässä Hengessä (Kyyhkynen), jonka avulla he voivat käydä hengellistä taistelua Saatanaa vastaan. Uudestisyntyneet uskovat olivat täynnä intoa, koska Pyhä Henki oli uudistanut heidän sisimpänsä (Ratsuhevonen [Iso koira]). Alkujaan tämä hevonen lähti laukkaamaan juutalaisten keskuudesta, mutta muut kansakunnat seurasivat heitä. Vähitellen seurakunnan into kuitenkin hiipui, ja Kristuksen omatkin joukot alkoivat käyttää väkivaltaisia menetelmiä asemiansa puolustamiseen ja keskinäisten riitojen selvittelyyn. Valkoinen hevonen tahriintui verenpunaiseksi. Mustan hevosen ilmaantuessa, tuli sairauksia ja nälänhätää sekä fyysisessä että hengellisessä mielessä. Lopulta harmaa hevonen toi mukanaan veltostumisen ja välinpitämättömyyden. Kuitenkin kaikkina aikoina oli myös aitoja Kristuksen seuraajia, jotka kuoltuaan pääsivät sielujen maailman Paratiisiin. Siellä he muodostivat seurakuntia, joita eriväriset hevoset symboloivat (Pienet hevoset [Pieni koira]).

Pienten hevosten kuviolla on toinenkin merkitys. Hevoset kertovat Kristuksen toisesta pelastusoperaatiosta sielujen maailmassa. Kristus valjastaa eriväriset hevoset vaunujen eteen ja lähettää ne eri ilmansuuntiin kansojen keskelle. Aikaisemmin pelastuneet uskovat vievät evankeliumin sanoman Tuonelaan juutalaisille, israelilaisille ja muiden kansojen sieluille ja johdattavat kaikki sanoman uskossa vastaanottaneet Paratiisin porttien sisäpuolelle.

Kristuksen paluun tapahtuessa seurakunta, joka koostuu kaikkien kansakuntien sieluista, nostetaan ylös Tuhatvuotiseen valtakuntaan (Kaksoset). Ylönotossa koko sielujen maailman Paratiisi nostetaan taivaan kannen yläpuolelle, mikä merkitsee sitä, että koko luomakunta puhdistuu samanaikaisesti. Samalla kun sielut puhdistuvat he saavat pukeutua myös uusiin ruumiisiin. Maan päällä vielä elossa oleville uskoville tapahtuu samalla tavalla ja heidät nostetaan samaan paikkaan taivaan puolelle. Sama Pyhä Henki yhdistää heitä, joten koko Valtakunta on täysin yhtenäinen. Jeesus Kristus on kaikkien Kuningas.

Samanaikaisesti Tuhatvuotisen valtakunnan kanssa Kristus käynnistää viimeisen pelastusoperaationsa sielujen maailmaan. Kristus haluaa vieläkin etsiä ja pelastaa kadonneita lampaitaan. Kaikkialle sielujen alamaailmaan viedään sanoma Kristuksesta. Sen seurauksena kaikki sielut kaikista kansakunnista, jotka eivät päässeet mukaan 1. ylösnousemukseen, mutta jotka nyt ottavat Kristuksen kutsun vastaan, pelastuvat. Heillä on kuitenkin kiire. Aikaa on vähän, sillä he tietävät, että pian sielujen maailman tuomio

pannaan täytäntöön. Kristus asettaa merkkiviirinsä Tuonelan korkeimmalle kohdalle, mihin suuret kansanjoukot kaikkialta sielujen maailmasta pyrkivät kaikin tavoin pääsemään (Krapu). Sielujen maailman suurta muuttoliikettä kuvaa tähtitaivaan laiva (Laiva).

Tuhatvuotisen valtakunnan ajan lopulla sielujen maailma kohtaa monia vitsauksia, kun Saatana joukkoineen päästetään vapaaksi vähäksi aikaa. Syntyy taisteluja, joissa Kristuksen joukot (Leijona) tuhoavat Saatanan joukot (Vesikäärme). Saatana henkivaltoineen heitetään tuliseen järveen (Korppi, Malja). Viimeisellä tuomiolla monet Kristukseen toivonsa panneet saavat vielä vapauttavan tuomion ja heidät liitetään aikaisempiin Kristuksen joukkoihin. Heidät nostetaan ylös samaan paikkaan, missä 1. ylösotossa pelastuneet ovat (Suuret vaunut [Iso karhu]).

AIKA TUHATVUOTISEN VALTAKUNNAN JÄLKEEN

Ilmestyskirjan kuvaus

Tähtitaivaan kertomus päättyy viimeiseen tuomioon ja toiseen ylösottoon. Mitä sen jälkeen tapahtuu, siitä Tähtitaivaan tarina ei kerro. Raamattu avaa kuitenkin hieman sitä salaisuutta. Ilmestyskirjan 21. luvussa on kirjoitettu seuraavaa:

Minä näin uuden taivaan ja uuden maan. Ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet, eikä merta ollut enää. Näin kuinka pyhä kaupunki, uusi Jerusalemi, laskeutui taivaasta Jumalan luota juhla-asuisena, niin kuin morsian, joka on kaunistettu sulhasta varten. Ja minä kuulin valtaistuimen luota voimakkaan äänen, joka sanoi: ”Katso, Jumalan asuinsija ihmisten keskellä! Hän asuu heidän luonaan, ja heistä tulee hänen kansansa. Jumala itse on heidän luonaan, ja hän pyyhkii heidän silmistään joka ainoan kyynel. Kuolemaa ei enää ole, ei murhetta, valitusta eikä vaivaa, sillä kaikki entinen on kadonnut.”

Valtaistuimella istuva lausui: ”Uudeksi minä teen kaiken.” Hän sanoi: ”Kirjoita nämä sanat muistiin. Ne ovat luotettavat ja todet.” Vielä hän sanoi minulle: ”Nyt ne ovat käyneet toteen. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Sille, jolla on jano, minä annan lahjaksi vettä elämän veden lähteestä. Tämä on voittajan palkinto. Minä olen hänen Jumalansa, ja hän on minun poikani.”
(Ilm. 21:1-7)

Johannes näki uuden taivaan ja uuden maan. Samalla pyhä kaupunki, uusi Jerusalemi, laskeutui taivaasta maahan.

Tätä ennen Kristus on vienyt lopullisesti päätökseen sielujen maailman tuomion ja puhdistuksen. Luultavasti siinä vaiheessa Hän on antanut taivaankannen pyyhkäistä yli koko sielujen maailman, jolloin kaikki saastainen aines, elävä tai kuollut, on pyyhkiytynyt pois. Sen jälkeen Hän on puhdistanut huolella sielujen maailman ja

asettanut kaiken alkuperäiseen tilaan ja muotoon. Merta ei enää ollut uudesti luodussa näkymättömässä maassa. Sen paikalle oli ilmestynyt Jumalan vuori. Taivaankansi oli hävinnyt olemattomiin. Uudistetussa luomakunnassa sitä ei enää tarvita eikä myöskään näkyvää maailmaa, sillä ihmisen ruumiillinen elämä perustetaan takaisin alkuperäiseen näkymättömään maahan.

Sitten pelastuneista koostuva Pyhä Jerusalemin kaupunki laskeutuu puhdistettuun ja uudistettuun näkymättömään maahan. On palattu alkuun (Kuva 1). Luomakunta koostuu jälleen maasta ja monesta taivaasta sen yläpuolella. Ihmiskunta on niin kuin se oli alkuperäisen luomisen jälkeen: ruumis uudistetussa näkymättömässä maassa, sielu ja henki sen yläpuolella olevilla taivaantasoilla. Kaikki on jälleen puhdasta ja kirkasta.

Loppu on samanlainen kuin alku

Juutalaiset tuntevat periaatteen, että jos jotakin on synnin seurauksena särkynyt tai mennyt epäjärjestykseen, Jumala korjaa sen ja asettaa ennalleen sellaiseksi kuin se alkujaan oli. Tämä koskee sekä pieniä että suuria asioita. Viime kädessä se koskee myös alkuperäistä näkymätöntä luomakuntaa, joka alussa luotiin. Jumala luo sen Kristuksen kautta uudelleen samanlaiseksi, kuin se alkujaan oli.

Edellä esitetyssä Ilmestyskirjan jakeessa Kristus ilmoittaa olevansa A ja O (heprealaisten aakkosten mukaan A (alef) ja T (tav)) ts. alku ja loppu. Se tarkoittaa, että Hän on ollut luomakunnan pää sen alussa ja Hän on oleva pää myös sen lopussa, kun Hän palauttaa luomakunnan alkuperäiseen tilaan ja muotoon.

Tähtitaivaan tarinan kuvallinen esitys on ympyrä, jossa päätepiste johtaa alkuun. Se ei tarkoita, että tarina alkaisi uudelleen ja uudelleen alusta. Se tarkoittaa vain sitä, että loppu tulee olemaan samanlainen kuin alku, ja että alku oli samanlainen täydellinen luomakunta, kuin mikä se lopussa tulee olemaan. Vesikäärme, jonka Leijona surmaa lopussa, ulottaa häntänsä Neitsyen aikavyöhykkeen puolelle. Se kertoo Saatanan kapinasta alkuperäisessä näkymättömässä luomakunnassa, josta koko tarina alkoi. Tähtitaivaan tarina päättyy, kun Saatana on saanut surmansa ja luomakunta on palautettu entiselleen.

Myös jokainen meistä ihmisistä oli alkujaan osa sitä alkuperäistä näkymätöntä luomakuntaa, jonka Jumala loi. Kun sitten synti tuli väliin, luomakunta särkyi, ja ihminenkin särkyi sen mukana. Jumala päätti kuitenkin korjata ja asettaa ennalleen alkuperäisen luomakuntansa. Armossaan Hän halusi palauttaa myös ihmisen alkuperäiseen tilaansa. Niinpä Isä Jumala antoi Pojalleen tehtäväksi sovittaa, puhdistaa ja asettaa ennalleen sekä luomakunnan että ihmiskunnan. Siinä, että Kristus otti sen tehtäväkseen, me näemme Hänen suuren rakkautensa ihmiskuntaa kohtaan, sillä tehtävä ei ollut helppo. Ihmiskunnan sovitus tulisi vaatimaan Hänen henkensäkin. Kuitenkin Hän halusi itselleen oman kansakunnan, jota Hän kutsui morsiamekseen. Hän halusi luoda ihmiset uudelleen niin huolella, että ihmisen alkuperäinen persoonallisuus säilyisi koko prosessin läpi.

Tässä on vastaus ihmisen elämän perimmäisiin kysymyksiin: Kuka minä olen? Mistä minä olen tullut? Mitä varten elän? ja minne menen kuolemani jälkeen? Ihminen oli alkujaan täydellinen, kun hänet luotiin. Sitten tuli synti väliin, ja ihminen särkyi osiinsa.

Tässä maailmassa hän on keskeneräinen ja keskellä Kristuksen korjausprosessia. Tulevaisuudessa Kristus tekee hänestä täydellisen ihmisen jälleen. Kuitenkin jokaisen ihmisen on annettava itsensä Kristukselle korjattavaksi. Kristus ei voi tehdä sitä vastoin ihmisen omaa tahtoa.

Rakkaustarinan huipentuma

Kristuksen ja ihmisen tarina on suuri rakkaustarina. Kristus on kuin sadun prinssi, joka pelastaa morsiamensa. Kristus rakasti ihmiskuntaa ja antoi itsensä sen puolesta, että Hän sen pyhittäisi, puhdistaa sen vedellä pesten, sanan kautta, asettaisi eteensä kirkastetun seurakunnan, vailla tahraa, ryppyä tai muuta sellaista, pyhän ja nuhteettoman. (Ef. 5: 25 - 27)

Jo 1. ylösotossa pelastuneiden joukkoa kutsutaan Kristuksen morsiameksi, mutta vasta 2. ylösoton jälkeen, kun koko Morsian on saatu kootuksi yhteen, voidaan alkaa viettää häitä. Silloin taivaallinen Jerusalemlaskeutuu juhla-asuisena, niin kuin morsian Jumalan vuorelle. Siellä Kristus vastaanottaa sen kuin kruunun päähänsä.

*Tulkaa ulos Jerusalemin tytöt!
katsokaa, Siionin tyttäret: tässä on kuningas Salomo!
**Hän kantaa kruunua, jonka äidiltään sai
tänään, häätöpäivänään, suurena ilonpäivänään!**
(Laul.1. 3:11)*

Kristus on ihastunut Morsiamensa. Hän odottaa innolla sitä päivää, jolloin Hän voi saada sen lopullisesti ja kokonaan itselleen. Nyt se aika on tullut. Morsian on puhdas ja pukeutunut valkoiseen häääsuun. Kristus on aivan suunniltaan ihastuksesta ja Hän puhkeaa ylistämään morsiantaan:

*Miten kaunis oletkaan, kalleimmani, miten kaunis on katseesi!
Kyyhkyjä ovat sinun silmäsi, hunnun verhoamat.
Sinun hiuksesi ovat kuin mustien vuohien lauma,
joka karkaa Gileadin rinteitä alas.
Sinun hampaasi hohtavat valkoisina kuin vastakerityt lampaat, vedestä nousseet.
Ne ovat kuin karitsat kaksittain, ei yksikään ole pariaan vailla.
Sinun huulesi ovat kuin purppuranauha, suloinen on sinun suusi.
Kauniisti, kuin graattiomena, kaartuu otsasi hunnun alla.
Ylväänä kuin Daavidin torni kohoaa sinun kaulasi.
Siihen on ripustettu tuhat kilpeä, monen soturin jouset ja viinet.
Sinun rintasi ovat kuin peuranvasat,
kuin gasellin kaksoset, jotka käyvät laitumella, liljojen keskellä.
Kun tuulenhenki illalla viriää ja varjot pitenevät,
minä nousen mirhavuorelle, suitsukekukulalle.
Rakkaani, kaikki sinussa on kaunista, sinä olet täydellinen!
(Laul.1 4: 1-7)*

*Rakkaani, valittuni!
Sinä olet suljettu puutarha, lukittu tarha, sinetöity lähde,
paratiisi, jonka purojen äärellä kasvaa granaattiomenoita,
monia maukkaita hedelmiä, hennaa ja nardusta,
sahramia, kanelia ja mausteruokoa
ja suitsukepuita, mirhaa ja aaloeta,
kaikkein parasta balsamia.
(Laul.1. 4: 12-14)*

Tähän morsian vastaa Kristukselle:

*Nouse, pohjatuuli, tule, etelätuuli!
puhalla minun puutarhaani, niin balsamin tuoksu leviää
ja armaani tulee puutarhaansa nauttimaan hedelmistään.
(Laul.1. 4: 16)*

*Ihanampaa kuin viini on sinun rakkautesi, ihana on voiteittesi tuoksu!
Sinun nimesikin tiukkuu parhainta öljyä, siksi neidot sinua rakastavat.
Ota minua kädestä, juostaan!
Vie minut taloosi, kuningas, vie minut huoneeseesi!
Tule iloitaan ja riemuitaan!
Rakkautesi on ihanampaa kuin viini. Suotta eivät neidot sinua rakasta.
(Laul.1: 1: 2-4)*

Tähän jälleen Kristus vastaa:

*Rakkaani, kihlattuni!
Minä tulen puutarhaani ja poimin mirhani ja balsamini,
avaan hunajakennonni ja syön hunajan, juon viinini ja maitoni
(Laul.1. 5:1)*

Näin häät tulevat vietetyksi. Onni on ylitsevuotavaa molemmin puolin. Tämä on huipennus kaikkien aikojen rakkaustarinalle. Ilmestyskirjan lopussa näemme vielä välähdyksen pelastettujen ihmisten elämästä ja elinympäristöstä taivaallisten häiden jälkeen:

*Enkeli näytti minulle elämän veden virran, joka kristallin kirkkaana kumpuaa Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta. Kaupungin valtakadulla, virran haarojen keskellä kasvoi elämän puu. Puu antaa vuodessa kahdettoista hedelmät, uuden sadon kerran kuukaudessa, ja sen lehdistä kansat saavat terveyden. Mikään ei enää ole kirouksen kahleissa. Kaupungissa on Jumalan ja Karitsan valtaistuin, ja kaikki palvelevat Jumalaa. He saavat nähdä Hänen kasvonsa ja heidän otsassaan on Hänen nimensä. Yötä ei enää ole, eivätkä he tarvitse lampun tai auringon valoa, sillä Herra Jumala on heidän valonsa. He hallitsevat kuninkaina aina ja ikuisesti.
(Ilm. 22:1-5)*

Päätökseksi sopinee vielä Jesajan kirjan lopussa oleva profetia:

*Katso, minä luon uuden taivaan ja uuden maan.
Menneitä ei enää muistella, ne eivät nouse mieleen.
Ei, vaan te saatte iloita ja riemuita aina ja ikuisesti siitä, mitä minä luon.
Katso, ilon kaupungiksi minä luon Jerusalemin,
teen riemuitseväksi sen kansan.
(Jes. 65:17-18)*

LOPPUSANAT

Tähtitaivaan tarina kertoo eläinradan noin viidestäkymmenestä tähtikuvioista, jotka näyttäytyvät säännöllisin välein kirkkaalla yötaivaalla, kun maa pyörähtää toisaalta oman akselinsa ympäri, toisaalta auringon ympäri. Tähtikuvioissa on kuvattuna ihmisen tarina, sen menneisyys, nykyisyys ja tulevaisuus. Jumalallinen ajanpyörä pyörähtää siinä täyden kierroksen. Ennen kaikkea Tähtitaivaan tarina kertoo Pelastajasta, Jeesuksesta Kristuksesta, joka jo iankaikkisessa menneisyydessä teki suuria töitä ihmiskunnan pelastamiseksi. Nämä pelastustyöt ovat jatkuneet tämän maailman aikana ja edelleen jatkuvat. Tähtitaivas on täynnä kuvia Hänen ihmeellisistä pelastustöistään.

Tarina on kaikkien aikojen suurin rakkauskertomus Kuninkaan ja Hänen morsiamensa välillä. Morsian on Hänen kansansa, joka kuuluu Hänelle, koska Hän on sen luonut iankaikkisessa menneisyydessä. Saatana kuitenkin ryöstää tämän morsiamen ja vangitsee hänet pimeyteen, mutta Kristus vaivojaan säästämättä voittaa hänet takaisin itselleen.

Kenelle tähtitaivaan tarina ilmoitettiin ja kenelle se on tarkoitettu?

Jumala kertoi tähtitaivaan tarinan ensimmäisille ihmisille heti syntiinlankeemuksen jälkeen. Se on siis Jumalan ensimmäinen ilmoitus ihmiskunnalle. Se sisälsi tietoa ihmisen sekä menneisyydestä että tulevaisuudesta aina hamaan iankaikkiseen tulevaisuuteen asti. Siitä muodostui ensimmäisten ihmisten maailmankatsomus, tietoisuus Jumalasta, Saatanasta, Kristuksesta, Pyhästä Hengestä ja ihmisestä itsestään. Maailman kansojen uskontojen alku on siis tähtitaivaan ilmoituksessa, jonka Jumala toi varhaiselle ihmiskunnalle tiettäväksi. Myöhemmin nämä kertomukset ovat kuitenkin muuntuneet erilaisista inhimillisistä syistä – tahallisesti tai tahattomasti - ja niin myös tähtitaivaan kuvat ovat muuntuneet eri uskontojen ja kansakuntien keskuudessa. Siitä huolimatta tähtitaivas on säilyttänyt peruspiirteensä näihin päiviin asti niin, että se on voitu ennallistaa alkuperäiseen asuunsa ja tuoda esiin sen alkuperäinen sanoma.

Olettaen, että Tähtitaivaan tarina kerrottiin yhteisesti kaikille varhaisille kansoille, jotka asuivat suppealla alueella jossakin nykyisen Lähi-idän alueella, ja että silloin se muodosti näiden ihmisyyhteisöjen yhteisen uskonnon, on todennäköistä, että myöhemmän hajaannuksen jälkeenkin eri uskonnoissa on säilynyt jäänteitä siitä alkuperäisestä sanomasta, joka on tähtitaivaalle talletettu. Niitä onkin säilynyt paljon myyttisten kertomusten, perinteisten tapojen ja uskomusten muodossa. Kaikilla vanhoilla uskonnoilla näyttäisi olevan likimain samanlainen käsitys näkymättömän luomakunnan rakenteesta, Jumalan taivaista, sielujen maailmasta, helvetistä jne. Erilaisia kristushahmoja, sekä maallisia että taivaallisia, löytyy kaikkien uskontojen keskuudesta. Lisäksi kaikkien kansojen tähtikartastoissa on hämmästyttävän paljon samankaltaisuutta. Yhteistä alkuperää edustavat myös ajanlaskumme perusteet: vuodet, kuukaudet ja viikonpäivät. Liitteessä 1 ”Viikonpäivät ja planeetat” kerrotaan, miten viikonpäivät liittyvät tähtitaivaan sanomaan.

Tähtitaivaan tarinaa ei siis ole annettu kristityille eikä juutalaisille, vaan kaikille maailman kansoille. Se on annettu aikana, jolloin kristinuskoa, juutalaisuutta, islamia, hindulaisuutta, buddhalaisuutta tai mitään nykyisin harjoitettavaa uskontoa ei ollut vielä olemassa. Kristuksesta, ihmiskunnan Pelastajasta, on ilmoitettu ihmiskunnalle jo ennen kaikkia nykyisiä tai jo kadonneita uskontoja. Tuon ilmoituksen päämääränä ei ollut kuitenkaan luoda uskontoja, vaan pelastaa ihmisiä Saatanan vallasta Kristuksen ja Pyhän Hengen kautta. Siksi Kristus ei kuulu ainoastaan kristityille tai juutalaisille, vaan kaikille kansoille ja kaikkien uskontojen piirissä eläville ihmisille, jotka kaipaavat elävää yhteyttä Jumalaan.

Vaikka kaikki kansakunnat ovat Jumalan edessä samanarvoisia, on kuitenkin ilmeistä, että eräs kansakunta on ollut kautta historian erityisasemassa Hänen silmissään. Jokainen voi lukea Raamatusta, miten Jumala on toiminut Israelin kansan keskuudessa koko sen historian aikana, ja olisi väärin väittää, että Hän olisi sittemmin unohtanut kansansa tai ottanut sen tilalle jonkin toisen. Jumala on käyttänyt ja käyttää juutalaisia/israelilaisia muiden kansakuntien pelastamiseen enemmän kuin olemme tähän mennessä ymmärtäneet – ei vain luonnollisessa maailmassa vaan myös sielujen maailmassa. Jumala ohjaa tänäkin päivänä tarkalla silmällä Israelin kansaa ja antaa kaikkien vanhojen profetioiden täyttyä lopunaikana sen keskuudessa.

Israelin kansan parissa tähtitaivaan tarina eli pitkään vielä sen jälkeen, kun se muiden kansojen parissa oli kadonnut tai muuntunut tuntemattomaksi. Israelin kansalle se antoi pohjan Messias-uskolle, mikä aikoinaan oli sen uskonnon ydin. Yhdessä Isän Jumalan kanssa Kristus on aina ollut Israelin Jumala. Hän on aina ollut myös Israelin kansallinen Kuningas ja Ylipappi. Valitettavasti vain jo ennen Kristuksen tuloa maailmaan tämä Messias-usko oli suurelta osalta sammunut niin, että se eli enää vain kansan syvien rivien keskuudessa. Kristuksen tullessa tarina elpyi hetkellisesti uuden messiaanisen liikkeen voimasta, mutta muutamia vuosisatoja myöhemmin se jälleen sammui lähes kokonaan juutalaisten parissa. Tämä johtui rabbiinisen juutalaisuuden parissa syntyneestä vastaliikkeestä nousevaa kristinuskoa vastaan. Usko Kristukseen tulee kuitenkin vielä leimahtamaan liekkiin juutalaisten parissa, kun tämän maailman aika lähenee loppuaan. Siinä yhteydessä myös vanha Kristuksen tarina, joka on aina kuulunut juutalaisuuteen, tulee jälleen nousemaan esiin.

Kristinuskon parissa varhainen Jumalan ilmoitus eli vielä ensimmäisinä ajanlaskumme alun jälkeisinä vuosisatoina, mutta usko siihen laimentui myöhemmin, kun sitä kohtaan alettiin kohdistaa voimakasta kritiikkiä. Lopullisesti se haudattiin Konstantinopolin toisessa kirkolliskokouksessa vuonna 553 jKr, jolloin katolinen kirkko kielsi ihmisen sielun ja hengen ennalta olemisen (pre-eksistenssin). Sen jälkeen kukaan ei ole rohjennut puhua Kristuksen ja ihmisen iankaikkisesta menneisyydestä. Ilman ymmärrystä näkymättömän luomakunnan todellisuudesta myös ihmisen tulevaisuuden näkymät ovat jääneet hyvin epämääräisiksi.

Joka tapauksessa Tähtitaivaan tarina on kuulunut perinteiseen Kristus-uskoon maailman alusta lähtien, mutta on sittemmin hävinnyt tietoisuudestamme erilaisista inhimillisistä syistä. Kuitenkin Jumala on säilyttänyt meille Raamatussa viitteitä vanhasta Jumalan ilmoituksesta niin, että Tähtitaivaan tarina, joka kertoo Kristuksen ja ihmisen yhteisestä menneisyydestä, nykyisyydestä ja tulevaisuudesta, on voitu ennallistaa ja tuoda takaisin keskellemme. Palauttamalla vanhan ilmoituksensa tietoisuuteemme Jumala

todennäköisesti haluaa vahvistaa meidän kristillistä identiteettiämme tulevia aikoja varten, jolloin uskoamme tullaan haastamaan monella tavalla.

Mitä tähtitaivaan tarina merkitsee sinulle ja minulle?

Mitä sitten Kristuksen ja ihmisen tarina, joka on esitetty tähtitaivaalla kuvitettuna, voi antaa sinulle ja minulle? Tarina on Jumalan vastaus ihmiselämän peruskysymyksiin, jotka antavat pohjan koko elämälle. Kuka on ihminen perimmäisesti, mistä hän on tullut, mikä on hänen elämänsä tarkoitus ja mihin hän on menossa elämänsä jälkeen? Näihin ikuisesti ihmisen mieltä askarruttaneisiin kysymyksiin Jumala on vastannut antamalla ilmoituksen ihmisen iankaikkisesta menneisyydestä, nykyisyydestä ja tulevaisuudesta. Tästä ilmoituksesta löytyvät vastaukset kaikkiin ihmistä koskeviin kysymyksiin, jos vain ihminen ottaa ne uskossa vastaan.

Vastausten tavoittelu ilman jumalallisen ilmoituksen perustusta on kuin ilmaan hapuilua. Itse hankkimansa tiedon avulla ihminen ei voi löytää tyydyttäviä vastauksia. Jokapäiväinen työnteke ja askareet, millä ihmiset täyttävät aikansa, eivät anna elämälle riittävää merkitystä, ellei niihin sisälly hengellistä ulottuvuutta. Eräs tämän kirjan väite onkin, että ihminen voi löytää syvällisen tarkoituksen elämälleen vasta sitten, kun hän löytää itsensä hengellisessä mielessä.

Kristuksen ja ihmisen tarina, josta tähtitaivas kertoo, antaa myös sisäistä turvallisuutta ihmiselle, joka elää maailmanlaajuisten ongelmien ja ahdistavien kysymysten keskellä tässä maailmassa. Monet ongelmat, sekä yleiset että yksityiset, voivat johtaa ihmisen mielen masennukseen tai täydelliseen näköalattomuuteen. Jos kuitenkin ihminen tiedostaa, kuka hän on ja mistä hän on tullut tähän maailmaan, sekä sen, että Jumala rakastaa ja haluaa pelastaa hänet tästä kurjasta maailmasta, se on tietenkin lääkettä hänen sielulleen ja umpikujaan ajautuneelle mielelleen. Se saa hänet kestäämään paremmin elämän vastoinkäymisiä ja paineita, sillä jos ihminen uskoo pääsevänsä osalliseksi siitä suurenmoisesta tulevaisuudesta, joka on luvattu Kristukseen uskoville, miten hän voisi olla syvästi masentunut? Näin tähtitaivaan tarina ei anna ainoastaan älyllisiä vastauksia ihmiselle, vaan se myös vahvistaa hänen mieltään ja sisäistä identiteettiään. Henkilökohtaisesti voin todistaa, että niin on ainakin minun kohdallani käynyt.

Miten sitten ihminen voi päästä mukaan Kristuksen iankaikkiseen pelastussuunnitelmaan? Siirtymällä Kristuksen puolelle ja solmimalla liiton Hänen kanssaan. Sitä varten ihmisen tulee tunnustaa Kristus henkilökohtaisesti Herrakseen ja Vapahtajakseen. Niin Kristus saa laillisen oikeuden ihmiseen ja ihminen astuu pyhään liittoon Kristuksen kanssa. Siitä eteenpäin Kristus huolehtii ihmisestä niin, että tämä saavuttaa päämääränsä. Kristus vie ihmistä maailmasta maailmaan ja kirkkaudesta kirkkauteen ilman että ihminen itse tietää, mitä kaikkea hänelle matkalla tapahtuu.

Toivon, että sinä, rakas lukijani, olet saanut tästä kirjasta jotain hyvää ja merkityksellistä oman elämäsi matkalle. Lopuksi haluaisin vielä rukoilla puolestasi. Haluan yhtyä Efesolaiskirjeen rukoukseen, missä apostoli Paavali pyytää Pyhää Henkeä valaisemaan sinun ymmärryksiäsi, jotta käsittäisit ”kaiken leveyden, pituuden, korkeuden ja syvyyden”, ja niiden kautta ymmärtäisit Kristuksen rakkauden, joka ylittää kaiken tiedon, ja koko Jumalan täyteys valtaisi sinut.

Rukoilen, että hän sanomattomassa kirkkaudessaan hengellään vahvistaisi ja voimistaisi teidän sisäistä olemustanne. Näin Kristus asuu teidän sydämissänne, kun te uskotte, ja rakkaus on elämänne perustus ja kasvupohja. Silloin te kykenette yhdessä kaikkien pyhien kanssa käsittämään kaiken leveyden, pituuden, korkeuden ja syvyyden, ja voitte tajuta Kristuksen rakkauden, joka ylittää kaiken tiedon. Niin Jumalan koko täyteys valtaa teidät. Jumalalle, joka meissä vaikuttavalla voimallaan kykenee tekemään monin verroin enemmän kuin osaamme pyytää tai edes ajatella, olkoon ylistys seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja ikuisesti. Aamen.
(Ef. 3:14-21)

LIITE 1

VIIKONPÄIVÄT JA PLANEETAT

Johdanto

Juutalaisilla on aina ollut seitsenpäiväinen viikko, jonka viimeinen päivä on lepopäivä eli sapatti. Assyrialaisilla, babylonialaisilla, egyptiläisillä, persialaisilla, kiinalaisilla ja intialaisilla on ollut myös seitsenpäiväinen viikko. Seitsenpäiväisestä viikosta on löydetty todisteita myös Afrikan ja Amerikan alkuperäiskansojen keskuudesta. Näyttää siis ilmeiseltä, että viikon seitsemän päivää on peräisin esihistorialliselta ajalta, jolloin kaikki kansakunnat elivät vielä yhdessä ja sovelsivat samaa ajanlaskua ennen hajaantumistaan ympäri maailmaa.

Ei ainoastaan seitsenpäiväinen viikko, vaan myös viikonpäivien nimet todistavat niiden ikaikaisesta olemassaolosta. Viikonpäivät on nimetty lähes kaikissa kielissä planeettojen nimien mukaan ja niiden järjestys on aina sama. Niin ei voisi olla, ellei nimien taustalla olisi äärimmäisen pitkä historia. Viikonpäivien nimiin näyttäisi liittyvän samanlainen kansakuntien yhteinen perintö kuin mikä sisältyy tähtikuvioihin ja tähtien nimiin.

Antiikin aikaan ja sitä ennen tunnettiin ainoastaan viisi paljain silmin havaittavaa planeettaa: Merkurius, Venus, Mars, Jupiter ja Saturnus. Näiden joukkoon laskettiin kuitenkin myös aurinko ja kuu, jotka eivät nykykäsityksen mukaan ole planeettoja, mutta jotka varsinaisten planeettojen tavoin liikkuvat taivaalla ja näyttävät kiertävän maata. Siten muinaisina aikoina planeettoja oli kaikkiaan seitsemän kuten viikonpäiviäkin.

Suomen kielen viikonpäivien nimet ovat peräisin germaanisista kielistä, eikä niitä liitetä jokapäiväisessä kielenkäytössä mitenkään planeettoihin. Kuitenkin kun tutkitaan viikonpäivien skandinaavisia, anglosaksisia tai latinankielisiä nimiä (taulukko 1a), yhteys planeettoihin on ilmeinen. Säännönmukaisesti viikko alkaa aina sunnuntaista, auringon päivästä ja päättyy lauantaihin, Saturnuksen päivään, joka on lepopäivä. Koko viikko on seuraava:

sunnuntai	Auringon päivä
maanantai	Kuun päivä
tiistai	Marsin päivä
keskiviikko	Merkuriuksen päivä
torstai	Jupiterin päivä
perjantai	Venuksen päivä
lauantai	Saturnuksen päivä

Viikonpäivien yhteys planeettoihin on tunnettu myös Euroopan ulkopuolella. Taulukossa 1b on esitetty viikonpäivien nimet brahmiinin (Intia), singalesen (Ceylon) ja siamesen (Kauko-Itä) kielillä. Viikonpäivien nimien merkitykset ovat poikkeuksetta samat. Intialaisen käytännön mukaan viikko alkaa perjantaista, muuten järjestys on sama. Tämä puhuu ikivanhasta kulttuurisesta ja uskonnollisesta yhteydestä.

Taulukko 1a. Viikonpäivien nimet

Suomi	Saksa/ Skandinavia	Englanti/ Anglo-saxon	Latina	Skandinaaviset planeettojen / jumalten nimet
Sunnuntai	Sonntag	Sunday, Sonnen-dag	Dies Solis (Auringon päivä)	Sonne
Maanantai	Montag	Monday, Monan-dag	Dies Luna (Kuun päivä)	Mone, Monath
Tiistai	Dienstag, Tyersdag (Iceland)	Tuesday, Tiwes-dag	Dies Martis (Marsin päivä)	Tyr, Tuisco
Keskiviikko	Mittwoche, Wodenstag, Odindag,	Wednesday, Wodnes-dag	Dies Mercurii (Merkuriuksen päivä)	Woden, Odin
Torstai	Donnerstag, Thorsdag	Thursday, Thowres-dag	Dies Jovis (Jupiterin päivä)	Thor
Perjantai	Freitag, Freyasdag	Friday. Frig- dag	Dies Veneris (Venuksen päivä)	Freiya
Lauantai	Sonnabend	Saturday Satur-dag	Dies Saturni (Saturnuksen päivä)	Sater

Taulukko 1b. Viikonpäivien nimet (jatkoa)

Brahmiini (Intia)	Singalese (Sri Lanka)	Siamese	Merkitys kaikissa kielissä
Aditta Varam	Iri-da	Van Athit	Auringon päivä/ Sunnuntai
Soma	Handou	Van Tchan	Kuun päivä/ Maanantai
Mangala	Angarharoura	Van Angkoan	Marsin päivä/ Tiistai
Bouta	Bouda	Van Pout	Merkuriuksen päivä/ Keskiviikko
Brahaspati	Bragoura	Van Prahaat	Jupiterin päivä/ Torstai
Soukra Varam	Sikoura-da	Van Souc	Venuksen päivä/ Perjantai
Sani Varam	Sani-soure-da	Van Saou	Saturnuksen päivä/ Lauantai

Monissa kulttuureissa planeettoja on palvottu jumalina. Raamatun perusteella tiedämme, että Korkein Jumala ei ole voinut olla tämän ajatuksen takana. Planeettojen yhdistäminen jumaliin ja suorastaan palvominen jumalina alkoi muinaisesta Babyloniasta, kaiken uskonnollisen turmeluksen ja vääristelyn kehdosta. Sieltä se levisi Egyptiin, Intiaan ja Euroopan maihin. Myös skandinaavisilla ja kreikkalaisilla jumalten nimillä on yhteys muinaisbabylonialaisiin jumaliin. Vaikka planeettajumalat eri kulttuureissa ovat

vanhoja, ne eivät edusta kaikkein vanhinta Jumalalta perittyä traditiota, vaan ovat ihmisen myöhemmällä ajalla keksimiä.

Luodessaan planeetat kiertämään aurinkokunnassamme, Jumala oli kuitenkin liittänyt planeettojen nimet viikonpäiviin. Samalla Hän liitti viikonpäiviin tietyn sanoman, jota planeettojen nimet ilmensivät. Seuraavassa tutkitaan tarkemmin, mitä planeettojen nimet eri kielillä tarkoittavat³².

Auringon, kuun ja planeettojen nimien merkitykset

Aurinko

Auringon kolme hepreankielistä nimeä ovat *Shemish*, *Chres* ja *Chamah*, joiden merkitys on hallitsija (esim. valon), lämmön antaja ja liikkeenantaja. Arabiankieliset nimet ovat samat. Koptinkielinen nimi *Pi-othiri* tarkoittaa lämmön lähettäjää. Egyptinkielinen nimi *Ra* tarkoittaa myös lämmön antajaa, kuten myös sanskritin *Suraya*. Skandinaavinen *Sonne* tarkoittaa loistavaa tai kirkasta, kuten myös kreikan *Helios* ja latinan *Sol*.

Kuu

Hepreankieliset nimet *Yareah* ja *Lebana* ovat peräisin juurisanoista lähetetty ja valkoinen. Arabian kielen nimi *Al Kamar* tarkoittaa punaista kuuta, muuten käytetään sanaa *Lebana*, kuten hepreassa. Koptinkielinen nimi *Pi-cochos* tarkoittaa kiertävää. Egyptinkielen nimi *Aah* tarkoittaa yhdistetty. Sanskritin *Chandra* tulee verbistä *Chada*, loistaa. Skandinaaviset nimet *Mone*, *Moud* ja *Monat* viittaavat ajanlaskuun, kuten myös kreikan *Mane*. Sen sijaan kreikan *Selene* tarkoittaa loistavaa. Latinan *Luna* ja *Lunus* tarkoittaa valkeaa, kuten heprean *Lebana*.

Mars

Heprean *Adom* tarkoittaa punaista tai verenvuodatusta, *Madim* veriseksi tehtyä. Arabian kielen *Melekh* tarkoittaa lyötyä tai murskattua kuten myös koptin kielen *Molokh*. Persian *Azar* tarkoittaa verenvuodatusta. Egyptinkielen *Khons* tarkoittaa haavoitettua, kuten myös sanskritin *Khonda*, *Angareka* ja *Mangala*. Skandinaavinen *Tuisco* tarkoittaa tavoittelua, kun taas *Tyr* ja *Tys* murskattua tai murskaajaa. Kreikan *Pirois* tarkoittaa murskaamista, *Puroeis* tulen väristä. *Ares* samoin kuin latinan *Mars* tarkoittaa murskattua tai murskaajaa.

Merkurius

Heprean kielen *Catab* tarkoittaa tulevaa voimakasta, *Cochab* uudelleen tulevaa. Arabian kielen *Otared* viittaa tulevaan hallitsijaan. Koptin kielen *Thaut* tarkoittaa tulevaa ja *Pi-ermes* häntä, joka tulee. Egyptin *Thoth* tarkoittaa samaa kuin koptin *Thaut* (tulevaa). Sanskritin *Bouta* viittaa tulevaan hallitsijaan, kuten myös skandinaavinen *Woden*. Kreikan *Stilbon* tarkoittaa häntä, joka on kirkas, ja *Hermes* samaa kuin *Pi-ermes*. Latinan *Mercurius* tarkoittaa uudelleen tulevaa, menevää ja tulevaa tai kiertävää.

³² Taulukoiden 1a ja 1b tiedot ja niihin liittyvät nimien selitykset ovat peräisin teoksesta: Rolleston, Fr., Mazzaroth. The Constellations, Parts I-IV, Including Mizraim: Astronomy of Egypt. WeiserBooks Inc., York Beach, ME, USA, 2001. (alkujaan julkaistu vuonna 1875).

Jupiter

Jupiter on hepreaksi *Zedek*, mikä tarkoittaa oikeamielistä, totta, tai vanhurskasta. Arabiankielinen *Al Moshtari* tarkoittaa hallitsevassa asemassa olevaa, ja *Gad*, hyvää onnea tai tulevaisuutta. Koptinkielinen *Picheus* tarkoittaa loistavaa, Egyptin *Ammon*, todellista tai luotettavaa. Sanskritin *Brahaspati* tarkoittaa paljastavaa, *Urishaspiti* ylintä hallitsijaa. Skandinavian *Thor* tarkoittaa murtavaa tai murskaavaa. Kreikan *Phaeton* tarkoittaa tulevaa ja *Dis* toista (järjestyksessä). Latinan *Jupiter* tarkoittaa paljastavaa tai tulkitsevaa.

Venus

Heprean kielen nimet *Nogah* ja *Hillel* tarkoittavat kirkasta tai hyvin kirkasta. Arabian kielen *Al Zobarah* tarkoittaa myös kirkasta. Koptin kielen *Surath* viittaa aamun valkenemiseen ja *Athor* valon tuojaan. Egyptin *Athyr* tarkoittaa samaa kuin *Athor*. Sanskritin *Sikra* tarkoittaa aamun valoa, *Sivah* loistavaa tai kirkasta. Skandinaaviset nimet *Freya* ja *Frigga* tarkoittavat samaa. Kreikan *Heosphoros* tai *Hesperos* tarkoittavat kaunista, *Phosphoros* valontuojaa, *Aphrodite* hedelmällistä ja *Hera* kantavaa. Latinan *Lucifer* tarkoittaa valontuojaa, *Vesper* kaunista ja *Venus* ihanaa.

Saturnus

Heprean *Sabbatei* tarkoittaa lepoa, *Sabbath* asumista tai ennalleen asettamista. Arabian *Zohal* tarkoittaa suoja- tai piilopaikkaa, *Refan* lepoa. Koptin kielen *Refè*, *Refan* tai *Remphan* tarkoittaa ennalleen asettamista. Egyptinkielen *Seb* tarkoittaa samaa kuin *Sabbatai* (lepoa). Sanskritin *Aspujat* tarkoittaa lepoa, mutta *Sani* suojapaikkaa tai puolustusta. Skandinavian *Satur* sisältää ajatuksen piilo- tai suojapaikasta. Kreikan kielen *Phainon* tarkoittaa peittämistä tai piilottamista ja *Kronos* hiljaista tai rauhallista. Latinan *Saturn* tarkoittaa piilottamista.

Seuraavassa nimien merkitykset on vielä koottu yhteen:

Sunnuntai	Aurinko	Säteilevä, kirkas, valon ja lämmön antaja
Maanantai	Kuu	Loistava, valkea, lähetetty, kiertolainen
Tiistai	Mars	Lyöty, murskattu, verinen, haavoitettu
Keskiviikko	Merkurius	Uudelleen tuleva, voimakas, kirkas
Torstai	Jupiter	Oikeamielinen, tosi, hallitseva, murskaava
Perjantai	Venus	Hyvin kirkas, kaunis, valon tuoja, aamun valkeneminen
Lauantai	Saturnus	Lepo, ennalleen asettaminen, suoja- tai piilopaikka, rauhallinen asuminen

Viikonpäivien/planeettojen yhteys Kristuksen tekoihin

Planeettojen nimien merkityksen perusteella, voidaan nähdä, että nimien takana ei ole seitsemän erillistä jumalaa, vaan yksi ainoa, jonka historiaan nimet liittyvät. Planeettojen nimet kertovat Kristuksen teoista ihmiskunnan pelastamiseksi. Seuraavassa nämä teot esitetään aikajärjestyksessä viikonpäivien mukaan.

Sunnuntai	Aurinko	Taivaallinen Kristus yhdessä Isän kanssa
Maanantai	Kuu	Kristus syntyy maailmaan

Tiistai	Mars	Kristus kuolee
Keskiviikko	Merkurius	Kristus nousee ylös
Torstai	Jupiter	Kristus astuu taivaaseen ja asettuu jälleen hallitsemaan
Perjantai	Venus	Kristus lähettää Pyhän Hengen, mistä seurakunta syntyy
Lauantai	Saturnus	Seurakunta nostetaan ylös ja alkaa taivaallinen lepo

Viikonpäivien/planeettojen nimet voidaan yhdistää Kristuksen tekoihin ihmiskunnan pelastamiseksi. Viikko on kuin Kristuksen pelastussuunnitelman runko, jonka kaikki vaiheet on tarkkaan etukäteen ajoitettuja. Aluksi Kristus on taivaassa yhdessä Isänsä kanssa. Maailma on joutunut Saatanan valtaan ja Isä päättää lähettää Poikansa pelastamaan maailman. Poika lähtee ja syntyy ihmiseksi maailmaan. Kristus kuolee ihmiskunnan syntien edestä. Kuolemansa jälkeen Hän nousee ylös ja astuu taivaaseen hallitsemaan ihmiskuntaa. Perustaakseen itselleen valtakunnan Hän lähettää Pyhän Hengen maailmaan johdattamaan ja uudesti synnyttämään ihmisiä siihen. Lopuksi Kristuksen valtakunnan kansalaiset nostetaan ylös taivaaseen, jossa he saavat olla turvassa ja taivaallisessa levossa.

Seuraavassa käsitellään vielä viikonpäivien/planeettojen hengellistä merkitystä tarkemmin.

Sunnuntai/ aurinko

Sunnuntai ja aurinko tarkoittavat Kristusta yhdessä Isän kanssa ylhäällä taivaan kirkkaudessa. Luonnollinen aurinko on kuva kaikkivaltiaasta Kristuksesta, jolle Isä Jumala on antanut kaiken vallan. Aurinko säteilee valoa ja lämpöä. Niin kuin luonnollisessa maassa ei voi olla elämää ilman aurinkoa, ei myöskään näkymättömässä luomakunnassa voisi olla elämää ilman Isää ja Poikaa. Kaikki elämä lähtee Kristuksesta, pelastuksen auringosta (Mal.3:20).

Sekä Vanhan että Uuden testamentin puolella on jakeita, joissa Kristus yhdessä Isän kanssa on vertauskuvallisesti näkymättömän maailmankaikkeuden ”aurinko”.

*Aurinko ei ole enää sinun (Jerusalem) päiviesi valona
eikä kuu kirkasta sinun teitäsi,
vaan Herra on sinun ikuinen valosi
ja sinun Jumalasi on sinun kirkkautesi.
Sinun aurinkosi ei enää laske eikä kuu katoa,
sillä Herra on sinun ainaisena valonasi.
Sinun murhepäiviesi luku on täyttynyt.
(Jes. 60:19-20)*

*Temppeliä en kaupungissa nähnyt, sillä sen temppelinä on Herra Jumala,
Kaikkivaltias, Hän ja Karitsa. Kaupunki ei tarvitse myöskään valokseen aurinkoa
eikä kuuta, sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lamppuna on Karitsa.
Kansat kulkevat sen valossa, ja maailman kuninkaat tuovat sinne mahtinsa
loiston. (Ilm.21:22-24)*

Näkymättömässä todellisuudessa luonnollista aurinkoa ei enää tarvita. Elämä välittyy Korkeimmasta Jumalasta ja Kristuksesta, jotka säteilevät hengellistä valoa ja lämpöä ympärilleen.

Maanantai/ kuu

Edellä mainitut Jesajan ja Ilmestyskirjan lainaukset soveltuvat myös kuulle, koska kuu mainitaan niissä auringon rinnalla. Kuu tarkoittaa maahan, ihmisten keskuuteen Pelastajaksi syntynyttä Kristusta. Hän tuo valon pimeään maailmaan:

Jumala teki kaksi suurta valoa (auringon ja kuun), suuremman hallitsemaan päivää ja pienemmän hallitsemaan yötä, sekä tähdet. Hän asetti ne taivaankanteen loistamaan maan päälle, hallitsemaan päivää ja yötä ja erottamaan valon pimeydestä. (1.Moos.1:16-18)

Kuu tehtiin hallitsemaan yötä, pimeyden valtaan joutunutta maailmaa. Kristus tuli pelastajaksi maailmaan, syntymällä ihmiseksi ihmisten joukkoon. Isä lähetti Poikansa, jotta maailma saisi Hänen kauttaan kokea taivaallista valoa: ”Tulkoon valo!” Ja valo tuli (1. Moos. 1:3).

Jumala, joka sanoi: "Tulkoon pimeyteen valo", valaisi itse meidän sydämemme. Näin Jumalan kirkkaus, joka säteilee Kristuksen kasvoilta, opitaan tuntemaan, ja se levittää valoaan. (2. Kor. 4: 6)

Kristuksen syntyminen hengelliseen maailmaan on esitetty Ilmestyskirjan 12. luvussa

Taivaalla näkyi suuri tunnusmerkki: nainen, jolla oli pukunaan aurinko, kuu jalkojen alla ja pään päällä sepeleenä kaksitoista tähteä. Hän oli raskaana ja huusi tuskissaan synnytyspoltojen vaivaamana.... Nainen synnytti lapsensa, pojan, joka on paimentava maailman kansoja rautaisella sauvalla. (Ilm.12:1 ja 5)

Kuu Naisen alla on kuva vastasyntyneestä Kristuksesta. Edellä esitetty raamatunkohta viittaa tähtitaivaalle, Neitsyen tähtikuvioon.

Kuu heijastaa auringon valoa. Vaikka se on samaa valoa, mikä on auringosta lähtenyt, kuun kautta suodatettuna se on pehmeämpää ja soveltuu silmillemme niin, että voimme sitä paljain silmin katsoa. Sen sijaan auringon valo on liian kirkasta, että voisimme sitä suoraan katsoa.

Tiistai/ Mars

Mars kertoo Kristuksesta, joka vuodatti verensä ihmiskunnan syntien sovittamiseksi. Marsin punainen väri kuvastaa verta. Kristus antoi vapaaehtoisesti verensä, jotta ihmiset voisivat pelastua synnin ja Saatanan vallasta.

Mars-planeettaa ei mainita Raamatussa sen hepreankielisillä nimillä, Adom tai Madim, jotka molemmat viittaavat Kristuksen kärsimykseen ja vereen. Se mainitaan ainoastaan assyrialaisella epäjumalan nimellä Nergal (2 Kun. 17:30).

Keskiviikko/ Merkurius

Merkurius kertoo Kristuksen ylösnousemuksesta ja tämän tapahtuman nopeasta tiedottamisesta. Merkurius on nopealiikkeinen, koska se on lähinnä aurinkoa oleva aurinkokuntamme planeetta. Sen kiertoaika auringon ympäri on vain noin neljäsosa vuotta. Maasta käsin se on vain harvoin nähtävissä, koska useimmiten auringon valo peittää siitä heijastuvan valon. Keväisin ja syksyisin ollessaan mahdollisimman etäällä auringosta se voidaan kuitenkin nähdä ilta- ja aamutaivaalla. Se on siis Venuksen tavoin myös aamutähti. Iltatähtenä se kertoo Kristuksen kuolemasta ja aamutähtenä Kristuksen ylösnousemuksesta.

Raamatussa Merkurius esiintyy vain babylonialaisella epäjumalan nimellä Nebo (Jes 46:1). Hepreankielisillä nimillään Catab tai Cochab, joiden etymologia viittaa tulevaan, voimalliseen hallitsijaan, se ei esiinny Raamatussa.

Torstai/ Jupiter

Suurikokoinen Jupiter on aina tunnettu suuren kuninkaan planeettana. Jupiter kertoo Kristuksesta, josta tuli suuri Hallitsija kuolemansa ja ylösnousemuksensa jälkeen. Sellaisena Hän murskasi Saatanan pään eli suisti Saatanan valtaistuimelta. Kristus itse istuutui valtaistuimelle Korkeimman Jumalan viereen hallitsemaan maata ja taivasta. Hän on myös ihmiskunnan Ylimmäinen pappi, joka esirukoilee ihmisten puolesta, ja Tuomari, jonka on määrä käyttää ylintä tuomiovaltaa viimeisellä tuomiolla.

Raamatussa Jupiteriin ei viitata hepreankielisellä nimellä Zedek, joka viittaa oikeamieliseen, viisaaseen ja vanhurskaaseen hallitsijaan. Seuraavassa Jesajan kirjan jakeessa siihen todennäköisesti viitataan vieraskielisellä nimellä:

*Mutta te, jotka olette hylänneet Herran
ja unohtaneet minun pyhän vuoreni,
te, jotka katoitte juhlapöydän onnenjumalalle Gadille
ja täytitte sekoitusmaljan kohtalonjumalan Menin kunniaksi...
(Jes. 65:11)*

Gad tarkoittanee Jupiteria ja Meni Venusta, joita yleisesti palvottiin onnea tuovina planeettoina Lähi-idän maissa.

Perjantai/ Venus

Eri pakanallisissa kulttuureissa Venus-planeetta yhdistetään naispuoliseen jumalaan. Venus tarkoittaa Pyhää Henkeä, jonka Kristus lähetti maailmaan perustamaan valtakuntansa maan päälle ja uudesti synnyttämään ihmisiä. Kristus ja Pyhä Henki ovat kaikessa erottamattomia ja toisilleen kuuluvia, ikään kuin saman kolikon eri puolet.

Maasta nähtynä Venus on kirkkain aurinkokuntamme planeetoista. Venus on vaalea ja sitä verhoaa paksu kaasupilvi. Sellaisena se ilmentää hyvin Pyhän Hengen taivaallista kirkkautta, josta Kristuksen omat pääsevät osallisiksi. Venus on sekä ilta- että aamutähti ts. se esiintyy taivaalla sekä pimeään aikaan että aamun sarastaessa. Aamutähtenä Venus kertoo Kristuksen joukkojen voitosta kuolemasta.

Venus esiintyy edellä mainitussa Jesaja 65:n jakeessa Meni-nimisenä epäjumalana. Toisessa Jesajan kirjan kohdassa (Jesaja 14) Venus esiintyy hepreankielisellä nimellään Helel, missä se on käännetty sanalla Lucifer (Aamutähti, Kointähti, Valontuoja). Siinä kohdassa se tarkoittaa Saatanaa, sillä alkujaan Saatana oli korkea enkeliruhtinas, asemaltaan Valontuoja, näkymättömässä maailmassa. Hän kuitenkin ylpistyi omasta kauneudestaan ja ryhtyi suunnittelemaan hyökkäystä Korkeinta Jumalaa vastaan. Kun nämä suunnitelmat paljastuivat, hänet syöstiin maahan ja hän menetti taivaallisen asemansa. Valontuojan aseman peri sittemmin Kristus. Tämän voimme todeta Ilmestyskirjan lopusta, missä Lucifer-arvonimi on yhdistetty Kristukseen (Ilm.22:16).

Lauantai/ Saturnus

Saturnus kuvaa Kristuksen omien ylösottoa sekä lepoa ja rauhaa Tuhatvuotisessa valtakunnassa. Toinen ylösotto tapahtuu Tuhatvuotisen valtakunnan ajan lopussa, jolloin Saatanan ja hänen joukkonsa tuomio toimeenpannaan. Sen jälkeen koko maailma luodaan uudeksi ja elämä palautuu alkupisteeseensä eli sunnuntaipäivään. Kaikki on jälleen täydellisesti Kristuksen hallinnassa. Kristus hallitsee Isänsä kanssa kaikissa maailmoissa ja lopulta koko näkymättömässä luomakunnassa, niin kuin Hän alkujaankin hallitsi.

Saturnus on etäisin vanhan ajan tunnetuista planeetoista. Siksi sen kiertoliike on kaikkein hitain. Sen renkaan verhoama ulkoinen olemus on tyyni ja utuinen kuvastaen hyvin Isän Jumalan ajattomuutta ja rauhaa taivaallisessa asuinpaikassaan.

Saturnus ei esiinny Raamatussa hepreankielisillä nimillään Sabbatei tai Sabbath, vaan ainoastaan vieraskielisen epäjumalan nimellä Kaiwan (suomenkielisessä Raamatussa Kijjun), jonka palvontaan israelilaisetkin syyllistyivät.

Entä kannoitteko silloin (erämaavaelluksen aikana) kuningastanne Sikkutia ja tähtijumalaanne Kijjunia, kuvia, jotka nyt olette itsellenne tehneet? (Aam.5:26)

Planeetat tähtitaivaan kellon osoittimina

Kuten aikaisemmin tässä kirjassa on todettu, tähtitaivas on ihmiskunnan aikakello. Tähtitaivaan kellossa on kellotaulu ja osoittimet, aivan kuten meille tutussa vuorokausikellossakin. Kellotaulun koko kierros tarkoittaa Jumalan suunnitelmaa ihmiskunnan pelastamiseksi ennalta laaditun aikataulun mukaisesti. Kellotaulu on jaettu kahteentoista aikaan tai ajanjaksoon kahdentoista pelastushistoriallisesti tärkeän tapahtuman mukaan. Kiinteistä tähdistä muodostuvat eläinradan tähtikuviot kertovat noista tapahtumista Jumalan laatimassa suunnitelmassa. Tapahtumien sisältöä, järjestystä tai ajoitusta ei voi muuttaa.

Aurinko, kuu ja viisi planeettaa muodostavat kellotaulun osoittimet. Jumala loi ne erottamaan päivät öistä ja osoittamaan ”merkkeinä” määraaikoja, hetkiä ja vuosia. (1. Moos. 1: 14) Normaaliassa ajanlaskussa auringolla on tärkein tehtävä. Se määrittelee sekä vuorokaudet että vuodet. Maan oma kiertoliike akselinsa ympäri määrittelee vuorokauden tunnit, ja maan kierto auringon ympäri määrittelee vuodenajat. Raamatun

mukaan tähtitaivaan vuosikello oli jaettu kahteentoista sektoriin, joita kutsuttiin ”auringon majoiksi”. Kussakin niistä aurinko vierailee kerran vuodessa muistuttaen jostakin pelastushistoriallisesti tärkeästä tapahtumasta. (Ps. 19: 5) Näin myös vuoden kaksitoista kuukautta voidaan määritellä auringon kierron mukaan.

Ihmiskunnan historiassa aikaa on mitattu myös kuun kierron mukaan erityisesti uskonnollisessa ajanlaskussa. Vanhan testamentin aikaan kuukaudet määriteltiin alkavaksi uusien kuiden mukaan. Juutalaisessa käytännössä kuun kiertoon perustavalla ajanlaskulla on edelleenkin tärkeä merkitys, koska Jumala määritteli tärkeimpien juhlapyhien ajankohdat uuden kuun ja siitä laskettavien päivien mukaan.

Varsinaisten planeettojen merkitys liittyy Jumalan määrittelemiin pelastushistoriallisesti tärkeisiin hetkiin ja määräaikoihin. Silloin nämä kellon osoittimet ovat etukäteen määrättyissä paikoissa suhteessa kiinteän kellotaulun ”auringon majoihin”. Kaikki osoittimet, mukaan lukien aurinko ja kuu, ovat silloin määrättyillä paikoillaan. Vain Jumala pystyy tällaiseen ajoitukseen. Liitteissä 2 ja 3 on pyritty selvittämään, missä asemissa planeetat olivat Jeesuksen syntymän ja kuoleman aikaan.

Yhteenveto

Kaikki viikonpäivät kuuluvat Kristukselle. Jokainen päivä on tavallaan juhlapäivä, jota vietetään Hänen tietyn sankariteon muistoksi ihmiskunnan hyväksi. Viikonpäivien ohella planeetat omalta osaltaan kuvastavat Kristuksen tekoja ja muistuttavat niistä. Kirkkaana talviyönä voimme kenties nähdä kuun tai jonkun muun edellä mainituista planeetoista ja muistella Kristuksen tekoa, joka siihen liittyy.

Jumala todennäköisesti kertoi planeettojen salaisuuden ensimmäisille ihmisille, Aadamille, Eevalle ja Setille samalla kun Hän kertoi koko tähtitaivaan tarinan. Ehkäpä aurinko ja alkava kuu olivat juuri silloin Virgon (Neitsyen) tähtikuvion kohdalla, kun Hän kertoi suuresta salaisuudesta: Kristus tulee taivaasta ihmisten keskuuteen. Aurinko tarkoittaa taivaallista Kristusta yhdessä Isän Jumalan kanssa. Kuu tarkoittaa maahan ihmisten keskelle syntynyttä Kristusta, joka heijastaa ylhäältä tulevaa valoa. Mahdollisesti Mars ja Merkurius olivat myös taivaalla näkyvissä, kun Jumala jatkoi planeettoihin liittyvien salaisuuksien paljastamista. Punainen Mars ilmentää Kristusta, joka kuolee sovitusuhrina ihmiskunnan puolesta, kun Saatana apujoukkoinen surmaa Hänet. Vaikka Kristus kuolee, Hänet kuitenkin herätetään pian takaisin elämään. Vikkelä Merkurius on määrätty ilmoittamaan Kristuksen ylösnousemuksesta.

Luultavasti Aurinko oli Oinaassa ja Jupiter ja Saturnus olivat jossakin Härän ja Leijonan välillä, kun Jumala seuraavan kerran jatkoi kertomustaan. Jumala kertoi Aadamille, että kuolemansa ja ylösnousemuksensa jälkeen Kristus nousee ylös taivaaseen. Hän on maan ja taivaan Kuningas, Ylimmäinen pappi ja Tuomari, joita arvonimiä Jupiter kuvaa. Hän asettaa ennalleen kaiken sen, mikä meni rikki ihmisen syntiinlankeemuksessa. Taivaaseen astumisensa jälkeen Hän lähettää maailmaan Pyhän Hengen, joka uudestisyntyyttää ihmiset hengessä niin, että he voivat olla yhteydessä Jumalaan. Näistä ihmisistä syntyy Kristuksen omien seurakunta maan päälle. Tämän merkiksi on Venus asetettu taivaalle. Sen jälkeen tapahtuu seurakunnan suuri ylösotto, jolloin kaikki Kristuksen omat temmataan ylös taivaaseen. Siellä he saavat levätä ja elää vapaina

kaikesta synnin turmeluksesta, jonka Saatana sai aikaan. Tätä kuvaa Saturnus, jonka hitaat liikkeet kuvastavat taivaan iankaikkisuutta.

Kun Aadam, Eeva ja Set saivan näin kuulla tähtikuvioihin ja planeettoihin liittyvän tarinan, he eivät luultavasti koskaan lakanneet ihmettelemästä ja miettimästä näitä asioita. Heille nämä tiedot olivat kaikkein tärkeimpiä ja kallisarvoisimpia, mitä voi olla, ja he pyrkivät kaikin tavoin säilyttämään ne jälkipolville.

Seuraavassa on vielä verrattu apostolista uskontunnustusta viikonpäivien/planeettojen nimien ja merkitysten kanssa. Lähes kaikki kristilliset kirkkokunnat ja seurakunnat hyväksyvät apostolisen uskontunnustuksen.

Taulukko 2. Apostolinen uskontunnustus.

Sunnuntai/ Aurinko	Minä uskon Jumalaan, Isään, Kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan luojaan ja Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, meidän Herraamme,
Maanantai/ Kuu	joka sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta,
Tiistai/ Mars	kärsi Pontius Pilatuksen aikana, ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin, astui alas tuonelaan,
Keskiviikko/ Merkurius	nousi kolmantena päivänä kuolleista,
Torstai/ Jupiter	astui ylös taivasiin, istuu Jumalan, Isän, Kaikkivaltiaan oikealla puolella ja on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita,
Perjantai/ Venus	ja Pyhään Henkeen, pyhän yhteisen seurakunnan, pyhän yhteyden,
Lauantai/ Saturnus	syntien anteeksi antamisen, ruumiin ylösnousemisen ja iankaikkisen elämän.

LIITE 2

MITÄ TAPAHTUI TÄHTITAIVAALLA JEEСУKSEN SYNTYMÄN AIKAAN?

Johdanto

Jumala loi auringon kuun ja tähdet erottamaan päivät yöstä ja osoittamaan määräaikoja, hetkiä ja vuosia. (1. Moos. 1: 14). Taivaan valojen tehtävänä oli siis toimia kellona, päivien, kuukausien ja vuosien mittaajina. Mutta niillä oli toinenkin tehtävä. Ne asetettiin osoittamaan historiallisesti tärkeitä aikoja ja hetkiä. Se tarkoittaa, että Jumalan kannalta merkittävät tapahtumat määrättiin ennalta tapahtuviksi päivälleen, tunnilleen ja minuutilleen oikeina aikoina ja että näiden tapahtumien merkit tähtitaivaalla määrättiin olemaan jo maailman alussa. Jumala rakensi kellonsa siten, että kaikki taivaankappaleet pyörivät täsmälleen Hänen halumallaan tavalla ja niin, että määrättyinä pelastushistoriallisesti tärkeinä aikoina nuo ennalta määrätyt merkit toteutuvat maasta käsin nähtynä täsmälleen edeltä määrätyllä tavalla.

Jos ajattelemme pelastushistoriallisesti tärkeitä aikoja ja hetkiä, mikä voisi olla tärkeämpi, kuin Jeesuksen Kristuksen syntymä maailmaan. Varmasti ainakin sen tulisi ilmetä jotenkin tähtitaivaalla. Raamattu itsekkin puhuu määrätyistä taivaan merkeistä. Matteuksen evankeliumissa puhutaan itämaan tietäjistä, jotka olivat lähteneet liikkeelle tähden takia, joka oli ilmestynyt taivaalle. He tiesivät, että tuon tähden ilmestyminen määrättyyn kohtaan taivaalle tarkoittaa suuren Kuninkaan syntymistä. Siksi he lähtivät tuhansien kilometrien päästä osoittamaan kunnioitusta tälle Kuninkaalle, jonka oli määrä syntyä tähden osoittamassa paikassa. Tässä kirjoituksessa pohditaan tätä asiaa syvällisemmin ja myös muita taivaan merkkejä, jotka näkyivät tähtitaivaalla Jeesuksen syntymän aikoihin.

Lähtiessämme selvittämään näitä asioita, meillä on kuitenkin yksi ongelma. Meillä ei ole varmaa tietoa siitä, milloin Jeesus syntyi.

Milloin Jeesus syntyi?

Meillä on traditio, että Jeesus syntyi jouluna, 25. päivänä joulukuuta, vuoden pimeimpänä päivänä. Nykyisin talvipäivän seisaus on hieman siirtynyt aiemmaksi, mutta Jeesuksen maanpäällisen elämän aikana se oli 25. päivänä joulukuuta. Lisäksi meillä on traditio, että Jeesus syntyi sinä vuonna, josta Kalenterivuotemme lasku on lähtenyt. Sen mukaisesti puhumme vuosista ennen Kristuksen syntymää ja Kristuksen syntymän jälkeen. Todennäköisesti kumpikaan tieto ei ole kuitenkaan oikea. Todennäköisesti Jeesus ei syntynyt jouluna eikä ajanlaskumme alun vuonna.

Talvipäivän seisauksen aikoihin, 25. joulukuuta, monissa Lähi-Idän maissa juhlittiin Tammuksen syntymää. Tammus oli muinaisessa Babyloniassa luotu eräänlainen pseudo-kristus. Tammuksen syntymäpäivänä kansa söi ja juopotteli. Eräissä muissa maissa palvotut jumalat, kuten Adonis, Attis, Dionysos, Baccus jne., olivat Tammuksesta lähtöisin ja samalla tavalla palvottuja. Myös persialaisen Mithra-jumalan syntymäpäivää

juhlittiin joulukuun 25. päivänä. Rooman valtakunnassa vietettiin Saturnalia-juhlaa Saturnus-jumalan kunniaksi 17. - 23. joulukuuta. Kaikki nämä jumalat olivat laajalti palvottuja Jeesuksen syntymän aikoihin ja vielä kauan sen jälkeenkin.

Mihin vuodenaikaan Jeesus syntyi?

Kristuksen syntymäjuhlaa ei vietetty ensimmäisinä vuosisatoina Jeesuksen ajan jälkeen. Sen johdosta meille ei ole säilynyt tietoa Jeesuksen syntymän ajankohdasta. Kun sitten satoja vuosia myöhemmin kirkko halusi alkaa viettää Jeesuksen syntymäjuhlaa, ajankohta täytyi valita ilman todellista tietoa. Valtaan päässyt kirkko ei halunnut lähteä taistelemaan suosittuja pakanallisia juhlia vastaan. Siksi se valitsi Kristuksen syntymäpäiväksi tuon yleisen juhlapäivän, jota vietettiin talvipäivän seisausten aikaan antaen sille kristillisen sisällön. Vuonna 354 jKr. Rooman piispa Julius määräsi Jeesuksen viralliseksi syntymäpäiväksi joulukuun 25. päivän.

Milloin sitten Jeesus oikeasti syntyi? Evankeliumeista voidaan havaita monia seikkoja, jotka ovat ristiriidassa sen kanssa, että Jeesus olisi syntynyt sydäntalvella. Esimerkiksi se, että paimenet paimensivat yöllä kedolla lampaitaan, ei sovi yhteen Jeesuksen oletetun syntymäajan kanssa (Luuk. 2: 8). Toiseksi käskynhaltija Quirinius ei olisi voinut määrätä verollepanoa toimitettavaksi keskellä talvea, jolloin matkustaminen maassa olisi ollut hankalaa (Luuk. 2: 1-3). Todennäköisesti se määrättiin toteutettavaksi suotuisampana vuodenaikana, joko keväällä tai syksyllä.

Luukkaan evankeliumi antaa erään vihjeen, jota kautta voidaan päästä eteenpäin. Evankeliumin 1. luvussa todetaan, että pappi Sakarias, joka oli Johannes Kastajan isä, kuului Abian pappisosastoon. Tiedetään että Abian pappisosaston palvelusvuoro oli kahdeksas ja se ajoittui Tammuskuuhun (heinäkuun aikoihin). Sitten sanotaan, että kesken palvelusvuoron enkeli ilmestyi Sakariaalle ilmoittaakseen, että hänen vaimonsa Elisabeth on synnyttävä pojan, jolle tuli antaa nimeksi Johannes. Kun otetaan huomioon luonnollinen raskausaika, voidaan päätellä, että Johannes syntyi seuraavan vuoden pääsiäisen aikoihin. Elisabeth oli kuudennella kuukaudella, kun Maria tuli raskaaksi (Luuk. 1: 26). Siitä voidaan päätellä, että Jeesus syntyi syksyn juhlien aikoihin, todennäköisesti tishrikuussa.

Tishrikuussa juutalaisilla on kolme juhlaa. Kuukausi alkaa vanhan kalenterin mukaisella uudenvuoden juhlalla (Rosh Hashana), jolloin soitetaan oinaan sarvesta tehtyä pasuunaa. Kuukauden 10. päivänä on suuri sovituspäivä (Jom Kippur), joka on juutalaisten tärkeimpiä pyhiä. Edelleen saman kuun 15.- 22. päivänä on lehtimajanjuhla (Sukkot), jolloin juutalaiset rakentavat lehtipuiden oksista majoja erämaavaelluksensa muistoksi. Jumalan määräämien juhlien viettotavat viittaavat siihen, että niillä voisi olla jokin muukin kuin vain Israelin kansan exodukseen liittyvä merkitys. Aivan samoin kuin pääsiäinen ja sitä seuraavat muut kevään juhlapäivät, joita juutalaiset viettävät Egyptistä lähtemisen muistoksi, ovat saaneet myöhemmin toisen merkityksen, kun Jeesus kuoli, nousi ylös ja vuodatti Pyhän Hengen juhlapäivien aikaan, niin myös syksyn juhlilla saattaa olla toinen merkitys. Syksyn kolmessa juhlassa jotkut ovat nähneet Jeesuksen syntymän ja mahdollisesti myös paluun maailmaan, Hänen sovituksensa yleisen vastaanottamisen ja ylösnousemuksen Tuhatvuotiseen valtakuntaan juhlinnan kohteina.

Mahdollisesti Jumala on piilottanut nämä asiat juutalaisten juhliin, jotta juutalaiset viettäisivät niitä, vaikka eivät itse täysin ymmärtäisikään niiden merkitystä. Todennäköisesti ennen tuota suurta kansallista sovitusta, jolloin Sakarjan profetian mukaan noin kolmasosa juutalaisista tulee ottamaan vastaan Jeesuksen sovituksen, tapahtuu jotakin dramaattista, joka saa aikaan valtavan herätyksen. Mahdollisesti Jeesus palaa omana syntymäpäivänään takaisin maan päälle näyttäytyen juutalaisille pasuunoiden soidessa. (Sak. 12: 10; 13: 1; 13: 8-9)

Suuri merkki tähtitaivaalla

Mutta onko vielä toinen raamatullinen peruste uskoa, että Jeesuksen syntymäpäivä oli 1. tishrikuuta? Luetaan Ilmestyskirjan luvusta 12:

Taivaalla näkyi suuri tunnusmerkki: nainen, jolla oli pukunaan aurinko, kuu jalkojen alla ja pään päällä sepeleenä kaksitoista tähteä. Hän oli raskaana ja huusi tuskissaan synnytyspolttujen vaivaamana. Nainen synnytti lapsensa, pojan, joka on paimentava maailman kansoja rautaisella sauvalla. (Ilm. 12: 1 – 2 ja 5)

Tähtitaivaan merkki, joka on kuvattuna edellisissä jakeissa tarkoittaa yksiselitteisesti tishrikuun 1. päivää. Aurinko on Neitsyeen tähtikuviossa tishrikuussa. Kuu, joka on naisen jalkojen alla eli on juuri ohittanut auringon, tarkoittaa uutta kuuta eli ensimmäistä päivää. Jae 5 osoittaa, että lapsi, jonka nainen synnytti, oli Kristus.

Jos tämä tähtitaivaan merkki on tarkoitettu meille jumalalliseksi vahvistukseksi Jeesuksen syntymäpäivästä, voidaan olla vakuuttuneita siitä, että se tapahtui tishrikuun 1. päivänä,

Minä vuonna Jeesus syntyi?

Monet kirkkoisät mainitsevat Jeesuksen syntymävuodeksi keisari Augustuksen 41. hallitusvuoden. Yleisesti tiedetään, että keisari Augustuksen valtakausi alkoi syksyllä 43 eKr. Tämän mukaan Jeesuksen syntymävuosi oli joko vuosi 2 eKr. tai 3 eKr. Kumpaan vuoteen päädytään, riippuu siitä, lasketaanko Augustuksen ensimmäiseksi hallitusvuodeksi vajaaksi jäänyt vuosi vai vasta sitä seuraava täysi vuosi. Molemmat laskutavat ovat mahdollisia.

Jeesuksen todellista syntymävuotta selvitetessä, tärkeäksi kiintopisteeksi näyttäisi muodostuvan Herodeksen kuoleman ajankohta. Josefus mainitsee, että se tapahtui kuunpimennyksen ja pääsiäisen välisenä aikana. Tämä astronominen tapahtuma antaa tarkan ajallisen kiintopisteen. Kuun pimennyksen, josta Josefus mainitsee, täytyi olla se täydellinen pimennys, joka tapahtui tammikuun 9. päivänä vuonna 1 eKr. Jeesus ei voinut syntyä ainakaan Herodeksen kuoleman jälkeen. Vuosi 2 eKr. tai 3 eKr. ovat edelleen todennäköisimmät vuodet.

Jos ajattelisimme, että Jeesus syntyi syksyllä vuonna 2 eKr, muutama syksyn kuukausi Jeesuksen syntymän ja Herodeksen kuoleman välillä ei riittäisi kaikkeen siihen, mitä evankeliumien mukaan silloin tapahtui. Idän tietäjät lähtivät todennäköisesti liikkeelle Babyloniasta vasta Jeesuksen syntymän jälkeen. Sipparin kaupunki, joka oli muinaisen

tähtitieteen keskuksia, mainitaan usein tässä yhteydessä. Tietäjät motivoi liikkeelle taivaan merkit, jotka he näkivät taivaalla likimain Jeesuksen syntymän aikoihin. Babyloniasta Juudeaan on matkaa yhteen suuntaan yli 2000 km. Sen aikaisilla kulkuneuvoilla matka tulisi kestämään useita kuukausia. Koska talvi oli edessä, he todennäköisesti eivät rohjenneet lähteä heti liikkeelle, vaan siirsivät matkansa aloituksen seuraavaan kevääseen, jolloin riskit olisivat pienemmät. Maria ja Joosef olivat jääneet talven yli Beetlehemiin, Joosefin kotikaupunkiin, koska matkustaminen vastasyntyneen lapsen kanssa olisi ollut riskialtista. Siten pyhä perhe oli Beetlehemissä, kun tietäjät saapuivat sinne keväällä Jeesuksen syntymän jälkeisenä vuonna. Tämän täytyi olla vuosi 2 eKr. Jeesuksen syntymävuosi oli näin ollen vuosi 3 eKr.

Jeesus syntyi siis todennäköisesti Tishrikuun 1. päivänä vuonna 3 eKr. Juutalaiset viettivät Tishrikuun 1. päivänä Uuden vuoden juhlaa. Vanhan perinteen mukaan Adam, ihmiskunnan ensimmäinen ihminen, luotiin uuden vuoden päivänä, mutta Kristuksen syntymä antoi sille kenties vielä painavamman perusteen juhliä, vaikka juutalaiset eivät sitä ymmärtäneet.

Mitä tapahtui tähtitaivaalla Jeesuksen syntyessä?

Nykyaikaisilla planetaario-ohjelmilla tähtitaivaan tapahtumat saadaan tarkkaan selville, jos vain tiedetään ajankohta, jota tarkastellaan joko menneisyydessä tai tulevaisuudessa. Näillä tietokoneohjelmilla voidaan siirtyä vaikkapa tuhansia vuosia ajassa taaksepäin ja saada tarkka tieto auringon, kuun ja kaikkien planeettojen asemista tähtitaivaalla tietyinä hetkenä. Taivaan kappaleiden kiertoliikkeet tapahtuvat niin kellon tarkasti vuodesta toiseen, että niiden paikat voidaan jäljittää matemaattisesti tunnilleen, minuutilleen ja sekunnilleen.

Planetaario-ohjelmaa käytettäessä on kuitenkin otettava huomioon se, että mentäessä ajanlaskumme alun aikaisemmalle puolelle, ohjelmat käyttävät astronomista ajanlaskua, joka poikkeaa historiallisesta ajanlaskusta. Tämä johtuu siitä, että historiallisessa ajanlaskussa ei ole 0-vuotta lainkaan, vaan hypätään vuodesta 1 eKr suoraan vuoteen 1 jKr. Yksi vuosi siis ikään kuin puuttuu välistä. Siten historialliset vuosiluvut, jotka merkitään kirjainyhdistelmällä eKr, ovat numeroarvoltaan yhtä suurempia kuin astronomisen ajanlaskun mukaan vastaavat vuosiluvut, jotka merkitään miinusmerkillä. Esimerkiksi vuosi 3 eKr on astronomisen ajanlaskun mukaan vuosi -2. Astronomisen ajanlaskun mukaan Herodes kuoli vuonna 0, tietäjät saapuivat Beetlehemiin vuonna -1 ja Jeesus syntyi vuonna -2.

Seuraavassa pyritään jäljittämään auringon, kuun ja planeettojen asemat Jeesuksen syntymän aikaan. Niinpä planetaario-ohjelman aika asetetaan vuoteen -2 (3 eKr).

Aurinko

Tishrikuu vastaa nykyisen kalenterivuotemme syys-lokakuuta. Tällöin aurinko on Neitsyen aikavyöhykkeessä, kuten jo aikaisemmin todettiin. Aurinko kulkee silloin Neitsyen tähtikuvion ylitse ja se antaa kuin kirkkaan vaatteen synnyttävälle naiselle. Neitsyt synnyttää poikalapsen, ”joka on paimentava maailman kansoja rautaisella sauvalla”. Taivaassa sanottiin kovalla äänellä: ”Nyt on pelastus tullut, meidän

Jumalallamme on kuninkuus ja mahti ja hänen Voidellullaan valta.” (Ilm. 12: 10) Lapsi on siis epäilemättä Jeesus Kristus, joka syntyi Neitsyestä.

Evankeliumeihin sovitettuna Neitsyt tarkoittaa Neitsyt Mariaa. Hän edusti Juudan kansaa, jonka pariin Kristuksen piti syntyä profetioiden mukaan. Toisaalta Neitsyt voi tarkoittaa myös Pyhää Henkeä, koska Kristuksen syntymään liittyi yliluonnollisia piirteitä.

Kuu

Kuu Naisen jalkojen alla tarkoittaa, että myös kuu oli Neitsyen tähdistössä. Kun aurinko ja kuu ovat lähekkäin toisiaan, kuu on täysin pimeä, sillä siitä ei näy lainkaan sen valaistua puolta. Jos kuu on ”Naisen jalkojen alla”, se on todennäköisesti jo hieman ohittanut auringon. Silloin siitä voi näkyä hyvin ohut sirppi oikealla puolella, mikä tarkoittaa alkavaa kuuta. Näin Nainen aivan kuin synnyttää uuden kuun taivaalle.

Juutalaiset käyttivät perinteisesti kuun kiertoon perustuvaa kuukausikalenteria. Se tarkoittaa, että jokainen kuukausi alkaa alkavasta kuusta. Tishrikuukin alkaa juutalaisten perinteen mukaan uudesta kuusta, ja pieni sirppi kuun sivustalla tarkoittaa Tishrikuun ensimmäistä päivää. Sen mukaan Jeesus syntyi siis tishrikuun 1. päivänä. Mutta vielä ei tiedetä, mitä päivämäärää tishrikuun 1. päivä vastaa meidän aurinkoperustaisen kuukausikalenterin mukaan. Se saadaan kuitenkin helposti selville planetaario-ohjelmalla. Ko. päivämäärä vaihtelee vuodesta toiseen, mutta vuonna -2 (3 eKri) se oli syyskuun 11. päivä.

Auringon ja kuun lisäksi antiikin aikoina tunnettiin viisi muuta maan kiertolaista. Nämä olivat Merkurius, Venus, Mars, Jupiter ja Saturnus. Seuraavassa tarkastellaan missä nämä muut planeetat olivat Jeesuksen syntymän ajankohtana. Tullaan huomaamaan, että ne kaikki olivat paikoilla, joita voidaan pitää etukäteen määrättyinä.

Venus

Syyskuun 11. päivänä vuonna -2 Venus oli Neitsyessä, lähellä aurinkoa. Venus yleensäkin kiertää suhteellisen lähellä aurinkoa, mutta nyt se oli erityisen lähellä. Se oli likimain Neitsyen pään kohdalla.

Venus on Pyhän Hengen vertauskuva. Se on tietyllä tavalla Neitsyen ”vastinplaneetta”, sillä myös Neitsyen tähtikuvio symbolisoi Pyhää Henkeä. Aina kun Venus kohtaa Neitsyen kuvion, sillä saattaa olla erityinen merkitys. Tarkasteltavana ajankohtana Venus oli oikealla paikallaan, sillä Pyhä Henki oli koko ajan läsnä Jeesuksen syntymässä.

Merkurius

Myös Merkurius oli syyskuun 11. päivänä vuonna -2 Neitsyessä. Merkurius kiertää lähellä aurinkoa, joten sinänsä sen esiintyminen samassa tähtikuviossa auringon kanssa ei ole mikään ihme. Tarkasteltavana ajankohtana Merkurius oli kuitenkin auringosta erillään, Neitsyen pään kohdalla.

Juuri sen takia, että Merkurius on niin lähellä aurinkoa, sitä harvoin voi nähdä tähtitaivaalla ilman erityislaitteita. Vaikka se on kaiken aikaa siellä kiertämässä, melkein aina auringon kirkas valo häivyttää sen näkymättömiin. Ainoastaan keväällä ja syksyllä Merkuriuksen radan ollessa horisonttiin nähden pystysuorassa asennossa ja sen aseman ollessa lähellä ratansa ääripäätä, se voidaan nähdä aamulla ennen auringon nousua tai

illalla auringon laskun jälkeen. Tarkasteltavana ajankohtana Merkurius oli sellaisessa asennossa, että se voitiin nähdä horisontissa pienen ajan ennen auringon nousua.

Merkurius on ilosanoman tuoja. Tishrikuun 1. päivänä vuonna 3 eKr se kuulutti paitsi uuden vuoden alkamista, myös Jeesuksen syntymää. Se tapahtui samoihin aikoihin aamuyöstä kuin enkelien ilmoitus paimenille maailmaan syntyneestä Vapahtajasta. Myöhemmin kaupungeissa pasuunat törähtelivät juhlapäivän kunniaksi, vaikka juutalaiset tässä vaiheessa olivat tietämättömiä siitä, mitä suurta oli tapahtunut heidän keskuudessaan.

Mars

Mars oli syyskuun 11. päivänä vuonna -2 keskellä Kauriin kuviota. Palauttakaamme mieleemme, mitä Kauriin kuvio tarkoittaa Tähtitaivaan tarinassa. Sehän on profetia Jeesuksen sovituskuolemasta. Mars-planeetan sanoma liittyy myös Jeesuksen kuolemaan. Näin tähtikuvio ja planeetta yhdessä julistavat profeetallisesti Kristuksen sovituskuolemaa, jota varten Hän syntyi maailmaan. Jeesus syntyi maailmaan kuollakseen ihmiskunnan puolesta. Kristus ei syntynyt ollakseen suuri maanpäällinen kuningas, vaan uhrilammas, joka sovittaa synnit ihmisten puolesta.

Saturnus

Tarkasteltavana ajankohtana Saturnus oli Härän kuviossa. Tarkemmin sanottuna se oli Härän sarvien välissä. Saturnus tarkoittaa ylösnousemusta, iankaikkista lepoa ja voittoa Saatanasta.

Mitä Härän kuvio tarkoittikaan Tähtitaivaan tarinassa? Samoin kuin Kauriin kuvio on profetia Jeesuksen kuolemasta, Härän kuvio on profetia ylösnousemuksesta. Se viittaa paitsi Kristuksen omaan ylösnousemukseen, myös yleiseen ylösnousemukseen Kristuksen toisen tulemuksen yhteydessä. Jälleen tähtikuvio ja sen päällä oleva planeetta vahvistavat toisiaan, ts. julistavat samaa sanomaa.

Kristuksen syntymään liittyivät myös Hänen kuolemansa ja ylösnousemuksensa, sillä niitä varten Hän syntyi maailmaan. Ne kuuluivat oleellisina osina siihen jumalalliseen pelastussuunnitelmaan, jonka toteutuminen käynnistyisi Kristuksen syntymästä luonnolliseksi ihmiseksi maailmaan.

Jupiter

Vielä on käsittelemättä yksi planeetta, Jupiter. Jupiter on syyskuun 11. päivänä vuonna -2 Leijonan tähdistössä. Leijonan aikavyöhyke viittaa kaiken päätökseen, ts. siihen Kristuksen päivään, jolloin Saatana saa lopullisesti surmansa ja ihmiskunta lopullisesti vapautuu vihollisestaan. Leijona on Juudan Leijona, joka yhdellä suunsa henkäyksellä tuhoaa lopullisesti tähtitaivaan Käärmeen, eli Saatanan ja hänen liittolaisensa.

Samaa puhuu myös Jupiter, joka on Suuren Kuninkaan planeetta. Isä Jumala asetti Kristuksen Herraksi jo iankaikkisessa menneisyydessä, ja Hän tulee olemaan Herra myös iankaikkisessa tulevaisuudessa, kun paha on poistettu sekä taivaasta että maan päältä.

Tarkemmin sanoen Jupiter on tarkasteltavana ajankohtana Leijonan ”etukäpälän” kohdalla, missä on Regulus-niminen tähti. Regulus on yksi kiinteän tähtitaivaan kirkkaimmista tähdistä. Nimi regulus on diminutiivimuoto kuningasta tarkoittavasta sanasta ”rex”. Se siis tarkoittaa lapsikuningasta, ja voidaan hyvin yhdistää syntyvään

Jeesukseen. Toisaalta sana on johdannainen sanasta Rigol (vrt. Orionin tähtikuvio), mikä tarkoittaa jalan alle polkevaa, ts. suurta Hallitsijaa. Kristuksen kohdalla se tarkoittaa jalkaa, joka murskaa Saatanan pään. Profetia Kristuksesta, joka murskaa Saatanan pään, annettiin jo maailman alussa (1. Moos. 3: 12).

Syyskuun 11. päivänä Jupiter on siis konjunktiossa Regulus-tähden kanssa. Sen sanomaa ei ole vaikea arvailla. Epäilemättä se kuuluttaa suuren Kuninkaan, maailman Vapahtajan, syntymistä maailmaan.

Asia käy vielä ihmeellisemmäksi, kun seurataan Jupiterin liikkeitä Regulus-tähden ympärillä seuraavien kuukausien aikana. Noin viikon ajan Jupiter pysyy Regulus-tähden läheisyydessä ja sen jälkeen loitontuu siitä siitä. Marraskuun puolivälissä se kuitenkin pysähtyy ja alkaa uudelleen lähestyä Regulus-tähteä, nyt toisesta suunnasta. Helmikuun puolivälissä -1 se sivuuttaa uudelleen Regulus-tähtä, nyt toisesta suunnasta. Helmikuun puolivälissä -1 se sivuuttaa uudelleen Regulus-tähtä, nyt toisesta suunnasta. Sitten Jupiter erkanee jälleen Regulus-tähtästä palaten sille puolelle, mistä se normaalisti lähestyy kiintotähteä. Sitten se kääntyy jälleen ja alkaa lähestyä Regulus-tähteä sivuuttaen sen toukokuun alussa -1. Lähes täydellinen konjunktio tapahtuu toisen kerran 8.5.-2.

Jupiterin kummallinen käytös on näennäistä ja johtuu Jupiterin ja maan erilaisista kiertonopeuksista. Joka tapauksessa maasta nähtynä Jupiter aivan kuin käy kumartamassa vastasyntyntä maailman Vapahtajaa kaksi kertaa. Ensimmäinen niistä voidaan tulkita paimenten kumarrukseksi Beetlehemin seimen äärellä samana yönä, kun Jeesus syntyi. Mahdollisesti toinen ”kumarrus” tarkoitti idän tietäjien saapumista Beetlehemiin Jeesus-lapsen luo, joka silloin oli jo yli puolivuotias. Hekin kumarsivat vastasyntyntä Kuningasta ja antoivat Hänelle lahjojaan.

Beetlehemin tähti

Mikä sai idän tietäjät liikkeelle?

Mikä sai idän tietäjät varmistumaan siitä, että suuri Kuningas, maailman Vapahtaja, oli syntynyt? Luultavasti kaikki taivaan merkit yhdessä olivat tehneet heihin vaikutuksen. He olivat nähneet, että aurinko, kuu, Venus ja Merkurius olivat samanaikaisesti Neitsyessä ikään kuin todistamassa Kuninkaan syntymistä. He panivat merkille myös sen, että Mars oli Kauriissa ja Saturnus Härässä ikään kuin profetoimassa tuon maailman Vapahtajan myöhemmistä teistä. Ja ennen kaikkea siitä, että Jupiter oli konjunktiossa Regulus-tähden kanssa, he tulivat vakuuttuneiksi, että kyseessä oli suuren Kuninkaan syntymäpäivä. Hän ei tulisi olemaan ainoastaan jonkin kansakunnan kuningas, vaan koko maailman Kuningas ja Vapahtaja. Sen tähden he eivät epäröineet lähteä liikkeelle ja ottaa mukaansa kallisarvoisia lahjoja, jotka he halusivat antaa vastasyntyneelle.

Idän tietäjät tiesivät odottaa maailman Vapahtajan syntymistä. Jo maailman alussa oli annettu profetioita Kristuksen syntymästä. Tiedossa olivat myös tähtitaivaan merkit, jotka täyttyisivät Kristuksen syntymän hetkellä. Kun he näkivät niiden täyttymisen, he eivät epäröineet lähteä matkaan. Mutta mistä he tiesivät lähteä Israeliin?

Luultavasti he olivat tietoisia ikivanhasta Bileamin ennustuksesta (4. Moos. 24: 17). Ennustus lausuttiin Israelin kansan ylle heidän erämaavaelluksensa yhteydessä, mutta

koska ennustuksen antaja oli idän kansoista, se muistettiin myös heidän keskuudessaan. Sen mukaan kaukana tulevaisuudessa syntyisi väkevä Kuningas Israelin kansasta. ”Tähti nousee Jaakobin keskeltä, valtiaan sauva Israelista.” Ennustus puhuu tähdestä ja toden totta he olivatkin havainneet uuden kirkkaan tähden ilmestyneen Coman tähtikuvioon. Sekin oli tärkeä merkki heille. Sen perusteella he tiesivät lähteä etsimään vastasyntyntä Kuningasta Israelin kansan keskuudesta. Luonnollisesti he olettivat lapsen olevan korkeaa hallitsijasukua, minkä johdosta he perille päästyään menivät ensimmäiseksi Herodeksen palatsiin tiedustelemaan, oliko Kuningas mahdollisesti syntynyt siellä.

Kuninkaan palatsista he eivät kuitenkaan löytäneet etsimäänsä lasta. Kuitenkin he saivat sieltä uuden johtolangan, mistä heidän tulisi Häntä etsiä. Herodeksen kirjanoppineet ilmoittivat, että vanhojen profetioiden mukaan Messiaan tuli syntyä Beetlehemissä. (Miik. 5:1) Kun he sitten suuntasivat kulkunsa kohti Beetlehemiä, joka on muutaman tunnin matkan päässä Jerusalemissa, Matteuksen evankeliumin mukaan tapahtui jotain merkittävää. Tähti, jonka he olivat havainneet ilmestyneen taivaalle, kulki heidän edellään. Ja kun tähti tuli sen paikan yläpuolelle, missä lapsi oli, se pysähtyi ja jäi siihen. Miehet näkivät tähden ja heidät valtasi suuri ilo, sillä he tiesivät olevansa oikeaan aikaan oikeassa paikassa. (Matt. 2: 9 -10)

Mikä oli Beetlehemin tähti?

On vaikea kuvitella, että mikään planeetta olisi voinut johtaa idän tietäjät perille. Miten mikään kiertävä tähti voisi niin tehdä? Mikä siis oli Beetlehemin tähti? Seuraavassa esitetään eräs teoria.

Zend Avestan³³ mukaan Zoroaster opetti persialaisille tietäjille astronomian salaisuuksia. Eräiden tietojen mukaan tällä Zoroasterilla (joita oli mahdollisesti useita historian kuluessa) saattoi olla yhteys profeetta Danieliin. Joka tapauksessa Zoroaster oli kertonut oppilailleen, että kun uusi tähti ilmestyy Coman (Odotetun lapsen) tähtikuvioon, heidän tulisi mennä kumartamaan Suurta Hallitsijaa, jonka syntymästä tähti ilmoittaa. Se, että idän tietäjät tekivät niin, on ilmoitettu meille Matteuksen evankeliumissa. Kertomus on meille todistus siitä, että tähti oli todellakin ilmaantunut ajallaan ja todennäköisesti juuri Coman tähtikuvioon.

Nykytermein ilmaistuna Beetlehemin tähti oli todennäköisesti nova tai supernova. Nova-tähdet ilmaantuvat taivaalle yhtäkkiä kuin uusina tähtinä ja ne saattavat olla hyvin kirkkaita. Nova ja Supernova syntyvät hieman eri tavalla, mutta molemmissa tähden sisus räjähtää, mikä saa aikaan valoilmion. Novat ja supernovat erottuvat muista tähdistä vain kirkkautensa puolesta, mikä taas riippuu paljon niiden etäisyydestä maahan nähden. Jos ne eivät ole kovin kirkkaita, tavallinen ihminen tuskin havaitsee niiden ilmaantumista. On tunnettava entuudestaan tähtikuvion muut tähdet, vasta sitten voi havaita uuden ilmaantumisen sinne. Novalla ja Supernovalla on yleensä kirkas räjähdysvaihe, jonka jälkeen niiden kirkkaus hiipuu useiden kuukausien aikana. Supernovat voivat elää pitempään ja niistä jää yleensä pieni jäännös tuhansiksi vuosiksi eteenpäin.

³³ Zend Avesta on Persian alkuperäisuskonnon pyhä kirja.

Luultavasti Beetlehemin tähti oli nova tai supernova Coman tähtikuviossa, mutta mahdollisesti sen kirkas vaihe oli kestänyt vain vähän aikaa, niin että suuren yleisön keskuudessa se ei ollut ehtinyt herättää suurta huomiota. Babylonian tähtiasemilla, joissa jatkuvasti tarkkailtiin Virgon ja Coman tähtikuvioita, se oli kuitenkin herättänyt huomiota heti ilmestyessään. Luultavasti se säteili juuri oikeassa paikassa ”Odotetun lapsen” päällä niin, että idän tietäjät tulivat vakuuttuneiksi oikeasta ajankohdasta. Luultavasti tähti oli syntynyt lapsen syntymän aikoihin, jolloin se ja muut tähtitaivaan merkit vakuuttivat heidät suuren Kuninkaan syntymästä. Vaikka sen jälkeen tähti oli himmentynyt, tietäjät pystyivät sen kuitenkin helposti tunnistamaan.

Herodes kysyi tietäjiltä tarkkaan, milloin tähti oli ilmestynyt. Tietäjien vastausta ei ole kirjattu Raamattuun, mutta päätellen siitä, miten Herodes myöhemmin määräsi Beetlehemin lastenmurhan toteutettavaksi, siitä oli kulunut jo ainakin ½ - 1 vuotta. Matteuksen evankeliumin mukaan Herodes määräsi kaikki kaksivuotiaat ja sitä nuoremmat poikalapset surmattaviksi ”sen ajan perusteella, jonka hän oli tietäjiltä saanut selville”. (Matt. 2: 16) Tämä todistaa osaltaan, että Jeesuksen syntymävuosi oli syksyllä 3 eKr. Tietäjät saapuivat Beetlehemiin keväällä 2 eKr, yli puoli vuotta Jeesuksen syntymän jälkeen. Lastenmurha toteutettiin noin vuosi Jeesuksen syntymän jälkeen. Herodes kuoli alkuvuodesta 1 eKr.

Pystytäänkö tietäjien saapumisajankohtaa Beetlehemiin määrittelemään tarkemmin? Ei varmuudella, mutta Jupiterin ”jälkimmäisen kumarruksen” perusteella se saattoi tapahtua 8. toukokuuta vuonna 2 eKr. Lisäksi tietäjien matkasta on olemassa legenda. Sen mukaan tietäjät saapuivat Beetlehemiin tähtensä johdattamana ja perille saavuttuaan he näkivät tähden kuvajaisen heijastuvan kaivon vedestä. Se tarkoittaa, että sillä hetkellä, kun he saapuivat perille, Jeesuksen tähti oli ”zeniitissä”, ts. suoraan katsojan pään yläpuolella. Siitä he tiesivät tulleensa määränpäähän. Näiden tietojen perusteella tietäjien perille tulon ajankohta voidaan mahdollisesti vahvistaa ja tarkentaa.

Kun tietäjät kulkivat kameleineen kohti Beetlehemia, joka on noin 10 km päässä Jerusalemissa etelään, he huomasivat hämärän laskeutuessa edessään tähtitaivaalla Coman tähtikuvion. Kuvion keskellä he näkivät tähden, joka oli kotona Babyloniassa motivoinut heidät matkaan. Se ei välttämättä ollut enää kovin kirkas, mutta kuitenkin selvästi silmin havaittava. Kun he lähestyivät Beetlehemia, he huomasivat, että Coman kuvio ja sen keskellä oleva tähti nousivat nousemistaan. Kun he saapuivat perille noin klo 20.30, he havaitsivat tähden olevan suoraan heidän yläpuolellaan, sillä kaupungin kaivolla he näkivät tähden kuvajaisen heijastuvan vedestä. He iloitsivat siitä, että Jumala oli näin johdattanut heidät perille tähden avulla. Pian sen jälkeen he löysivätkin pyhän perheen kaivon lähistöltä. Jeesus, jota he olivat tulleet kumartamaan, oli tällöin noin 8 kk:n ikäinen.

Mitä tapahtui sen jälkeen?

Pian tietäjien vierailun jälkeen enkeli ilmestyi Joosefille unessa. Enkeli kehotti heitä pakenemaan, sillä Herodes aikoi etsiä lapsen käsiinsä ja surmata Hänet. Kun Joosef heräsi unestaan, hän välittömästi satuloi aasinsa, otti mukaansa Marian ja lapsen, ja suuntasi kulkunsa kohti Egyptiä. Siellä he pysyttelivät Herodeksen kuolemaan asti (Matt.

2: 13-15). Näin kävi toteen, mitä Herra oli profeetan suulla ilmoittanut: ”Egyptistä minä kutsuin poikani.” (Hoos. 11:1)

Herodes toteutti sen, mistä enkeli oli varoittanut. Hän järjesti suuren verilöylyn Beethlehemissä, mutta ei onnistunut surmaamaan Jeesusta. Pyhä perhe oli silloin jo turvassa Egyptissä. Kun Herodes oli kuollut, Herran enkeli ilmestyi jälleen Joosefille unessa. Enkeli ilmoitti Herodeksen kuolemasta ja kehotti heitä palaamaan takaisin Israeliin. He eivät kuitenkaan uskaltaneet enää jäädä Juudeaan, vaan menivät Galileaan ja asettuivat asumaan Nasaretin kaupunkiin. Näin kävi toteen profeettojen ennustus: Häntä kutsutaan Nasaretilaiseksi³⁴.

³⁴ Tulee heprean kielen sanasta ”neser”, joka tarkoittaa oksaa tai vesaa (Jes. 11: 1)

LIITE 3.

MILLOIN JEEBUS KUOLI JA MITÄ MERKKEJÄ SILLOIN NÄHTIIN TÄHTITAIVAALLA?

Johdanto

Ennen kuin voidaan ryhtyä tarkastelemaan tähtitaivaan ilmiöitä Jeesuksen kuoleman ja sen jälkeisten tapahtumien yhteydessä, on selvitettävä tarkalleen, milloin Jeesus kuoli. Samoin kuin Jeesuksen syntymäpäivä, myös kuolinpäivä on ollut hämärän peitossa ja erilaisten väittelyiden kohteena. Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen ajankohdista on esitetty paljon erilaisia teorioita perustellen niitä Raamatulla, mutta täysin ristiriidatonta ajankohtaa tuskin kukaan on pystynyt esittämään.

Seuraavassa esitän oman teoriani asiasta. Pyrin perustelemaan sen Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen liittyvillä Raamatun kohdilla ja juutalaisella pääsiäisen vieton traditiolla. Sitten siirrytään tähtitaivaalle tarkastelemaan, mitä merkkejä Jeesuksen kuoleman yhteydessä nähtiin tähtitaivaalla.

Milloin Jeesus kuoli?

Juutalaisen tradition mukaan juutalaisen miehen oli oltava vähintään kolmenkymmenen vuoden ikäinen astuessaan papin virkaan (4. Moos. 4:3). Tämä sääntö koski myös Tooran opettajia, rabbeja. Niinpä Johannes Kastaja ja Jeesus Nasaretilainen aloittivat todennäköisesti julistus- ja opetustyönsä 30-vuotiaina. Luukas mainitseekin, että Jeesus oli noin kolmenkymmenen vuoden ikäinen, kun Hän sai kasteen ja aloitti julkisen toimintansa. (Luuk. 3: 21-23)

Johannes Kastaja oli puoli vuotta Jeesusta vanhempi, joten hän saattoi aloittaa julistustyönsä hieman Jeesusta aikaisemmin. Tästä ajankohdasta Luukas mainitsee, että se tapahtui Tiberiuksen 15. hallitusvuotena (Luuk. 3: 1). Tämä viittaa vuoteen 28 jKr tai 29 jKr riippuen siitä, pidetäänkö Tiberiuksen ensimmäistä vajaata hallitusvuotta ensimmäisenä, vai vasta seuraavaa. Yleensä juutalaisessa laskutavassa ensimmäinen vajaa hallitusvuosi laskettiin mukaan, joten vuosi 28 jKr näyttäisi olevan todennäköisin.

Kun vuodesta 28 jKr lasketaan 30 vuotta taaksepäin, päädytään vuoteen -2 astronomisen ajanlaskun mukaan eli vuoteen 3 eKr historiallisen ajanlaskun mukaan. Tämä siis täsmää liitteessä 2 esitetyn tarkastelun kanssa Johanneksen ja Jeesuksen syntymävuodesta. Johannes oli syntynyt keväällä ja Jeesus syksyllä samana vuonna. Niinpä he molemmat aloittivat myös julistustyönsä saman vuoden aikana, Johannes keväällä ja Jeesus syksyllä, molempien täyttäessä tarkalleen kolmekymmentä vuotta. Vuosi oli silloin 28 jKr.

Monet asiantuntijat ovat arvioineet, että Jeesuksen aktiivinen toiminta-aika kesti 3 ½ vuotta. Tämä arvio perustuu mm. Johanneksen evankeliumissa mainittuihin pääsiäisjuhliin, joihin Jeesus osallistui. Olettaen, että tämä arvio on oikea, Jeesus oli kuollessaan 33 ½ vuoden ikäinen. Laskettaessa vuoden 28 jKr syksystä 3 ½ vuotta eteenpäin päädytään vuoden 32 kevääseen.

Monet Raamatun kohdat todistavat, että Jeesus kuoli juutalaisena pääsiäisenä (Matt. 26: 1-2, Joh. 13: 1). Mooseksen lain mukaan juutalaista pääsiäistä oli vietettävä 14. Nisankuuta (Abibkuuta) iltahämärässä Egyptistä lähdön muistoksi. ”Iltahämärässä” on hieman tulkinnanvarainen ilmaus. Viitataan sillä edelliseen iltaan, jolloin 14. päivä alkaa juutalaisen tavan mukaan, vai seuraavaan ”iltahämärään”, joka on jo 15. päivän puolella. Juutalaisten tulkintatapa on jälkimmäinen. 14. nisankuuta onkin heille pääsiäisen ”valmistuspäivä”, joka ei ole sapatti. Silloin he surmaavat pääsiäislampaan. Varsinainen sapattipäivä, ”suuri sapatti”, on heillä 15. nisankuuta, jolloin he myös viettävät happamattoman leivän juhlaa.

Joka tapauksessa Jeesus söi pääsiäislampaan oppilaidensa kanssa 14. päivänä illalla, siis päivää ennen kuin juutalaiset yleensä. 14. nisankuuta päivällä Jeesus surmattiin, niin kuin pääsiäislampaat tavan mukaan surmattiin. Koska kyseessä ei ollut sapatti, surmaaminen voitiin tehdä rikkomatta lakia.

14. nisankuuta vuonna 32 jKr voidaan määrittää astronomisesti tarkalleen. Nisankuu, niin kuin kaikki muutkin kuukaudet, alkavat juutalaisen kalenterin mukaan uudesta kuusta. Kuukauden alusta voidaan laskea 14 vuorokautta eteenpäin, jolloin on täysikuu. Antaessaan käskyn Moosekselle, Jumala halusi, että pääsiäinen vietetään aina täyden kuun aikaan.

Vuoden 32 jKr ongelma

14. Nisankuuta vuonna 32 on vain yhdessä suhteessa ongelmallinen: se ei ollut perjantai. Tarkka viikonpäiväkin voidaan astronomisesti määrittää olettaen, että viikonpäivien kierto on jatkunut häiriintymättä vuodesta toiseen ja vuosisadasta toiseen. Tiedämme, että kalenterijärjestelmässämme on tapahtunut monenlaisia muutoksia matkan varrella, mutta silti vuorokausikierto on tiettävästi säilynyt eheänä kaiken aikaa. Siksi viikonpäivät sekä menneisyydessä että tulevaisuudessa voidaan tietää, jos vain tiedämme päivien lukumäärän haluamaamme määräpäivään.

Päivien lukumäärä on kuitenkin mahdollista selvittää jopa suhteellisen helposti. Voidaan laskea tarkalleen, miten monta päivää on kulunut tämän meneillään olevan vuoden kevätpäivän tasauksen (jonka viikonpäivän tiedämme) ja vuoden 32 kevätpäivän tasauksen välillä. Siitä edelleen lasketaan päivät seuraavaan uuteen kuuhun ja edelleen 14 päivää täyteen kuuhun. Päiviä tulee yhteensä yli seitsemänsataatuhatta, mutta laskelma on silti tarkka. Kun päivien lukumäärä jaetaan seitsemällä, saadaan täysien viikkojen lukumäärä ja jakojäännöksenä vajaata viikkoa vastaavien ylimääräisten päivien lukumäärä. Näin voidaan määrittää viikonpäivä. NASAn (ja omien) laskelmien mukaan 14. Nisankuuta vuonna 32 oli maanantai, meidän kalenterimme mukaan huhtikuun 14. päivä. Vuosien 29 ja 36 jKr välillä pääsiäispäivät (14. Nisankuuta) olivat seuraavat.

- 29 jKr : maanantai, 18. huhtikuuta
- 30 jKr : perjantai, 7. huhtikuuta
- 31 jKr : tiistai, 27. maaliskuuta
- 32 jKr : maanantai, 14. huhtikuuta
- 33 jKr : perjantai, 3. huhtikuuta

- 34 jKr : keskiviikko, 24. maaliskuuta
- 35 jKr : tiistai, 12. huhtikuuta
- 36 jKr : lauantai, 31. maaliskuuta

Meillä on kristillinen perinne siitä, että Jeesus kuoli perjantaina. Sanotaanhan Raamatussa, että Jeesuksen kuolinpäivää seurasi sapatti, lauantai. Tämän perusteella näyttäisi, että Jeesuksen kuolinvuosi voisi olla ainoastaan joko 30 jKr tai 33 jKr. Vuosi 30 jKr on liian aikainen ajankohta, jos se, mitä aikaisemmin on esitetty Jeesuksen syntymästä ja elämästä pitää lainkaan paikkansa, mutta vuosi 33 jKr saattaisi hyvinkin olla mahdollinen.

Tietenkin Jeesus saattoi kuolla vuotta myöhemmin, kuin mitä edellä arvioitiin. Saattoihan olla, että Luukas mainitessaan keisari Tiberiuksen 15. hallitusvuodesta otti laskuun mukaan vain täydet hallitusvuodet tai ehkä Jeesus aloitti julistustyönsä vasta 31-vuotiaana tai kenties Hänen toiminta-aikansa oli vuotta pitempi, kuin mitä on arvioitu.

Mutta olisiko sittenkin olemassa muita syitä, joiden takia vuotta 32 jKr kannattaisi edelleen puolustaa Jeesuksen kuolinvuotena. Ja oliko kuolinpäivä aivan ehdottomasti perjantai? Ennen kuin vastataan näihin kysymyksiin, tarkastellaan, mitä muita ongelmia mahdollisesti liittyy meidän kristilliseen pääsiäisen viettoperinteeseemme.

Ongelmia kristillisessä perinteessä?

Kristillisen perinteemme mukaan Jeesus kuoli perjantaina. Lauantaipäivän Hän oli kuolleena haudassa, ja nousi ylös kuolleista varhain sunnuntaiaamuna. Näin on kristillinen pääsiäinen aina vietetty riippumatta siitä, milloin juutalainen pääsiäinen vietetään. Tässä perinteessä on kuitenkin kaksi asiaa, jotka eivät näyttäisi olevan aivan kohdallaan.

Jumala määritteli juhlapyhät vietettäviksi tarkalleen määrättyinä päivinä. Ne määriteltiin kuun kierron mukaan, jotta ne olisivat tarkkaan määriteltyjä. Viikkosapattia lukuun ottamatta niitä ei määritelty viikonpäivien mukaan. Jumala antoi juhlapäiville merkityksen, joka liittyi israelilaisten erämaavaellukseen Egyptistä omaan maahansa. Juutalaiset söivät pääsiäislampaansa juuri ennen Egyptistä lähtöä täyden kuun aikaan, ensimmäisen kuun 14. päivänä, minkä johdosta niin tulee tehdä joka pääsiäisenä samaan aikaan Egyptistä lähdön muistoksi (3. Moos. 23: 2). Kaikki juutalaisten juhlapyhät määriteltiin tarkalleen kuun kiertoon perustuen.

Kristillisestä näkökulmasta israelilaisten Egyptistä lähtö oli kuva siitä vapautuksesta, joka tapahtui silloin, kun Kristus surmattiin pääsiäislampaana. Senkin täytyi tapahtua pääsiäisenä, täyden kuun aikaan, jotta sen yhteys juutalaisten vuotuisen pääsiäislampaaseen tulisi selväksi. Juutalaisten pääsiäislampaan esikuvallinen merkitys tulisi täydellisesti ilmi vasta sitten, kun heidän Messiaansa syntyisi tähän maailmaan ja voittaisi kuolemallaan synnin vallan heidän ja koko ihmiskunnan yltä. Jeesus syntyi juutalaisten juhlapyhien aikana ja myös kuoli ja nousi ylös juhlapyhien aikana. Siksi on ongelmallista, jos kristilliset juhlapyhät on määritelty viikonpäivien mukaan, sillä ne eivät satu yleensä yhteen juutalaisten juhla-aikojen kanssa, jotka määräytyvät kuun kierron mukaan.

Miksi sitten juutalaiset ja kristityt viettävät pääsiäistä eri aikoina? Se johtuu kristillisestä traditiostamme, jonka mukaan Jeesus kuoli perjantaina ja nousi ylös seuraavana sunnuntaina. Jos kenties olisikin ollut niin, että viikon päivä oli perjantai juutalaisena pääsiäisenä Jeesuksen kuolinvuonna, ei näin ole suinkaan joka pääsiäinen. Eri vuosina juutalaisen pääsiäisen ja sitä seuraavan perjantain välillä on vaihteleva määrä päiviä, pisimmillään jopa kuusi päivää. Kristityt halusivat viettää pääsiäistään viikkokalenterin mukaan ja juutalaiset perinteisen kuukausikalenterin mukaan.

Raamatun mukaan pääsiäisen oikea ajankohta on niskanuun 14. päivän iltahämärässä. Raamatussa ei puhuta viikonpäivistä mitään. Vai puhutaanko? Johannes kirjoittaa, että Jeesuksen kuolinpäivä oli suuren sapatin valmistuspäivä.

Silloin oli valmistuspäivä, ja alkava sapatti oli erityisen suuri juhla. (Joh. 19: 31)

Suuri sapatti tarkoitti varsinaista pääsiäispäivää, jota kutsuttiin myös happamattoman leivän juhla. Sitä vietettiin joka vuosi sapatinarvoisesti. Sapatinlailla vietettäviä juhlapäiviä kutsuttiin vuosisapateiksi. Varsinainen pääsiäispäivä, happamattoman leivän juhla, oli siis aina sapatti riippumatta sen viikonpäivästä. Jeesuksen kuolinpäivän ei siis tarvinnut olla perjantai. Se saattoi olla mikä viikonpäivä tahansa.

Entä sitten Jeesuksen ylösnousemuspäivä? Eikö Raamatussa sanota selvästi, että se oli viikon ensimmäinen päivä? (Matt. 28:1, Mark. 16: 1-2, Luuk. 24:1, Joh. 20:1) Useimmissa Raamatun käännöksissä ajankohta on ilmaistu käyttäen käsitettä ”viikon ensimmäinen päivä”, mutta alkuperäisessä kreikankielisessä tekstissä ajankohta on määritelty sapatinjälkeiseksi päiväksi. Tietenkin, jos sapatti on sidottu viikkokalenterin mukaisesti lauantaihin, sapatin jälkeinen päivä on sunnuntai, viikon ensimmäinen päivä. Mutta jos sapatti onkin vuosisapatti, niin ei tarvitse olla.

Tullaan siis siihen tulokseen, että Jeesuksen kuolinpäivän ei tarvinnut olla välttämättä perjantai, se saattoi olla mikä tahansa viikonpäivä, ei kuitenkaan lauantai, viikkosapatti. Samoin Jeesuksen ylösnousemuksen päivä, jolloin naiset havaitsivat haudan olevan tyhjä, saattoi olla mikä tahansa viikonpäivä lukuun ottamatta lauantaita. Kun näin vapaudutaan kokonaan viikonpäivistä, Jeesuksen kuolinvuosi saattoi olla mikä vuosi tahansa, mikä Hänen kuolin ikänsä huomioon ottaen voisi olla mahdollinen. Esimerkiksi v. 32 jKr on siten täysin mahdollinen.

Tarkastellaan kuitenkin vielä toista ongelmaa, joka liittyy perinteiseen kristilliseen tapaan viettää Jeesuksen kuolinpäivää perjantaina ja ylösnousemuspäivää seuraavana sunnuntaina. Raamatussa sanotaan, että Jeesuksen tuli nousta kuolleista ”kolmantena” päivänä (Matt. 17:23, Luuk. 18:33, Ap.t. 10:40, 1. Kor. 15.4). Täytyikö tämä aika perjantaista sunnuntaihin? Ehkä juuri ja juuri, jos venytämme ”päivä”-käsitettä äärimmilleen. Ehkä voisimme ajatella siten, että ensimmäinen oli perjantai, Jeesuksen kuolinpäivä, toinen oli lauantai eli sapatti, jolloin Hän oli haudassa, ja kolmas sunnuntai, ylösnousemuksen päivä. Kuitenkin toisessa kohdassa Jeesus määritteli haudassa oloaikansa tavalla, joka ei missään tapauksessa täyty:

Niin kuin profeetta Joona oli meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin on Ihmisen Poika oleva maan povessa kolme päivää ja kolme yötä. (Matt. 12: 40)

Jos Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen välillä täytyi olla kolme päivää ja kolme yötä, tämä profetia ei täyty perjantaista sunnuntaihin. Päivät voitaisiin ehkä laskea osittaisina, mutta ei öitä. Tässä on selvä ristiriita.

Ristiriita perinteisen ajattelutavan kanssa on myös siinä, miten Luukas esittää ylösnousemuksen jälkeiset tapahtumat ja niiden ajankohdat. Luvussa 24 hän kuvaa, miten naiset menivät sapatin jälkeen haudalle tuoksuöljyt mukanaan, mutta hauta olikin tyhjä. Haudassa he kuitenkin näkivät kaksi enkeliä, jotka ilmoittivat heille Jeesuksen ylösnousemuksesta. (Luuk 24: 1-8) Sitten kerrotaan vähän myöhemmin, miten samana päivänä oli kaksi Jeesuksen opetuslasta menossa Jerusalemissa Emmaus –nimiseen kylään. Matkalla Jeesus liittyi heidän seuraansa, mutta he eivät tunnistaneet Häntä. Jeesus tekeytyi tietämättömäksi niin, että miehet joutuivat selittämään, mikä oli pannut heidän mielensä kuohuksiin. He kertoivat ylösnousseelle Jeesukselle, että heidän ylipappinsa ja hallitusmiehensä olivat surmauttaneet Jeesus Nasaretilaisen, ja nyt kun oli jo kolmas päivä siitä, kun tämä tapahtui, muutamat naiset olivat käyneet hänen haudallaan eivätkä löytäneet hänen ruumistaan.

Jeesuksen kuolinpäivän jälkeinen päivä, suuri sapatti, oli ensimmäinen siitä, kun ylipapit ja hallitusmiehet olivat surmauttaneet Jeesuksen. Toinen ja kolmas päivä seurasivat sen jälkeen. Toisin sanoen Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen välillä oli täytynyt olla kaksi täyttä vuorokautta. Tämä ei sovi yhteen perinteisen ajattelutavan kanssa, jonka mukaan Jeesus kuoli perjantaina ja nousi ylös sunnuntaina.

Ehkäpä sitten tulisi ajatella niin, että Jeesus nousi ylös maanantaina. Tämä ei kuitenkaan sovi yhteen sen tiedon kanssa, että naiset menivät haudalle sapatin jälkeisenä päivänä (Luuk. 24:1). No, ehkäpä Jeesus sitten kuoli torstaina. Tämä taas ei sovi yhteen sen tiedon kanssa, että Jeesuksen kuolinpäivä oli sapatin valmistuspäivä, eli sapattia edeltävä päivä. (Joh. 19: 31) Jos siis Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen välillä oli kaksi täyttä vuorokautta, niiden molempien täytyi olla sapatteja.

Ehkäpä sitten ensimmäinen sapatti oli vuosisapatti ja sitä seuraava viikkosapatti. Tämä saattaisi olla hyvä ratkaisu ongelmaamme. Jeesuksen kuolinpäivä siirtyisi silloin torstaiksi. Ongelmana tämän ajatusmallin kanssa on kuitenkin se, että laskelmien mukaan vuosien 29 – 36 jKr välillä pääsiäinen ei ollut torstaina yhtenäkkään vuonna. Toinen ongelma voidaan nähdä siinä, että viikonpäivät tulisivat edelleen määrääviksi Jeesuksen kuolinvuoden suhteen.

Täysin aukotonta selitystä ei siis ole vielääkään löydetty Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen ajankohdille. Mutta tarkastelkaamme tässä vaiheessa tarkemmin juutalaisen pääsiäisajan viettotapoja ja mitä Jumala niistä määräsi.

Jumalan määräämät juhla-ajat

Kaikkiaan Jumala määräsi seitsemän juhlaa juutalaisille vietettäväksi. Hän kutsui niitä ”Herralle omistetuiksi juhlapäiviksi” ikään kuin Hän itse olisi juhlinnan kohde jokaisena niistä. Neljä juhlaa vietetään keväällä, yleensä huhti-kesäkuussa ja kolme syksyllä, syys-lokakuussa. Kevään juhlat olivat pääsiäinen (Pesah) 14. nisankuuta, happamattoman leivän juhla (Hag haMotsi) 15. nisankuuta, ja ensihedelmien juhla eli uutislyhteen heilutusjuhla (Jom haBikkurim) 16. nisankuuta. Viljankorjuujuhla eli viikkojuhlaa

(Shavuot) vietetään sivankuun 6.-7. päivänä. Sen ajankohta määräytyy laskemalla seitsemän viikkoa ensihedelmien juhlasta.

Kaikkien juutalaisten miesten tuli tulla Jerusalemiin rukoilemaan ja juhlimaan kolmen juhlan aikana. Nämä olivat pääsiäinen (Pesah), viikkojuhla (Shavuot) ja lehtimajanjuhla (Sukkot). Jumala määräsi juhla-ajoista seuraavasti.

"Nämä ovat Herralle omistetut pyhät juhlat, joita teidän tulee kokoontua viettämään määräaikaan: Ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä iltahämärissä on Herran pääsiäinen, ja saman kuun viidentenätoista päivänä on Herralle pyhitetty happamattoman leivän juhla. Seitsemän päivän ajan saatte syödä vain happamatonta leipää. Pitäkää tämän juhlan ensimmäisenä päivänä pyhä juhla kokous. Sinä päivänä ette saa tehdä mitään työtä. Näinä seitsemänä päivänä teidän on joka päivä tuotava Herralle tuliuhri. Myös seitsemäntenä päivänä pidettäköön pyhä juhla kokous; silloinkaan ette saa tehdä mitään työtä." (3. Moos. 23: 4-8)

Juutalainen pääsiäinen on aina 14.-15. nisankuuta. Juutalaisten tulkinnan mukaan 14. nisankuuta on pääsiäisen valmistuspäivä ja 15. nisankuuta varsinainen pääsiäispäivä, joka on sapatti. Se on myös happamattomanleivän juhlan ensimmäinen päivä. Happamattoman leivän syönti aloitetaan jo pääsiäisaterialla ja sitä tapaa jatketaan viikon ajan aina happamattoman leivän päätösjuhlaan saakka 22. nisankuuta.

Seuraava Jumalan määräämä juhlapäivä on ensihedelmien juhla. Siitä annettiin israelilaisille seuraavat määräykset:

"Sano israelilaisille: Kun tulette siihen maahan, jonka minä teille annan, ja kun leikkaatte siellä viljaa, tuokaa ensimmäiset tähkät papille. Sapatin jälkeisenä päivänä pappi omistakoon ne Herralle tarjousuhrina, että Herra olisi teille suosiollinen. Sinä päivänä, jona pappi omistaa ensimmäiset tähkät tarjousuhrina Herralle, teidän on uhrattava vuoden ikäinen virheetön karitsa polttouhrina ja sen lisäksi ruokauhrina kaksi eefa-mitan kymmenesosaa öljyllä kustutettuja parhaita vehnäjauhoja tuoksuvaksi tuliuhriksi, joka on Herralle mieluisa, sekä siihen kuuluvana juomauhrina neljännes hin-mittaa viiniä. Älkää syökö leipää, paahdettuja jyviä älkääkä vastakypsinyttä viljaa ennen sitä päivää, jona tuotte niistä uhrilahjan Jumalallenne. Tätä määräystä teidän on noudatettava aina, sukupolvesta toiseen, missä sitten asuttekin. (3. Moos. 23: 9-14)

”Sapatin jälkeisenä päivänä” on jälleen hieman tulkinnanvarainen ilmaus. Tarkoitetaanko sillä pääsiäisen jälkeisen viikkosapatin jälkeistä päivää, niin kuin saddukeukset ja myöhemmin kristityt ovat asian ymmärtäneet. Vai tarkoitetaanko sillä ”suuren sapatin” eli pääsiäispäivän jälkeistä päivää, niin kuin fariseukset ja myöhemmin ortodoksijuutalaiset ovat asian tulkinneet. Jos lähdetään siitä, että suurten juhlapyhien ajankohdat eivät voi olla viikkokalenterista riippuvia, jälkimmäistä tulkintatapaa on pidettävä oikeana. Ensihedelmien juhlaa (Jom haBikkurim) piti viettää ”suuren sapatin” eli happamattoman leivän juhlan jälkeen 16. nisankuuta. Sitä kutsutaan myös uutislyhteen heilutusjuhlaksi tai toiseksi pääsiäispäiväksi. Nykyisin sitä ei ole määritelty sapatiksi, mutta juhlaan liittyvät uhrin viittaavat siihen, että sitä on vietetty suurena juhla. Mahdollisesti Jeesuksen aikaan ensihedelmien juhla ei tehty työtä, ts. sitä vietettiin sapatin arvoisesti, niin kuin kaikkia muitakin Jumalan määräämiä vuosijuhlia.

Ensihedelmien juhla on jäänyt juutalaisista pyhistä vähimmälle huomiolle mahdollisesti siksi, että se vietetään muiden juhlapyhien yhteydessä. Toisena syynä saattaa olla se, että juutalaiset eivät tiedä, miksi sitä vietetään. Ensivilja voi kypsyä vaihtelevina aikoina eri vuosina. Miksi sitä pitäisi viettää juuri tuona määrättynä päivänä? Kolmas syy siihen, että nykyjuutalaiset vieroksuvat tätä juhlaa, saattaa olla se, että kristityt alkoivat pitää ensihedelmien juhlaa Jeesuksen ylösnousemusjuhlanä, tosin pääsiäistä seuraavana sunnuntaina.

Viljankorjuujuhlasta eli viikkojuhlasta (Shavuot) on määrätty seuraavasti:

"Laskekaa seitsemän täyttä viikkoa sen sapatin jälkeisestä päivästä, jolloin toitte satonne ensimmäiset tähkät omistettaviksi Herralle³⁵, ja tuokaa seitsemännen sapatin³⁶ jälkeisenä eli viidentenäkymmenentenä päivänä Herralle ruokauhri uudesta sadosta. Tuokaa silloin kukin asuinpaikaltanne Herralle tarjousuhriksi kaksi hapanleipää, jotka on leivottu kahdesta eefa-mitan kymmenesosasta parhaita vehnäjauhoja. Ne ovat Herralle kuuluva lahja uutissadosta. Leipien ohella tuokaa Herralle polttouhriksi seitsemän virheetöntä vuoden vanhaa karitsaa, nuori sonni ja kaksi pässiä sekä niiden mukana annettavat ruoka- ja juomauhrit. Tämä on tuoksuva tuliuhri, joka on Herralle mieluisa. Uhratkaa lisäksi vuohipukki syntiuhrina ja kaksi vuoden vanhaa karitsaa yhteysuhrina. Pappi omistakoon uutisleivät ja molemmat karitsat tarjousuhrina Herralle. Ne ovat Herralle pyhitetyt ja kuuluvat papille. Kokoontukaa samana päivänä pyhään juhla kokoukseen alkääkää sinä päivänä tehkö mitään työtä. Tätä määräystä teidän on aina noudatettava, sukupolvesta toiseen, missä sitten asuttekin. (3. Moos. 23: 15-22)

Viljankorjuujuhlan ajankohta on siis tasan seitsemän viikkoa ensihedelmien juhlasta. Sen ensimmäinen päivä on tärkein ja sen ajankohta on yleensä 6. Sivankuuta.³⁷ Juutalaiset viettävät tätä juhlaa paitsi viljankorjuun juhlanä, myös Tooran antamisen päivänä. Kristityt puolestaan viettävät silloin helluntaita sen muistoksi, että Pyhä Henki vuodatettiin opetuslasten päälle sinä päivänä (Ap.t. 2). Silloin ensimmäiset opetuslapset uudestisyntyivät ja täytyivät Pyhällä Hengellä.

Shavuot-viikkojuhla oli yksi niistä juhlista, jolloin juutalaisten tuli tulla Jerusalemiin juhlimaan ja rukoilemaan. Niinpä joka vuosi viikkojuhlan aikaan temppeli oli täynnä kaikkialta maailmasta tulleita juutalaisia. Kun Pyhä Henki vuodatettiin opetuslasten päälle, opetuslapset olivat rukoilemassa temppelissä. Se tapahtui siis julkisesti, kaiken kansan nähden. Pyhän Hengen vuodatuksen seurauksena opetuslapset rohkaistuivat julistamaan julkisesti Jeesusta. Raamatun mukaan sinä päivänä tuli uskoon noin

³⁵ Huomaa, että tässä ensihedelmien juhlaa kutsutaan sapatiksi.

³⁶ Tässä sapatilla tarkoitetaan viikkoa, kuten eräissä muissakin kohdissa Raamatussa (esim. 3. Moos. 25: 8).

³⁷ Mooseksen kirjoissa puhutaan kahdesta ensihedelmien juhlasta. Ensimmäistä vietetään toisena pääsiäispäivänä, eli 16. nisankuuta. Sen jälkeisestä päivästä alkaa seitsemän viikon laskenta. Toinen ensihedelmien juhla mainitaan 4. Mooseksen kirjassa (4. Moos. 28: 26). Sitä tuli viettää viikkojuhlan eli seitsemän viikon laskennan päätteksi. Selvyiden vuoksi tässä yhteydessä käytetään jälkimmäisestä nimestä "viljankorjuujuhla".

kolmetuhatta miestä. Todennäköisesti, jos naisetkin lasketaan mukaan, uskoontulleita oli vielä paljon enemmän.

Jeesuksen vertauksissa vilja tarkoittaa pelastuneita ihmisiä. Näin ”viljankorjuujuhla” saa uuden kristillisen merkityksen. Kristillisestä näkökulmasta sitä vietetään sen johdosta, että silloin ensimmäisen kerran ihmisistä tuli ”Jumalan viljaa” ts. he pelastuivat ja uudestisyntyivät. Jeesuksen opetuslapset olivat ensimmäisiä, mutta vielä samana päivänä heitä oli tuhansia.

Palataan sitten vielä ensihedelmien juhlaan. Voitaisiinko sillekin löytää syvälinen kristillinen merkitys? Ensihedelmien juhlassa eli uutislyhteen heilutusjuhlassa puhutaan myös viljasta. Mihin ”viljaan” siinä viitataan? Ei kai kukaan voinut uudestisyntyä ennen kuin Pyhä Henki vuodatettiin opetuslapsiin helluntaina? Vai uudestisyntyikö sittenkin? On otettava huomioon, että Jeesus kuolemansa yhteydessä meni tuonelan syvyyksiin saarnaamaan ja pelastamaan ihmisiä. Tullessaan tuonelan vankileireille Hän murskasi ovet ja teljet vapauttaakseen siellä vankina olleet juutalaiset, israelilaiset ja pakanakansojen sielut. Heistä tuli Jumalan ensiviljaa. Jeesus oli jo silloin antanut sovitusuhrinsa ja Pyhä Henki oli läsnä siellä. He uudestisyntyivät ensimmäisinä kaikista. Sitä varten heilutetaan uutislyhteitä Jeesuksen ylösnousemuspäivää edeltävänä päivänä, jota todennäköisesti vietettiin Jeesuksen aikaan sapatinarvoisesti.

Edellä esitetty tarkastelu osoittaa, että Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen päivät eivät ole välttämättä lainkaan sidottuja viikonpäiviin. Jeesuksen kuoleman jälkeinen sapatti oli happamattoman leivän juhla 15. nisankuuta. Toinen sapatti oli ensihedelmien juhla 16. nisankuuta, jota luultavasti vietettiin Jeesuksen aikaan sapattina. Näin Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen välillä oli kaksi sapattia ja Jeesus oli haudassa Joonaan profetian mukaisesti kolme päivää ja kolme yötä. Jeesus kuoli ensimmäistä eli suurta sapattia edeltävänä päivänä 14. nisankuuta ja nousi ylös jälkimmäisen sapatin eli ensihedelmien juhlan jälkeisenä päivänä, 17. nisankuuta. Vuosi oli todennäköisesti 32 jKr, kuten aikaisemmin pääteltiin.

Jeesuksen viimeinen pääsiäinen

Ajoitetaan vielä Jeesuksen saapuminen pääsiäisjuhlille ja sen jälkeiset tapahtumat vuonna 32 jKr.

8. nisankuuta (8. huhtikuuta) Jeesus saapui Betaniaan (Joh. 12). Maria voiteli Hänet nardus-öljyllä ”hautaamistaan varten”.

9. nisankuuta (9. huhtikuuta) Jeesus ratsasti aasilla Betaniasta Jerusalemiin. Kansa riemuitsi, levitti palmunoksia tielle ja huusi hoosiannaa (Joh. 12: 12-15). Ratsastaessaan aasilla temppelialueelle Jeesus julkisesti ilmoittautui juutalaisten Messiaaksi. (vrt. Sak 9: 9)

10. nisankuuta (10. huhtikuuta) Jeesus oli jo Jerusalemissa ja Israelin uskonnolliset johtajat olivat tehneet päätöksen surmata Jeesuksen sopivan hetken tullen ennen pääsiäisjuhlaa.

Pääsiäisen valmistuspäivää edeltävänä iltana (13. huhtikuuta illalla), joka juutalaisen tavan mukaan lasketaan jo osaksi 14. päivää, Jeesus syö viimeisen ateriansa opetuslastensa kanssa. (Joh. 13)

14. nisankuuta (14. huhtikuuta), pääsiäisen valmistuspäivän aamuyöllä Jeesus vangitaan ja tuomitaan kuolemaan. Hänet ristiinnaulitaan 2 - 3 tuntia ennen puoltapäivää. Muutama tunti puolenpäivän jälkeen Hän on jo kuollut. Hänet haudataan ennen alkavaa suurta sapattia, ts. ennen auringon laskua. (Joh. 18 – 19)

15. nisankuuta (15. huhtikuuta) on suuri sapatti, happamattoman leivän juhla ja varsinainen pääsiäispäivä. Jeesus on Paratiisissa, kolmannessa taivaassa, missä Pyhä Henki herättää Hänet. Muita kuolleita siellä ei ole, lukuun ottamatta toista pahantekijää, joka surmattiin samanaikaisesti ristillä Jeesuksen kanssa ja jonka Jeesus lupasi pelastaa. (Joh. 23: 39-43) Saatana joukkoineen oli valloittanut paikan ja vienyt sieltä kaikki sielut Kuoleman vankileireille.

16. nisankuuta (16. huhtikuuta) on ensihedelmien juhla eli uutislyhteen heilutusjuhla, jota kutsutaan myös toiseksi pääsiäispäiväksi. Jeesus on vielä sielujen maailmassa, mutta siellä Hän valmistautuu korjaamaan ihmissielujen ”ensihedelmät”. Jeesus vapauttaa kuolleet juutalais/israelilaissielut Kuoleman vankileireiltä, ja johdattaa heidät Paratiisiin.

17. nisankuuta (17. huhtikuuta), kolmantena päivänä kuolemansa jälkeen. Jeesus nousee ruumiissaan ylös, takaisin tämän maan päälle. Hän näyttäytyy haudalle tulleille naisille ja monille opetuslapsilleen. Seuraavien päivien aikana Hän näyttäytyy ainakin yli viidellesadalle opetuslapselleen todistukseksi ylösnousemuksestaan. (1. Kor. 15: 1- 8)

28. ijarkuuta (27. toukokuuta), neljäkymmentä päivää Jeesuksen ylösnousemuspäivästä, Jeesus astuu taivaaseen pilven saattelemana. Hän asettuu samalle hallitsijanpaikalleen, Isän oikealle puolelle, mistä Hän oli lähtenyt. (Ap. t. 1)

6. sivankuuta (4. kesäkuuta), seitsemän viikkoa uutislyhteen heilutusjuhlasta on viljankorjuujuhla eli viikkojuhla (Shavuot). Kansaa on tullut kaikkialta maailmasta juhlille ja opetuslapsetkin ovat koolla temppelissä. Yhtäkkiä kuuluu taivaalta kohahdus ja opetuslapset tulevat täyteen Pyhää Henkeä. He alkavat puhua uusin kielin ja saavat rohkeuden julistaa Kristuksen evankeliumia kaikkialla. Silloin korjataan ensisato maan päällä elävistä ihmisistä. (Ap.t. 2)

Mitä merkkejä nähtiin tähtitaivaalla Jeesuksen kuollessa?

Nyt kun on saatu selville Jeesuksen kuoleman ajankohta, voidaan alkaa tutkia, mitä merkkejä oli nähtävillä tähtitaivaalla Jeesuksen kuollessa. Jeesuksen kuolema oli aivan käänteentekevä tapahtuma ihmiskunnan historiassa. Jos tähtitaivas luotiin osoittamaan tärkeitä määraaikoja ja hetkiä, Jeesuksen kuoleman ajankohdan tulisi ainakin näkyä siellä erityisinä merkkeinä. Lähtökohtana on nyt se, että Jeesus kuoli 14. nisankuuta vuonna 32 jKr.

Jälleen käytetään apuna planetaario-ohjelmaa. Todetaan aluksi, että 1. nisankuuta, jolloin kuu näyttäytyy pienenä sirppinä uuden kuukauden alkamisen merkiksi, oli kyseisenä vuonna 1. huhtikuuta. Vuonna 32 jKr juutalainen nisankuu ja meidän huhtikumme siis

poikkeuksellisesti alkoivat samana päivänä. Siirrytään sitten pääsiäiseen eli 14. päivään huhtikuuta vuonna 32 jKr. Kellonaika voidaan asettaa noin puoleenpäivään.

Aurinko

Huhtikuun 14. päivänä vuonna 32 jKr aurinko oli Oinaassa. Oinas on urospuolinen lammas. Kautta historian on tiedetty, että Jumalalle suotuisa uhrieläin on oinas/lammas. Jo ensimmäiset ihmiset uhrasivat Jumalalle karitsoja (1. Moos. 4: 1-7). Pääsiäislampaan, jonka israelilaiset teurastivat ja söivät juuri ennen lähtöään Egyptistä, oli oltava nuori virheetön urospuolinen lammas tai vuohi. Sen verta tuli sivellä ovien pihtipieliin, sillä se pelasti kuolemalta ja kiroukselta, joka oli maassa kulkutaudin tavoin liikkeellä (2. Moos. 12: 1-10). Pääsiäisoinas, joka nähdään tähtitaivaalla, on aina ollut Vapahtajan, syntien Sovittajan, merkki. Hänen verensä tuo vapautuksen ja pelastuksen ihmiskunnalle.

Jumala oli siis jo tähtitaivasta luodessaan määrännyt, että auringon tulee olla Oinaan tähdistössä silloin, kun ihmiskunta saa sovituksensa. Esikuvallisesti Jumala määräsi myös israelilaisten Egyptistä lähdön tarkalleen sellaiseen ajankohtaan, jolloin aurinko oli Oinaassa. Ajankohta määriteltiin päivälleen määräämällä, että kuun täytyy olla silloin täysikuu. Näin israelilaiset ajoittivat pääsiäisen vuodesta toiseen ja uhrasivat lampaansa, kunnes vihdoinkin tuli se oikea uhrilammas Jerusalemiin pääsiäisenä A.D. 32.

Jeesuksen kuoleman hetkellä aurinko pimeni. Luukas kirjoittaa:

Oli jo kuudes tunti (n. klo 12). Silloin, keskipäivällä, aurinko pimeni. Pimeys tuli koko maan ylle, ja sitä kesti yhdeksänteen tuntiin saakka (n. klo 15 iltapäivällä). Temppelin väliverho repesi keskeltä kahtia. Ja Jeesus huusi kovalla äänellä: ”Isä, sinun käsiisi minä uskon henkeni.” Tämän sanottuaan Hän henkäisi viimeisen kerran. (Luuk. 23: 44-46)

Auringon pimeneminen oli kuoleman merkki. Se ei voinut kuitenkaan johtua astronomisesta auringonpimennyksestä, mikä tarkoittaa kuun tuloa maan ja auringon väliin. Sellainen ei ollut mahdollista pääsiäisen aikaan, jolloin on täysikuu. Jos kuu tulee maan ja auringon väliin, silloin kuu on päinvastoin täysin pimeä.

Luultavasti pimennyksen aiheutti jokin poikkeuksellisen synkkä pilvi. Pilvi peitti koko taivaan saaden aikaan yömäisen tunnelman. Se oli joka tapauksessa hätkähdyttävä luonnonilmiö. Jopa roomalainen sadanpäällikkö pelästyi sitä ja tunnusti: ”Tämä mies oli todella viaton.” (Luuk. 24: 47)

Temppelin väliverhon repeytyminen ylhäältä alas oli myös hätkähdyttävä merkki. Se ei ollut kuitenkaan kirouksen, vaan siunauksen merkki. Temppelin väliverho erottaa temppelin Pyhän ja Kaikkeinpyhimmän toisistaan. Jeesuksen kuoleman yhteydessä tuo fyysinen väliverho repeytyi. Väliverhon repeytyminen tarkoittaa vertauskuvallisesti sitä, että Jeesuksen sovituskuoleman seurauksena ihmisellä on tie avoinna suoraan taivaalliseen Kaikkeinpyhimpään.

Kuu

Pääsiäisen ajankohta määriteltiin siten, että kevätpäivän tasauksen jälkeisestä uudesta kuusta laskettiin neljätoista päivää. Kuun kiertoaika maan ympäri on hieman yli 27

vuorokautta, joten 14. päivän kohdalla on täysikuu. Se tarkoittaa, että aurinko, maa ja kuu ovat samalla linjalla, mutta kuu on eri puolella kuin aurinko.

Vaikka kuu on maan takana, maan varjo ei suinkaan aina lankea kuun ylle täyden kuun aikaan. Näin tapahtui kuitenkin pääsiäisenä vuonna 32 jKr. Kuun pimennys oli täydellinen. Raamatun kansat kutsuivat kuun pimennystä verikuuksi, ja se liitettiin aina jotenkin verenvuodatukseen. Monien mielissä se ennakoி sota. Tässä tapauksessa se ei kuitenkaan tarkoittanut sota, vaan Jeesuksen veren vuotamista ristillä. Vaikka Jeesuksen surmaamiseen liittyi ihmisten puolelta monenlaista pahuutta, se oli kuitenkin Jumalan suunnitelmassa etukäteen määrätty asia ja se tapahtui siunaukseksi ihmiskunnalle.

Mihin kellonaikaan tuo mainittu kuun pimennys oli pääsiäisenä (14. huhtikuuta) vuonna 32? Se alkoi noin klo 10 aamupäivällä, oli täydellisimmillään noin klo 12 ja päättyi noin klo 14 iltapäivällä. Se oli siis täsmälleen samaan aikaan, kun Jeesus oli ristillä. Jeesus oli ristillä evankeliumien mukaan kolmannen tunnin eli klo 9:n ja yhdeksännen tunnin eli klo 15:n välisenä aikana. Ajoitus ei olisi voinut olla täydellisempi.

Missä kuu oli silloin? Keskellä Vaakaa! Mitä tämä merkitsee? Vaakahan kuvaa alttaria Jumalan pyhällä vuorella! Se oli täydellinen merkki! Tähtitaivaan tarinassa Kristuksen veri tuotiin henkien maailmassa taivaalliselle alttarille punnittavaksi. Siellä se todettiin täysin riittäväksi sovitus- ja lunastusmaksuksi niin, että henki-ihmiskunta sen kautta saattoi vapautua Saatanan vallasta. Nyt tämä tähtikuvio sai pääosan tässä taivaallisessa näytelmässä. Veri, joka vuosi Golgatan ristillä, oli jälleen täydellinen sovitus- ja lunastusmaksu ihmiskunnan puolesta. Luonnollisen ihmisen synnit oli sovitettu ja hänet oli lunastettu Saatanan vallasta sillä hetkellä niin, että hän saattoi uudestisyntyä ja vanhurskautua pelkästään ottamalla tuon sovitusveren uskossa omalle kohdalleen.

Venus

Jeesuksen kuolinhetkellä Venus oli auringon lähetyvillä Oinaassa. Venus kuvaa Pyhää Henkeä.

Ristillä Jeesuksen täytyi ottaa päälleen ihmiselle langetettu rangaistus täysimääräisesti. Siksi Hänen oli koettava ero Jumalasta, mikä nähtävästi oli Hänelle kaikkein tuskallisin kokemus. Jotta rangaistus tulisi kärsityksi kokonaan, Pyhä Henki vetäytyi Hänestä hetkellisesti.

Kuitenkin tuonelassa Pyhä Henki herätti Kristuksen luultavasti heti kuolemaa seuraavana päivänä. Kolmen päivän aikana, jotka Kristus vietti maan alla, Hän saarnasi kuolleille sieluille ja vapautti oman kansansa tuonelan vankileiriltä. Pyhä Henki oli mukana, kun Kristus pelasti heidät Saatanan kahleista ja toi heidät sielujen maailman Paratiisiin. Sen jälkeen Hän nosti heidän uudestisyntyneet henkensä henkien taivaaseen.

Merkurius

Huhtikuun 14. päivänä vuonna 32 Merkurius oli Kalojen tähtikuviossa. Jeesuksen kuolinhetkellä se ikään kuin leikkasi toisen kalan siteen poikki. Tämä symboloi

Saatanasta vapautumista, sillä siteen toisessa päässä on Saatanaa esittävä suuri petokala. Toisen kalan side leikkaantui myöhemmin Jeesuksen ylösnousemuspäivän iltana.

Kalojen tähtikuvio on aina tarkoittanut Israelin kansaa, joka on joutunut Saatanan siteisiin. Siinä nähdään kaksi kalaa, toinen tarkoittaa pohjoisvaltio Israelia, toinen Juudaa. Jeesuksen kuoleman yhteydessä molempien kahleet kirposivat. Israelin Messias vapautti heidät kuolemallaan.

Mars

Mars oli vuoden 32 pääsiäisenä Vesimiehessä. Miksi Vesimiehessä? Siihen on selkeä selitys. Vesimiehen vedet tarkoittavat siunauksia, jotka luvattiin varhaiselle ihmiskunnalle, ja erityisesti Israelin patriarkoille. Mm. Aabrahamille luvattiin: ”Minä teen sinusta suuren kansan ja siunaan sinua, ja sinun nimesi on oleva suuri ja siinä on oleva siunaus. Minä siunaan niitä, jotka siunaavat sinua, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinun saamasi siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille.” (1. Moos. 12: 2) Jumala (Kristus) antoi monia tämän kaltaisia lupauksia. Kuitenkin kaikki nämä lupaukset jäivät ikään kuin roikkumaan ja odottamaan sitä hetkeä, jolloin Kristus tulee maailmaan ja oikeasti lunastaa lupauksensa. Nyt oli se hetki. Jeesuksen kuoleman kautta lunastettiin kaikki ne lupaukset, joita Israelin patriarkoille ja profeetoille oli annettu.

Jupiter

Jupiter, Kuninkaan planeetta, oli pääsiäisenä vuonna 32 jKr Härän sarvien välissä. Härkä viittaa ylösnousemukseen. Jeesuksen kohdalla tapahtui kaksi ylösnousemusta. Ensin Hän nousi tähän maailmaan muuttaen Hänen kuolleen ruumiinsa ylösnousemusruumiiksi. Tämä tapahtui kolme päivää Hänen kuolemansa jälkeen. Sitten noin 40 päivän kuluttua Hän astui taivaallisiin luvaten kuitenkin tulla takaisin viimeisenä päivänä.

Saturnus

Saturnus on Kravun tähtikuviossa. Saturnuksen kiertoaika on noin 30 vuotta, joten koko Jeesuksen elämän aikana se oli kiertänyt vain yhden kierroksen auringon ympäri. Saturnus tarkoittaa iankaikkista lepoa, jonka ihminen saavuttaa ylösnousemuksensa kautta. Jeesuksen kohdalla se profetoi Hänen taivaaseen astumistaan noin puolitoista kuukautta Hänen kuolemansa jälkeen.

Yhteenveto

Samoin kuin Jeesuksen syntymän hetkellä, myös kuolinhetkellä aurinko, kuu ja viisi vanhan ajan tunnettua planeettaa olivat kiinteään tähtitaivaaseen nähden juuri sellaisilla paikoilla, joiden voidaan olettaa olevan Jumalan ennalta määräämiä. Jos seitsemän ”kiertolaista” on täsmälleen ”oikeilla” paikoilla, ei voida puhua enää sattumasta.

Mitä Jeesuksen kuolinhetkeen tulee, ennalta määrättyä oli ennen kaikkea se, että aurinko on Oinaassa, joka kuvaa tähtitaivaan uhrikaritsaa. Evankeliumeissa mainittu auringon pimennys ei ole astronomisesti selitettävissä, joten sen aiheuttajana lienee ollut erityisen synkkä pilvi.

Ennalta määrättyä oli myös se, että kuu on täysi sinä päivänä, jolloin Kristuksen oli määrä kuolla. Tämä teki mahdolliseksi ”verikuun” eli kuun pimennyksen tunnilleen sillä hetkellä, jolloin Kristus kuoli. Vaikka kuunpimennykset sinänsä eivät ole kovin harvinaisia, se, että pimennys on täydellinen ja että se tapahtui keskellä Vaakaa, tekee siitä äärimmäisen harvinaisen. Se oli etukäteen määrätty merkki. Kuu tarkoittaa maailmaan syntynyttä Kristusta. ”Verikuu” tarkoittaa verenvuodatusta ja kuolemaa. Vaaka on taivaallinen alttari, jolla punnitaan lunastusmaksun riittävyys. Voisiko enää olla täydellisempää merkkiä?

Merkurius katkaisi Jeesuksen haudassa olon aikana Kalojen siteet julistaen sillä israelilaisille ja juutalaisille vapautusta Saatanasta. Se myös näyttäytyi ylösnousemuksen aamuna kuuluttaen kaikille evankeliumin ilosanomaa itäisellä taivaalla.

Mitä tapahtui tähtitaivaalla Jeesuksen kuoleman jälkeisinä päivinä?

Ylösnousemuksen päivä

Jeesuksen ylösnousemus tapahtui kolmantena päivänä Hänen kuolemastaan eli 17. nisankuuta. Näiden kolmen päivän aikana hidasliikkeiset planeetat, kuten Saturnus, Jupiter ja Mars, pysyivät käytännöllisesti katsoen paikoillaan. Ainoastaan kuu ja Merkurius ovat niin nopealiikkeisiä, että niissä voitiin havaita pieni muutos.

Kuu siirtyi Vaa’asta kolmessa päivässä Jousimieheen. Jousimies kuvaa Kristuksen voittoa Saatanasta.

17. päivän iltaan mennessä Merkurius leikkasi poikki toisenkin kalan siteen. Näin molemmat kalat olivat päässeet vapaiksi Saatanan siteistä. Kalat tarkoittavat Israelia ja Juudaa, mutta Israelin ja Juudan kautta myös pakanat pääsevät osallisiksi samasta vapaudesta.

Merkurius on ylösnousemuksen planeetta ja nopealiikkeinen ilosanoman tuoja. Kuuluttiko Merkurius Jeesuksen voittoa kuolemasta ylösnousemusaamuna? Toden totta 17. huhtikuuta aamulla se näkyi horisontissa hieman ennen auringon nousua. Jos näin ei olisi ollut, voisimme epäillä ajoituksemme oikeellisuutta. Merkurius näkyy harvoin, koska se yleensä peittyy auringon kirkkauteen, mutta nyt se oli radallaan sellaisessa vaiheessa, että se näkyi aamulla klo 5:n ja 6:n välillä itäisellä taivaalla, jos taivas oli pilvetön.

Taivaaseen astumisen päivä

Apostolien tekojen 1. luvun mukaan Jeesus näyttäytyi opetuslapsilleen neljäkymmenen päivän aikana useasti ja puhui Jumalan valtakunnasta. Näin Hän todisti kiistattomasti nousseensa ylös kuolemansa jälkeen. (Ap.t. 1: 3) Viimeisenä päivänä Jeesuksen ollessa Öljymäellä, Jeesus jätti jäähyväiset opetuslapsilleen ja siunasi heidät. Sen jälkeen

opetuslapset näkivät, miten Jeesus otettiin ylös. Pilvi vei Hänet heidän näkyvistään. (Ap.t. 1: 9)

Laskettaessa neljäkymmentä päivää Jeesuksen ylösnousemuksen päivästä, tullaan 28. päivään Ijarkuuta eli 27. päivään toukokuuta. Silloin kaikki planeetat ovat hämmästyttävän lähellä toisiaan. Aurinko, kuu, Jupiter ja Venus ovat yhdessä rykelmässä Härän ja Kaksosten välillä. Merkurius on hieman etäämpänä Kaksosissa, Saturnus on Kravussa ja Mars hieman jäljessä Kalojen kuviossa. Jos vain auringon valo olisi ollut poissa, kaikki viisi planeettaa auringon ja kuun lisäksi olisivat olleet yhtä aikaa nähtävissä puolenpäivän aikaan idän ja etelän välissä. Se on harvinaista.

Jupiter tarkoittaa hallitsevaa Kristusta ja Venus Pyhää Henkeä, Kristuksen Henkeä. Paria päivää aikaisemmin Jupiter ja Venus olivat olleet täydellisessä konjunktiossa. Normaalisti kun nämä kaksi tähtitaivaan kirkkainta planeettaa kohtaavat, se on aina merkkitapahtuma, sillä niiden yhteisvaikutuksesta syntyy huomiota herättävän kirkas valo taivaalle. Nyt kuitenkin niiden ollessa niin lähellä aurinkoa, niitä ei todennäköisesti voitu nähdä paljain silmin lainkaan.

Kuu oli myös auringon lähellä. Se oli täysin pimeä. Oli siis kuukauden vaihde, uusi kuu. Kuu sivuutti auringon hyvin läheltä, mutta ei peittänyt sitä.

Aurinko tarkoittaa taivaallista Kristusta ja kuu maahan syntynyttä Kristusta, joka heijastaa Jumalan valoa. Kaikki planeetat kuuluvat Kristukselle ja julistavat Hänen tekojaan. Ollessaan lähellä Kaksosten ylempää hahmoa, joka kuvaa ylösnousemusta, ne ikään kuin haluavat yhdessä ylistää Kristuksen tekoja. Ne ovat tulleet yhdessä todistamaan Kristuksen taivaaseen astumista, mikä hetki oli kuin Hänen kaikkien tekojensa loppuhuipentuma.

Helluntaipäivä

Juutalaista Shavuot-juhlaa eli viljankorjuujuhlaa vietetään 49 päivää ensihedelmän juhlan jälkeen. Vuonna 32 se oli 6. sivankuuta eli 4. kesäkuuta. Aurinko oli silloin Kaksosissa. Venus oli aivan Auringon vierellä. Merkurius lähestyi Saturnusta Kravussa. Jupiter oli edelleen Härän ja Kaksosten välissä ja Mars Kaloissa.

Helluntaipäivänä Pyhä Henki vuodatettiin opetuslapsiin, minkä seurauksena he uudestisyntyivät ja alkoivat rohkeasti julistaa Kristuksen evankeliumia. Kaksosten kuvion ylempi hahmo kuvaa ylösnousevaa seurakuntaa, alempi vielä maailmaan jäävää seurakuntaa. Venus tarkoittaa Pyhää Henkeä. Helluntaina ja sitä seuraavina päivinä noin viikon aikana Venus kulkee molempien kaksoskuvioiden yli ilmentäen Pyhän Hengen vuodatusta Kristukselta Hänen seurakunnalleen. Se tarkoittaa ihmisten uudestisyntymistä ja Pyhällä Hengellä täyttymistä, mikä tapahtui ensimmäisen kerran helluntaina vuonna 32 jKr. Siitä lähtien Jumalan vilja-aitta on alkanut täyttyä.